

பிசுமிஸ்ஸா ஹிர்ஹமா ஹிர்ஹி

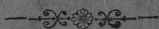

30 MAY 1927

MADRAS

இறவுசுல்குல் படைப்போர்

வசனகரவியம்.

காயற்பட்டணம்

கண்ணகமது மகுதூம்பிள்ளையவர்கள் குமாரர்

மகுதூமுகம்மதுப் புலவர்

அவர்களாலியற்றியது.

இதன் காப்பிரைட் அதிகாரத்தை
ஷை மக்தூம்புலவர் அவர்களின் சந்ததியார்களிடம் கிற
யம் பெற்றிருந்த விவரவுல்இஸ்லாம் ஷெய்க்மீரா
முகியித்தின் ஆலிம்சாகிபிடம் 22-3-27-யில்
மொ. அ. ஷாஹுல்ஹமீது லெப்பை
கிறயம்பெற்று.

தனது.

ஷாஹுல்ஹமீதிய்யா அச்சியந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

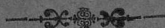
சுத்தப்பதிப்பு.

ஒன்பதாம் பதிப்பு.

1927

இதன் விலை] Registered Copy Right. [ரூ. 1-8

விளம்பரம்.

(மார்க்க ஒழுக்கங்கள்)

அறகாமுல் முஸ்லிமீன் தக்மிலாஉடன்			
ஷாபீய்	0	10	0
ஷை ஹனபீ	0	10	0
அதபுமால் சுத்தப்பதிப்பு	0	10	0
இஸ்லாத்தின் சிறப்பு	0	10	0
இரத்தின் விலாசம்	0	10	0
சியாமநாள் விசகளம்	0	6	0
கீமியாயெ ஸஆதத் 1-வது வால்யம்	1	8	0
ஷை 2-வது வால்யம்	1	12	0
ஷை 3-வது வால்யம்	1	14	0
ஷை 4வது வால்யம்	2	0	0
ஷை 4-பாகங்களும் சேர்ந்த லெதர் கலிகோ பைண்டு	7	0	0
கீமியாயெ ஸஆதத்து அரபுத்தமிழ்			
1-வது வால்யம்	3	4	0
குலிஸ்தானென்னும் பூங்காவனம் கிளேஸ் காசிதம்	1	8	0
தர்கத்துல் இஸ்லாம் தர்குன்னஜாத் ஹனபீ	1	0	0
தர்குல் ஜன்டு	0	14	0
நஸீகத்துல் இஸ்லாம் ஹனபீசுத்தப் பதிப்பு	0	8	0
ஷை ஷாபீ சுத்தப்பதிப்பு	0	8	0
நஸ்ஹுல் ஹதீது வபத்ஹுல் மஜ்து			
கலிகோ பைண்டு	4	0	0
ஷை தோல் பைண்டு	4	8	0
ஷை 8/-பவுன் தோல் பைண்டு	5	0	0

பெற்றுக்கொள்ளுமிடம்:—

எம். எ. ஷாஹுல் ஹமீது அண்டு சன்ஸ்,

ஹமீதியா பிஷ்டிங்ஸ். ரெ 20. ஹைரோட்.

திருவல்லிக்கேணி மதராஸ்.

சரித்திரம் வந்தவழி

சிறப்புப் பொருந்திய முகம்மது நபியவர்கள் மக்காநகரில் நின் றெழுந்து மதினாகுரிற் போயிருந்து தினுல்லிசுலாமென்னும் மெய் மார்க்கப் போதனைசெய்து இராஜ பரிபாலனம் நடத்திக்கொண்டு வருங்காலத்தில் நடந்த இந்தச் சரித்திரத்தை முதலில், செய்யிதவும் சென்னு மகாபெரியோர்கள் அறப்புப் பாஷையிற் செய்தார்களதனைக்,

கல்வியிலே தோந்தவர்களான முகம்மதிபுனு சுஹாக்கென்பவர் களும் இபுனு அப்பாசென்பவர்களும் திடப்படுத்தினார்கள். பின்னர் தனைக் கல்வியிற் சிறந்த செய்யிதபுல் ஹசனுல் புஹாரியென்னும் பெரியோர்கள் அவ்வாறுப் பாஷையாலேயே பைத்தென்னுங் கவிதை யாகச் செய்தார்கள். பின்னர் மேற்சொல்லிய செய்யுட்கள் யாவையும் பார்த்து சில கனவான்கள் ஆலிம்களென்னும் வேதசாஸ்திரிகள் தமிழ்ப்பாஷையில் மொழிபெயர்த்தார்கள்.

அந்த மொழிபெயர்ப்புரையையும் மலையாள மண்டலம் பூவாற் றில் வசித்திருந்த குஞ்ஞாமுசு லப்பையாலிம் புலவர் ஹாஜியாவர் கள் பாடியிருந்த புராணத்தையும் பரிசோதித்து மூயின் முகிலிமான நமது நேசர்கள் யாவரும் இலேசாக வாசித் தறிந்துகொள்ளும் பொருட்டு ஹிஜ்ரி 1295ஓஸ் றமலான் மாதம் காயற்பட்டணம் கண் ணகுமது மகுதுமுகம்மதுப் புலவரவர்களால் செய்யப்பட்ட இஹு சல்குல் வசனகாவியம்.

பிசுமில்லா ஹிர்றஹ்மா கிர்றஹீம்.

அச்சிட்ட வரலாறு.

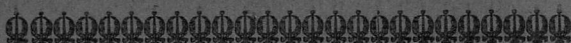

தானேதானாகத் தனக்கோர் இணையும், துணையும், இறப்பும், பிறப்பும், பெண்டும், பிள்ளையும், ஊணும், உறக்கமும், அசதியும், மறதியும், ஆணும், பெண்ணும், அலியும், உறவும், கிளையும், இன்பமும், துன்பமும் எப்போதுமில்லாத் துப்புரவாகிய ஒப்பற்ற றப்பில் ஆலமீனான அல்லாகுத் தஆலாவென்னும் வலியகடவுள் தன்னொளி யினாலுண்டாக்கி முத்தாகவும் கிந்திலென்னும் விளக்காகவும் மயிலாகவுந் தெரிசித்த தாஜுல் அன்பியா ஹபீபுறப்பில் ஆலமீன் நபியுற்ற றகுமத்து முகம்மது முஸ்தபா றசூல் சல்லல்லாகு அலைகிவசல்ல மவர்கள் இலட்சத்திருபது நாலாயிரம் நபிமார்கட்கும் முந்நூற்றுப் பதின்மூன்று முறுசலான நபிமார்கட்கும் காத்திமுல் லன்பியாவாக நபி இபுரஹீம் அலைகிஸ்ஸலாமவர்கள் வங்கிஷ்வழியாய் அதுனான் கிளையில் அப்துல்முனாபு அவர்கள்மகனார் ஹாஷிம் அவர்கள்மகனார் அப்துல் முத்தஹீபு அவர்கள் மகனார் தத்துவகலைக்கியான வுத்தமராகிய அப்துல்லா அவர்கள் புத்திரசிகாமணியாய்.

உத்தமபத்தினி ஆம்னூரவர்கள் கருவிலமைந்து திருமக்கமா நகரில் அனேக காரணத்துடனே யமைந்து கூறுல்ஹீன்களும்ஆசியாம றியமென்ற இரண்டு கன்னிகைகளான கற்புநாயகிகளும், மருத்துவ முதலிய ஏவற்பணிவிடைசெய்யச் சுன்னத்துஞ்செய்து தொப்புரு மறுத்துத் துடக்கொன்று மில்லாமற் றுப்புரவாக இடதுகையினால் மாணியை மறைத்தும் வலதுகையை முழந்தாளிற்கு மேலே கட்டுவிர லென்னும் கலிமாவிரலை நீட்டிச் சுஜூதுட்டும் அண்டகோள மெண் டிசையும் ஒளிபிரகாசிக்கத்தகாத காதவழி கஸ்தூரிகமகமென்று மண க்கப் பிறந்தபோது உடனே அல்லாகுத்த ஆலாவினுத்தாவின் பிரகா ரம் ஜிபுரீலலைகிஸ்ஸலாமவர்கள் சுஜூதெடுத்துக் கொண்டுபோய் ஈரேழு பதினாலுலோகங்களுஞ் சுற்றிப்பார்த்துச் சொர்க்கலோகத் தாற்றில் நீராட்டித் தலைக்கி நெய்யிட்டுக் கண்ணுக்குச் சுறுமாவிட்டு ஆம்னூரவர்களுக்கு உபகாரமாக வருந்திப் பணிவிடைசெய்துக்கொண்

டிருக்கும் ஸப்பாவென்னும் தாயின் மடியிசை வைத்துப் போயினபின்
னர் குணென்னுமூரிலுண்டான பஞ்சத்தாற் களவுகண்டு திருமக்க
மாநகரத்திற்குவந்த அலிமாபாலுண்டு வளர்ந்து அனேககாரணத்து
டனே நாற்பதாம் வயதிலே புறுக்கான் வேதமுங் கிடைக்கப்பெற்று
அன்பத்துமுன்றும் வயதிலே திருமதினமா நகர்போய்க்காபிரீன்க
ளென்னும் இருளையோர்குரியப்பிரகாசமாகஅறுத்தொதுங்கி அரசியல்
புரிந்துவருங்காலத்தில் நடந்த சரித்திரங்களனேகமுண்டும் அவைகளி
லொன்றாகிய இந்த இறவுசுல்குவின் படைப்போரை முன்னோர்களால்
அறப்ப்பாஷையி லிருந்தவைகளைத் தமிழால் மொழிபெயர்த்திருந்த
வுரைகளைக் கொண்டும் குஞ்நாமுசு லெப்பையாலும் புலவர்காலியார
வர்கள் பாடி நாமச்சிட்டுப் பிரசுரஞ் செய்த புராணத்தைக்கொண்டும்,

நமது உடற்பிறந்தார்களாகிய மூயின் முசிலிமான சகலருக்கும்
மிகவுமில்லேசாக விளங்கும்பொருட்டு வழக்கத் தமிழினிலே வசனகா
வியமாக்கித் தரவேண்டுமென்று சிலகனவான்களுந் தனவான்களு
மிகவு நட்புற்றுக் கேட்டுக்கொண்டமையால் கிஜுமத்து 1295ஓஸு
றமலான்மாதம் காயற்பட்டணம் இபுறகீம்சாகிபவர்கள் குமாரர் அகு
மது மீராசாகிபவர்கள் மகுது முகம்மதவர்கள் குமாரர் கிலுறு முகம்
மதவர்கள் நயினாமுகம்மதவர்கள் குமாரர் சாகிபுத் தம்பியவர்கள்,
மீராத்தம்பியவர்கள், முகம்மதலியவர்கள், காலங்குடியிருப்பு உசைன்
குட்டி அகுமதுமீரா அவர்கள் குமாரர் பக்கீர் முகியித்தீனவர்கள்
ஆகிய இவர்கள் அன்புற்றுச்செய்த பொருளுதவியைக்கொண்டு
அவர்களுக்கோர் பதிப்பு அச்சிட்டுக்கொடுத்த பிறிதியிற்போன்றவை
களைச் சீர்திருத்தி அல்லாருத்தஆலாவின் அருளுதவியினாலும் முகம்
மது சல்லல்லாரு, அலைகுவசல்லமவர்களின் கிருபாகடாட்சத்தினாலும்
முகியித்தீனப்துல்காதிரு சாகிபாண்டவர்கள் துஆப்பெற்றினாலும்
மற்று மூயின் முசிலிம்க ஸீனவோர்களின் துஆப்பறக்கத்தினாலும்
ஆருமுறை சென்னை இட்டா-பார்த்தசாரதிநாயுடு செய்த பொருளுத
வியைக்கொண்டும் கொழும்பிற் புத்தகவியாபாரஞ் செய்யும் நெ. வா.
காதிருநெயினுலெவ்வை அவர்கள்கேட்டுக்கொண்டமையாலும் கிஜு
மத்து 1315ஓஸு ஷாபான்மீ அச்சிட்டினம். அல்லாருத்தஆலா
எல்லாருக்கும் நற்கிருபை நகுமத்துச்செய்வானாகவும் ஆயின், ஆயின்,
பாறப்பல் ஆலமீன்.

அவையடக்கம்.

—(*)—

இரட்டை யாசிரிய விருத்தம்.

பொற்பு ஷணத்திலே பொடியிடுதல் போலுமுண்
போசனமதற் குப்பினைப்

போடுவது போலுமுயர் பட்டோடும் வெண்ணூற்
பொருத்துவது போலுமிக்க

விற்பாவு வயிரத்தி னொடுபளிற் கியைவைத்து
விலைமதிக் கின்றபோலும்

விவேகஸ்த ரோடுமூடர் வாயாடல் போலுமா
வேங்கையி னிரைச்சன் முன்னே

கற்பாரி னின்னுநசி யூழையிடல்போலுமே
காண்கினும் மெனது புன்சொற்

காளமே கக்குடையி னீளொளி பரப்பவார்
முகம்மது சரிதர மதனூற்

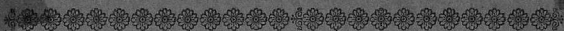
செற்போ தனைத்திறமை வித்தையா டம்பாச்
சூசனைக ளுள்ள புலவோர்

துதியோடு கொள்வரெனு மாகை பெரி தாகித்
தொகுத்துரை வகுத் தனனரோ.

இங்ஙனம்,

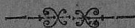
காதிரி-சென்னை முகம்மதிய புத்தகபரிபாலனத்தலைவர்

காதிரி, கண்ணகமதுமகுதா முகம்மதுப்புலவர்.

இறவுசுல்கூல் படைப்போர் வசனகாவியம்

சருக்க அட்டவணை

பக்கம்.

சருக்கம்.

2—பாயிரம்.

5—முதியாள்வந்த சருக்கம்.

17—அறுவாய்ம்மைச்சருக்கம்.

41—வகிவரு சருக்கம்.

49—அவியார் பிரயாணச் சருக்கம்.

51—சுபைறு சிறைபடு சருக்கம்

63—அப்துலாத் தீமான்கொண்ட சருக்கம்.

75—சுஹைலில்ஆமி தீமான்கொண்ட சருக்கம்.

89—அவியார் மழையழைத்த சருக்கம்.

100—ஜின் விருந்திடு சருக்கம்.

103—சுந்தலத்து வதைச் சருக்கம்.

119—உக்காசு வதைச் சருக்கம்.

129—முகல்கில் போருக்கெழுந்த சருக்கம்.

151—றகுலுல்லா படைவந்த சருக்கம்.

163—அறம்மிபுனுதையான் வருசருக்கம்.

174—அறம்மிபுனுதையான் போர்புரி சருக்கம்.

179—அறம்மிபுனு மகுதீக்கரீபுவரு சருக்கம்.

182—அஷறபத்து சிறைபடு சருக்கம்.

185—அறம்மிபுனுதையா னீமான்கொண்ட சருக்கம்.

191—அஷறபத் தீமான்கொண்ட சருக்கம்!

193—அகழ்கடந்த சருக்கம்.

201—சுகைறல் ஆமிறைவெட்டுமப்துத்தாறுவதைச் சருக்கம்.

பக்கம்.

சருக்கம்.

- 205—குசஆவரு சருக்கம்.
 214—ஹாரிதை அம்றுவதைத்த சருக்கம்.
 218—அவியாரும் இறவுசல்கூலும் போர்புரிசருக்கம்.
 228—கடந்தைச் சருக்கம்.
 231—முகல்தி மீமாண்கொண்ட சருக்கம்.
 241—அம்றும், அப்துல்லாவும், சபைறை, பரூசைக் கொணர்ந்த சருக்கம்.
 262—சிலாஜிமீமாண்கொண்ட சருக்கம்.
 265—இபுலீசுபுத்து கொணர்ந்த சருக்கம்.
 271—புத்துபடைக்குப்போன சருக்கம்.
 279—சல்காபுறப்படு சருக்கம்.
 290—சல்காபோர்புரி சருக்கம்.
 308—ஜின்வதைச் சருக்கம்.
 321—இக்கிரிமத்தும், ஜதைலு மீமாண்கொண்ட சருக்கம்.
 327—சதியெழுத்துச் சருக்கம்.
 336—துஹாமத்து சிறைபடு சருக்கம்.
 344—அவியார் கோட்டைபுக்கு சருக்கம்.
 349—துஹாமத்து வதைபடு சருக்கம்.
 352—இறவுசல்கூல் வதைச் சருக்கம்.
 348—றசுலுல்லா கோட்டைபுக்கு சருக்கம்.
 369—றசுலுல்லா மதீனம்புக்கு சருக்கம்.

ஆகச் சருக்கம்-42.

சருக்க அட்டவணை-முற்றிற்று.

இந்த இறவுசல்கூல்படைப்போர் வசனகாவியத்தை முன்னர் மும்முறை அச்சிட்ட பிரதிகளிற் போந்தவைகளைச் சுத்தமாக்கியும் சருக்கங்களின் வரலாறு சொல்லப்பட்ட ஒவ்வோர் விருத்தங்கட்து வசனஞ்செய்தும் ஒழுங்காக அச்சிட்டிருக்கின்றனம்.

பிசயில்லா ஹிர்மஹ்மா நிர்மஹீம்.

இஃது

நபிமுகம்மது சல்லல்லாகு

அலைகிவசல்லமவர்கள்

திருமக்கமா நகரில் நின்றெழுந்தருளியாகித்
திருமதினமா நகரினுற்றுத், தங்கள் தீனில்ஷிசலாம்
என்ற மெய்ம்மார்க்க அரசியல் நடாத்தி
வருகையில் நடந்த

இறவுகல்கூல் படைப்போர்

வசனகாவியம்.

முன்னர் அரபுப்பாஷையால்

செய்யித் தவுமசு றலியல்லாகு அன்குஅவர்கள் கோத்த
கோவையை, முகம்மதிபுனி சுஹாக்கு றலியல்லாகு அன்குஅவர்
களும், இபுனு அப்பாசு றலியல்லாகு அன்குஅவர்களும்
முற்றுகித்தார்கள்.

அதைச் செய்யித்அபுல் அசனுல் பஹாரி றலியல்லாகு அன்குஅவர்கள்
பயித்தென்னும் கவிசையாகச் செய்தார்கள், பின்னரிவை
களை நோட்டமிட்டுச் சில கனவான்களான் ஆலிம்க
ளென்னும் கல்விமான்கள் தமிழில் மொழிபெயர்த்
திருந்த வுரையையும், குஞ்நாமுசு லப்பை
ஆலிம்புலவர் ஹாஜியாவர்கள் பாடிய
புராணத்தையும் பரிசோதித்து

மூமின், முசிஹிமாகிய நமதுடற்பிறந்தான்மார்கள்
இலேசாகப் படித்தறிந்து கொள்ளும்பொருட்டு
கண்ணகுமது, மகுதூம்பிள்ளை யவர்கள் குமாரர்

மகுதூமுகம்மதுப் புலவரவர்களால்

வழக்கத் தமிழினால் வசனகாவியமாகச் செய்யப்பட்டது.

காப்பு.

கலி விருத்தம்.

பூவும் வாசமும் போலெவ் வுயிரினு
மேவு மெந்த வினையினு மேவியார்
காவ லாளன் கருணை பெக்காலமு
மாவுலாவும் வளமரு னால்குமே.

பிசுமில்லா ஹிற்றஹ்மா நிற்றஹீம்.

இஃது

இறவுசுல்கூல் படைப்போர்

வசனகா வியம்.

பாயிரம்.

காப்பு.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாகிரியவிருத்தம்.

பூவுலகும்பர் மற்றும் புகழ்நபி முகம்மதன்பர்
தாவியல் றவுசுல்கூலின் றளமறுத் தவனை வென்ற
மானியற் படைப்போர்தன்னை வசனகா வியமாய்ச் செய்யக்
கோவிய லெவைக்கு மேலாந் கொற்றவர் பணிதல்செய்வாம்.

இதன் பொருள்.

பூலோகம், வானலோகமுதலிய மற்றெல் வெவைகளும் புகழும்
நபி முகம்மது முஸ்தபா நகுல்குலல்லாரு அலைகுவசல்லமவர்களின்
அன்பராகிய அசுஹாபிமார்கள், குற்றமாகிய செய்கையையுடைத்
தான இறவுசுல்கூலென்னு மிராஜனுடைய படைகளையெய்லாம் வெட்
டிக் கருவறுத்து, அவ்விராஜனையும்வென்ற மாட்சிமையுற்றுக் கீர்த்தி
பெற்ற படைப்போரைக், குஞ்ஞமுகலப்பை ஆலிம்புலவரவர்கள்
செய்தபுராண விருத்தச்செய்யுட்களை மொழிபெயர்த்து, யாவரும்
இலேசாக விளங்கிக்கொள்ளும்பொருட்டு, வழக்கத்தமிழினால் வசன
காவியமாகச்செய்ய, இராஜ ரீகங்களுக்கெல்லா மேலாம்பரமான
இராஜரீகத்தையுடைய வெற்றியான அல்லாருத்தஆலாவை வணங்கு
கின்றும்.

சரித்திர வசனம்.

எல்லா வுலகங்களைப் முயிர்களையும்படைத்து நான்கு புகழுக்கு
முரித்தாகி யாசாட்சிசெய்யும், வல்ல காரணனாகிய அல்லாருத்தஆலா
வுடைய வெளியிலுண்டாகி, நபிஆதம் அலைகிஸ்ஸலா மவர்கள் ஆண்
மக்கள் மக்கள் வழியாகவந்த, நபி இபுரூகீம் அலைகிஸ்ஸலாமவர்கள்
மகனா, நபி இசுமாயீல் அலைகிஸ்ஸலாமவர்கள் கோத்திரத்திலுற்ற,
அதுனான்கிளையில் அப்துல்முனாபு அவர்கள்மகனாஷாஹீம், அவர்கள்

மகனார் அப்துல் முத்தலிபு, அவர்கள்மகனார் யுத்தகளத்திலெதிர்த்த சத்துருக்களைக் கொத்திப்பிளந்து வெற்றிகொள்ளும் வாளாயுதமேந்திய அப்துல்லா, அவர்களினெற்றியில் முத்தொளியாயிலங்கி அவ்வப்துல்லாவின்மனைவி கற்பு, பொறுமை, கல்வி முதலிய எல்லாநலனுமுள்ள கன்னிகையாகிய ஆம்னாவர்கள் வயிற்றைக் கருவிலுற்றுப் பொருந்தி, முன்பின் அனேககாரணத்துடனும், பூரணமதிபோலவுதயஞ்செய்து தோற்றிய தோன்றலான நபிமுகம்மது முஸ்தபா றகுல் சல்லல்லாகு அலைகிவசல்ல மவர்கள், தங்களுக்கு, இருபத்தைந்தாம் வயதில், மருமொய்த்த கூந்தலுந், திருமொய்த்தமேனியு முடைய குருபத்தினி கதீஜா நாயகியைக் கலியாணஞ்செய்து, தையிபுதாகிறு, இபுறாகீம் என்ற ஆண்பிள்ளைகள் மூன்றுபேரையும், றக்கையா, னைனபு, உம்முகுல்தாம், பாத்திமத்துஸ்ஸுகுறா காத்துனே ஜன்னு வென்னும் பெண்பிள்ளைகள் நான்குபேரையும்பெற்று, நார்பதாம் வயதில் நபிப் பட்டமும், புறுக்கானென்னும் வேதமும் பெற்று வாழ்ந்திருந்து, தங்கள் பிராட்டியார், கதீஜா நாயகியவர்க ளிவ்வுலகத்தைவிட்டுச் சவர்க்கலோகத்திற் கெழுந்தருளியான பின்னர், ஐம் பத்துநான்காம் வயதில், அல்லாகுத்த ஆலாவென்னும் கடவுளுடைய வொளி இடைவிடாமல்இறங்குந்தலமாகியும், மலாயிக்கத்துகளென்ற வானவர்கள் காவலாக நாளொன்றிற்கு, எழுபதினாயிரம் பெயர்களி றங்கி வலம், இடஞ் சுற்றிவரும் தலமாகியும், மனுடஜனனாதியர்கள் செய்தபாவம் நிவர்த்தியாகப் பிரதக்கணஞ்சுற்றிவருந் தலமாகியும், வானத்திலிருக்கும் பயித்துல் மகுமுரென்னும் பள்ளிவாயிலுக்கு நேராகியும், பூமியில் ஆதிமுதலிலுண்டாகிய தலமாகியும் விளங்கும், திருக்கருபத்துல்லா வென்னும் பள்ளிவாயிலுமிருக்கப் பெற்றுப், பூமிக்கெல்லா நபித்தலமாகியும் பெருமையுற்றிருக்கும்.

திருமக்கமாநகரை விட்டெழுந்தருளியாகி, அறபுதேசத்திற்கோ ரரசாகியும், சிரசாகியு, முகமாகியுந், திலதமாகியுந் தன்னைச்சூழ்ந்த தண்ணீர்த்தடாகங்களுள்ள பூங்காவிகளில் இறங்குமேகத்தைக்கண்ட மயிலினங்களாடக், குயிலினங்கள்காளமுத, வண்டினங்கள் தேனுண்டல கிரியினவிராகசங்கீதம்பாட, மற்றக்குருகினங்கள் சிரமசைத்துக் கேட்டிருக்க, ஆகிய இவ்வளம் பொருந்திச்சொர்க்கத்திற்கொப்பாகிய திருமதினமாநகரத்திற்போயிருந்து, தங்கள் தீனில் விசலாமென்னு மெய்ம்மார்க்க மெங்கும்பரவச்செய்து, பூரணசந்திரனுக்கொப்பாய்ச், சிரசில் அணியும்பாகையில் நட்சத்திரமொன்றிருந்து பிரகாசிக்கப்,

4 இறவுசுல்பகூல்டைப்போர் வசனகாவியம்.

புறியில் இலாஞ்வனையென்னுந்திருமுத்திராங்கம், எதிர்த்தவர்களைக் கூசச்செய்யு மொளிவுபத்திராய, மேகங்குடையிட்டுவர, முன்கண்தாரம் பின்னுங்காண, இராஜானுவாகுவென்ற முழங்காணுக்குந் கீழே நீண்ட வலதுகையும், சடலத்திற்குமூழ் கண்தூரிவாசனைத்தூதும், ஏழுவானத்தை யூடுருவிப்பாய்ந்து அறுவைத்தொட்ட சிசும், ஏழுபூயியையும் ஊடுருவிப் பாதலத்திலுன்றியபாத்மும், புழுப்பூச் சொட்டாத பொற்பிரகாசமான மேனியும், மலஜலாதிகள் பிறர்காண மலுமாகிய காரணமுதலான, அனேககாரணங்களோடு நவரத்தினராசிபதித்து, ஜெகமுற்றும் விலைகொள்ளும் சிங்காசனத்தில், அபூபக்கர் சித்திக்கு, அம்றிபுனுசுத்தாபு, உதுமானிபுனு அப்பான், அலியிபுனு அபித்தாவிபு, இந்நான்குகளீபாக்களென்ற முதன்மையரோடும், தல்ஹா, சுவிபர் அப்துற்றகுமான், சாது, சலிது, அபூவுபதா, இவ்வாறபேரோடும், ஆகிய அஷ்டத்தமுபஷரீன்களென்ற பத்துமந்திரியர், பிரதானியர், படைத்தலைவர், அணித்தலைவருஞ் சூழ்ந்திருக்க, அம்றிபுனுவுமையத்துல்லமீரி, அப்துல்லா இபுனுசுல்குனியென்ற இரண்டு தண்டற்றலைவரும் பராக்கிரமஞ்சொல்லி நிற்க;

தாய், தந்தையாகிய இருகிளைபினத்தாரும், ஒருமனமாகவொத்திருக்கப், படைகளான நாற்பத்திராயிரம் அசுஹாபிமார்களென்ற தோழன்மாருஞ்சொல்லிக் கொழுகிடக்க, வேங்கைப்புலியு, மானுங்குடியொருதுரையில் மேய்ந்து நீருண்டு நிற்க, கூறுல்கினென்ற தேவகன்னியர்கள் வெண்சாமரம் வீச இருந்து, நீதிசெலுத்திவரும் நபிமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லம் தாங்கள் நடத்திவரும் நபிவளமைபேரலோர்நாள், ஆண்டவனை வணங்கசெய்வித்த, அழகிய பயித்துல்லாவென்னும் பள்ளிவாயலில், விதியாக நாளொன்றிற்கு ஐந்துதாள் செய்யுங்கடனாகிய தொழுகையில், சுபுகுத்தொழுகையென்னும் காலேநோத்துக்கடனாகிய தொழுகையைத் தொழுது முடித்தபின்னர் அப்பள்ளிவாயலில் வெளிமுகப்புத் தளத்திற்சாய்ந்திருந்து, தங்கள் தோழன்மார்களில் முதன்மையராகிட; அபூபக்கர் சித்திக்கு நலியல்லாகு அன்கவர்களும், உமறிபுனுசுத்தாபு நலியல்லாகு அன்கவர்களும், உதுமானிபுனு அப்பான் நலியல்லாகு அன்கவர்களும், அலியிபுனுயபித்தாவிபு நலியல்லாகு அன்கவர்களும், மற்ற முஹாஜரீன்களென்ற மக்கத்தாரர்களும், அன்சாரீன்களென்ற மதீனத்தாரர்களும், அறபிகளும், குறைஷிகளும் இனத்தாரர்களும், இன்னுமற்ற முசிலிமாகிய உடற்பிறந்தான்மார்கள யாவர்களும், கடற்போலே சூழ்ந்திருக்கக், காலையிலெழுந்து பிரகாசிக்கும் வாலசூரியன்போன்ற நபிநாயகர் தங்கள் கம்பூரவாடை கமழும்,

பொற்பாகிய வாயைத்திறந்து வேதபோதனை செய்து கொண்டிருக்கையில், அவ்விடத்தில் வந்த முதியாளாகிய ஓர் கிழவியினால் நடந்த காரணங்களைச் சொல்ல ஆரம்பிக்கின்றோம்.

பாபிர-முற்றிற்று.

முதியாள்வந்த சருக்கம்

அறுசீர்க் கழிநெடி லாகிரிய விருத்தம்.

மதியினை யிருளினம்ம வாகைசா வதைத்துப் பேச
மதிமுகம் மதரும்பள்ளி வாயிலிற் றோழ ரோடுங்
கதிமொழி யோதி யாருங் காலத்தோர் கிழவி வந்தந்
கெதிரினி லிரங்கிச் சொன்ன யாவையுந் தொகுத்துச் சொல்வாம்

இதன் பொருள்.

பூரணச்சந்திரனை, இருளையுடைய அமாவாசையிரவில் இந்த வலகத்தில் யாவரும் அறியும்படியாயழைத்து, அதனோடு மெதிர்த்துப்பேசிய புத்தியில் மிக்கான, நபிமுகம்மதுமுஸ்தபா றகுல்சல்லல் லாகு அலைகிவசல்லல், தங்கள் தோழன்மார்களான அசஹாபிமார்க ளோடும், ஆண்டவனை வணங்கும் பள்ளிவாயிலிலிருந்து, மோட்ச கதிக்கு வழிகாட்டும் புறுக்கான் வேதவாக்கியத்தை யோதிப் பொருட்சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போது ஓர், வயதுமுதிர்ந்த கிழவி வந்து அவ்விடத்தில் நின்று, நபிநாயகமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைகி வசல்ல மவர்களோடும் அழுது சொன்னவைகளை யெல்லாம் எப்பா மாகச் சொல்லுகின்றும்.

சரித்திர வசனம்.

நபிநாயக முகம்மது முஸ்தபா றகுல்சல்லல்லாகு அலைகிவசல்ல மவர்கள் வேதபோதனை செய்துக்கொண்டிருக்கிற அந்த பள்ளி வாயி லுக்கெதிரே, மிகுதூரத்திற் செம்மேகம்படர்ந்து வருவதுபோ

6 இறவுசுல்குல் படைப்போர் வசனகாவியம்.

லே துகி படர்ந்து வரக்கண்டு, அங்கிருந்த யாவரும் அவ்விடத்தைப் பார்த்தவர்களாக இருந்தார்கள். அப்போது, கொஞ்சநேரத்திற்குள் னே பள்ளிவாயிலை யடுக்க ஓர் செவந்த வெரட்டகத்தின்மேல் முதிர்ந்தவயதும், திரைந்த மேனியும், வளைந்தமுதுகும், நரைத்த கூந்தலுமாக இராஜவுடை யுடுத்த ஓர் கிழவியும், அவளுக்குப் பின்னாலே பத்துக் குதிரைகளின் மேல் இளம்வாலிபர்கள் பத்துபேரும், முகத்தழகுடெட்டு அவயவாதி துடிதுடித்தவர்களாக வந்து, தங்கள் வாகனத்திகளை விட்டுக் கீழிறங்கிக், கிழவிமுன்னும், மற்றவர்கள் பின்னுமாகப் பள்ளிவாயிலிற் சுற்று மதில்களுக்குட் புகுந்தார்கள்; புகுந்தவர்களிற் கிழவியானவள், கடற்போலங்கிருக்கும் ஜனக்கூட்டத்தைப் பார்த்து, மரியாதை யொழுங்குடனே வாய்திறந்து சலாம் சொல்லி முன்று லோகத்திற்கும் ஆண்டைகையாகித் தீனுக்கும், எனக்கும் பாத்திரமாகிய நபிமுகம்மது முஸ்தபா மருஸ்சல்லல்லாகு அலைகிவசல்ல மவர்களெங்கே யிருக்கிறார்களென்று மிகுந்த விருப்பத்துடனே கேட்டாள்.

அதற்கந்தக் கூட்டத்திலொருவ ரொழுங்காக வலதுகைச் சுட்டு விரலாலே, அதோ இருக்கிறார்களென்று சுட்டிக்காட்டினார். காட்டினவுடனே கிழவி, நபிநாயக முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்களை நெருங்கி யுற்றுப்பார்த்தபோது, நபிநாயகத்தின் கஸ்தூரிவாடை அவளுடைய நாசியிலும், இலாஞ்சனை யொளிவு கண்களிலும் பாய்ந்ததால், அவைபொருமற் பிரமித்து முர்ச்சை கொண்டவளாகக் கீழே விழுந்தாள். அப்போதவள் முந்தானையிலிருந்து இரத்தம் புரண்ட பத்துக்கொண்டை முடியும் விழுந்தன

இபுனு அப்பாசுறலியல்லாகு அன்கவர்கள் சொற்படிக்கு இரண்டரை நாழிகைக்குப் பின்னர் கீழேவிழுந்த கிழவி தெளிவுண்டாகியெழுந்து தன்னிடத்திலிருந்து கீழேவிழுந்துகிடந்த பத்துக்கொண்டை முடியையுங் கையிலெடுத்துக் கொண்டு மிகுந்த சஞ்சலத்துடனே, விம்மி விம்மி இரண்டுகண்களிலுந் தாரை தாரையாகக் கண்ணீரொழுக அழுதாள். இவ்விதம் கிழவியழுந் கரே அழுகையைக்கண்டு, அங்கிருந்த கூட்டத்தார் யாவருந் கண்ணீர் கால்நனைக்க அழுதார்கள். அதுகண்டு நபிநாயக முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்களும்ழுதார்கள். அப்போது கிழவி கவலை தணியாத அழுகையுடனே வாய்பொற்றிக், கைகட்டி மரியாதை யொழுங்குடனே யொதுங்கி நின்று வாய்திறந்து புகழ்ந்து சொல்லத் தொடங்கினாள். அஃதென்னெனில்;

கிழவி நபிராயகமவர்களின் திவ்வியமுகத்தைப் பார்த்துக், கர்த வழி கஸ்தூரிவாடைகமமும் பொற்பிரகாசமான திருமேனியையுடைய நபியே! மலாயிக்கத்துகளென்னும் வானவர்கள் இரகசியத்தாலும், பராசியத்தாலும் வந்திறங்குந்தலமாகிய நபியே!! மனுடர்களுக்குநேர் வழியைக்காட்டித் தீனில் விசலாமென்னு நன்மார்க்க வழியிலாக்க அல்லாகுத்த ஆலா நபிப்பட்டத்தைக் கொடுக்கப்பெற்று வந்த நபியே!!! மகுஷமென்னு மறுமைநாளையிற் றங்களும்மத்தான பேர்கள் சகலருஞ்செய்த பாவங்கள் அடங்கலுந்தீர ஆண்டவனிபத்தில் மன்றாடிச் சொர்க்கபதி சேர்க்கு நபியே, கனவிலும் நினைவிலு முண்மையைத்தவிராத நபியே, ஹல்க்குகளென்னு மனிதஜனனாதியர்கள் யாவரிலுந்தெளிவுள்ள நபியே, தெளரூத்து, சபூர், இன்ஜீல், இம்முன்று வேதத்தினுமேலான புதுக்கானென்னும் வேதத்தையுடைய நபியே, எதிராகிய சத்துருக்கள் ஏங்கும்படியாய் வெட்டி ஜெயித்துத் தீன்பயிர், விளைக்கு நபியே, அடியார் மனக்கவலை பொடியாகச்செய்யும் நபியே, ஆளமென்னும் பூலோகமெல்லாஞ் சிறந்தநபியே, இலட்சத்திருபத்து நாலாயிர நபிகளுக்கும், முந்நூற்றுப் பதிமூன்று முறுசலாகிய நபிகளுக்கும் காத்திமுல்லன் பியாவென்னும் அரசாகியநபியே, பட்சம்வைத்து ஏழைகள் அச்சந்தீர்க்கு நபியென்று மிகவும் புகழ்ந்து போற்றி இந்தத் துன்பத்தையுடைய அடியார் சலார் தேவரீர் தங்கள்பேரி லுண்டாவதாகவுமென்று சொல்லி இன்னுஞ் சொல்லுகின்றாள். அஃதென்னெனில்,

அந்தக்கிழவி, நபிராயகத்தைப் பார்த்து இந்த ஏழையாகிய நானோ மிகுதூரத்திலிருந்து தங்களைத்தேடி, மலை, வனம், வனந்திரம், காடு, ஊரை, ஆறருவி, நாடு, நகர்கள், அனேகங்களைக் கடந்து வந்தேன், ஆதலால், என்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளுங்கள், தாங்களே யெனக்குக் கனவிலும், நினைவிலு மெர்துங்குந் தலமாயிருக்கும், என்னை இரட்சித்துக் கொள்ளுங்கள், எனக்குதவி செய்யுங்கள், என்னுடைய நாயகமே என்னைத்தொட்ட, கிரகாசாரத்தினால் எனக்கு அனிதஞ்செய்த பகையரின் பேரில் அடர்ந்து பகையைத் தீர்க்க விரைந்து கொள்ளுங்கள், அஞ்சாத நெஞ்சையுடைய பஞ்சமரபாதக துரோகிகளான காபிர்களில் நின்றும், மிஞ்சியகொடேம் புத்தமான முறடன் ஒருவன் என் மக்களை யெல்லாம் வெட்டிப்போட்டான்; என் குடும்பத்தாரை யெல்லா மழித்துப் போட்டான்; என் கூட்டத்

8 இறவுசுல்கூல் படைப்போர் வசனகாவியம்

தாரை யெல்லார் துரத்திப்போட்டான்; என் வீடுவாசல் மாடமாளி கை கூடகோபுரங்களெல்லா மிடித்துப்போட்டான்; என் பொற்பொ ருள், நிதி, மணி, தூசு காசெல்லாம் கொள்ளைகொண்டான்; எனக்கு நீங்காத தூயரத்தையும் வியாகூலத்தையும் ஆகாரமாக ஊட்டிவைத் தான்; எனக்கவன்செய்த பாதகங்களைச் சகித்திருக்கக்கூடாம லிறந் துபோகலாமென்றாலுந், தேவரீர் தங்கள் திருப்பொற்பாத கமலாச னத்தைக்கண்டு முறையிட்டால், நான்கொண்ட துன்பங்கள் நீங்கி, இன்பங்கள் பெறலாமென்ற விருப்பத்தினால் ஜீவித்துவந்தேன். அல் லாகுத் தஆலாவுடையசலாம் தேவரீர் தங்கள் பேரிலும், தங்கள் அல் அவுலாதுகளென்ற வறமுறையார்கள பேரிலும் மின்வெட்டி மறையுங்காலமட்டும், மாடப்புறக் கூவிக்கொண்டிருக்குங்காலமட்டு முண்டாவதாகவுமென்று துயரத்துடனே, விம்மி விம்மி அழுதுசொ சொல்லி நின்றாள்.

இபுனு அப்பாசு றலியல்லாகு அன்கவர்கள் சொற்படிக்கு, விரு த்தி யாப்பியாசத்தோடு தள்ளாடித் தள்ளாடிக் கிழவி சொல்லிய சொற்களனைத்தையுங்கேட்ட நபிமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல் லமவர்க ளுயிர்களின்பேரிற் கிருபையுடைய நாயகமாகையாற், ருந் களு மிரங்கி யழுதார்கள். இவ்விதம், நபிராயகம் அழுததைக் கண் டிருந்த, சபையோர்களான அசஹாபிமார்கள் யாவரும்ழுதார்கள். அப்போது நபிராயகம் அந்தக்கிழவி அழுகையை அமர்த்தி யவளைப் பார்த்துக் கற்பூரவாடை கமழும் பொற்பாகிய தங்கள் வாயைத்திற ந்து உன்குலமும், பெயரும், தகப்பன் பெயரும், இருக்குமூரும், அந்தப் பகைஞனாரும், அவன் பெயரும், எனக்குத் தெரியும்படியா கச் சொல்லுமென் றின்பமாகக் கேட்டார்கள். அதற்கந்தக் கிழவியா ன்வள் உடனே நபிராயகத்தி னடிபணிந்து கவிதைகளாற் புகழ்ந்து போற்றிச் சொல்லுகின்றாள்.

எங்களுர் எமன் ராச்சியத்தைச்சேர்ந்த மலைகளிலோர் பெரிய மலையடிச்சார்பு, நானிலிருக்கும் பனீயெறு தூக்கென்னுந் கிளையி ல் அறிவுமிருந்த குபுறத்துஸ்தாமென்ற அரசன் வரப்பிரசாதத்தினாலே பெற்றெடுத்தமகள், அந்தக் குபுறத்துஸ்தா மென்கிற எந்தகப்பன் இனத்தார் முதலிய யாவருக்கு மேர்தலைமை நிலையைச் செலுத்தி, மாடா மொட்டகை, நிரைகளும், நிதிமணிப் பொருள்களு மிகுதி யாய், நன்னீதி, செலுத்தி யரசாட்சி செய்துவந்தார் அப்படி

யவர் அரசாட்சிசெய்து வருங்காலத்தில், எங்களுக்குப் புறத்தே, பத்
துக்காத வழியிலிருக்கும் பத்தூர்களுக்கப்பரம், ஓர் பெரிய பிரமாண்
டமாய் வானத்தையளாவிய மலையடிச்சார் பிலுண்டாயிருக்கும் வாதில்
சுருளுவென்னும் நகரத்திலே கதுவம்மிக்கோயில், ஜஹாபென்னும்
பெயருடைய ஓர் அரசன் வலுத்தெருங்கடைய காலாப்படையும் யானை
ப் படையும், குதிரையையும், தேர் படையும் வைத்து நீதிநெறிதவ
றிக் கொடுங்கோல் செலுத்திக்கொண் டிருந்தான். அவனுக்குப் பஞ்ச
பாதகந்திரண்டுவமைந்தது போலமைந்துவந்த மகாயுக்கென்னும்
பெயருடைய ஒரேமகனிருந்தான். அவனுடைய பட்டப்பெயர் இறவு
சுல்குல், அவனோ, காட்டிலெதிர்த்தமிருகஜாதினங்களை யென்னுமற்
பாய்ந்து பட்சணம்செய்யும்சுரியகங்கையுடைய புலியைப்போலவே,
போக்குவரத்தாக இருக்கும் பாட்டைசாரிகள்மேலே யாதொரு கார
ணமுமில்லாமற் பாய்ந்துவெட்டி யவர்கள் பொருளைக் கொள்ளையடிப்ப
தும், புறதேசங்களிலிருக்கும் சிற்றரசர்களை வெட்டிப் பிளந்து அவர்
களை மனைவி மக்களைச் சிறை வாரி நிதிமணிகளையும் கொள்ளையடித்துச்
ஜெயபேரிகை கொட்டுதலும், சுற்புடைய பெண்கள்கற்பையழித்தலும்,
கன்னிகைப் பெண்களைக் கெடுத்தலும், பெரியவர்களுக்கு மரியாதை
யில்லாம லெதிரே நடத்தலும், சிறியவர்களுக்கிறங்காது கேஷமங்கெ
டுத்தலும், யுத்தகளத்தி லெதிர்த்தவர்களைவெட்டி யிரத்தந்தைக்
குடித்தலும், பெரய்யையுறவாகவும், கொலையைத்தொழிலாகவும், கெடு
தியைச் சிநேகமாகவும், குடியைத் தனதாகவுங்கொண்டு தீனில் விச
லாமானபேர்களைக் கண்ணிலும் காணவொட்டாமற் கடிந்து, சினந்து,
கருவங் கொண்டே யுருகித், திருக்கி, நாளுக்குநாட்கொருபாதக வுத்
தண்ட மெத்தவுஞ் செய்வான்.

இவ்விதம், அவன்செய்வதைக் கண்டுந், கேட்டுந், திடுக்கிட்டு
அஞ்சிப்பயந்த புறமன்னிய இராஜர்களுங் குடிகளும், ஊரைவிட்
டும், வீட்டைவிட்டும், விளையுந் காட்டைவிட்டும், வலசை வாங்கித்
தூரதேசம் போவார்கள். அப்படிப் போகிறவர்களை யவன்பின் ரொ
டர்ந்து சண்டைசெய்து வெட்டிப் பெண்டிபிள்ளைகளைச் சிறைவாரித்
தண்டுதடிகளைக், கொள்ளையடிக்கொண்டுவருவான். இவைகளைக்
கண்ணாக் கண்டுந், காதாரக் கேட்டுமிருந்த, என் தகப்பன் அந்தப்

10 இறவுசுல்கூல் படைப்போர் வசனகாவியம்.

பாவி இறவுசுல்கூல் செய்யும் பாதகநெருப்பு நம்மையும், நம்மூரையுங் கொளுத்துமுன்னே விலகித் தூரதேசத்திற்குப் போவதேநன்மையென்றெண்ணித், தம்முடைய பரிவாரத்தோடு மூறைவிட்டு மெழுகுந்தருளியாகி நடந்துபோகும்போது, வேவு காரர்களாலே கேள்விப்பட்டும், பாதகஞ் செய்யும் பாவியான இறவுசுல்கூல் படைகளுடன் எதிர்வந்து சண்டைசெய்து, எந்தகப்பனையும், தலைவர்களையும் பரிவாரத்தோடு சென்ற சேவகர்களையும் வெட்டிப் பிளந்து கொள்ளையெடுத்துப் போயினான், அதனால் நாங்களுஞ் சிதறிக், காட்டு முட்கள் காலிலேதைக்க வோடிவந்து ஊர்சேர்ந்தோம், அப்படி நாங்கள் ஊர்சேர்ந்ததின் பின்னர், என்கிளைஞரு மற்றவர்களுஞ் சபைகூடி நாளுக்குநாள் ஆலோசித்து நல்லகுறத்தோடும், தகப்பனிருந்த தலத்திலே தலைப்பிள்ளை நீயேயிருவென்று, என்னைத தலைமையாக்கி வைத்தார்கள். அன்றுமுதல் நான், எவர்களையும் அன்போடும் ஆதரித்துத், தஞ்சமென்றோர்களைத் தடையில்லாது காத்துக் குடியிறையைக் கோணுது வாங்கிவந்தேன்.

அதுகண்டு யாவரும், எந்தகப்பனுக்குச் செய்யும் சங்கை, மரியாதை: தயவு, தாட்சண்னியத்திற் கதிகமாய்ச் செய்து, என்னுடைய சொல்லுக் குட்பட்டு நடந்துவந்தார்கள். அப்படி நடந்து வருங்காலங்களில், நான் பெற்ற பெண்மக்கள் நான்குபேர்கள், கார்மேகம் போன்ற: கூந்தலும், பூரண சந்திரன் போன்ற முகமும், செண்பகப் பூப்போன்ற மேனியுமாய்க் கல்வி முதலிய விற்பனசவுந்தரிகளாயிருந்தார்கள், அவர்களுக்குக், கல்வியைமுயன்று கருத்துத் தெளிந்து, சொல், விற்பனஞ், சுயந், தீரங், கொடி, கணிதந்தெளிந்து மன்மதனைப்போன்றிருக்கும், அழகிய நான்குபேர்களை, என் குலத்திலேயே தெரிந்தெடுத்துக் கலியாணமுஞ் செய்துவைத்துக் காம் பிரமார்க வாழ்ந்துவருங் காலத்தில், அல்லாவுடைய மருலே, ஆலநபியே, தேவரீர் தாங்கள் பிறந்த புதுமையும், வளர்ந்த புதுமையும், தங்கள் தீனுடைய மேலாம் பாத்தையும், அந்தத்தினிற் சேர்ந்தபேர்களின் துசிகாரத்துப்பூரவும் ஒழுங்கு, ஆகிய இவ்விதநன்னடத்தையையும், வேதப் பிரசங்கத்தையுஞ் சதாதித்ததித்தங் கேட்டுக், கல்பென்னுமனதிலே தீனில் விசலாமென்னு மார்க்கத்தில் நாமுஞ்சேர்ந்து துப்புரவாக வேண்டுமென்ற வெண்ணம் பெரிதாயிருக்கையில்,

ஓர்நாளிரவில் நாணித்திரைசெய்யும் சப்பிரமஞ்சமெத்தைபின்மேலேசயனித்துக் கண்மூடிக்கொண்டு இருக்கும்போது, என்னிரண்டு

கண்ணுக்கிடையிலுள்ள புருவமத்திக்கும், ஆகாயத்திற்கு மொரே
நேராய்க் கோடிசூரிய னொளிவுக்கும் அதிகமாக வோர் குளிர்ந்த
வொளி பிரகாசித்தது. அவ்வொளிவுக்கு முன்னாலே கண்ணைத்திறக்
கக்கூடாமற், கண்ணைச்சிக்குகென மூடினவளாய் நானிருக்கும்போது
அவ்வொளியில் நின்றுமேர் சப்தம்பிறந்தது. அச்சப்த மென்னவெ
னிற், நெளிவான முதிய அரசாக்கினியே நீ நாடியிருக்கிற நன்மார்த்
கத்தைக் கைக்கொள்ளுவாயாகவென்று, அச்சொல்லோடு லாஇலாஹ்
இல்லல்லாஹு, முகம்மதுர் மருலுல்லாகி என்ற இந்த அவ்வல்க்கலி
மாவின் வாக்கியமும் பிறந்தது, உடனே, அக்கலிமா என்மனதில்
முன்னரெழுதிய எழுத்துப்போல மனனமாகி வாயால் வழங்கலா
னேன். பின்னர், நானுமென்சரீரமும் இலேசாக இருக்கக்கண்டு, கா
லையிலெழுந்து, கை, கால், முகங்களைக் கழுவிக்கொண்டு பரிசுத்த
வுடைவுபித்தி முன்னடந்த ஆசுச நடைகளையும் விலக்கினவளாய்
இருக்குந் தானத்தில் வந்திருந்தேன். அப்போது, வழமைபோலே
யென் சபைக்கு வருகின்ற இனத்தார் முதலிய கூட்டத்தார் யாவ
ரும் வந்திருந்தார்கள். அவர்களுக்கு இரவையிற் நடந்த காரணங்
கள் யாவையும் நான் கனிவாகச் சொல்லி, அவ்வல்க்கலிமா வென்
னுந் திருமந்திரத்தைப் மோதிக் காட்டினேன், அதுகேட்டவர்
கள், மனமுகங் கோணுமல், அக்கலிமாவை யோதித் தீனில் விசு
லாமார்க்கத்தி லாயினார்கள். அதுபோ லுளிலுள்ள சிறியோர் பெரி
யோரான, ஆண்பெண்ணடங்கலும், கலிமாச்சொல்லித்தீனில்யிசுலா
மாகிப் பரிசுத்த மானார்கள். பின்னர், நாங்கெல்லோரும் தொழு
கைமுதலிய நடத்தைகளிற் பழகிப், புத்துக னென்னும் விக்கிரகங்க
ளைத் தகர்த்துக் கோயில்களை யிடித்துப் பள்ளிவாசற்கள் கட்டிக்
கட்டுடி கடைகளிலைக்கி மஸ்துகளை நீக்கிச் சொஸ்தமாக வாழ்ந்
திருந்தோம்.

இப்படி யிங்கு நடப்பதைத் தப்பிவித்தனஞ் செய்துக்கொண்
டிருக்கும். அல்லாஹுதஆலாவுடைய பகைவனுன இறவுசுல்குவென்
பவன் கேள்விப்பட்டு, உடனே, சில தலைவர்களையும், காலாட்சேனை,
கோயு மெங்களுரிற்சென்று, எங்களைச் சைத்தானுடைய மார்க்கத்தி
லுள்ள, புத்துக்களை வணங்கும் படியாய்க் கட்டளை செய்யச் சொல்லி
யனுப்பினான். அத்தலைவர்களும் படையோடுவந்துள்ளகளுரை வளைந்
துப்புகுந்து, என்னையழைத்து, ஒகே! பெண்பிள்ளையே இப்போது

நீங்கள், விசுவதித்திருக்கும், அந்த முகம்மதுடைய தீனில் விசுவா
மென்னு மார்க்கத்தை விட்டுநீங்கி, இதற்குமுன்னுங்கள் தாய்தகப்
பன், உறமுறையார், விசுவதித்துச் செய்து நடந்துவந்த மார்க்கத்
தைத் தொடர்பிடியாகச்செய்து நடந்துவாருங்க ளென்று சொன்னா
ர்கள். அதுகேட்டுடனே, என்னுடைய ஜுடலாதித்தமுந்துடிதுடிக்க,
நெஞ்சம் பதைபதைக்கக், கண்களிலே கோபாக்கிவிப்பொறி தெறி
தெறிக்கப், பற்களைநெறநெறென்று கடித்து நாகப்பாம்பைப்போலே
சீறி, அவர்களைப்பார்த்து, ஓகே! தலைவர்களே நீங்கள் பெய்மையா
ன ஷைத்தானுடைய மார்க்கத்தை விட்டுநீங்கி மெய்மையான அல்
லாஹுதஆலாவுடைய திருத்துதாங்கர் முகம்மது சல்லல்லாகு அலை
குவசல்ல மவர்களுடைய பரிசுத்தமான தீனிவி விசுவாமென்னுமார்க்
கத்தி லாகுங்குளென்று சொன்னேன்.

அதுகேட்டந்தச், சொற்குவையறியாத பஞ்சமாபாதக துரோ
கிகளேவாம் புந்தும்புமாக ஏசினார்கள். அப்போது என்னுடைய
மனஞ்சுக்காமல் முன்கொண்ட கோபத்தினு மதிகமாகக் கோபங்
கொண்டவளாய்ப், பக்கத்தி லிருந்த கூரிய வாளாயுதத்தை யுருவி
அவர்களிலே சிலபேர்களைச் சின்னாபின்ன மாசும்படிவெட்டினேன்
இச்செய்தியைத் துட்டனதுரோகியா யுயிரினின்மேலே கிஞ்சித்
தும் பட்சமில்லாத, அந்த, இறவுசுல்குளென்னும் பாவியறிந்து,
கோபங்கொண்டு குதிக்குதித்துச் சில தலைவர்களையும் படைகளையும்,
என்னுட்டையும், வீட்டையும் அழித்துக் கொள்ளை கொண்டு என்
னைப் பிடித்துவரும்படியா யனுப்பினான், அவர்களும் இருளடர்ந்த
இராவுகாலம் நடுச்சாமத்தில், அகஸ்மாத்தா யென்னாறுக்குள்ளே
புகுந்து, ஆங்காங்குயர்ந்து நித்திரையி லிருக்கும். ஆண்பிள்ளைகளை
யெல்லாம் வெட்டிப்போட்டுப், பெண்பிள்ளைகளை யெல்லாரு சிறை
யழித்துக் கொள்ளையாடிக்கொண்டு பின்னர், என்னரன்மனை புகுந்
துழக்கினார்கள் அப்போது அங்கேயிருக்குங் காவற்குடித்தன ஆட
வர்களிலே சிலர், வா-முகம்மதாரீ, வா-முகம்மதாரீ, என்றசொல்
லோடு சண்டைசெய்து அவர்களும் வெட்டுப்பட்டிற்றந்தார்கள்.

பின்னர், பாவிகள் கொள்ளையாடிய எங்கள் பரிவாரங்களோடு
குடும்பத்தார் யாவரையும் சிறைகொண்டார்கள். அதிலே, சிலபெண்
கள் வா-கைத்தாரீ என்று சொல்லினார்கள் இன்னுஞ் சில பெண்கள்
எங்க ளாண்பிள்ளைகளே, எங்க ளாண்பிள்ளைகளே யென்று கூவி

யாற்றினார்கள், இப்படிச் கடைபிடியாயிருக்கையில், அந்தப்பானிகள் எங்கள் கைக்கும், காலுக்கும் இரும்புத்துடர்களினால் றழையிட்டுச் சரீரம் புண்ணுயிலையும்படியாகச் செய்தார்கள். அவ்வருத்தத்தாலே கண்ணீர் சருவிபாய அழுதுசவிக்கு மெங்கள்பேரிலே கடுகளவு மிடிக்க மில்லாது முட்செறிவு, காற்காடு பரவிக்கிடக்கும் வழியிலே யெங்கள் காலங்களி லிரத்தமொழுக இழுத்துக்கொண்டு பத்துக்காதவழியும் நடாத்திக் கொண்டுபோய்ப் பவுசிகெட்ட இறவுசல்கூல் முன்னிலே விட்டார்கள்.

உடனே யந்தப்பாதகன் எங்களைப்பார்த்து யாவரும் அஞ்சிப் பயந்து நடுநடுங்குவதாக, மேகம் கெர்ச்சிப்பதுபோலே கெர்ச்சித்துஇடி விழுவதுபோலே தீடிலென்று எங்கள்முன் குதித்து விழுந்துவானே யுருவி யசைத்து வற்புறுத்தி என்னைத் தவிர மற்ற என்பரி வார ஆண் பிள்ளைகளையும், பெண் பிள்ளைகளையும் கொடேமான சிறைச் சாலை யிற் கொண்டுபோய்ப் போடச் சொல்லி ஏவலாளர்களை யேவினான். அவர்கள் அப்படியே செய்தபின்னர், அந்தப்பாவி இறவுசல்கூல் என் னைப்பார்த்து, எடிகிழிவி! யுனக்குவந்த கேடென்ன, தூதனமாய் மக்க் த்திலே பிறந்த எளியமுகம்மதின் மார்க்கத்திலாகிய வழமையைக்கெ ட்த்தாயே ஆதலாலுன்னை வெட்டவேண்டும், நீ பெண் பிள்ளையாயும் விருத்தியாப்பியாசத்தை யுடையவளாயும் பிள்ளைகளைப்பெற்ற குடும் பாஸ்திரியாய் மிருப்பதால், உன்னை மன்னித்தேன் ஆதலாற், சீக்கிர மாக இதோ இருக்கின்ற கோயிலுக்குள்ளே புகுந்து, ஆங்கிருக்கும், பரூசென்ற தெய்வத்திற்கு நீயும், உன்னைச் சேர்ந்தவர்களும் சாஷ் டாங்கள்செய்து எங்கள் முன்னோர்கள் தாய்தகப்பன் மார்களும், உந் கள் முன்னோர்கள் தாய் தகப்பன் மார்களும் செய்த வணக்கத்தைச் செய்யென்றான்.

அதுகேட்டு, இந்தச் சிற்றடியாளகிய நான், அல்லாவுடைய றகுலே,முகம்மதே,அகும்மதே, முஸ்தபாவே, தேவரீர் தங்கள் பொற் பாத கமலாஸனத் துதிகளோடு கொஞ்சமேனு நெஞ்சம்அஞ்சாமலும் அவனேனிய ஏவலைச் செய்யாமலும் நின்றேன், பின்னுமவன் என்னை ப்பார்த்து நெஞ்சிளகலாய், ஓகே! கிழிவியே என்சொற்போலேகேட்டு நடந்தாயாகிற் பணங்காசு பொற்பூடணை முதலிய செல்வங்கள் அநே கந்தந்து உன்பெண்மக்கள், மருமக்கள்மாரோடுமூர்திப் போய் முன் னிலு மும்மடங்கா யாசாச்சினி வாழ்க்கை யிலிருக்கச் செய்வேன்,

அல்லாதிருக்கில், என் கோபநெருப்பை யுங்கள்பேசிற் கொளுத்தி விடுவேனென்றான்.

அதுகேட்டு நான், இருதயத்திற்கொண்ட வறுதியோடும், இசுபரம் படைத்தாரும் ஏகபெரிய நாயகனினுண்மைத் தூதரான முகம் மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்ல மவர்களுடைய வுதவியுண்டும் பதவியுண்டும்; ஆதலால், உயிரழிந்தாலும் அழிவதே யல்லாமல் இந்தவழி கேடன் சொல்லைக்கேட்டு நடப்பது கூடாதென்று தீனைப்பிடித்த சிந்தையோடும் அவனைப்பார்த்து, ஒகே! இராஜாவேநாநந்த முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவ சல்லத்துடைய தீன் மார்க்கத்தி விருப்பதில் உனக்கென்ன கேடுவந்தது? நீயும். உன் தாய் தந்தைமாரும் கூட்டத்தாரும், ஷைத்தானுடைய மார்க்கத்தா ராகையால், ஒயினென்னும் ஓடைநாகம் உங்களுக்கு யிருக்கும், யானுமென் கூட்டத்தாரும், அல்லாஹு தஆலாவுடைய வுண்மைத் தூதாங்கரானமுகம்மது சல்லல்லாஹு அலைகிவசல்லமவர்களும் அவர்களுடையபுருக்கானவேதமும் உண்மையென்று விசுவாசங் கொண்ட மனவுறுதியோடு நாளினாலே திருமந்திரமான கலிமாஷ்காதத்தை விண்ணப்பஞ்செய்து பிருதவு சென்னுஞ் சொர்க்கபதவியை வேண்டி யிருக்கிறோம். ஆதலால், வல்ல நாயகனான அல்லாஹு தஆலாவுடைய அதாபுக்குப் பாத்திரமாகிய குபீர்மார்க்கத்தை யொப்புக்கொள்ள மாட்டோமென்று றுதியாய்ச் சொன்னேன்.

இவ்விதம், நான்சொன்ன சொற்க ளனைத்தையும் அந்தப் பஞ்சமாபாதக துரோகியான இறவுசுல்கூல்கேட்டு, மகாகோபங்கொண்டு மீசைகள் துடிதுடிக்கக், கண்களிற் கோபாக்கினி தெறி தெறிக்கக் கூனியாற்றிச் சிறைச்சாலையிலிருக்கும், என்கூட்டத்தாராகிய கைதிகளைக் கொண்டுவாச்செய்து, உடனே என்னீரலுங், குலையுந் துடிக்கும்படியாக, என் பெண்மக்கள் பேரிலும், மருமக்கள் பேரிலும் புனியைப்போலே பாய்ந்து இரத்தத் தூரத்தெறிக்க வெட்டிவிட்டு என்னைப்பார்த்து, எடிகிழனி! உன்னையும் இதுபோல் வெட்டுவேன் அதற்கு முற்பட முகம்மதுடைய தீனில் விசுலாமென்னு மார்க்கத்தை விட்டுவிட்டு உலாத்து உஸ்ஸா, குபலெஆனு மிம்முன்று தெய்வங்களுக்கு நீ வணக்கஞ்செய்து கொண்டிருந்தால் நன்றென்றான், அது கேட்டு நானவனைப்பார்த்து, எடா! ஷைத்தானே, அல்லா வுடைய பகைவனே யுனக்கென்னகேடு வந்தது, நீயென்னை யென்னசெய்ய

வேண்டுமே! அதைச் செய்துகொள். அதே தவிர அல்லாவுடையறகு லுமாய், ஆலத்துக் கெல்லாம் நபியுமாய்த், தூண்டாமணி விளக்குச் சுடருமாய் வந்த ஆண்டகை நபிமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைகவசல் மவர்களின் தீனைவிட்டும் பிசகமாட்டே எனன்று சொன்னேன்

அதுகேட்டுப், பாவி இறவுசுல்குல் உடனே என் கைகாலிலிட்ட தழைகளை யவிழக்கச்செய்து கொண்டைமுடியை வாளினு லுறுத்தான் அப்படியறுத்த, கொண்டையை யென் கழுத்திலிட்டு என்பெண்மக்கள் தலையில் அறுத்த கொண்டையையும், அவர்கள் மக்கள் தலையில் அறுத்த கொண்டையையும் என்மடியிற் கட்டிப் பின்னர் அப்பெண்களை வெட்டிய தலைகளையும், மருமக்கள்மார்களை வெட்டிய தலைகளையும், இதோநிற்கிற ஒட்டகத்தின் கழுத்திலே தூக்கி எண்ணையதின்மேலே வலுவந்தமாகப் பிடித்திழுத்து ஏற்றி என்னைப் பார்த்து எடிகிழி! நீ அந்த அப்துல்லாவுடைய மகன் முகம்ம திடத்திற்போய்ச் சொன்னை யேயானால், அவன் புலிக்கு நிகரான திறத்த சுத்தவீரியர்களை யனுப்பி யென்னோடு சண்டை செய்து என்னுடைய பழிக்கு பதிற்பழி வாங்கித்தருவான் சீக்கிரம் காலதாமத மில்லாமலோடிப்போய்ச் சொல் லென்று தூத்தினிட்டான். பிறகு நான் அந்தப் பாவிப் பயலுடைய கோட்டையை விட்டுவியாகுலக்கடலிலே குளித்தவளாகியும், எண்ணந் தட்டழிந்தவ ளாகியும், தன்னந் தனியாய்க் காட்டுப் பாதையில் ஒட்ட சுத்தை நடத்திக் கொண்டு வரும்போது, அந்தக் காட்டுவழியில் என் கஞூர்க் சுலகத்திலே சிதறியோடிய இந்த மக்களாகிய இளம் வாலிபர் பத்துப்பேரும், அங்கேபதுங்கிக்கிடப்பதைக்கண்டு நாடுட்டகத்தை விட்டுக் கீழிறங்கிப்பட்ட பாடுக ளத்தனையுஞ் சொன்னேன்.

அதுகேட்டு, இவர்களும், சொல்ல முடியாத வியாகுலப்பட்டு இறைந்துகூவியழுதார்கள், பின்னர்; நானவர்கள் அழுகையையமர்த்தி மக்களே! உனதைத்தேற்றி நமக்குஞ் சிபாரிசிருக்கிறது, ஆதலால், பழிக்குப்பழிவாங்கித் தருகிவார்களென்று, தேவரீர் தங்கள் திருந்ர மத்தையுஞ் சொல்லிக் காட்டி யென்னுருக்கிவர்களைக் கூட்டிவந்து, அங்கே யென்னுடைய அரண்மனையினுப்புருந்து பார்க்கும்போது, தெறிபட்டோடிய குதிரைகளில் இந்தப் பத்துக் குதிரை தவிரமற்றொ ன்றேனு மில்லாது பாழாய்க்கிடந்தது, அதையும் பார்த்துப்பொறு மைசெய்துகொண்டு, அக்குதிரைகளி லிவர்களைச்சவராக்கியுடனே

மண்டு மனைகளையும், குண்டு குழிகளையும் கடந்து, கரடி, புலியாணைசிங்
கமுதலிய வலுத்தமிருகங்க்கரிருக்கும் அண்டமளாவிய மலைகளையும்,
ஆறருவிகளையுங்கடந்து வடவாழகாக்கினிவிளையாடிக்கொண்டிருக்குந்
தலமாகிக், கானற்பறந்துகரிந்து, கற்கள்பொரிந்து, கட்டைகள்வெந்து
துட்டர்மனம்போலத் துடிதுடித்துப்பாம்பினங்கள் செத்துகிடக்குஞ்
சிறியநிழலிற் காரொலி யொதுங்கிக்கண் துடிதுடிக்கும்பாலவனங்க
ளும் பதனமாய்க் கடந்து, மாடாடுமேய்ப்பவர ஊது மூங்கிற்குமு
லேரசையும், மோர்கடையுமத்தி னேசையும், நித்தித முழங்கும்,
வெண்ணெய், நெய்மணம் வெகு தொலை வீசுமிடைச்சேரிகளையுங்கட
ந்து, பண்ணைகள் குழும் பலவிடமும் கடந்து இரவும்பகலும், இலை,
தழை, கிழங்குகளைத் தின்று நித்திரை யில்லாது தகபிகோதிக்கொ
ண்டு இங்கேவந்து தேவரீர்! தங்கள் பாதாரவிந்தத்தைக் கண்டேன்,
கண்டபோதே, எனது துன்பங்களெல்லாம் துண்டு துண்டாகச் சிதறி
யோடியது; இனியெனக்கு வேறே யாதாமோ ராசையுமில்லை நீங்களே
தஞ்சும் அல்லாவுடைய நகுலே ஹபிபே, அகும்மே, முகம்மே, முஸ்
தபாவே, பெண்மானின் வருத்தந்தீரப் பிணைநின்ற நாயகமேயென்று
அநேகம் புகழ்ந்து சொல்லிநின்றாள்.

இபுனு அப்பாசு றவியல்லாரு அன்கவர்கள் சொற்படிக்குக், கிழ
வ்சொன்ன சொற்களனைத்தையும் நபிராயகங்கேட்டு, அவர்களுடைய
மனமுருகிக் கண்ணீர் புகியும்படியாயெப்போ துங்கொள்ளாத வியர்கூ
லங்கொண்டு சஞ்சலித்து, அக்கிழவியைப் பார்த்து நகுமானுடைய
நகுமத்துக்குப் பார்த்திரமாகிச் சொர்க்கபதவியைக்கைவிடக்கு வரங்கி
யழம்பியாரே! அல்லாஹுடைய ஆலா எல்லாத்துக்கும் போதுமானவன்,
இளைத்தவர்க ளிளைப்பைநீக்குகிறவன், வலுத்தவர்கள் வலுவைத்தணி
க்கிறவன், ஆதலால், அந்நாயகன் உமக்கும், நமக்குந் தீனுக்கும்,
பகைசெய்த பகைஞரை நிராசமாக்குவானென்று சொல்லியவன் மன
தைத்தேற்றிப் பின்னர், அங்கிருக்குந் தங்கள்காரியஸ்தர்களில் ஒரு
வரை யழைத்து இவ்வம்மையாரைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய், ஓரலங்
காரமானவிட்டிலிருக்கச்செய்து, பால்பழாதிஅன்னமுதலான ஊண்
தீனறுசுவையோடு இடைவிடாமல் கொடுத்தவாருமென்று சொல்லிக்
கிழவியை யனுப்பிவைத்தார்கள்.

முதியான்வந்தசருக்க-முற்றிற்று

ஆகச்சருக்கம்-1-க்குப்பாயிரமுள்படத் திருவிருந்தம்-3,

அம்றுவாய்மைச் சருக்கப்.

சுலிவிநுத்தம்.

செம்பொன்டம்பர் திரேகமு கம்மது
வெம்பு பாவ விழலன் றவுசல்கல்
வம்பு செய்கை வழக்கம் வினாவவாந்
கன்று சொல்லிய வாய்மை யடைகுவாம்.

இதன் பொருள்.

செழுமை பொருந்திப் பொற்பிரகாசஞ் செய்யுந் திருமேனியிட
த்தில் அம்பர், கஸ்தூரிசமமு முகம்மதுமுஸ்தபாறகுல் சல்லல்லாஹு
அலைகிவசல்லமவர்கள், வெம்பி நாற்றங்கொண்டு நாகலோகஞ் சேர்ப்
பிக்கும் பாவச்செய்கையையுடைய வீணான இறவுசல்குலென்பவனு
டையவம்பாயுள்ள செய்கையின் வழக்கங்கள் யாவையும். சபையி
ருப்பவர்களோடு கேட்பதைக் காதுற் றறிந்து, அந்தத்திருச் சபை
யிலிருந்த அம்றிபுனு ஷமையத்துல்லமீரியென்னும் பெயரையுடைய
சுத்த விரியரெழுந்து சொன்னவாய் மொழிகள்யாவையும் சொல்லு
கின்றாம்.

சரித்திர வசனம்.

ஷ்பிகுல்முதுனபின், ஹபிபுறப்பில் ஆவமீன், முகம்மது சல்லல்
லாஹுஅலைகிவசல்ல மவர்கள் சொல்லியவையெல்லாங்கேட்டுக்கிழவி
யானவள் மிகுந்த மனமகிழ்ச்சியாய் ஆனந்தமுற்று, நபிநாயகமுகம்ம
து முஸ்தபா றசூல் சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்கள் முதலியசபை
யார்கள் யாவருக்குந்தாழ்ச்சியுடன் சவாஞ்சொல்லிக்கொண்டு போன
பின்னர், நபிநாயக முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்ல மவர்கள்,
தங்களைச்சூழ்ந்திருக்கும் அசுஹாபிமார்கள் சகலரையும்பார்த்து ஓகே!
முசிலீமானகூட்டத்தார்களே, என்னுடைய தோழன்மார்களே, அல்
லாகுதஆலாவுடைய றகும்த்துப்பெற்ற அந்தக் கிழவியானவள்
சொன்ன கெடுதோஷியான இறவுசுல்குடென்னும் பானியாகிய மஸ்

கூளைக் கண்ட திந்த பேர்களிந்தச்சபையில் யாரேனுமுண்டுமாவென்று கேட்டார்கள் அதற்கவ்வகஹாபிமார்க ளொருவரேனு மெதிரிவிடை யளிக்காதிருந்தார்கள். பின்னர் கொஞ்சநேரம் பொறுத்தந்தச்சபையிலிருக்கிற அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரியென்னும் பெயரையுடைய அசுஹாபியானவ ரெழுந்து நின்று நபிநாயகத்தைப் பார்த்து, யாறஞ்ஞல்லாவே, யெனக் கத்தப்பாபியாகிய இறவுசுல்கூலும், அவனூறும், அவன்கோட்டைகளும் அவர் படைகளும் அவனடத்தைகளும், இப்போது சபையில் வந்து முறையிட்ட மூப்பியாரையும், அவனூரையும், மற்றசெய்கைகள் யாவையும் நன்றாக நானறிவேனென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு, நபிநாயகம் அவ்வம்மென்னும் சுத்தவீரியரைப் பார்த்து, யா-அம்மே! யுமக்கு அல்லாஹுதஆலா இந்தத் துனியாவிலும் அந்த ஆகிறத்திலும் நல்லுதவி மருமத்துச் செய்வா னாகவுமென்றுதுஆச்செய்து, பின்னர் அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரியவர்களைப்பார்த்து, அந்தமல்கூனான இறவுசுல்கூலுடைய செய்திகளை நீர் கண்டறிந்தவைகளை யெல்லாமெனக்கு நன்றாகத் தெரியும்படி சொல்லுமென்றார்கள், அதுகேட்டு, அம்றிபுனுவுமையத்துல்லமீரியவர்கள் நபிநாயக முகம்மது சல்லல்லாஹுஅலைகிவசல்லமவர்களை மிகவும் போற்றிப் புகழ்ந்துசொல்ல ஆரம்பித்தார், அஃதென்னெனில்

அம்றிபுனுவுமையத்துல்லமீரிநபிநாயகமவர்களைப் பார்த்துநபிமார்களுக்கெல்லாம் கிரீடாதிபதியாகவும், தீனில்விசலாமானவர்களுக்கெல்லாம் வாரீஸ்தராகவும் விளங்கும் நாயகமே, நான்தேவரீர்தங்களுடைய தீனில் விசலாமென்னு மார்க்கத்திலாகமுன்னே ஜாகிலாக இருக்கும்போது, கலால், ஹரூமின்னதென்றறியாமல் மனம்போன போர்க்காகவேடத்துகிறதும் வழமையாகஇராஜாக்களுடைய அரண்மனைகளிலே தந்திரமாகப் புகுந்து களவுசெய்கிறதும், குதிரைகளைத் திருடுகிறதும், அறபிகளுடைய வீடுகளிலே கன்னக்கோல் வைத்துப் பணங்காசி யுடைமைகளைக்கொள்ளையாடுகிறதும், ஊரூராகச் சுற்றித்திரிகிறதும், வழிகளில் வாத்துப்போக்கான பாட்டை சாரிகளையடித்தவர்களுடமைகளை யெடுத்துக் கொள்ளுகிறதும், காடுகளிலே பலவிதமான வேட்டையாடி நல்ல மிருகங்களை வதைத்துத் தின்னுகிறதும் தொழிலாகத்திரிந்தேன், இவ்விதத்திரியும் நாட்களி லோர்நான் ஓர்மலையடிவாரத்தில் நான் வேட்டைபார்த்துத் திரியும்போது,

யானையைக்கொல்லும்படியான வோர் பெரிய வேங்கைப் புலியான தென்னைக்கண்டு அதன்வாலைநிமிர்த்து, முதுகை வளைத்து, நெஞ்சை யெழுப்பிக்கொண்டு என்னைப்பாய வந்தது. அதுகண்டு நான் பதறித் திடுக்கிட்ட நெஞ்சுகையோடும்போது வாதிஸ்குருவென்னும் பெயருடையவோரோடக் கரைபோய்ச் சேர்ந்தேன்.

அவ்விடங்களெல்லாம், தானியம் விளையும் பூமியாகவும், அப்து மியை அடுத்திருக்கிற ஆர்கள் மிகுந்தசிறப்புஞ் செல்வமும் பொருந்தினதாகவு மிருக்கின்றன. அவ்ஆர்க்காடுகளெல்லாம் ஆணும்பெண்ணுமாக நிரம்பி யிருக்கின்றார்கள், அவர்கள் நிறமோ, கண்ணுக்கிடுங்கரியமையிலு மதிக கறுப்பாக இருக்கின்றது. அவர்கள் சரீரமெல்லாம் உரோமமாகவுமிருக்கின்றன. அவர்கள் பலமோ, வேங்கைப் புலிபலத்திற்கொப்பாக இருக்கிறது, அவ்விடங்களில் மேய்க்கப்படும் ஆடு, மாடு, ஒட்டைகளோ, எண்ணிக்கையி லடங்காதவைகளாக இருக்கின்றன.

இவைகளையெல்லாங்கண்டு நான் ஆச்சரியமுள்ளவனாக அங்கு நிற்குமோர் ஆடுமேய்ச்சியை யடுத்து, அவனோடு நல்லவசனம்பேசி நெருங்கிச் சினேகஞ் செய்துக்கொண்டு, சிலநாளவனுடைய ஆதரிப்பின்பேரிலிருந்து, பின்ன ரொருநாள் அவன், சந்தோஷ மறிந்து கிட்டநெறுங்கி இந்தக்கோட்டை யாருடையதென்று கேட்டேன். அதற்கவன், ஐகாபென்றுசொல்லும் இராஜனுடைய கோட்டைஅவ் விராஜன் கதுவம்மிக்களையாருக்கெல்லாம் நாயகமானவன். அந்தக் கதுவம்மிக் களையாரோ, அறிகளில் நின்று மெத்தப்பலசாவிகள்; நெருப்பைப்போன்ற கொரோமான கோபத்தையுடையவர்கள்; சிப்பாய் த்தனத்தில் மிகுந்த சுத்தவிரியர்களென்று சொல்லியுடனே யென்னைப்பார்த்து நீர்யார்? எந்தஆர்? எங்கேயிருந்து எங்கேபோக வந்தீ ரென்று கேட்டான்.

அதற்கு நான், அறபிகளில் நின்று முயர்ந்த வங்கிஷத்தி லுள்ளவன், மிகவுஞ் செல்வத்தை யுடையவன், இப்போது காலவிரோதத்தினாலுண்டாகிய கிரகாசாரமென்னைத்தொட்டதால் நானிந்தக்கோலமாகினைன்; மேலு மெனக்கு வேறே யாதாமொரு தஞ்சமுமில்லை, யாதலால், இவ்வூரில் இராஜபரிபாலனஞ்செய்யும் நீசொல்லிய கதுவம் மியினத்திலுள்ள ராஜாவே யாதாவுவைத்துத் தேடிவந்தேனென்று

20 இறவுசுல்கூல் படைப்போர் வசனகாவியம்

சொன்னேன். அதுகேட்டவன், என்பேரில்மிசுந்த கிருபையுள்ளவனாகியென்னைப்பார்த்து மிசுந்தசந்தோஷத்தோடும் நானும்மைஇராஜனிடத்திற் கூட்டிக்கொண்டுபோய் விடுகிறேன், உலாத்து. உஸ்ஸா குபலென்னுந் தம்பிரானகன்கிருபையினால் இராஜாவரீலேயெதுவேனுமுமக்குக் கிடைக்கும் பெற்றுக்கொள்ளுமென்று சொல்லித் தருணம்பார்த்து இராஜனிடத்திலென்னை கூட்டிக்கொண்டுபோய் விட்டான். அப்போது நான் இராஜனைக்கண்டு தெண்டனிட்டுச் சாஷ்டாங்கஞ்செய்ய எழிந்துநின்று, அவனைப்பார்த்து மகாராஜாவே! நீ ரெங்களுக்கெல்லாம் நாயகத் தனமாகியும், எதிர்த்த சத்துருக்களுக்குச் சிங்கேறுபோலாகியும், ஏழையெளியோர்கட்குக் கற்பகத்தருவைப்போலாகியு மிருக்கின்றவுமக்கென்னுடைய சலாம் பெரிதாகவுண்டாவதாகவும், கானோரெம்பவு மேழையாகியவோர் பரதேசி யானவன். மேலும், எனக்கு யாதாமொரு வதவியுமொத்தாசையுமில்லாதவன். ஆதலால், நானொதுங்குந்தலம் தேவரீர் தாங்களாகவே யிருக்கும், உலாத்து உஸ்ஸா, குபலென்னுந் தம்பிரான்கள் மேலாணையாக நானும்மையே நம்பிவந்தேனிரட்சித்துக்கொள்ளும் இராஜாக்கள் நெற்றித் திலதமானவரே! யென்று புகழ்ந்து சொன்னேன். அது கேட்டந்தச் சஹாபுராஜ னென்பேரில் மிசுந்த கிருபையாய் முகமலர்ந்தவனாகி, யுடனே யவனுடைய அரண்மனையிலேயே யுண்டியும், திண்டியும், யுடுப்பும், படுக்கையுங் கொடுத்து வைத்துக்கொண்டான். அப்போது, நானவனைக் கதிசெய்யவேண்டுமென்கிற எண்ணமே யுள்ளவனாகக் காலம் பார்த்துக்கொண்டே யிருந்தேன் அப்போதில்,

அங்கு நடந்த காரணம் யாதெனில், அந்தஜஹாபென்னுமிராஜனுக்கு ஒரே யாண்மக னிருந்தான். அவன்பெயர் மஹாரிக்கென்று சொல்லப்படும், அவனோ, பருத்ததலையன், கொழுத்தமேனியன், திரண்டதோளன், உருண்டகையன், கருகியநிறத்தன், காளவாயன், நீளவுடலன், புலிநகத்தன், கொடும் பாதகன், கோள், களவு, பொய், நிந்தனை, உருட்டுப், புரட்டு, கெடுதி, கேடு, வம்பு, தும்பு மாறாட்டம் கோள், குண்டுணி, குடி, வெறி, கோபம், மஸ்து, வீண்விபசாரம், கற்பழித்தல், ஊர்க்குடிக்கெடுத்தல், முதலாகிய துற்செயல்களையெல்லாம்

அஞ்சாமல் செய்யும் நெஞ்சையுடையவன், இன்னும் அல்லாஹுதஆ
லாவுடைய கிருபைவேரற்றவன், பெரியோரைப் பேணி நடக்காதவன்,
சிறியோரைச் சினப்பவன், வழமையாக மனுடருடைய இரத்தத்தைக்
குடிப்பவன், வெட்கமான மில்லாதவன், இவ்விதமான அந்தப்பாத
கன் தன் தகப்பனான, ஜஹாபென்ற இராஜனை யடுத்து நின்று ஓய்
தகப்பனே! நீரே மிகுந்த கிழவர், அதிலுமோ கோழைநெஞ்சையுடைய
யவர், ஆதலால், உம்முடைய படைபண்டாரத்தாரும் வழமுடைய சொல்
லுக்கஞ்சாமல், மீறி நடக்கிறார்கள், அஃதெனக்குப்பார்த்துச் சகித்தி
ருக்கக் கூடவில்லையே, யும்தரசாட்சியையும் எனக்குத் தருகிறீரில்லையே,
அப்படி யிருப்பதால் யும்மை வெட்டிப் போட்டாவது நானவர்
களை யடக்கி யாவ்வேனென்று சொல்லுகிறதே தொழிலாயிருந்தான்.

இவ்விதங் குறும்பாகநடக்கின்ற மகனான மஹாரிக்கென்பவனை
யடக்கியாளத்தனக்கு முடியாமல் அந்தஜஹாபுராஜன் மந்திரியர், பிர
தானியர்களிடத்திலிச்செய்திக ளனைத்தையுஞ்சொல்லித் துக்கித்து
அழுத கண்ணாக, அவர்களைப்பார்த்து நீங்களேனு மோர் யோசனை
செய்து எனமகனுடைய பாதகனான துஷ்டத்தனங்க ளென்னைவந்த
ணுகாமற் செய்யுங்கள்; அப்படிச் செய்தபேர்களாரோ அவர்களுக்குப்
பொருள், நிதி, பூமியிவைகளை யினும்கொடுப்பேனென்றான்.

இவ்விதம் நடக்கும் நாட்களி லோர்நான், ஊராரடங்கலும் மஹா
ரிக்கென்ற துட்டனன்செய்கையை பொறுத்திருக்க முடியாமல், அவன்
தகப்பனான ஜஹாபென்னு மிராஜனிடத்தில் ஒரே கூட்டமாகக் கூடி
வந்து ஆசாரஞ் செய்திருந்துவறுமித்த நெஞ்சராய் ஒருமித்துவாய்திற
ந்து, இராஜாவே “வேலி பயிரைக்காக்கும், இராஜநீதி யுயிரைக்காக்
கும்” இதுவே லோகத்தில் முறைமையாக நடந்துவருகிற வழக்கம்.
அஃதின்னி யிப்போ திந்தயூரில், எந்தமுறைமையுந் தப்பிப்போ யின
து, ஆனதால், * உமது பெண்சாதி யுடைய மகன் மஹாரிக்கென்பவ
னூரிலுள்ள ஏழையெளியகுமாரர்களின் கற்பையழித்தும்மானேன்

* உமது பெண்சாதி மகனென்றது; கானீன்னென்றது

இவ்வாக்கியம் ஹரூம் புறந்தவனென்றறியக் கானீன்னென்று

மறைத்துச் சொன்னார்களென்று காண்க.

22 இறவுசுல்குல்படைப்போர் வசனகாவியம்.

திரிகளுடைய மானாபிமானபழித்துந் திரியுகின்றான், அஃதெங்களுக்குப் பொருத்திருக்க முடியவில்லை யாதலால், இவ்வூரை விட்டு உமது கண்ணிலும் விழிக்காம லெங்கேயாவது பிறதேசங்களுக்குப்போய்விடுகிறோமென்று வருத்தத்தோடு சப்தித்து முறையிட்டார்கள்.

இவ்வித முறையிட்ட லூரவர்களைப் பார்த்துச் சஹாபுராஜன்சலிந்தவனாக, ஓகே என்னுரவர்களே! குடித்தனத் தவர்களே!! நீங்கள் சொன்னதெல்லா முண்மைதான், அந்தப்பாதகனாலே எனக்குமிருந்த மனப் பயங்கரமுண்டாய், எண்ணமுங் கருத்துமழிந்தவனாக இருக்கின்றேன். ஆதலால் பூண்ட மனத்தோடு முங்களி லராவது துணிவுகரத்துடனே அந்தப்பாவிப்பயலைக் கொலைசெய்யக் கூடுமானாற் றடையில்லாமற் கொலைசெய்துபோடுங்கள், நானதைக்குறித்து யாதாமொரு பொல்லாங்கும் நினைக்கமாட்டேன், தண்டனைசெய்யவுமாட்டேனென்று சொன்னான்.

இச்சொல்லைக் கேட்ட ஊரவர்கள், இஃதென்ன “கிணறுவெட்டப்போன இடத்திற் பூதம் வெளிப்பட்டதுபோ லிருக்கின்றது” நாம் இராஜாநிடத்தில் வந்து அவருடைய பொல்லாதபிள்ளைசெய்யும் பாதகங்களான துட்சணங்களை நீக்கும்படியாகச் செய்யுமென்றுவந்துமுறையிட்டால், அவர் பழியை நமதுபேரிலேபோடுகிறார் இதுநல்ல காரியந்தானென் றொருவருக்கொருவர் பேசிக்கொண்டு ஜஹாபென்ற இராஜனைப்பார்த்து, இராஜாலே யும்முடைய மகன்செய்யும் துஷ்டதனத்திற்குத் தகுதியாக, முன்னர் மஹாரிக்கென்று விட்டபெயரை மாற்றி இறவுசுல்குலென்று பேரிடவேண்டுமென்றார்கள், அதுகேட்டுச்சபையோர்கள் யாவரும் இந்தப்பெயரவனுக்குத் தகுதியானபெயர்தானென்றொப்புக்கொண்டார்கள். இப்படியிருக்கச்சே, ஊரவர்கள் சபையை விட்டுச்சரேலென்றெழும்பி இராஜாவேவருகிறோமென்று மவுனமாகப் போய்விட்டார்கள். அதுகண்டு, இராஜா ஓகே! லூரவர்கள் நமதுபேரினுங் கோபங்கொண்டவர்களாய்ப்போகிறார்கள் போலே தோன்றுகிறதே, இதற்கு நாமென்னசெய்வேம், பாவி மகனாலே வந்து விளைந்திருக்கிற சம்பவிப்பு இப்படி யெல்லாம் வரும்படி யாச்சதேயென்று வியாகூலமுற்றிருக்கச்சே,

இங்கே, சபையில்நடந்த பேச்சுசுனை யாரோவொரு கோளினால் அந்தப்பாவி மஹாரிக்கென்பன் அறிந்து சரேலென்று வெளியிலே

பிரபாணமாகி யொருமானுடன் தலையை வெட்டித் தூக்கிக்கொண்டு தகப்பனிருக்கும் அரண்மனையிற் சென்று ஓய்! தகப்பனே இதோ பாரும் தலையை, யுமது தலையை மிதுபோலதான் வெட்டுவேன், அஃதேனென்றால், நீர்ஊரவர்கள் மேலன்புகொண்டு அவர்கள் கூடி வந்து சொன்னசொல்லைக்கேட்டு என்னை வெட்டும்படி திட்டஞ்செய் தீரல்லவா? அதுவந்தளிர், மஹாரிக்கென்றபெயற்றைமற்றி இறவுசுல் கூலென் றழைக்கவேண்டுமென்றதைப் மொத்துக்கொண்டீரல்லவா? அந்த இறவுசுல்கூலுடைய செய்கையைப் பாருமென்று அகங்காரத் துடனே வானையசைத்து இடியைப்போலே, ஓர் சத்தங் கர்ச்சித்து முழக்கிக்கொண்டு கிட்ட முடுகினான். அதுகண்டு, அங்கிருக்கு ம் திரிமார்கள் முதலான சமஸ்தரும் கெடிகலங்கித் திடுக்கிட்டுப் பயந்தார்கள். அவர்களில் நின்று மும்மடங்காக இராஜனாகிய ஜகாபு பயந்தவனுயிருந்தும் இராஜனாதலால், தான் கொலையைத் தப்பிக் கொள்ளும்படியானவோருத்திசெய்து அந்தத்துஷ்டனைப்பார்த்து என்கண்மணியானமகனே! உயிருக்குயிரே!! ஈற்கொழுந்தேயென்று கட்டியனைத்து முத்திமுகந்து வாழ்த்திப்போற்றி அடாமகனே! என்னுடைய இராஜரீக முனக்கேயல்லாது யாருக்கு நான்கொடுப்பேன். அப்படிக்கொடுக்க வுன்னைத்தளிர் வேறே மக்களுமில்லையே நெருங்கியே வாரீஸ்தர்களுமில்லையே.

இவையெல்லாம் தெரிந்திருந்தும் நீயேன்னோடு வெறுப்பையடைந்திருக்கிறாய், பெற்ற பிள்ளைகளுக்குத் தாய்தகப்பன்மார் புத்தி சொல்லுகிறதுமுண்டும், அவர்கள் செய்யுங் குற்றத்தைப் பொறுக்கிறது முண்டும், ஆனால், அப்படித் தாய் தகப்பன்மார் பொறுப்பது போலே ஊரார்களும் பொருப்பார்களோ, அவர்களை நாம் பாதுகாத்து நெஞ்சிரக்கம்வைத்து மானயிரியாதையுடனே யாட்சிசெய்ய வேண்டுமே. அப்போதுதானே, அவர்கள் யாவரும் அஞ்சியபயந்து குடியிறை முதலான மற்றெந்த தண்டனைக்கு முட்படிந்து நடப்பார்கள். அதை விட்டுவிட்டு, இராஜ குமாரனாயிருக்கிற நீயேயூரிற் றெந்தைசெய்தா லூரார்கள், எங்கேபோய் முறையிடுவார்கள்? இப்போது ஊருக்குக் கர்த்தகை இருக்கிற என்னிடம் நிற்குனேவந்து முறையிடுவார்கள், நீஊர்க்கர்த்தகையிருந்தாலுன்னிடத்தில் வந்து முறையிடுவார்கள் அப்படிமுறையிடுங் குடியின் மனத்தைத் தேறு தலையாக்கவேண்டுமா வேண்டாமா? என் சிரோமணியான மகனே நீயே சொல்லென்று மனத்திலோர் குபாடத்தை நினைத்து வெளிக் குத் தோற்றமற் சொன்னான்.

இவ்விதஞ்சொன்ன, தகப்பனுடைய வருக்கத்தையும், தாழ்ச்சியையும் நிகழ்ந்து நம்பிச் சந்தோஷம் கொண்டவனாக மஹாரிக்கு பதிற்பேசாமலிருந்தான் அந்நேரத்திற் பசியாற இராஜனுக்குக் கோதம்பை ரொட்டியும், சுவைப் பதார்த்தங்களும், முந்திரிகைச் சராயமும் வந்தன. அதுகண்டுடனே இராஜன் மகனை யுபசரணையாக அழைத்துக் கூட இருத்தித் தின்னென்று கொஞ்சம் கையிலெடுத்து மூட்டினான். ஆனால் “ஆத்திரக்காரனுக்குப் புத்திமட்டென்பது போலத்” தகப்பன் கொண்டிருக்கு முள்ளெண்ணைத் தெரியாமல் அப்போதவன் செய்த பாசாங்குத் தனமான பசப்புக்கும், உபசரணைக்கும் புத்திமருண்டவனாகிச் சந்தோஷ மிகவுங்கொண்டு பால் பழாசிகளைக்கூட இருந்து புசித்துக் கொண்டிருக்கையில் தகப்பன் நன்கையினாலே மிகவுமஸ்தாகியசாராயத்தை மட்டாகக் கிண்ணத்திலூற்றித் தான் குடித்தப்பின்னர், அதிகமாக ஆற்றி யூற்றி மகனுக்குக் கொடுத்தான், அவனு முடக்கு முடக்கென்று கொடுத்ததை யெல்லாம் குடித்து முடித்தான்.

இப்படி யிருவருமுண்டு தின்றுகுடியுங்குடித்தபின்னர் கொஞ்ச நேரம் பேசிக்கொண்டு மிருக்கையில், மஹாரிக்கு அதிக குடிகுடித்த தினால் வெறிதலைக்கேறி கண்கிவந்து வாய்நீர்வற்றி வரட்சைகொண்டவனாக வாயிற்போகிற ஸ்வெறும்புந்தெரியாமற் நன்னைமறந்து நித்திரை செய்தான். அதுகண்டு அவனுடைய தகப்பனான ஜஹாபென்னும் இராஜன் நாம் நினைத்தபடி முடிக்க அது நல்லதருணமென் றெழும்பி முடிக்கயிற்றினாலே மகனுடைய கையிரண்டையுஞ் சேர்த்து முழிபிதுங்கப் பின்கட்டாகக்கட்டிக், காலுக்கு விலங்கிட்டுருட்டிக் காவலாளர்கையழைத்து இந்தப்பாவிப்பயலைத் பதனமாகச் சிறையிலிட்டுக் கடிதானகாவற் செய்யுங்கொன்றேவினான்.

அக்காவற் கார்களும் அதுபோற் சிறைச்சாலையிற் கொண்டு போய்ப் போட்டுக் காவற்செய் திருக்கையில் இறவுசுல்கூல் வெறி தெளிந்து பார்த்தபோதவனுடைய கையிற் கட்டும் காலிற்பூட்டு மாக இருக்கக்கண்டு ஆ! ஆ! இஃதென்ன மோசமாக இருக்கின்றது, எந்தகப்பனெனக்கு இவ்விதஞ்செய்தானல்லவாவென்று முக்கினான்.

முனங்கினான். கோபத்துடனே பல்லை நெறநெறென்று கடித்துக் கட்டோடுங், காலிவிட்ட விலங்கோடு முருண்டுபுரண்டெழும்பப் பார்த்தான், அப்படியுமெழும்ப ஏலாமையால், அங்கிருந்த காவலாளரைப் பார்த்து, ஒகே! அருமையான காவற்காரர்களே யெனக்கிட்டிருக்குந் தழைகளைத் தட்டினிடுங்கொன்று தருணத்துக்குத் தக்கபடி கெஞ்சிக் கெஞ்சிச் சொன்னான்.

அதுகேட்டு, அந்தக்காவலாளர்கள் இராஜனுடைய கட்டளைக்குப் பயந்து இறவுசுல்குலைப்பார்த்து, ஒகே! இராஜபுத்திரனே அந்தவேளை யொன்றுமாத்திர மெங்களாலே முடியாதென்று சொன்னார்கள். அது கேட்டு இறவுசுல்குல் தன்வருத்தம்பொறும்புக் குக்குரலிட்டு எந்தகப் பனே தகப்பனே யென்றாற்றினான்; இவனிப்படிச் சிறைச்சாலையிலே கடபிடி செய்வதை யறிந்தவன் தகப்பனான ஜஹாபென்னுமிராஜன் வந்து பார்த்தபோது, மகனான இறவுசுல்குல் மிகவுங் கெஞ்சிக்கெஞ்சி யழுது என்னைச்சிறையைவிட்டும் நீக்கிவிடும், நான் சாகப்போறேனே தெரியவில்லையா என்னுடைய அருமையான தகப்பனே யென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டுத் தகப்பனான ஜஹாபென்னுமிராஜன் தன்மகன் இறவுசுல்குலைப்பார்த்து, அடாமகனே “அடாதுசெய்தவர்கள், படாது பாடுபடுவார்களென்ற” பழமொழியுனக்குத் தெரியாதே, நீயென்னைக் கூடிய சபைபிலேவானே யுருளிக்கொண்டு கொஞ்சமேனு நெஞ்சமஞ்சா மல் நெருங்கிவெட்டவந்தாயே, இப்போது நானுன்னை வெட்ட இலே சாயிருந்தும், இதுவரைக்குமேல் வெட்டாமலிருக்கிறே நென்றால் “பெற்றமனம்பித்தும், பிள்ளைமனங்கல்லுமென்ற” பழமொழிப்படிக்கென்மனத்திலிரக்க முண்டாயிருக்கிறபடியாலேதான், இனி நீ இச்சிறையிலேயே கிடந்துன்னுடைய மதமெல்லார்தீர்ந்து நாளுக்குநாள், தானாயினேத்துச்செத்துப்போவென்று தீர்ப்பாகச்சொல்லிப் பின்னர், அங்கிருக்குங் காவற் றலைவர்களைப்பார்த்து நீங்களிவனை மிகுந்தபயங் காத்துடனே கெட்டியாகக்காவல்செய்து, இவனுக்கு மிகுந்தவருத்தத் தையு முண்டாக்குங்கொன்று சொல்லிவிட்டுத்தன்னிடத்துக்கு வந்து விட்டான்.

பின்னர், சிறைச்சாலையிற்கிடந்துவருத்தப்படுகிற இறவுசுல்குல் நான்சாகிறேனே, சாகிறேனேயென்று கூக்குரலிட்டு அங்கிருக்குங்காவ

26 இறவுசுல்கூல் படைப்போர் வசனகாவியம்

லாளரை கெஞ்சிக்கெஞ்சி, நீங்குளெனக்கிந்தநேரமுதவி செய்வீர்களா னுலங்களுக்கனேகவெகுமதிகள் பணங்காசுகள் தருவேன் ஆகையால் என்னுடைய கைக்கட்டைமாத்நிரங் கொஞ்சம்நெகிழ்த்துவிடுங்கள், என்னுள்வருத்தம் பொறுக்கக் கூடுதில்லையே யென்று சொல்வான், அதுகேட்டு, அந்தக் காவற்காரர்கள் எங்களால் முடியாதென்று தீர்ப்பாகச்சொல்வார்கள்.

இவ்விதமாகப்பாவி இறவுசுல்கூலென்பவன், கல்விமான்களுடையசாபத்தினாலே பிதுங்கக்கூடாத துன்பத்திலேகிடர் துழல்பவர்கள் போலேதகப்பனிட்ட சிறையிலேதுன்பப்பட்டுக் கொண்டுகிடக்கச்சே, அவனுக்குப்பள்ளிக்கூடத்துத்தோழமையாயும், உயிருக்குப்பிராயம், உற்றஇரகசியங்களைச் சொல்லியோ சிக்குந்தனதாயுள்ள மகேசுக்கென்றொருதோழனிருந்தான், அவன், தன்றோழனான மஹாரிக்கு விஷயத்தின்படந்த கெடுதிகளையெல்லாங்கேள்வியுற்றுப் பதநிரெஞ்சயர்ந்து அன்றிராவுகாலத்திலேயே சரேலென்று சிறைசாலைமதிலை நெருங்கிவந்து, அங்கிருக்கும் ஜன்னல்களிலொரு ஜன்னலின் புறத்தில் நிற்குகொண்டு, ஒய்தோழனே, தோழனே, மஹாரிக்கே யென்று கூப்பிட்டான்.

அதுகேட்டு, இறவுசுல்கூல்தன்னுடைய தலையைத்துக்கி நிமிர்ந்துபார்த்தான், அப்போதங்கூப்பிட்டவன் தன்றோழன் மகேசுக்கென்றுதெரிந்து, ஏங்கியேங்கி விம்மிவிம்மி யழுது நானிர்தவருத்தத்துடனே சிறையிலேகிடப்பதை நீயெவ்விதமேனு மோர்த்தந்திரஞ் செய்து நீக்கமாட்டையாவென்று சொன்னான், அதுகேட்டு, அந்தமகேசுக்கென்பவன், ஆ,ஆ,இந்த நேரத்திலேதான் மதுதோழனை இச்சிறையைவிட்டு ம்வெளியில்வர எதுவேனுமோருபாயத்திரஞ் செய்யவேண்டுமென்று, ஓர்புபாடியோசனையைக்கருத்திலெண்ணிக்கொண்டு சரேலென்று ஜஹாபென்னுமாசனிடத்திற்குவந்தான், அப்போதந்தச் சஹாபென்னுமிராசன் தன்னுடைய அரண்மனையில் நித்திரைசெய்தான், அதையிவனறிந்து காவலாளிகளாலே தான் அங்குவந்து நிற்பதைத் தெரிவித்து, உள்ளே சென்றுஇராசனோடு சிலநல்வசனங்களை வசனித்திருந்து பின்னர், அவனுடைய அழகிய முகத்தைப்பார்த்து தேவரீர் தாங்கள் நல்லவேலை செய்தீர்கள் தங்களுடைய, மகனைக்கொண்டு மிப்போது தான் ஊர்க்கலகம் இல்லாதிருக்கிறது, வெகுபேர்களுங்களைப் புகழுகிறார்கள், அடங்காத மகனை யடக்கிப்போட்டீர்களே, உங்கள் வல்ல

மையே வல்லமை, என்றாலும் ஒருவேளை அவனென்ன விதத்தினாலும் சிறையை விட்டுத் தப்பிவந்துங்களைக் கொன்றுபோடவும் போதும்.

அஃதெனக் கெப்படித்தெரியுமென்றாலோ தாங்களவனைச் சிறையிலிட முன்னமே என்னோடு மிதுகாரியத்தைக் குறித்து மிகவும் பூணிப்பாகப்பேசினான். அதற்கு நானவனைப்பார்த்து, அப்பா தகப்பனாச்சுதே யென்று பல தாஞ்சொல்லியுந் தங்கள் கொலையை மறக்காமலே பேசிவந்தான். இப்போது, நான் வந்த காரியமேதெனில், நீங்களேழைக்கருத்தையு மிரக்கத்தையு முடையவர்களாச்சுதே, ஒருவேளை பிரங்கியவனை விட்டு விடுவீர்கள், அல்லது, அவன் சிறையை விட்டுத் தப்பிவந்தாலும் கொலைபாதகஞ் செய்து விடுவானெயென்று பயந்து தங்களுக்கு அவன் மனக்கருத்தை யறிவித்து அவனை யென்காவலிலாக்கி இரகசியமாகக் கொன்றுபோடலாமென்று வந்தேனென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டு, சஹாபென்னுமிராசன் முன்பின் மகனாலேநடந்த சங்கடங்களும், அவனைக் கொலைசெய்யத் தனக்குப்பிள்ளை யென்ற விருப்பத்தினால் மனம் வராமலிருப்பதும், இந்த மகிசக்கென்பவன் மகனுக்குத் தோழனாதலா விவனிடத்தில் அவனம்மைக் கொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னது நிகமென்றும் பலதையும் யோசித்து, அந்த மகிசக்கைப் பார்த்து, ஓகே! மகிசக்கே, நீ நானபிரகாரஞ் செய்யென்று சொன்னான்; அதுகேட்டு மகிசக்கென்பவன் இராஜாவைப் பார்த்துப் போற்றிப்புகழ்ந்து, அவனிடத்திலே, தான் சிறைசாலைக்குள்ளே போகவும், அங்கிருப்பவர்கள் இறவுசுல்கலைத் தன்னிடத்தி லொப்புக்கொடுக்கவும் தேவரீர் தங்களுடைய முத்திரையாகிய மொகர்வைத்த காயிதர் தாருங்களென்று கேட்டான். உடனே ஜஹாபென்னும் இராஜன் “வரும்விதி இராத்தங்காதென்ற” பழமொழியைப்போலே, தனக்கு வருகிறகொலை இவ்விதமென்று தெரியாமலும், மகிசக்குடைய குபாடந்தெரியாமலும், அகலன் கேட்ட பிரகாரம், காயிதமெழுதி மொகரும் வைத்துக்கொடுத்தான்.

அக்காயிதத்தைக் கொண்டனே மகிசக்கென்பவன் தான்னாடி வந்த காரியம் “தேடிப்போன முசல், காலடியிலே கிடைத்ததென்ற” பழமொழிபோலே கிடைத்தது. இனி நமது தோழன் மஹாரிக்கு தப்பிப் பிழைத்துக்கொண்டானென்று சந்தோஷமுண்டாகி ஆனந்தக்

28 இறவுசுல்கூல் படைப்போர் வசனகாவியம்

கத்தாடினவனாகச் சிறைச்சாலையை யடுத்துக் கதவைத் தட்டினான். உடனே, காவலாளர்கள் கதவைத்திறந்தார்கள். அக்கரவற்காரர்களிடத்திற் சொல்லிக் காவற் றலைவர்களிடத்திலே தான் கொண்டு போன காயிதத்தைக் காட்டினான். அவர்க ளதைப்பார்த்து, ஒகே! மகிசக்கே! நீர் நல்ல வுத்தாவு பெற்றுக்கொண்டு வந்தீர், இந்த இராஜ குமானலே எங்களுக்கும் பெரிய சன்னையாகத் தானிருந்தது இனி நீராச்சது அவராச்சது பார்த்துக் கொள்ளுமென்று சொன்னார்கள்.

அது கேட்டுடனே மகிசக்குச் சிறைச்சாலைக்குள் நுழைந்து, நித்திரை செய்கிற மஹாரிக் கென்பவனைத் தட்டியெழுப்பித் தவனந்திர்த்துக் கட்டையவிழ்த்துக் காற்றழையையும் நீக்கினான். உடனே இறவுசுல்கூ லுடலைவிட்டுப் போனவுயிர், அவ்வுடலில் மீண்டு வந்த வரையொப்பாய்ப், புனியைப்போலே குதித்துத் தோழனாகிய மகிசக்கு செய்த வுபாயத்திரங்களை யறிந்தவனை மிகவுமெச்சினான். அப்போது பாவி மகிசக்கென்பவன் இறவுசுல்கூலைப்பார்த்து ஓய்! தோழனே நீயென்னை மெச்சுகிற தோர் பக்கத்திலிருக்கட்டும், பொழுதுவிடிந்தாலுன் தகப்பனாலே புனக்குமெனக்கு மென்னகெடுதி வருகிறதோ தெரியாது ஆதலால், விடியமுதலிற் சரேலென்றுபோய் உன் தகப்பனைக்கொன்று போட்டாற்றான் யாதாமொரு சன்னையும் வராது சீக்கிரம் விரைந்துபோவென்றான். அதுகேட்டு, இறவுசுல்கூலென்ற கொடும்பாதகன் தன்னிருப்பிடத்திற்குப் போய் ஒரு வாட்கத்தியை யெடுத்துக்கொண்டு, தன் தகப்பன் படுத்து நித்திரைசெய்யும் இடத்திலே புகுந்து அவனைத் தட்டியெழுப்பி வுன்னுடைய காலங்குறுகினது சாவடுத்துக் கொண்டதென்றான். அதுகேட்டு, இராசன்திகில்கொண்டெழுந்து, எடா பாலிப்பயலே! புன்னையார் தழைதறித்து விட்டார்களென்றான், அதற்கு இறவுசுல்கூல் யாதாமொரு ஜவாபும் சொல்லாமற் றன்கையிலிருந்த வானைக்கொண்டு தகப்பனுடைய கழுத்திலோர் விச்சவீசினான். அதனால் அவனுடைய வுடல்வேறு, தலைவேருகத்தெறித்துவிழுந்தன, அதுகண்டு, இறவுசுல்கூல் சந்தோஷமாகத் தகப்பனணிந்திருந்த கணையாழி முத்திரை மோதிரத்தையும், கிரீடத்தையுமெடுத்தணிந்துகொண்டு சூரியோதயத்திற்கு முன்னே சிங்காதனத்திற்கு வந்து வெட்டுப்பட்டதலையை மறைத்து வைத்துவிட்டுத் தான் பதினாறுடி வேங்கைப் புனியைப்போலிருந்தான். இவனில்வித மிருக்கச்சே சூரியனு முதயமானான்.

அப்போதங்கே, வழ்க்ப்படி ஜஹாபென்னும் இராஜனுடைய சபைக்குவரப்பட்ட சேவகநர் யாவரு மொழுங்காக வந்துபார்க்கும் போது, பசவீருந்த இடத்திலே புகுந்தப்பசவைக் கொலைசெய்து விட்டுப் பதினாறு வேங்கைபுலி யிருப்பதுபோல கொடூர பாதக னாகிய இறவுசுல்குலிருப்பதைகண்டு, அவர்கள் யாவரும் பதைபதை த்து, நெஞ்சயர்ந்து; உடலுய்ப்பிணங்கெள்ளலாம் நடுநடுங்கியாரும் பாவைகளைப்போல மூலைமூலையக வொதுங்கி நின்றார்கள்.

அப்படி நிற்கின்றவர்களை இறவுசுல்குலுபார்த்து, ஏன்பதுங்குகிறீ ர்கள்? ஏன் பயப்படுகிறீர்கள்? நேநெல்லாம் இந்தப் பதுக்கம் பயமெங் கேயிருந்தது, வாருங்கள் வாருங்களென்று கிட்ட வரவழைத்துத், தா ன்வெட்டியதகப்பன் தலையெடுத்தாக்காட்டி; இந்தத் தலையாருடைய தலை தெரியுமா? வென்று கேட்டன்; அதற்கவர்கள், இறவுசுல்குலைப் பார்த்து, இந்தத்தலை தேவரீர் தங்கள் தகப்பனாருடைய தலையென்று சொன்னார்கள். அப்போது இறவுசுல்குல அலங்காரத்துடனே அச் சேவகர்களைப் பார்த்து ஏகே! சேவர்களே யுங்களில் யாராவது என் சொல்லுக்குட்படாமற் பிசகிடநடந்ா விதுபோலே தானுங்கள் தலைக ளையும் வெட்டுவேனென்று பயங்கமவ்ரும்படி யுறுக்கிச்சொன்னான் அதுகேட்டுச், சேவகரடங்கலும் டுக்கங்கொண்டு வாயுலர்ந்தவர்க ளாகி, இறவுசுல்குலைப்பார்த்து! இராசராசாக்கள் திலதம்போன்ற எங் களிராசாவே! தேவரீருங்கள் சொற்போலேகேட்டு நடந்து வருகி ரோம், இனிநீங்களே எங்களுக்குத் தஞ்சம், ஆதாலால் இரட்சிக்கவும், பட்சிக்கவு முங்களாலே கூடுமான் நாகையால் உங்க ளேவற்படிக்கு நாங்கள் நடக்கிறோமென்று சொன்னார்கள்.

அதுகேட்டு இறவுசுல்குலென்ற பாதகன், அச்சேவர்களி லொ ருசேவகனையழைத்து, இதோயிருக்கிறசெங்கோல்முத்திரையைநீகை யி லெடுத்துக்கொண்டு முதன்மந்திரீ யிடத்திற்போய் வேறே யாதா மொன்று மவனிடத்திற்பேசாமற் றான்பிளித்து, இராஜனும்மைச் சீக் கிரத்திலழைத்துக்கொண்டுவரச்சொன்னவென்று சொல்லி யவனை யழை த்துக்கொண்டுவாவென்று சொல்லியனுப்பினான். அதுபோல் அச்சேவ கன் போய்ச் செங்கோலைக் காட்டி முதன்மந்திரியை யழைத்தான் அவன் இராசசெங்கோலைக் கண்டமாத் திரமே தாழ்ச்சியுடன் சரே லென்றெழுந்து இராசாவினரண்மனைக்குட்புகுந்து, சிங்காதனத்தைப் பார்க்கும்போது, அங்கே தன்னுடைய இராசன் சஹாபென்பவனை

க்காணுமற் பாதகனான இறவுசுல்கூ ளிப்பதைச்சுண்டு; இவன் பண் டிக்கொடுத்த பாதகனுச்சுதே, இவன்பெய்சுச் சிம்மாசனம் வந்தேறி னான்! இங்கேநடந்த காரணம்பாதோ நிரியவில்லையே யென்று மன த்துள்ளே நினைந்து பயந்து நடுநடுங்கிவனாக நின்றான். அப்படிநிற்கி ன்ற மந்திரியைப்பார்த்து இறவுசுல்கூலன்றபாதகன் யாதும் பேசா மல் முன் இவனாலேதா னமதுதர்ப னம்மை வெறுத்திருந்தா னென்ற கோபம் பெரிதாகி வாட்கத்தியினாலே யவனை யொரே விச் சாக விசீனான், அவ்விச்சினால் மதிரியுடைய தலைவேறு, உடல் வேறாய் விழுந்தன.

பின்னர், இறவுசுல்கூல்கிறைச்சலையிலிருக்கிற பெரியகாவல்வீரி யர்களுடும், மந்திரியையழைக்கவிட்டது போலேயழைக்க ஆள்கள் விட் டான். உடனே அவ்வாட்கள்போச் சிறைக்காவலாளர்களை யழைத் தார்கள், அப்போது “170” பெய்கள் பழமையாக ஜஹாபென்னு மிராசனுடைய சபைக்குவருவது போலே யாதாமொரு ஆயுதமூயில் லாதவர்களாய் வந்தார்கள். அப்படி வந்தவர்களைப்பார்த்து இறவுசுல் கூல், இவர்கள் யாங்கிறையிலே அவஸ்தைப்பட்டு அழுதழுதுகெஞ்ச ம்போது நெஞ்சிக்கமில்லா விருத்பேர்க ளல்லவாவென்று கோபங் கொண்டு, அந்த தூற்றெழுபது பேரையு மொரே யொழுங்காக நிறு த்தி, மான்கூட்டத்திற் புவி பரந்ததுபோல பாய்ந்துவெட்டினான்.

பின்னர், பொழுதுவிடிந் தேழரைநாழிகைக் குள்ளே மற்றச்சே வர்களும், சின்னமந்திரிமார்களனேகளும், பிரியாது செய்திருக்கிறவர் களும், செய்யவேண்டியவர்களு மின்னுமற்றவர்களி யாவரும்சிங்கா சனமிருக்கு மிராசுகொலு மண்டபத்திற்கு வந்தார்கள். அங்கேஜஹா பென்கிற இராஜனில்லாமல் இறவுசுல்கூ லென்றபாதகன் ‘கூட்டத்தா ர் குறுகெடுக்குங் கொள்ளிவாய்ப் பேயைப்போல்’ இருக்கக்கண்டு பயந்து நடுநடுங்கி யொருவர்முதத்தை யொருவர் பார்த்துப் பேசாம லெழுதும்கித்திரப் பாவையைப்போ லுணர்வற்றவர்களாகவொதுங்கி நின்றார்கள். அப்படிநிற்பவர்களைப் பார்த்து இறவுசுல்கூல் சிங்கநாத மிட்டி ஓகே! சனங்களே! நீங்களே துகாரியத்திற்காக இருக்குமிடங்க ளிலிராம லச்சங்கொண்டவர்களாக நிற்கிறீர்கள்? அப்படி நிற்கவேண் டாம், என்முததாளில் வாருங்களென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டவர்கள் அஞ்சியொஞ்சி வந்தார்கள், அப்படி வந்தவர் களையெல்லாம் இறவுசுல்கூல் பார்த்தவர்களை யணியாக நிற்கச்செய்

து, முன்வெட்டுண்ட தன்தகப்பனுடைய தலையை அவர்களுக்கெல்லாம் தூக்கிக்காட்டி, ஒகே! சனங்களே இதுயாருடையதலையென்று கேட்டான், அதுகண்டவர்களையாவரும் “இடிக்குமே விடிவிழக்கண்ட மயில்கூட்டத்தைப்போலாகிப்” பயந்து இறவுசுல்கூலுடைய காலெதிரே விழுந்து சாஷ்டாங்கஞ்செய்தெழுந்து வாய்பொத்திக்கைகூப்பி யொழுங்காகநின்றவனைப்பார்த்து எங்களரசே! இந்தத்தலை தேவரீருங்களுடைய தகப்பனாந்தலையாச்சதே, இவ்விதம் கொலைபாதகஞ்செய்தவர்களாயா? அவர்களைத்தாங்க ளெங்களுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும். அப்படித் தேவரீர்தாங்கள் தெரிவித்தாலிப்பழிக்குப்பழியா யொருதலைக்கு இலக்கூந்தலைகளை மிகுசிக்கிரத்தில் வெட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம் இராசாதிராசனையென்று புகழ்ந்துசொன்னார்கள்.

அதுகேட்டு, இறவுசுல்கூல் அந்தச் சனங்களைப்பார்த்து ஒகே! சனங்களே நானிருக்கும்போ தென்னையல்லாமல், என் தகப்பன் தலையை வெட்ட வேறேயொரு சுத்தவிரீயர்களுமிருக்கிறார்களா? அப்படியில்லை, நானே யென் தகப்பன் தலையை வெட்டினேன், ஆதலால், இன்றுமுதல் நானுள்ளவரையி லுங்களிலாவது, ஊரவர்களிலாவது, என் கூட்டத்தார் குடும்பத்தார்களிலாவது, மந்திரி பிரதானியர்களிலாவது யாரோனு மென்னையிராகசியத்திலேனும், பராசியத்திலேனும், நித்திரையிலேனும், அசதிமறதியாய் இவைகளைக்குறித்து நிந்தித்தாலும், என்சொல்லுக்குக்கீழ்ப்படியாமல் நடந்தாலுமுடனே யவர்களை யிது போலே தலையைவெட்டி, யுடலைப்பிளந்து, சதையைவகிர்ந்து, காகங்கள், கழுக்கள், நாய்கள், நரிகள் கொண்டாடிக்கொண்டாடித் தின்னும்படியாக இரைபோடுவேன், என்சொல்லுக்குமட்டுக் கனிவாய்நடந்துவரப்பட்டவர்கள் யாரோ, அவர்களை நான் மிஷ்நன்றாக ஆதரித்துக், காணி, பூமி, பணம், காசு, யுத்தியோகம், தலைமைத்தனமிவைகள் தராதாப்படி கொடுத்து நடப்பித்துவருவேனென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டவர்களெல்லாரும் பெற்றுவளர்த்தபிதாவை இந்தப்பழிசெய்தவன், நம்மையெல்லாம் பழிசெய்கிறது இவனுக்கொருவரவு செலவா? மேலும், இவன்சிறுபோதிலேயேயிருந்து கொலைபாதஞ்செய்கிற துட்டணைச்சுதே, அப்பேர்ப்பாட்டவ னிப்போது, இராசகொலு வினுத்தண்டத்துடனையிருக்கப் பெற்றுக்கொண்டான். அதுவினியின் “அற்பருக்குப் பவுசிவந்தா ஷர்த்தராத்நிரியிற் குடைபிடிப்பா

32 இறவுசுல்கூல் படைப்போர் வசனகாவியம்.

ரென்பதுபோலே” செய்வான், இவனுடைய கெடுதிக்கிந்த மட்டும் பொறுமையாகச் சொன்னதே யோர்பெரிய காரியமென்று அவரவர்கள் மனத்தில் நினைத்தவர்களாக நின்றார்கள்.

அப்போ தந்தக்கூட்டத்திலே ஐகாபென்னு மரசனுக்கு இனத்திலுள்ளவனுமாய், பலத்த சுத்த வீரியனுமாய், வயதில் முதிர்ந்த வனுமாய், நெருப்பைப்போலே கோபத்தை யுடையவனுமாய் நின்ற வொருவன்; இறவுசுல்கூல் தன்தகப்பனைச்செய்த பழியைக்கண்டும், அவன் அலங்காரமாகச்சொல்லுஞ் சொற்களைக்கேட்டு மனஞ் சகித்திருக்கமுடியாமல் நாகப்பாம்பைப்போலே சீறிச் சடலாதிக்கமும் துடிதுடிக்கும்படியாய் முன்னேறி, இறவுசுல்கூலைப்பார்த்து; எடா! இறவுசுல்கூலே நீயென் னவேலைசெய்தாய், பயித்தியக்காரனே பெற்றதகப்பனை இம்மாதிரியானகொலைபாதகஞ் செய்தாயே

இதுபோல் முன்னுள்ள இராசகுமாரர்களேனும், மற்றமனுடர்களிற் சிறியவர்கள் பெரியவர்களேனும், அப்போர்க்கொத்த கொரோமான கொலைபாதகஞ் செய்திருக்கிறார்களென் றுன்காதிலே கேள்விப்பட்டிருக்கிறாய்? மேலுமுன்பன துக்கேஇஃதொத்ததாகயிருக்கிறதா? நீசெய்தவேலை தானம், பூமி, புறம், பூடு, மாமட்டை, அஃறிணை, இழிதிணை, உயர்திணை, முதலானவைகளும்பொறுக்கக்கூடாதவேலையாக வல்லோ செய்துபோட்டாய்? ஆ-ஆ, உலாத்து, உஸ்ஸா, குபலென்கிறஇம்முன்று தேவதைகளின்பேரில் சத்தியமாக எனக்கொத்தாசையுதவிக்கு ஆட்களிருக்குமேயானால், இப்போதே யுன்தகப்பன் பழிக் குப் பதிற்பழியாக வுன் சிராசைத்தறித் துயிரை யந்தாலோகத்திற்குச் செல்லவிடுவேனென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டு, இறவுசுல்கூ லென்னும்பாதகதுரோகிபெருங்கோகொண்டு மீசைதுடிதுடிக்கத், கன்களிற் கோபாக்கினிதெறிதெறிக்கப் பற்களைநெறநெறத்து வண்டுறுக்கீக், கர்ச்சித்து அந்தக் கிழவனைப்பார்த்து எடாகிழவா! வுன் சுத்தவீரிபத்தை பார்ப்போம் வாடாவென்று சிம்மாசனத்தில் நின்று வானையுருடுக்கொண்டு கீழே குதித்துப் பாய்ந்து அந்தக்கிழவனுடைய வுச்சியிளமே லோர்வெட்டு வெட்டினான். அவ்வெட்டினாலே கிழவனுடல் தென்னங் கிற்றுக் கிழிந்ததுபோலே இரண்டுபிளவாகக் கிழிந்து கீழேவிழுந்தது.

அதுகண்டு, அங்குநின்ற மந்திரியர், பிரதானியர், சிற்றரசர், தலைவர், சேவகர் முதலிய மற்றவர்கள் யாவரும் கொண்ட பயங்கரத்தினாலவர் களுச்சிதொடுத்த துள்ளங்கால்வரையிலும் வியர்வை சிந்தினவர்களாய் இராஜாளிப் பறவையைக்கண்ட மற்றப்பறவைகள் தங்களிறக்கைகளை விரித்துக் கீழேவிழுவதுபோலேவிழுந்து சாஷ்டாங்கஞ்செய் தெழுந்துகைகளைக் குவித்துத் தெண்டனிட்டு எழுந்து இறவுசுல்கலைப் பார்த்து இராஜாதி ராஜனே! நீரெங்கள்பேரில் இப்பேர்கொத்த கோபமொருகாலுந் கொள்ளாமற் கிருபையா யிருக்கவேண்டும். நீர் கீறும் நகங்களும் கீற்றுக்கடவாமல் நடந்துவருகிறோமென்று சொன் னார்கள் அதுகேட்டுப், பாபி இறவுசுல்குல் அங்கேதாள்ச்சி பென்று நின்ற யாவரையும்பார்த்துங்களை யென்னுடைய இராஜரீகக்கிரிகைக் காக வேண்டிய செய்கைகளை நடாத்தி வருவதற்கான வுத்தியோகஸ் தர்களாக நியமித்துக்கொண்டேனென்றுசொல்லி முன்னர் தன்னு டைய தகப்பன் கொடுத்த சம்பளங்களுக்கு மிரட்டிப்புச்சம்பளங்க ளும், றாங்கிகளும் அவர்கள் தராதரப்படி கொடுத்துச் சில வெகும திகளுக்குச் செய்தான், செய்தசக்தோஷத்தினால்.

மந்திரியர், பிரதானியர், தலைவர், சேவகர்முதலிய யாவரும்இற வுசுல்குலுடைய சொற்போலும், ஏவற்போலும், மனம்போலும், நடந் துவந்தார்கள், பின்னர், இறவுசுல்குல்கிற்றார்கள் பட்டணங்களுக்குப் போய் அங்குள்ள சுத்தவீரர்களைத் தெரிந்தவர்களுக் கிரட்டிப்புச்சம் பளங்கொடுத்து உத்தியோகத்தில் வைத்துக்கொள்வேனென்பதாகச் சொல்லி வருகிறவர்களுக்குமுன்னீடுபணங் கொடுத்தனுப்புங்களென் றுஅனேகந் திரவியத்தையுந் கொடுத்து யுத்தியுள்ள தலைவர்கள்சேவ கர்களையனுப்பினான். அதுபோலே, தலைவர்கள், சேவகர்களைகிற்றார் கள், பட்டணங்களுக்குப் போய் எங்களிராஜா இறவுசுல்குலென்பவர் மற்றராஜாக்கள் கொடுக்குஞ் சம்பளங்களுக்கிரட்டிப்புக் கொடுப்பார். அதற்காகவரப்பட்டவர்களுக்கு நாங்கள்முன்னீடுபணங் கொடுப்போ மென்றுசொல்லித் திரிந்ததின்பேரில், அறபுராச்சியத்தாரனேகர்கூட் டங்கூட்டமாகக்கூடி, இலட்சங்குதிரைவிரியர்களும், இலட்சங்காலா ட்களும், ஐம்பதினாயிரம்பெரியதனக்காரர்களும் வந்தார்கள் அவர்களை இறவுசுல்குல் கண்டுமகா ஆதரவுடனேதன்னூரிலே பெரிதாகக்கூட்டி யிருக்கும்சிபாய்மண்டபங்களிலிருக்கச்செய்து அவர்களுக்குச்சில ஏற்

பாடுகளையுமேற்படுத்திகொடி, குடை; கூடாரம் இரதங்கள் முதலான விருதுகளும், பலபல ஆயுதங்களுங்கொடுத்துண்டி தின்றிகளுக்குமா குமான சாமக்கிரியைகளுங் குறைவில்லாமல் நாட்கடோறுங்கொடுத்துத் தன்சொற்போலே சம்பளங்களும் அதிகங்கொடுத்துவந்தான்.

இவ்விதத்தில் அந்தவாதில் சுகுராவென்ற இறவுசுல்கூலுடைய ஆரானது வந்தாறாலும், வரத்தாறாலும், வியாபாரங்களினாலும், புதிதாகக்கட்டிய மாடமாளிகைகளாலும், கூடகோபுரங்களாலும் இரதகஜதரகபதாதிகளாலும் முன்னர்ஜஹாவென்ற இறுசனிருக்குங்காலத்திலிருந்ததில் நின்றும் நூறுபங்கதிகமாக இருந்தன. இவைகளைக் கண்டு இறவுசுல்கூல், தன்மனத்தில்கவ மகிழ்ச்சிகொண்டு, நூதனமாக வோர் ஏற்பாட்டை யேர்ப்படுத்த வேண்டுமென் றெண்ணங்கொண்டான். அஃதியாதெனில், முன்னர் தந்தாய்தகப்பன், பாட்டன், சூட்டன் ஒட்டன் ஒப்பட்டன்மார்களைவைத்து வணங்கிவந்த உலாத்து உஸ்ஸாகுபென்ற இம்முன்று புத்துஹான்களான தேவதைகளையும் விலக்கிராம் புதிதாயொரு தேவதையை யுண்டாக்கியதனாலே சில தந்திரங்கள்செய்து யாவரையும் அதற்குப் பணியும்படி செய்து வைப்பதென்றென்று தன்னிடத்திற் சம்பளம் வாங்கித் தின்றிக்கொண்டிருக்கிற சில சிப்பி சாஸ்திரிகளையும் வேலைக்காரர்களையுமழைத்து அவனுடைய ஐந்தாங்கோட்டையில் நல்லவோர்மை தானியில் தான் வந்திருந்து கச்சேரிசெய்கின்ற எல்கைக்கெதிரே கொஞ்சந் தொலையில் மிகுந்த அழகாயும், உயர்த்தியாகவும் அகலம் நீளமாகவும் சந்திரகார்தக் கற்களாலுந் சூரியகார்தக்கற்களாலும் வாசல்களுக்கு நவரத்தினங்கள் பதித்தும், கற்றாண்கள் கடைந்து வைத்தும் ஓர் கோயில் மண்டபமும் அதற்குள்ளே பொன்னினாலும், இரத்தினங்களாலும் அலங்காரமானகொலு வாசனம் அந்தக் கொலு வாசனத்திற்குள்ளே சந்தனப் பலகையாலோர் பீடமும் அதற்கெதிராலே யானைத் தந்தத்தினால் இறுக்கவோராசனங்கட்டிய பீடங்களெல்லாம் பளிங்கியினாலே சாவிளக்குகள் நிலைவிளக்குகள் சுவர்விளக்குகள், லாந்தர்கள், கண்ணாடிப்படங்கள், இரத்தினக் கம்பள விரிப்புகள் சரிகைகின்காப்பு வில்லாரிப்பட்டு இவைகளினாலே திரைகளும் வைத்துச்சித்திரஞ் செய்யும்படியாய் அனேகந்திரவியங்களையெடுத்துக் கொடுத்தான் அதையவ்வேலையாளர்கள் சந்தோஷத்துடனே வாங்கிக்கொண்டு அவனிடத்தில் விடையும் பெற்றுக்

கொண்டுபோய்ச் சிலநாளேக்குள்ளே இராஜன் இறவுசல்கூல் மனம் பூரணமாகும்படி கோயில்மண்டபமும், அதிலுள்ளகைகளும், கொலு மண்டபமும், பீடமும் இருப்பதற் காசனமும் ஆகிய இவைகள் முத லான எவைகளும் கட்டிமுடித்தார்கள்.

அதுகண்டு இறவுசல்கூல் மனம்பிரியமாகியவரவர்களுக்குத்தகு ந்தபடி வெகுமதியுளுங் கொடுத்தும் பின்னர் பச்சை மரகதத்தினு லோர் பெரிய வருவமாகச் சிலையுஞ்செய்து அந்தச் சிலைக்குக் கண்கள் சிவந்த மாணிக்கத்தினால் வைத்து ஒன்பது ரத்தினத்தியினால் மற்றச் சோடிப்புகளுஞ் செய்து, தனக்குத்தேரிந்த, சூ, சூ, மந்திரங்களினாலே சில வருவுமேற்றிப் பரூசென்ற பெயரும்வைத்துத் தன் கூட்டத் தார்படை பண்டாரங்கள் யாவரையு மழைத்துக்கொண்டு மேளதா ளத்துடனே பூசை புனற்காரமுஞ் செய்து மணங்கு மணங்காய்ச் சாம்பிராணி, சந்தனக்கட்டை, யாடுகள்மாடுகள், ஒட்டகங்கள் ஆபிரம் ஆபிரமாகப்பலிகொடுத்துக் கைமணி, மத்தளம், வீணை, கிண்கணி, முத லிய இராக சங்கீதத்தோடு கோயில்மண்டபத்தி விருக்கும் கொலு வாசனத்திலே கொண்டுபோய் உள்ளே பணிசெய்தியற்றிய சந்தன பீடத்தில் வைத்து முதலில் இறவுசல்கூல் தானே ஓதியமாம் விழுந் ததுபோலே கும்பிட்டு நெஞ்சாங்கிடையாய் முகங் குப்புற விழுந்து கிடந்து கொஞ்சம்நேரஞ் சென்றெழுந்து குடிவெறி மதுபானங்க ளெல்லாருக்கும் வழங்கச் செய்துபின்னர்

அங்கேகூடிய யாவரையும்பார்த்து ஒகே! என் கூட்டத்தார்களே! யினத்தார்களே-சேவகர்களே-தலைவர்களே இன்றுமுதல் நீங்களென் றைக்கு மிதுவேதெய்வமாக ஆண்பெண்டைடங்கலும் வணங்கிவாருங் கள் பழைய தெய்வங்களான - உலாத்து-உஸ்ஸா - குபல்என்ற தம்பி ரான்களைத் தள்ளிப்போடுங்களென்று சொன்னான். அதுகேட்டியா வருமிருந்த சந்தோஷங் கொண்டவர்களாக வெத்துக்கொண்டுட னே அந்தப்பரூசென்ற புத்துஹானுக்கு நேரே பலமாங்களானவை கள் அடியோடு சாடிவிழுவதுபோலே கீழேவிழுந்து சாஷ்டாங்கஞ் செய்தெழுந்தார்கள். அதுகண்டு இறவுசல்கூல் நமதுஎண்ணம் நன் ருய் நிறைவேறினதென்று பனதில்மிருந்த சந்தோஷங்கொண்டவனா

கிக் கோயில் மண்டபத்துக்கு அன்றன்றாடு நடக்குமான பூசைபுனற்
காரங்களுக்குவேண்டிய,பால் - பழம்-சீனி, கற்கண்டுமுதலிய காமக்
கிரியைகளுக்குந் தேவையான தொகையும், மேள தாளசங்கீதஞ்சே
லீப்பர்களுக்குச் சம்பளமும், காவற் காரர்களுக்குச் சம்பளமும்,
தீபதூபங்களுக்குத் தேவையான தொகையும், நைவேத்தியஞ் செய்
பவர்களுக்குச் சம்பளமுமேற்படுத்தி பிராப்பகலறுபது நாழிகையுந்
கலியாணவீடு போல் வாசனை பலங்காரமாக இருக்கும்படி செய்வித்
தான்.

இவ்விதம், கோயிலிலிரவும்பகலும் இடைவிடாமல் நடந்துவரு
வதைக்கண்டியாவரு மனமகிழ்ந்து நிதந்தம் இரவிலும்பகலிலும்,
பரஞ்சென்னும் புத்துகாளைக் கூப்பிட்டுக் குப்புறவிழுந் தெழுந்து
போவார்கள், வருவார்கள், ஆனால் இறவுசுல்கூலொருவன். மாத்திர
மெட்டுநானைக்கொருதரம் கோயிலுக்குவருவான் அவன்வரும்போது
மிகுந்த அலங்காரஞ்செய்து மல்லிகைமூல்லிகைஇருவாட்சிபிச்சி முத
லிய பூக்களாலே ஜோடித்து வைப்பார்கள், அவன் பரஞ்சிருக்கிற
கொலுமண்டபத்தைத் திறந்து, ஆடு-மாடு-ஒட்டகமிவைகளைப்பலி
கொடுத்ததுக் கிழேவிழுந்து கும்பிட்டு அங்கிருப்பவர்களுக்கு வெகு
மதியுந் கொடுத்துத்தாக்கிது செய்து விட்டுப்போவான், அதுகண்டு
மற்றவர்கள் பயபக்தியுடனே இறவுசுல்கூல் சொல்லுக்குமாறுசெய்
யாமற் சோயிலிற் புகுந்து அர்ச்சனைசெய்வார்கள், இவ்விதஞ் தன்னு
டைய கட்டுப்பாடு நடந்தேறிவருவதைக்கண்டு இறவுசுல்கூல்மனமகி
ழ்ந்து, புஜம்பூரித்து உரோமம் புளகிதங்கொண்டு மதமீரித்திறத்த
சேவர்கள்-சிபாய்கள்அனைகரைக் கூடச்சேர்த்துக்கொண்டு வழிக
ளில்நின்று வெட்டிப்பறிக்கிறதும், அறபிலிருக்கும் சிற்றரசர்களையெ
திர்த்து சண்டைசெய்து அவர்களுரைப் பிடித்துக்கொள்ளை யெடுக்
கிறதும், சிறை ஆட்களையுந் தன்னாறுக் கனுப்புகிறதூந் தன்சொற்
கோளதவர்களை வெட்டிப்போடுகிறதுமாகியிருந்தான்.

இவ்வித மூர்க்கத்தோடு மிறவுசுல்கூலிருக்கும்போது, அவனூரில்
நின்றுங்கொஞ்சந்தொலைதூரத்தில் அம்பரினாலே சிறியவோர் கேட்
டையும், அதற்குத் தூரம் சேர்ந்தும், ஆளடுமைகளும் வைத்து

க்கொண்டு அறபிவம்சத்திலுள்ள இராஜனோருவனிருந்தான். அவனூரிலும் இறவுசுல்கூல்படைகளோடு போய்க் கலகஞ்செய்து கோட்டையையனைத்து முற்றிகைபோட்டுக் கொண்டிருந்தான். அது கண்டல்வறபிராஜன் தன்சேவகரி லெழுதுறுகுதிரை வீரர்களைக்கொண்டு கோட்டைக்கு வெளியேவந்து தீர்க்கமாக நின்றுசண்டை செய்யும் போது, இறவுசுல்கூல் ஒருபுத்தியை நினைத்து தன்சேவகர்களைப்பார்த்திருந்தவூரிலுள்ள ராஜனையுங்களில் யாருக்காவது தெரிந்திருக்கில், அவனிருந்தப்படைபீடில் நின்றால், எனக்கவனையின்னெனன்று காண்பிக்க வேண்டுமென்று சொன்னான், அதுகேட்டு, ஒருசுத்தவீரியன் இறவுசுல்கூலைப்பார்த்து அத்தோகுதிரைப் பதாதிகளினடுவிலே மஞ்சட்பட்டுடையுடுத்திய புருவமத்தியிலே சிவந்தமாணிக்கச் சுட்டிப் பட்டமுமணிந்து, கையிற்கொடியும் பிடித்துக்கொண்டு நிற்கிறானே யவன்றெனன்று சுட்டிக்காட்டினான்.

அதுகேட்டு இறவுசுல்கூல் தான் வழமையாக வைத்தகுறிப்புத் தப்பாமலெய்து ஜெயங்கொள்ளும் வில்லைவனைத்து. அதில் நானேற்றி யம்பைத்தொடுத்து, அந்த அரபிராஜனுடைய புருவமத்தியைப்பார்த்து இலக்காகயெய்தான்; அந்த அம்பானது சுட்டிப்பட்டத்தின் மாணிக்கக் கல்லையுமுடைத்து சிதறிவிட்டு, உள்ளேதுழைந்து பிறிதவழியாகப் புறப்பட்டோடிற்று. அவ்வம்புக் காயத்தினாலிரத்தஞ்சிந்த சிந்தப்பட்டவ்வரபிராஜன் சீழே விழுந்திருந்தான். அது கண்டவனுடைய படைகளெல்லாந்தெறிந்து முறிந்தோடிக்கோட்டை போய்ச் சேர்ந்தார்கள்.

அதுகண்டு, இறவுசுல்கூல்மிருந்த சந்தோஷமாகித் தன்படைகளைக்கொண்டு கோட்டை வாசலிற்போய் வளைந்துநின்று அங்கேயோடிப்போகிறவர்களைக் கைப்பிடியாகப் பிடித்துச் சிறையிலாக்கிவிட்டுக் கோட்டைக்குட்புகுந்து ஜெயபேரிகை முழக்கித் தன்கொடியையேற்றி எவ்விடங்களிலும் காவற்போட்டுப்பின்னர், அறண்மனைகளிலிருந்த பணங்காசியிரத்தின முதலிய பல சாமக்கிரியைகளையுங்கொள்ளுகொண்டு தன்னுடைய மந்திரிகளிலொருவனை யங்கு தலைமையா யேற்படுத்திவிட்டுத் தன்னூர்வந்து சேர்ந்தான் அந்தஇறவுசுல்கூலிடத்திலிருக்கிற வாட்கத்தியானது ககுபத்துல்லாவிலிருந்த வாட்கத்திகளேழு மெவ்விதமாகவோ வெளியாகிப் பூமியிலேழெல்கையிலிருக்கின்றன. அக்கத்திகளிலொன்றாயிருக்கும், அதனுடைய நீளம்

ஏழுசாண், அகலம்ஒன்றரைச்சாண் அதின்னெருவைச்சலிடிவானைப் போலிருக்கும்.அந்த வாட்கத்தியை மலைக்கல்லின்மேல் மெதுவாய் வைத்தாலும் வெண்ணைக்கட்டியிலிறங்குவது போலிறங்கவிடும் அது போலுள்ள வாட்கத்தியொன்று அம்றிபுனு மகுதீக்கரீபிஸஸ்பீதிய்பி என்பவரிடத்திலு மிருக்கக்கண்டேன். இப்போர்க்கொத்தகத்தியோடு மவன் மகிழ்ச்சியாயிருந்து இராஜபரிபாலனஞ் செய்துவருங்காலத் தில், ஓரறிபிசெவந்த நிறமும், ஐந்துகதியும், மூன்றுலேகமுள்ள ஒரு அழகான குதிரையைக்கொண்டு, அனேக இராஜாக்களிடத்திற்போய் விலைகாட்டினான் அவர்கள் யாவருங் குதிரையின் மேலேயாசை வைத்து அவன் சொல்லும் விலையதிகமாதலால் விட்டு விட்டார்கள், பின் னர் அவ்வறிபி வாதிட்குறாவென்கிற இறவுசுல்கூலுடைய ஆருக்குக் கொண்டுவந்து கடைவீதியில் விலைகாட்டினான். அக்குதிரையைக் கண்டுஅனேகந்தலைவர்களுந், திரவியஸதர்களும், மந்திரிகளும்தீர்மான மான விலைகேட்டார்கள். அதற்காபி யோரொட்டகஞ்சுமக்கும் பார மானபொன் விலைதந்தாற் குதிரையைத் தருவேனென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டு யாவருந் தொகையதிகமாயிருக்கிறதென்றுசொல்லி ப்போவார்கள், இன்னுஞ்சிலர் நல்லகுதிரை நல்ல குதிரைவாங்கினாலி ஞையே வாங்கவேண்டுமென்று வருவார்கள் அறிபிசொல்லுகிற விலை யைக் கேட்டுவிட்டு வாய் பேசாமற் போவார்கள். இவைகளையெல்லாம் அந்த இறவுசுல்கூலென்னுமிராஜன் கேள்விப்பட்டுத் தானும்வந்து அந்தக் குதிரையினிறம் சுழியெடுப்பு,கழுத்துநெரிப்பு,காதடிப்பு,காத் குரம் இவைகளின் லட்சணத்தைக்கண்டு மகிழ்ந்து விலையைக் கேட் டான். அறிபி வழமைப்படிக்கு ஒரெட்டகை சுமக்கும் பாரப்பொன் னென்றான் அதுகேட்டு, இறவுசுல்கூல், எடா இதற்கிவ்வளவு விலையா வென்று கோபங்கொண்டு சண்டாளபாதக துரோகி, அவ்வறிபியைப் பார்த்துனக்குத்தருகிற விலையிஃதாயிருக்குமென்று தனது வானை யுருவியவனை வெட்டிப்போட்டுக் குதிரையைத் தன்லாயத்திற்கொண் டுவந்து கட்டிவைத்தான் அல்லாவுடைய ராசுலே யெங்கள் நாயகமே! நானிந்தச் செய்தியையறிந்து அந்தக் குதிரையைத் திருடவேண்டு மென்று குதிரைலாயத்திலிருக்கிற வேலைக்காரரைச் சினேகித்து ஒன் பது நாளாகத்தருணம் பார்த்துத்திரிந்தேன். பத்தாநாளிரவு தருணங் கிடைத்தபோது லாயத்திற்சென்று குதிரையை அளித்து வெளி

யிற்கொண்டுவந்து அதினுடைய கடிவாளத்தைப் பிடித்துக் கைநடை காட்டிப் பின்னர், முதுகின்மேலே குதித்தேறி இறைன்னைப் பலவர் தமாயிழுத்துக் காலணைத்துத் தட்டினேன், தட்டினபோது, அந்தக் குதிரை யெம்மட்டுக் கடங்காமல் மின்வெட்டிப் பாப்ந்ததுபோலே சுமார் இருகாதவழித்தூர மிரண்டொரு நாழிகைக்குள் வந்தது அப் போதற்கு - சூரியோதமாய் நிலந்தெளிந்திருந்தது, அவ்வழியினிடத்தில் இறவுசுல்குலாலே வைக்கப்பட்ட பத்துக் காவல்களுமிருந்தார்கள்.

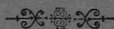
அங்கே குதிரையைவிட்டு நான் கீறாங்கிச் சிலநாளிருந்து அக் குதிரையை நன்றாகப்பழக்கி வால்மயிர்களைக் கொய்து பிரடியிலே கேசபந்தி முடிசுனைப்பின்னி, அதினுருவத்தை மாற்றி வேறு குதிரையைப்போல தோற்றச்செய்து கொண்டுவந்து அதனை அந்த இறவுசுல்குலுக்கே தகுதியான விலைக்குவிற்ப்பொன் வாங்கிக்கொண்டேன், ஆனால் என்னை யதுவரையிலும் இறவுசுல்குலுக்கு இன்னானியானென்று தெரியாது. ஆதலால் இன்னுமிந்தக் குதிரையைத் தானே களவுசெய்ய வேண்டுமென்று தன்குட்டைவிட்டகலாத வண்டுபோலே அவ்வூரைவிட்டு மகலாமற் றருணம்பார்த்துத் திரிந்து ஒருநாள் தருணங்கிடைத்தபோது லாயத்துள்ளே சென்று பழகின குதிரையாதலால் பயமில்லாம லதனையவிழ்த்து மேலேறி நடாத்திக் கொண்டிபோய் அந்த, இறவுசுல்குலுடைய படைத்தலைவன் முற்றத்துடைய மகன் மாலீக்கென்பவனிடத்தில் விலைகாட்டி விற்ப்பொன் வாங்கிக்கொண்டு சிலநாளங்கிருந்து லாயத்தின் காவலாளிகளைச் சினேகித்துத் தருணம்பார்த்தக் குதிரையைத் திருடிக்கொண்டு வேஷமாற்றி மறுபடியும் இந்த இறவுசுல்குலிடத்திற் கொண்டிபோய் விற்ப்பொன்வாங்கினேன். இவ்விதம் அறுபதுவிசை அக்குதிரையைக் களவெடுத்து ஒவ்வொருவர்க்கும் விற்கிறதூர் திரும்ப அங்கிருந்து களவெடுத்துக் கொண்டுவந்து இறவுசுல்குலுக்கே விற்கிறதூ மாகத் திருகுதாளஞ் செய்துக்கொண்டு சிலகாலமங்கிருந்து பின்னர் இருப்பிடத்துக்கு வந்துவிட்டேன்.

அப்படி நானிறவுசுல்குலைவிட்டுவந்து இருபதுவருஷ மாச்சது, இப்போது இறவுசுல்குல் நாளுக்குநாள் தணிவில்லாத திரவியத்துடனும் படைபண்டாரக் கூட்டத்துடனும், தனக்கொருவரும் நிகரில்லையென்பதாக மதாமஸ்துக் கொண்டவகை இருக்கிறான்; வாநில்குரு வென்னு மவனூர் ஏழுசுற்றுக் கோட்டையையுடையது அதிவிதுபரி

யந்தம் ஒரு இராஜாக்களும் பேய்ச்சண்டைசெய்து வெற்றிக்கொண்டவர்களில்லை. அந்த இறவுசுல்கூலுடைய படைபண்டாரங்களும் ஆபுதச்சாலைகளும், ஸ்தலங்களான வண்டிதின்னி முதலியவைகள் வைக்குஞ் சாலைகளும், பணக்களஞ்சியங்களும், யானைச்சாலை குதிரைச்சாலைகளும், இரதச்சாலை விருதுச்சாலைகளும் தன்னுடைய புழக்கம் அதிகமும் ஐந்தாவது கோட்டையிலேயே யிருக்கின்றன. அவனுக்கு ஏழு ஆண்மக்கள் பதினாறு வேங்கைப் புலிபோலிருக்கிறார்கள், அவர்களொவ்வொருவர்களை யொவ்வொரு கோட்டைக்குத் தலைவர்களாக அனேகஞ் சுத்தவீரியர்களைக் கொடுத்திவைத்திருக்கிறான், அவ்வாண்மக்கள் தனியாவனுக்குக் கல்விபிலும் நற்குணத்திலும் கற்பிலும் யானை குதிரையேற்றத்திலும் உத்தமாயுதபரீட்சைகளிலும், இனி இவனைப்போல இல்லையென்று தெரிவு தேர்ச்சியையுடைய மிகுந்த அழகானவோர்பெண்மகளு மிருக்கிறார்கள் இவ்விதம் பலபல மகிழ்ச்சியின்பேரில் அந்த இறவுசுல்கூலென்னுமிராஜன் மாதமொருதரம் பெருந்திருவிழா நடாத்திக்கொண்டு பெண்பிள்ளைகளுடனே கோயிற்குள்வந்து அந்தப் பரஞ்சென்ற புத்தகானுக்குத் தாழ்ச்சிசெய்வான். அவன் தாழ்ச்சி செய்யும்போது இபுஸீசு லகினத்துல்லா அந்தப் பரஞ்சுடைய வாயிலே புதுத்துகொண்டு இவன்மனம்போலே கேட்ட கௌஸிக்கெல்லாம் ஐவாபுசொல்வான்; இன்னுஞ் சிலவேளை தன்னிச்சையாய் அவனுக்கு வரப்போகிற கெடுதிகளையுஞ் சொல்லுவான்.

அதுகேட்டு, இறவுசுல்கூல் சந்தோஷமாகியுடனே யனேக ஆடு மாடு ஒட்டகங்களை யறுத்துப் பஸ்கொடுத்து அவைகளின் இரத்தத்திலுங் கொஞ்சமெடுத்துப் பரஞ்சுடைய வாயிலுற்றித் தீபதாபமுந் காட்டிப் பயத்தோடு சாஷ்டாங்கமுஞ் செய்வான். இதுபோல் மற்றவர்களும் சாஷ்டாங்கஞ் செய்வார்கள், இவ்விதம் இறவுசுல்கூல் கோவிலுக்கு வரும்போதெல்லாம் அங்கு திருவிழாக் கூட்டமாகவே பன்னீர் அத்தர் இடங்களெல்லாங் கசிந்துகொண்டிருக்கும் அந்த இறவுசுல்கூலாகிய துட்டனன் செய்யுந் கெட்டசெய்கைகள் யின்னும் அனேகமுண்டு. அவைகளிலே சில திப்போதென் கியாபகத்திற் கெட்டாமலு மிருக்கின்றது அல்லாவயை நஞ்வே, முகம்மதே எங்கள் நாயகமான நபியே! என்று மிகவும் புகழ்ந்து அம்றிபுனு வுமை யத்தில் அமீரி நவியல்லாகு அன்கவர்கள் சொன்னார்.

அம்றுவாய்ச்சருக்க - முற்றிற்று.

வ கி வ ரு ச ரு க் க ம்

—:—:—

அறுசீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

திங்களு நிகரெவ்வாத திருநபி முகம்ம தெங்கள்
சங்கைநா யகரின்பாலிற் றனிமுதல் வகியினோடுந்
துங்கவா னவர்கள் யார்க்குந் தோன்றலார் ஜிபுரீல்வந்து
மங்கள் மாகச்சொன்ன வண்மையை வழத்து வாமே.

இதன்பொருள்.

எமக்கெல்லாம் சங்கைபொருந்திய நாயகமாகியும், பூரணசந்திர னானதும் நிகரில்லாத அழகையுடையவர்களாகியும் விளங்கும் நபிமுகம் மது சல்லல்லாஹு அலைகிவசல்லமவர்களிடத்திலுட்ப்பற்ற அல்லாகபு ஹானஹுத்தஆலாவின் எவலாகிய வகியென்னுங் கட்டளையோடும், மேலாம்பரமான வானவர்கள் யாவருக்கும் இராசராகிய ஜிபுரீல் அலை கிஸ்ஸலாமவர்கள் வந்து மங்களவாக்கியமாகச்சொன்ன சிறப்புகள் யாவையுஞ் சொல்லுகின்றும்.

சரித்திரவசனம்.

இபுனு அப்பாசு றலியல்லாஹு அன்கவர்கள்சொற்படிக்குஅம்றி புனு வுமையத்துல் லமீரிறலியல்லாஹு அன்கவர்கள் சொல்லியசொற் கள் யாவையும், நபிநாயகமுகம்மது முஸ்தபாறகுல்சல்லல்லாகு அலை கிவசல்ல மவர்கள்கேட்டுத்தங்கள் நெஞ்சத்திற்கொஞ்சங் கவனமாய் இரண்டரைநாழிகைநேரம் எப்பேச்சும், எப்பிராக்குமொழிந்து நலை யைக்கவிழ்த்துபூமியையுற்றுப்பார்த்தவர்களாகபிறுந்து பின்னர்(வலா ஹெளல வலாக்கூவத்த இல்லாபில்லாகில் அலீபுல் அலீமென்ற) இந் தக்கைசேதவாக்கியத்தோடுந்நலையையுயர்த்தி அங்கேகுழந்திருக்குந் தோழன்மார்களுடைய அசுஹாபிமார்களனைவரும்பார்த்து அல்லாகுத் தஆலாவுடையறமுகத்திற்குப் பாத்திரமாகியமுசிஸிமானவர்களே! இந் தச்சபையினிடத்தில் நமக்குத்தெரியவந்தபாதகனை அந்தஇறவுசுல் கூல் விஷயத்திற் செய்யவேண்டிய செய்கைக்கு யுத்திசொல்லுங்களை ன்று கேட்டார்கள். அதற்கு, அவ்வசுஹாபிமார்கள் யாவரும் நபிநாய கமவர்களைப்பார்த்து, மூன்றுலோகத்துக்கும்ஆண்டகையாகவும், எங்க ளுபிறுக்குபிராகவும்வந்தநபிநாயகமே!வேதரீர்தங்களுடைய திருப்பொ ர்பாத கமலங்களை நாங்கள் இடைவிடாது செரிசித்து, உங்களேவலை

ப்பார்த்தவர்களாக இருக்கிறோம், ஆதலால் தேவரீர் தாங்களெங்களை யெவ்வித ஏவலைக்கொண்டு மேவுகிறீர்களோ அவ்வித ஏவல்களைப்பின் னிடாமற்செய்யக் காத்திருக்கிறோம், அதேதவிர வங்களுக்குயுத்தி யோசனைசொல்ல எங்களாலேகூடமா அல்லாவுடையறகுலேயென்று சொன்னார்கள். அகேட்டுநபிநாயகமவர்கள், அவ்வசகாபிமார்களைப்பார் த்துள்ளுடையதோழன்மார்களே! அசுஹாபிமார்களே! நான்அல்லாகு த்ஆலாவுஷ்டயஏவவன்றியென்னிச்சையாகவொன்றைச்சொல்லவுமாட் டேன்செய்யவுமாட்டேன். ஆதலால்அல்லாகுத்தஆலாவுடையவுத்தரவு எப்படிவருகிறதோஅப்படி நடப்போம், இப்போது, உங்களுக்களிநுப் பிடத்திற்குபோங்களென்று சொல்லியாவரையும் அனுப்பிவிட்டுத், தாங்களும்பள்ளிவாசலை விட்டெழுந்து வீட்டுக்குப்போனார்கள்.

அன்றுபோய் மறுநாள் விடிவெறுகுங்காலையில் வழமைப்படி பள் ளிவாயலிற்சென்றுநபிநாயகமுன்னிலையாய், மற்றஅசுஹாபிமார்களை ஸ்லோரும் பின்னிலையாய், உலுவென்னுஞ்சுத்தியுடனேசுபுகுத்தொழு கையாகிய காலேநேரத்தின் கடனைக்கழித்துபின்னர், நபிநாயகமவர்கள் அவ்வசகாபிமார்களைப்பார்த்து, நாமிப்போது ஊருக்குப்புரத்தேபோய் ஓர் பூங்காவினிடத்திலிருந்து, அல்லா சுபுகானகுத் தஆலாவினால் நம க்குவருகிற வகையயறிந்துவருவோம் வாருங்களென்று சொல்லி யெழுந்து, தாங்கள்முன்னிலையாய் நடந்தார்கள். மற்ற அசுஹாபிமார்க ள்யாவரும் (லாஇலாகாஇல்லல்லாகு, முகம்மதுர் குலுல்லாகியென் றும்) சுபுகானல்லாகி வல்ஹம்துவில்லாகிவலா இலாக இல்லல்லாகு வல்லாகு அக்குபர், அல்லாகு அக்பர் வலில்லாகில் ஹம்மென்றும் இவ்விதந் தக்பீறுச்சப்தத்தோடு, தக்குலீலுச் சப்தமுழுமுங்கிக்கொ ண்டு பின்னாலேநடந்துபோய், ஓர் பூங்காவனத்தில் மிகமகழ்ச்சியாக இருந்தார்கள். அப்போது நபிநாயகமுகம்மது சல்லல்லாகு அகைவ சல்லமவர்கள், அல்லாகுத் தஆலாபாத்தாலே தங்களுக்குவகிவருகிற நாட்டத்தி லிருந்தார்கள், அதுகண்டு யாவரும் வாய்பொத்தினவர் களா யிருந்தார்கள்.

அப்போது, ஜிபுரீல்லைக்ஸலாமென்ற தேவதூதர், எப்போது மொப்பற்ற நபிநாயகத்தின் ற்ருமுகதாவில் வகிகொண்டு வருவது போலில்லாமல், வேறே பயங்கரங் கொள்ளத்தக்கதாகிய ரூபத்தோ

மே, அகோரகோரமாக ஆறாயிரஞ்சிராகும், அச்சிரகொவ்வொன்றிற்கு ஆறாயிரத்தலையும், அத்தலையொவ்வொன்றிற்கு ஆறாயிரமுகமும். அம் முகமொவ்வொன்றிற்கு ஆறாயிரம்பாஷையும், அப்பாஷைகளால்அல்லாஹு தஆலாவைப்புகழ்ந்து, ஏழுவானத்தையுமுருவிப்பாய்ந்ததலையும், ஏழுபூமியையு முருவிப்பாய்ந்தபாதமுமாக, நபிநாயகத்தின் கிட்டநெருங்கிவந்தார். இவ்விதமவர்கள் வந்த கோலத்தைக்கண்ட நபிநாயகர் திடுக்கிட்டுப்பயந்து கண்களைமூடி மூர்ச்சையில்லாதவர்கள் போலேகிழே விழப்போகிறதை ஜிபுரீலகைஸ்ஸலாமவர்கள்கண்டு மகாசகிரத்திலே தங்களுடைய இதரகளைக்கொண்டு நபிநாயகமவர்களை வாரியெடுத்து நெஞ்சோடு நெஞ்சனைத்து, அவர்களின் புருவமத்தியிலே முத்திமுகந்து முகத்திலே சொர்க்கலோகத்திலுள்ள குளிரந்த தண்ணீருங் கொண்டுவந்து தெளித்தார்கள்.

அதனுடனே நபிநாயகமவர்களுக்குத் தெளிவுண்டாக்கிக் கண்ணைவிழித்துப் பார்க்கும்போது மலாயிக்கத்துகளென்ற வானவர்கள் ஆயிரங்கூட்டமாகத் தங்களைவளைந்து நின்றுக்கொண்டு (சுபுஹா னல்லாஹிவல்லஹம் துலில்லாஹி, வலாஇலாகஇல்லல்லாகுவல்லாகு அக்குபர், வலாஹெளவலாக்குவத்த இல்லாபில்லாகில் அலீயுல்அலீமென்று) தகபீருசெய்தவர்களாகவும் அவர்களுக்குமுன்னிலையான ஜிபுரீலகைஸ்ஸலாமவர்கள்கையில் (நசுஹம்மினல்லாகி வபத்துகுன்கரீபு, என்றெழுதியவுதவிக் கொடியொன்று பிடித்தவர்களாயுமிருக்கக்கண்டார்கள். அப்போது ஜிபுரீலகைஸ்ஸலாமவர்கள், நபிநாயகமவர்களைப்பார்த்து யாமுகம்மதே யுங்களுக்கு அல்லாஹுதஆலாசலாஞ்சொன்னான், சங்கையைக்கொண்டும், காணிக்கையைக் கொண்டும் உங்களைத் தனதாக்கிக் கொண்டான். ஆதலால் நீங்கள் பயப்படவேண்டாம், சலிக்கவேண்டாம் அல்லாகுத் தஆலாவுங்களுடனே மிகுந்த கிருபைக்கொண்டு என்னிடத்திலே சொல்லியனுப்பின தாவதுயாதெனில், இந்தட்சணமே அந்தவாதிஸ்குருவென்ற ஆரையாளும் ஜஹாபுடையமகன் இறவுசல்குலென்னு மல்குனிடத்தில் உங்கள் தூதர்களிலொருவரையனுப்பி. மேலானவுங்கள் தீனில்லிசலாமென்னுமார்க்கத்தைப்போதித்து ஒழுங்கானநன்னடத்தைக்காகக் கிடைக்குஞ்சொர்க்கலோகத்துடைய மகிழ்ச்சியையுந் தீமையான துன்னடத்துக்காகக்கிடைக்கும் நரகவேதனையையும் விபரமாகச் சொல்லிக்காட்டி அவன் மனதைத்தேற்றும்படியாகச் செய்விக்கவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்

44 இறவுசல்கூல்படைப்போர் வசனகாவியம்.

டுச் ஜிபுரீலலைகிஸ் ஸலாமவர்கள் தங்களிருப்பிடமாகிய வானலோகம் போனார்கள்.

பின்னர் நபிநாயகமுகம்மது சல்லல்லாகுஅலைஹிவசல்லமவர்கள் அங்கிருக்கும் அகஜிபிமார்களைப்பார்த்து, என்னுடைய வுயிருக்குயிரானதோழன்மார்களே! என் கூட்டத்தார்களே!! இப்போது அல்லாஹுதஆலா பாதத்திலின்றுமெனக்குவகி வந்ததுயாதெனில், ஜஹாபுடையமகன் இறவுசல்கூ லென்னு மல்குனிடத்தில் நம்மில் நின்று மொருவரைத்துதாக அனுப்பித் தீவிலிசலாத்தில் அவனை யழைக்கவும், சொர்க்கலோகத்து நடத்தையைக்கொண்டு இச்சைபூட்டவும் நரகலோகத்து நடத்தையைக்கொண்டு அச்சம்பூட்டவும் ஜிபுரீ லலைகிஸ் ஸலாமவர்கள் வந்து சொல்லிவிட்டுப் போனார்கள், ஆதலால் அந்த இறவுசல்கூலென்னு மல்குனிடத்திலே போய்போதித்து வரவுங்களில் தீரவீரத்தையுடையவர்களிருந்தா லெழுந்துவரலாம்.அப்படியெழுந்து வருபவர்களுக்குச் சொர்க்கலோகத்தில் ஒரே முத்தினிலே யலங்கரிக்கப்பட்டிருக்குமொரு மாளிகைகிடைக்கும் அதற்கு நாம்பிணையென்று சொன்னார்கள்.

அதுகேட்டு, அங்கிருப்பவர்களில் யாரேனுமொருவர் நான்தான் போய்வருகிறேனென் றெழுந்து வராமலிருந்தமையால், மறுபடியும் நபிநாயகமவர்கள், அவ்வசஹாபிமார்களைப் பார்த்து, நான்சொன்ன படிக்கு இறவுசல்கூலிடத்திலே போய்வருபவர்களுக்குச் சொர்க்கலோகத்திலோர் முத்துமாளிகை கிடைக்கும். அதற்கு நாம்பிணையென்று சொன்னார்கள். அப்போதும் ஒருவராகிறுமெழுந்து நான்போய்வருகிறேனென்றுசொல்லி எழுந்துவராமையால், இவ்விதம் மூன்று விசை யொப்பற்ற நபிநாயகமவர்கள் சொல்லிக்கேட்டும், ஒருவரேனுமெழுந்து நான்போய்வருகிறேனென்று சொல்லிவராமலிருக்கச்சே கொஞ்சநேரம்சென்று அப்துல்லா இபுனு அபீசல்குனி றலியல்லாகு அன்குயென்ற பெயரையுடைய அசுகாபியானவரெழுந்து நபிநாயகமவர்களைப்பார்த்து, அல்லாவுடைய றகுலே, எங்கள்நாயகமே நானந்த இறவுசல்கூலிடத்திற்போய் தேவரீர் தாங்கள் வாய்மையைச்சொல்லி வருகிறேனென்று சொன்னார் அதுகேட்டு, நபிநாயக மவரைப்பார்த்து ஒகே அப்துல்லாவே அல்லாஹுதஆலாவுமக்கு றகுமத்துச் செய்வானாக நீரிருந்த யிடத்திலேபோய் சும்மாயிருமென்று கையமர்த்தினார்கள் அதுபோலவரு மிருக்குமிடத்திற்போயிருந்தார்.

பின்னர் கொஞ்சநேரம்பொருத்து நபிநாயகம் அசுஹாபிமார்களைப்பார்த்து என் தோழன்மார்களே! உங்களில் யாராவது அந்தஇறவுசுல்குலென்னு மல்குனிதத்திற்போய் வரப்பட்டவர்களுக்குச்சொர்க்கலோகத்திலோர் முத்துமாளிகைகிடைக்கும் அதற்கு நாம்பிணையென்று சொன்னார்கள். அப்போதும் யாரேனு மொருவரொழுந்து நான்போய் வருகிறேனென்று சொல்லிவராமையால், மறுபடியும் நபிநாயகம் அசுஹாபிமார்களைப் பார்த்து ஒகே! முசிவிமானவர்களே! கிருபையுடையவர்களே யுங்களில் யாராவது அந்த இறவுசுல்குலிடத்திற்போய் அவனுக்குத் தீனில் இசுலாமார்கத்தைப் போதித்து சுமாண இசுலாத்திலே கொளுகவைத்து சொர்க்கப்பதவி இன்னதென்றும் நரகவேதனை இப்பேர்க்கொத்த பயங்கரத்தை யுடையதென்றும், அல்லாஹு தஆலாவுடைய கோபத்தைக்கொண்டும் அவனுடைய, மருமத்தைக்கொண்டும் விளக்கமாகச் சொல்லிக் காண்பித்து, அவன் சொல்லுகிற சொர்க்களின்னதென்றதனை என்னிடத்தில் வந்துதேரி விப்பவர்களுக்கு அல்லாஹு தஆலாவாலே சொர்க்க லோகத்திற்கிடைக்கு முத்துமாளிகைக்கும் கூறுல்கீனென்ற தேவகன்னிகைப் பெண்களாயிரார்களுக்கும் நாமேபிணையாக இருப்போமென்றுஞ்சொன்னார்கள், அதற்கு மொருவரேனு மெழுந்த நான்போய்வருகிறேனென்று சொல்லாமற் சும்மாயிருக்கும்போது கொஞ்சநேரம்பொருத்து, அம்ரிபுனுவுமையத்துல் லமீரியென்னும் பெயருடைய அசுஹாபியானவ ரெழுந்து நபிநாயகத்தைப் பார்த்து அல்லாவுடைய ராகுலே! எங்கள்நாயகமே!! நானந்த இறவுசுல்குலிடத்திலேயேபோய்த் தேவரீர் தாங்கள் சொல்லிய சொற்களைப்போதித்து, அதற்கவன் சொல்லுகிற சொற்களைத் தங்களிடத்தில் வந்து விண்ணப்பஞ்செய்கிறேனென்று சொன்னார். அதுகேட்டு நபிநாயகமவர்கள் அந்த அம்ரிபுனுவுமையத்துல்லமீரியைப் பார்த்து ஒகே! அம்நே அல்லாஹு தஆலாவுமக்கு மருமத்துச் செய்வானாக நீரிருந்த இடத்திலேயே போய்ச் சும்மாயிருமென்று கையமர்த்தினார்கள், அதுபோலவரும் தாமிருக்குமிடத்திற்போயிருந்தார்.

பின்னர், நபிநாயகமவர்கள் அசுஹாபிமார்களைப்பார்த்துசற்றே வருத்தப்பட்டவர்களுக்கு மிகுந்த இன்பமும் சுகமும், அல்லாஹு தஆலா கொடுப்பானென்று சொன்னார்கள். இவ்விதம் மருல்சல்லல்லாஹு அலைகிவசல்லமவர்கள் பலதரஞ் சொல்வதையும் அச்சொற்கேட்டு ஒவ்வொருவராக இரண்டு அசுஹாபிமார்களுழுந்து இறவு

46 இறவுசுல்கூல் படைப்போர் வசனகாவியம்

சுல்கூலிடத்தில் நாங்கள்போய் வருகிறோமென்றதற்கு, அவர்களைப் பார்த்து நபிநாயகமவர்கள் நீங்களிருக்கும் தலத்திற் போயிருங்க ளென்று சொன்னதையுங் கேட்டுக்கொண்டந்தச் சபையிலிருந்து அஷ்றத்து முபஷ்ரீன்களிலொருவராகிய சபைறிபுனுஹ்வாம் றலியல்லுரா அன்ஹுவென்கிற பெயரையுடையவர் நாமுமெழுந்து இறவுசுல்கூலிடத்திற் போய் அவனுக்கு நான் தீனிவிசலா மார்க்கத்தைப் போதித்துவருகிறேனென்று நபிநாயகமவர்களோடுஞ் சொன்னால் முன்னர் இரண்டுபேர்க ளொவ்வொருவராயெழுந்து சொன்னதா லவர்களைப்பார்த்து, நபிநாயகஞ் சொன்னதுபோ லொருவேளை நம்மையுமிருமென்று சொல்வார்களாகில், நாமதற்கென்ன செய்கிறது, அல்லாகுத் தஆலாவாவே கிடைக்கிற வரிசைகள் பெரிதாயிருக்கின்றதே, யாதலால் நாம் நபிநாயகமவர்களிடத்திற் சொல்லிக்கொள்ளாமல் இறவுசுல்கூலிடத்திற்குப் போவதே கருமமென்றெண்ணி, மெதுவாகச் சபையைவிட்டெழுந்து தங்களுடைய வீட்டுக்குவந்து, மனைவி மக்களுக்கும் யாதொன்றுஞ் சொல்லாமல் நானிங்கே பெய்னென்னு மூர்வரையிலே போய்வருகிறேன். அதனை நீங்கள் யாருக்குஞ் சொல்லாதிர்களென்றச்ச முறுத்திவிட்டுத் தங்களுடைய கைவாளை யெடுத்து இடையிலேசேர்த்துக் கட்டிக்கொண்டு ஓர் ஓட்டசத்தின் மேலேறி யொருதுணையுமில்லாமற் றனித்தவராகச்சேரலென்று ஊருக்குவெளியாகி இராப்பகலென்றும் பாராமற் காட்டுவழியாக வனம் வனந்திர மலை கெனிகளைத் தாண்டிப்போனார்.

இபுனு அப்பாசுறலியல்லாகு அன்கவர்கள் சொற்படிக்கு நபிநாயகமுகம்மது சல்லல்லாஹு அலைகிவசல்லமவர்கள் அசுஹாபிமார்களைப் பார்த்துக் கேட்ட கேள்விக்கெல்லாம் அவர்கள் யாதாமொரு பதிலுத்தாரஞ் சொல்லாமலிருக்கும்போது ஜிபுரீலகைஸஸலாமவர்கள் வகிகொண்டு வானத்தில் நின்றும் கீழிறங்கிவந்து நபிநாயகத்தைப் பார்த்து முகம்மதே அல்லாகுத் தஆலாவுங்களுக்குச் சலாம் சொன்னான். இப்போது சபைறிபுனுஹ்வாம் தனித்தவராக வங்களுக்குத் தெரியாமற் பாதகனான இறவுசுல்கூலிடத்தை நாடிப்போகிறார் ஆதலால் அல்லாகுத் தஆலாவுடைய ஷுத்தாலாயிருக்கிறது. சபைறிபுனுஹ்வாமுக்கும் பின்னாலே சீக்கிரமாக அபூத்தாலிபுடையமகனான அவிறலியல்லாகு அன்குவை யனுப்பும்படியாகத்தானென்று சொல்லிவிட்டு வானலோகம் போனார். பின்னர் நபிநாயக

முகம்மது சல்லல்லாரு அலைகிவசல்லமவர்கள் அசுஹாபிமார்களைப்பார்த்துச் சிபுரீலலைக் கிஸ்ஸலாமவர்கள்வந்து சொல்லிவிட்டுப்போன சமாரா மடங்கலையுஞ் சொல்லிக்காண்பித்தார்கள்.

காண்பித்துப்பின்னர், அங்கிருக்கும் சல்மான்பாரிசென்னும் அசுஹாபியானவரை யழைத்தார்கள்,வுடனேலெப்பைக்கும் யாறகுலுல்லாயவர் அடிபணிந்தேனென்றுவந்தார், அப்படி வந்த சல்மான்பாரிசை நபிநாயகமவர்கள் பார்த்து, ஒகே! சல்மான்பாரிசே சீக்கிரத்தில் நீர் போய் என்பெரியதகப்பனார்களுரான அவியாரையிங்கே கூட்டிக் கொண்டு வாருமென்றுசொன்னார்கள் அதுகேட்டந்த சல்மான் பாரிசு அவிறலியல்லாரு அன்கவர்களிருக்கு மிடத்திற்போய் அவர்களைக்கண்டு சலாமுஞ்சொல்லி நபிநாயகந்தங்களைக்கூட்டிவரச் சொன்னார்களென்றுசொன்னார். அப்போது அவிறலியல்லாரு அன்கவர்களுக்கிருக்கிற கொரோமான காய்ச்சலினாலே தங்கள் தலையையுயர்த்திப்பார்க்கவும் அதிகம்பேசவுங்கடாமையாக இருந்ததினால அவர்கள் சல்மான் பாரிசைப்பார்த்து ஒகே சல்மானே! நீர் சீக்கிரம்போய் நபிநாயகமவர்களுக்கென் காய்ச்சலுடைய அகோரத்தையும் அதனாலே நானிருக்கிற மெலிவையும் சொல்லிப் படுத்தஇடத்தைவிட்டு மென்னாற் பெயர்ந்து வரமுடியாதென்று சொல்லுமென்றனுப்பினார்கள், அப்போதுடனே சல்மான்பாரிசுநபிநாயகமவர்களிடத்தில்வந்துஅவிறலியல்லாருஅன்கவர்களிருக்கிற கூருபாட்டைச் சொன்னார்.

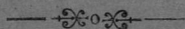
அதுகேட்டுடனே நபிநாயகமவர்கள் தங்கள்தோழர்களான அசுஹாபிமார்களெல்லாரையும் அவரவர்களிருப்பிடம் போகும்படியாய் விடைகொடுத்தனுப்பிவிட்டுத் தாங்கள்சரேலென் மெழுந்தருளியாகி, அபூபக்கர் சித்தீக் குறலியல்லாரு அன்கவர்களோடுத் தங்கள் திருமகளார்பிவிபாத்திமத்துஸ்ஸுக்குருகாத்துனே ஜென்னு அவர்களிருக்கிற வீட்டுக்குவந்தார்கள்; வந்தபோது அவிறலியல்லாரு அன்கவர்கள் நபிநாயகத்தைக்கண்டு சங்கைசெய்ய வேண்டு மென்று பசுக்கையை விட்டுமெழுப்பினார்கள், எழுப்பக் கொஞ்சமேனுந் தங்களுக்கு சக்தியில்லாமையினாற் படுத்துக்கொண்டார்கள் அதுகண்டுநபிநாயகமவர்கள் அவிறலியல்லாரு அன்கவர்களைப்பார்த்து அல்லாவுடைய அறுஷூப்புவியே, என்னுடைய அலியே! உமக்கிப்பேரீது அப்படியிருக்கிறதென்று தங்களுடைய கற்பூரவாடைகமமுந்திருவாயைத்திறந்துகேட்டார்கள், அதற்கு அவிறலியல்லாரு அன்கவர்கள்நபிநாயக மவர்களைப்

பார்த்து அல்லாவுடையறகுலே எங்களுயிராகியநாயகமே அல்லாருத் தஆலாவுடைய வுதவியினாலே நல்லா யிருக்குதென்று சொன்னார்கள் அதுகேட்டுநபிநாயகமவர்கள் அலிறலியல்லாரு அன்குஅவர்களோடும்ஜி புரீலலைகிஸ்ஸலாம் வந்துமுற்படச்சொல்லியவகியும், அவ்வகியைக்கேட்டுத் தாங்கள்குழந்திருந்த அசுஹாபிமார்களோடுசொன்னசொல்லும் அதற்கவ் வசுகாபிமார்களாலே நடந்தசங்கதியும் பின்னர் ஒருவருக்கு ந்தெரியாதுதனித்தவராக சபைறிபுனுஹ்வாம்பாவி இறவுசுல்கூலிடத்தை நாடிப்போகிறதும் அதற்காகப் பின்னர்ஜிபுரீலலைகிஸ்ஸலாம் வர்கள்வந்து அந்தச் சபைறிபுனுஹ்வாந்தனித்தவராகப் போரபடியால் அலியாரைச்சீக்கிரமாக அனுப்பிவைப்புகளென்றுசொன்னதும் ஆகிய இவைகளனைத்தையும்சொல்லிக்காட்டிய அலியே அல்லாவுடையவுத்திரவிற்படிக்கு நீரோதான் போகவேண்டும் ஆகலால் உமதுசரீரத்திலேபோர்த்திருக்கிற துணிகளைத் தூரவிலக்கிவிடுமென்று சொன்னார்கள். அதுபோலே அலிறலியல்லாரு அன்கவர்கள் போர்வையை நீக்கினார்கள் உடனே நபிநாயகமவர்கள் ஓர்பாத்திரத்தில் நன்றாய்க்குளித்த தண்ணீர்கொண்டுமொச்செய்துஅந்தத்தண்ணீரிலேதங்கள்வலதுகைவிரலையுந்துவைத்தெடுத்து பிசுமில்லைச்சொல்லி அலிறலியல்லாரு அன்கவர்கள்மேலேதெளித்துத்தடவினார்கள். அப்போது அலிறலியல்லாரு அன்கவர்களுடைய காய்ச்சல்கூரியனைக்கண்டபணிநீங்குவதுபோல் நீங்கிப்போய் அன்னக்களையுந்தீர்த்து எப்போதையும்போலே திடபிடியாயினார்கள்.

அப்போது,நபிநாயகமவர்கள் அலிறலியல்லாரு அன்கவர்களைப்பார்த்து யாஅலியே! இப்போது வுமக்கெப்படியிருக்கிறதென்று கேட்டார்கள்.அதற்கு அலிறலியல்லாரு அன்கவர்கள் நபிநாயகமவர்களைப்பார்த்து, அல்லாவுடையறகுலே எங்கள்நாயகமேவுங்கள் கைபறக்கத்தினாலென்னுடவிலுள்ள வருத்தமெல்லாம் போய்ச்சந்தோஷகாமும், பலமும் வந்திருக்கின்றன ஆகையாலிப்போது தேவரீர் நீங்கள் என்ன பணிவிடையை செய்யும்படி என்னை யேவுகிறீர்களோவுங்கள், அந்தப் பணிவிடையை நான்செய்துவருகிறேனென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டு நபிநாயகம் அலியாரவர்களைப்பார்த்து, யாஅலியே!சபைறிபுனுஹ்வாம் போகிறவழியில் அவரைதேடிப்போமென்றுசொல்லிவிட்டுத் தங்கள் வீட்டுக்கு வந்தார்கள்.

வகிவருசருக்க-முற்றிற்று.

அலியார்பிரயாணச் சருக்கம்.

கவிவிருத்தம்.

ஒலிகடல் சூழிய வலக மீதினின்
மலிபுகழ் முகம்மதின் பருக ராகிய
அலிபிர யாணத்தி னொருங் காரணப்
பொலிவுகள் யாவையும் புகனு வாமரோ.

இதன்பொருள்.

சப்தித்து அலைவையெடுத்து விசிறியடிக்கும் கடற்குழந்த பூமி
யிடத்தில் மிகுந்த புகழைப்பெற்ற முகம்மது முஸ்தபா நசூல் ஸல்லல்
லாகு அலைகிவ சல்லமவர்களின் மருமகராகிய அலிபிபுனு அபித்தா
லிபு நவியல்லாகு அவர்கள் பிரயாணத்தின்பொருந்தியகாரண
அதிகரிப்புகள் யாவையுஞ் சொல்லுகின்றும்.

சரித்திரவசனம்.

நபிநாயகம் முகம்மது முஸ்தபா நசூல் சல்லல்லாகு அலைகிவசல்
லம் தங்களுடைய திருமனைக்கு வந்தபின்னர் அலிநவியல்லாகு அன்
கலர்கள் வழமையாகத் தாங்கள் பிடிக்கும் வெற்றிக்கொடியை யெடு
த்துக் கையிலேபிடித்து, விரவானை யரையிலே சேர்த்துக் கட்டி, துல்
துலென்கிற குதிரையின்மேலேறிக்கொண்டு திருமதினமாநகரத்தி
ராஜாவி் கிகளிற்சென்று பின்னர், சாமக்கிரியைகள், கொள்ளல் விற்ற
லினுற் கடற்போ லெப்போதுஞ் சப்தம் நீங்காமல் முழங்குகின்ற
கடைவீதிகளையுங் கடந்துபோகச்சே, தங்கள் திருவாயினாலே சிலபயி
த்துகளென்ற கவிதைகளைப் பாடிக்கொண்டு போயினார்கள். அக்கவி
தைகளின் பொருள் யாதெனில் ஓகே! கதவம்மிக்கினாயி லுள்ளவர்க
ளே, அல்லாஹுதஆலாவுடைய பகைஞர்களை, இபுலீசுடையகூட்டத்
தார்களே, இப்போது அல்லாஹுதஆலாவுடைய அறுவீல்லித்திரை
யாளி மோதிரம் பெற்றதுடனே, திருமக்கமாநகரத்திலிருக்கும் கத்தீ
மென்கிற தானத்திற்கும், ஸம்சமென்கிற தானத்திற்கு முரித்தாகிய
வேங்கைப்புலியானது தானிருக்குந்தானத்தைவிட்டு மெழுந்தருளி

யாகி வருகின்றது, ஆகையால் எதிர்த்தவர்களையாவர்கள் யிருந்தாலு முயிர்த்தப்பிப் பெண்பிள்ளைகள் மண்டுமனைகளோடு போயிருந்து வாழமாட்டார்கள் இதைதன்றாக அறிந்துக்கொள்ளுங்களென்றுமலை கன்சிதற, மேகங்கள் கதறப்பெரியசத்தமிட்டுக்கொண்டுபோனார்கள்.

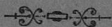
இபுனு அப்பாசு றலியல்லாகு அன்கவர்கள் சொற்படிக்கு அலி யிபுனு அபித்தாலிபு றலியல்லாகு அன்கவர்கள் இவ்விதஞ் சத்தமிட் டுக்கொண்டு மூன்றுநாள் இரவும்பகலுமாக, அன்னமாகார மில்லா மற்குதிரையை மறைவான காட்டுவழியாக நடாத்திக்கொண்டுபோய் நாலாநாட் காலைபி லெமன்ராச்சியத்தைச் சேர்ந்தவாதுறுன் சூறென் னுமோரோடைக்கரை யருகிற்போய்ச்சேர்ந்து, அவ்விடத்திலிருக் கிறதண்ணீரின் சிறப்பைக்கண்டு குதிரையைவிட்டுக் கீழிறங்கித்தகை யாறிக் கொண்டிருக்கச்சே, அந்த எமன்ராச்சியத்திற்கு வியாபாரஞ் செய்யப்போயிருந்த திருமதினமா நகராரான அன்ஸாரிமார்களிற் சிலபேர்க ளவ்வோடக்கரையில் வந்திருந்தார்கள். அவர்கள் யாவரும் அலிறலியல்லாகு அன்கவர்களைக் கண்டார்கள். கண்டு, மிகுந்த சந் தோஷமாகக் கிட்டெருங்கி யவர்களுக்குச் சலாஞ்சொல்லி யவர்க ளுடைய இரண்டுக்கையையும்பிடித்து முகத்திலவைத்துமுத்தி யிட் டுக்கொண்டு மகாதாழ்ச்சியுடனே சங்கைசெய்து நின்றார்கள்.

இவ்விதம் நின்ற அன்ஸாரிமார்களை அலிறலியல்லாகு அன்க வர்கள்பார்த்து, ஒகே, அன்ஸாரீன்களே! வரிசைபெற்றவர்களே நீங் கள் வந்தவழியில் சுபைறிபுனு ஹவ்வாமை யெவ்விடத்திலேனும் பேரகக்கண்டார்களாவென்று கேட்டார்கள், அதற்கவ் வன்ஸாரீன் கள், அலிறலியல்லாகு அன்கவர்களைப்பார்த்து, யா அபுல்அசனே! நாங்கள் அந்தச் சுபைறிபுனு ஹவ்வாமை மறுஹசென்று சொல்லுந் தலத்திலே கண்டோம், அவரிதுவரையிலுமெமன் ராச்சியத்துக் குள்ளேபோய்விடுவார், ஆதலால் தேவரீர் தாங்களவரை வழியிலே காண மாட்டீர்களென்று சொன்னார்கள்; அதுகேட்டு அலிறலியல் லாகு அன்கவர்கள் யோசனையாய்நின்று பின்னர், அவ்வன்ஸாரிமார்களை வழியனுப்பிவிட்டுச் சுபைறிபுனு ஹவ்வாம் றலியல்லாகு அன் கவர்களை தேடியவ்விடத்தைவிட்டுப்போனார்கள்.

அலியார் பிரயாணச்சுருக்க முற்றிற்று.

சுபைறு சிறைபடு சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

முத்தொளி வானவள்ளன் முகம்மது நபியுல் லாதம்
முத்தா மின்றி யேகு முயர்புகழ் சுபையி நென்போர்
குத்திரன் றவுசல் கூலின் கொடுஞ்சிறை மீதிலாகித்
துத்தியவருத்த மெல்லார் தொகுத்தினிச் சொல்லுவாமே.

இதன்பொருள்.

ஆதிகாரணனாகிய அல்லாஹுதஆலா முதலில் ஓர், முத்தொளி யால் அமைக்கப்பட்ட வள்ளலான நபிமுகம்மது முஸ்தபா றகூல் சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்களுடைய வுத்திரவில்லாமற் பிரயாண மாகி வழியிற்போம் உடர்ந்த புகழையுடைய சுபைறிபுனு ஹவ்வாம் றலியல்லாகு அன்கவர்கள், பஞ்சமாபாதக துரோகியான இறவுசல் கூலின் ஆக்கினையினாற் கொடுமைபொருந்த வைத்திருக்குஞ் சிறை சாலையிடத்திற்பட்ட வருத்தமெல்லாந்தொகுத்து விபரமாகச் சொல் லுகின்றும்.

சரித்திர வசனம்.

சுபைறிபுனு ஹவ்வாம் றலியல்லாகு அன்கவர்கள் நபிநாயக முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்ல மவர்களுக்கும், வீட்டார்களுக் குஞ், சிறேகிதர்களுக்குந் தாங்கள்கொண்ட கருத்தை பின்னதென்று சொல்லாமற் றிருமதீனமா நகரத்தைவிட்டு மெழுந்தருளியாகி பிரவு பகலாக நடந்து காடு, கரை, மலை, வனம், வனாந்திரங்களைக்கடந்து அந்த இறவுசல்கூலென்னும் பானியுடைய முதற்கோட்டையை யடுக் கப்போய்ச்சேர்ந்து பார்க்கையில், அவ்விடங்களெல்லார் தண்ணீர்த் தடாகங்களும், மேகமடை கிடக்கின்ற பெருமரச் சோலைகளுமாக இருக்கக்கண்டு தங்கள் மனத்தில் மிகுந்த சந்தோஷமுண்டாகி அவ் விடத்திலேயே காற்றுச் சுகத்திற் கிருக்கலாமென்று, அல்லாஹு தஆலாவைப் புகழ்ந்தவர்களாய்வுறிப்போன வாகனமாகியகுதிரையை விட்டுக் கீழிறங்கியிருந்தார்கள், அப்போதங்கே சில வியாபாரிகள் தூதனமாகத் தாவளத்தோடும் வந்திறங்கினார்கள், அவர்களோடு சுபைறிபுனு ஹவ்வாம் றலியல்லாகு அன்கவர்கள் சிறேகமாய்க் கலந்து பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது, அவர்க ளிவர்துளைப் பார்த்து நீங்கள் யாரென்று கேட்டார்கள்.

அதற்குச் சபைறிபுனு ஹவ்வாம் றவியல்லாகு அன்கவர்கள் நானொரு வலையாகிய அறபி, என்றாலும், நான் செய்த வியாபாரத்திலே நஷ்டப்பட்டுக் கடன்காரனுக்கி கைமெலிந்துபோனேன், அதனாலே, ஒன்றுஞ்செய்யாமற் சும்மாயிருந்தாலுங் கடன்காரர்களென்னேச்செய்கிற இம்சையினாலே, இந்தக் கோலமாய் ஊரைவிட்டும் பிரபாணமாகி வந்துண்டேன், அல்தேனெனில், என்னுடைய ஏழமைத் தனத்தையும், வறுமையையும், கடன்காரர்செய்கிற வுபத்திரவத்தையும் இவ்வுரையாளரும், ஜஹாபென்னு மிராஜனுடைய குமாரன் இறவுசுல்கூலென்று சொல்லு மரசனிடத்திற் போய்ச்சொல்லி, துனியாவென்னும், இந்த லோக சவுக்கியத்திற்காக எதுவேனும் பெற்றுக் கொள்ளலாமென்ற வெண்ணத்துடன் மிகுந்த ஆசைகொண்டவனாக வந்தேனென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டு, வியாபாரிகளினவர்கள்மேலே மிகுந்த கிருபை கொண்டவர்களாய் ஒகே, ஏழையான அறபியே! எங்களோடு நீரும்வாரும், அந்த இராஜன் இறவுசுல்கூலிடத்திற் கொண்டுபோய் விடுகிறோமென்று சொல்லி அழைத்துக்கொண்டவ் விடத்தைவிட்டு நீங்கிப்போய் முதற்கோட்டை வாயிலிற் புகுந்தார்கள்.

அப்போ தக்கோட்டை வாயிலிலிருக்குங் காவற்காரர்கள் வியாபாரிகளை யெப்போதும் வழமையாய் அறிந்தவர்களாதலால், அவர்களைமாத்திரமுள்ளேபோகவிட்டுச் சபைறிபுனுஹவ்வாம் றவியல்லாகு அன்கு அவர்களை யுள்ளே போகவேண்டாமென்று தடைசெய்தார்கள். அதுகண்டு அவ்வியாபாரிகள் அந்தக் காவற்காரருக்குச் சொன்னார்கள், இவர் வறுமையை யுடையவோர் ஏழையான அறபி, அதிலுமோ, வியாபாரத்திலே மிகுந்த நஷ்டப்பட்டுக் கடன்காரர் செய்கிற அவஸ்தை பொறுக்கமாட்டாமல் மிகுதாரத்திலிருந்து வந்திருக்கிறார், மேலும் நல்லமரியாதையான சங்கைவான்கள் கூட்டத்திலுள்ளவர், இப்போது, இவருக்கிருக்கிற கஷ்டத்தினாலே நம்முடைய இராஜனிடத்திற்போய் ஏதாகிலும் பெற்றுக்கொள்ளலாமென்று வந்தார். ஆதலால், நீங்கள் அவரைத் தடைசெய்யாது விட்டுவிடுங்கள் உங்களுக்கேகே புண்ணியமுண்டுமென்று சொல்லிச் சிலசில ஆகமங்களை யும் போதித்துக்காட்டினார்கள். இவ்விதம், வியாபாரிகள் சொல்லுந்தாழ்மையினாலும், கெஞ்சதலினாலும், அந்தக்காவற்காரர்கள் மனதில் மிகுந்த கிருபைகொண்டவர்களாகி யுடனே சபைறிபுனுஹவ்வாம்

றவியல்லாகு அன்கவர்களைக் கோட்டைக்குள்ளே போகும்படியுத்தி
ரவு கொடுத்தார்கள், அதனாலே சுபைறிபுனு ஹவ்வாம்பறவியல்லாகு
அன்கவர்கள் மனதிற்பெரிய சந்தோஷமாகி, அவ்வியாபாரிகளுக்கு
நல்ல மொழிசொல்லி யனுப்பிவிட்டுக் கோட்டைக்குள்ளே போகும்
போது அவ்விடங்களெல்லாமுயர்ந்த பூமாச்சோலைகளும், மாடமாளி
கைகளும், கூடகோபுரங்களுந், தண்ணீர்த் தாடகங்களும் கடலைப்
போலோர் அகழியுமிருக்கக்கண்டார் கண்டு,

மனமகிழ்ந்து நன்றாய்விடங்களைச் சுற்றிப் பார்க்கும்போது
அகழியிலே சங்கு முத்துகளும், தாமரைமுத்துகளும், பிரகாசித்துக்
கொண்டிருப்பதுடனே, மகரமீன்கள், வாளைமீன்கள், எழுப்பிக்கரை
களிலே நிற்கும் வாழைமாங்கள், பலாமரங்கள், மாமாங்களிற் பா
ய்ந்து கணிகளையிருத்தி, இன்னுமேலேபாய்ந்து கமுகம் பாளைகளைக்
கீறிக்கொண்டு சீழேவிழுஞ் சிறப்பையுந் கண்டு, அங்கேயுதிர்ந்து
கிடக்கிற கணிகளைப் புசித்துக்கொண்டு வலுப்பமாகிய ஆண்டவனைப்
புகழ்ந்தவர்களாகப் பின்னுங்கொஞ்சந் தூரம்நடக்கச்சே, சிலசுத்த
விரியர்களைக் கூட்டந் கூட்டமாகக்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டுக்கொண்டு
போய், ஓரிடத்திலடர்ந்த பெருங்காட்டிலே தாங்களேறிப்போன
வொட்டகத்தை மேயவிட்டுவிட்டு அவ்விடத்திலோர் குழியைக்கெல்
லித் தங்கள் கையிலிருக்கும் பெரியவாளையும் புதைத்துவிட்டு ஓர்
சிறிய குத்துவாளை மாந்திர மொருவருக்குந் தெரியாமற் றங்களரை
யிலே சேர்த்துக்கட்டிக்கொண்டு பாதசாரியாகப் போகச்சே, ஐந்து
கோட்டைக்கு முள்ளே நடக்குமதிசயங்களைக்கண்டு ஆச்சரியமுற்று
அப்பால் இறவுசுல்குலென்றபாதக னுத்தண்டத்தோடிருக்கு மே
ழாங்கோட்டைக்குள்ளே போகும்போது,

அங்கேயிருக்குந் தெருவீதிகளையும், இராஜவீதிகளையும், கொ
டிக்கூட்டங்களையும், உயுத்தபரீட்சையிடங்களையுந்கண்டு மனதிலே
திகிலடைந்து திரும்ப ளுருக்குப் போகலாமாவென்று எண்ணந்
கொண்டார்கள். அவ்வெண்ணத்தை அறிவென்னுந்தோழன் தடுத்த
தினால் மனதில் ஓகோ! இவ்வென்ன நாம்கொண்டஎண்ணம் சரியல்
லவே எவ்வளவுதூரந் தொலைவுவந்தும், அந்தஇறவுசுல்குலைக்கண்டு
எதுவேனும் வன்மனபாகங்களையறிந்து, நற்பியகத்துக்குத் தெரி

விக்காமற் நிரும்பிப்போவதைக்காண இறந்துபோவது நன்றென்று மனதிலுறுதிக்கொண்டு நடக்கும்போது, ஓர்பெரிய அரசமண்டபஞ் சுற்றுக்கட்டாக இருக்கக்கண்டு, அதற்குள்ளே புகுந்து பார்க்கும் போது அங்கேபொற்கலசங்கள்வைத்துத் தங்கத்தகடுகளிழைத்துப் பணிசெய்த மேன்மாட கூடமொன்றிருக்கக் கண்டதினுள்ளே தாங்கள் நுழைந்துபார்க்கும்போது அவ்விடத்தில் நான்குபக்கங்களிலு முருவிய கத்தியுடனே முறுக்குமீசை தனியாத சுத்த விரியர்கள் நான்காபிரம்பேர்கள் நிற்கவும், அவர்களுக்கு நடுவிலே நவரத்தினரா சிகளினுலவங்கரிக்கப்பட்டவோர் சிம்மாசன மிருக்கவும் அதைக்குழ,

மேசத்தை வென்றகூந்தலும், கடலைவென்ற கண்களும், பதினூ லாம் நாட்பிறையைவென்ற முகமும், கமுகைவென்ற கழுத்தும், மூங்கிலைவென்ற தோள்களும், தாமரையைவென்ற கைகளும், பொன்மாலை யைவென்ற தனங்களும், வல்விசாரக் கொடியை வென்ற இடையும், வாழைத்தண்டைவென்ற துடைகளும், ஊதுகாளத்தை வென்ற கணைக்கால்களும், பஞ்சப்பந்தைவென்ற குதிக்கால்களும், மத்தனூர் லெழுதும் புத்தக அடியைவென்ற புறந்தாள்களும், மாந்துளிரை வென்ற வள்ளங்கால்களும், சண்பகப்பூவைவென்ற மேனியுடைய சிலகன்னிப் பெண்கள் வென்சாமரை வீசவும், வெள்ளிச்சரிகையி னுலாகிய மேற்சட்டை, காற்சட்டையணிந்து தங்கப் புடியிழைத்த வாட்களையுருவி யசைத்துக்கொண்டு முன்னாலும், பின்னாலும், ஆயிரஞ் சுத்தவிரியர்பரக்கிரஞ் சொல்லிநிற்கவும், நவரத்தினம் பதித்த மகுடபந்தனம், வாகுவலயங்கள், உதரபந்தனமிட்டதோடு கைகளிலே வயிரக்கடகமும், கால்களிலே வீரசண்டாமணிகளும், பிரகா சிக்கப், பதினாறுடி வேங்கைப்புலியைப்போலந்த இறவுசுல்கூலென்ற இராஜனிருக்கவுங்கண்டு, இவர்கள் நெஞ்சந்திடுக்கிட்டு (வலவெஹ ல்வலாக்கவத்த இல்லாபில்லாகில் லலியுல்லலீம் என்ற) இந்தக்கை சேத வாக்கியத்தை மனதி லோதினவர்களாக அவ்விடத்தை விட் டும் கொஞ்சதூரத்தே விலகிப்போய்ச் சிங்காசனத்துக் கெதிராலி ருக்குமோர்பெரிய கற்பொதும்புக்குள்ளே நுழைந்திருந்து பின்னர், இராவானபோது அவ்விடத்திலேயே படுத்தி நித்திரை செய்தார்கள்.

இவ்விதம்சுபறிபுலு ஹவ்வாம்றலியல்லாரு அன்கவர்கள் போ யிருந்த இடம், மனுடர்கள் புழக்கமில்லாத மலைக்குகை யானதாலும், தாங்கள் தனித்தவர்களானதாலும், வயிற்றிற்காகாரமில்லாததாலும்.

சத்துருக்களி னெண்ண மனத்திற் கொண்டிருப்பதினாலும், நித்திரை வராமல்கண்ணிழித்தவர்களாய் அங்கே இராஜகொலுவில் நடக்கிறஆச் சரியங்களை பெதிராலே பார்த்தும் புதுமையாகி யோசனை செய்துகொ ண்டிருக்கும்போது, வனத்திலிடியிடித்து விழுந்ததுபோலே யொரு பெரியசத்தங் கடகடெவென்று சப்திக்கக்கேட்டார்கள்; அந்தச்சப்தத் தினாலே, பூமியும் அவ்வுரும், இராஜ மண்டபமுங்கிடுகிடுடன் தகைத் தன. அதுகேட்டு, இறவுசுல்குலென்ற பாதகன் தன்னைச்சூழ்ந்திருக் குங் காவல்வீரரோடும், இஃதென்ன சத்தமென்று போய்ப்பார்த்தநி ன்துவந் தென்னோடு சொல்லுங்களென்று சொன்னான். அதுகேட்டு எவ்வாளர்கள் சரேலென்றொடிப் போய்ப்பார்த்துவந்து இறவுசுல்கு லுக்குச்சாஷ்ட்டாங்கஞ்செய்துஎன்கள்இராஜரே நாங்கள் போய்ப்பார் த்த்ததில் நம்முடைய நாயகரான பரூசென்னுந் தேவர் ஒருகாலத்தி லுங்கொள்ளாத பெருங்கோபங் கொண்டவராக வாயினால் நெருப்புப் புகை பரத்தினவராக இறைந்து சத்தமிட்டு இரண்டிகண்ணுங் கோ வைப் பழத்தைபோற் செவப்புக்கொண்டவராக இருக்கிறாரென்று சொன்னார்கள்.

அதுகேட்டுடனே, இறவுசுல்குலென்னுமிராஜன் திகில்கொண்டு நெஞ்சயர்ந்து நடுநடுங்கினவனாகத், தனதுமந்திரி முதலாகியபேர்களை யுமழைத்துக்கொண்டு சரேலென்று நடந்துபோய்ப்பரூசென்கிற புத் திருக்குங்கோயிலையடுத்துக் கூடப்போனவர்களை வெளியேநிற்கச்செ ய்து தான்மாத்திரத் தனித்தவனாகக் கோயிலுக்குள்ளே நுழைந்து பரூசிருக்குந் தானத்திற்குப்போய் அதின் முன்னாலே ஒதியமரமடி த்து விழுந்ததுபோலே சாஷ்ட்டாங்கமாக அடித்துவிழுந்து தெண்ட னிட்டெழுந்து மரியாதை யொழுங்குடனே வாய்பொத்திக் கைகட்டி யொதுங்கி நின்றுக்கொண்டு மகாதாள்ச்சியுடனே வலுப்பமாகிய எங் கள் நாயனையென்று கூப்பிட்டுத் தேவாரும்முடைய கோபத்தைக் கொண்டும் வலுப்பத்தைக்கொண்டும், வேதனையைக்கொண்டுங் கா வற்றேடுகிறேன், ஊரையடக்கியாளுகிற இராஜாக்க ளெல்லாமுமக் குத் தெண்டனிகுகிற மேலானநாயனாச்சதே ஆதலால் நீர் எங்கள் பேரிலே இப்பேர்ப்பட்ட கோபங் கொண்டரோயானால் வேறேகிருபை செய்பவர்கள் யாரிருக்கிறார்கள். உம்மைவிட வெங்களுக்கு வேறே ஆதராமில்லையே, ஆதலால் இப்போது அடியேன் மனந்தேறுகிறதற்

குத் தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்து நல்லுத்திரவு தரவேண்டுமென்று கேட்டான், அப்போதுடனே இபுலீசு லகுனத்துல்லா அந்தப் பற்று சென்னும் புத்துகாணுடைய வாயில் துழைந்திருந்துகொண்டு,

ஆ-ஆ, இறவுசுல்கூலையுங்களுக்கென்ன கேடுவந்தது, வீண்காரியத்திலும் வினையாட்டிலும், சரீர இருமாப்பிலும், இராஜரீகத்தின்பெருமையிலு முழன்று, யாதாமொரு கவலையுமில்லாம விருக்கிறீர்களே உங்களின்மேலேயடர்ந்தேறி வஞ்சனை மாயத்தையுடைய முகம்மதென்பவர் வரஇருக்கிறார், அதற்கு முதலிலே யுளவுபார்த்து வருகிறதற்கு அவருடைய மாமிமகன் சபைறியுனு ஹவ்வா மிப்போது நீயிருக்கிற சிங்காதனத்திற் கெதிர்நோக இருக்கிற யிடத்திலவந்து பதுங்கிக்கொண்டிருக்கின்றான், அதனோடும் உன்னையு மறவிலே கண்டவனாக யிருக்கிறான், இனிமேல் அந்தமுகம்மதுன்பேரிலெதிராக அனேகம் படைவீரர்களையனுப்புவார், ஆதலால் நீ அந்தச்சபையென்ற யுளவாளியைப்பிடித்து வெட்டிப்போடாம விருப்பையேயானால் நானுன்னரசையும் வரழ்வையு மழித்து போடுவேனென்று சொன்னான். அதுகேட்டு இறவுசுல்கூல் மிகுந்த கோபங் கொண்டவனாகச் சரேலென்று கோயிலேவிட்டு வெளியேவந்து தன்னுடைய வானையுறை விடுத்துக் கையிலேந்திப்பிடித்தான், அதுகண்டு வெளியிலேநின்றவர்கள் இறவுசுல்கூல்பார்த்து எங்களுடைய இராஜரே! தேவரீர் தாங்கள் நமது நாயகனிடத்திலே போனதற்கு அவருடைய வுத்தரவென்னவுண்டாயிற்று சொல்லுங்களென்று கேட்டார்களதற்கு இறவுசுல்கூல் பற்றுசுசொன்ன சொற்களையெல்லாஞ் சொல்லி மாயமுகம்மதுடையதுதன் சபைறியுனு ஹவ்வாமென்பவன் கோட்டைக்குள்ளே வந்துபுகுந்து ஒருவருக்குந் தெரியாமலொளித்துக் கொண்டிருக்கிறானும், அதனால்நம்முடைய சுயானுபற்றுசென்பவர் கோபங்கொண்டு சப்தமிட்டாரென்று சொன்னான். அதுகேட்டுப் பக்கங்களிலே நின்ற சுத்த வீரியக் ஒருவிப்பிடித்த வாளாயுதங்களோடு மொருபக்கத்திலும், இறவுசுல்கூலொருபக்கத்திலுமாகச் சபைறியுனு ஹவ்வாம் றலியல்லாகு அன்கவர்களைத் தேடித்திரிந்தார்கள்.

இவ்விதம் இங்கே நடந்த காரணங்கள் யாதொன்றுந் தெரியாமல், சபைறியுனு ஹவ்வாம் றலியல்லாகு அன்கவர்கள் தாங்கள்படுத்

திருந்த இடத்திலேயே நித்திரைவராமல்விழித்து வெளியைப்பார்த்தவர்களாகியிருந்தார்கள். அப்போது, இவர்களைத் தேடிவருகிற சுத்தவிரியர்கள் அந்தக் கற்பாறைப் பொதும்படியில் வந்து நின்றொருவருக்கொருவர் பேசிக்கொண்டதாவது யாதெனில், ஒகே வீரர்களே! முகம்மதுடைய தூதன் சுபைறென்பவன் ஒருவேளை யிர்தக் கற்பொதும்புக்குள்ளே யொளித்திருக்கவும்போதும் ஆதலால் அதையெடுத்துப் பார்ப்போம் வாருங்களுள்நிறைந்தார்கள்; இவ்விதம்மவர்க ளழைக்கும் சப்தம் சுபைறிபுனு ஹவ்வாம் நலியல்லாகு அன்கவர்கள் காதுற்கேட்டுத் தங்கள் நெஞ்சம் திடுக்கிட்டு (வலாஹௌல) வலாக்கவத்த இல்லாபில்லாகில் வஸீயுல்லஹீம் என்னு யிர்தக் கைசேத வாக்கியத்துடனே, ஆ, ஹா! இஃதோர் மோசகாரணமாக இருக்கிறதேயென்று யோசித்து, அந்தக் கற்பொதும்பை விட்டெழுந்து, அதற்கருகாமையாக இருக்கு மலைப்பொதும்புக் குள்ளே போய்ப் புகுந்தங்கோ ரிடத்தி லொளித்திருந்தார்.

இபுனு அப்பாசு நலியல்லாகு அன்கவர்கள் சொற்படிக்குச் சுபைறிபுனு ஹவ்வாம் நலியல்லாகு அன்கவர்களைத் தேடித்திரிந்தமகா சுத்தவிரியர்கள்; அந்தக் கற்பொதும்புக்குள்ளே நுழைந்துபார்த்தார்கள். பார்க்கச்சே அங்கே சுபைறிபுனு ஹவ்வாம் நலியல்லாகு அன்கவர்க ளில்லாமையால் வெளியில் இனியெங்கே தேடுகிறதென்று சடைவாகி இறவுசுல்குவிடத்தில் வந்து, எங்களிராச சேகரியே நாங்களுங்கு மிடைவிடாமற் தேடினும், அந்தச் சுபைறிபுனு ஹவ்வாமைக் காணோமென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டே இறவுசுல்குலம்முடைய நாயன் பற்றசென்பவர் ஒரு காலத்திலும் பொய்சொல்லமாட்டாரே, ஆதலால் நீங்களின்னும் நன்றாகத் தேடிப்பார்க்கவேண்டுமென்று சொன்னான். அதுகேட்டுச் சில சுத்தவிரியர்களெங்குமோடியோடித் திரிந்து பார்த்தார்கள்; பார்த்தும் எவ்விடங்களிலும் சுபைறிபுனு ஹவ்வாம் நலியல்லாகு அன்கவர்க ளில்லாமையினாலவர்கள் திகைத்து நிற்கும்போது அவ்விடத்தில் இறவுசுல்குலென்கிற இராசன்வந்து காரியத்தை யறிந்து சுத்தவிரியர்களை யழைத்து நீங்கள் இதோ யிருக்கிற நெருக்கமாகிய மலைப்பொதும்பிலே போய்ப் புகுந்துபாருங்கள் இதைவிட இவ்வூரில் வேறே யொலக்கத் தகுந்த இடமொன்றுமில்லை யாதலால், என் கருத்திற்கும் அந்ந்சுபைறிபுனு ஹவ்வாம் இதிலேயே யொளித் திருப்பானென்று தோன்றுகிற

தென்று சொல்லிவிட்டுப் போயினான், அது கேட்டுடனே, அந்தச் சுத்தவீரியர்கள் அம்மையை யடுக்கப்போ யங்கிருக்கும் பொதம்புக்குள் துழையப் பார்த்தால் ஒருவருக்கு மேலே யுள்ளே துழையக் கூடாத நெருக்கமாக இருக்கக்கண்டு அதிலொரு சுத்தவீரியனுள்ளே துழைந்தான்; அதுகண்டு சபைறிபுனு ஹவ்வாம் றலியல்லாகு அன்கவர்கள்.

(வலாஹெளல வலாக்கூவத்த இல்லாபில்லாகில் லலியுல்லனீம்) என்ற இந்தக்கைசேத வாக்கியத்தை மனத்துள்ளே நாடி இவ்விடத்தில் மவுத்தேபுண்மையென்று நெஞ்சைத் திடப்படுத்திக் கொண்டு, கைவானையெடுத்துத் தம்மைப்பிடிக்க வுட்குகையில் நெருங்கினவனை இருட்டிடமாடலால் ஜாடைதெரியாம லொருகுத்தாகக் குத்திக்குடலைச் சரித்தார்கள். இதுபோலே, அந்தச் சுத்தவீரியர்க ளொருவருக்கும் பின்னொருவராகப் பத்துப்பேர்கள் குகைக்குள்ளே துழைந்தார்கள் துழைந்த அப்பத்துப் பேர்களையும் வானின்குடுதனிய முன்னே குத்திக்குத்திக் குடலைச் சரித்தார்கள். அதுகண்டு வெளியில் நின்ற சுத்தவீரியர்கள் மலைக்குகையை யிடித்துப் பெரிதாக்கியனே கார்களுள்ளே துழைந்தங்கிருக்கும் சபைறிபுனுஹவ்வாம் றலியல்லாகு அன்கவர்களைப் பிடித்துப்பின் கட்டாகக்கட்டிக் குத்துகுத்தென்று குத்தி வெளியே கொண்டுவந்து முகங்குப்புறக் கீழேவிழுத்தாட்டி யிழுத்துக்கொண்டுபோய் இறவுசுல்கூலென்னும் பாதகனிடத்தில் விட்டார்கள், விட்டபோது,

பாதகனா அவ்விதசுல்கூலென்பவன் சபைறிபுனு ஹவ்வாம் றலியல்லாகு அன்கவர்களைக்கண்டு ஆ! ஆ! வென்று மாடமானிகைகள் குலுங்குப்படியாய்ப் பெருமூச்சிட்டவறி மிகுந்த கோபங்கொண்டு நூறுசுத்தவீரியர்களான முறட்டுச் சேவகர்க்கையழைத்து இந்தக்கைதியை இன்றிரவும் பகலுமுங்கள் காவலில்வைத்து நன்றாகக்குத்து குத்தென்று ருத்தியிடித்து நாளைய காலேநேரத்தி லெண்ணிடத்திற்கொண்டு வாருங்கென்று சொல்லினான். அதுபோல் அந்த நூறுகாவலாளர்களும் சபைறிபுனு ஹவ்வாம் றலியல்லாகு அன்கவர்க்கையடித்து முகங்குப்புறப்போட்டிழுத்துக்கொண்டு சிறைச்சாலையிற்கொண்டுபோய் அவர்களுடைய சாலுக்கும் கைக்கும்விலங்கிட்டுக் கழுத்துக்கும்யிடுப்புக்கும் இரும்புச் சங்கிலிபூட்டி, யந்தச்சங்கிலியைப் பெரிய கல்லுத்தாணீஸ் மாட்டிவைத்துக் கொஞ்சநேரத்திற் கொருதரம் அந்தப் பாவிப்பயல்கள் வந்து குத்துகுத்தென்று குத்துவார்கள்.

இவ்விதம், பாவிப்பயல்களுக்குத்தும் வேத்னைபொருக்கக் கூடா மல் சுபைறிபுனுஹ்வாம் றவியல்லாகு அன்கவர்கள், அழுதழுது புலம்பி, ஆ இலாகிெறப்பில் ஆலமீனே! நானிந்தவருத்தப் படுவதை யாரறிந்து நபிராய்குமுகம்மதுசல்லல்லாகு அலைகிவசல்ல மவர்களுக் குத் தெரிவிப்பார், அப்படித் தெரிவித்தால், என்வருத்தமும் வேத னையும், துன்பமுந் தீரும்படியாய் நபிராயகமவர்க ளெனக் குதவிக் காளனுப்பி யெண்ணியிந்தச் சிறைச்சாலைபைவிட்டும் நீங்குச்செய்வார் களே, இப்போதிந்தப் பாவிகள் நேரத்துக்கு நேரம் வருத்த மதிகமா கும்படி செய்கிறார்களே, என்னுடைய அழுகையைக்கண்டும், சப் தத்தைக்கேட்டும் கடுகளவு மனமிரங்காத ஈனர்களா யிருக்கிறார்களே சகல லோகங்களையும் படைத் தாசாட்சிசெய் துயிர்களை பிரட்சிக்கும் வல்ல காரணனாகிய ஆண்டவனே! உனக்குமறைவானகாரிய மொன்று மில்லையேயாதலால், நானுன்னுடைய அடைக்கலம், என்னை யிந்தக் காபிரீன்களுடைய வருத்தத்தில்தின்றும் எளிதாகும்படி நீயே கிரு பைசெய்யவேண்டு மென்பதாய்த், துஆக் கேட்டுக்கொண்டே யிருந் தார்கள் இருக்கச்சே,

மறுநாட் காலையி லிறவுசுல்குவென்ற பாவியானவன் தன்னு டைய ஏவலாளர்களி லொருவனை யனுப்பிச் சிறையிலிருக்கிற சுபை றிபுனுஹ்வாம் றவியல்லாகு அன்குவைக் கொண்டுவரும் படிக்குக் காவற்காரர்களுக்குச் சொல்லச்சொன்னான், உடனே யந்த ஏவலாள னேடிப்போய்ச் சிறைச்சாலை காப்பவர்கட்குச் சொன்னான், அதுகேட் டங்கிருந்த தூறுபேரு மகாசீக்கிரத்திலே சுபைறிபுனுஹ்வாம் றவி யல்லாகு அன்கவர்களைச் சங்கிலியைவிட்டுங்கழட்டி முகங்குப்புறவாக் கிக் கிழேகிடத்தி யிடையிலிருக்குஞ் சங்கிலியைப்பற்றிப் பறப றென்றிழுத்துக்கொண்டுவந்து இறவுசுல்குவென்ற பாவிப்பயலிருக் கிற அரண்மனையில் அவனுக்கெதிரில் விட்டுச் சுற்றிலுங் கெட்டியா கக் காத்து நின்றார்கள்.

இவ்விதஞ், சூரியோதயத்திற்கு முன்னாலேயே கொண்டிபோய் விட்ட சுபைறிபுனு ஹ்வாம் றவியல்லாகு அன்கவர்களைப் பார்த்து இறவுசுல்கல் யாதாமொன்றும் பேசாம விருமாப்புடனே யிருந்து பொழுதுசாய்ந்த அசுறையை நேரத்திலே குனிந்ததலையைக் கொஞ்ச மேலேயுயர்த்தி யேறிட்டுப் பார்த்தான். இதுமட்டில், இடிமேலிடி விழுந்த வருத்தம்போ லொருபசலு மிரவும் காவற்காரப் பாவிகள்

செய்த வருத்தம் போதாதென்று. இறவுசுல்கூலென்கிற பாவியும் நிற்கச்செய்தான். அதனாலே சபைறிபுனு ஹவ்வாம் றலியல்லாரு அன்கவர்களுக்குக் காலுமிடுப்புங்குகித்தவருத்தம் ஆண்டவனறிவானே தவிர மற்றொருவருக்குத் தெரியவராது. இவ்விதத்தி லவர்களுடைய கால்தளிரண்டும் இரத்தஞ்சூந்து விங்கி மரம்போல் மறத்துப் போயின. அப்போதில் ஏறிட்டுப்பார்த்த இறவுசுல்கூல், சபைறிபுனு ஹவ்வாம் றலியல்லாரு அன்கவர்களைப்பார்த்து எடாமிசிக்கினுவனே! வறுமையாளனே தரித்திரம் பிடித்தவனே யென்று கூப்பிட்டு நீ யார்? இங்கே என்வந்தாய்? சொல்லென்று அதட்டிக்கேட்டான். அதற்குச் சபைறிபுனு ஹவ்வாம் றலியல்லாரு அன்கவர்கள் இறவுசுல்கூலைப் பார்த்து மிசிக்கினுவனும், வறுமையாளனும், தரித்திரம் பிடித்தவனும் யாரென்றால் எல்லாம் படைத்தாளுகின்ற வல்லநாட்கனான அல்லாஹுதஆலாவுக்கு மாறுசெய்து அவன்கிருபையைவிட்டும் விலகியிருக்கிறானே அந்தத்தோஷிப்பயலாக இருக்கும் அதேதவிர நானல்ல என்னுடையபேர் ஹவ்வாமுடைய மகன் சபைறியிருக்கும்.

நானிங்கேவந்த காரியமாகிறது உன்னுடைய ஜனங்களிலுள்ள வேர் வயதுமுதிர்ந்த கிழவியானவள் சில சனங்களுடனே எங்கள் நபிராயக முகம்மது சல்லல்லல்லாஹு அலைகிவசல்லம் அவர்களிடத்தில் வந்து அவளெங்களுடைய தீனில் விசலாமார்க்கத்தி லானதற்காக நீ படைகளை யனுப்பி அவளுடைய ஆரையழித்துக் கொள்ளுவாரி ஆண்பிள்ளைகளை வெட்டிப் பெண்பிள்ளைகளைச் சிறைவாரிவரச் செய்து உன்னிடத்திற்கு வந்தபோது நீயவளைச்செய்த அலங்கோலத்தை யெல்லாஞ்சொல்லி யழுது முறையிட்டாள். அந்த முறைப்பாட்டை நபிராயக மவர்கள்கேட்டு மிகவும் வியாகூலப்பட்டவர்களாகிப் பின்னருனக்கு நல்லறிவு சொல்லும்படியாய் என்னை யனுப்பினார்கள் ஆதலால் நான் சொல்வதைக்கேளு மகாராசாவே இன்றுமுதல் நீ புத்தை வணங்குகிறதை விட்டுவிட்டோர் பொருளாகிய ஆண்டவனை வணங்கு அந்த ஆண்டவன் எப்பேர்க்கொத்தவனுனால்,

உன்னையும், என்னையும் மற்றெந்த வஸ்துவையும் படைத்து ஆளுகின்றவன்; இன்னும்நமீக்கு இராஜரீகத்தையும் வாழ்வையுந் தீர்த்தையுந் தந்தவன்; இன்னும் அவனே ஆக்கவும் அழிக்கவும் வல்லபத்தை யுடையவன்; இன்னும் அவன் நபிமுசா அலைஹிஸ்ஸலாம், நபிசா அலைஹிஸ்ஸலாம், நபிமுகம்மதுந் குலுல்லாகி ஆகிய இவர்களோடு

மெதிரிலே பேசினவன் இன்னுமவன் முகம்மது நபிசல்லல்லாகு அலை கிவசல்லத்தை மற்ற இலட்சத்திருபத்து நாலாயிர நபிமார்களுக்கும் முந்நூற்றுப் பதின்மூன்று முறுசலாகிய நபிமார்களுக்கு மேலாம்பரமான காத்திமுல் லன்பியாவாகவாக்கி அவர்களுக்கு தீனில் விசலாமாகிய மார்க்கத்தையும் புறுக்கான்வேதத்தையுங் கொடுத்தவன் இன்னுமவன் கண்ணின் நிப்பார்ப்பவன், காதின் நிக்கேட்பவன், ஊனுறக்கம் அசதிமறதி அன்னசுற்றமில்லாதவன், இன்னுமவன் சலத்தையு மடக்கியாங்கிறவன், பூர்விகமானவன், எல்லாமறிந்தவன், வல்லமைக்கெல்லாம் வல்லமையானவன், இணைதுணையில்லாதவன், எவ்வுலகங்களையும் ஒருகுடையில் யாங்கின்றவன், மந்திரியோசனைக் காரர்கள் தனக்கருகில்லாதவன், இன்னுமவனுடைய காரணங்களை யொருவனுக்குஞ் சொல்லி முடிக்கக்கூடாதவன் ஆதலால் அப்போர்க்கொத்த நாயகனை நீவணங்கென்று சொன்னார்கள்.

இவ்விதம் சுபைறிபுனு ஹவ்வாம் றலியல்லாகு அன்கவர்கள் சொன்னதுகேட்டந்தச் சைத்தானுன இறுவுசுல்கலென்றபகையன் கடுகடுத்த முகத்தோடும் சுபைறிபுனு ஹவ்வாம் றலியல்லாகு அன்கவர்களைப்பார்த்து ஏடாசுபைறே! நீசொன்னசொல் லொன்றுமென்கா திலே துழையவில்லை இனிநீ அதிகமாகப் பேசவேண்டாம் அந்தமுகம் மது உண்ணத்தின்ன இல்லாமல் மிகவுந் தரித்திரப்பட்ட மிசக்கினுக யிருந்துஇப்போது குவைலீ துடையமகள் கதிஜாவே கலியாணஞ்செய்ததின்பேரிலே கொஞ்சந் தலையெடுத்துப் பின்னர்திருமக்கமா நகரத் தைவிட்டுந் திருமதீனமா நகரத்துக்குவந்து அங்குள்ள பதவியாட்களைத் தன்மார்க்கத்திலே சேர்த்துக்கொண்டு அப்பதவிகளாலே சுற்று நாடுகளைக் கொள்ளையாடிச் சிவ்லுண்டி ராசர்களைச் சண்டைசெய்து செயித்து மிகுபேர்களை மாறாட்டஞ் செய்து அவர்களுடைய பொருள்களை அனீதமாக எடுத்துக்கொண்டாரே யல்லவா. அதுபோல நம்மையும் இலேசாக நினைத்துப் பற்றுசென்கிற பெரியதம்பிரானையும் அவருடைய பூசைபுனற்காரத்தையும் விட்டுநீங்கியந்த மாயமுகம்மது தன்னுடைய பொய்யான மார்க்கத்தி லென்னை யழைக்கும்படியாக வுன்னையனுப்பி யிருக்கிரூல்லவா இருக்கட்டும்.

ஆனால் சுபைறே! நீ கொஞ்சமேனும் அஞ்சாமல் என்னாருக்குள் வந்துபுகுந் தொழித்திருந்ததுந் தனிர, உன்னைப்பிடிக்கவந்தவர்களிற

பத்துபேர்களுயும் கொன்றாயல்லவா? அந்தப்பழிக்காக நானுன்னை யிர்தச்சுணமே வெட்டவேண்டும். அப்படி வெட்டுகிறது காரியமில்லை அஃதேனென்றால், உன்னை இங்கேயனுப்பிவைத்த முகம்மதுக்கு நீ மாமிமகனாதலால், நன்றாகவுன்னை வருத்தப்படுத்த வேண்டும் அந்தவருத்தத்தில் நீகிடந்து கசங்கவேண்டும், அதை அந்த முகம்மதுவந்து பார்த்து உன்னைத் திருப்பக்கடுமானுற் றிருப்பிக்கொண்டுபோகவேண்டும், அதேதவிர இப்போதுன்னை வெட்டிப்போட்டாலுன்னுயிர் இலேசாகப்போய்விடும். ஆகையால் வெட்டமாட்டேன் வருத்தமே செய்துவிடேன் பாரென்றுசொல்லிப் பாதகதுரோகியானவன், அங்கேசூழ்ந்துநிற்கும் நூறுகாவற்காரரையும் பார்த்து, இந்தப்பயல் சபைறுடையதலைமேலும், இடைமேலுமிருக்கிற துணிகளைக்களைந்து வெற்றுடம்பாக்கி பிரத்தம்பீறிட்டோடும்படியா யடிபுங்களென் றேவினான். அதுகேட்டுடனே, அந்தப்பாவிகள், அவனேவலுக்கிரட்டிப்பா கச்செய்து அடித்தார்கள், அப்படியவர்க ளடிக்கும்போதுசபைறிபுனு ஹவ்வாம் றலியல்லாகு அன்கவர்கள் (யாதுயாதல் முஸ்தகீம்) என் றசொல்லோடும் இறவுசுல்கூலைப்பார்த்து அல்லாகுத்த ஆலாவுடைய பகையனே, எங்கள் நபிநாயக மவர்களுடைய பகையானே நல்லகாரி யஞ் சொல்லவந்த என்னையே னிப்போர்க்கொத்தவருத்தப்படுத்த ஏவி ப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறு யென்று சொன்னார்கள்.

இபுனு அப்பாசு றலியல்லாகு அன்கவர்கள் சொற்படிக்குச் சபை றிபுனு ஹவ்வாம் றலியல்லாகு அன்கவர்களுடைய சொல்லைக்கேட்டு இறவுசுல்கூலென்றபாதகன் மிகுந்தகோபங்கொண்டவனாகி அந் தக், காவற்காரப்பாவிகளுக்குச் சொன்னதாவது, இந்தப்பயல் சபை றுடைய சடலாதிக்கமுந் தண்ணீர் பிழிகிறபஞ்சைப்போல இரத்தஞ் சரக்கும்படியாக அடித்துக் காலையிலோர் ஒட்டகத்தை யறுத்து அதின்ரோலைச் சவ்வுடையேறித்து, அடிபட்டிரத்தமொழுகிற இவன் சரீரத்திலே பொதிந்து வெயிலில்விட்டுக் காயவைத்து, அது நன்றாகக் காய்ந்து சரீரத்தோடு மேனிப்போன பிறகு, அந்தி நேரத்திலே தோலைமாத்திர முரித்துவிட்டுப் பின்னர், இவன்கால்கைக்குத் தழையிட்டுக்காவனிலே பந்தேயஸ்தாக வையுங்கள், இவ்விதம், சூரியனு தயமாகி அஸ்தமாகிறவரைக்கும் நிததிதஞ் செய்யுங்களென் றேவினான், அதுகேட்டு, அந்த நூறுப்பயல்களும் நல்லதென்று சபைறி புனு ஹவ்வாம் றலியல்லாகு அன்கவர்களைச் சிறைசாலையிலேகொண்

டுவந்து, தலைபிலே பூட்டிக் காலைபிலே தலையைவிட்டுத் தூரக் கொண்
டுபோய் அடித்துச்சுதையெல்லா மிரத்தஆற்றுக் கண்ணுனதின் பிறகு
ஒட்டகையைறுத்துத் தோலையுறித்துச் சவ்வுடனே மேலேபொ
திந்து வெயிலிலே காயவிட்டார்கள் (சுபுஹானல்லா)

அந்தத்தோல் காயக்காயச் சுபைறிபுனு ஹவ்வாம் றலியல்லாகு
அன்கவர்க ளுடனே யிருக்கும் எலும்பும், நரம்பும் நெறநெறன்
று நெருங்கச்செய்தது. அந்தவருத்தம்பொறாமல் சுபைறிபுனு ஹவ்
வாம் றலியல்லாகு அன்கவர்கள் (யாதயாதல் முஸ்தகீ மென்றும்,
யா அறுக மர்ருகமீனென்றும்) சொல்லிக்கொண்டே யிருப்பார்கள்,
பின்னர், அந்தினேரமானபோது பாவிய்யல்களான் காவற்காரர்கள்
சுபைறிபுனு ஹவ்வாம் றலியல்லாகு அன்கவர்கள்மேலே பொதிந்து
வெயிலிற்காயவிட்டிருக்கு மொட்டசுத்தோலை ஆட்டுக்கிடாய்க்குத்
தோலுரிப்பதுபோலே, யுரிப்பார்கள். அந்த வருத்தம் பொறாமல்
சுபைறு றலியல்லாகு அன்கவர்கள் நெருப்பிலே புழுச்சுருண்டு விழு
வதுபோலே தறையில் விழுவார்கள் அதையும் பாராமல், அவர்களை
யிழுத்துச் சிறையிலிட்டுச் சங்கிலிபூட்டி வருத்தப் படுத்துவார்கள்
இவ்விதம், சுபைறிபுனுஹவ்வாம் றலியல்லாகு அன்கவர்கள் சிறையில்
வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்க, இவர்களைத்தேடி அவிறலியல்லாகு
அன்கவர்கள் மிகுனிரைவாக வழியில்நடந்துபோகும்போது நடந்த
காரணத்தை யினிச்சொல்லுகிறோம்.

சுபைறு சிறைபடுசருக்க முற்றிற்று.

அப்துலாத்தீமான் கொண்டசருக்கம்

—(: *)—

கவி நிலைத் துறை.

மக்கமீ தபீகுபைசு மலையினி விபுலீ சோதும்
பக்குவ் முணர்ந்தவ் ஆரிற் பலருஞ்சேர்ந் தலியார்தம்மை
விக்கினஞ் செய்யவிட்ட மூவரி லப்துலாத்து
மிக்குய ரீமான் கொண்ட வியப்பினை விளம்புவாமே,

இதன் பொருள்.

திருமக்கமா நகரத்தில் அபிசுபைசு மலையின்பேரிற் போய் நின்றகொண்டு, கரடகும்பகைய இபுலீசு லகினத்துல்லாசொல்லும் பக்குவமான வார்த்தையை அங்குள்ள காபிரீன்கள் யாவருமுயர்ந்தொன்றுசேர்ந்துகூடி அலிறலியல்லாகு அன்கவர்களை கொலைசெய்ய வேண்டுமென்று பேசித்தீர்மானித்து அதற்காக அனுப்பின மூன்று காபிரீன்களில், அப்துலாத்தென்னுஞ் சுத்தவிரியன் மிகுந்த வயர்த்தியையுடைய தீனில்லிசலாமார்க்கத்திலாகி சமான்கொண்ட மேலாம் பரத்தைச் சொல்லுகின்றும்.

சரித்திரவசனம்.

இபுனு அப்பாசு றலியல்லாகு அன்கவர்கள்சொற்படிக்கு, இபுலீசுலகினத்துல்லா திருமக்கமா நகரத்திலிருக்கும், அபிசுபைசென்னும் பெயருடைய மலையின்பேரே யோரிராத்திரி நடுச்சாமவேளையிலேறி நின்றக்கொண்டு, மேகங்கதறுவதுபோலே கதறிப் பெரியசப்தமிட்டு, ஒகே திருமக்கமா நகரத்தி லுண்டான சுத்தவிரியர்களே! தலைவர்களே!! சிறப்பாகிய மனுடர்களே நீங்கள் நன்றாகக் கேட்டுக் கொள்ளுங்கள், அஃதென்னெனில் திருமதினமா நகரத்தி லிருந்து அபித்தாலியுடைய மகன் அலியென்பவர் ஜஹாபென்கிற இராசனுடையமகன் இறவுசுல்கூலைத் தேடித்தனித்தவராகப் போகிறார், இது நல்லதருணம். ஆனதால், அந்த அலியைக் கொலைசெய்கிறதற்கு நீங்கள் வெகுநாளாக நினைத்திருக்கிற பழியை நிரைவேற்ற யாரோனுஞ் சீக்கிரமாக வோடிப்போங்கொன்று சொன்னான். அதுகேட்டுத் திருமக்கமா நகரத்திலுள்ள காபிரீன்களுந், தலைவர்களு மற்றவர்கள் யாவரும் நித்திரையைநீக்கிக் கண்விழித்து ஒருவர்க்கொருவர் சாலியெழுப்பிக்கொண்டு சிறப்பானககுபாவின் ஹறத்தில்வந்து சேர்ந்தார்கள்.

அப்போது, அந்தக்கூட்டத்தி லொருவனாக வந்திருந்த அபாசுபியான் கூடியபேர்களைப் பார்த்து, இப்போது, நடுச்சாமத்திலோர்பெரிய சப்தமுண்டாயினதே, அதுயார் சப்தித்தார்கள் தெரியுமாவென்று கேட்டான். அதற்கவர்கள் எங்களுக்குத் தெரியாதென்று சொன்னார்கள், அதிலொருவன்மாத்திரம் அபாசுபியனைப் பார்த்து அந்தச்சப்தம் பிறந்தகாரணமின்னதென் மென்யோசனைக்குத்தெரியவருகின்றதென்றுசொன்னான், அதுகேட்டு, அபாசுபியான் அலனைப்பார்த் துன்யோசனையிலே தெரிந்ததைச் சொல்லென்று சொன்னான். அந்தகவன், நமக்குயர்த்தியாகியநாயகனுள் குபலென்ற

தம்பிராணிட்ட சப்தமாயிருக்கும் அவரிவ்விதம் ஏதுகாரியத்திற்குச் சப்தமிட்டாரென்றால், அபித்தாஸீபுடைய மகன் அலியென்பவன், நம் மிலுள்ள தலைவர்களேகர்களை வெட்டிக்கொள்ளையாடி யிருப்பதால் அதற்குப் பழிக்குப்பதில்பழிவாங்கத் தருணம்பார்த்து நமக்கறிவித்தார். ஆதலால் இப்போது அலிபோகிறவழிக்க யாராவது துணிவுகாத்துடனே இரண்டு மூன்றுபேர் சிக்கிரம்போனால், அந்த அலியென்பவனை வெட்டி நமதுபழிக்கு பதிற்பழியெடுக்கலாம் எடுத்தால் நமது தேவாகிய குபலுடைய கிருபையும் நமர்கள்பேரி லுண்டாயிருக்குமென்றுஞ் சொன்னான். அதுகேட்டந்தக்கூட்டத்தி லிருந்தச் சத்தவீரியர்களிலே தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவனாகிய அப்துலாத்தென்பவனானொருவனென்றான், அதின் பிறகு முக்காவிலென்பவனானொருவனென்றான், அதின்பிறகு அபாசபியானுடைய மகன்கந்தலத் தென்பவனானொருவனென்றான்.

இவ்வித மொப்புக்கொண்ட மூன்றுபேரையும் அபாசபியான்பார்த்து, ஆ! ஆ! இந்தத்திருமக்கமாநகரத்தி லிவர்களைவிடத் திறத்தவர்கள் யாருமில்லையென்று மெச்சிக்கொண்டது மல்லாமல், இவர்கள் போகிறவேலையை முடிக்காமல் வரமாட்டார்களென்றுஞ் சொல்லியும் மூன்றுபேருக்கு மூன்று இரூக்குதேசத்திலுள்ள உயர்ந்த குதிரையுந் கொடுத்துப், பின்னரவர்களைப்பார்த்து, ஒகே! சத்தவீரர்களே, நீங்கள் சிக்கிரம்போவீர்களாகில், அந்த அலியை வழியிலே காண்பீர்கள் கண்டவுனே மறுசோலிபாராம லவனைவெட்டிப்போடுங்கள். அப்படி வெட்டினாற்றான்நமதினத்தாருடையசங்கடங்களெல்லாந்திரும், நாமும் கலக்கமில்லாமல் ஆபியாயிருக்கலாம், மேலும் நீங்கள்செய்யப்போகிற நன்மைக்கு நம்முடைய குபலென்ற நாயனுடைய வுதவியுக்கிருபையு முண்டாயிருக்கும்போங்களென்றுசொல்லியனுப்பினான், அனுப்பப்பட்ட அந்தமூன்றுபேர்களுந் குதிரையேற்றத்தில் மிகவும் வல்லமைசாலிகளாதலால், எனக்குமுந்தின துனக்குமுந்தினதென்று குதிரையைப் பறவையைப்போற் பறக்கும்படியாய்ச் சாரினிட்டு அலிறுஷியல்லாகு அன்கவர்களைத் தேடிக்கொண்டுபோனார்கள்இ துநிற்க,

இங்கே திருமக்கமாநகரத்தி லிவ்விதம் நடந்தசெய்திகளையெல்லாம், அப்பாசுறலியல்லாகு அன்கவர்களறிந்தவர்கள் நம்முடையவுட்பிறந்தாருடைய மகனான அலியை வெட்டும்படிக்கு இந்தத்திருமக்க

மாநகரர்கள் ஆளனுப்பியிருக்கிறார்களே அந்தப்பாவிப்பயல்கள்போய் ஒருவேளை அவருடைய அசதிமறதியிலே வெட்டிப்போடவும்போது மே, ஆதலால், இந்தச்செய்தியை நாம் அறிந்திருந்தும் அவருக்குத் தெரியப்படுத்தாம விருப்பதுதப்பிதமென்று பெரிதாக எண்ணங்கொண்டு, தங்களுடைய அடுமையான மசீதென்பவனை யழைத்தவனோடும், ஓகே! மசீதே நீயெனக்கொரு வொத்தாசை செய்வையானால், நானுன்னையுரிமை விடுகிற துந்தவிர, சூமாரியத்தென்ற வங்கிஷத்திலோர் பெண்ணையுமுனக்குக் கலியாணஞ்செய்துந்தருவேன், அதுவுந்தவிர இருபதுகளஞ்சித் தங்கமுந்தருவேனென்றுசொன்னான்.

அதுகேட்டந்த மசீதென்பவன் ஆனந்தமாகி, அப்பாசுறவியல் லாகு அன்கவர்களைப்பார்த்து, நாயகமேநல்லதென்று அடிபணிந்து தாங்கள் நாடியநாட்டத்தை யென்னிடஞ்சொல்லுங்க ளதுபோல்தான் முடித்து வருகிறேனென்றுசொன்னான். அதுகேட்டு அப்பாசுறவியல் லாகு அன்கவர்கள் மிகுந்தசந்தோஷங்கொண்டு, அந்தமசீதென்பவனைப் பார்த்து, ஓகே! மசீதே இந்தத்திருமக்கமா நகரத்தைவிட்டு மூன்றுகுதிரை வீரியர்கள் புறப்பட்டிருக்கிறார்கள்; அவர்களாகிறது அறபு தேசத்துச் சைத்தானுக இருக்கும், அப்போர்க்கொத்த ஷைத்தான்கள், என்னுடற்பிறந்தார் அபீத்தாவிபுடையமகனான அலியார் பிரயாணமாகப்போகிறவழியில் அவரைக்கண்டுபிடித்துக்கொல்லையவேண்டுமென்று போகிறார்கள். அதைநினைக்குந்தோறு மெனக்கு மிகவும்பயமாக இருக்கின்றது, ஆதலால், நீராணுகிற அதிகமென்கிற குதிரையின்மேலே சாவாராகிச்சீக்கிரம், அந்தமூன்று பேருக்குத் தெரியாமற் றந்திரமாகப்போய் அலியாரைக்கண்டு இதுகாரியங்களைத்தெரிவித்து அவரை யொதுங்கும்படிசொல்லி உன்சலாமுஞ்சொல்லிவிட்டு வாவென்று சொன்னார்கள் அதுகேட்டு மசீதென்பவனுடனே அப்பாசுறவியல்லாகு அன்கவர்களின் பாதம்பணிந்தவர்களி னுத்தரவுபோல், அதிகமென்கிற குதிரையின் மேலேறி விசையாகத்தட்டினான்.

அக்குதிரையுடைய கடியநடையினாலோட்டங்கொண்டு வழிதப்பியோர்காட்வழியாகப் போயினது, அவ்வழியிலேகுதிரைபோகும் போது சில மிருகங்க ளிருக்கக்கண்டமசீது வேறேவழியிலேகுதிரையைத் திருப்பியோரிடத்தி லிறங்கியிருந்து பின்னர் குதிரைமேலேறி நடத்தலாமென்றெழுந்தபோது கடியநடையினாலே குதிரைவியர்த்த

முன்றி நிற்கிற நிலையையுந், தனக்கிருக்கிற வருத்தத்தையும் ஆலோசித்துக்கொஞ்சநேரம் படுத்துறங்கிக்கண்விழித்தெழுந்து சவாராகிலுந்நென்றெண்ணிக் குதிரையினுடைய ஹைன்சைத் தன்காலிலே கட்டிக்கொண்டு அந்தவழிலேயேபடுத்து நித்திரைசெய்தான். அப்போது, தன்னுடைய சரீரவருத்தத்தினால் நித்திரைவராமற் கண்களை விழித்துக்கொண்டிருந்தான், இருக்கச்சே, அப்பாசுயலியல்லாரு அன்கவர்கள் சொல்லி யனுப்பியசொற்களையெல்லாம் நினைத்து வாயினும் கவிதைபாடினவாக இருந்தான், அந்தக் கவிதைகளின் பொருளாவதுயாதெனில்.

நாம் ஜடலவருத்தத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிங்கே யிருந்தால் நாம் தேடிவந்தநாயகரான அலிறலியல்லாரு அன்கவர்கள் நமதுகண்ணுக்கெட்டாமற் போய்விட்டார்களானால் நல்லதல்லவே மேலும் இது இருட்டியாகவு மிருக்கிறதே, அறபுதேசத்துச்சைத்தான்களான மூன்றுபேர்கள், அவர்களைக் கொலைசெய்யவேண்டித் திருமக்கமாநகரத்தில் நின்று மெழுந்துபோகிறார்கள், அதற்குமுற்படநீபோய், அலியாரவர்களுக்கு இதுகாரியத்தைத் தெரியபடுத்தென்று நமதுநாயகரான அப்பாசுறலியல்லாரு அன்கவர்கள் நமக்குச்சொல்லியனுப்பினார்களே, அப்படியிருக்கப் பானியுடம்புமிகவுமினைப்பாக இருக்கிறதே இதுமட்டிலும் அந்தமூன்றுபேய்களான அப்துலாத்தாம், முக்காலிலும், கந்தலத்தும் அலிறலியல்லாரு அன்கவர்களைக் கண்டுபிடித்து வெட்டிப்போட்டார்களோ, அல்லவோ வென்றேதுகாரியமுந் தெரியாமல் நாமிற்கே இருந்தால் நமதுநாயகத்திற்கு என்னவுத்தரவு சொல்கிறதென்று தன்னைத்தா னெந்தவனாகப் படுத்துக்கொண்டே பேசினவனாகக்கிடக்கச்சே, அலிறலியல்லாரு அன்கவர்கள் அந்தவழியாலேநடந்து வரும்போது, மசீதென்பவன் தன்னிச்சையாகப்பேசும் பேச்சுத் தங்கள்காதிற் விழுந்து, இங்கேயொருமனுடன் குரலோசை கேட்கிறதே, அப்பேச்சு இன்னதென்றறிந்து போகலாமென் றோரிடத்தில் மறைவாகநிற்கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அப்போது, மசீதுசொல்கிற சொற்களெல்லாம் தங்களைப்பற்றியபேச்சாக இருக்கிறதுதெரிந்து, பேசுபவன்யாரென்று யோசிக்கையில் இக்குரல் மசீதுடைய குரலாயிருக்கிறதென்று வரையற அறிந்து, அம்மசீதையடுத்து நின்றுகொண்டு, எடா, மசீதே! அல்லாருத்தஆலா

வுடைய வுதவியினாலே நீ யொன்றுக்கும்பயப்படாதே, நானாகிறவன் எதிர்த்தசத்துராதிகளுடைய வுச்சியைக் கைவல்லையத் தினாலேபிளர் துமுனையைத் தெறிக்கவைப்பேன், அதுவுந்தவிர, நபிநாயகமவர்களினுத்திரவைக் கொண்டும் வழிகளில் நான்மறதியாய் நடக்கவில்லை மேலும், இருட்டாகிய இரவுகாலத்தில் வழிகளில் நித்திரையைக்கொண்டும்நான்நாடாமாட்டேனென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டுமசீதென்பவன், றலியல்லாகு அன்கவர்களென்றறியாமல், நமதுபேச்சுக்கு இந்த இரவுகாலத்திலே கிட்டநெருங்கிப் பயப்படாமல் ஜவாபுசொல்கிறது யாரென்று வானையுருவிக்கொண்டு என்பேச்சுக்கு எதிராக ஜவாபுகொடுக்கிற சுத்தவீரியன் யாரென்றுபாய்ந்தான், அதற்கு, அலி றலியல்லாகு அன்கவர்கள், எடாமசீதே! நீபடித்தபயத்தினாலே பெயர்சொல்லி யெங்கேயென்று தேடினையே யவனாக இருக்கும் நான். இன்னும், பனீகாதிபுக் கிளைபிலுள்ளே வேங்கை புலியாயிருக்கும், இன்னும், அபீர்தாலிபுடைய மகனாகிய அலியாயிருக்கும் இன்னும், முகம்மதுசல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்களுவந்த மருமகனாக இருக்குமென்று சொன்னார்கள், அதுகேட்டு, மசீதென்பவன் இவர்கள் தான் அலியாரென் றறிந்து பயந்து நடுநடுங்கி யவர்கள் கிட்டவந்து என்னாயகமேயென்று பாதத்தில் விழுந்து முத்தியிட்டெழுந்து சொல்லத்தொடங்கினான்.

அஃதாவது அலி றலியல்லாகு அன்கவர்களைப்பார்த்து, மசீதென்பவன், என்னுடையநாயகமே நான் தான் தங்கள் சிறியதகப்பனார், அப்பாசு றலியல்லாகு அன்கவர்களுடைய அப்தென்னும் அடுமைகளில் நின்றும் தேவரீர் தாங்கள்சொல்லிய மசீதென்னும்பெயரையுடையவனாரான், என்னையந்த நாயகமானவர்கள் தங்களிடத்திலவந்து சில செய்திகள் சொல்லும்படியா யனுப்பினார்கள். அந்தச் செய்திகளாவது யாதெனில், திருமக்கமா நகரத்தில் நின்றும் அறபு ராச்சியத்துப் பேய்களான அப்துலாத்து, முக்காவில், கந்தலத்துஆகிய இம்மூன்றுபேர்களுந் தேவரீர் தங்களை வழியின்பேரில்வந்து வெட்டுகிற தற்காக அதிதீவிரமாக வருகிறார்களாம், நீங்களந்தப் பாவிக்குடனே எர்த்துக்கொள்ளாம லொதுங்கிக் கொள்ளவேண்டு மென்றுசொல்லியவர்களுடைய சலாமுஞ் சொல்லச் சொன்னார்களென்று திருமக்கமா நகரத்திலே நடந்த காரியங்களனைத்தையும் சவீஸ்தாரமாகச் சொன்னான்.

அதுகேட்டு, அலிறவியல்லாஹு அன்கவர்கள், அந்த மசீதைப்பார்
த்து, ஒகேமசீதே! கொஞ்சநேரத்திற்குச் சும்மா என்கூடநின்று பார்த்
துக்கொண்டிரு நீசொன்ன அந்த மூன்றுபேரும் இந்தவழியிலிதமட்
டிலும் வரவில்லை, மேலும், இந்த வழியைவிட வேறுவழியுமில்லை, யா
தலால், அவர்கள் பிரயாணமாயிருக்கிற கணக்கைப்பார்த்தால், இன்ன
ங்கொஞ்ச நேரத்தி லிவ்விடத்திலேயே வரவேண்டுமென்று சொல்லிக்
கொண்டு நிற்கும்போது, குதிரைகளுடைய காற்குளம்படி தரையிற் ப
டுகிற சப்தம் சடசடென்றுகேட்டான், அப்போது, அலிறவியல்லா
ஹு அன்கவர்கள் மசீதைப்பார்த்து, ஒகே, மசீதே! நீசொன்ன மூன்
றுபேர்களும் பேசிக்கொண்டிருக்கிற சப்தம் என்காதுக்குக் கேட்கி
றதென்று சொல்லியோர் பெரியமரத்தடியிலொதிங்கிநிற்கச்சே, அங்
கேகுதிரைகளின்பேலேரிவருகிற, அப்துலாத்தம், முக்காவிலும், கந்
தலத்தம் அலிறவியல்லாஹு அன்கவர்கள் நிற்கிற மரத்துக்குங்
கொஞ்சந்தூரத்தில் முடிசுவந்து இவர்கள் நிற்கிறது, காலையிருளான
தாற் றெரியாமற் சிலபேச்சுகள்பேசினார்கள். அவ்வென்னெனில், அப்
துல்லாத்தென்பவன் மற்ற இருவரையும் பார்த்து, ஒகே! என்சினேகி
தர்களே, என்கருத்திலே தோன்றுகின்றது ஒருவேளையந்த அலியென்
பவர், இதோநிற்கிறபெருமரத்தடியில் இருக்கவும்போதும், ஆதலால்
நீங்கள் போய்ப்பார்த்து வாருங்களென்று சொன்னான், அதுகேட்டு,
அவ்விருவரிலே முக்காவிலென்பவன் அப்துலாத்தைப்பார்த்து, உன்
சொற்படிக்கு அலியா மங்கிருந்தாலாச்சது. அல்லாதிருக்கில், இந்தக்
கத்தியினுன்னெவெட்டிப் போடுவேனென்று வானையுறையைவிட்டுங்
கழட்டிக் காட்டினான்.

அதுகேட்டு அப்துல்லாத்தென்பவன் தன்னைப்பயந்து அந்தப்
பேச்சைத் தூண்டாமற் சறுக விட்டுவிட்டு நீ போகாதுபோனால் நல்ல
தாச்சது, இப்போது நாம் வெகுதூரத்திலிருந்து ஒரே சவாராகவரு
கிறபடியால் என் சரீரமிருந்த அலுப்புஞ் சடைவுமாக இருக்கின்றது,
ஆகையால், பாதையை விட்டுக்கொஞ்சந் தூரவிலையொருசோலையிலி
றங்கிச் சடைவுதீரச்சற்றே நித்திரைசெய்து மயக்கந்தீர்ந்து நேரம்நன்
றும் வெளுத்த பின்னரெழுந்து, அலியார்பாட்டையிலே போகிறோம்,
அல்லது, நமக்குப்பிந்தி வருகிறாராவென்ற விசாரணையோடும் போ
வோம் வாருங்களென்று சொன்னான். அதற்கவ்விருவரு மிசைந்தார்
கள், உடனே மூன்றுபேரும் அலிறவியல்லாஹு அன்கவர்கள் நிற்கிற
மரத்தடிக்கு மப்பாலேகிட்ட இருக்கிற மலையடிவாரத்திற்போயிறங்கி

யிருந்தார்கள். இருக்கக்கே, அவர்களிலொருவனம்மிடத்திலிருக்கிற தீனைக்கொஞ்சந் தின்று பசிக்களைபைத் தீர்த்துக்கொள்கிறது நன்றென்று தீனையெடுத்துப்பரத்தினன். அந்தநேரத்தில்அலிறலியல்லாஹு அன்கவர்கள் மசீதைப்பார்த்து ஒகேமசீதே! இங்கேவந்த மூன்றுபேர் களுடையஆரம்பத்தைக்காணும் ஒருவேளை இந்த மலையடிவாரத்திற் போயிருப்பார்கள், ஆதலால் நம்போய்ப்பார்க்கலாம் வாவென் தழைத்துக்கொண்டுபோய்ப்பார்க்கும்போது,

அவர்கள் மூன்றுபேரும் தீன் தின்னமுடிசியிருக்கக்கண்டு அவர்களுக்குத்தெரியாமல் அலிறலியல்லாகுஅன்கவர்கள் விலகிநின்றுகொண்டுமசீதைப்பார்த்து, ஒகே,மசீதே, நீயிந்தஇடத்திலேயே நில்லு, நான் அல்லாகுத்த ஆலாவுக்கும், அவனுடைய தூதாங்கர் முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்களுக்கு மாறுசெய்கிற அந்தப்பயல்களையென்ன வேலைசெய்கிறேன் பாரென்று சொல்லியுடனே, தாங்கள் இப்பேர்ப்பட்ட காலங்களில் வழமையாக அணியப்பட்டகாங்குக் காற்சட்டையை யெடுத்துடுத்துக்கொண்டு தலையிலிருந்த பாகையையுங்கழட்டி மற்ற வுடுப்புடனே மசீதுகையிற்கொடுத்துவிட்டுத் தலைமுடியை விரித்துவிட்டுக் கையில் துலுப்புக்களென்ற வானையெடுத்துக்கொண்டு மலையின்மேலேறிநின்று பார்த்தார்கள், அப்போதுதான், அப்துலாத்துலாத்து அன்னத்தையள்ளிவாயில்விடக் கையை யுயர்த்துகிறான் அதுகண்டு, அலிறலியல்லாஹு அன்கவர்கள் ஒருகல்லையெடுத்து மெதுவாக இரண்டுகாலுக்குமிடையிலேபார்த்து எறிந்தார்கள். அந்தக்கல்லானது தீமரென்று வந்து அப்துல்லாத்து மூன்னிலையிற்போய் விழுந்தது. அதுகண்டு, அப்துலாத்து திடுக்கிட்டுப்பயம் பெரிதாகி அவயவாதி நடுக்கங்கொண்டான், அதிலே, கைச்சோறு வாய்க்குப்போகிறது தவறிக் கீழேவிழுந்தன, அதுகண்டு மற்ற இரண்டுபேருங்கொண்டபயத்தினாலவர்களுடல்வியர்த்து, நெஞ்சு கெத்கெத்தென்று துடிதுடித்தவராகி வாய்பேசாதிருந்தார்கள்.

அப்போது, அப்துலாத்து அவ்விருவரையும் பார்த்து, ஒகே! சினேகிதர்களே என்ன வசும்பாம விருக்கிறீர்கள் இவ்விடத்திலேதுட்டமிருக்கங்கள், பேய், பிசாசி, பூதங்கள்மிகவு மிருப்பதுபோலே தெரிய வருகிறது. அவைகள் தானமதுபேரில் இந்தக் கல்லெறிந்திருக்கும், ஆதலால், அப்பேர்ப்பட்ட பேய்பிசாசை, நாம் போய்ப்பார்த்து வருவோம் வாருங்களென்று அழைத்துக்கொண்டுபோய், அவ்விடங்க

வீற்சுற்றிப்பார்த்தான், அதுகண்டு அவிறவியல்லாகு அன்கவர்கள்மலை யுச்சியின்மேலேறி நின்றுகொண்டு, தங்கள் தலை முடிசூலங்கக்குதித் துவினையாடிக்கொண்டு அங்கு கிடக்கும் பெரியகற்களைக்கீழேயுருட்டினார்கள். அதுகண்டந்தமூன்றுபேர்களில் முக்காவிலும், கந்தலத்தும், ஆ! ஆ! இந்தக்கெட்ட ஷைத்தான் ஆடுகிற கூட்டத்தைப்பார். இதுதானல்லோ நம்மைப் புசிப்பெடுக்க வொட்டாமலாக்கினது, பார்த்தால் மிகவும் பொல்லாத வம்புத்தனமான ஷைத்தான் போலே யிருக்குதென்று சொன்னார்கள். அப்போது, அப்துலாத்து அந்தச்சைத்தானுடைய வம்பைக் கொஞ்சநேரத்திற் பாருங்கள் நான் போய் வெட்டிவிட்டு வருகிறேனென்று மிகுதீரமாக மலையின்மேலேறினான், அதுகண்டு அவிறவியல்லாகு அன்கவர்கள் பறந்துஓடுகிறவர்களைப்போலே அவன் கண்ணுக்கு மறையவோடினார்கள் ஓடுவதை,

அப்துலாத்துப் பார்த்துச் சைத்தா னோடிப்போச்சுதே இனி யிங்கே நயக்கென்ன இருக்குதென்றெண்ணிச் சரேலென்றுமலையை விட்டுக் கீழிறங்கிமற்ற இரண்டுபேர்களையும் பார்த்து, ஓகே! கூட்டாளிமார்களே ஷைத்தா என்னனைக்கண்டு பயந்து வெருண்டோடி விட்டது, ஆனால் நாம் ஊரைவிட்டு அபித்தாவிபுடையமகன் அவியை வெட்டவந்தோமே யல்லாமல் வழியிலே பேய்யிசாசுகளை வெட்ட வரவில்லையே, யாதலால் வாருங்களென் நழைத்தான், அதற்குமுக்காவிலென்பவன் மிகுந்த கோபங்கொண்டவனாக நானந்தப்பேயைத்தேடி வெட்டாமலிந்த விடத்தைவிட்டுப் பெயரமாட்டேனென்று சொல்லிக்கொண்டு கோபத்துடனே சரேலென்று மலையின்மேலேறினான். அதுகண்டு, அவிறவியல்லாகு அன்கவர்கள் பழயவிடத்திலேயே நின்றுகொண்டு குதித்துக்குதித்து வினையாடினார்கள். அதுகண்டு முக்காவில், ஓகே! மூரியாட்டத்தை யுடையபிசாசே நீயல்லவா எங்களைபுசிப்பெடுக்க விடாமற்கல்லெறிந்தாய், உன்னைவிடுகிறேனாபாரென்று கிட்டநெருங்கினான், அப்போது, அவிறவியல்லாஹு அன்கவர்கள், ஆடிய ஆட்டத்தோடும் அந்தமுக்காவில் மேலேபாய்ந்து விழுந்து மேய்கிற கோழிக்குஞ்சியைப் பருந்து வருவதுபோலே வாரி மூன்றுதரஞ் சுழட்டித்தூக்கி மலைக்கல்லின் பேரிலேயடித்தார்கள், அவன் செத்து நாகஞ்சேர்ந்தான்.

இவ்வித முக்காவில் அவிறவியல்லாகு அன்கவர்களாலேதுக்கிமலைக்கல்லி லடிக்கப்பட்டிறந்தசெய்தி மற்ற இரண்டுபேருக்கும் தெரியா

மலிருக்கச்சே, கந்தலத்து அப்துலாத்தைப்பார்த்து, என்ன அப்துலாத்தே. முக்காவிற்போய் வெகுநேரமாச்சே, ஒருவேளையவன்பேயோடு சண்டைசெய்ததிற்பேரில், அப்பேயானது அவனையடித்துக் கொன்றுபோட்டதோ, அல்லது, என்ன சுணக்கமென்று சீக்கிரம்நீ போய்பார்த்துப் பேயைக்கண்டாலுடனே யதைவெட்டித்தலையையென்னிடம்கொண்டுவந்துகாட்டு, அல்லாதிருக்கில், குபல்லலாத்து, உஸ்ஸாவென்ற தம்பிரான்மார்கள் பேரிற்சத்தியமாகநானுந்தலையைவெட்டுவேனென்றுசொன்னான். அதுகேட்டுஅப்துலாதுச்சரேலென்று பயப்படாமல் முன்னர் நம்மைக்கண்டோடிய பேய்தானேயென்று மலையின்மேலேறினான். அதுகண்டு; அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் குதித்துக்குதித் தாடிய ஆட்டத்தோடு, சரேலென்றுபாய்ந்து அப்துலாத்தடைய விலாப்பக்கத்தெலும்பைக் கையினாலே கொளுகப்பிடித்து இரண்டுதடவை குலுக்கினார்கள்; அதனாலவனெலும்பெல்லாம் நெக்குவிட்டன; அப்போதவன், இவர் அவியாயிருக்க வேண்டுமே தவிரவேறில்லையென்றறிந்து வாய்விட்டலறி ஒகே! அல்லாவினானே நீராகிறது பேயல்லப்பேயல்லச் சுத்தவிரியர்களை வெட்டினெயித்து இராஜாதி ராஜாக்களுடைய கிரீடங்களைத் தண்டாயுதங்கொண்டு தகர்த்தெரியுகிறவர், இன்னும் ஹாஷிமிக்களையில் மிகவும் பெருமையாடையவர், பதினாடிவேங்கைப் புலியைப்போன்றவர் அபீத்தாவிபுடைய மகனாகிய அவியாயிருக்கு மென்று மிகப்புகழ்ந்து போற்றி யுங்கள் மரமனார் முகம்மது நபிநாயகத்திற்பேரிலாணையாக என்னைவெட்டாதீர், அடிக் காதீர், நானிதே கலிமாச்சொல்லுகிறேனென்றுடனே (அஷுஹது அன்லாக, இல்லல்லாகு, வஅஷுஅது அன்னமுகம்மதன் அப்துகு வறகுலு) என்ற ஹாதத்துக்கலிமாவைச்சொல்லி தீனிவிசுலாமா னார், அப்போது அலிறலியல்லாஹு அன்கவர்கள் அப்துலாத்தைக் கீழேவிட்டு மற்றவனிடத்திலேபோமென்றார்கள்.

உடனே அப்துலாத்து அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் பாதம் பணிந்து மலையைவிட்டிறங்கிக் கந்தலத்திடத்திலேவந்து, ஒகே! கந்தலத்தே நான் அந்தச் சைத்தானிடத்திலே போய்ப் பேசிப் பார்த்தேன், அதினுடையகிளையாரு மெங்கள்கிளையாரு மிகவுநேசங்கொண்டவர்களாதலால், நானிதற்குமுன் அதையறிவேன், அதுவுமென்னை யறிந்திருக்கிறது. அதனாலேயிப்போது என்னைவிட்டுவிட்டது. எனக்கு மதைவெட்ட மனம்வரவில்லை, நம்மள் கூட்டாளி முக்காவில்

என்னவிதமானோ தெரியவில்லை, யாதலால் கந்தலத்தே நீர்போய் அந்தப்பேயை வெட்டிவிட்டுக் கூட்டாளியையும்பார்த்து வாருமென்று சொல்லிப் பின்னரும், ஒருவேளை பேயைவெட்ட ஏலாமற்போனால் அதைத்தோழமையாக்கிக் கொண்டு அபித்தாவி புடையமகன் அலியை வெட்ட நீ யொத்தாசையா யிருவென்று கேட்டுறுதி வாங்கிக் கொண்டுவாருமென்று சொன்னான். அதுகேட்டுக்கந்தலத்து நல்லதென்று மலையின்மேலே அதிகனிரைவாக ஏறினான் ஏறிவதை அலி றலியல்லாகு அன்கவர்கள் கண்டுசும்மா வுசும்பாமல் நின்றார்கள்.

அப்போது கந்தலத்து மெய்யாகப்பே பென்றெண்ணிக்கிட்ட முடுகப்பயந்து தூரநின்றுக்கொண்டு அலி றலியல்லாகு அன்கவர்களைப் பார்த்துப்பேயே! நீவந்த வழியைப்பார்த்துக்கொண்டுபோ அல்லாநிருக்கில் அபித்தாவிபுடையமகன் அலிஎன்பவனைநாங்கள் வெட்டவந்தோம் அதற்குநீயுதவியாக இருக்கிறென்னேற்றுருநிசொல் அல்தேனெனில் அந்தஅலி எங்களினங்களிலேக சுத்தவிரியர்களுயுந்தலைவர்களுயும்வெட்டிப்பொருள்களைபுள்கொள்ளை யெடுத்திருக்கின்றான். அதுவுந்தவிர நாளுக்குநாளடங்காத எதிர்த்தனமுஞ்செய்கிறான் ஆதலால் நீ யெங்களுக்குதவியாயிருந்துநாங்கள்நாடினவேலையை முடித்துத்தரவேண்டுமென்று கேட்டான். அதற்கு அலி றலியல்லாகு அன்கவர்களோர் பெரியசப்தம் இடியிடித்து வீழ்வதுபோலே சப்தித்தார்களதனாலே கந்தலத்துமயங்கிப்பூமியில் விழுந்தான், விழுந்தவனை அலி றலியல்லாகு அன்கவர்கள் நெருங்கிப்புவியானது ஆட்டுக்கிடாயைபிடித்ததுபோலே புரடியிலொரு பிடிபிடித்தமுத்தி, எடா அல்லாவுக்கும் அவனுடைய றகுலுக்குமாறுகொண்டவனே, இப்போதுநீசொன்னையே அந்தவியாகிதது நானுன்னென்றார்கள் இவ்விதம், அலி றலியல்லாகு அன்கவர்கள் பிடித்தபிடிஇரும்புக்கிட்டிகழுத்தை நெருக்கிக்கொண்டிருப்பதுபோலிருந்தது, அதனோடவர்கள், சொன்னசொல். நெருப்பிற்காய்ச்சியவேலாயுத்தை நெஞ்சிலேகுத்தினதுபோலிருந்தது அதனாகந்தலத்து மதிமயங்கி யிருந்துகொஞ்சநேரத்திற் றனக்குத்தெளிவுலந்தபோது, அலி றலியல்லாகு அன்கவர்களைப்பார்த்து ஒகே நானும்மோடுசிலவச

74 இறவுசுல்கூல்படைப்போர் வசனகாவியம்.

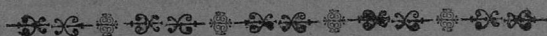
னம்பேசுவேண்டி யிருப்பதினாலேசற்றே கழுத்துப்பிடியைமாத்திரம் இறக்குமென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டு, அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் கந்தலத்தைப்பார் த்துளடா! அல்லாவுடையலகனத்துப்பெற்றவனே அஃதென்னவச னம்சொல்லென்று கேட்டார்கள், அதற்குக்கந்தலத்து அலிறலியல் லாகு அன்கவர்களைப்பார்த்து, ஒகே! அலியேயும்மையின்கே நான் வெட்டுவதில் யாதுங்காரியயில்லை, ஆதலாற் சிறையாக்கிக்கொண்டு திருமக்கமா நகரத்திற்போய், உலாத்துஉஸ்ஸா, குபலென்னுந் தம்பி ரான்கள் முன்னிலையில் வெட்டுவேனென்று சொன்னான். அதற்கு அலிறலியல்லாகு அன்கவர் குஞ்சிரிப்புக்கொண்டு, தங்கன்கையை விட்டுவிட்டுக் கந்தலத்தைப்பார் த்து எடாகந்தலத்தே! யுன்னலென்னை பென்னசெய்யப்பிரியமாக இருக்கிறதோ அதைச்செய்யென்றுசொன் னார், அதுகேட்டுக்கந்தலத்து, ஆ! ஆ! அலியார்நம்மிடத்தில்வந்து சிக் கிக்கொண்டாரென்று பிடிக்கெருங்கும்போது, அலிறலியல்லாகு அன்கவர்களோர் பாய்ச்சற்பாய்ந்து அவனுடைய காவிரண்டையும் தலைகிழாகத்துக்கி மலைப்பொதும்பிலேபுகுத்தி யோரிழுப்பிழுத்தார் கள், அதனால், அவனுறுப்பிணங்கள் துண்டுதுண்டாகிச் செத்து நரகலோகஞ்சேர்ந்தான்.

பின்னர், அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள்மலையைவிட்டுங்கீழிறங்கி மசீதுநிற்கிற இடத்திற்கு வந்தபோது, மசீது நடந்த காரணங்களைக் கண்டு சந்தோஷமாய்ச்சிரித்தமுக்கமாகநின்றான். அவனை அலிறலியல் லாகு அன்கவர்களழைத்து மசீதே நீயெங்கள் சிறிய தகப்பனாகிய அப்பாசுறலியல்லாகு அன்கவர்களிடத்திற்போய் இங்கேநடந்த கார ணங்களைல்லவிபரமாகச்சொல்லி என்னுடையசலாழுஞ் சொல்லென் றுசொன்னார்கள், அப்போது தீனில்விசலாமான அப்துலாத்தென்ப வர், அலிறலியல்லாகு அன்கவர்களைப்பார் த்து நாயகமானவர்களே நா னுந்திருமக்கமாநகருக்குப்போகவேண்டும் அஃதெதினாலெனில் நான் தீனில்விசலாத்திலான செய்தி காபிரீன்களறிந்தபின்னர், நானங்கே போய்என்பெண்டு பிள்ளைகளையுமவர்கள்தொந்தறை செய்வார்களாத லாலவர்களுக்குத் தெரியுமுன்னமே திருமக்காந கரத்திற்குப்போய், அங்கிருக்குங்காரியங்களைச் சீக்கிரமுடித்துக் கைவசமாக்கிப்பெண்டு

பிள்ளைகளையும் கூட்டிக்கொண்டு திருமதீனமாநகரத்தில் றசூல்சல்லல்
லாகு அலைகிவசல்லமவர்களிடத்திற் போய்ச் சேருகிறேனதற்காகவுத்
திரவுதாருங்கென்று கேட்டார் அப்போது அலிறலியல்லாகு அன்க
வர்கள் அப்துலாத்தென்பவரைப்பார்த்து நீர்செய்தயோசனை மிகவும்
நல்லயோசனைதானென்று அவரைமிகவுமெச்சிப் பின்வதுடனேயனு
ப்பினார்கள் அப்போதும்சீதும் அப்துலாத்தென்பவரும் அலிறலியல்
லாகு அன்கவர்களுடைய பரதம்பணிந் தெழுந்துபோற்றிப்புகழ்ந்து
தங்கள் தங்களாயுத்தையு மெடுத்தணிந்து குதிரையின்மேலேறித்
கொண்டு திருமக்கமாநகரைநோக்கி நடந்தார்கள் பின்னர் அலிறலியல்
லாகு அன்கவர்களொருநாளிரவும்பகலும் அவ்விடத்திலிருந்து மற்ற
நாளர் சுபைறிபுனு ஹவ்வாம் றலியல்லாகு அவர்களைக் காணவேண்
டுமென்று வாதில்சுகுராவென்னும் எல்கையைநாடி மிகவிரைவாக
நடந்தார்கள்.

அப்துலாத் தீமான் கொண்டசருக்க-முற்றிற்று.

சுகைறுல் ஆமிறீமான் கொண்ட சருக்கம்

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

வாரண வரசர் போற்று முகம்மதர் மருகர் கல்விப்
பூரண ரலியல் லாதாம் புக்குபாட் டையினி லுற்ற
வேறணி சுகைறுல் ஆமி றின்பமார் கலிமாவோதிச்
சேணி யீமான் கொண்ட செய்திகள் யாவஞ்சொல்வாம்

இதன் பொருள்

யானைப்பதாதிகளுடைய இராஜர்களும் போற்றிப்புகழும் நன
மைடான முகம்மதுசல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்களின் மருமகரு
மாய்க்கல்லியில் நிரப்பமானவர்களுமாய் விளங்கும் அலிறலியல்லாகு
அன்கவர்கள் போகும்பாதையில்வந்த அழகியசுகைறுல் ஆமிறென்
னும் பெயரையுடைய சுத்தவீரியன் இன்பம் பொருந்திய கலிமாத்
சொல்லிச் சிறப்புப் பொருந்தியிருக்கும் ஈமான் கொண்டிகலாத் தி
லான செய்திகள் யாவையுஞ் சொல்லுகின்றோம்.

சரித்திரவசனம்

இபுனு அப்பாசுறவியல்லாகு அன்கவர்கள்சொற்படிக்கு அவிறவியல்லாகு அன்கவர்கள், சுபைறிபுனுஹவ்வாம்றவியல்லாகு அன்கவர்களைத் தேடிவிரைந்து நடக்கும்போது, திருமதீனமாநகரத்தில் நபிநாயகமவர்களிடத்திலே, ஜிபுரீலலைகிஸ்ஸலா மவர்கள் அல்லாகுத்தஆலாவுடைய வுத்தரனின்படி ஒதிக்கொண்டுவந்து அல்லாவுடைய சலாமுஞ்சொல்லி, "சுபைறிபுனுஹவ்வாம் இறவுசுல்கூல் இடத்திலே சிறையாக அகப்பட்டுப்படுகிறவருத்தத்தையும், திருமக்கமாநகரத்தில் ஷைத்தான் சப்தித்து அவியார்தனிவழியே போகிறார் அவரை நீங்கள் போய் வெட்டிப்போடுங்களென்று சொன்னதையும், அச்சொற்கேட்டுத், திருமக்கமாநகரர்கள் திரண்டு அப்துலாத்து, முக்கானில் கந்தலத்துஆகிய இம்முன்றுபேரையும்னுப்பி அவிறவியல்லாகு அன்குவைவெட்டச் சொன்னதையும் அதற்காக அவர்கள்முன்றுபேரும் போனதையும், அதையறிந்து அப்பாசுறவியல்லாகு அன்கவர்கள் மசீதையனுப்பி அவிறவியல்லாகு அன்கவர்களுக்குத் தெரிவித்ததையும் திருமக்கமாநகரத்தி லிருந்துபோன முன்றுபேர்களில், இரண்டு பேரை, அவிறவியல்லாகு அன்கவர்கள் கொன்றுபோட்டதையும், அப்துலாத்தென்பவர் தீனில்விசலா மானதையும்சொல்லி, முகம்மதே அவிறவியல்லாகு அன்கவர்களுக் குதவிக்காகச்சீக்கிரம் ஆளனுப்பவேண்டுமென்றுஞ் சொல்லிவிட்டுப் போனார்கள்.

அதுகேட்டுடனே, நபிநாயகம்பிலால் முஅத்தீனை யழைத்து அசுஹாபிமார்களை யெல்லாம்பள்ளிவாயலிற் குச்சீக்கிரம்வந்துசேரும்படியாகச் சொல்லிக்கூட்டிவாருமென்று சொன்னார்கள். அதுபோலபிலால்முஅத்தீனும்போய் அசுஹாபிமார்கள் சகலருக்குஞ்சொன்னார்கள், அதுகேட்டுடனே, அவ்வசுஹாபிமார்களுங் கூட்டங் கூட்டமாகப் பள்ளியில்வந்துசேர்ந்தார்கள், அதுகண்டுநபிநாயக முகம்மதுசல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்கள் மனமகிழ்ந்து பள்ளிவாயிலில்வந்து, அங்கிருக்கு மின்பறென்னு மேடைமேலேறிநின்று, அல்லாகுத்த ஆலாவைப்பலபுகழாலும் புகழ்ந்து குத்துபாவோதிப்பின்னர் தீனில்விசலா முடைய நடபடியொழுங்குகளையும் விபரமாகப் போதித்துக் காட்டிப்பின்னர், யாவரு மறியும்படியாய் ஜிபுரீ லலைகிஸ்ஸலாமவர்கள்வந்து சொன்ன ஓதியையும் விளக்கமாகச் சொல்லி காட்டிச்

சபையோர்களைப்பார்த்து அல்லாருத்த ஆலாவுடைய றகும்த்துப்பெ
ற்றவர்களே முசிலிமானவர்களே என்னுடையதோழன் மார்களேயெ
ன்றுகூப்பிட்டு இப்போது வழியிலே தனித்தவராகப் போகிற அலி
யாருக்குதவிக்குச் சனங்களனுப்ப வேண்டுமே யதற்கென்னயோசனை
சொல்லுகிறீர்க ளென்றுகேட்டார்கள் அதற்கு ஆமிறுடைய மகனார்
சதீதென்பவர் அச்சபைபி லெழுந்து நின்று நபிநாயகமவர்களைப்பார்
த்து முன்மலோகத்திற்கு மாண்டகையாகியநாயகமே எங்களுயிருக்
குமிரானவர்களே நானென்றை நினைக்கிறேன் தேவரீருங்களுடைய
திருவாக்கினு லென்னைச்சொல்லும்படிவுத்தரவு செய்வீர்களாகிற் சொ
ல்லுகிறே னென்றுசொன்னார் அதுகேட்டு நபிநாயகம் அவரைப்பார்
த்து ஒகே! சகிதிபுனு ஆமிறே சொல்லுமென்று சொன்னார்கள் அப்
போது சகிதிபுனு ஆமிறு றலியல்லாஹு அன்கு சொன்னார்கள். புலை
விபுனு அப்பாசமிருந்த வல்லமைசாலியதிலும் எதிரிகளுடைய தந்தி
ரத்தை யறிவார் ஆதலால் அவருடனே ஆயிரங்குதிரை விரியான
அசுஹாபிமார்களையனுப்பி யலிவிபுனு அபித்தாவி பவர்களுக்குதவியா
கும்படி செய்தால் நன்மையாயிருக்குமென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு நபிநாயகமவர்கள் சந்தோஷமாகி யாசகீதேயென்ற
வரைக்கூப்பிட்டு நீர்சொன்னயோசனை மிகவுநல்லயோசனை தானென்று
மெச்சிக்கொண்டு அல்லாருத்தஆலாவைப்புகழ்ந்தவர்களாக மின்பறை
விட்டுக்கீழிறங்கி யிருந்துகொண்டு புலைவிபுனு அப்பாசுறலியல்லாரு
அன்கவர்களையழைத்து அவர்களை அய்யுக்கிக் கொடியுங்கொடுத்தவர்
கூட ஆயிரங்குதிரை வீரர்களான அசுஹாபிமார்களையுஞ் சேர்த்துச்
சொல்லவேண்டிய கருபங்களெல்லாங் சொல்லியலியாருக்குதவிக்கா
கப் போங்களென்றனுப்பினார்கள் உடனேயவர்கள் யாவரும் படைலு
ஸ்துகளையணிந்து ஆயுதசன்னத்தராய்க் குதிரைகளின் மேலேறி அல்
லாருத்தஆலாவையும் நபிநாயகமவர்களையும் புகழ்ந்து தசபீருதகுலீ
அதகுபீரென்ற இம்முன்று வாக்கியமுழக்கத்துடனே புலைவிபுனுஅப்
பாசு றலியல்லாஹு அன்கவர்கள் முன்னிலையாய் மற்றவர்கள் யாவ
ரும் பின்னிலையாகப்போனார்கள் பின்னர் நபிநாயகந்தங்கள் தண்டற்கா
ர்களாகிய அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரியென்பவரையும் அப்துல்லா
இபுனு சுல்குனி யென்பவரைபு மழைத்து நீங்களிரண்டுபேர்களும்
இந்தப் புலைவிபுனு அப்பாசுடைய கூட்டத்தாருக்கு முன்னாலே யிரு

சீக்கிரத்திற்போய் அலியாரைக்கண்டு அவருக் கென்னுடைய சலாமுஞ் சொல்லி அல்லாபரத்தால் வந்த வகியையுஞ்சொல்லி புலைபுனு அப்பாசுடனே ஆபிரம் அசுஹாபிமார்களை யனுப்பியிருக்கிறதையுஞ்சொல்லி அந்தப் புலையும் அசுஹாபிமார்களும் அங்கேவந்தவுடனேயுங்க ளோடு மெல்லாருமொன்றாகச்சேர்ந்து போகும்படி சொல்லுங்க ளென் றனுப்பினார்கள்.

அதுகேட்டுடனே யவ்விருவருந் திடபிடியாகிய குதிரையின்மே லேசவாராகிச்சூராவளிக்காற்றைப்போலும்மேட்டிலிருந்து பள்ளத்தில் விரைந்துவழியுந் தண்ணீரைப்போலுங் குதிரையைநடாத்தியன்றுபோ ய்மற்றோரால் மஹரிபுடையநேரத்தில் அலிறலியல்லாஹு அன்கவர்கள் கண்டவுடன் சந்தோஷங் கொண்டவர்களாகி நபிநாயகத்துடைய வு வப்புமீறிய தண்டத்தாரார்களே என்னசெய்திகொண்டுவந்தீர்களென்று கேட்டார்கள். அதற்கு அம்றிபுனுவுமையத்தல் லமீரியும் அப்துல்லா இபுனுசல்சுகுனியும் நபிநாயகமவர்களுக்கு அல்லாகுதஆலாவகியனுப் பினான் அந்தவகியின்செய்தியையும் தங்கள்சுலாத்தையமுங்களுக்குச் சொல்லச் சொல்லியும் எங்கனையுங்களுக்கூட வுதவிக்குச் சேர்ந்துவரும் படிக்குஞ் சொன்னார்கள். அப்போதுஅலிறலியல்லாஹு அன்கவர்கள் வகியுடையகாரிய மென்னவென்றுகேட்டார்கள் அதற்கவர்கள் சபை றிபுனுஹவ்வாம் றலியல்லாஹு அன்கவர்கள் இறவுசுல்கூலிடத்திற் கடுஞ்சினறையில் அகப்பட்டுப்படுகிறவருத்தமும் திருமக்கமாநகரத்தில் இபுலீசலகினத்துல்லா சப்தித்ததும் அதின்பேரில்மூன்றுபேர்கள் தங் களைக்கொலைசெய்யவந்ததும்அஃதறிந்து அப்பாசுறலியல்லாஹு அன் கவர்கள் மசீதையனுப்பினதும் அம்மசீதுவந்து தங்களுக்குத் தெரி வித்ததும், பின்னர் திருமக்கமாநகரத்திலிருந்து வந்த மூன்றுபேர்க ளில் முக்காவிலையும் கந்தலத்தையுந்தாங்கள் கொன்றதையும், அப்து லாத்தென்பவர் தீனில்லிசலாமானதையும் சொல்லித் தாங்கள் தனித் துவருவதால் உதவிக்கு ஆளனுப்பும்படியாயும் வகிவந்தது அதற்காக நபிநாயகம் புலைபுனு அப்பாசுடனே ஆபிரம் அசுஹாபிமார்களை யனு ப்பியிருக்கிறார்களென்று சொன்னார்கள்.

அதுகேட்டு, அலிறலியல்லாஹு அன்கவர்கள் புலைபுனு அப்பாசு றலியல்லாகுஅன்கவர்கள்வருகிறார்களென்றசந்தேஷத்தினாலேஅந்த

இடத்திலே ஓரிரவும் பகலுமிருந்து புலைபுனு அப்பாசவருவாரென்று பார்த்தார்கள் அவர்கள் வராததினாலே அவ்விடத்தைவிட்டு மெழுந்து அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரியுட்னும் அப்துல்லா இபுனு சுல் சகுனியுட்னு நடந்து பூஞ்சோலையுந் தின்னும் பழவர்க்கமரங்க ளனேகங்களும் தண்ணீர்தடாகங்களுமிருக்கு மகுறஜென்கிற தலத் தில் வந்திறங்கி அவ்விடத்திலு மோரிரவும்பகலுமிருந்து புலைபுனு அப்பாசுறலியல்லாரு அன்கவர்கள் வருவார்களென்று பார்த்தார்கள் அங்குமவர்கள் வராததினால் அலிறலியல்லாரு அன்கவர்கள் அத்த லத்தில்நின்று மெழுந்தருளியாகி நபிராயகத்தின் றண்டற்காரர்களா கிய இரண்டுபேருடனும் நடந்தார்கள் அப்படி நடந்துபோகச்சே ஒருபாதையாகப் போனது இரண்டு பாதையாகப்பிரிந்தன. அதுகண்டு அலிறலியல்லாரு அன்கவர்கள் நபிராயகத்தின் தண்டற்காரர்களா யுமறிபுனு வுமையத்துல் லமீரியவர்களைப்பார்த்து ஒகே அம்ரே! இந்த இரண்டு பாதையிலே எந்தப்பாதை அந்த மல்கூன் இறவுசுல் கூலிருக்கிற வாதில்சுகுராவுக்குப் போகிறபாதையென்று கேட்டார் கள் அதற்கு,

அம்றிபுனு வுமையத்துல்லமீரி வலதுபக்க மிருக்கிறவழி எமன் ராச்சியத்திற்குப் போகிறவழி யந்தவழியால் வாதில் சகுறவுக்குப் போகிறது கிட்ட ஆனால் கல்லு, முள்ளு, காடு, மேடு, மலை இவைகள் திகமிருக்கும். அதனோடு தண்ணீருங் கிட்டக்கிடையாது இடதுபக்கமி ருக்கிறவழி மெத்தவும் சுற்றுவனோந்தவழி மெத்தவும் சுற்றுவனோந்த வழி தண்ணீர் முதலானதுந் தட்டில்லாம விருக்குமென்று சொன் னார். அதுகேட்டு எந்தவழிபோகலாமென்று மூன்றுபேரும் யோசித் துக்கொண்டு நிற்கும்போது தங்களுக்கெதிரிலே தூசியானது மேகம் படர்ந்து வருவதுபோல வரக்கண்டு இம்மூன்றுபேர்களும் அந்தத் தூசிவரும் வழியைப் பார்த்தவர்களாக நிற்கும்போது அலிறலியல் லாஹு அன்கவர்கள் மற்ற இரண்டுபேர்களையும் பார்த்து நீங்களிந்த இடத்திலேயே நில்லுங்கள் நானந்தத் தூசிவெழும்பி வருகிறகாரண மென்னவென்று பார்த்து வருகிறேனென்று சொல்லிவிட்டுத் தூசிவ ரும்வழியை நாடிநடந்துபோய் பார்க்கும்போது,

அங்கே செவந்தப்பட்டினால் அங்கிதரித்து நவரத்தினத்தினாலே கிரீடர் தலைக்கட்டுச் சரிகையினு விழைத்தவாகுவலயம் பூட்டி முத் துக்குஞ்சங்கட்டிய வுத்தரீகம்போட்டு வைக்கடகம்,கைக்கட்டு ரத்

தின அரைஞாணிடையிலெழுட்டி வீரகண்டை காவிலணிந்து வலது பக்கத்தில் வயிரப்புடியிழைத்த வாளுங்கட்டி, நீண்டவல்லயமுங்கையிலேபிடித்துச் காக்கைநிறம்போன்றவோர் கறுப்புக் குதிரையின் மேலொருவன்வாவும் அவனுக்குப்பின்னொரு கறுத்த ஹபசிப்பயல் ஒருகுதிரையிலிருந்து ஒருவொட்டகத்துடைய நாசிவடத்தைப் பிடித்து இழுத்துக்கொண்டுவரவும் அந்தவொட்டகத்தின் கழுத்தில் ஒரு ஆட்டுக்கிடாயை யறுத்துரித்துத் தூக்கியிருக்கவும் ஒட்டகத்தின் முதுகின்மேல் நவரத்தின் ராசிகளைத் தங்கத்தி லழுத்திச் செய்யப்பட்ட பாரியானவோர் கிளிக்கண்டிருக்கவுங் கண்டார்கள். அப்போது அங்குவந்த சுத்தவீரியன் அவிறவியல்லாகு அன்கவர்களுக்குச் சலாம்சொல்லி யவர்களுக்கெதிரே குதிரையைவிட்டான் அது கண்டு அவிறவியல்லாகு அன்கவர்களிடமிடமிடவும் பெரியகனத்தை யுடைய இராஜனாக இருக்குமென்றெண்ணித் தங்கள் குதிரையை யவனுக்கெதிரே விடாமற் தூரவிலக்கியோரிடத்திலே யொதிக்கவிட்டுக்கொண்டு நின்றார்கள்.

அப்போது, அந்தசுத்தவீரியன் மீசைபிலே கையைபோட்டுச் சூராவளிக்காற்றானது என் குதிரையினுடைய காலுக்குப்பயப்படும், இன்னும், என்னுடைய குதிரைகோட்டைக்குமேற் கோட்டையானாலும் பாய்ந்துதாண்டிவிடும், அதுவுந்தவிர, என்வல்லயமானது எதிர்த்தவர்களுடைய ஷுபிரையுரிஞ்சி வாங்கிக்கொள்ளும்; இன்னும் என்னுடைய வாராயுதத்தின் கிர்த்தி யெவ்விடத்திலும் பார்திருக்கின்றன, அதனால், என்னுடைய எதிரில்வா எப்பேர்ப்பட்ட இராஜாக்களும் பயப்படுவார்கள், மேலும், நான் வருவதுகேட்டால், அங்கங்கிருக்கிற இராஜாக்கள்பயந்து கெடிகலங்கி ஆரைவிட்டோடிக்காட்டுக்குப்போய்விடுவார்களென்ற சொல்லுடனே குதிரையைவிட்டுக் கீழிறங்கியோரிடத்திலிருந்துகொண்டு, ஒட்டகை, நாசினுலையிழுத்துவருகிறதன்பயலையழைத்து, ஒட்டகத்தைப் படுக்கவைத்துக்கொண்டு அதின் கழுத்திலேதொங்குகிற ஆட்டிறச்சியைத்தின்னச்சுட்டுக்கொண்டுசீக்கிரமாகவாவென்றுசொன்னான் அதுகேட்டு, அந்தப்பயல் ஒட்டகத்தைப்படுக்கவைத்துவிட்டு இறச்சியைச்சுட விறகுதேடினபோது அங்கேயோர்பிரமாண்டமாகியமரங்காய்ந்து கட்டையாய்நிற்கக்கண்டு உடனேயவன்பத்துப்பேர்கள் தூக்கும்பாரமாகிய ஒர்பெரியகல்லைத்துக்கி அந்தமரத்தின்பேரில் இரண்டுமூன்றடியடித்துத்துண்டு துண்டாக்கி

அந்தவிறகையோர் கல்லுப்பாறையிலேயடுக்கித்தன்னிடத்திலிருந்தச் சிழுக்கி கல்லைத்தட்டி நெருப்புண்டாக்கி, ஓட்டகைச் சூழத்திலிருந்த தோலுரித்த ஆட்டுக்கிடாயை யவிழ்த்து நெருப்பின்மேல் வைத்து, நன்றாகப்பட்டுப்பழம்போலே சுட்டுப் பாசினென்னும் பாத்நிரத்தில் வைத்துத் தன்னையகன்கிட்டக் கொண்டுவந்துவைத்தான். இவைகளை யெல்லாம் அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் பார்த்து புதுமையாகி அம்றி புனு வுமையத்துல்லமீரியும், அப்துல்லா இபுனுசுல்குனியும் நிற்கு மிடத்திற்கு வந்தான்.

பின்னர், அங்கேபயல்சுட்டுவைத்த இறைச்சியைக்கண்டவுடனே அந்தச் சுத்தவீரியன் கிளிக்கூண்டிலிருக்குந் தன் பெண்ணாதியை யழைத்தான், உடனே யவளிறங்கிவந்தாள், அப்போதவளுமியனு மிறைச்சியை நன்றாகத் தின்றுகொண்டிருக்கச்சே, அவன் பெண்ணாகி தனக்குப் போதுமென்ற மட்டிலும் தின்றுபின்னர் தண்ணீருங்குடித்து வாய்கழுவிக்கொண்டு கிளிக்கூண்டிலேபோய்ப் புருந்திருந்தாள். அப்போது சுத்தவீரியன் கொஞ்சநேரம் தின்றுகொண்டிருந்த பின் னர் பயலையழைத்து முந்திரிகைச் சாராயத்துருத்தியைக் கொண்டு வாச்செய்து, அதைக்கண்ணத்திலூற்றி முடக்குமுடக்கென்றுகுடித் தான், இங்கே குடிக்கிற சப்தம் அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் நிற்கிற இடத்திலுங்கேட்டதென்று அம்றிபுனு வுமையத்துல் லமீரிசொ ன்றார், இவ்விதம், சுத்தவீரியன்தின்று குடித்ததில் மீற்த இறச்சியை மாத்திரம் அந்தப் பயலைப்பார்த்து நீ தின்னென்று கொடுத்தான். உடனேபயலு மவ்விறச்சியைத் தின்று தண்ணீருங்குடித்தெழுந்து நின்றான், அப்போது புலையுனு அப்பாசுறலியல்லாகு அன்கவர் களும் ஆபிராஹ் குதிரைவீரர்களாகிய அசுஹாபிமார்கள் கூட்டமு ம் வந்து அலிறலியல்லாகு அன்கவர்களைக்கண்டு சலாம்சொன்னார்கள். அதற்கு அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் பிரத்திசொல்லிப் புலையுனு அப்பாசுறலியல்லாகு அன்கவர்களுடைய நெஞ்சோடுந் தங்க ள்நெஞ்சையணைத்துத் தழுவிச்சந்தோஷமாகப் பேசிக்கொண்டுநின்றுகொண்டு அந்தச் சுத்தவீரியன் தன்பயலையழைத்து ள்ளா! நீ கையிலே வாளையெடுத்துக்கொண்டு, அதோகூடநிற்கிற கூட்டத்திலேபோய் அவர்களையார், எங்கேயிருந்து எங்கேபோக வந்தார்களென்று விபரமாக விசாரித்துக்கொண்டு வாவென்றனுப்பினன், அதுபோல், அந்தப்பயல் கூட்டமாகநிற்கிற அசுஹாபிமார்கள் முன்னாலேபோய் நீங்கள யார்? எங்கேயிருந்து எங்கேபோக இங்கேவந்

தீர்களென்று கேட்டான், அதற்கு அம்றிபுனு வுமையத்துல் ஸமீரி யவர்கள் அந்தப்பயலைப் பார்த்து, நாங்கள் மறையாத நட்சத்திரக் கூட்டங்களாகவும் வெட்டுகின்ற கூரியவாளாகவும், ஈமானுடையவர்களாகவும் அதுனன்கிளையிலுள்ள செய்யிதான நபிமுகம்மது முஸ் தபா சல்லல்லாகு அலைகிவசல்ல மவர்களுடைய தோழன்மார்களாகவும் இருக்குமென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டந்தப்பயல் இவர்களைவிட்டுந் திரும்பிப்போய்த் தன் னையகனைப் புகழ்ந்து, அந்தக்கூட்டமாகிய ஜனங்கள் முகம்மது நபி யுடைய கூட்டத்தாரொன்று சொன்னான், அதற்கந்தமகா சுத்தவீரி யன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு கண்களிரண்டுஞ் செவப்பாகித் தன்ன டுமைப்பயலைப்பார்த்து ி இந்தட்சணம்போய், அந்தமுகம்மதுடைய ஜனங்களைவெட்டி ஹதஞ்செய்துவிட்டு வாவென்று சொன்னான். அதுகேட்டுப் பயல், உடனே அசுஹபிமார்கள் நிற்குமிடத்திற்கு வந்து, தானேறிய குதிரையை இடசாரிவலசாரிவிட்டு என்னேடு சண்டைக்கு வாருங்களென்று வலிய அழைத்தான். இப்படிப்பயல் வலிச்சண்டைக் கழைப்பதைக்கண்டு, செய்யிதுடைய மகன் இனா னென்னு மசுஹாபியானவர் கடிந்தகோபத்துடனே போய்ப்பயலை யெதிர்த்து வாளினாலேவீசிநார், அந்தவீச்சைப் பயல்தடுத்தாத் தன் வாளினால் இனாவென்பவருடைய வலதுகை பிரண்டாகத் தென்னங் கீற்றுபோற்கிழியும்படியாய் ஒருவெட்டு வெட்டினான். அந்தவெட் டினா வினாவென்பவர் குதிரையில்நின்று மயங்கிக்கிழே விழுந்து ஷகி தாகிச்சுவர்க்கஞ் சேர்ந்தார். அதுகண்டு நவுபலென்னும் அசுஹாபி யானவர் கரோமாகிய கோபத்துடனே பயல்முன்னாலே குதிரையை விட்டு எதிர்த்து வான்வீசிநார், அப்போது பயல் தந்திரமாக அவரு டைய வான்வீச்சைத் தடுத்தாக்கொண்டு கிட்டமுடிகி நவுபலுடைய இடையைப்பற்றிக் குதிரையைவிட்டுக் கிழேயிழுத்துப்போட்டுக்கட் டினான், அந்தக்கட்டிலேயே அவர் ஷகிதாகிச் சுவர்க்கஞ்சேர்ந்தார் அதுகண்டந்த நபலுடைய நாயனார் மிகுந்த கோபத்தோடுந் தானே றியிருக்குங் குதிரையைத் தட்டிவிட்டுக்கொண் டந்தப்பயல் முன் போயெதிர்த்து நின்றார், இவரைப்பார்த்துப் பயல் கிட்டநெருங்கிப் பாய்ந்து விலாவைப்பிடித்துக் கிழேயடித்தான், அதனாலவரும் ஷகி தாகிச் சுவர்க்கஞ் சேர்ந்தார். அதுகண்டு ஆமிறுடைய மகனாஷகிது கடுங்கோபத்துடனே குதிரையைத்தட்டி நடாத்திக்கொண்டு, அந் தப் பயல் முன்போயெதிர்த்து வான்வீசிநார், அதற்குப்பதிலாகப் பயலும் வான்வீசிக்கிட்டநெருங்கி, யவர்கமுத்திலே யிலக்காகவோர்

வெட்டுவெட்டினான், அந்தவெட்டினாலவரும் ஷகீதாகிச் சுவர்க்கஞ் சேர்ந்தார்.

இவ்விதம், பயலுடனே ஒவ்வொருவராய் யெதிர்த்த அசுஹாபிமார்கள் நான்குபெயரையும் அந்தப்பயல் கொன்றுவிட்டு, இன்னுமென்னுடனே எதிர்த்துச் சண்டைசெய்ய வருகிறவர்கள் வாரூங்க ளென்று அழைத்துக் குதிரையைக் சுலாவுட்டுக்கொண்டு திரிந்தான். அதுகண்டு, துக்குமாரென்னும் பெயருடைய அசுஹாபியானவர் மிகுந்தகோப தீர்த்துடனே குதிரையை அம்புவிசையாய் நடாத்தி அக்கினி வேகத்துடனே போயெதிர்த்து அப்பயலின்சிரசுக்கு நேரிலக் குப்பார்த்தோர் வெட்டுவெட்டி யிரண்டாகப் பிளந்துபோட்டார், அதனாலவனும் நரகஞ்சேர்ந்தான். இவ்விதம், பயல் வெட்டுப்பட்டிறந்ததை அவனுடைய நாயனை புத்தவிரியன் கண்டுடனே, துடித்துத் தலையைபசைத்துப் பார்பாரென்று தனதுகுதிரையின் மேலேறிக்கொண்டு, அசுஹாபிமார்கள் நிற்குமிடத்தில் வந்து இடியிடித்துபோலோர் சத்தம்சப்தித்து, ஓகே, அறபிகளே! நீங்களோருவரு மென்னுடைய கத்தியைவிட்டுத் தப்பிபோகமாட்டீர்கள், உங்களுக்கெல்லாஞ் சாவடுத்துக்கொண்டது வாரூங்களென்று குதிரையைவலசாரியிடசாரிவிட்டுப் பாய்ந்து துக்குமாரென்னும் அசுஹாபியைக் குதிரையில்நின்றும் விலாவைப்பிடித்திழுத்துச் சுழட்டிவிதினான். அந்தவிச்சினாலவர் அப்துல்லாவென்னுமோர் அசுஹாபிமேலே போய்விழுந்து இரண்டுபேரும்ஷஹீதாய்ச் சுவர்க்கஞ் சேர்ந்தார்கள், பின்னரந்தச் சுத்தவிரியன் மற்ற முசிலிமானபேர்களுடனேவந்தெதிர்த்தான், அதுகண்டு அசுஹாபிமார்கள் யாவரும்பயந்து பின்னிடைந்தார்கள், அப்போது அவ்வசுஹாபிமார்களுக்குத் தலைவராகிய புலேபுனு அப்பாசுறலியல்லாகு அன்கவர்கள், முயினைவர்களுக்கெல்லாம் இராஜாவாகியும் எங்களுக்கெல்லாம் நாயகமாகியும் விளங்கும் யா அலியே இந்தக் குதிரைமேலேறி யெதிர்த்துவருகிற சுத்தவிரியனைத் தடுத்தாக்கொள்ளுங்கள், அப்படித் தாங்கள் தடுக்காதவரையில் முசிலிம்கள் கலவரப்படுவார்களென்று சொன்னார்கள்.

அதுசேட்டு, அலிறலியல்லாகு அன்கவர்களேறிநிற்கிற துல்துலென்னுங் குதிரையை மனவேகமாக நடாத்திக்கண்களிலே அக்கி

னிப்பொறிதெறிக்க கோபங்கொண்டு வந்து, அந்தச்சுத்தவீரியனை எதிர்த்தார்கள்; அப்போதுறவியல்லாகு அன்கவர்களுடைய வர்சனை யாகிய முகம்வியர்த்து நீர்சிந்திற்று. அந்தவேர்வை மணம்வாடாமல் விகைப்பூமணம்போலிருந்தது, இவ்விதமெதிர்த்துவந்த அலிறவியல் லாகு அன்கவர்களைப்பார்த்து, அந்தச்சுத்தவீரியன் சப்தித்து நீயார்? நல்லவாவிபனாக இருக்கிறாயே என்னைநீமற்ற இராஜாக்களைப்போ லெண்ணித்தெரியாதபுத்தியினாலுன் குதிரையை நடாத்திக்கொண்டு நெருங்கக்கிட்டவந்துவிட்டாய், என்றாலும் (சிறியாற்செய்தகுற்றம் பொறுப்பது பெரியோர்க்கடனே,) என்னும் நீதிவாக்கியத்தினால் நீ செய்தகுற்றத்தை நான்பொறுத்துக்கொண்டேன், இப்போதுன்னு யிரைத் தப்பித்துக்கொண்டு போவென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டு, அலிறவியல்லாகு அன்கவர்கள் அந்தச் சுத்தவீரி யனைப்பார்த்துக் கடுங்கோபங்கொண்டு அல்லாவுக்கும் அவனுடைய மருதுக்கும் பகையாது பாவகன்மம்பொருந்திய சுத்தவீரியனை, நான்பனிகாவிபுக்கினையி லுண்டானபுலி, இன்னும், அபீத்தாவிபு டைய மகனாகிய அலியாபிருக்குமென்று சொன்னார்கள். அந்தச்சுத் தவீரியன் அலியென்றசொற்காதிலே கேட்டமாதிரத்தி விடியிடித் ததுபோலே சப்தமிட்டு அலிறவியல்லாகு அன்கவர்களைப்பார்த்து, ஓகே! மனுடனேநீரெம்பவும்பேசாதே வாயைமூடென்றுசொல்லி யுருவிய வரனோடுபாய்ந்தான், உடனே, அலிறவியல்லாகு அன்கவர் களுந்துல்புகறென்றவானோடும் பாய்ந்தார்கள். இவ்விதம், இரண்டு பேர்களுங் காலையிலிருந்து பொழுதுச்சுத்தைவிட்டுஞ் சாய்ந்த லுக றுநேரம்வரையில் வெட்டுந்,கட்டுமாக நின்றுவிடாத சண்டைசெய்தார் கள், இவ்விதஞ் சண்டைசெய்ததிலே, அந்தச்சுத்தவீரியனுடைய குதிரைநடையயர்ந்து இளைத்தது, அதுகண்டவன், அலிறவியல்லாகு அன்கவர்களைப்பார்த்து, ஓகே, அபீத்தாவிபுடைய மகனாகிய அலி யேயென்னுடைய குதிரையிளப்பாயிருக்கிறதாகையால், நான்வே ருேர்குதிரைமேலேறி யுன்னுடனே சண்டைசெய்கிறேன், அதுமட் டிலுங் கொஞ்சம்பொறுத்து நில்லுமென்றுசொன்னான்.

அதுகேட்டு அலிறவியல்லாகு அன்கவர்கள் அந்தச்சுத்தவீரி யனைப் பார்த்துன்மணம்போற்செய் யென்றுசொன்னார்கள். உடனே

யவன் தன்னிடத்திற்கு வந்துவேறோர் குதிரை மேலேறிச் சீக்கிரத் திற் சண்டைத்தலத்தில்வந்து நின்றுகொண்டு, ஒகே, அலியே! நீயென் னையறியமாட்டாய் போலிருக்கிறது, நானாகிறவன் பெருங்கீர்த்தியை யுடையவன், அனேக இராஜாக்களுடைய கோட்டைகளையிடித்துப் படைகளையெல்லாம் வெட்டிக் கருவருத்தவன், ஆதலால் நீ யெனக்கெ ம்மாத்திரம் போபோவென்றுசொன்னான். அதுகேட்டு, அலிறலியல் லாஹு அன்கவர்கள், அந்தச்சுத்தவிரியனைப்பார்த்து, ஒகே! தன்னை ப்பெருமையாகப் பேசுகிறவனே, உன்னுடையபேரென்னவென்றுகேட் டார்கள், அதற்கவன் என்பெயர் சுக்கைறுல் ஆமிறென்றுசொன்னான். அதுகேட்டு, அலிறலியல்லாஹு அன்கவர்கள், அந்தச்சுக்கைறுல் ஆமி றைப்பார்த்து நீசுத்தவிரியன்தான், அதற்குக் குறைவில்லை, என்றாலு மிப்போ தன்னுடைய சுத்தவிரியத்தையும், உயிரையுமிழந்துபோடா மற் கலப்பறுதலான (லாஇலாக இல்லல்லாகு முகம்மதுர்ஹசுலுல் லாகி) என்னுந் திருக்கவிமாவைச் சொல்லுவையே மாறால், உனக்குப் பெருமையுந் கீர்த்தியுமுண்டாகுமென்று சொன்னார்கள்.

அதுகேட்டுச் சுக்கைறுல்ஆமிறு மிகுத்தகேரபங்கொண்டு அலிறலி யல்லாகு அன்கவர்களைப்பார்த்து, ஒகேஅலியே! உன்னைப்போலனேகர களை நான் பார்த்திருக்கிறேன், ஆதலால், உன்னுடைய மாறாட்டத்து கு நானுல்லை, அதற்குவேரையாரையேனும் பார்த்துக்கொள். நீரெம் பச்சாமார்த்தியம்பேசவேண்டாம் வாயைமுடிக்கொள்ளென்றுசொல்லி ப்பாய்ந்தான். அதுகண்டு, அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள், இவன் என்னசொன்னாலுந் தீனில்லிசலாமாகிறது கஷ்டமென்று நினைத்து மிகவும் கொடோமான கோபங்கொண்டு இடியிடித்ததுபோலோர் சப்த மிட்டுக் குதிரையின்மேலிருந்து, ஓர்குதிகுதித்து அந்தச் சுக்கைறுல் ஆமிறுடையஇடைக்கட்டோடு பிடித்துக்குதிரைகல்லணையை விட்டுக்கீழே யிருந்துச்சுழட்டி அங்குநிற்கிற புலைபுனு அப்பாசையடித்து, அவர்களிடத்தில் இவனைக் கடுங்காவலில் வையுமென்று வீசிஊர்கள் உடனே புலைபுனுஅப்பாசு றலியல்லாஹு அன்கவர்கள் அந்தச்சுக்கைறுல் ஆமிறை தனையிட்டுக் காவலில் வைத்தார்கள்.

இவ்விதம், இங்கேநடந்த காரணங்களையெல்லாம், அந்தக்களிக் கூண்டிலிருந்த, சுக்கைறுல் ஆமிறுடைய பெண்சாதிகண்டு, அக்கூண் டைவிட்டுஞ் சரேலென்று கீழிறங்கி, இனிப்புருஷனுக்குப் பின்னாலே

நமதுபிரைவைத்திருந்ததினற் காரியமென்னவென்று யெண்ணிக் கடுங்கோபத்துடனே வாணையுருவிச் சுழற்றிகொண்டு, வாவரத்திலேயே முசிவிமானவர் கூட்டத்திலிழுந்து ஒரு அசுஹாபியைவெட்டினான். பின்னுமதுபோலே குதித்துப்பாய்ந்து ஒவ்வொருவராகமுன்று அசுஹாபிமார்களை வெட்டிவிட்டுவாணையசைத்து நின்றுகொண்டு, ஒகே முகம்மதுடைய கூட்டத்தார்களே என்புருஷனை நீங்கள் சிறைசெய்ததற்கு உங்களை யிலேசாக்ஷிமாட்டேன், என்னைப்பெண்பிள்ளை யென்று நீங்கள் மெதுவாக எண்ணவேண்டாம், நானாகிறவன் ஆண்பிள்ளைகளான அனைகஇராஜாக்களாவெட்டி, அவர்கள்படைகளையும் வெட்டிவெற்றியைப்பெற்றவளாகயிருக்கும், இன்னும்ஊர்பதிகளைக், காட்டையூர்பதிகளாக்கினவளாகிருக்கும், ஆதலால், என்னுடனே யெதிர்த்துவருகிறவர்கள் வாருங்களென்று சப்தமிட்டான். அதுகண்டு, அலிறயல்லாஹு அன்கவர்கள் இவள் பெண்பிள்ளையாதலால், நாமெதிர்த்துச் சண்டைசெய்யக்கூடாதென்று தங்கள்கிட்டின்ற சபுவானென்கிற பெயரையுடைய அசுஹாபியைப்பார்த்து நீர்போய்ச் சண்டைசெய்யுமென்று சொன்னார்கள், அதுகேட்டு, உடனேசபுவானுங்கோபங்கொண்டு அந்தப்பெண்பிள்ளையோடு மெதிர்த்துச் சண்டைசெய்தார் அவளும் பாய்ந்து சபுவானாவெட்டினான், அவரும் அந்த வெட்டினால் ஷகீதாகிச் சுவர்க்கஞ்சேர்ந்தார், அதுகண்டு, சபுவானுடைய வுடற்பிறந்தார் கோபங்கொண்டு, அந்தப்பெண்பிள்ளை யுடனே யெதிர்த்துச் சண்டைசெய்தார், அவரையும்; அவள்வெட்டினான், அவரும் அந்தவெட்டினால் ஷகீதாகிச் சுவர்க்கஞ்சேர்ந்தார், அதுகண்டு, அலிறலியல்லாஹு அன்கவர்கள்வந்து இவளைப் பெண்பிள்ளையென்று சம்மாளிட்டாற்காரியங்கெட்டுப்போகும் என்றாலும், இவளை வெட்டப்படாதென்றெதிர்த்துத் தங்கள் கையிலிருந்த வர்ளுடையபடியினால், அவளை யொருதட்டுத் தட்டினார்கள், அந்தத்தட்டிலே யவள்தடுமாறிக் கீழேவிழுந்தாள்.

இவ்விதம், விழுந்தவளை வாளின்படியினால் அலிறலியல்லாகுஅன்கவர்கள் அமிழ்த்துக்கொண்டுநின்றார்கள். அவளெழும்பப்பார்த்தாள், எழும்பவலாமல் வருத்தமுண்டானவளாகியுடனேஅலிறலியல்லாஹு அன்கவர்களைப்பார்த்து, ஒகே! ஏற்றவாட்டமில்லாத சுத்தவிரியோ நான் பெண்பிள்ளையானதா லென்னையொன்றுஞ் செய்யவேண்டாமென்ற சொல்லோடு (அஷுஹது அன்லா இலாக இல்லல்லாகுல

அஷுஹது அன்னமுகம்மதாற் குலுல்லாகி) என்னுமித்தஷுஹாத் துக் கலிமாவைச்சொன்னாள், உடனே அலிறலியல்லாகு அன்கவர் கள் சந்தோஷங்கொண்டு அவனைவிட்டுவிட்டார்கள், அவருமெழும்பி நின்றுகொண்டு, அலிறலியல்லாகு அன்கவர்களைப்பார்த்து அனேகம் புகழ்ந்து சுத்தவிரியரே நான் மிகவும்தாராதாமான குடித்தனத்தி லுள்ளாவள், என்னுடைய காலப்பிச்சினால் இவ்விதம் வந்துசம்பவித் தது, இனியுங்களுடைய அடைக்கலமசீனேன், ஆதலால் என் புரு ஷனை யொன்றுஞ் செய்யாமல் விட்டுவிடுங்கொன்று சொன்னாள்.

அதுகேட்டு அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள், உடனே சிறையிலி ருக்கிற சுகைறல் ஆமிறை அழைத்து, ஓகே சுகைறல் ஆமிறேயுமது பெண்ணாகி கலிமாச்சொல்லி தீனில்விசலாமாகியிருக்கிறான் ஆதலா ல், நீரும் அதுபோலே கலிமாச்சொல்லி தீனில்விசலாமாகிப் பென்சா தியுடன் கூடிவாழும், அல்லாதிருக்கில் அவனைத்தலாக்கென்னும் பிரி வினையாக்கிப்போடுமென்று சொன்னார்கள், அதுகேட்டுச்சுகைறல் ஆமிறு அலிறலியல்லாகு அன்கவர்களைப்பார்த்து யாஅலியேயுங்கள் கையை நீட்டுங்கள்கலிமாச் செல்லுகிறேவென்று சொன்னார் உட னே அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் தங்களுடைய முபாதைக்காரண கையை நீட்டினார்கள் அக்கையைச் சுகைறல் ஆமிறுபிடித்து (அ ஷுஹது அன்லாஇலாக இல்லல்லாகு வஅஷுஹது அன்னமுகம் மதாற் குலுல்லாகி) என்னுமித்த ஷுஹாதத்துக்கலிமாவைச்சொல்லி தீனில் விசலாமாய்க், ஷககட்டுங், காற்கட்டு மனிழ்க்கப்பெற்றுச்சிறை யைவிட்டும் நீங்கிநின்றார்.

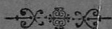
இவ்விதஞ், சுகைறல் ஆமிறும், அவருடையபென்சாதியுங்கலி மாச்சொல்லிதீனில்விசலாமானதீன்பேரில் அலிறலியல்லாகு அன்கவ ர்கள் மிகுந்த சந்தோஷங்கொண்டார்கள் மற்றமுசிவிமானவர்கள் யா வருஞ் சந்தோஷங்கொண்டார்கள் அப்போது, சுகைறல் ஆமிறென் பவர் அலிறலியல்லாகு அன்கவர்களைப்பார்த்து யாஅலியேநீங்கொளங் கேபோகவந்தீர்களென்று கெட்டார், அதற்கு அலிறலியல்லாகு அன் கவர்கள் ஐகாபினுடையமகன் இறவசல் கூலென்பவனிருக்கு முருக்கு ப்போக வந்தோமென்றார்கள் அதுகேட்டுச் சுகைறல்ஆமிறென்பவ ர், அலிறலியல்லாகு அன்கவர்களைப்பார்த்து அசனுடைய தகப்பனா

ரே சீக்கிரம்வாருங்கள், நாங்களும் அவனாரைத்தானடிவந்தோம், ஆதலால், 'உங்களுடனே, நாங்களும் துணையாக வருகிறோமென்று சொன்னார், அதுகேட்டு அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் சுகைறில் ஆமிறைப்பார்த்து நீரங்கேயேன் வருகிறீரென்று கேட்டார்கள் அதற்குச், சுகைறில் ஆமிறென்பவர் அலிறலியல்லாகு அன்கவர்களைப் பார்த்து, மூமினானவர்களுக்கு இராஜவான யாஅலியே! என்பெண் சாதியான. இவள் என்கிறியதகப்பனாருடையமகள், இவள்பேர் கிந்தென்று அழைக்கப்படும், இவளுக்கு ஓரேயுடற் பிறந்தா னுண்டும், அவளை அந்த இறவுசுல்கூலென்றபாதகன் சிறைபடுத்தியிருக்கிறான், ஆதலால், இறவுசுல்கூலென்பவனைவெட்டி அவன் ஜெனங்களையும் வெட்டிவிட்டு என்னுடைய மைத்துனனைச் சிறைச்சாலையைவிட்டுமீட்டுக்கொண்டு வரவேண்டுமென்றுவந்தேன், அப்படியவனை நான்சிறை மீட்டாமலிருந்தால், என்பெண்சாதி என்னைவிட்டும் நீங்கிக்கொள்வான், ஆதலால், மிகுதீவரத்துடனே வந்தேன், வருகிற இந்தவழியிலே தேவரீர்தங்களைக்கண்டு நேர்வழிபெற்றேனென்றுசொன்னார்.

அதுகேட்டு அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் மிகுந்த சந்தோஷமாகிச் சுகைறில் ஆமிறைப்பார்த்து நீர் என்னுடைய வலதுகையா யிருக்கும் ஆதலால், வாரும் இறவுசுல்கூலுடையவருக்குப் போய் உமது மைத்துனனைச்சிறையைவிட்டு மீட்டிக்கொண்டு வரலாமென்று சொன்னார்கள் இப்படிப்பேசிக்கொண்டு யாவரும், அவ்வழியிலே யிராத்தரித்திருந்து காலையிலெழும்பி அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் மாமானவர் முன்னிலையாகவும் மற்றவர்கள் ஜமர்த்தானபின்னிலையாகவும்நின்று, அல்லாகுத்தஆலாவைத் தொழுதெழுந்து வாதில் சுகுறவுக்குப்போகிற வருத்தமான குருக்குவழியில், அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் சிங்கத்தைப்போல் முன்னிலையாகவும், மற்றவரும் புலிகள்போலே பின்னிலையாகவும் நடந்துபோனார்கள்.

சுகைறில் ஆமிநீமான் கொன்ட சருக்கம்.

முற்றிற்று.

அலியார் மழையழைத்த சருக்கம்.

அறுசீர்க் கழிநெடி லாகிரியவிருத்தம்.

மாக நிறைந்த புகழிறகூல் மருகாலியார் பாலையிலே
தாக நிறைந்த மெய்ம்மையவர் தகைமை யறிந்தோ ரிறையவன்பால்
வாகு நிறைந்த காமேந்தி வருந்தி யிரந்து துஆக்கேட்டு
மேக நிறைந்த மழையழைத்தமேன்மை யெவையும் விளம்பிடுவாம்.

இதன்பொருள்.

ஆகாயத்திலும் நிறைந்தபுகழையுடைய றகூல்நாயகமவர்களின்
மருமகனான அலிறலியல்லாஹு அன்கவர்கள், பாலைநிலத்திலேதாக
ம்நிறைந்த மெய்ம்மையுடையவர்களான அசுஹாபிமார்களின் தன்மை
யையறிந்து ஒப்பற்ற அல்லாருத் தஆலா இடத்தில், அழகுநிறைந்த
தங்களிருகைகளையுமெடுத்தேந்தி மிகவும்வருந்துதலாக இரந்து துஆக்
கேட்டு, மேகத்தில் நிறைந்திருக்குமழையை யழைப்பித்தமேன்மை
கள் யாவையுஞ் சொல்லுகின்றும்.

சரித்திரவசனம்.

அலிறலியல்லாஹு அன்கவர்கள் முன்னிலையாய் மற்றவர்களின்
னிலையாயும், இரவும்பகலு மொரோநடையாக நடந்து நாலாநாள் பூமி
கபாலங்கபாலமாகவெடித்துக்கானற்பறக்கும்பாலைநிலத்திலானபோது
தண்ணீர்த்தட்டினு லசுஹாபிமார்களுக்கும், அவர்களேறிப்போகும்
வாகனாதிகளான குதிரைகளுக்கு மிகவுந் தாகமுற்றிருக்கும் வருத்தத்
தினால், அலிறலியல்லாஹு அன்கவர்களிடத்திலே சிலபேர்ப்ர்கள்போய்
மரியாதை யொழுங்குடனே சலாம்சொல்லி யடுத்து நின்று போற்றி
ப்புகழ்ந்து நாயகமானவர்களே! எங்களுக்கும், எங்கள் வாகனாதிகளுக்
குந் தண்ணீரில்லாம விருப்பதால் வருத்த மிகவுமுண்டாயிருக்கிறதே,
இப்படியிருந்தால் நாங்களும் எங்கள் வாகனாதிகளுந் தாகத்தினலிறக்
குந் தன்மையாவோமென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டு, அலிறலியல்
லாஹு அன்கவர்கள் அந்தவழியி னிடங்கள் யாவும்நன்றாய்த் தெரிந்த
வரான அம்றிபுனு வுமையத்துல் லமீரியையழைத்து இவ்விடத்தின்
பேரென்னவென்று கேட்டார்கள், அதற்கவர், அலிறலியல்லாஹு
அன்கவகர்னைப்பார்த்து, நாயகமே இந்தத்தலமாகிறது லகுவானென்று

சொல்லப்பட்ட தலமாயிருக்கும், இங்கே காடுகளிலிருந்து வழிதப்பி யானை, புலி, கரடி, மான், முசல், உடும்பு, இவைபோலுள்ள மற்றெந்த வுயிர்ப்பிணமாகிலும் வருமேயானாற் சூட்டினாலே வெந்திறந்து கரிந்துபோகுங்கள் அதுவுந்தவிர, இவ்விடங்களிலே பேய்பிசாசு, பூதகணங்களே குடியாயிருந்துவிளையாடிக்கொண்டிருக்குமென்றுஞ் சொன்னார். அதுகேட்டு, அலிறலியல்லாஹு அன்கவர்கள் அம்முறலியல்லாஹு அன்குவைப்பார்த்து கல்லதுதான் யாஅம்மே இப்போது அசுஹாபி மார்களுடைய தாகந்தீரும்படியாகத் தண்ணீர்வேண்டுமேயதற்கெப்படி யென்றுகேட்டார்கள்.

அதற்கு, அம்றிபுனு வுமையத்துல் லமீரி அலிறலியல்லாஹு அன்கவர்களைப் பார்த்து நாயகமே இங்கே கொஞ்சந்தூரத்திலே பனியீசுக்கிளையாருக்கு ஒரு தண்ணீர்த்தடாக முண்டும், அதிலேயிப்போது தண்ணீரிருக்கிறதோ இல்லையோவென்றுபோய்ப் பார்த்தாற் றெரியுமென்று சொன்னார், அதுகேட்டு, அலிறலியல்லாஹு அன்கவர்கள் அம்முறலியல்லாஹு அன்குவைப்பார்த்து; யாஅம்மே! நீர்போய் அவ்விடத்திற் றண்ணீரிருக்கிறதா இல்லையோவென்று பார்த்துக்கொண்டு சீக்கிரம் வாருமென்றுசொன்னார்கள். அதுகேட்டுடனே அம்றிபுனு வுமையத்துல்லமீரி சூராவளிக் காற்றைப்போல் விரைந்து நடந்து தடாகத்தைநெருங்கிப் பார்க்கும்போது, அங்கே தண்ணீர் கொஞ்சமேனு மில்லாமற் றடாகங் காயந்திருக்கக்கண்டு, இன்னங் கொஞ்சதூரம்போய் எங்கேயாவது தண்ணீரிருக்குந்தானத்தைக்கண்டுதான், நாம் அலிறலியல்லாஹு அன்கவர்களிடத்திற்குப் போகவேண்டுமென் றெண்ணங்கொண்டவராக நிற்கும்போது,

அந்தத்தடாகத்தையடுத்த காட்டிலிருந் தோர்பலத்தசுத்தவீரியன் குதிரையின்மே லேறிக்கொண்டு அவ்விடத்திற்கு வந்தான்; வந்தவன், அங்குநிற்கும் அம்றிபுனு வுமையத்துல் லமீரியைக் கண்டு ஒகே! வயதாளிகளில் மிகுந்தவரே நீர்யார்? எங்கேயிருந்துவந்தீரென்றுகேட்டான். அதற்கு அம்றிபுனுவுமையத்துல்லமீரி அவனையினனென்றுதெரிந்துகொள்ளாமல், நான்முசிவிமானபேர்களில் நின்று மொருவன் முகம்மது சல்லல்லாஹு அலைகிவசல்ல மவர்களுடைய அசுஹாபியென்றுஞ் சொன்னார், அப்போதவன் முன்னு விவருடைய குணங்குறி செய்கை முதலியவைகளைக் கேட்டிருக்கின்றான், என்

றாலும் ஆள்மாத்திர மின்னொன்று தெரியாது, அப்படியிருந்தாலும் இவருடைய தடாரிக்கமான பேச்சினால், இவர் அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரியாகத்தானிருக்கவேண்டுமென்று தீர்மானித்து, இவர்பேரில் மிகு சந்தோஷங்கொண்டவனைப்போல் மனத்திலொரு குபாடத்தை யெண்ணி யக்குபாடத்தை வெளிக்குக் காட்டாமல் மறுஹபாமஹறுஹபாவென்று அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரியைப் பார்த்துயாஷெய்கேயென் றழைத்து, நீர்பிநாயகத்தை யெப்படிவிட்டுவிட்டு வந்தீரென்று கேட்டான். இவ்விதங் கேட்டவனுடைய குபாடத்தை அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரி யறியாமல், இவனம்மை யறிவான்போலி குக்கிறதென்றெண்ணி அவனைப்பார்த்து நானபிநாயகத்தை கைரூபியத்தாக விட்டுவிட்டு வந்தேனென்று சொல்லிப்பின்னருமவனோடும் நீ ரெந்தக்கூட்டத்திலுள்ளவரென்றுகேட்டார்.

அதற்கந்தக் காபிரானவன், தான்கொண்ட கெடுதியைமுடிப்பதற்குப் பொய்யாக நான் பனீயித்துபான் கிளையிலுள்ளவன், நானுமென்கிளையார்கள் யாவரும் ஸுமனைப்பற்றிப் பிடித்தவர்களாக இருக்கிறோம், உம்முடைய பெயரென்ன கிழவரே யென்று கேட்டான். அதற்கிவர் என்பெயர் அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரியென்றுசொன்னார். அதற்குக் காபிரானவன், நானிதற்குமுற்பட வம்முடையபெயர்குணம் குறிகேட்டிருக்கிறேன், என்றாலு மும்மைக் கண்டதில்லை, இப்போது அல்லாகுத் தஆலாவுடைய கிருபைபிண லும்மைக்கண்டு கொள்ளும்படியாகவந்ததே அதுதானெனக்குபோதுமானது ஆனால் நீரிப்போதிந்தக் காட்டிற் றனித்தவராக என்னகாரியத்தைநாடிவந்தீரென்று கேட்டான். அதற்கு அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரி அவனைப்பார்த்து, அபித்தாலிபுடையமகனார் அமீறில் முமினீன் அலிறலியல்லாகு அன்கவர்களும் ஆபிரம் அசஹாபிமார்களும் நானும் இறவுசுல்குவென்ற இராஜனுடைய கோட்டைக்குப் போகவந்தோம், வழியிலே தண்ணீர்த்தட்டினாலே ஜனங்களுக்கிருக்கிற வருத்தத்தைப் பற்றித் தண்ணீர்தேடவந்தேனென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டுக் காபிரானவன் (தேடியமுசல் காலடியில் வந்து சிக்கினதுபோலே) அம்றுக்கிழவ னம்மிடத்தில்வந்து சிக்கிக்கொண்டானென்று பெரியவெண்ணங்கொண்டு, அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரியைப்பார்த்து, ஒகே ஷெய்கே! கொஞ்சதூரத்திலே போய்ப்பார் ததாற்றண்ணீர் கிடைக்குமென்று சொல்லிவிட்டுத் தானேறிவந்த

குதிரையை வயுவேகமாக நடாத்திக்கொண்டு, தன் கூட்டத்தாரிரு
க்கு மிடத்திலவந்து அவர்களை, ஓகே! என்கூட்டத்தார்களேயென்
று சத்தமிட்டு அவசரமாக அழைத்துச் சொன்னதாவது, அப்துல்
லாவுடைய மகன் முகம்மதின் தண்டற்காரனான அம்றுக்கிழவன் காட்
டிலே தனித்தவனாகத் தண்ணீர் தேடிவந் திருக்கிறான், நானவனைக்
கண்டு இணக்கமாகப் பேசினதால் அவனென்னேமும், மலைக்குப்பின்
னாலே அபித்தாலிபுடைய மகன் அலியும் ஆயிரம்பேர்களும் வந்து
தண்ணீர்த் தாகத்துடனே வருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்களெ
ன்றுசொன்னான். ஆதலால், அந்த அம்றுக்கிழவன் சொன்னதைப்
பார்த்தால்,

அவர்கள் எப்படியும் தாகத்தி லிறந்துபோவார்களே தவிர வேற
ில்லை. ஆனதால், அதை நாம் கவனிக்காமல் அந்த அம்றுக்கிழவன்
அலியுடைய கூட்டத்திலே போய்ச் சேருகிறதற்கு முன்னே அவனைத்
தேடிப்பிடித்துக்கொண்டு வாருங்கள். நானும் வரும்போதவனைத்
தாப்புக்காட்டித் தண்ணீர்கிடைக்குங் கொஞ்சந் தூரத்திற்போய்த்
தேடுமென்று சொல்லிவிட்டு வந்தேன், ஆதலால், சிக்கிரம்போங்களை
ன்று சிலபேர்களைத் தூரத்தினான். அதுகேட்டு, அந்தப்பாவிகளான
காபிரீன்களும் சரேலென்றுவந்து அம்றிபுனு வுமையத்துல்லமீரி
தண்ணீர்தேடும் பராக்கிலே திரியும்போது, அகஸ்மாத்தாய் நெருங்கி
மேல்விழ்ந்து பிடித்துப் பின் கட்டாகக்கட்டிக் காலுக்குங் கைக்குந்
தழையிட்டு அவரைப்பார்த்து, எடா கெட்டவனுடைய மகனே! நீ
யனேகநாளாகத் திருகுதாளஞ்செய்துகொண்டு ஒருவனுடையகையி
லும் அகப்படாமலே தப்பித்திரிந்தாயல்லவா, அப்பேர்ப்பட்ட நீ
யிப்போது பறவையானது கண்ணியிற் சிக்கினதுபோல் எங்கன்கை
யில்வந்து சிக்கிக்கொண்டாயே, இனியுன்னை நாங்கள் இலேசில் விடு
வோமா? சித்திரவதைசெய்து கொன்றுபோடுவோம் பார்பாரென்று
சொல்லிக் குதிரைக் கசையினுலடித்து, முகங் குப்புறக் கீழேதள்ளி
வழியிலேகிடக்கிற கற்பனரும், முட்களு மிலருடைய, சரீரத்தைக்குத்
திக்கிழித்து இரத்தமோடும்படியாக இழுத்துக்கொண்டுபோய்த் தங்
கள் கூட்டத்தா ரிடத்தில் விட்டார்கள்.

அதுகண்டு, அங்கிருக்கும் பாவிகளான காபிரீன்கள் அம்றிபுனு
வுமையத்துல் லமீரியைக்கண்டபோது கெக்கைபோட்டுச் சிரித்து,
எடா! அம்றுக்கிழவாவந்தயா, வாவென்று தூஷணத்துடனே

யிர்தக் கிழவனுக் கிவர்கள் செய்துகொண்டுவந்த நோவினை போதா தென்றுசொல்லி, அவருடைய கழுத்திலும், இடுப்பிலும் இருப்புச் சங்கிலிகளைப் பூட்டி யங்கிருக்குமிடங்கள்தோறு மிழுத்துக்கொண்டு போய்விட்டு, அவருடைய சத்தம் வெளிக்குக்கேட்காமற் பறமேளத் தைக் கொட்டிக்கொண்டு சகைகளினு லடிப்பார்கள், அந்த அடி யின் வருத்தம் பொருக்கக்கூடாமல் அம்றிபுனு வுமையத்துல் லமீரீ (வலாஹவுல வலாக்கூவத்த இல்லாபில்லாகில் லலீயுல்லலீம் என்றும் இன்னு லில்லாகி வாயின்னு இலேகி ருஜு-ருன்) என்றுயிர்தக்கைசே தவாக்கியங்களைச் சொல்லி அல்லாகுத்த ஆலாவைத் திகீறுசெய் தவராய், அப்பாவிப் பயல்கள்செய்யு மகாதெண்டனைக்கு எகப்பட் டிக்கொண்டிருந்தார். இதுபிற்க,

இங்கே, லகுவானென்னுந் தலத்திலிருக்கிற அலிமலி யல்லாகு அன்கவர்கள், அம்றிபுனு வுமையத்துல் லமீரீபோய் வெகுநேரமாச்ச தே இதுவரையுமவர் வரவில்லையே யென்று யோசனையாபிருக்கும் போது, அசஹாபிமார்கள், தங்களுக்குருக்கிறதண்ணீர்த்தாகம் பொ றுக்கக்கூடாமல் வருத்தங்கொண்டதிற் சிலபேர்கள் விரைவாகவந்து அலிமலியல்லாகு அன்கவர்களைப்பார்த்து எங்கள் நாயகமே யென்று போற்றிப் புகழ்ந்து, இப்படித் தண்ணீரில்லாத விடங்களில் நபிநாய கமுகம்மதுசல்லல்லா கலைகிவசல்லமவர்கள், அல்லாகுத்த ஆலாவிடத் திலேகையெடுத்துத் துஆக்கேட்டு மழைபெய்யும்படியாகச் செய்திரு க்கிறார்களே, அதுபோல, தேவரீர் தாங்களும் இந்தத்தருணத்தில் அல்லாகுத் தஆலாவிடத்திலேகையேந்தித் துஆக்கேட்டால், அந்த நாயகன்முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்கள் பொருட்டினால் எங்களனைவோர்களுடைய தாகந் தீரும்படியாய் மழைபெய்யவைக் கமாட்டானா? ஆதலால், நீங்கள் துஆக்கேளுங்களென்று சொன்னா ர்கள்.

அதுகேட்டு, அலிமலியல்லாகு அன்கவர்கள், அல்லாகுத்தஆ லாவைநாடி மிகவுமனமுருகி யாது யாதல்முஸ்த கில்தியானவனே நீசகலகருமமும் அறிந்தவன், அடியார்களை யிரட்சிக்கிறவன், நாடி யகாரியத்தை முடிக்குந்தத்துவத்தையுடையவன், ஆதலால். உன்கி ருபையினால் என்னைச்சூழ்ந்தவர்களுடைய, தாகத்தைத் தீர்த்துவை யென்று, தங்களழகான இரண்டுகையையும் நெஞ்சிக்கு நேராயுயர் த்தி விருப்பத்துடனே துஆக்கேட்டு நிற்கும்போது, தங்கள்தலைக்கு

94 இறவுசுல்குல்படைப்போர் வசனகாவியம்.

மேலாக வானத்திலோர் கருமேகம்வந்து வளைந்து பெருமிடிகளுடனே விடாமழையாகப் பெய்தது, அதனாலே அவ்விடங்களெல்லாம் வெள்ளம்புரண்டுகடலைப் போலே தண்ணீரோடினது. அதுகண்டு, அங்கிருக்குட் அசுஹாபிமார்களெல்லாம், அல்லாகுத் தஆலாவை மிகமிகப்புகழ்ந்து போற்றி மனமகிழ்ச்சிக்கொண்டு, தாங்களுந் தண்ணீர் குடித்தார்கள், குளித்தார்கள் வானதிகட்குந் தண்ணீரூட்டிக் குருப்பாட்டிப் பின்னர், தங்களிடத்திலிருந்த தோலுத் துருத்திகளிலெல்லாம் தண்ணீரை நிரப்பியுங்கொண்டார்கள்.

இவ்விதம், யாவருந் தண்ணீர்தாகந் தீர்த்து சந்தோஷத் துடனே இருக்கும்போது சூரியனைடந்தான், அவ்விவையிலே செய்ய வேண்டிய கிரியைகளைச் செய்து யாவரும் நித்திரைசெய்தார்கள், அப்போது, அவ்விவையல்லாகு அன்கவர்கள் அம்றிபுனுவுமையத்துல்ல மீரிவராததினால் வியாகூலமிகுந்தவர்களாக நித்திரை யில்லாதுகண்ணிழித்திருந்து விடிவேறானவுடனே, எல்லோர்களுடனு முன்னிலையாக நின்று அல்லாகுத்த ஆலாவைப் பஜிந்தொழு தெழுந்தபின்னர் தாங்கள் அப்துல்லா இபுனுசுல்குனி யென்பவரைப்பார்த்து ஒகே நபிநாயகத்தின் மண்டற்காரராகிய அப்துல்லாவே, அம்றிபுனுவுமையத்துல்லமீரி நேற்றையதினந் தண்ணீர் தேடிப்போனவ ரிதுவரையிலும் வரவில்லையே யதை யோசித்துப்பார்க்கில், அவரொருவேளை சத்துருக்கள் கையிலகப்பட்டுக் கொண்டாற்போலுந் தோன்றுகிறது நீரிந்தவழிகள் நன்றாகத் தெரிந்தவராதுலாற் சீக்கிரம்போய் அவரைப் பார்த்துவாரும், அப்படி நீர் போகுமிடங்களில் சத்துருக்களிருக்கில், அவர்களிடத்தில் நின்றுந் தந்திரமாக நீங்கிக்கொள்ளுமென்று சொன்னார்கள்.

அதுகேட்டு, அப்துல்லா இபுனுசுல்குனியென்பவர் சூறாவளி க்காற்றிந், தன்னுடைய நடைக்கும் பிந்தும்படியாய் மனவேகத்துடனேகடந்து எவ்விடமும் பார்த்துக்கொண்டு முன்னர், அம்றிபுனுவுமையத்துல்லமீரி தண்ணீர்தேடிப்போன தடாகத்தையடுக்கப்போய் நின்று நான்கு பக்கங்களையுந் சுற்றிப்பார்க்கும்போது அங்கே ஓர் திசையிலே தூசியானது மேகம்போலேபரந்துவருவதுடனே குதிரைகளின் காற்குழும்படி சடசடென்ற சத்தமுங்கேட்டார், அப்போது தன்மனதிலிந்த ஆரபாரமாக வருகிற குதிரைக்காரர்கள் சத்துருக்க

ளாகவே யிருக்குமென்றெண்ணி மனதில் யோசித்தார் வருகிறவர்க ள்மெய்யாகச் சத்துருக்களாக இருந்தால் நம்மை யிலேசாகவிடமாட் டார்கள், அதற்கு முன்னதாக நாமொருதந்திரஞ் செய்துகொண்டிரு க்கில் அவர்களைவிட்டுத் தப்பியுயிர்பிழைக்கலா மென்றென்றைநினை த்துடனே, தானுடுத்திருந்த வடைகளைச் சீக்கிரம்களைந்து சுருட்டி யங்கே பூமியிலோர் குழியைக்கெல்லி, யக்குழியி லப்பிடைவைகளைப் புதைத்துக் கபுறுபோல் மண்ணைக் குனித்துவைத்துப் பின்னர், தாம் பழங் கந்தத்துணிகளையும், பழயகறுப்புக் கம்பளத்தையும் கட்டிக் கொண்டு ஒரு பெரியகல்லை யெடுத்துத் தன்தலையிலடித்து இரத்தம் பிர்விட்டோடும்படியா யுடைத்து முழங்கால், முழங்கைமேலெல்லாம் வரிசையாய் இரத்தம்பிசியும்படி கிழித்துப் புழுதிமண்ணை யள்ளித் தலைமேலும், உடல்மேலும் போட்டுக் கூட்டிய கபுறின்றலை மாட்டிவி ருந்து கண்களிற்றுரைதாரையர்க்க் கண்ணீரொழுகும்படி பெருங்குர விட்டு விதியோயிதுவென்று விடாவழுகையுடனே யேங்கியேங்கிய முதுக்கொண்டிருந்தார்.

அப்போது, இவரையோசித்தகுதிரைக்காரரான காபிரீன்கள், அவ் விடத்தில் நெருங்கி றிவரைப்பார்த்து, ஒகே, பெரியவயதைபுடைய வரே! நீரிந்தவிடத்தி லிப்பேர்க்கொத்தகோலத்துடனே காயப்பட்ட வராகப்பரிதாபத்தோடு மழுக்கிறவரலாரென்ன நீர்யார்?எந்தவூரென்று? கேட்டார்கள், அதற்கு அப்துல்லா இபுனு சுல்சகுனி, நான் பனீகு தைபாக்களையில் மிகவுஞ் சிறப்பையுடையவன், என்னிடத்தில் அநேக திரவியங்களும், ஆடு மாடுகளும், ஒட்டகங்களும் பணிவிடைசெய்கி றவவலாட்களும், கூட்டத்தார் குடும்பத்தார்களுமுண்டாகி, அவைக ளோடும் நான்சிறப்பாக இருந்துவாழும்போது, திரு மதீனமா நகர த்திலிருக்கிற மாயமுகம்மது சிலசுத்தவீரியர்களுடனே யென்னெல் கையிலவந்துபுகுந்து அங்கிருக்கும், ஆடுமாடு, பணங்காகமுதலாகிய சகலசம்பத்தைபுந் கொள்ளையாடிக் கொண்டுபோனதால் நான்மிகு ந்ததரித்திரியவானாக வருத்தப்பட்டுப், பனீதியரசுக் கிளைபினுடைய தலைவனிடம்போய் என்னுடைய புண்பாட்டையும், வறுமை வருத்த ன்தையுஞ் சொன்னதின்பேரிலே யவர்மிகவு மிரக்கங்கொண்டு ஐந்து குதிரையும் பத்துஒட்டகையும், கொஞ்சந்திரவியமுந்தந்தார், அவை களையெடுத்துக்கொண்டு சந்தோஷத்துடனே நானும், எனக்கிளைய வுடற்பிறந்தானு மிந்தவழியாக தரும்போது, அபீத்தாலிபுடையமகன்

அவியும், அவனோடு சிலசுத்தவீரியர்களும் வந்து விழுந்து தம்பியை வெட்டிப்போட்டு, என்னைத்தலைகாலுடைத்து இரத்தஞ்சிந்த அடித்துச் சில சாமான்களையும் பணங்காசு, குதிரை, யொட்டசுங்களையும் கொள்ளையடித்துக்கொண்டுபோனார்கள்.

அதினாலே, இந்த இடத்திலிறந்துபோன தம்பியைப் புதைத்துப் போட்டு, என்விதியைநினைத்து அழுதுக்கொண்டிருக்கிறேனென்று கூடக்கொஞ்சம் பெரிய சத்தமிட்டு ஏங்கி ஏங்கி யழுதார். அந்தக்காபிரீன்கள் அப்துல்லா இபுனு சுல்குனியிருக்கிற தந்திரர் தெரியாமல் அவருடைய கோலத்தையும், அழுகிறதுக்கத்தையும், தலைகாலுடைந்திருக்கிறவிதத்தையுங்கண்டுமிகவுமனமிரங்கி ஓகே, கிழவனாரே (வாராதுவாராது என்னப்பட்டும், வருவதுபோகாது நம்மைவிட்டும்) என்றபழமொழி யறியமாட்டரோ; ஆனதாற் போனதுவாராது போகட்டும், நீரழகையைவிட முமக்கு வேண்டுமானபணங்காசு கொடுக்கிறோம் எங்கள் கூட்டத்தா ரிருக்குமிடத்திற்குப் போகலாம் வாராமென்றழைத்தார்கள், அதுகேட்டு அப்துல்லா இபுனுசுல்குனி மனதிலேநாம்செய்த தந்திரத்துக்கு நல்லவாய்ப்புவந்து கிடைத்ததென்றெண்ணியுள்ளார்களே, அல்லாருத்தஆலாவைப் புகழ்ந்தவராக இருந்த விடத்தைவிட்டும், எழும்பக் கூடாதவர்கள் போல மெள்ளமெள்ள எழுந்திருந்து கொஞ்சங்குனிக்கூனிக் கொஞ்சங்கந்திக்கிந்தி நடந்து சீமேவிழுந்துக்கொள்வார், அதுகண்டு அந்தக்காபிரீன்களிடிலொருவனோடிவந்து சீமேவிழுந்த இவரை தூக்கி மேலேயொட்டி யிருக்கிற தூசிமண்ணைத் துடைத்துக் கைத்தாங்கலாக நடாத்தக்கொண்டுபோவான்.

இவ்விதம், போகிற போதும் இன்னும் கொஞ்சம் வீணுக்கு அப்துல்லா இபுனுசுல்குனி நழுவினாப் போலே சீமே விழுவார் அதுகண்டு இன்னுஞ்சில காபிரீன்கள்வந்து தூக்கித்தாங்கிக் கொண்டுபோவார்கள் இவ்விதத்தி லப்துல்லா இபுனு சுல்குனி யழுதகண்ணோடுங் (கிழவன்கூற்றென்ற) பழமொழிபோலே யந்தக் காபிரீன்களுடனே நடந்து, அவர்களுடைய கூட்டத்திலே போய்ச் சேர்ந்து, அவ்விடங்களிற் கண்ணோட்டமாகச் சுற்றிப்பார்க்கும்போது, அம்றிபுனுமையத்துல்ல லமீரியைக்கைகாலுக்குத் தழையிட்டு இரும்புச் சங்கிலியைக் கழுத்திற்கூட்டி யோரிடத்திற் போட்டுக்கட்டி யிருக்கக்

கண்டு அப்துல்லா இபுனு சுல்குனி யானவர் பதறாமற் றெரியாதவர் போல் அங்கிருக்குங் காபிரீன்களைப்பார்த்து புண்ணியவான்களே, இதோகட்டிலேகிடக்கிறவன் யாரென்றுகேட்டார். அதற்கவர்கள், ஒகே! கிழவனே இவனும்குடைய பகைஞன் முகம்மதுடைய தீண்டற்காரனான அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரியென்றுசொன்னார்கள். அப்போது அப்துல்லாஇபுனு சுல்குனி கதறிக்கதறி யழுது கீழேகுனிந்து ஒரு கல்லை வாரியெடுத்துக்கொண்டு, அந்த அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரியைப்பார்த்து, எடா, அம்றே! உலர்த்துஉல்லாகுப்பென்ற தம்பிரான்கள் பேரிலானைபாக நானுன்னைக்கொண்டு சதையைத்தின்று இரத்தத்தைக்குடிப்பேன், உன்னுடைய எஜமான் முகம்மதுசெய்த அநீதத்தினால்லவா நானிந்தக் கோலமானே னிப்போதுன்னை மீட்டுக்கொள்ள அந்தமுகம்மதை வரக்காணோமேயென்று கைபிவிருக்குங் கல்லை யவர்பேரி லோங்கியடித்து வாய்க்குவராதவம்புந் துன்புமாகப்பேசி, யதுவும்போதாதென்று, அங்கேயொருவனிடத்தி லிருந்தகுதிரைச் சவுக்கைவாங்கிக் கோபங்கொண்டு அடியடியென் றடித்தார்.

இவ்விதம் அப்துல்லாஇபுனுசுல்குனி அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரியைச்செய்கிற செய்கையையும், கரேத்தையும்தக்காபிரீன்கள் கண்டுசந்தோஷமானார்கள். அதுகண்டு அப்துல்லா இபுனுசுல்குனி யிந்தப்பயல்கள் நமது ஏமாற்றலிலே அகப்பட்டுக் கொண்டார்களென்றெண்ணி, அல்லாகுத்தஆலாவைப் புகழ்ந்து அக்காபிரீன்களைப்பார்த்து, எனக்குபகாரஞ்செய்கிறபுண்ணியவான்களே இன்றையஇராத்திரி மட்டுக்கு மிர்த்தத் தந்திரகாரனான அம்றுவை என்வசத்தி லொப்பிவிட யுங்கள், அப்படி யொப்பிவித்தால் அந்த அலியென்னை இந்தகோலமாக்கி யென்தம்பியைக்கொன்ற பழிக்குபதிற்பழி நானிவனையெடுப்பேன், அதற்காக நீங்களொருவருமென்கிட்ட வராமலிருங்கள், அஃதேனெனில், நான் பார்த்தபார்வையில் நீங்கள்மிருந்த இரக்கத்தையுடையவர்களாக இருக்கிறீர்கள், ஆதலால்ஒருவேளை இரங்கிவிடச்சொல்வீர்கள், அதனாலேதான் நீங்கள்வாக் கூடாதென்றேன், எவ்விதத்தினும் நான்விடிவதற்கு முன்னேயிர்த அம்றுக்கிழவனை யடித்துவேதனை செய்து கொன்றேயல்லாம லுங்களெதிராலே வரமாட்டேனென்று சொன்னார். அதுகேட்டுக் காபிரீன்கள் அப்துல்லா இபுனு சுல்குனியுடைய தந்திரம் தெரியாம லவரைப்பார்த்து. ஒகே, முதியவனே! பேச்சிலழகானவனே யும்முடைய மனம்போலே அம்றுவை யொப்பிவித்

தோம், இனி இராமட்டுக்கும் நீராச்சது, அவனாச்சது, செய்வதைச் செய்துகொள்ளும் விடிந்தாலுமக்கு வேண்டிய பணங்காசு குதிரை யொட்டகமிவை முதலாகிய சகலவைகளும் நாங்களுமக்குத் தந்தனுப் புகிறோமென்று சொன்னார்கள்.

அதற்கப்துல்லா இபுனு சுல்குனி யந்தக்காபிரீன்களைப்பார்த்து மிகவு முபசாரமானவர்களே, எனக்குக் குதிரை, யொட்டகம் அதிக பணம்வேண்டாம், அல்தேனெனில், ஒருவேளை வழியிலே போகும் போது அந்தஅலிகண்டால் முன்போலேவந்து பாய்ந்து விழுந்து பறித்துக்கொள்வார்கள். ஆதலால் நூறுதங்கக்காசு மாத்திரம் தந்தாற் போதுமானதென்றுசொன்னார். அதுகேட்டுக் காபிரீன்கள் நல்லதப் படியே யுமது மனம்போலே தருகிறோம். இந்தத் தந்திரவாதியான அம்றுக்கிழவனை விட்டுவிடாதீர். ஒருவேளை யும்மைபு மேமாற்றிப் போட்டோடிப்போவான், அப்படியவ னோடிப்போன லும்முடைய எண்ணமும் நிறைவேறாது, எங்களுக்கு மனவருத்தமாகும். ஆதலால் அவனைப் பத்திரமாகப் பார்த்துக்கொள்ளுமென்று, அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரியை, அப்துல்லாஇபுனு சுல்குனியிடத்தி லொப்புக்கொடுத்தார்கள். அப்போது சூரியனுமடைந்து இரவுகாலமாச்சது அந்த இரவுகாலத்திலே காபிரீன்கள்யாவரும் பார்த்துச் சந்தோஷங்கொள்ளும்படியாயும், ஆச்சரியப்படும்படியாயும், கடுகளவு, மிரக்கமில்லாமல் அப்துல்லா இபுனுசுல்குனி அம்றிபுனு வுமையத்துல் லமீரியை நன்றாக அடியடியென் றடித்தார். அதுகண்டு, காபிரீன்கள் இதுநல்லவே லையென்று மெச்சிக் கொஞ்சநேரம் கண்ணிழித் திருந்து சாமமான போது கட்டுடித்த வெறியோடும் நித்திரையும் கண்ணைமயக்குவதால் இருந்த இருந்த இடத்திலேயே மூச்சுமுசென்று பெருங்குறக்ககவிட்டு நித்திரைசெய்தார்கள். இவ்விதம் அக்காபிரீன்கள் நித்திரைசெய்வதையத்துல்லாஇபுனு சுல்குனிகண்டு பயல்களெ லாம் குடிவெறி நித்திரை மயக்கத்தினாலேபிணமபோலே மயங்கிக்கிடக்கிறார்கள், இது தான் நல்லதருணமென்று நினைத்து அம்றிபுனு வுமையத்துல்லமீரி கிட்டப்போயவருடைய கைகால் கழுத்திலிருந்த கட்டுகளை யளிழ்த்து ஒகே அம்றே! பயப்படாதீர் அல்லாகுத்தஆலாவுடைய வுதவியும்குண்டாய்விட்டது.

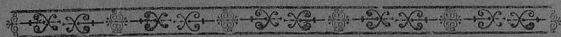
நானுகிறது, அப்துல்லா இபுனு சுல்குனியா யிருக்குமென்று சொன்னார், சொன்னதை, அவ்வம்றிபுனு வுமையத்துல் லமீரி கேட்

டவுடனேயுடலைவிட்டும் போனவுயிர் மீண்டு முடலில்வந்து சேர்ந்தவர் கள்போலாகி மிகுந்தசந்தோஷங்கொண்டார் அப்போது அப்துல்லா இபுனுசுல்குனிசேரேலென்று அந்தக்காபிரீன்கள் கூட்டத்திற்குத் தலைவனானவன் படுத்திருக்கும் கூடாரத்தில்போய் துழைந்துபார்க்கும் போது அவனுமுகமூச்சென்று மூச்சுவிட்டு நித்திரைசெய்கிறான் அது கண்டு இவர் இதுவும் நல்லதருணமென்றெண்ணி அவன்கழுத்திற் கிடந்தபொன்சரப்பளி மாலைபைத் தந்திரமாகக்கழட்டித்தன்கழுத்தி லிட்டுக்கொண்டு, அங்கிருந்தரொக்க முதல்களிலுந் தமக்குப்போது மென்றமட்டிலேகொஞ்சமெடுத்துக்கொண்டு திரும்பிவெளியில்வந்து அம்பிபுனுவுமையத்துல் லமீரியையுங்கூட்டிக்கொண்டு அங்கேயடித் திருக்குந் கூடாரங்களின்முனைகளை அனேகம் பிடுங்கிவிட்டு, எடா காபிரீன்களே! நீங்கள் யாவரும் அழிந்துக்கொள்ளுங்கள் உங்களு டைய தலைவன்கழுத்திலேயிட்டிருந்த தங்கச்சரப்பளிமாலைபையும் சொக்கமுதலிற் சிலவற்றையெடுத்துக்கொண்டு, அம்பிபுனு வுமை யத்துல் லமீரியையுந் கூட்டிக்கொண்டுபோகிறேன், நானுகிறது நபி முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்ல மவர்களுடைய தண்டற்கார னான அப்துல்லா இபுனுசுல்குனியா யிருக்குமென்று பெரியசப்த மாகச் சப்தமிட்டு, நீங்கள்திறத்த ஆண்பிள்ளைகளானால் எங்களை வந்து பிடித்துக்கொள்ளுங்களென்றுசொல்லி, அவ்வம்பிபுனு வுமை யத்துல் லமீரியுடனே நடையோட்டம் பிடித்தார்.

அதுகேட்டுக் காபிரீன்கள் யாவரும் திகில்கொண்டு நித்திரைக் கண்ணுடனேதடால்புடலென்று எழும்பிக் குதினாகளின்மேலேறிச் சிலர், உனக்கு முந்தினது, எனக்குமுந்தினதென்று குதினாகளையோ ட்டிக்கொண்டு வந்தார்கள் இவ்வளவுஜல்திபாகக் காபிரீன்கள்குதினா களின் பேரில்சவாராய்வந்தும்கால்நடையாகநடக்கிற அம்பிபுனுவுமை யத்துல்லமீரியையும் அப்துல்லா இபுனுசுல்குனிபையும் பிடிக்கலா மற்கைகால்களையுதறி, அட்டாவென்றுதிகைத்து நின்றுகிட்டார்கள் இவ்விதம், குதினாக னோட்டமும், பின்னிமீட்டியாக அம்பிபுனுவு மைபத்துல்லமீரியும், அப்துல்லா இபுனுசுல்குனிபுமோடிவரும்போ து அந்தவழியில் அகிறவிபல்லாகு அன்கவர்கள், அன்றுவைக்கேடிப் பார்த்துவரும்படி அனுப்பின அப்துல்லாவையுங்காணோமெய்ப் பறையேசனைபாய்ரான் துதிக்கையுந் சுற்றிப்பார்த்த கண்ணை நித்திரைகை க்கண்டு அவர்கள் கிட்டெருங்கச் சலாம்சொல்லி அமீறுல்முபின

நாயகமேயென்று போற்றிப்புகழ்ந்து நடந்த சங்கதிகளை யெல்லாங்
சொல்லிக்கொண்டு நிற்கும்போது மற்ற முசிலிமான பேர்களும் அவ்
விடத்தில்வந்து கூடினார்கள். அப்போது அலிறவியல்லாகு அன்கவர்
கள் அப்துல்லா இபுனு சுல்குனியைப்பார்த்து ஒகே, அப்துல்லா
வே நீர் இன்னங்கொஞ்சநேரம் வராதிருக்கில் நான் அங்கேவந்து
விழுந்து அந்தக்காபிரீன்களையெல்லாங் சின்னபின்னமாக வெட்டி
ஹதஞ்செய்துபோடுவேனென்று சொல்லிப்பின்னர், தங்கள் கூட்ட
த்தார்கள் யாவரையும் பார்த்துப் பிரயாணமாகுங்களென்று சொன்
னார்கள்.

அலியார் மழையழைத்த சருக்க முற்றிற்று.

ஜின் வி ரு ந்தி டி ச ரு க் க ம்.

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

பதிபல ரிதைஞ்சிப் போற்றும் பார்த்திப ரீதஞல் மெச்ச
மதிவல ரலியா ரேகும் வழியிசை யொருஜின் வந்து
துதியுடன் பணிந்து மேலாஞ் சுந்தர வசனங் கூறி
விதிமுறை யவர்க்கு மின்ப விருந்திடுஞ் செய்திசொல்வாம்.

இதன்பொருள்.

பலதேசத்தார்களும் பாத்தாமரையில்வந்து பணிந்து போற்றி
செய்யும் இராஜாருள் நபிமுகம்மதுசல்லல்லாகு அலைவசல்லமவர்கள்
மெச்சும் புத்தியில் மிக்கான பலத்தையுடைய அலிறவியல்லாகு அன்
கவர்கள் போகின்ற பாதையிடத்தில், ஒரு ஜின்னானும்வந்து, அவர்க
ளைத் துதியோடு பணிந்துமேலாம்பரமான அழகிய வார்த்தைபேசி,
அல்லாகுத்தாலாவின் விதியாகிய ஏவலையெடுத்து நடக்கு முறமை
யுள்ள முயினைவர்கள் யாவர்க்கும் விருந்துகொடுத்த செய்தியை
சொல்லுகின்றோம்.

சரித்திரவசனம்.

அலிறவியல்லாகு அன்கவர்கள் சொன்ன வடனே அசுஹாபி
மார்கள் யாவரும், புலையினு அப்பாசுறவியல்லாகு அன்கவர்களும்

அம்றிபுது ஏமையத்துல்லமீரியும் அப்துல்லா இபுனுசல்சுகுனியும் ஆகிய இவர்கள் முன்னிலையாகப் பிரயாணமாகி யோர்பகலும், இரவும் நடந்துசெவந்த பூமியினிடத்திற்போய்ச் சேர்ந்து, தங்கள் தங்களுடைய வாகனாதிக்கை விட்டிறங்கி விடுதிசெய்து சந்தோஷமாக இருக்கும்போது அங்கே இடிஇடிப்பதுபோல லோர்பெரிய இரைச்சலான சப்தமுண்டாயிற்று. அதுகேட்டு அசுஹாபிமார்கள் யாவரும் பயந்து நடுநடுங்கினார்கள். அதுகண்டு அலிறலியல்லாகு அன்கலர்கள் பயந்திருக்கும் அசுஹாபிமார்களைப் பார்த்து ஓகே, அசுஹாபிமார்களே நீங்கள் பயப்படாதீர்கள். இந்தச்சப்தமானது மனுடர்களுடைய சப்தமல்ல ஹின்களுடைய சப்தமாக இருக்கவேண்டும் ஆதலால் நான்சப்தம் வந்தவழியை நோக்கிப்போய் அறிந்துவருகிறேனென்று சொல்லிவிட்டு நடந்துகொஞ்சதூரம்போகும்போது,

அவர்கள் முகத்துக்கெதிரிலே ரீகிழவன் தாடிநரையுடனே கையிற் பிடித்த - தடிக்கொம்பைப் பூமியிலுள்ளி நடந்துவந்து அலிறலியல் லாகு அன்கவர்களுடைய கைபிரண்டையும் பிடித்து முத்தியிட்டிப் பின்னர் காலில்லிழுந்து சாஷ்டாங்கஞ்செய்தெழுந்து அன்புடனே நின்று தன்வாயைத் திறந்து நபிராயகத்தின் மனமகிழ்ச்சியான மரு மகனோ, அல்லாகுத்த ஆலாவுடைய அதுஷின் புலியானவர்களே, தேவரீ ரிர்தவிடத்திலே செந்தாமரைக் கொப்பாகிய வுங்கள் திருப பாதங்களை மிதித்து நடந்துவந்ததாலெங்க ளெல்கைகளெல்லாம் அதிக பிரகாசமாய்விட்டது மேலாம்பரமான ஹாஷிம்கிளையிலுள்ள வர்களே முடிவுகாலத்திலே பூமியிலுள்ளன வெல்லா மகிழ்ந்துபோன பிறகு சூரியனைப் பூமிக்குமேலொரு பனைபுயரத்தி லிறங்கும்படியாக அல்லாகுத்தஆலாகட்டளைசெய்யும்போது, அந்தச் சூரியனின் கொடீ ரமான சூட்டினால் நறையருகிச் செவந்தநிறமாகிய பெருவெளியிலே சகலமனுடரையும் அல்லாகுத், ஆலா எழுப்பி நிறுத்திக் கேள்வி கணக்குக் கேட்கும்போது அந்நிலக்குடுபொறாமல் மனுடரெல்லாந் தயங்கும்போது முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகைசல்லமவர்கள் பாத் தயங்கும்போது முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகைசல்லமவர்கள் பாத் தால் மூமின் முசிவிமான சகலருக்கும் (விஸவுஸ்ஹம் தென்னும்) கொடியை நிழலாதவர்க்காக மகுலரிலே கிடிக்கப்பட்டவர்களென்று மிகமிகப்புகழ்ந்து பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது அம்மபுனுவுமை யத்துல்லமீரியென்பவர் நமது நாயகமான அவிறலியல்லாகு அன்கவர் கள்போய் மிகுநேரமாச்சுதே இதமட்டிலும் வரக்கூறேமே ஆத லால் நாம்போய் அவர்களென்ன செய்கிறார்களென்று பாத்துவரு

வோமென்றெண்ணி நடந்துகொஞ்சதூரம்போகும்போது அங்கே அலிறவியல்லாகு அன்கவர்களும் அந்தக்கிழவனும்பேசிக்கொண்டு நின்றார்கள். அதுகண்டிவர் கிட்டநெருங்கிப்போய் நின்றார் அப்போது அலிறவியல்லாகு அன்கவர்கள் அந்தக்கிழவனைப்பார்த்து நீர்யாரென்றுகேட்டார்கள் அதற்குக்கிழவன் நானாகிறது ஜின்கள் கூட்டத்திலே தலைமையான அதுமினென்கிற பெயருடையவர் அருமையாகப் பெற்றமகன், சம்மா ஹாயிருக்கும்நாயகமே தாங்களெனக்கொருவுத்தரவுதயவுகூர்ந்தருளவேண்டுமென்று மிகுவிருப்பத்துடனே கேட்டார்.

அதற்கு அலிறவியல்லாகு அன்கவர்கள் அக்கிழவரைப்பார்த்து மக்கென்ன வுத்தரவுவேண்டும் அதனைச் சொல்லுமென்றுகேட்டார்கள். அதற்குக்கிழவர் அலிறவியல்லாகு அன்கவர்களைப்பார்த்துத்தேவரீர்தாங்களும் தங்களுடனே வந்திருக்கிறவர்களும் இன்றிரவைக்குமாதிரம் இவ்விடத்திலிருந்து மிசிக்கினுகியநான்கொடுக்கிறிருந்துண்டு போகவேண்டும் நாங்களு முங்கள் துஆப்பேறுபெற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னார். அதுகேட்டு அலிறவியல்லாகு அன்கவர்க ளக்கிழவரைப்பார்த்து ஒகே முதிர்ந்த வயதையுடையவரே நாயனாகிறதுறசூல் சல்லல்லாகு அலைகிவசல்ல மவர்களுடைய ஏவலை நிறைவேற்ற வந்தவனுதலால் இவ்விடங்களிலெல்லாம் நின்று காலதாமதஞ்செய்யக்கூடதேயென்று சொன்னார்கள் அதுகேட்டுக்கிழவர் அலிறவியல்லாகு அன்குவைப்பார்த்து நாயகமாகிய யாஅவியே றசூல்சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்கள்பேரில் ஆணையாகத்தேவரீர் தாங்களென்னுடைய நாட்டத்தை நிறைவேற்றிவிட்டுத்தான் போகவேண்டுமென்று சொன்னார். இவ்விதங்கிழவர் நபிநாயகத்தின் பேரி லாணையிட்டதினால், அலிறவியல்லாகு அன்கவர்கள் கிழவரின் கருத்துக்கிசைந்து விருந்துண்ணச் சம்மதமாபினார்கள் அப்போது அவ்விடங்களிலே யுயர்ந்த இரத்தின கம்பளங்களினுள்ள விரிப்புகள் பரமதானைகள் முதலானவைகளை விரித்து அதின் பேரிலே பொன்னெழுத்துகளினாலாகிய பிங்கான்களிலே மிகுஇரஞ்சிப்பாகிய பழங்களும், நல்லமதுமாகிய ஹலுவாக்களும் வாசனைப்பதார்த்தங்களும் இனிமையான அன்னமும் பூல், சீனி, கற்கண்டு முதலான தீன் சாமான்க் ளனைகங்களுங் கொண்டுவந்து பாப்பி வைத்துக்கிழவர் நின்றுபசுரணையாக வுண்ணுங்க ளுண்ணுங்க ளென்று மகா விருப்பமாகச் சொன்னார்கள் அதனால் அலிறவியல்லாகு

அன்கவர்கள் மனமகிழ்ந்து அசுஹாபிமார்கள் யாவரையும்ழைத்து, அவர்களோடு தாங்களையிருந்து பேரதுமென்றமட்டும் புதித்தபின் னர் கிழவர் சபையில்லின்று கைகழுவத் தண்ணீருக்குப் பதிலாகப் பனிடீர்வார்த்துச் சந்தனம், அத்தர் அடைகாயிலை கொடுத்துச்சிறப் பிளித்தார் இவ்விதம் விருந்துண்டயாவரும் அல்லாகுத்த ஆலாவைப் புகழ்ந்தார்கள் அப்போது அலிறவியல்லாகு அன்கவர்கள் கிழவருக் குச்சில நசீஹத்தென்னும் உபதேசமுஞ் சொல்லியவரிடம் பிரயாண விடையும் பெற்றுக்கொண்டு அவ்விடம்விட் டெழுந்தருளியாகி அசு ஹாபிமார்களோடு மகா சிறப்பாக நடந்துபோர்கள்.

ஜின்விருந்திடுசருக்க முற்றிற்று.

—(ஃ)—

சுந்தலத்துவதைச் சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய ளிருத்தம்.

மந்தரப் புயத்தின் வள்ளல் முகம்மதர் மருகராவி
புந்தியின் வேவு பார்த்துப் பருமென வனுப்பும்மறு
தந்திர மாகச் சென்று சாற்றிடும் றவுகல் கூல்சேய்
சுந்தலத் தவனை வெட்டித் தோன்றிய வாறு சொல்வாம்.

இதன்பொருள்.

மலைபோன்ற தோள்களையுடைய வள்ளலான முகம்மதுசல்லல் லாகு அலைகிவசல்ல மவர்களின் செல்வமருமகனான அலிறவியல்லா லாகு அன்கவர்கள் திருவாயைத் திறந்து புத்தியாக வேவுபார்த்து வாருமென்று அனுப்பிய அம்றிபுனு வுமையத்துல் லமீரி யென்பவர் மகா தந்திரத்தோடும் போய்ச்சொல்லுகின்ற இரவுசல்கூலுடைய குமா ரனை சுந்தலத்தென்பவனை வெட்டிவிட்டுவந்த வரலாறுகளைச்சொ ள்லுகின்றும்.

சரித்திரவசனம்.

நன்மையான அசுஹாபிமார்களுடனே அலிஹலியல்லாகு அன்கவர் கள்நடந்து போகும்போதவர்கள் அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரியை யழைத் தவரோடும் ஒகே அம்றே! நாம்வழியில் மிகுநாட்சுக்மாக்கிவிட் டோம் இனிமேலப்படிச் சுணக்கமாக்குவதிலே காரியமில்லை, ஆதலால் நீர்சீச்சிரம்போய் வழிகளுடையநேர்பாடும், பகைஞான இறவுசுல்கூ லுடைய நேர்பாடும்அவன்படைகளுடையநேர்பாடும், நாம் அவ்விடம் போயிருந்து கோட்டைக்குள்ளே புகுதுகிறதற்குச் சரூங்கமாகிய இடமும் பார்த்துவாருமென்று சொன்னார்கள், அதுகேட்டு, அம்றி புனு வமையத்துல்லமீரி, அல்லாகுத் தஆலாவையும், அவன் தூதாந் கரான நபிநாயகத்தையும் புகழ்ந்து, அலிஹலியல்லாகு அன்கவர்க்களி டத்திலே பிரயாணவிடையும் பெற்றுக்கொண்டு, இரவும் பகலுமாக நடந்து, காடு, கரை, வனம், வனாந்திரம், ஆறருளி, மலைகளைக்கட ந்து இறவுசுல்கூலுடைய முதற்கோட்டைவாழிலே யடுக்கப்போய் ஓர்சுனிரந்த சோலையிலிறங்கினார். அப்போது அந்தச்சோலையிலொரு வன் ஈச்சமரத்தி லேறிக்கணிகள் பிய்த்துக்கொண் டிருக்கக்கண்டு, அம்றிபுனு வுமையத்துல் லமீரி, தமது பசியினுடைய அகோரத்தி னாலே கணிபிப்பவனையழைத்து நீயிருந்தநற்குணத்தையும், அழகை யுமுடைய பிள்ளையாகியிருக்கிறாய் ஆதலால் எனக்கு நீயொருபகாரஞ் செய்யவேண்டு மென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டுக் கணிபறிக்கும் வாலிபனிவரைப்பார்த்து ஒகே பெரியவரே, அஃதென்னவுபகாரஞ் சொல்லுமென்று கேட்டான். அதற்கு அம்றிபுனு வுமையத்துல் லமீரி நான் கொண்டுவந்த இரஸ்து கள் வழியிலே தட்டிப்போச்சது, இப்போது ஒன்றுமில்லாமற் பசி தாகத்துடனே வந்திருக்கிறேன், ஆதலால் நீதானிப்போது என்பசி யடங்கும்படியாக ஏதாகிலுந் தரவேண்டுமென்று கேட்டார்.

அப்போது கணிபறிக்கும் வாலிபனிவர்பேரிற் கிருபையாகி ஒரு குலை ஈத்தக்கனி பறித்துக்கொண்டு மாத்தைவிட்டு கீழிரங்கிவந்து அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரியைப்பார்த்து, ஒகே பெரியவரே! தின் னுமென்று அருமையாகக் கொடுத்தான், அதைவாங்கி அம்றிபுனுவு மயத்துல் லமீரிமுழுவதையுந்நின்றார், அதுகண்டு கணிகொடுத்தவாலி பன் அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரியைப்பார்த்து, ஒகே பெரியவரே

புமது முகவாட்டம் தெனியனில்லையே, ஆதலால் இன்னும் கொஞ்சங் கனிதின்றற்றான் பசியடங்கி நன்றாக முகந்தெனியும்போலிருக்கிறது, ஆதலால் இன்னும் கனி வேண்டுமாவென்று கேட்டான்.

அதற்கிவர், வாஸிபனே கனிகொடுவென்று சொன்னார். உடனே யந்தவாஸிபன் மரத்திலேறி யோர்பெரிய குளையாகப்பார்த்துப் பிய்துக்கொண்டு வந்து கொடுத்தான், அந்தக்குலைக்கனி முழுமையும் அம் றிபுனுவுமையத்துல்லமீரி தின்று தண்ணீருங்துடித்துத் தமது மனத் துள்ளே அல்லாகுத்தஆலாவைச் சுக்கறுசெய்துகொண்டு, அந்தவா ஸிபனைப்பார்த்து, ஒகே, நற்குணத்தையுடைய வாஸிபின் புனக்குப் பாராசென்னார் தம்பிரானுடைய சூருபாகடாட்சத்தினால் ஆயுள்ளீடித்தி ருக்குமென்று வாழ்த்தினார். அதுகேட்டு, வாஸிபன் அம்றிபுனுவுமை யத்துல் லமீரிபேரிலே மிருந்த சந்தோஷமாய் அவனாரியார் சிழவடர் ந்த மரத்தடியிற் கூட்டிக்கொண்டுபோய் வைத்து, ஒகே வைக்கே நீர் யார்? எங்கேயிருந்து எங்கே போகிறீரென்று கேட்பன்.

அதற்கு, அம்றிபுனுவுமையத்துல்லமீரி வாஸிபனைப்பார்த்துமெ துவாகவாயைத்திறந்து, ஒகே, வாஸிபனே, நற்குணமுடையவனே, நானாகிறது, ஆமிறுடைய மக்களில்நின்று மொருவன் மேலும், நான் மிதந்த பணத்தையுடையவனாகத் தத்துவத்துடனே பெலத்த வியா பராஞ்செய்துகொண்டிருந்தேன், இருக்கையிற், சிலகாலத்திற்குப்பின் னரவ்வியபாரத்தில்வந்த நஷ்டத்தினால் பணங்கசுகள் போனதுட னே, என்னவாஸிபமுங்கழிந்துபோய், இப்போதிந்தக் காலமாகியூரை விட்டுப்புறப்பட்டேன், அஃதேனெனில், ஐஹாபுடையமகன் இறவுச ல்குலென்கிற இராஜனிடத்திற்போய் அவர்பேரில் செற்குவை, பொ ருட்கவை, கற்பனை, யலங்காரத்துடனே சில சித்திற்கனிதைகளைப் பாடி யெதுவேனும் பரிசுபெற்று வறுமையைத் தீர்க்காமென்று வந் தேனென்றுசொன்னார், அதுகேட்டு வாஸிபன், அம்றிபுனுவுமையத் துல் லமீரியைப்பார்த்து, ஒகே, சிழவனாரே இப்போதநீர் சொன்ன இராஜா இறவுசல்குலுக்கு ஒரு பிரஸ்தாபம் வெளிப்பட்டிருக்கிறது, அஃதென்ன பிரஸ்தாபமென்றால், வஞ்சனைமாயத்தையுடையமுகம்மது சண்டைக்குவருகிறதாக, அதனால், ராஜாவுடைய மனது கொஞ்சங்கட பிடியாய்க் கலங்கிக் கொண்டிருக்கிறாரென்றுசொல்லி, வருடைய முக த்திற்கெதிராகக் கிட்ட நெருங்கிபுற்றுப்பார்த்துச்சென்னான். ஒகே! சிழவனாரே, யும்மைப்பார்த்தால் என் காரம் நடுநடுங்குவதுடனே மனஞ்ச

ந்தேகம் கொள்கிறது; அதை யோசித்தால், நீர் புலவனுமல்ல, இறவு
சுல்கூல் இராஜனைநாடிப் பாடவாடியில்லை, ஆனால் முகம்மதுடைய
காரியத்தின்பேரில் வேவுபார்க்க வந்தவராகத்தோன்றுகிறது. அப்
படியல்லாமல் நீர் மெய்யாய்ப் புலவராக இருக்கில் நான்சொல்லுகிற
முறைமைப்படி கற்பனை யலங்காரத்துடனே இருக்கில் நான்சொல்லு
கிறைறமுறைப்படி கற்பனை யலங்காரத்துடனே இந்தப்பூங்காவின்பேரி
லொருபாட்டிப்பாடினால், நானுமதுசொல்லை யொப்புக்கொள்வேனெ
ன்று சொன்னான். அதுகேட்டு அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரியுடைய
மனதி லிவனென்னமுறைமையாகப் பாடச்சொல்லுவானே அதனாலெ
ன்னவந்து சம்பவிக்குமோவென்று கொஞ்சம் பயங்கரமுண்டாய், அல்
லாகுத் தஆலாவைநாடி முகம்மதுநபிசல்லல்லாகு அலைசிவசல்லமவர்
களை மனத்துள்ளேபுகழ்ந்து, சமது சுயபாசன்ன சம்பரதாயத்தினால்
அந்த வாலினைப்பார்த்து, எடாதம்பி யுனக்கென்ன முறைமையாகக்
கவிதை பாடவேண்டுமென்றுகேட்டார், அதற்கவன், பூங்காவிற்ரும்,
அதிலுள்ள ண்ணீர்த்தடாகங்களுக்கும், மாங்களுக்கும், பழங்களுக்
குநுகறித்தன் கற்பனையுடனே பாடவேண்டுமென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டுடனே, அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரி, மங்களம்
பொருத்தம்பார்த்து, இந்தப் பூங்காவானது பூமியிலுள்ள மற்றப்பூங்
காவுகளுக்கெல்லா மேலாம்பரமானது, இதிலுள்ள தடாகங்களிலிரு
க்குந்தண்ணீரானது முத்தினிறம்போன்றது, மாங்களானதுகொடை
கொடுக்கும் ண்ணியவான்களுடைய புகழைப்போலொன்றுக்கொன்
றேற்றவாட்டமில்லாது வளர்த்தியையுடையது இம்மாங்களின் பூங்
கொத்துகள்நன்மையைச் செய்பவர்களுடைய கிளைகளைபோற்றழை
த்து விரித்திரிவைபுடையது, பழங்களிலுடைய நிறமானது கல்விமா
ன்களின் மனத்தைப்போற்சிவந்து வெண்ணெய்க் கட்டியைப்போல்
மெதுவும், சீவாமிர்த்தத்தைப்போ லின்பத்தையுமுடையது, இந்தப்
பூங்காவில் ஷந்தென்றற்காற்றினூலிறந்துபோன வுயிர்ப்பிணங்களுமு
யிருண்டாகு. இந்தப்பூங்காவில்லாதருக்கிற பறவைஜாதிகள்மகிழ்ச்
சியடையாதென்றும் இன்னுஞ்சில அலங்காத்துடனுமெமகந் திரிவு,
மகுடம் பெருந்தச்சிறப்பாகப்பாடினார், இந்தப்பாட்டை யந்தவாலி
பன்கேட்டுமிரந்தசந்தோஷமுண்டாகிப் பெருமகிழ்ச்சியுடனே சிரித்
துக்கொண்டு அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரியை, ஒகே, ஷெய்கேயென்
றுகூப்பிட்டு, அவரைப்பார்த்து நானுங்கொஞ்சம் வாசிக்கத்தெரிந்த்

வன்றான், என்றாலும் என்னுடைய ஆயிசுபரியந்திர மிப்பேர்க்கொத்த புலவர்களையும், பாடல்களையும் நான்கண்டதுமில்லை, கேட்டதுமில்லை யாதலால், இதற்குத்தியாகமாக என்னுடைய வுடற்பிறந்தானில் நின்று மோர்த்தங்கச்சுவடி வாங்கித்தராமல் நானும்மைச்சம்மாவனுப்பமாட்டேன், ஆனதால், நீரிவ்விடத்திலேயே இரும், இந்தப் பூங்காவுக்கு எஜமானனானவன் இறவுசுல்குவிராஜனுடைய மந்திரியுக்காச அவரிந்த முதற்கோட்டைக்கு அதிகாரி, அவரும் புலவோர்கள்பேரிலும், இப்பேர்க்கொத்த மதுரமான பாடல்கள்பேரிலு மிகவிருப்பமுடையவர், நன்றாய்க்கொடுக்குந் தியாகியானவர், அவரிடத்திலேயும்போ யும்முடைய பெருமைகளை நான்கொன்னாற் சந்தோஷமாய் மழைப்பார், அவராலுங்கிடைக்கிறதை நீர் பெற்றுக்கொள்வதோடு நீர் நாடிவந்தபடிக்கு இராஜனிடத்திலும் யாதாமொரு வருத்தமுமில்லாமற் போகக்கூடுமென்றுஞ்சொன்னான், அது கேட்டு அம்றிபுனு வுமையத்துல்லமீ யவனைப்பார்த்து எடா தம்பி உனக்கும், அந்த வுக்காசென்கிற மந்திரிக்கும் பரஞ்சுடையகிருபையுண்டாகும் ஆதலாலுன் மனம்போலே செய்யென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டுடனே, வாஸிபன் சரேலென்று றுக்காச மந்திரியிடத்திற்போய் அவனைக்கண்டி மரியாதை செய்துதின்று, வாய்திறந்து இராஜாதிராஜாக்களு மெச்சிக்கொள்ளும் புத்தியுத்தியுஞ் சிறந்த கல்வியுமுடைய மந்திரியானவர்களையென் றவ்வுக்காச மந்திரியைப் புகழ்ந்து, நானின்றையதின மொருகாலத்திலுங் காணாத பெரிய காட்சியொன்றைக் கண்டேன். அக்காட்சி யென்மனத்தை மிகவும் ஆச்சரியமாக்கிவைக்கிறதென்று சொன்னான் அப்போதவனைப் பார்த்து, உக்காச மந்திரி அஃதென்ன காட்சியென்று கேட்டான், அதற்கு,வாஸிபன் முதற்கோட்டைவாசலிலிருக்கிற நமதுபூங்காவில் மிகுந்த வயதையுடையவோர் புலவர் வந்திருக்கிறார் அவரைப்போலே கவிதைபாடப்பட்ட வல்லமைசாலிகளை நான் என் ஆயிசுபரியந்திர மெங்கும் கண்டதில்லை அவருக்கு நான் பசியாற்றிவைத்து நம்முடைய பூங்காவின் பேரிலே பாடச்சொன்னேன், அவரும், உடனே பாடினார், அப்பாட்டினுடைய நேர்பாகத்தைப் பாருங்களென்று நன்றாய்ராகசங்கீதத்துடனேபாடினான் அதுகேட்டு, மந்திரி தன்சிரசையசைத்துக்கொண்டேபிருந்தான் இவ்விதம் வாஸிபன் பாட்டைப் பாடிமுடித்துப் பின்னருமந்திரியைப் பார்த்து இந்தப்புலவர் நம்முடைய இராஜாவை நாடிவந்திருக்கிறார்.

ஆதலால், அவருக்குத்தங்கள் கிருபை அனுக்கிரகத்தினால் இராஜாவுடைய நேசங் கிடைக்கவேண்டுமென்று சொன்னான் அதுகேட்டு மந்திரி, வாஸிபனைப்பார்த்து, இந்தப்பாட்டினுடைய கவிச்சாதாரியத்தைப்பார்த்தால் நீசொன்னபடிக்குக் கெட்டியானபுலவர்தான். ஆதலாலவரை நீசிக்கிரம்போய் இங்கே கூட்டிக்கொண்டு வாவென்றுசொன்னான், அதுகேட்டு வாஸிபன், உடனே அம்றிபுனுவுமையத்துல்லமீரீயிடத்தில்வந்து, புலவரே இராஜா இறவுசுல்கூலிடத்திற்கு நீர்போக நல்லபாட்டை கிடைத்துக்கொண்டது ஆதலால், சிக்கிர மென்கூட வாருமென்றழைத்தான், அதுகேட்டுடனே, அம்றிபுனுவுமையத்துல்லமீரி தடிக்கொம்பையெடுத்தான்றிக்கொண்டெழுந்து அவனோடு போகும்போது, கொஞ்சத்துக்குக்கொஞ்சங் கீழேகுந்துவார், பின்னரெழுந்து நடப்பார், இவ்விதமாகக் கிழவன் கூற்றென்பது போலகூற்றுக்காட்டிக்கொண்டு நடந்துக்காசு மந்திரியுடைய வீட்டுத்தெருத்தின்மீயிற் போயிருந்தார் இவ்விதம், அம்றிபுனுவுமையத்துல்லமீரி வந்திருப்பதை யந்தவாஸிபனுக்காசு மந்திரியிடம் போய்ச்சொன்னான், அதுகேட்டு, மந்திரி புலவரைபுள்ளேகூட்டிக்கொண்டுவாவென்று சொன்னான், சொன்னவுடனே வாஸிபன் அம்றிபுனுவுமையத்துல்லமீரியையழைத்துக் கொண்டுள்ளேபோனான்.

அங்கே செஞ்சந்தனக் கட்டையினுற் செய்யப்பட்டவோர் ஆசனத்தின்பேரி லுக்காசுமந்திரியிருக்கவும், அனேகஜனங்களவனைச்சூழ்ந்திருக்கவும், எதிரிலொருபுருசென்ற புத்துகாண்வைத்திருக்கவும் இறவுசுல்கூல் பேரெழுதிய ஓர்கொடிபறக்கவுமாக இருக்கிற சிறப்பை அம்றிபுனுவுமையத்துல்லமீரிகண்டு, தமதுமனதிலென்னமோ ஏதோ வென்ற அச்சங்கொண்டவாக்க நிற்கும்போது, உக்காசுமந்திரிசேரலென்று அம்றிபுனுவுமையத்துல்லமீரிக்குமுன்னால்வந்து வாரும்புலவரே என்றழைத்தான். அப்போது, அம்றிபுனுவுமையத்துல்லமீரிமந்திரியைப்பார்த்துச் சங்கைமரியாதைசெய்து இராஜாதிராஜாக்களெல்லாமகமும் பத்தியுத்தியையுடைய மந்திரியானவரே இந்தவழைபுலவன்பேரிலேகிருபையாக இருமென்றுசொல்லி மிகவும்புகழ்ந்து போற்றினார், அதுகேட்டு மந்திரிகிட்ட நெருங்கிக்கையையிடித்து நடத்திக் கொண்டுபோய்த்தானிருக்குமிடத்திற் பக்கத்திலிருத்திப்புலவரேயும்

துவரலாறென்னவென்று கேட்டான் அதற்குஅம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரி யுக்காசைப்பார்த்து மந்திரிமார்கள் திலதமே நான்ரெம்ப வும் செல்வீகரமா யாளடிமைகள் அனேகருடனேவாழ்ந்து பெரியனி யாபாரஞ் செய்துக்கொண்டிருந்தேன், அந்த வியாபாரத்தில்வந்த நஷ்டத்தினாலிரந்தக்கோலமாகி யாரிடத்திற் போனாற் சவுக்கியம் பெறலாமென்று யோசித்தபோது, என் புத்திக்குத் தட்டுப்பட்டது, இராஜா திராஜருமாய்ச், சுத்தவீரியத்தை யுடையவருமாய்க், கிரீடாதிபதியுமாயிருந்து பரிபாலனஞ் செலுத்துகிற இராஜா இறவுசல்கூலிடம் போனாற்றான் சவுக்கியமுண்டென்பதாகத் தெரிந்துவந்தேன், அதற்குப் பகரமாகப் பற்றுசென்ற தம்பிரான்தா னும்முடைய சினேகந்கிடைக்கும்படியாகச் செய்தாரென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டுமந்திரி, அறப்புப்பாஷையினாலே மிகுநேரம் நல்லநல்லசலோகங்களெல்லாங்கேட்டான் அதற்கெல்லாம் அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரி துலக்கமாகச் சவாபு சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது அனேகஞ்சனங்கள்வந்து இவருடைய நாகரீகமான பிரசங்கத்தைக்கேட்டுச் சந்தோஷம் கொண்டவர்களாக நின்றார்கள் அதுகண்டு அம்றிபுனுவுமையத்துல்லமீரி இந்தக்கூட்டத்திலாராவது நம்மையின்னென்று தெரிந்தவர்கள் வந்துநின்றாற் பொட்டுத்துலங்கி வெளியாகிவிடுமென்றெண்ணி மந்திரியைப்பார்த்துச், சிறப்பானமந்திரியே நான்என் பெண்சாதி பிள்ளைகளை விட்டுவிட்டுவந்து மிகுதாலதாமதமாகி விட்டது, அவர்கள் பசியினால்வாடி வதங்கிப்போவார்களே யென்ற வெண்ணம் பெரிதாயிருக்கின்றன, ஆகையால், நீர்சீக்கிரம் என்பேரிலே தயவுவைத்து இராஜாவுடைய சமூகத்திற் கொண்டுபோய் விடுமென்று சொன்னார். அதுகேட்டுடனே மந்திரி அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரியையழைத்துக்கொண்டு இராஜன் இறவுசல்கூலிருக்கு மானிகைக்குப் போய் முன்கட்டில் நிற்குகொண்டு மந்திரி அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரியைப்பார்த்து, ஒகே, புலவரே நீரிந்தமுன்கட்டிலேயே சற்றுநேரம் நில்லும் நான்பின்கட்டிற்குள்ளே போய்வருகிறேனென்றுசொல்லி விட்டுப்போய் இறவுசல்கூலைக்கண்டு அவனுக்கு வழமைபோலே கீழே விழுந்து சாஷ்டாங்கஞ்செய்தெழுந்து மரியாதை யொழுங்குடனே யோரிடத்தில் நிற்குகொண்டவனைப் பார்த்துக் கீர்த்தியாகிய இரா

ஜாவே நானின்றையதினத்திலோழகான புதுமைகண்டேன் அதைத் தங்களுக்கு தெரிவிப்பதற்கு வந்தேனென்று சொன்னான்.

சொன்னவுடனே, இறவுசுல்கூல் மந்திரியைப்பார்த்து அஃதென் னபுதுமையென்றுகேட்டான், அதற்கு மந்திரி இராஜாவே நானிருக்கு மிடத்தில் மிகுந்த வயதானியுமாய் அனேகதூல்கள் வாசித்தவருமாய் இக்காலத்திறேடிக் காணக்கூடாத ஒரு புலவர்வந்தார் அவருடைய பேச்சும் பாட்டும் ரெம்பவும் நன்றாயிருக்கின்றன ஆனாற்றரித்திரத்தி ற் றலைமையானவராயிருக்கிறார் அதனாலேமிகுதூரந்தொலையிவிருந்து தேவரீர்தங்களுிடத்தில்வந்து எதுவேனும் பெற்றுக்கொண்டு போகலா மென்று பெண்புள்ளிகளை யோரிடத்தில்வைத்துவிட்டு வந்திருக்கிறா ரென்றுசொன்னான். அதுகேட்டுஇறவுசுல்கூல் மந்திரியைப்பார்த்து அந்தமனுடனேஇங்கே கூட்டிக்கொண்டுவாவென்றுசொன்னான் சொன் னவுடனே, மந்திரி வெளியில்வந்து அம்றிபுனு வுமையத்துல் லமீரி யைப்பார்த்து ஒகே கிழவரே! யுமக்காக இராஜனிடத்திற் கிபாரிசு செய்து நல்லவுத்திரவு பெற்றுக்கொண்டு வந்தேன், வாருமென்று கூட்டிக்கொண்டு போகும்போது, அம்றிபுனு வுமையத்துல் லமீரியை ப்பார்த்து, நானும்மை இராஜாமுகதானிற் கொண்டுபோய் விட்டுவிடு கிறேனீர் இராஜாவைக்கண்டபோது கீழேசாஷ்ட்டாங்கமாகவிழ்ந்து கிடக்கவேண்டும், அவரும்மை யெழுந்திருக்கச்சொன்னா லுடனே யெழுந்திருந்து அவர்கேட்கிற பேச்சுக்குமாத்திரம் பதிற்பேசவேண் டும் அப்படிப்பேசுகிறதிலும் நல்லமரியாதை யொழுங்குடனே பேணு தலாகப் பேசவேண்டுமென்றுசொல்லி யவரைக்கொண்டுபோய் உள் ளரண்மனையில் விட்டுவிட்டு மந்திரி வெளியிற்போய்விட்டான்.

பின்னர், அம்றிபுனு வுமையத்துல் லமீரி இறவுசுல்கூல் விருக்குமி டத்தை நாடிப்போகச்சே, அங்கே, ஏழுகடலைப்போ லிசைச்சலாய் வருவியகத்திபளபளென்றபிரகாசத்துடனேஅனேகஞ்சத்தவீரிகள் நிற்கக்கண்டு, அஞ்சியமனத்தோடுங் கொலுவாசனத்திற்குப் போகும் போது, நவரத்தினத்தினு லெழுத்தப்பட்டுச் சூரியபிரகாசமான ஒரு சிங்காசனமீதிருந்து அதைச்சூழ முன்னும் பின்னுமாக வருவியகத்தி யுடனே ஆயிரம்பேர்களுக்கு கதிகமான சத்தவீரர்கள் முறுக்குமீசை யெடுப்புத் தணியாதவர்களாகக் காவற்காக்குந் துருப்புச்சேவகர்கள்

நின்றார்கள். அவர்கள், அம்றிபுனு வுமையத்துல் லமீரியைக்கண்ட போது இறவுசுல்கு லுக்கு அறிக்கை செய்தார்கள், அதுகேட்டு இராஜன் அக்காவற்காரரைப்பார்த் தந்தமனுடனை இங்கேவிடுங்கென்றாகட்ட னோபிட்டான் அதுபோலே காவற்காரர்கள்வந்து, அம்றிபுனுவுமையத் துல்லமீரியை யுள்ளேபோகும்படி யனுப்பினார்கள்.

அங்கே நவரத்தினம்பதித்தவோர் பொன்னாசனத்தின் பேரில் வைத்தானாகிய இறவுசுல்கு ல்குரியப்பிரகாசமும் சந்திரப்பிரகாசமும் நானத்தக்கனிடமணிந்துபொற்சரிகையங்கிதரித்து முத்துக்குஞ்சங் கட்டிய இடைக்கட்டேனே முன்னாலும், பின்னாலும், இருபக்கங்களி லும் வயிரப்பிடியிழைத்தபட்டாக்கத்தி பளபளென்ற பிரகாசத்துட னே யேந்திப்பிடித்தவர்களாகக்காட்டுப் புலிகளைப்போன்ற சுத்தவீரியர் காவலுடனெ சிங்கத்தைப்போலிருக்கக்கண்டு, மந்திரிசொற்படிக்குஅல் லாகுத்த ஆலாவைநாடித் தலையைவளைத்துப்பூமியிலேசுஜூதாகவிழுந் துகிடந்தார், அதுகண்டு இறவுசுல்கு ல் ஓகே, கிழவரே யுமதுதலையை யுயர்த்தியெழுந் தருளியாகுமென்று விருப்பமாகச்சொன்னான் அப் போதுடனே யம்றிபுனு வுமையத்துல்லமீரி சந்தோஷத்துடனே தலை யையுயர்த்தியெழுந்து கைகட்டிநின்றகொண்டு இராஜாதிபிராஜ கெம் பிரவுத்தண்டத்தையுடையவரே பரஞ்சென்ற நாயனுமக்கெந்தநாளுந் துணையாயிருந்து, இராஜரீகவாழ்வையும் வயதையும் பெலத்தையும் சந்தோஷத்தையும், மகிழ்ச்சியையும், படை பண்டாரங்களையும், மக்கள் பாக்கியசம்பத்தை நீடித்துவைப்பார், இன்னுமும்முடைய பகைஞர்களை யும் பாழாக்கிப்போடுவார், உம்முடைய இராஜரீகத்திற் கொப்பாகவும், உமது கைகத்திக் கொப்பாகவும் உமது படைவீரர்களுக்கொப்பாகவும் பூமியிலென்குமில்லவோயில்லை, யும்முடைய கோபத்திற்கு முன்னாலே மலைக ளெதிர்த்தாலுந் தனிடுபொடியாய்ப் போய்விடுமென்று சொல்லிப் புகழ்ந்தார்.

அதுகேட்டு இறவுசுல்கு ல் அம்றிபுனுமையத்துல்லமீரி பேரில் மிகுந்தகிருபையாய், ஓகே, கிழவரே, நீர்மிகவும் நன்றானவாக்கியங்கள் சொன்னீர், ஆதலால் உம்மைநான்மறக்கவுமாட்டேன் விடவுமாட்டே ன், இப்போதுநானொரு எண்ணத்தின்பேரில் யோசனையாயிருக் கிறேன், அவ்வேதன்னென்றால், மதினத்திலிருக்கிற வஞ்சனைக்கார

முகம்மதுடைய விஷயமாயிருக்கும் அது தவிர வேறே யாதாமொன்று மில்லையென்றுசொன்னான் அதுகேட்டு, அம்புனுவுமையத்துல்வமீரி இறவுசுல்கூலைப்பார்த்து, அருமையாகிய இராஜாவேயாதாமொரு துன்பமும்வாராமல் பற்றுசென்றநாயன்காத்துக் கொள்வார்அதனாலே நீர்கவனிக்கவேண்டாம் உம்முடையபேர்கேட்டால் இராஜராஜாக்களு ம்பதறித்திடுக்கிட்டுத் தலையையெடுக்காமல் முகங்குப்புறக்கனிழந்து வீழ்ந்து கொள்வார்கள், யாதலால், இஃதோர் பெரியகாரியம்போலே பேன்யோசிக்கிறேன் என்றுசொன்னார் அதுகேட்டு இறவுசுல்கூல்மிகுந்த சந்தோஷமாய் அம்புனுவுமையத்துல் வமீரியைப்பார்த்து, ஒகே, கிழவரே, நீர்சொன்னதுநிச்சந்தான் என்றாலும் அந்தமுகம்மதுடைய மாயவஞ்சனை மிகவும் பெரிதென்று நினைக்கிறேன், ஏனென்றால் அவ ருடையமாயிமகன் சபைபுனுஹ்வவாமையிங்கே, உளவுபார்க்க அனு ப்பினார், அந்தசபை நமதுநாயன் பற்றுசுடையகிருபையினாலே பிடி த்து அடித்திரத்தவாறுக்கிச் சரீரத்திலே நிதநிதமொட்டகத்திலுரித்த பச்சைத்தோலைப்போர்த்துகாயவைத்து அந்தநோத்திலே யத்தோலையு ரிக்கும்படியாகச்செய்து சிறையிலிட்டிருக்கிறேன், அந்தச்சபை நம் மைமிகவுங் கெஞ்சுகிறான் நான்விடவில்லை, பற்றுசின்பேரில் சத்திய மாக இனிநான் அந்தமுகம்மதை யடர்ந்தேறிவொட்டி அவருடையகூட் டத்தார்கள்யாவரையுந் திக்குக்கு திக்கு துரத்திவிடுவேனே தவிரச் சும்மாவிடமாட்டேன், ஆனால், அறபிகளுக்குள்ளே முகம்மதுடைய குபாடம் இன்னவிதமாக நடக்கிறதென் றுமக்குத்தெரியுமாவென்று கேட்டான்.

அப்போது, அம்புனு வுமையத்துல் வமீரி இறவுசுல்கூலைப்பார் த்து இராசாக்கள்திலதமே நானும்மைத்தேடிவருகின்ற வழியிலே பனீசாலீம்கிளையாருடைய தண்ணீர்தடாகத்திற்போய் என்னினத்திலி ருந்த பதார்த்தங்களைத்தின்று தண்ணீர் குடித்துப்போகலாமென்று யோசித்துப்போயிருந்தேன், அப்போது அங்கேயோர்மனுடன் மிகுந் தவுயரமும், அதற்குத்தகுந்த நீளமுங் கத்தி பளபளப்பாக அரையிற் கட்டிக்கொண்டு பார்த்தவர்கள் பயப்படத்தக்கதாகவந்து என்கிட்ட நெருங்கி, எடா, கிழவசெயன்றுதட்டி நீயாரென்று? கேட்டான் நான்ந் தமனுடனுடைய அதட்டலாலும் கேள்வியாலும்பயந்து சரீரம்நடுநடு ம்குதலாய்வாய்குழறிநாவில் நீர்வறழ்ந்துபோய் நான் அறபிகளில்நின்று

றுமொருமிசக்கினவன், சுயம்பாடுந்திறமையுள்ளபுலவன். இப்போது இறவுசுல்கூல் இராஜரேபேரிற் சிலக்கிதைகள் கற்பனை யலங்காரத்தோடு சொற்சிதைவின்றிப் பாடிக்கொண்டு அவரைக் காணப்போகிறேனென்று சொன்னேன் அதுகேட்டவன், மறுபடியு மென்னைப் பார்த்து ஒகே சிழவா, நீயென்னை யறிவையாவென்று கேட்டான், அதற்கு நானவனைப்பார்த்து, உம்மை நானறியமாட்டேனென்று சொன்னேன். சொன்னபோதவன், மறுபடியு மென்னைப்பார்த்து, ஒகே சிழவா, நீயறிந்துகொள் நானாகிறவன் அபித்தாலிபுடையமகன் அலியாபிருக்கும், இப்போது நீசொன்ன இறவுசுல்கூலென்ற இராஜனைத்தான் தேடிப்போகிறேன், அஃதேனென்றால், அந்த இறவுசுல்கூலுடைய சுத்த வீரர்களையெல்லாம் வெட்டிவிட்டு, அவனுடைய ஆண்மக்களையெல்லாம் நாசமாக்கிப்போட்டு, அவனுடைய கோட்டைகளையெல்லா மிடித்துத் தூளாக்கிக் காற்றிலே பறக்கவிட்டுவிட்டு அவனையும் வெட்டிவிட்டு அவனுடைய பெண்பிள்ளைகளையுஞ் சிறை பிடித்துக்கொண்டு அங்கே சிறைபிறிற் கிடக்கிற சபைறிபுனு ஹவ்வாமையு மெடுத்தக்கொண்டு வரப்போகிறேன் இச்செய்தியை நீயாருக்குஞ் சொல்லாதே சிழவாவென்றுறுக்கிச் சொன்னான். அதுகேட்டு நானல்லதென்றேன் அப்போதவ னென்னைப்பார்த்து அஃதெனக் கொப்பில்லைச் சத்தியஞ்செய்துதா, அல்லாதவரையி லுன்னைவெட்டிப்போடுவேனென்று வானோவோங்கிக்காட்டினான். அதற்குப்பயந்து நான் சத்தியஞ்செய்து கொடுத்திவிட்டு வந்தேனென்று சொன்னார்.

இவ்விதம், அம்றிபுனு வுமையத்துல்லமீரி சொன்னசொற்களையெல்லாம் இறவுசுல்கூல்கேட்டுக் கொக்கைபோட்டுச்சிரித்து அவரைப் பார்த்து, ஒகே சிழவரே, நீயெனக்குபதேசம் போதிக்கவந்தவராக இருக்கிறீர், ஆதலால், உம்முடைய உண்மையின்பேரில் நான்மிகுந்த விருப்பதை யுடையவனாக இருக்கிறேனென்று சொன்னான். அது கேட்டு, அம்றிபுனு வுமையத்துல் லமீரியுள்ளுள்ளே அல்லாகுத்தஆலாவுடைய வுதவியைக்கொண்டும் முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகி வசல்லமவர்களின் துஆபறக்கத்தைக்கொண்டும் இறவுசுல்கூலென்னுமிந்தப்பயல் நம்முடைய பேச்சிற் சிக்கிக்கொண்டானென்று ஒரு தந்திரஞ் செய்ய யோசித்து அவனைப்பார்த்து, ஒகே இராஜாவே யும்முடைய குதிரைச் சத்தவீரியர்களில் நின்று மிகுந்த வல்லமை

சாலியான ஒரு வீரனை யென்னோடு கூட்டியனுப்பினால், அந்த அலையைக் கைப்பிடியாக பிடித்துக்கொண்டுவந் தும்மிடத்தி லொப்புக் கொடுப்பேனென்று சொன்னார், அதுகேட்டு, இறவுசுல்கூலென்பவன் அவ்வம்றிபுனு வுமையத்துல் லமீரிபேரிலே மிகுந்த ஆசை அன்பு கொண்டவனாகித் தன்பக்கத்தில் நிற்கும் வவலாளர்களிலொருவனைப் பார்த்து, இந்தப் பெரியவர்வந்து ரெம்பநேரமாச்சுதே பசியாற்ற வேண்டுமாதலாற் சீக்கிரமுன் வீட்டுக்குக் கூட்டிக்கொண்டுபோய் நல்ல பால்பழாதிகளுடனே யறுசுவை பொருந்திய வண்டிநின்றி கொடுவென்று சொன்னான்.

அதுபோலந்த வவலாளன் அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரியைக்கூட்டிக்கொண்டுபோய்த் தன்வீட்டில்வைத்து இன்பமான வஸ்துக ளெல்லாம்பாத்திப்புசியும் பெரியவரேயென்றுசொன்னான்; சொன்ன போதுடனே, அம்றிபுனுவுமையத்துல்லமீரி தமக்குப்போதுமென்ற மட்டும் வாய்வயிராவுண்டுதின்று சுருபத்துங்குடித்து மகிழ்ச்சியாய் (அல்ஹம்துவில்லாகி) என்றுஅல்லாகுத்த ஆலாவைச் சுக்கூறுசெய்துயெழும்பிஅவ்வீட்டைவிட்டும் வெளியில்வந்து சுபைறிபுனு ஹவ்வாமையின்றைய இராவைக்குள்ளேகண்டு அவருடைய வருத்தம் நீங்கும்படியாய்ச் சிறையைவிட்டு மீட்டுக்கொண்டு போகவேண்டுமென்று, தம்போக்கி லூரைச்சுற்றிப் பார்ப்பவர்கள் போலே ஜாடையாய் எங்குந்தேடினார், தேடும்போ தங்கே யெல்லா இடத்திலுஞ் ஜனக்கூட்டமுஞ், சந்தடியுந், காவற்காக்கிற வீரர்களுமாக இருக்கிறார்களே யல்லாமல் வேறில்லை, யானால், சுபைறிபுனு ஹவ்வாமையிவர் கண்ணிற் காணுமற்றியங்கி யின்னுந் கொஞ்சதூரம்போய்ப் பார்ப்போமென்று போகும்போது அங்கே யோர்சாவடிக்கு முன்னாற்கிடக்கிற கல்லுப் பாதையிலே சுபைறிபுனு ஹவ்வாமவர்கள் கழுத்திற் பூட்டிய சங்கிலியையிழுத்துக் கட்டியிருப்பதைக் கண்டு, இன்னுந் கொஞ்சந் கிட்டநெருங்கிப் போய்ப் பார்க்கும்போது இவருடைய ஈரற்கூலை தீயும்படியாகக் சுபைறிபுனு ஹவ்வாமவர்களின் எலும்புகளெல்லாம் நுறுக்கி நரம்பும், தோலும், இரத்தங்கசியும் சதையுமாக வொட்டாகத் தோலிற்பொதியப்பட்டு வெயிலிலே வருத்தம் பொறுக்கக்கூடாமல் அழுதழுது ஆண்டவனே! நானென்ன செய்வேன், இந்தக் காபிரீன்கள் நாளெல்லாஞ் செய்கிறவருத்தத்தை நீபார்த்தவனாக இருக்கிறாயே, இப்படி நானவஸ்தைப் படுகிறதில் நின்றும் நீகற்பனையாக்கி மருந்தை யனுப்பிவிடுவையேயானால் எனக்

கதுமிகவும் நன்றாயிருக்கும்; நீவல்லமைபுடைய நாயனாகையால் என்னை இந்தத்துன்பத்தை விட்டும் இலேசாக நீக்கிவைக்கப் போதுமானவனென்று சொல்லிக்கொண்டு கிடக்கவும், அவர்களைச்சுற்றி ஐம்பது கிங்கியர் காவற்காத்துக்கொண்டிருக்கவுங்கண்டார்.

இவ்விதம்,சுபைறு றவியல்லாகு அன்கவர்கள் சிதையில் வேதனைபட்டுக் கொண்டிருப்பதைக்கண்ட அம்றிபுனு வுமையத்துல்ல மீர் மனங்கலங்கிப் புத்திசவலித்தவராகி, இந்தக்காவலைவிட்டுஞ் சுபைறிபுனு ஹவ்வாமை யென்னவிதமாக வெளியே கொண்டுபோகலாமென்று யோசித்துக்கொண்டு நிற்கையிற் சூரியனுமடைந்து இரவு சாலமாயிற்று அப்போது ஒருதிறத்தவீரனேடுவுவந்து அம்றிபுனுவு மையத்துல் லமீரியைப்பார்த்து, ஒகே கிழவனோ யும்மை இராஜா கூட்டி வரச்சொன்னாரென்று அழைத்தான். அதுகேட்டு, அம்றி புனு வுமையத்துல் லமீரி இந்நேரத்தில் இராஜா நம்மை யழைக்க வேண்டிவ தென்னகாரணம் தெரியவில்லையே, ஆனால், எல்லாத்துக் கும் அல்லாகுத்த ஆலா பேர்துமானவனென்று ஆண்டவனைப்புகழ்ந்தவராக அழைத்தவனோடு சரேலென்று இராஜன் இறவுசல்குலிருக்கு மிடத்திற்குப்போய் அவன் முன்னிலே நின்றார், அப்போதங்கே, இராஜாகிட்ட வொருமனுடன், அடியுதுனியு மொன்றுபோலான சுத்தமாத்தைப்போலே பருத்தவனாகவும், அவன் புருவமத்தியிலே சுத்தவீரியத்தன மிலங்குகிறவனாகவும் யிருந்தான், அவனைக்கண்டு இவனோரோவென் நிவாயோசனையாய் நிற்கும்போது, அல்லாவுக்கும் அவனுடைய தூதாங்கரமான முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர் களுக்கும் பகைகுண இறவுசல்குலென்கிற லகுனத்துப்பெற்றவன் அம்றிபுனு வுமையத்துல் லமீரியைப்பார்த்து, ஒகே, பெரிடவயதையுடைய கிழவனே, ஷெய்கே வாரும்வாரும் இருமென்று சந்தோஷமாகச்சொன்னான். அதுகேட்டு, அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரி அல்லாகுத்த தஆலா நேருக்குதவி செய்தானென் றெண்ணியிருந்தார்.

அப்போது, இறவுசல்கு லவரைப்பார்த்து, ஷெய்கே, இன்றுபகல் நீர் நம்மிடத்திற் பகைக்கவருகிற அவினயக்குறித்துச்சொன்னீர் ஸ்வா அதற்காகமிகவும் யோசனைசெய்து நீர்கேட்டபடிக்கும்முடனே யனுப்ப இதோயிருக்கிற என் முத்தமகனுள் சுந்தலத்தை யழைத்து

வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன், இவனெப்போர்க்கொத்தவனானால் (ஆயிரம்) சுத்தவீரியர்கள் ஒருகைக்கு ஈடுசெலுத்தமாட்டார்கள்; அதிலும் எனக்கிவன் ரெம்பவுமுவப்பானவன், மேலுமிவனை என்னரசுக்குப்பாத்திரமாக இளவரசப்பட்டமுங் கட்டியிருக்கிறேன். ஆதலால் அந்த அபித்தாவிபுடைய மகனான அவிக்கும், மற்றபோர்களுக்கு மிவனெருவனை போதும், வெய்கே, நீர்நாடியபடி இவனெடுபோபந்த அலியைக் கைப்பிடியாகப் பிடித்துக்கொண்டுவாரும், அல்லாதிருக்கில் வெட்டிப்போட்டாவது வாரும், இவ்விரண்டு விதத்தி லொருவிதம் நீர் செய்துவந்தீராகில், எங்களுடைய கதுவம்மிக் கிளையாருக்கில்லா மும்மை நாயகமாக்கிவைத்து உம்முடைய தரித்திரங்களைல்லாம் நீங்கும்படி செய்வேனென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டு, அம்றிபுனுவுமையத்துல்லமீரி இறவுசல்கூலைப்பார்த்து இராஜாவேயும்முடையகாரியங்களைல்லாம் வெற்றியுண்டாகுமே தவிர வேறில்லை நான் என்னவிதத்திலும் அந்த அலியைக் கைப்பிடியாகப்பிடித் தும்முடைய சமுதத்திலே கொண்டுவந்து ஒப்புவித்துட போடுகிறேனென்று மிகுதைரியமாகச் சொன்னார். அதுகேட்டு இறவுசல்கூல் அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரியைப்பார்த்து, ஒகேஷெய்கே உம்முடையஎண்ணம்போல் நம்முடைய நாயன் பற்றசென்பவாழ்வுத்துத்தருவாரென்று மிகுந்த மகிழ்ச்சியாகச் சொல்லப் பின்னர்சந்தலத்தைப்பார்த்து என்கண்மணியானமகனே! யிர்தக்கிழவனார் சொல்லுக்குயாதாமொரு வித்பாசங்கள் செய்யாதே அவரென்ன சொல்லுவாரோ அதுபோல்கேட்டு நடந்துகொள், அவர்நமக்குபதேசஞ் செய்யவந்தவெய்காயிருக்கும்; ஆதலால் அவர்நமக்குநன்மையைக்கொண்டுநாடுவாரேதவிரத் தீமையைக்கொண்டு நாடமாட்டாரென்று சொன்னான். அதுகேட்டுச் சந்தலத்துச் சந்தோஷமாகித் தன்நகர்ப்பன் இறவுசல்கூலைப்பார்த்து என்னருமையான தகப்பனே! நம்முடையபாருசக்கும் உமக்கும் நானடிபடிந்தேன் என் சிரஞ்சாய்த்தேனென்று இருந்தவிடத்தைவிட்டெழுந்து, தன்னிருப்பிடம்போய்ப் படையாயுதங்களையெடுத்தணியவேண்டிய இடங்களிலணிந்து வாளாயுதத்தை யிடைபிற் கட்டிக்கையில் வல்யத்தை யெடுத்துப்பிடித்துத், தான் வழமையாகச் சவாரி செய்கிற குதிரையின் மேலேறிக்கொண்டு அம்றிபுனுவுமையத்துல்லமீரிக்குமோர் திறத்த குதிரையுங்கொண்டுவந்து கொடுக்கச்செய்தான்; அந்தக் குதிரையின்மே லம்றிபுனுவுமையத்துல்லமீரியுஞ் சவாருகினார்.

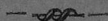
அப்போது சுந்தலத்து, அந்த அம்றிபுனுவுமையத்துல்லமீரீயை யுங்குடக் கட்டிக்கொண்டு, பரூசென்றதேவைநாடிக்கோயிலுக்கரு கேபோய்க் குதிரையைவிட்டுக் கீழிறங்கிப் பரூசிருக்கிற விடத்திற் சென்று தீபதூபமிட்டுப்பனைமரம் விழுந்ததுபோல்நெடுஞ்சாண்கிடை யாகக்கும்பிட்டுக் கீழேவிழுந்தெழுந்து புத்தைப்பார்த்து, எங்கள்நாய கனே நான் அபீத்தாவிபுடையமகன் அலியைக்கொண்டுவரப் போகி றேன், அதற்கு நீர் மிகவுமுதவிசெய்யவேண்டுமென்று கேட்டான். அப்போது, பரூசென்கிற புத்துஹா எனப்போதும் போலேஜவாபு கொடுக்கவில்லை, அதுகண்டு, அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரி இன்றை யதினையிபுனீசு வகுனத்துல்லா பரூசுடைய வாயைவிட்டு நீங்கியிருக் கின்றான், இதுநாம் வெற்றிகொள்கிறதற்காக நபிநாயகத்தின் பொரு ட்டா லல்லாகுத்த ஆலாசெய்த கிருபைதா எனென்றெண்ணியுள்ளா ள்ளே மகிழ்ச்சிகொண்டு நிற்கும்போது, சுந்தலத்து வந்து அம்றிபுனு வுமையத்துல் லமீரியைப்பார்த்து, ஒகே, பெரியவரேவாரும் வாருமெ ன்றழைத்தான். உடனே இரண்டுபேருங் குதிரைமேல் சவாராய்நடந்து முதற்கோட்டை வாயிலிருக்கிற வுக்காசு மந்திரியிடத்தில் வந்தார்கள்.

வந்தவுடனே, உக்காசுமந்திரி இராஜகுமாரனுக்குச் சங்கைசெய் து, அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரியைப்பார்த்து உம்முடையகாரியங் களைப்படியாச்சுதென்று கேட்டான். அதற்கு, அம்றிபுனுவுமையத்து ல்லமீரி இராஜாவாலே தமக்கு நடந்த பெருமையெல்லாஞ் சொல்லி, இப்போது, அபீத்தாவிபுடையமகன் அலியைப்பிடித்துவரப்போறே மென்றுசொன்னார். அதுகேட்டு, மந்திரிதானெப்போதுங்கொள்ளாத மகிழ்ச்சிகொண்டு இரண்டுபேருக்கும் நல்லபுதினமான வஸ்துகளினி லேவிருந்துகொடுத்தான், அந்தவிருந்தை யிருவரும்புசித்துச்சந்தோ ஷமாய் மந்திரிவிடத்திற் பிரயாணஞ்சொல்லிக்கொண்டு குதிரைமேல் சவாராகும்போது, மந்திரி யிவர்களிருவருக்கும் வழியிற்புசிப்பதற்கு உயர்ந்தஹல்வா, சீனித்தோடு முதலிய சிற்றுண்டிகளுங் கட்டிக்கொ டுத்தான், அதைபு மெடுத்துக்கொண்டவ்விடத்தைவிட்டு நீங்கிப்போ கும்போது, ஒருகுளிரந்த சோலையையுடைய வோடக்கரையிலானவுட னே, அம்றிபுனுவுமையத்துல்லமீரிசுந்தலத்தைப்பார்த்து, ஒகே, இரா

ஐகுமாரனே! நான் மிகுந்த தள்ளாம்பையுடைய கிழவனாதலால் மிகு தூரங் குதிரைச்சவாரியில் வந்ததின் பேரிலென்சரீரங் கொஞ்சமினாப் புழம், அயர்த்தியுமாக இருக்கின்றது, ஆதலால், இந்த இடத்திற்கொஞ் சநேரமிறங்கியிருந்து நம்மிடத்திலுள்ள சவாதாவிலே கொஞ்சந்தின் றுதண்ணீருங்குடித்துப் படுத்திருந்துசரீரச் சடைவையும், நித்தி ரைச்சடவையுந் தீர்த்துக்கொண்டுபோவோமென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டுச், சுந்தலத்து அம்றிபுனு வுமையத்துல் லமீரியைப் பார்த்து, ஒகே, ஷெய்கே யும்முடைய மனம்போலே செய்யுமென்று தான்குதிரையைவிட்டுக்கீழிறங்கி அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரியை யும் இறங்கச்செய்து தழையடர்ந்தீவோர் மரத்தடியிலிருந்து சிற்றுண்டி களைத்தின்று தண்ணீருங்குடித்துச் சுந்தோஷமாக இருவரும்பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது, அம்றிபுனு வுமையத்துல் லமீரி மெய்யாகக் கண் தூக்கமுள்ளவர்கள்போலே கண்ணை யேறவிறங்கச் சொருகிற தூந், திடுக்கிடுகிற துமாகச் சாலஞ்செய்தார், அதுகண்டு, சுந்தலத்து, அம்றிபுனு வுமையத்துல் லமீரியைப்பார்த்து, ஒகே, ஷெய்கே நித்தி ரைச்சடைவு கண்ணை மயக்கி ருப்போலிருக்கிறதே, யாதலாற் கொஞ் சம்படுத்தித்திரைசெய்தெழும்புமென்று சொன்னான். அதுகேட்டு, அம்றிபுனுவுமையத் துல்லமீரி யொருவிச்சனுவைவிரித்துப்படுத்தார், பின்னர், கொஞ்சநேரஞ்சென்று அவருக்குப் பக்கத்திலே சுந்தலத் தும் படுத்தான். படுத்தவுடனே சுந்தலத்துத்தன்னைமறந்து குறக்கை வலித்தவனாக வாயில் துழைகிற ஈயெறும்புந்தெரியாமற் தூங்கினிட் டான், அப்படியிருந்தும் அம்றிபுனு வுமையத்துல் லமீரி இவனைச்சோ திக்கவேண்டுமென்று தன்கையைக் காலை யவன்மேலே சாடையாகப் போட்டுப்பார்த்தார், அவனுடையசாவறுதிகாலம் சம்பனித்த படியா லே தன்னைமறந்து உயிரற்றடுணைத்தைப்போற்கிடந்தான், அதுகண்டு அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரி யாதொரு தாமதமுமின்றி யவனுடைய இடையிலேகடந்த வாளைபுருவி யவன் கழுத்திலோர் வெட்டு வெட்டித் தலைவேறு, உடல்வே ருக்கிவிட்டு, அவன்மேலிருந்தவுடைகளையும், முத்துமாலை ரத்தின மாலைகளையுந் கழட்டிக்கொண்டு குதிரைமேலே சவாராய் அலிறலியல்லாகு அன்கவர்களிருக்குமிடத்தை நாடிவந்தார்

சுந்தலத்து வதைச்சருக்க-முற்றிற்று.

உ க் க ர க வ த ச் ச ரு க் க ம்.

—:—:—

கவிச்சந்த விருத்தம்.

எக்காலமு நநநி யின்புறுசீர்
மிக்கோரவி வாரொரு விச்சினுலே
சித்தாம லொதுங்கிடு செந்தருவோ
டுக்காசறு பட்டத்தை யோதிடுவாம்.

இதன்பொருள்.

எந்தகாலமும் நபிராயகமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைவசல்ல மவர்களின் இன்பம்பொருந்திய சிறப்பில் மிக்கவர்களான, அவிற்றி யல்லாகு அன்கவர்களின் கையிற் பிடித்திருக்குந் துல்புக்கறென்னும் வாளின் ஓர்விச்சினுல், ஓர்பிர்மாண்டமாகிய மரத்தடியில் இவ்வெட் டுக்குத் தப்பித்துக்கொள்ளலாமென் றொதுங்கி மறைந்த மரத்தோடு முக்காசென்னும் இறவுசுல்குடைய மந்திரியானவன் வெட்டுண் டிறந்ததைச் சொல்லுகின்றும்.

சரித்திர வசனம்.

இவ்விதம் சுந்தலத்தை வதைசெய்துவிட்டு அம்றிபுனுவுமையத் துல்லமீரி வரும்போது, சூரியனுதயமாகி நேரமும் விடிந்ததுஅப் போது, இறவுசுல்குல் நம்முடையமகனையுங் கிழவனுப்பியிருக்கிற படியாலவர்க ளெவ்விதத்திலும் அலியைக் கைப்பிடியாதபு பிடித்துக் கொண்டு வருவார்களென்ற சந்தேஷத்துடனே யெழுந்து கோயி லுக்குள்ளே போய்ப் பரருகக்குத் தீபதுபங்காட்டிக் கும்பிட்டுவிழப் போனான். அப்போது இபுலீசு வருனத்துல்லா புத்துடையவாயில் நெருப்புப்புகை பறக்கும்படியாய்க் கண்களைவிழித்து ஆராயரத்து டனே இடியிடித்து விழுந்ததுபோற் கெர்ச்சித்து என்னுடைய கூட் டங்களே! உங்களுடைய மனம் பாழாகப் போய்விட்டதே, உங்களுக் குக்கேடும், அலைவும், வலைவும், வந்து தொடுத்துக்கொண்டதே, யுங் களுக்கு நாசம்வந்து பிடித்துக்கொண்டதே, யுங்களிடத்திற் பெரி யபுலவென்று வந்தானே யந்தக்கிழவனை நீங்கள் ஆரென்றிறந்தீர் கள்? அவன் மாயமுகம்மதுடைய தண்டற்காரனான அம்றிபுனு வுமையத்துல் லமீரியல்லவா? அந்த அம்றுக்கிழவன் முகம்மதுடைய குபாடத்தைப் பூட்டிவைக்குகிற தலைவனுச்சுதே அவனுக்கு அனேக ஜாலங்களெல்லார் தெரியுமே அவன்ஒருநாழிகையாவது குபாடத்தை

விட்டிருக்கமாட்டானே அவனெத்தனையோ இராஜாக்களை யெத்திக்
கொன்றுபோட்டவனுச்சதே, இராஜாக்களுடைய குதிரைகளையனே
கந்திருடித்திருடி விற்பவனுச்சதே, அவனைப்பெரியமனுடனென்று
நீங்கள் நம்பினீர்களே, யத்னாலே சுந்தலத்தைமாறூட்டமாகக்கொண்டு
போய் இன்னஇடத்தில் வெட்டிப்போட்டு அவனுடையவுடைமைகளை
யும், இரத்தினமாலைகளையும், முத்துமாலைகளையுமெடுத்துக்கொண்டுபோ
கிறானெயன்று சொன்னான்.

இவ்விதம்பற்றுகென்னும்புத்துஹான் சொன்னசொற்களைக்கே
ட்டவுடனே, இறவுசுல்கூல் தனக்குமேலிட்ட கோபத்தோடு தன்
மேலிருந்தசட்டைகளைத், துப்பட்டாவைத் தும்பு தும்பாக்க்கீறிக்
கிழித்தெறிந்தான் ; தொப்பியைக்கிழித்தெறிந்தான் ; தாடி யுரோ
மத்தை யிழுத்துப் பிய்த்துப்பிய்த்தெறிந்தான் ; கீழே திடவென்று
விழுந்து தலையிலும், வாயிலும்மண்ணையள்ளிப் போட்டுக்கொண்டுரு
ண்டான், புரண்டான், கூகுவென்றுகத்தினான், அதுகண்டு, அவனு
டையஜானங்களெல்லாம் கிட்டமுடுகிவந்து இஃதென்னகாரணமென்
னவென்று வியாகூலத்தோடு கேட்டுநின்று சஞ்சலித்தார்கள், சுத்த
வீரியர்களெல்லா முருவியகத்தியுடனே வந்துகூடினார்கள் அப்போது
கீழேகிடந்த இறவுசுல்கூலெழுந்து ஒரு குதிரையின்மே லேறிக்கொ
ண்டு மகாவிரைவாக வுக்காசு மந்திரியிடத்தி லோடிவந்து, ஒகே, பாவி
யுக்காசேயென் றழைத்தான். அதுகேட்டு, உக்காசுமந்திரி மனம்
பயந்து கால்கை நடுக்கத்துடனே வந்தான், வந்தவுக்காசை இறவுசுல்
கூல்பார்த்து, ஒகே, உக்காசே நீநல்லமனுடன், புலவனென்றுகொண்
டுவந்துவிட்டாயே, அந்தக்கிழவன் செய்த மாறூட்டங்களெல்லாம்
கைமெய்யாக நமதுநாயகன் பற்றாசு சொல்லிப்போட்டாரே, என்
மகன் சுந்தலத்தையல்லோ இன்ன இடத்திலே வெட்டிப்போட்டா
னாம். என்னீரற்கருகிறதே எடாபாவி, நீ கொண்டுவந்து விட்டதின
ல்லோ; இப்போர்க்கொத்த மடிப்புவந்தது, இல்லாமற்போனால் வா
மாட்டாதே ஒகே, உக்காசே நீஇந்த தட்சணமேபோய் அந்தக்கிழ
வனைப்பிடித்து என்கையிற் கொண்டுவந்து தராமலிருப்பாயே யானு
வன்னை நான்வெட்டிப் போடுவேனென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டு, உக்காசு மிகவும் நெஞ்சமஞ்சி இறவுசுல்கூலைப்
பார்த்து இராஜாவே தேவரீர் தங்கள் வியாகூலத்தை நீக்கிப்பொறு
மை செய்யுங்கள், பற்றுகின்மேலே சத்தியமாக, அந்தப் பாவிப்பய்

உங்களின் மூத்தமகன் சுந்தலத்தை மெய்யாகவெட்டியிருப்பானாகில் நான்போய் விழுந்து அவனையும்வெட்டி அவனோடும் வந்திருக்கிற அலியையும்மற்றஜனங்களையும் வெட்டி நாசமாக்கிப்போடு வேனென்றுசொல்லி,உடனெ ஆயிரங்குதிரை வீரர்களைக்கூட்டிக்கொண்டு அம்றிபுனு வுமையத்துல் லமீரியையும், அலிறலியல்லாகு அன்கவர்களை யும்,மற்ற அசுஹாபிமார்களைபுந் தேடிப்பறப்பட்டான் இதுநிற்க,

முற்பட அம்றிபுனு வுமையத்துல்லமீரியென்பவர் சுந்தலத்தை வெட்டிப்போட்டு, அவனுடைய அஸ்திரகடகம், மோகனமாலை சரப் பளிமாலை, முத்துமாலை, இரத்தினமாலை, தங்கஅரைஞான், நவரத்தி னம்பதித்த கிரீடம், வாளாயுதம், தண்டாயுத முதலிய சமஸ்தமுமெ டுத்துக்கொண்டு, அலிறலியல்லாகு அன்கவர்களிருக்கிற இடத்தை நாடி வரும்போது, அவருடையமனதில் நாமிராவெல்லாம் நடந்து பொழுதுவிடிந்தபிறகு வெகுதூரம்வந்துவிட்டோ மினியொருபயமு மில்லைக் கொஞ்சம் நித்திரைச்சடைவைத் தீர்த்துக்கொண்டு போக லாமென்று நினைத்துப் பாதையைவிட்டுச் சற்றேவிலகி யோரிடத்திற் போய்ப்படுத்தார். அல்லாகுத்தஆலா எல்லாமறிந்தவனாதலால் அவன ருளினு லம்புபுனுவுமையத்துல்லமீரி கண்களில் நித்திரைவராமலிரு ந்து, அப்போதிவர், என்னகாரியத்திற்காக நாம்இங்கே சுணங்குகிறோம் சிக்கிரம் அலிறலியல்லாகு அன்கவர்களிடம் போய்ச்சேர்வோ மென்று பாதையைநோக்கி வரும்போது, இவருக்கு முன்னால் மேகம் போலே தூசிவெளியெல்லாம்படர்ந்து வருவதோடு குதிரைக்குளம் படி தரைபிற்படுஞ் சத்தமுந் தடதென்று கேட்டார். அதனாலே கொஞ்சமுடக்கத்தை திரும்பிப்பார்க்கும்போது, அங்கே ஆயிரங்குதி ரைக்காரர்கள் முன்னிலையாகவும், அதனோடு, மகாவேகமாக வுக்காச மந்திரியும்வரக்கண்டு திடுக்கிட்டு (வலாஹெளல வலாக்கவத்த இல் லாபில்லாகில் லலீயுல்லலீம்) என்னுயிர்தக் கைசேதவாக்கியத்தைச் சொல்லி ஆண்டவனைநினைத்து அவனிடத்திலடைக்கலந் தேடிக்கொ ண்டு நெஞ்சைத்தறியப்படுத்தி நிற்கும்போது, முன்பாகவந்த வுக்கா சமந்திரிஅம்றிபுனு வுமையத்துல்லமீரியைக் கண்டான். கண்டவுடனே தன் குதிரையை விட்டுக்கீழிறங்கி அம்றிபுனு வுமையத்துல் லமீரியை ப்பார்த்து, ஏதடா கெட்டுப்போன கிழவா நீயெங்களை மடிப்புச்செய் துபோட்டு, எங்கள் இராஜாவுடைய மகன் சுந்தலத்தைக் கொண்டு

வந்து வெட்டிப்போட்டாயே; இப்போதுன்னுடைய மாறுபாடானதை யெல்லாம்எங்கள்நாயன் பற்றுசுவெளியாக்கித்தந்தாரோ, நீபுலவென்று சொன்னையே, புலவனுக் கிந்தகெடுதி யெங்கேபிறுந்துவந்தது? கிழவா நீயெங்கள் கையைவிட்டு மெங்கே தப்பிப்போறாய்? உன்னை நாங்கள் போகவிடுவோமோ? விடமாட்டோம், இப்போதுனக்கு வந்து பிடித்திருக்கிற கிருப்தாரியைப் பார்த்துக்கொள்ளென்று கிட்டநெருங்கிவந்தான்.

அப்போது, மற்றச் சுத்தவீரியர்களுக்கிட்ட அடுத்தாப்போற் குதிரைகளோடும் வந்து வளைந்தார்கள். அதுகண்டு, அம்றிபுனுவுமையத்துல்லமீரி, இனி இங்கே நிற்பதிற் காரியமில்லை யிரண்டிலொன்று பார்ப்போமென்றெண்ணி வாயுவேகவோட்டம்பிடித்தார். அதுகண்டு, அந்த ஆயிரங் குதிரைவீரியர்களு மந்திரியும் பின்னாலே தூத்திக்கொண்டுபோய்ப் பொழுதுசாய்ந்த நேரமான அசறமட்டு மோடியும் அம்றிபுனுவுமையத்துல்லமீரியைப்பிடிக்க ஏலாமல், ஓடியவோட்டத்தாலே குதிரைக்கால்களெல்லாம் நடையயர்ந்துபோயின, ஆனால், உக்காசுடைய படைஞர் மடையர்களாய் வாயைச்சப்பிக் கையை நொடித்துக் கொண்டு நின்றார்கள். அதுகண்டு, அம்றிபுனு வுமையத்துல்லமீரியானவர் அவர்களைப் பயல்களே கிழவனைப் பார்த்தீர்களாவென் றிகழ்ச்சி செய்துகொண்டு மிகுதூரமறைய வோடிப்போய், ஒர்மலையடிவாரத்திலிருக்கும்போது, அவரையொருகுதிரைவீரியன் வந்தெதிர்த்தான், அவனை அம்றிபுனுவுமையத்துல்லமீரி தமது கையிலிருந்த சுந்தலத்துடைய தண்டாயுதத்தைக்கொண்டு மொரோடியடித்தார். அந்த அடியவன்தலையிலும், முகத்திலும்பட்டுக் குதிரையில் நின்றுக்கீழேவிழுந்து செத்துநரகமடைந்தான்.

அதுகண்டு, அம்றிபுனு வுமையத்துல்லமீரி சுந்தோஷமாய்மலையின்மேலேபோய் அதினுச்சியிலேறினார், ஏறினாலுமென்ன, சரீரவருத்தமும், கால்வருத்தமும் பொறுக்கக்கூடாமலிருந்தன. அதனால், அம்றிபுனுவுமையத்துல்லமீரி தம்மனதிலெண்ணினார், நாமோ இந்த இடத்திலே தனித்தவனாக அகப்பட்டுக்கொண்டோம், ஆனதால், மவுத்தாகிப் போவதிலே யாதாமொரு சுந்தேகமுமில்லையென்று

தியக்கமாகி வாய்விட்டு என்னுடைய அசுஹாபிமார்களே, நானுங்க னோவிட்டுப் பிரிகிற நேரம்வந்து முடுக்கிக்கொண்டதே, என்னை மவுத் துவந்து சுற்றி வளைந்துகொண்டதே, நானெந்தவிதத்திலுந் தப்பிக் கொள்ள இடமில்லையே ஆதலால், நான் மவுத்தாக முன்னர் நீங்கள் வந்தீர்களானால் நான்செய்த காரியத்தை யெவ்வாஞ்சொல்லி யாறிப் பின்னர், மவுத்தாய்ப்போனாலுந் குற்றமில்லையேயென்று புலம்பிக் கொண்டிருக்கும்போது, அந்தக் காபிரீன்களாகிய ஆபிரங்குதிரைக் காரரும், உக்காசுமந்திரியும் அவ்விடத்திலே வந்துசேர்ந்து மலையுச்சி யிலிருக்கிற அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரியைக்கண்டு ஒருவருக்கொ ருவர் பேசிக்கொண்டதாவது, இந்தக்கிழவன் ஷைத்தானே தவிர வேறில்லை. ஒருவேளை பிசாசாக இருக்கவும்போது, அல்லது ஜின்னாக இருக்கவும் போதுமென்று சொல்லி மலையின்மேலேற ஆரம்பித்தார் கள். அதுகண்டு, அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரி மலையுச்சத்தைவிட்டு மொருபக்கமாகக், கீழே இறங்கினார், அந்த வழியெல்லாமுட்பொருந் திய வேலமரமானதாலே, கீழே பாய்கிறததுபோல் முட்களாகவே யிருந்தன, அதனால் அதில் நடக்கக்கூடாமல் வருத்தப்பட்டுக்கொண் டிருக்கும்போதில்.

உக்காசு மந்திரி அந்தப்பக்கமாக அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரி யை யடுக்கப்போய்நின்று அவரை யேறிட்டுப்பார்த்து, ஏதடா, கெட்டுப் போனகிழவா, நேற்றெல்லாந் கோலைக்கீழேயூன்றித் தள்ளாடித்தள் ளாடி நடக்கக்கூடாமல் விழுந்தாய், இன்றைக்கு நீநடக்கிற நடைக்குக் குதிரைகளாயிர மனவேகமாகவோடிவந்தும் பிடிக்கக் கூடவில்லையே, என்றாலும் உன்னை விடமாட்டேன், உலாத்து, உஸ்ஸா, குபலென்றதம் பிரான்கள் பேரிலாணையாகக் கிழவாவுன்னை யென்கைவாளாலேதுண்டு துண்டாக அரிந்துபோடுவேனென்று சொன்னான். அதுகேட்டுஅம்றி புனுவுமையத்துல் லமீரி மனதிலெண்ணினார் ஒகோ. மோசம்வந்துசம் பவித்தது, இனியிவர்களை விட்டுத்தப்பவழியில்லையே, யெண்ணண்டல னே எல்லாவஸ்துகளையும் படைத்திரணங்கொடுத்துட்டி யுறக்காட்டி யிரட்சிப்பவனே, என்வருத்தத்தையும் பெலக்கேட்டையும் நீயறிந்தி ருக்கிறாய், ஆதலாலுன்னைத்தவிர எனக்கொத்தாசை செய்கிறவர்கள் யாருமில்லையே, கிருபைசெய்கிறவருக்குந் கிருபைசெய்கிற தப்பில் ஆலமீனே, என்னை இாட்சித்துக்கொள் (யாதுயாதல், முஸ்த்தகில்

தீம், யாஅறுகமர்ருகீமீன்) என்றிந்த வாக்கியத்தையோதி, ஆண்டவனிடத்தில் அவர்கேட்குந் துஆமுடிய முன்னர், ஆரபாரத்துடனே பிடிபிடித்து வீழ்வதுபோலச் சத்தமிட்டுக்கொண்டு ஒருசத்தவிரியன், வைத்தானுடைய கூட்டங்களே, மருமானுடைய கூட்டம்வருகிறது, ஆதலாற், மலேசாட்டாமலோடிப்போய் பிழையுங்கள், அப்படியில்லாவிட்டால் நீங்களடங்களும்த் வெட்டுண்டு நரகம்போய்ச் சேர்வீர்கள், என்னையறிவீர்களா, நானாகிறது பனீகாலிபுக் கீனையிலுள்ள ஆண்பிள்ளைச்சிக்கமாக்கும். எதிர்த்த அனேகம் சத்தவிரர்களையும், இராஜாக்களையும்வெட்டி ஜெயங்கொண்ட அபித்தாலிபுடைய மகன் அலியென்றறிந்து கொள்ளுங்கொன்ற சொல்லோடு சத்துருக்கள் மேலேபாய்ந்து வீழ்ந்தொருகுதிரை விரியனை வெட்டினார்கள்.

இன்னுமொரு சத்தவிரியனைக் குதிரைமேல்நின்றூர் தூக்கியெறிந்தார்கள், இன்னுமொருவிரியனைக் குதிரைமேலிருந்து தூக்கிமற்றொருகுதிரை விரியன்மேலடித்தார்கள், இன்னுமொரு விரியனைக்குதிரைமேல்நின்று தூக்கி பிரண்டாகக்கிழித்தெறிந்தார்கள், இவ்வீதம்ஐந்து சத்தவிரியர்கள் செத்து நரகமடைந்தார்கள், அதுகண்டு, மற்றக்காபிரீன்கள் மிகவும்பயந்து இந்தசத்தவிரியன் ஐன்னே, தோவோவென்று சொல்லிக்கொண்டோடத் தொடங்கினார்கள். அப்போது, உக்காசுமந்திரி, ஆ! இஃதென்ன ஆச்சரியமாகயிருக்கிறது (நாமொன்றுநினைக்கத் தெய்வமொன்று நினைத்ததென்னும்) பழமொழிபோலுருக்கிறதேயென்றுபயந்து திகில்கொண்டு, ஓடிப்போகிற சத்தவிரியர்களையெல்லாம் பார்த்து ஓகே! ஐனங்களே யுங்களுக்கென்ன கெடுதிவந்து பிடித்தது, உலாத்து, உஸ்ஸா, குபலென்கிற இந்தமுன்று தெய்வங்களானே திரும்புங்களென்று சத்தமிட்டான். அதுகேட்டு, ஓடிப்போகிற சத்தவிரர்கள், உக்காசுமந்திரி தெய்வங்கள் பேரிலிட்ட சத்தியத்திற்குப்பயந்தும் இராஜனிறவுசுல்கூலின் தண்டனைக்குப் பயந்தும் நாள்தோறும் வாங்கித்தின்ற அன்னத்தைநினைத்தும், திரும்பிவந்து யாவருமொன்று போல் நின்றார்கள், நின்றவர்களிலோர் சத்தவிரியன் மிகுந்த பரக்கிரமத்துடனே வாளைசெத்து அலிறவியல்லாகு அன்கவர்கள் முன்வந்து எதிர்த்துநின்று சண்டைசெய்தான்.

அந்தப்பாவியை, அலிறவியல்லாகு அன்கவர்களோரே, பாய்ச்சற்பாய்ந்து பிடித்து, மற்றப்படைவிரர் யாவருங்கண்டு பயந்து திடுக்கி

ட்டேங்கும்படியாய்ச் சுழட்டி மேலேயறிந்து அவன் கீழேவிழும் போது தங்கள் கையிலிருந்தவாளாயுதத்தை அவனுக்குநேரேயேர் தினார்கள் அதிலவன் வந்துவிழுந்து இருபிளவாகப்பிளப்புண்டு இறந்து நகாஞ்சேர்ந்தான். அதுகண்டு, காபீரீன்களில் நின்று மலையைப் போற்பருத்தூர்த்தவுடையுடைய முனாக்கிறென்பவன் மிகுகோபங் கொண்டு தீர்த்துடனேதானேறிய குதிரையை வேகமாய் நடர்த்தி வருகிற வரத்திலேயே அலிறவியல்லாரு அன்கவர்களை வாளால்வீசி னான். அந்தவீச்சை யலிறவியல்லாரு அன்கவர்கள் தங்கள் வாளினு லேதட்டிவிட்டு அவனைக்குதிரையின்மேல் நின்றும் வாரியெடுத்து விளையாடும்பந்தைப் பூமியிலோங்கிபடிப்பதுபோலே சுழட்டி யோங்கியடித்தார்கள். அவ்வடியினால், முனாக்கிறென்பவன் பாதைக்கல்லி லடிக்கும்உளுத்த விறகுக்கொம்புக்கொப்பாயொரு துண்டியில்லாமற் றாளாய்துறுங்கிறைந்துநாகமடைந்தான்.

அதுகண்டு, அங்குகடலைப்போல் நிற்கின்றகுபிர்ப்படைவீரர்யா வருமனமுட்கி, யணையையுடைத்துப்பாய்ந்து, பலவாரேறும் வெள் ளநீரைப்போலே பரந்தோடினார்கள். இவ்விதமோடுகிறதன்படைஞர் களை யுக்காசமந்திரி கெஞ்சிக்கெஞ்சியழைத்துப் பயந்தோடாதீர்கள் வாருங்கள் நானுமந்த அலியும் செய்கிறசண்டையைக் கிட்டநின்று பாருங்களென்று சொல்லிப்படையணியைத் திருத்தமாக்கிவிட்டுப் பின்னர் தான்ஐந்துகதிகளையும், மூன்றுவேகங்களையுமுடைய குதி ரையை மனவேகமாகத்தூர்த்தி விட்டுக்கொண்டுவந்து. அலிறவியல் லாரு அன்கவர்களைப்பார்த்து நான் எங்கள்இராஜா இறவுசல் கூலு டைய குமாரன் சுந்தலத்தைக்கொன்ற பழிக்குப்பழி யந்த அம்றுக் கிழவனைவாங்குவே வீரவராதீர் அப்படிவந்தாலுமையும் வெட்டிப் போடுவேனென்று சொன்னான், அதுகேட்டு அலிறவியல்லாரு அன்கு கவர்களந்தவுக்காசைப்பார்த்து, எடா! பாதகா இனிநீபடப்போகிற பாட்டைப் பாரென்று குதிரையைத்தட்டிவிட்டுவளைச்சுழட்டி வீசி னார்கள், அந்தவுக்காசமெதிர்த்துநின்று வளைச்சுழட்டிவீசிணன், இவ்வித மிரண்டுபேர்களுமேறிய குதிரைகளைச்சுலவிட்டு நெருங்கிச் செய்யும்சண்டையிலே வாளேடுவாள்மோதுதலிலுண்டாகும் பிர காச மிண்ணைலைப்போலுஞ், சத்தமிடியையப்போலுமிருந்தான், அரிதன் றியும், குதிரைகளின் காலின்மிதியினால்பூமியிலிருந்ததரும்புகிறதுகி யானது மேகம்போலேபடர்ந்து நான்குதிசைகளுஞ் செருமினது,

இவ்விதம்பார்த்தவர்கள் யாவரும் திசுபிக்கும்படியாய்ச் சண்டைசெய்யும்போது, உக்காசுதன்குதிரையினைப்பையறிந்து, இனிநாம்நின்றால் மோசமென்றோடிப்போய் ஓர்பெரியமரத்தின்புறத்தில் மறைந்துமரத்தோடு மொண்டிநின்றான்.

அதுகண்டு, அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் கடுங்கோபங்கொண்டு வாளாயுதத்தினால் அந்தமாதையோங்கி யொருவெட்டு வெட்டினார்கள் அதனால் மரத்தோடு முக்காசம்வெட்டுண்டு இரண்டுதுண்டாகி இறந்து நாகமடைந்தான், இவ்விதமாமும், உக்காசமந்திரியும் அலிறலியல்லாகு அன்கவர்களினொருவெட்டி விருதுண்டாகப்பிளந்துஇறந்துவிழக்கண்ட காபிரீன்கள் யாவரும்பயந்து கோணில்லாத கிடையாடுகள் பிரிந்தோடுவதுபோலோடினார்கள். இவ்விதம் சத்துருக்களோடிப்போன பின்னர் அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரிதாம் நிற்குமிடத்தைவிட்டு மிறங்கிவந்து அலிறலியல்லாகு அன்கவர்களின் பாதகமலங்களில் விழ்ந்துமுத்திமுகந்தெழுந்து போற்றிப்புகழ்ந்து அவர்களைப்பார்த்துத் தேவரீர் தாங்களிதமட்டில் வராதிருக்கிலென்னுயிர் மீளாது மீளாதென்று, தம்மால்நடந்தகாரிய மனைத்தையுமாதியோடந்தமாகச்சொல்லி இத்தருணமறிந்து தேவரீர் தாங்கள்வந்த துமகாகாரணமாக இருக்கின்றதே. இவ்விதம் தாங்கள்நின்றாப்போலேநினைத்தனைவடங்கு முன்னே வந்தகாரணமென்னவென்று கேட்டார், அதற்கு அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரியைப்பார்த்து, ஓகே அம்மே! நீர்இறவுசுல்கூலுடைய மகன் சுந்தலத்தைக் கூட்டிக்கொண்டுவந்து வெட்டிப்போட்டஅன்றிராத்திரி யென்னித்திரையில் நபிராயகமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவ சல்லமவர்கள் கணவில்வந்து ஹானிருகி, அம்றுவழியிலே காபிரீன்கள் படைபி வகப்பட்டுக் கொண்டு வருத்தப்படுகிறார், ஆதலால், யா அலியே நீர்போமென் றெனக்குச்சொல்லிய வுத்தாவினால் நான்வந்தேன். வந்ததில்,

அல்லரகுத்தஆலா நபிராயகத்தின் பொருட்டால் வழியினீட்சியைச் சுருக்கமாக்கித் தந்தானென்றுசொல்லி, யுடனே மரத்தோடு வெட்டுண்டிருந்த மந்திரி யுக்காசஅணிந்திருந்த, ஆபரணத்தி, முத்து மாலை, இரத்தினமாலை, வாட்கத்தி, குதிரைமுதலிய சகலவஸ்துகளையுமெடுத்துக் கொண்டு, மற்ற அசுஹாபிமார்களிருக்குந்தானத்திற்கு வந்தார்கள். அதுகண்டு அவ்வசுஹாபிமார்க் ளெதிர்கொண்டு வந்து

அவ்ஹியல்லாகு அன்கவர்களைபும், அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரி யையும் நெஞ்சோடு நெஞ்சனைத்துக்கட்டித்தழுவி மனமகிழ்ந்தார் கள். அப்போது அவ்ஹியல்லாகு அன்கவர்களும், அம்றிபுனுவுமை யத்துல்லமீரியும் தங்களால் நடந்த வாலாறுகளனைத்தையுமவர்களுக் குச்சொல்லி, யன்றைய இராவுகாலங்கழித்துச் சூரியோதயத்திற்கு முன்னு லெழுந்தருளியாகி, அல்லாகுத்த ஆலாவைத்தொழுதுபின் னர், தசபீகு, தக்குலீச்சத்தம் கடற்போல்முழங்க அவ்விடத்தை விட்டு மெழுந்து குதிரைகளின்பேரிலே சவராகிப், பூயியிலுள்ள சந்துருக்கள்பயந்து கெடிகலங்க வேதவாக்கியச்சத்த மெவ்விடமுந் தொனிக்க, வெற்றிமாலைகள் புயத்திற்கிடந்து புரண்டசைந்து வாச னைகமழ, ஆரபாரத்துடனே குதிரைகள் கனைத்துப்பந்தைப்போற் குதித்துநடக்கக், கவரி வெண்சாமாம் விசிவா, விருதினங்கள் சூழ்ந் துவா, வெற்றிக்கொடி சற்றிலும்படர்ந்துவா வீரமுாசம் கணக ணென்றடித்துவா, அவ்ஹியல்லாகு அன்கவர்கள் முன்னுமற்றப் படைஞர்கள் பின்னுமாக நடந்துபோனார்கள்.

இவ்வித மும்மதம்பொழியு மதர்த்தயானைகளை நிகர்த்த குதிரை ப்பதாதிகள் சூழக், கொடிகுடைக ளொன்றோடொன்றுராஞ்சக்கட லிரைச்சலாகப்படை நடந்துபோகும்வழியில் வாதிஸ்குறாவென்னும் இறவுசுல்கூல் ஊரொல்கையயடுக்க நல்லதண்ணீர்த் தடாகங்களும், பூமாச்சோலைகளுந், சுற்றிலும்பிரமாண்டமாய் வானத்தையளாவிய மலைகளும் விஸ்தீர்ணமாகிய இடங்களு மிருக்கக்கண்டு, அவ்ஹியல் லாகு அன்கவர்கள், இவ்விடந்தான், கத்திகழட்டி வீசுவதற்குந், சண்டைசெய்வதற்குந் தகுதியான இடமென்றெண்ணிமகிழ்ந்து அவ் விடத்திலே படைஞர்யாவரையும் விடுதிவிடும்படியாயுத்திரவுசெய்து, தாங்களுந் குதிரையை விட்டுக்கீழிறங்கிக் கூடாரமுந், குதிரைப்பந் திகளும், மமைக்கச்செய்து, அசஹாபிமார்களைப்பார்த்துச், சத்து ருக்களாகிய காபிரீன்கள் படைகொண்டுவந்து இந்தவிடத்திலே தானையஞ்செய்வார்களென் றோரிடத்தையு மிலகாகச்சட்டிக்காட் டினார்கள், அந்தத்தரையைறியவேண்டுமென்றும் தாங்களிருந்து சண்டைசெய்ய நல்ல இடங்கிடைத்ததென்று அசஹாபிமார்கள் மிக வுந் சந்தோஷங்கொண்டவர்களாய் இருந்தார்கள் இதுநிற்க,

முன்னர், அவ்ஹியல்லாகு அன்கவர்கள் மந்திரி யுக்காசை வெட்டிப்பிளந்த திறமைகண்டஞ்சிப் பயந்தோடிய சத்துருக்கள்

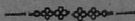
இறவுசுல்கூலுடைய முகதாவிற் போய்ச்சொல்லி யேழு கடற்போலே படைநீளே அழைத்துவந்து சண்டைசெய்யவேண்டுமென்ற ஆவ லோடும் போனவர்கள் மனதில், இப்போது நாம் ஆயிரங்குதிரைச் சுத்தவீரியர்களாயிருந்தும். அலியென்கிற ஒரு குதிரைவீரியனுக்கு அஞ்சிப்பயந்துவந்த கம்மினாட்டிகளாச்சதே, ஆதலால், இராஜா இற வுசுல்கூலிடத்தி லென்னவிதமாக முகங்காட்டுகிறதென்ற வெட்கம் பெரிதாக இராஜசபையிற் செல்லாது நாணங்கொண்டிருந்தார்கள்.

அஃதறிந்து இறவுசுல்கூல் முறிந்துவந்ததம்படைஞருக்கெதிரி லேபோய், ஒகே, படைவீரியரே என்னருமைமகன் சுந்தலத்தைக் கொலைபாதகஞ்செய்த அம்றுக்கிழவனுடையகாரிய மென்னவென்று கரோமாகக்கேட்டான், அக்கேள்வியினதிரச்சியினாலே படைவீரர்பய ந்து கெடிகலங்கிப் புலிவாய்க்குத்தப்பிவந்தமான் கூட்டமானது, வட வாழுகாக்கினியில்வந்து விழுந்ததையொப்பாய்நின்று, இறவுசுல்கூ லைப்பார்த்து ஆயிரங்குதிரை வீரியர்களானபாங்களும், உக்காசமந்தி ரியும், அதிவேகத்துடனேபோய் அந்த அம்றுக்கிழவனைக்கண்டு வெட்ட நெருங்குந்தருணத்தில், அங்கிருந்து பதினாறடிவேங்கைப் புலியைப்போ லோர்சுத்தவீரியன் வந்து நமதுபடைகளெல்லாம் அத மாகும்படி, தன்குதிரையை அக்கினிவேகமாகநடாத்தினன். அவனா ரெனில், அலியென்பவன், அவனிப்படிவந்ததைக்கண்டு, நமதுமந் திரி யுக்காசந்தமது குதிரையை வாயுவேகமனேவேகமாகச் சாரியிட் டுக்கொண்டுபோயெதிர்த் திரண்டுபோர்களும் நெருங்கி, வாளினாலே வலமிடந்திரும்பத்திரும்பி வெட்டுந்தட்டுமாகச் சண்டைசெய்யும் போது, நமதுமந்திரி யோர்பெரியமரத்தையொட்டிமறைந்தார். அது கண்டு அவ்வலியென்பவன் பாய்ந்து, மரமு மந்திரியு மொன்றாயுற படும்படியாய் ஒருவெட்டுவெட்டித் துண்டாக்கிப்போட்டான், அது கண்டு நாங்கள்பயந்து தேவரீர்தங்களிடத்தில் விண்ணப்பஞ்செய்ய வந்தோமென்று சொன்னார்கள்.

உக்காச வதைச்சருக்க - முற்றிற்று

முகல்கீல்போருக்கெழுந்த சருக்கம்.

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

வரிசைநபிநந் நபினூரின் மருகாலியார் தம்முடனே
கரிசு நிறைந்த மனத்துடைய கயவன் றவுசல் கூல்தனதுள்
ஞருசின் மகிழ்ந்த மகன்முகில்கி லுத்தி யெனவேபடைகொணர்ந்து
நெரிசு லுடனே சமர்விளைத்த நேர்மை யெவையு நிகழ்த்திடுவாம்.

இதன் பொருள்.

வரிசையாகிய நமது நாயகம் நபியினார் முகம்மது சல்லல்லாரு
அலைகிவசல்லமவர்களின் மருமகரான அவிறலியல்லாரு அன்கவர்களு
டனே, குற்றங்களையாவும் நிறைந்திருக்கு மனத்தையும், கீழ்மைத்தன்
மையையும் பொருந்திய இறவுசல்கூலென்பவன் தன்னுள்ளத்தில்
மிகவு முகுசியுற்ற மகனான முகல்கீலென்பவன் கடலைப்போற் பெரிய
படையைக் கொண்டுவந்து நெருக்கமாகச் செய்யுகின்ற சண்டையின்
செய்திகள் யாவையுஞ் சொல்லுகின்றும்.

சரித்திர வசனம்.

அவிறலியல்லாஹு அன்கவர்களின் வெட்டுக்குப்பயந்து தோற்
றிரிந்தோடிவந்த சுத்துருக்கள்சொன்ன சொற்களைக்கேட்டு இறவுசல்
கூல், கோடைகாலத்தி லிடிக்கு மிடியைப்போர் லலறிச்சத்தமிட்டு,
அந்தப்படைஞர் பயந்து தண்ணீர் நெஞ்சில்வடிய அழும்படியாக அவர்
களைப்பார்த்து, ஒகே, படையோர்களே யுங்களுக்கொல்லாம்பாரு
சென்ற தம்பிரானுடையகோபமுண்டாய் விட்டதென்று சொன்னான்,
அதுகேட்டுப் படைஞர் இறவுசல்கூலுடைய சொல்லென்னு நெருப்
புத் தங்களைச் சட்டதினால் உளமார் தனிரைப்போல் வாடிவதங்கி நிள்
றார்கள், அப்போது, இறவுசல்கூல், தன்மகன் முகல் கீலென்பவனை
யழைத்து நம்முடைய நாயன் பற்றுசடைய கிருபையினால், நானனுப்
புகிற படைகளுக்கு நீ தலைமையாகப்போய் அந்த அலியுடனே யுத்
தஞ்செய்யவேண்டும், மேலுமங்கு சண்டையில் நடக்கிறவிதங்களை
நன்றாயறிந்து, அன்றன்று, டெனக்குத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்றுஞ்
சொல்லிக் தன்படைகளிலே திறத்தவர்களாக இருபதினாயிரஞ் சுத்த
வீரியர்களைத் தெரிந்தெடுத்து அவர்களைப்பார்த்து, ஒகே, சுத்தவீரி

130 இறவுசுல்குடல்படைப்போர் வசனகாவியம்.

யர்களே நீங்கள் சிங்கத்துக்கொப்பாகிய என் மகன் முகல்கீலுடனே யுத்தப்பிரசன்னராக ஆயுதபரணிகளணிந்துகொண்டு போங்களென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டுடனே, படைஞரெல்லாம், யுத்தவுடையுடுத்தி, வாளாயுதம், வேலாயுதம், வில்லாயுத முதலிய மற்ற ஆயுதங்களுமணிந்து, குடை, கொடி, விசிறி, வெண்சாமாம், ஆலவட்டம், பீலிக்குஞ்ச முதலிய விருதின்னங்களுடனே, இரட்டக்கடிவாளம் பூட்டிக் கல்லணை பிட்ட திறத்த இறுக்கு தேசத்துக் குதிரைகளின்பேரில் சவராகிப் பேரிகைநவுரி- சின்னங் காகளந்-துந்துமி-டக்கா-டங்கா-எக்காளம். பூரி-முருடு-பம்பை-சச்சரி-கொம்பு-குழல்-தம்பூரு முதலிய வாத்தியங்கள் கணகணென்று கடலைப்போல் முழங்க, மலைகளில் வாசஞ்செய்யு மிருகஜாதினங்கள் கலைந்தோட, பூமியிலெழிந்துாசி பெரமுதைமறைக்க மேடுபள்ளமாகப், பள்ளமேடாகத் தாந்தாமென்று மார்புகளைத் தட்டியும், மீசைகளை முறுக்கியும், வீரவார்த்தை பேசிக்கொண்டு முகல்கீல் முன்னிலையாக நடந்துவந்து அலிறலியல்லாஹு அன்கவர்கள் சேனையிறங்கியிருக்குந் தலத்திற்கடுக்க வேரிடத்திற் பெரியவெள்ளி மலைகளைப்போலே கூடாரங்களுமடித்துக் குதிரைபந்தியுமுண்டாக்கிக், கடைவீதியுமமைத்திருந்தான், அகின்பின்னர்.

முகல்கீலென்ற தலைவன் அலிறலியல்லாஹு அன்கவர்கள்படை த்தகுதியென்னவிதமாயிருக்கிறதென் றுளவாளிகளைவிட்டு உளவறிந்தான், அதுபோல், அலிறலியல்லாஹு அன்கவர்களு முகல்கீலுடைய தகுதியென்னவிதமாயிருக்கிறதென் றுளவாளிகளைவிட்டுளவறிந்தார்கள், இப்படி இருக்கச்சே, முகல்கீலென்பவன் அலிறலியல்லாஹு அன்கவர்களுடைய படைக்கூட்டங் கொஞ்சந்தானென்றறிந்து, தன்மனதி லிந்தச் சிறியபடைக்கூட்டத்தைக்கொண்டும் அலிறந்மோடுமென்ன சண்டைசெய்து வெற்றிபெருவார். நமது படைகளோ பெருங்கூட்ட மாயிருக்கின்றதாதலால், நமக்கவரீடு ஜோடில்லென்று பெருமகிழ்ச்சி கொண்டமுன்னர், உக்காசடனேவந்தபடைஞரைப்பார்த்துக் கோபந் கொண்டு இவ்வளவுகொஞ்சப்படைகளுக்குத் தோற்றுப்போயல்லவா வந்தீர்கள்? ஆதலாலுங்களுக்கு நமதுநாயன் பரஞ்சடையமுனியும், வெறுப்புமுண்டாய் விட்டதென்று மிகவுயிக்குச்சியாகியவார்த்தைகள் சொல்லித், தன்னுடன்வந்த சகலபடைஞரையும்பார்த்து, ஒகேசுத்த விரியர்களே இடியைப்போற்களைப்பையுடைய குதிரைகளும், கருமலை

யைப்போலுள்ள யானைகளும், அஷ்டகிரியைப்போலுள்ள தேர்களுந்
கடலைப்போலுள்ளகாலாட்களுமாகிய இரதகஜதூரகபதாதிக்களனைகங்
கள் நம்மோடும் வந்தெதிர்த்தாலும் அதற்காகப்பயந்து நெஞ்சத்திற்
கொஞ்சமேனுமஞ்சி அதயிரியங்கொள்ளக் கூடாதென் றவர்களுக்கு
வெகுமதியுங்கொடுத்துறுதி சொல்லிப் படைகளைச் சதுரங்கமாக்கிக்.
குதிரைப் படைமுன்னாலும், காலாட்படை பின்னாலும் நிற்கச்செய்து
இரத்தின கிரீடமும். வயிரகடகமும்,) தங்க அரைஞாணும், பொற்சரி
கை அங்கியும் பூண்டு, புப்பமாலை, முத்துமாலை, தரித்து, இரத்தினச்
சோடனை செய்த பஞ்சகல்யாணிக் குதிரைமேலேறிப் பளபளத்த
வாளாயுத முதலிய ஆயுதந்தாங்கி விருதினங்கள்சூழ வாத்தியங்கள்
முழங்கப் படையினனெவில நின்றான்.

இவ்விதம் காபிரீன்களின் படைகள்நிற்கிறஆரம்பாரத்தைக்கண்டு
அசுஹாபிமார்கள் மனத்தி லெண்ணமுற்றார்கள், இவ்வித மெண்ண
முற்ற அசுஹாபிமார்கள் மனந்தேறுதலையாக, அலிறலியல்லாருஅன்க
வர்கள் வேதவாக்கியங்களை யோதிக்காட்டி, எனதுடற் பிறப்பாகிய
தீனுனவர்களே. முகம்மதுநபிசல்லல்லாருஅலைகவசல்லமவர்களுடைய
அசுஹாபிமார்களே, தீனில்விசலாமாகிய நாம், அல்லாருத்தஆலாவு
டையபடைகள், அக்காபிரீன்கள் ஷைத்தானுடைய படைகள் ஆதலா
ல், நம்முடைய கூரியவானைவிட்டு மவர்கள் தப்பமாட்டார்களென்று
சொன்னார்கள், அதுகேட்டு, அசுஹாபிமார்கள் யாவரும், வாயுவேக
மனவேகமுள்ள குதிரைகளில் யுத்தப்பிரசன்னராயேறினார்க ளப்
போது, அலிறலியல்லாரு அன்கவர்களுந் தங்களுடைய துல்துலென்
கிற குதிரைமேலேறிப் படைகளையணிசெய்து விருதினங்களுடனே,
சூரியப்பிரகாசமான வாளாயுதமுதலான மற்றஆயுதங்கள் மின்னெட்
டும்படியாகத், தக்குபீர்; தகபீகு, தகுலீலு சலவாத்து முழக்கத்துட
னே சத்துருக்களின் படைக்குமுன்னாலே வேங்கைப் புலிகளைப்போல்
விரதீர மாசுப்போயெதிர்த்து நின்றார்கள்.

இவ்விதம் முகிலிமானபடைகள் வந்தெதிர்த்து நிற்பதைக்கண்ட
முகல்சீல் தன்படைஞர்கள் யாவரையும்பார்த்து, ஒகே, சுத்தவிரியர்க
ளே, இந்த அலியுடைய படைகளடங்கலு மென்வாளுக்கே, இரையா
வார்கள் பாருங்கெனன் றனேகதிட வார்த்தைகள்சொல்லி யவர்கள்

மனதைத்தேற்றித், தான் படையணியினது நடுவில்லின்றுன். அப் போது அலிறலியல்லாகு அன்குதங்கள் கையிலிருந்தவெற்றிக்கொடி புலைபுனு அப்பாசு றலியல்லாகு அன்கவர்கள் கையிற்கொடுத்துப் பிடிக்கச்சொன்னார்கள். அதுபோலவர்களுங் கொடியைவிரித்து அலிறலியல்லாகு அன்கவர்களேறிநிற்கிற குதிரைக்கு முன்னிலேபிடித்து நின்றார்கள். அதுகண்டு, சத்துருக்கள்யயந்து எதிரேறாமல் நின்றார்கள். அப்போது, அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் அந்தக்காபிரீன்களைப் பார்த்து, ஆண்பிள்ளைச்சிங்கமான முகம்மதுநபி சல்லல்லாகு அலைகிவ சல்லமவர்களுடைய படையை வெல்லலாமென்று வீணெண்ணங்கொண்டு வந்தார்களே, நீங்கள் நிற்குமிடத்தை விட்டுப்பெயர்ந்து இராஜாக்களாக என்னோடு சண்டையெய்வாருங்குளென் றுரக்கக்கவினார்கள். அதுகேட்டு முகல்கில் தானேறிநிற்கிற குதிரையை வேகமாக நடாத்தி, அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் முன்னிலையிலவந்து நின்று அவர்களைப்பார்த்து ஒகே, சண்டைக்கழைத்த சுத்தவீரியனே, யுன்பெயர், குல மின்னதென்றெனக்குச் சொல்லென்றுகேட்டான்.

அதற் கலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் அவனைப்பார்த்து, ஒகே சுத்தவீரியனே, நானுகிறது .கனம்பொருந்திய பனிகாவிபுக்கினையி னுள்ளபுலி, நெருப்புப்பொரிபறக்குங் கூரியவாளினாலே சண்டைக்களத்திலெதிர்த்த சத்துருக்களான இராஜாக்கள் தலையைப் பிளந்து மூலையை யறிஞ்சுகின்ற சிங்கம்-கைபறு-பதுறு-தபூக்கு,குனைன், தாத்துஸ் லிமுனில் இப்பேர்க்கொத்த இடங்களிலெல்லா மிகுந்தபடைகளைவெட்டி ஜெயங்கொண்ட அலியென்றுசொன்னார்கள், அதுகேட்டு, முகல்கில் அலிறலியல்லாகு அன்கவர்களைப்பார்த்து, நீரிங்கே யென்னகாரியத்தை நாடிவந்தீ ரென்றுகேட்டான். அதற்கலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் முகல்கிலைப்பார்த்து மரம் கல்லுகளை யுருவாக்கிவைத்திருக்கும் புத்துகையுடைத்து நொறுக்கிவிட்டு அப்புத்தைத் தெய்வமென்று வணங்குகிற காபிரீன்களைத்திருப்பி யவர்கள் நெஞ்சத்தில் வேதபாகை பூட்டித் தீனில் விசலாமார்க்கத்திலாக்கவும், எதிர்த்த பகைவராகிய இராஜாக்க றுயிரைப்போக்கவும், அல்லாகுத்தஆலாவென்ற ஆண்டவனின்னாதர் நபிநாயகமவர்களி னுத்தாரப்படி வந்தேனென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டு, முகல்கிலென்பவன் அலிறலியல்லாகு அன்கவர்களைப்பார்த்து, ஒகே,அலியே,நீர் தலைமயங்கித்தன்னைப் பொருமையாகப்பேசினதுசரியான புகழல்லையென்று, வேங்கைப்புலியிட்ட சத்தத்

திற்கெதிரே நரி யூனையிட்டதுபோலே தன்மையும் பெருமையாகச் சொல்ல ஆரம்பித்தான் அஃதென்னெனில்,

நானுகிறவன் சத்துருக்களையும், அவர்கள்னைகளையுஞ்சண்டைக்களத்தில்வெட்டி யவர்களுடையபெண்டுகளை வெள்ளப்புடவை யுடுத்தச்செய்துசிறைகொண்டுபோகு மகாரிக்குடைய மகனுவன், உம்முடைய துணையானசுபைநிபுனு ஹவ்வாமைதித்திதமடித்துச்சிறையிலிட்டிருப்பது தெரியுமா, குரவீரம்பொருந்திய வாளாயுதத்தையுடைய இராஜாக்களின் கிரீடங்களையுடைத்துத்தகர்த்து உயிரையுறிஞ்சும் வாளையுடைய முகல்சீலாக்குட், ஆதலால், நானிப்போதுசொல்லியபடி நீரும் ஆகுமுன்னே தப்பித்துக்கொண்டு உமது நபியிடத்திற் போய்ச்சேர்வது நன்றாயிருக்கும். இன்னும் புலவனென்று பொய்பேசிவந்த பாதகனான அம்றுக்கிழவன்; என்னுயர்ப்பிறவி சுந்தலத்தை மாயமாகக்கொலை செய்தபடியால், அந்தக்கிழவனை யெவ்விதத்திலேனும் பிடித்துச் சதையைவகிர்த்து நாய்நரி தின்னப்போடுவது, நிசம். மிசுக்கேகிய முகம்மது தரித்திரியத்தை யுடையவராயிருந்து, உயர்ந்தகுலத்திலுள்ள குவைவிதுடையமகள் கஜீஜாவைக் கலியாணஞ் செய்ததிற்பேரில் அந்தப்பெண்ணுலே கிடைத்தபணங்களைக்கொண்டும் வாழ்கிறாரென்று கேட்டோமே அவருடைய காரியாகாரியங்களை நிசமாகநீர் சொல்லுமென்றான், அதுகேட்டு, அலிதலியல்லாரு அன்கவர்கள் முகல்கலைப்பார்த்து, வேங்கைப்புலியைப்போலே சீறி வெவ்விதகோபத்துடனே பகுத்தறிவில்லாதவனே நான்சொல்வதை நீநன்றாய்க்கேள், அந்தமுகம்மதாசுதிறவர்கள்.

அறிவினாலும், பெருமையாலும், அன்பாலும், வெற்றியாலும் கொடுக்குங்குடையாலும், உயர்ந்தமேன்மையாலும், சொல்லுறுதியாலும், மாட்சிமையாலும், தலைமையாலும் மிகவுமுயர்ந்தவர்கள், மேலும் ஹாஷிம்குளையிலே யெனது சிறியதகப்பனாருடைய மகனாகக் காரணத்துடனே இந்தப்பூமியிலே பிரகாசமுள்ள கோடிசூரியனைப்போல் வந்தவர்கள் மக்களிலுள்ளவர்கள், ஏழுவானத்தையு மோராவையிலேகடந்து சொர்க்கமுதலிய சிறந்ததலங்களையுந்தெரிசித்து அறுவிலே பாதகபுசுடனே யேறிப்போய், அல்லாருத்த ஆலாபுடனே திருவசனம், பேசிவந்தார்கள், சந்திரனுடனும், புலியுடனும், மலையுடனும், முசலுடனும் யானையைவிழுங்கும் சகுலியென்ற மீனுடனும், பாம்புடனும், மானுடனும், பசுவுடனும், ஒட்டகையுடனும்,

மாத்துடனும், யாவுருங்கேட்க, எதிர்பேசிவந்தவர்கள். இன்னும் பாலைநிலத்திலே தகித்தவர்களுக்குக் கைவிரலாலே பூமியைக்கிறி யாற்றை யழைத்தவர்கள், காதகாதவழி கஸ்தூரிவாசனைவீச மொளி பொருந்திய சரீரத்தையுடையவர்கள், இருபக்கத்திலும் வானவர்கள் காவலாக நிற்கப்பெற்றவர்கள் ஏழுவானத்தையு முருவிப்பாய்ந்து, அறுவைத்தடவியதலையும், ஏழுபூமியையு முரிவிப்பாதாளந்தொட்ட பாதத்தையு முடையவர்கள், இன்னும், மேகக்குடையையுடையவர் கள் சரீரநிழற்சாயாதவர்கள், முன்கண்டதொலையளவு பின்னுந்தெ ரிகின்றவர்கள், ஈ, ஏறம்பு, புழு, பூச்சி யொட்டாததிரேகத்தையுடையவர்கள், ஜலமலம் பிறாறியாத மேன்மையுடையவர்கள் நாகிரீர் பல் லுற்றை காதுக்குறும்பி யிவைகளும், இவைகள்போலுள்ளனவு மில் லாதவர்களென்று நபிராயகத்தின்காரண மனைத்தையு மின்பமாகச் சொன்னார்கள்.

அதுகேட்டுப் பாவிப்பயல் முகல்கீல் அலிறலியல்லாகு அன்கவர் களைப்பார்த்து நீ பகையானசொற்களை மிகவுஞ் சொல்லுகிறாயென்று தன்னைப்பயந்து குதிரையைத்திருப்பிக் கொண்டுக்கூடரம்போய்ச்சேர்ந்தான். சேரந்தபின்னர் அலிறலியல்லாகு அன்கவர்களுந்தங்களிருப்பி டத்திற்கு வந்துவிட்டார்கள். அப்போது, முன்னர்தாங்களுரைவிட்டு வருகிறவழியிலே தீளில் விசலாமாகிய சுகைறல் ஆமிறென்றபெயரு டைய சுத்தவிரியர் முசிலிமானவர்கள் படையிலின்றுங் குதிரையை வாயுவேகமாகவிட்டுக்கொண்டு சண்டைகளத்தில்வந்து சிங்கத்தைப் பேரல் நின்றார். அதுகண்டு அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் அசுஹாபி மார்ட்டைப்பார்த்து நமதுபடையிலிருந்து குதிரையைவையாளிவிட்டு க்கொண்டுபோகிறவர் யாரென்றுகேட்டார்கள், அதற்கவ்வசுஹாபிமா ர்கள், சுகைறல் ஆமிறென்றுசொன்னார்கள், அப்போது, அலிறலியல் லாகு அன்கவர்கள் அல்லாகுத்தஆலாஅளவிலே தங்கள்கையெந்தி, இந்தச்சுகைறல் ஆமிறுக்கு அதிகபலத்தையும் திடத்தையுங்கொடு வென்று துஆக்கேட்டார்கள். இவ்விதத்திற்படைக்கலத்திற்கு முன்னி ற்போன சுகைறல் ஆமிறோடு, முகல்கீல்படையில் நின்றுமோர்மதயா ணைபோன்ற சுத்தவிரியன், கபுறத்தென்பவன் தானேறியகுதிரையை ச்சவாரிசெய்து வந்தெதிர்த்து வாள்வீசிணன். அந்தவாள் வீச்சைச் சுகைறல் ஆமிறுபந்தாகத்தட்டிவிட்டுத் தன்கைவாளாலவனுச்சிக்கு

நேராக ஒருவெட்டுவெட்டினார், அந்தவெட்டிலே சுபுறத்தென்பவன் இருபிளவாய் நரகஞ்சேர்ந்தான்.

இவ்விதம் பாவிப்பயல் சுபுறத்துவெட்டுண்டிறந்ததைக்கண்டகாபிரீன்களிலுள்ளபுலைகென்னுஞ் சுத்தவீரியன்கண்களிலே கோபாக்கினி தெறிக்கும்படியாய்க் குதிரையைச் சாரிசெய்து கொண்டுவந்து சுகைறல் ஆயிறை யெதிர்த்தபோது இரண்டுபோர்களும் புலியும் புலியுமெதிர்த்துச்சண்டைசெய்ததுபோலேகுதிரைக்கால் மிதிபினாலெழும் புந்தூசி வானத்தைமறைக்கும்படியாய் அதிகவேகத்துடனே குதிரையை நெருக்கிவிட்டு வாளினால் வெட்டுந்தட்டுமாக நிற்கும்போதுசுகைறல் ஆயிறு வேலாயுதத்தையோங்கித் தந்திரமாகப் புலைசென்பவனுடைய நெஞ்சிக்கு நேராய்க்குத்தினார். அந்தவேலாயுத மவனுடைய நெஞ்சைக்கிழித்துப்பாய்ந்துமுதுகுப்புறத்திலுருவியதுஅந்தவேலோடும் சுகைறல் ஆயிறு அவனையுயர்த்திக்கொண்டு அவிறவியல்லாரு அன்கவர்களிருக்குமிடத்திற்குக் கொண்டுவரச்சே காபிரீன்களிலுள்ள கருநிறத்தையுடைய கைபறகுமான்ஹாரிதென்றபாதகன்வந்துதமிழ்விட்டு வரும்போது, காபிரீன்களிலுள்ளகாயிலுமன்றபாதகன் மும்மதங்கொண்டயானையைப்போல் வந்தெதிர்த்தான். அவனையுஞ்சுகைறல், ஆயிறுமூரத்திற்போய்விழும்படி வேலாயுதப்புடங்கினாலே தட்டிவிட்டுத், தமதுகுதிரையில் நின்றுங் கீழேபாய்ந்து புலியானது ஆட்டுக்கிடையைப் பிடிப்பதுபோல் அவனுடைய புறப்பிலோர் பிடிபிடித்தமுத்தி யிழுத்துக்கொண்டு அவிறவியல்லாரு அன்கவர்களிடத்தில் வந்தார். அதுகண்டி, அவிறவியல்லாரு அன்கவர்களும் சந்தோஷமாகிக் காயிமைக் கழுகுவிடச்சொல்லி அசுஹாபிமார்களுக்கு குத்திரவுசெய்தார்கள். அதுபோ லசுஹாபிமார்கள், பாவி காயிமைக்கழுகுவிட்டுக் கற்கள்வீசி அம்பெய்தார்கள், அதனால்வன்செத்து நரகஞ்சேர்ந்தான் அதுகண்டு, காபிரீன்களான இருபதினாபிரம் சுத்தவீரியரு மொன்று போலேயடர்ந்து அசுஹாபிமார்களை வளைந்துவெட்ட ஆரம்பித்தார்கள்.

அப்போது, முகிலிமானவர்களும் பெரியகடலிலே மாப்புமாப்பா கவழிகிற மீன்களைச்சுருமீன்களானவை யெப்படிஹதம்செய்கிறதோ அதுபோலேசெத்துருக்களிலேனேகர்சாவும்படியாய், வில்லாலெய்தார்கள், வேலாலே குத்தினார்கள், கதையாலடித்தார்கள், தண்டத்தாலடித்

தார்கள் கவண்கல்லாலெறிந்தார்கள், சக்கரத்தாற்பிளந்தார்கள், வாளாலேவெட்டினார்கள், அந்தவெட்டினாலவர்களுடைய தலைகள் பனையின்காய்போலறுந்தன, கைகளறுந்தன, குடல்களறுந்துசரிந்தன, கால்களறுந்தன, குதிரைகளின்தலையுடல் கால்களறுந்தன, கொடிகட்டிய தேர்கள் தகர்ந்தன, யானைகள் துதிக்கைமுதலிய வறுப்புக்களறுந்தன, இவைகளைப்புரட்டிக்கொண்டு இரத்தாறு எவ்விடமும் வெள்ளம்புரண்டோடலாயின. இவ்விதமாகக் காலைபிலிருந்து போழுதுசாய்ந்த அசுறுடைய நோமட்டிலு முசிலிமானவர்கள் தக்குபிர்ச் சத்தத்துடனே நின்று சண்டைசெய்ததாலே சத்துருக்கள் முறிந்து யிறந்தவர்கள்போக மற்றவர்கள் கூடாரம்போய்ச் சேர்ந்தார்கள். பின்னர் முசிலிமானவர்கள் அல்லாகுத்த அலாவைபுகழ்ந்து, நபிநாயகமுகம்மதுசல்லல்லாகுஅலைகிவசல்லமவர்களை வாழ்த்திக்கொண்டு வேங்கைப்புலிகளைப்போலே தங்கள் கூடாரத்திற்குவந்து சண்டைக்களத்தில் வெட்டுண்டவர்களைக் கணக்கிட்டார்கள், இபுனு அப்பாசுறவியல்லாகு அன்கவர்கள் சொற்படிக்கு அந்தச் சண்டையில் ஷகீதாகிச்சொர்க்கஞ் சேர்ந்தமுசிலிமானவர்கள் தொண்ணூறுபேர்கள்

அந்தத்தொண்ணூறுபேர்களை யு முறைபோலெடுத்து நல்லடக்கஞ்செய்துவிட்டிருந்தார்கள். வெட்டுண்டிறந்து நாகவாதிகளாயின காபிரீன்கள் ஆயிரத்திருபதுபேர்கள், இவ்விதமொருநாட் சண்டையிற் காபிரீன்களிறந்ததொகையுடனே மற்றஞ்செய்திகளையும், முகல்கீலென்பவன், தனதுதகப்பனாகிய இறவுசுல்கூலுக்கெழுதிபனுப்பினான் அன்று சூரியனுமடைந் திராவானது. அப்போதில், இருபடையோர்களுந், தாஷ்ளிருக்கு மிடங்களில், அகஸ்மாத்தாய் எதிரிகள் வந்து துழையாமற்குழ நெருப்பைவளர்த்துக் கொழுந் திட்டெரியச்செய்து கண்விழித் திருந்தார்கள் பின்னர், சூரியோதயகாலத்தில் முசிலிமானவர்க ளெல்லாரு மெழுந்து, வல்லகாரணான அல்லாகுத்த ஆலாவைத்தொழுது, நபிநாயகத்தைப் புகழ்ந்து யத்தப்பிரசன்னராகத் தசபீகு, தகுலீலு முழக்கத்துடனே ஆயுதங்கள் மின்னலைப்போலே பிரகாசிக்கும்படியாய்ச் சண்டைக்களம் வந்து நின்றார்கள். அதுகண்டு, காபிரீன்களும் பேரிகை முழக்கத்துடனே யுத்தம் பிரசன்னராய்ச் சண்டைக்களம்வந்து நின்றார்கள், இவ்விதம், இரண்டுபடைஞர்களும் நிற்கும்போது ஷடபக்கமாகத் தூசிபடர்ந்தெழுந்து, வான

த்தைமறைக்கவோர் படைக்கூட்டம் வாக்கண்டு, இஃது யாருடைய படைக்குவருகிற வுதவிப்படையென்று, இருநிறத்தாருஞ் சண்டையெய்திற்றுத்தி நின்றபார்க்கும்போது, அப்படைக் கூட்டம் இறவுசுல்கூல், தன்மகன் முகல்கிலுக்குப் பின்னுதவிக்காக அனுப்பியபடைக் கூட்டமாதலால் அவர்கள் காபிரீன்களின் படையிலேபோய்ச் சேர்ந்தார்கள்.

அதுகண்டு, முசிலிமானவர்களையாவரும் இப்போதுவந்தபடைவீரர் சுமார் ஐயாயிரம்பேரிருக்குமே, இவர்களோடு நாமெவ்விதஞ் சண்டைசெய்கிறதென்று மயங்கினார்கள். அதுகண்டு, அவிறவியல்லா குஅன்கவர்கள் அம்முசிலிம்களைப்பார்த்து, ஒதே, பிறவிமார்களே; பிறப்பிறப்பில்லாத ஆண்டவனுடையஅருள் நமக்குண்டும் ஆதலால் நீங்கள் பயப்படாதீர்கள், பொறுமையென்னும் போர்வையைப்போர்த்துக்கொள்ளுங்களென்று வேதத்திலுள்ளபலபலஅறிவுகளையோதிக்கூட்டினார்கள். அதுகேட்டசுஹாபிமார்கள் மகாதுணிவுகரத்துடனே (அல்லாகு அக்குபர், அல்லாகு அக்குபர்) என்னுமிந்தத் தக்குபிரீச் சப்தத்துடனே பெரியகடவிலோர் சிறியதடாகம்போய் விழுந்ததுபோல் திடீரென்றுஜாடிவிழுந்து காபிரீன்களைப்பார்த்து எடா, உங்களுக்கின்றைக்குச் சாவுகாலமென்றுசொல்லிக் குதிரைகளினடையிலே தூசியெழுந்து சூரியனை மறைப்பதிற், நங்களாயுதப்பிரகாசவெளிச்சத்தினாலே பார்த்துப்பார்த்துப் புலிகள்மான்கூட்டத்தில்விழுந்து ஹதஞ்செய்வதுபோலே ஹதஞ்செய்து காபிரீன்கள் நெஞ்சுறந்தோடும் இரத்தங்குதிரையை நனைக்கும்படியாய் வெட்டிப், பிளந்து நாய், நரி, பருந்து, காகம், கழுகு இவைகளுக்கிரையாக்கினார்கள்.

இவ்வித முசிலிம்கள், காலேநேரத் திவிருந்து மதியம்வரையிலுஞ்செய்தசண்டையினுற் காபிரீன்கள் அறுதூறுபேர்களிறந்துநாகமடைந்தார்கள், முசிலிமானவர்கள் முப்பதுபேர்கள் ஷகீதாக்கிச்சொர்க்கமடைந்தார்கள். அந்நேரத்தி விருபடையோர்களுக்குச் சண்டையை நிறுத்தித் தங்கள் தங்கள் கூடாரம்போய்ச்சேர்ந்தார்கள், பின்னர், முகல்கிலொருசேவகனையழைத்துப் படையில்நடந்த சங்கதிகளைத் தன் தகப்பன் இறவுசுல்குலுக்குச் சொல்லும்படி கடிதத்துடனே யனுப்பிவிட்டுத், தன் படையோர்களைப்பார்த்து நாமோருபாயமாகக் குதிரைகளையவிழ்த்து அங்கங்கே மேயவிட்டால் அதுகண்டு, அவியின்

138 இறவுசுல்கூல் படைப்போர் வசனகாவியம்.

படையோர்களுந் தங்கள் தங்கள் குதிரைகளை யவிழ்த்து மேயவிட்டுச் சந்தோஷமாக எதிரிகள் வரவில்லையென்று மெய்மறந்திருப்பார்கள். அந்நேரத்தில், நமது குதிரைகளை யொன்றொன்றாய்ப் பிடித்தொதுக்கி யோரிடமாக்கி, இராவுகாலத்திலேயே அவைகளின்பேரில் சவராகித் திடிலென்ன அகஸ்மாத்தாய் தெரியாமற் பையப்பையப்போய் அவியுடைய படைக்கூடாரத்தில் விழுந்து வெட்டுவதே நமக்கு வெற்றியென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டுப் படைஞருந், தலைவரு மிதுவே நல்ல யுத்தியென்றொத்துக்கொண்டேனே தங்கள் குதிரைகளின் தழைகளைத் தட்டி மேயவிட்டிருந்தார்கள். இவ்விதம், சத்துருக்கள் மூமினனவர்களுக்குச் செய்யவெண்ணிய சதிமான என்னம், அந்தப் பாவிதருக்கே (செய்ததீவினை செய்தவரையே யெய்திடுமென்பது போல்) அல்லா குதஆலாவின் முனிவுண்டாய் இருந்த இருந்த இடத்திலேயே கட்குடிவெறியோடும் பெருநித்திரையாகி மயங்கிக்கிடந்தார்கள். அப்போது, முசிவிமானவர்களிற்சிலர், துணிவுகடத்துடன் காபிரீன்களின் கூடாரத்திலே புதுந்து அதிகவேகத்துடன் வெட்டினார்கள், அந்தக் கடபிடியினாலே கூடாரத்தில் நித்திரைசெய்த அலிறவியல்லாகு அன்கவர்கள் கண்ணிழித்து நடந்த சங்கதிகளையறிந்து சரேலென்வறமுந் துககைறல் ஆயிறைத்தாங்களிருந்த இடத்திற்குக் காவலாக்கி வைத்துவிட்டுக் குதிரைமேல்சவராகி யக்குதிரையைச் சூராவளிக்காற்றி லும் அதிகவேகமாய் நடத்திக்கொண்டுபோய்ச், சத்துருக்கள் படையிற்புகுந்து, எடாபாவினோ! தன்வினை தன்னைச்சுற்றுங் கொடுவினை காலைச்சுற்றும்) என்பதுபோ லுங்கள் தீங்கானநினைப்பு உங்களைக்கெடுத்தது பாருங்களென்று சொல்லிச்சலிக்காமல் வெட்டினார்கள் அந்த இராவுகாலச்சண்டையில் ஐந்துறு காபிரீன்களிறந்து நரகவாதிக ளாயினார்கள், மற்றகாபிரீன்கள் தங்கள்தங்கள் கூடாரங்களைவிட்டு விட்டோடிப் பள்ளத்தாவுகளிலேபோய் மறைந்திருந்தார்கள். முசிவிமானவர்களில் அறுபதுபேர்கள் ஷஹீதாகிச் சவர்க்கஞ்சேர்ந்தார்கள். அவர்களுையெடுத்து நல்லடக்கஞ் செய்துவிட்டு, அலிறவியல்லாகு அன்கவர்களும், மற்ற அசஹாபிமார்களுந் தங்களிருப்பிடம் வந்து சந்தோஷமாக இருந்தார்கள்.

பின்னர், முகல்கிலிங்கு நடந்த சண்டையினாலுள்ள சேதத்தை யெல்லாந் தன்றகப்பனான இறவுசுல்கூலுக்கோர் தூதனிடஞ்சொல்லி

யனுப்பிவிட்டுச் சண்டைக்காரம்பிக்காமலிருந்து, பின்னரோர் சதிமா
னியத்தையெண்ணித் தன்படையிலுள்ள கத்தாரென்பவனை யழைத்
து, அவனைப்பார்த்து ஒகே, கத்தாரேநான் என்றகப்பனுக்குச் செ
யதியனுப்பியிருக்கிறேன் அச்செய்தி கண்டவுடனே யவானுப்புகிற
படைஞ ரிதும்ட்டினும் வழியில்வருவார்கள், அவர்களை யெதிர்கொ
ண்டுபோய்க்கண்டு அவர்களிலுன் மனம்போல் ஆயிரங்குதிரைவீரரை
த்தெரிந்தெடுத்து மிகுந்த பேணுதலாய்ப் பொய்யை வேதமென்று
போதிக்கு முகம்மதுடைய மருமகன் அலியாரின் படையிலே தீனான
பேர்கள்போலே கோலங்கொண்டு மெய்யாக அவர்களுக்குதவிக்குப்
போகிறவர்கள்போற் சாடையனுவளவுந் தெரியாமற் போய்ச்சேர்ந்து
கொண்டு, அவ்வலியுடனே நபிநாயகத்திற்கும், இறவுசல்கலுக்கும்
அரிதான சண்டை நடக்கிறதென்று நான் கேள்விப்பட்டு எம்னைச்சேர்
ந்த எல்கையிலிருந்து, யாஅலியே யுங்களுக்குதவிக்காகப் படைவீரர்
ஆயிரம்பேர்களுடனே வந்தேனென்று தீனானவர்களில் முற்றியவர்க
ள்போல பொய்மையை வெளிக்கிடாமற்சொல்லு, அதுகேட்டந்த
அலிசந்தோஷமாக யுன்னைச்சேர்த்துக்கொள்வார், அப்போதுநீயும்,
உன்படைஞரு மிகுவிசுவாசிகள்போலே கலந்துகொண்டிருந்து பின்
னர், அந்த முசிலிமானவர்க ளென்னேடு சண்டைக்கு முன்னோக்கி
யெதிர்த்துவரும்போது, நீயு முன்ஜனங்களுமாக அவர்கட்குப் பின்
னாலே யடர்ந்து வெட்டுங்கள், நானுமென்ஜனங்களுமாக அவர்களுக்
கு முன்னாலே யடர்ந்துவெட்டுகிறோம், அப்போது, அலியும். அவரு
டைய படைஞரு முறிந்தோடிப்போவார்கள், நாம்ஜெயம் கொள்ள
லாம் போவென்றுசொல்லி யனுப்பினான்.

அதுகேட்டந்தக் கத்தாறு, இறவுசல்கலாலனுப்பப்பட்டு வரு
கிறபடைகளுக்கு மின்னாலே வழியி லெதிர்கொண்டுபோய்த், தனக்
குமுகல்கீல் கொடுத்திருக்கிற தத்துவகடித வுத்தாததைக்காட்டி, அ
ந்த ஐயாயிரங்குதிரை வீரரிலே தெரிந்து, ஆயிரங்குதிரை வீரரையெ
டுத்துக்கொண்டுபோயினான். மற்ற நான்காயிரங்குதிரை வீரியரும்
முகல்கீலுடைய படைக்கடலி லின்னுமோர் படைக்கடல்வந்து சேர்ந்
ததுபோல்வந்து சேர்ந்தார்கள், அதுகண்டு, முசிலிமானபேர்களயாவ
ரும், மவுத்தைநாடிச் சந்தோஷமாக நின்றார்கள். அப்போதவர்களைப்
பார்த்து, அலிறவியல்லாகு அன்கவர்கள் வேதகட்டளையை யோதிக்
காட்டி யுறுதிச் சொற்களைச்சொல்லி நின்றார்கள். அந்நேரத்திற் சதி

மான்யஞ்செய்ய முகல்கில்சொற்கேட்டு ஆயிரங்குதிரை வீரரோடும், வந்தகத்தாமென்பவன் முடுகிவந்தான், அதுகண்டு அலிறலியல்லாரு அன்கவர்களவருகிற படைகள் யாரென்று நெருங்கிக் கேட்டதற்கு, அந்தக்கத்தாறு நாங்கள் தீனாவர்கள், தினுக்குதவியாக வந்தோர் மென்று முகல்கில் சொன்னகுபாடம்போலே சொல்லி நபிராயகத்தையும், அலிறலியல்லாரு அன்கவர்களையும் போற்றிப்புகழ்ந்து. மெய்யா மெய்யா தீனாவர்கள்போலவே யுண்மைகாட்டி நின்றான், இவனுடையவஞ்சனை மாறாட்டங்கோயறியாத அலிறலியல்லாரு அன்கவர்கள் வாருங்கள் வருங்குளென்றிடங்கொடுத்து மகா குதவிவந்த தென்று சந்தோஷம் பெரிதாகி நின்றார்கள்.

அப்போது, முசிவிமான படைஞர்க ளெல்லோருஞ் சண்டைக்குத் தயாறுகினார்கள் அதிலோர் அசுஹாபி வீரகுரத்துடனே குதிரை மேலேசவாராசி வேகமாகப்போய்க் காபிரீன்களைப்பார்த்து, ஒகே, வீரர்களே என்னோடெதிர்த்து உயுத்தஞ்செய்ய என்றவர்கள் வாருங்குளென்று அசற்றினார், அதுகேட்டுக், காபிரீன்கள் படையில் நின்றுக் காயிறென்பவன் கண்களிலே கோபாக்கினிபறக்கக் குதிரையை யோட்டிவந்துநின்று வாள்விசினை விசினவனுடைய வாள்விச்சை முசிவிமானவர் தட்டிவிட்டுத், தாமும்வாளைச் சுழட்டிவிசினார். அந்த வீச்சைக்காயிறு தட்டிவிட்டு முசிவிமானவரை வெட்டினான், அந்த வெட்டிலவர் ஷஹீதாகிச் சொர்க்கஞ்சேர்ந்தார். இவ்வித மொவ்வொருவராக வந்தெதிர்த்த ஏழுமுசிவிம்களை, யந்தப்பாஷியான காயிறு வெட்டித் துண்டாக்கினான், அவர்களும் ஷஹீதாகிச் சொர்க்கஞ்சேர்ந்தார்கள். அதுகண்டு அலிறலியல்லாரு அன்கவர்கள் மிகுந்த கோபத்துடன் சிங்கத்தைப்போல் கர்ச்சித்துக் குதிரையை விட்டுக்கொண்டு போனபோக்கிலேயே அந்தக் காயிறுடைய இடைக்கட்டைப் பிடித்து நெற்குதிரைச்சுழட்டி யடிப்பதைப்போலவனைச் சுழட்டிப் பூமியிலடித்தார்கள். அதனால் அவனெனும்புகுளெல்லாம் துறுங்கி துறுதுண்டாகிச்செத்து நாகமடைந்தான், அதுகண்டு, காபிரீன்கள் கோபங்கொண்டு ஒவ்வொருவராக இருபதுபேர்கள் வந்தெதிர்த்தார்கள், அவ்விருபதுபேர்களையும் அலிறலியல்லாரு அன்கவர்கள் வெட்டி நாய் நரிக்கு விருந்திட்டு நின்றார்கள்.

அதுகண்டு சத்துருக்கள் பயந்து சித்திரப் பாவையைப்போலே கைகா லுதவாம லசைவற்று நின்றார்கள். அப்போது அலிறலியல்லா

ஹு அன்கவர்கள் காபிரீன்கள் குபாடக்காராதலால்நாம் சம்மாநிற்க
கூடாதென்று, அவர்களுடைய படைக்கூட்டத்திலோர் புலியானது
மாண்கூட்டத்திற் புகுவதுபோற்புகுந்து வாளினாலும் வேலினாலும்,
அனேகர்களைவெட்டியுங்குற்றியு மவர்களுடையவுடற்றுண்டங், கைத்
துண்டங், காற்றுண்டம், வெவ்வேறாக விழுவெட்டிச் சாவடித்துக்கொ
ண்டு நிற்கும்போது, அவர்களைச் சத்துருக்கள்குழுவனோந்து சுற்றினார்
கள். அதுகண்டு சதிமானஞ்செய்யத் தீனைவர்களுடனே வந்து சேர்ந்
திருக்கிற கத்தாறென்பவன் பின்னாலே முதுகுப்புற மொதுங்கிச்
சண்டைசெய்ய முயன்றான். அந்தச்சாடையை ஷஹீது றலியல்லாகு
அன்கவர்கள் கண்டு, அம்புவிசையாக அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள்
சத்துருக்களை வெட்டிக்கொண்டு நிற்குமிடத்திற் போய்ச் சொன்னார்
கள். அதுகேட்டு அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் (கவுக்கலாச் சொல்
லிக்கொண்டு) மின்வெட்டுவது போலே திடென்று பின்புறத்திரும்பி
வேறே யொன்றையும் பாராமற் பதினாறுநாட் பசிகிடந்த வேங்கைப்
புலி இரையிருக்குந் தலத்தைநாடிப் பாய்வதுபோற் பாய்ந்துவந்து
பெரிய கோபத்துடனே கத்தாறைப்பார்த்து, எடா! கத்தாறே சதி
மானகாரரைச் சதிமானஞ்செய்ய அல்லாகுத் தஆலாவானவன் பார்த்
துக் கொண்டிருக்கிறான், மேலுமவன் கைதுள்ள நாயென்றும், பொரு
ளுடைய வேத மொழியையோதி முலிசிமானவர்கள் பின்னிடையச்
சத்துருக்கள் தலைமயங்கிக் கண்பிரமிக்க வுடல்நடுங்கி யொடுங்கி நிற்
கப்பாய்ந்து அந்தச் சதிமானஞ் செய்வவந்த காபிரீன்களில் (170
பேரைவெட்டி நாய் நரிக்குந், காகந் கழுகுகளுக்கும், பேய்பிசாசு
களுக்கும் விருந்திட்டார்கள், மற்ற காபிரீன்கள் வெட்டுக்குத்தப்பி
முகல்கீலிருக்கு மிடத்தைநாடிப் பிழைத்தோம் பிழைத்தோமென்
றோடிப்போய்ச் சேர்ந்தார்கள். அப்போது சூரியனுமடைந்தான், சத்
துருக்களு மவர்கள்கூடாந் சேர்ந்தார்கள்.

பின்னர், அலிறலியல்லாஹு அன்கவர்கள் வந்து முகிலிமானவ
ர்களைப்பார்த்துச் சீக்கிரம் கூடாரங்களுக்குமுன்னாலே பெரிய வெளிச்
சமுண்டாக நெருப்பைவளர்த்தெரியச்செய்துவிட்டு, யாவருமொன்று
போலெழும்பி மலையடிவாரத்திலிருக்கும் பொதும்பிலேபோய்ச்
சத்துருக்களுக்குத் தெரியாமலொளித்திருந்ந் கொண்டு சொன்னார்
கள். அவர்களதுபோல் நெருப்பை வளர்த்தி கிட்டுப்போய் மலைப்பொ
தும்பி லொளித்திருந்தார்கள், அப்போது, அலிறலி யல்லாஹு அன்க

வர்களும், பத்துக்குதிரைச் சத்தவீரர்களும் அல்விடத்திலிருந்து குதிரைகள் தரையில் நடக்கும்போது, காலடிபடுகிற சத்தம் பிறருக்குக்கேட்காமற் குறும்பாட்டுக்கிடாய்களிலுரித் திருந்தரோமம் அதிகரித்த தோல்களுக்குக்கட்டி மிகுவினாவில் அந்தக் குதிரைகளின் பேரீற் சவாராய்க் குதிரைக்குளம்படி ஊசாட்டம் அதிகரிக்காமல் மெதுவாகப்போய், இருண்ட நெஞ்சையுடைய காபிரீன்கள் படைக் கடலருகாகிப் பார்த்தபோது, அக்காபிரீன்கள் சதிமான்யமான சண்டைசெய்ய உயுத்த முஸ்தீப்போடு மோர்பாகத்திலொதுங்கி நிற்கக் கண்டு உடனே அலிறவியல்லாகு அன்கவர்கள் தங்களுக்கு ருசிமையாகிய ஒரு முசிலிமானவரைக் கூப்பிட்டு மலையடிவாரத்திலே பதுங்கி யிருக்கிற நமது பிறவிமாரிடத்தில் நீர் சேக்கிரமாகப்போய்ச் சத்துருக்கள் சதிமான்யச் சண்டையைநாடி யவ்விடம் வருவார்களானால், முன்பின் பார்க்காம லவர்கள் மேலே பாய்ந்து சின்னாபின்னமாக வெட்டும் படி சொல்லிவிட்டு வாருமென் மனுப்பினார்கள் அதுபோல் அவர் போய்ச் சொல்லிவிட்டு அலிறவியல்லாகு அன்கவர்களிடத்தில் வந்து சேர்ந்தார்.

அந்நேரத்திற்சத்துருக்கள், ஐயாபீரம்பேர்த்துதிமமாகக்கூடிச்சதிமான்யச்சண்டைசெய்யத் தீனானவர்களிருக்குங் கடாரங்களைநாடி வந்தார்கள். அதுகண்டு முகல்கீலிப்போதுதானப்பா அலிபடைஞர் முறிந்தோடுவார்களென்று சந்தேகமும் பெரிதாய்த்தன்பனடையோர்கள் போகிறவழியைப் பார்த்திருந்தான். அப்போது, அலிறவியல்லாகு அன்கவர்கள் தங்களைச்சூழ்ந்த பத்துக்குதிரை வீரருடனே குதிரைக் குளம்படிச்சத்தம் அதிகரிக்காமற்காபிரீன்கள் படைக்கூடாத் திற் குள்ளேபோய்ப் புகுந்து, எடா! காபிரீன்களே அல்லாகுத் தஆலா, வெரப்பற்ற வலிமையுடையவன், அவனே தினானவர்களுக்கு அருள்செய்கிறவன்; தீமையையுடைய காபிரீன்களை யெல்லாம் நாசமாக்குகிறவனென்று, தக்குபிற முழக்கிக்கொண்டு வாளொளிபளபளென்று பிரகாசிக்கச் சிங்கநாதமிட்டு வெட்டினார்கள், அதுகண்டு, பாதகதுரோகி முகல்கீலு புலியைக்கண்ட ஆட்டுக்கிடாயோடுவது போலே யோடியொளித்துக்கொண்டான். அதனாலேமற்றக்காபிரீன்கள் பேரில் அலிறவியல்லாஹு அன்கும், பத்துஅசுஹாபிமார்களும் சூழட்டும்வாள் வல்லமையைப் பார்த்து வானோர்களு மெச்சும்படியாகப் பாய்ந்து பாய்ந்துவெட்டி யெழுதுறுபேரைக்கொன்றார்கள், அதி

லே கடல்வெள்ளங் கரையையுடைத்துத் தண்ணீரைச்சிதறிக்கொண்டோடுவதுபோலே, சத்துருக்கள் படைமுறிந்து இருந்த விடம்விட்டுச் சிதறியோடினார்கள்.

இங்கே இவ்விதமாகச்சே முன்னர், சதிமான்யச் சண்டைக்குப் போன ஐயாயிரம் காபிரீன்களுங், (காட்டாணைக்குத் தப்பிக் கனியாணையிடத்திலேபோய் எம்பட்டாரென்றதுபோல்) முசிவிமானவர்களுடைய கூடாரத்துட்புகுந்து பார்த்தார்கள், அங்கே யொருவரு மில்லாமையினாலே, வாயைச்சப்பிக் கையைப்பிசைந்துகொண்டு நாம்வந்தகுறி தப்பிப்போச்சுதே இனியென்னசெய்கிறதென்று கூடாங்கட்குள்ளிருந்த பொருட்கள் சாமக்கிரிகைகளைக் கொள்ளை யெடுத்துக் கொண்டு சந்தோஷமாகத்திரும்பி வெளியேவரச்சே, வானத்திலிருந்துதிடென்று இடிவிழுந்ததைப்போல் மலைப்பொதும்பிலே பதுங்கிருந்த முசிவிமானவர்கள் வந்துவிழுந்து வாளொரிமின் வெட்டிப்பாய (500)காபிரீன்களைவெட்டிவிட்டு முன்சதிமான்யஞ்செய்வவர்து தப்பிப்போன கத்தாறென்னும் பாவிட்டனே (500) பேரைச் சிறையாக்கினார்கள், மற்றநாலாயிரம்பேர்களும் பிழைத்தோம்பிழைத்தோமென்று தப்பியோடித் தங்கள் கூடாரம்போய்ச் சேர்த்தார்கள்.

பின்னர், அவிறலியல்லாகு அன்கவர்களும், மற்றப்பத்துபேர்களும் விரைந்து தீனானவர்களிடம் வந்து அவர்கள்செய்தசமர்த்தையறிந்து தாங்கள்செய்த வீரதத்துவத்தைப் பவர்களுக்குச்சொல்லிவல்லமைக்குரித்தாகிய அல்லாகுத்தஆலாவைப் புகழ்ந்தவர்களாக இருந்தார்கள்; பின்னர், சூரியனுதயமானபோது தாங்கள்செய்யவேண்டிய வணக்கத்தைச் செய்துவிட்டிருக்கச்சே, அவிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் சிறையாகிய கத்தாறென்பவனைக் கொண்டுவரச்செய்து முன்னரவன்செய்த சதிமான்யத்திற்காக நெருப்பைவளர்த்து அதிலே அவனைப்போட்டெரிக்கச் செய்து மற்றச்சிறையாளரைக் கொண்டுவரச்செய்து, அவர்களில், அல்லாவுக்கும், அல்லாவுடைய மருலுக்கும் வேதத்திற்கும் ஈமான் கொண்டவர்கள்போக, ஈமான்கொள்ளாதபேர்களை மற்றச்சத்துருக்கள்பயந்து எங்கும்படியாய் வெட்டிவெட்டிக்கொன்றார்கள், அந்தநேரத்தில் முகல்கீல் தன்படைகளைத்திரட்டியணியாக்கிச் சண்டைக்களத்திலே கொண்டுவந்துவிட்டுத் தானுமசயானையைப்போலே படையினடுவில் நின்றான், அதுகண்டு தீனானவர்

களும் உயுத்தப்பிரசன்னராக ஆயுதபாணியணிந்து சலவாத்து முழக்கிக்கொண்டுபடைக்களம்வந்தெதிர்த்துநின்றார்கள், இவ்விதம், இரண்டுபடையும் சண்டைசெய்யாது நெருங்கிநிற்கும்போது சீழ்பாரிசமாகச் செந்துசிமேகம்போற் பறந்து வருவதுடன் பெரியபடைக்கூட்டமொன்றுவரக்கண்டு, இருதிறத்தாரும் அங்கேவருகிற படையைப் பார்த்துக்கொண்டு நிற்கச்சே அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் அப்துல்லாதையழைத்து ஒகே அப்துல்லாவே நீர்போய் அதோ ஆரபாரமாக வருகிறபடை யாவருடைய படையென் றறிந்து வாருமென்று சொன்னார்கள்.

அதுகேட்டு, அவ்வப்துல்லாவென்பவர் சீக்கிரமாக வருகிறபடைகளுக் கெதிர்கொண்டுபோய், இவர்கள் யாவரென்று பார்க்கும் போது அப்படைஞர்கள் நபிராயகமுகம்மதுசல்லல்லாகு அலைகிவசல்லம், அலிறலியல்லாகு அன்கவர்களுக்குப் பின்னுதவிக்காக அனுப்பிய குதாமத்திபுனு அசுவதுகிந்தி றலியல்லாகு அன்கவர்களும்(100) அசுஹாபிமார்களுமாக இருக்கக்கண்டு மனமகிழ்ச்சியாகி அவ்வசுஹாபிமார்கள் நெஞ்சோடுதம்முடையநெஞ்சணைத்துச் சலாங்கொடுத்தும் படைக்காரியங்களை யவர்களோடும்பேசி யழைத்துவந்து சண்டைக்களத்தில் நிற்கு முசிலிம்களிடத்தில் விட்டார். அவர்களும், வந்தவர்களுடனே மார்போடுமார்பு கட்டித்தழுவிச் சலாஞ்சொன்னார்கள். பின்னர், வந்த முசிலிமானவர்கள் அலிறலியல்லாகு அன்கவர்களைக்கண்டு மகிழ்ச்சியுடனே அவர்கள் கையைபிடித்து முத்தி முகந்து புலிக்கூட்டம்போலே நின்றார்கள். நின்றவுடனே, முன்னர் படையணியிலே நின்ற முசிலிம்களும், வந்தமுசிலிம்களுமொன்றாகச் சத்துருக்கள் படையிலிடிபோல் விழுந்து நெருங்கி யடித்தார்கள். அதுகண்டு சத்துருக்கள் பயந்து முறிந்தோடினார்கள், பின்னர் அலிறலியல்லாகு அன்கவர்களும் அவர்கள் படையோர்களுந் தாங்கள் தாங்களிருக்குங் கூடாரங்களில் வந்து அல்லாகுத் தஆலாவைப் புகழ்ந்திருக்கச்சே, அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் படைக்களத்தில் நாள்தோறும் நடந்த சங்கதிகளை நபிராயக முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்களுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று நினைத்துக் காகிதமெடுத்ததிலே முதலில் (பிசமில்) எழுதிப் பின்னர் மிகுதாதிபுனு, அசுவது கிந்தியவர்கள் ஆயிரம் பேர்களுடன் வந்ததும், காபிரானகத்தாடுமென்பவன் சதிமான்யஞ் செய்ய முசிலிமானவர்கள் போல்

வந்து அவன்செய்த குபாடமும், நாளுக்குநாள் இறவுசல்கூல் கடலைப் போல் முகல்கீலுக் குதவிப்படைக ளனுப்புகிறதும், சண்டையிற்முசி விம்கள் வந்தநாள்மட்டும் செய்கிற திறமையும், சண்டையிலே தங்க ளுக் கல்லாருத்தஆலா வுதவியாலேகிடைக்கிறவெற்றியும், பாதகன் முகல்கீலுடைய படைத்தொகையும், அவனெதிர்த்துச்சண்டை செய் யும்போது சண்டைக்களத்தில் வெட்டுண்டிறந்த காபிரீன்களின் தொ கையையும், ஷகீதாகிச் சொர்க்கஞ்சேர்ந்தமுசிவிம்களின் தொகையை யும், மற்றபல சமாசாரங்களையும் வணக்கத்துடனே யெழுதி முத்தி ரையிட்டு, அதனை வழிதெரிந்த வேர்த்துநாதிடத்திற்கொடுத்து நபிரா யகமவர்களுக்கனுப்பினார்கள். அந்தத்துதரானவர் கடிதத்தைவாங்கிச் சிரசமேல்வைத்துக்கொண்டு அலிறலியல்லாஹு அன்கவர்களுடைய பாததாமரையிற் பணிந்தெழுந்து இறவும்பகலுமாக நடந்துகாடு,கரை வனம், வரைந்திரம், ஆறருவி, மலைகெனிகளைக்கடந்து திருமணைமாநக ரம்வந்து, நபிராயகத்தின் திருச்சமுகஞ்சென்று அவர்களுக்குத் தாழ் ச்சிசெய்து பாதம்போற்றி அதபாகநின்று அலிறலியல்லாரு அன்கவர் கள் கொடுத்த காசித்தையெடுத்தார். அதைநபிராயகமவர்கள் வாங் கித் தங்களிடமிருக்குங் காத்திபுகளிலொருவர் கையிற்கொடுத்து வா சுகங்கேட்டு மிகுந்த வியாகூலப்பட்டவர்களாகியுடனே காலிதிபுனுவ லீது மக்காமகுசூயியவர்களை யழைத்துக்கொடியுங்கொடுத்து (1000) அசுஹாபிமார்க்கையுஞ் சேர்த்துவிட்டுப் பின்னரவர்களைப்பார்த்து, கா லிதே நீர் இந்த அசுஹாபிமார்க்களோடும் சத்துருக்களின்பேரில் விரை ந்து போமென்றேவினார்கள்.

அதுகேட்டு காலிதுறலியல்லாஹு அன்கவர்கள் நபிராயகத்தின் பாதம்புகழ்ந்து படைகளுடனே பூமியிலிருந்து தூசியெழும்பிச் சூரி யனை மறைப்பதான விசையுடனே குதிரையைநடாத்தி யிரவும்பகலு மாக நடந்து அலிறலியல்லாஹு அன்கவர்களிருக்கிற தலத்திலான போது, இரண்டு படையோருங்கண்டுஇஃதெந்தப் படை?யாருக்குகவி யாக வருகிறதோவென் றெண்ணமாக இருக்கையில், அலிறலியல்லாரு அன்கவர்களுத்திரவின்படி சுகைறுல் ஆய்றென்பவர்காலிது றலியல் லாஹு அன்கவர்கள் வருகிற வழியிலெதிர்வந்து அவர்களைக்கண்டு, இஃதியாருடைய படைக்குதவியாக வருகிறது நீங்கள்யாரென்று கேட் டார், அதற்குக்காலிதுறலியல்லாஹு அன்கவர்களுரை விட்டுருவிக் கையிற்பிடித்திருக்கிறவரையசைத்துச் சுகைறுல்ஆயிறைப்பார்த்து நா

ங்கள் மூன்று லோகத்திற்கும் ஆண்டகையாகிய முகம்மது நபிசல்லல் லாஹு அலைகவசல்லமவர்களுடைய படை அலிறலியல்லாஹு அன் கவர்களுக்கு குதவிக்கு வருகிறோம் நீர் யாரென்று? கேட்டார்கள், அதற் குச் சகைறல் ஆமிறு நானுகிறது எதிர்த்த சத்துருக்களை நாசஞ்செ ப்பும் வெற்றிவாளேந்தும் சகைறல் ஆமிறென்று சொன்னார். இவரு டையபோர் காலிதுறலியல்லாஹு அன்கவர்களுக்கு முற்படத் தெரி யாததினால், இவன் காபிராயிருக்குமென்று வாயோங்கி வெட்ட முடுகும்போது சகைறல்ஆமிறு, ஒகேசுத்த விரியசே! வாப்பிடித்த வுமதுகையை நீட்டாமல்மடக்கும், நானுகிறது முகம்மதுசல்லல்லாகு அலைகவசல்லமவர்களின் தீனைவிரும்பி அலிறலியல்லாஹு அன்கவர் கள் கையைப்பிடித்துத் தீனில்லிசலாமாகி வரிசை பெற்றவனென்று சொன்னார். அதுகேட்டு காலிதுறலியல்லாகு அன்கவர்கள் முதலியபா வரும் அநிசயித்துத் தக்களுடனே சேர்த்துக்கொண்டு அல்லாகுத்த ஆலாவைப் புகழ்ந்து நடந்தார்கள்.

அப்போது சத்துருக்கள் முசிவிமானவர்களோடு மெதிர்த்துச் சண்டை செப்வதைக் காலிதுறலியல்லாகு அன்கவர்களுடன் வந்த மகுசுமி வங்கிஷத்தாரான முசிவிம்கள்கண்டு வாரவரத்திலேயே தக் குபீர்ச்சுத்தத்தைமுழக்கிச் சத்துருக்கள்மேலே சிங்கத்தைப்போலே பாய்ந்துவிழுந்து. அனேகம்பேர்களை வெட்டி ஹதஞ்செய்துவிட்டு அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கரிடத்தில் வந்து, அவர்கள் கையைப் பிடித்து முத்திமுகத்துகொண்டு தாங்கள் வந்த சமாசாரங்கள்யாவை யுஞ் சொன்னார்கள். அதுகேட்டு அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் மிகு ந்த சந்தோஷமாகி முசிவிமானவர்கள் யாவருடனு மனமகிழ்ச்சியா யிருக்கும்போது சத்துருக்கள் படையெடுத்து வராமல் இருக்கிற குபாடந்தெரிந்து, தங்கள் படையை மூன்று வகுப்பாகப் பிரித்து, வலதுபக்கத்திலொரு பகுதியைநிறுத்தி யந்தப்பகுதிக்குக் காலிது றலியல்லாகு அன்கவர்களைமுதன்மையாக்கி யவர்களோடும் சகைறல் ஆமிறையும்விட்டுப் பின்னர் இடதுபாகத்திலொரு பகுதியைவிட்டு அந்தப்பகுதிக்கு மிகுதாது றலியல்லாஹு அன்கவர்களை முதன் மையாக்கி யவர்களோடும் புலையிபுனு அப்பாசுறலியல்லாகு அன் கவர்களைச் சேர்த்துவிட்டு, அவர்களுக்குச் சொல்லவேண்டிய திற மைகளைச் சொல்லிப் பின்னர் மற்றொரு பகுதிக்குத் தாங்களே சலைமையாகி நடுவில்முன்னாக நின்றுகொண்டு அல்லாகுத்தஆலா அள

விலே இரண்டுகையையு மெடுத்தேந்தி, ஒன்றிலுமடங்காத ஆண்டவனே, உன்னேவலைக் கொண்டுவந்த எங்களுக்கு வெற்றிதந்து இரட்சித்துக்காப்பாத் தென்றுந் துஆக்கேட்டு உடனே முன்றணிகளாக நிற்கின்ற முசிவிம்களைப்பார்த்து, எனதுடற்பிறப்புக்களே, நீங்கள் சத்துருக்கள்மேலே பாய்ந்து புலிகளைப்போற் சண்டைசெய்யுங்களு என்று சொன்னார்கள்.

அப்போதுடனே தங்கள்படையிலே துடி, முரசு; துந்துமி, பேரிகை, பறை, நவரி, தவில், இடக்கை, டங்கா, எக்காளம், சின்னம், மல்லா, திடிமன், முருடு, உடுக்கை, மத்தளம், சங்கு முதலாகிய வாத்தியங்கள் கணகணென்று கடற்போல முழங்கிய முழக்கத்துடனே முத்துக்குஞ்சங்கட்டிய குடைகள், கொடிகள், சிற்றூலவட்டம், போலவட்டம், பீலிகுஞ்சம், சார்தாற்றி முதலிய விருதும்பலுக்குந்தேர், வண்டில் முதலியவறுவாகனதிகளிலே தலைவர்களும்படைவீரர்களும்தக்குபீர், தசபீகு, தகுலிலு, சலவாத்து முழக்கத்துடனேநடுத்து இலவம்பஞ்சிப்பொதியிலே நெருப்புக்கங்கி விழுந்ததுபோலே சத்துருக்கள் படையின்மேற்போய் பாய்ந்துவிழுந்து, வான், வேல், வில், அம்பு, சக்கரம், தண்டம், தடி, தோமரம், மழு, கவண்கல், ஈட்டி, குந்தம்பட்டா, சொட்டை, கிறீசுமுதலிய ஆயுதங்களால்வெட்டி, குற்றியும், அடித்தும், எய்தும், விகியும், கிரீடந்தகரத்தலைமுளைதயிர்போலேசின்ற, நெற்றியுடையப் பார்த்த கண்கள் முகம், மூக்குநைய, தோள்சரியக் குடற்பிதுங்க இரத்தம்பீறிட்டாறையோடக் கொன்று, நாய்நரிக்கு விருந்திட்டார்க ள். இவ்வித முசிவிமானவர்கள் செய்யஞ்சமர்த்தோடு அல்லாகுத்தஆலாவுடைய முனிவுங்காபிரீன்கள் பேரினுண்டானதால், அக்காபிரீன்க ளாற்றாமறறோற்றுக்கூடாரங்களை விட்டுவிட்டோடினார்கள்; அதுகண்டு தீனவர்கள் அல்லாகுத் தஆலாவைப் புழிந்து சத்துருக்கள்வெட்டுண்டிறந்த சண்டைக்களத்திற் போய்ப் பார்க்கும்போது (5500) சத்துருக்கள்செத்து நாய் நரிபிடிங்கித் தின்னக் கிடப்பதைப்பார்த்துக்கொண்டுபோய்க் கூடாரங்களில் நுழைந்து, அங்குள்ள திரவிய முதலான யாவையும் கொள்ளையாடிக்கொண்டு அவர்க ளிருப்பிடம்வந்தார்கள். அப்போது சூரியனும் அடைந்தான், அவ்விராவையிலிருபடை குருஞ் செய்யவேண்டிய கருமங்களைச்செய்து நித்திரைசெய்தார்கள்.

பின்னர்குரியனெழுந்து விடிவேறானபோது முகல்கிலென்பவன தன்படைத்தலைவர்கள் யாவரையும்ழைத்து, அவர்களைப்பார்த்துக் கொஞ்சச்சனங்களாகிய தீனாவர்களுக்குத்தோற்றிருந்தோடியகம்பிடைக்களை! நீங்கள் சண்டையிலூக்கங்காட்டாத தினாலுங்களுக்கெல்லாம் நமது தேவசஞ்சினியான பர்ருசுடைய கோபமுங்கோமுனிவுமுண்டாகி விட்டதென்றுசொன்னான். அதுகேட்டு அவர்கள்யாவரும் பயந்துஇனிமேல்நாங்கள் ஊக்கங்கொண்டு படையில்நிற்கிறோமென்றுசொன்னார்கள். அதுகேட்டு முகல்கில் அவர்களைப்பார்த்து நீங்கள் சொன்னபடி படைமுகத்தி லூக்கங்கொண்டு பின்னிடையாமல் நிற்பீர்களாகி லுங்களுக்கு நான்மிகுந்த வெகுமதி செய்வேனென்றுருதிசொல்லி மனதையம்பூட்டினான். அப்போதுதானே படைவீரர்கள் கடலைப்போலிரைந்து குதிரைகளின்மேல் சவாராகினார்கள் அதுகண்டு முகல்கில்சந்தோஷமாகித் தன்குதிரைமேல் சவாராகிப்படைகளை நடாத்திச்சண்டைக்களத்தில் வந்துநின்று குதிரையை வடசாரி இடசாரிவிட்டு முசிவிமானவர்களைச் சண்டைக்கு வாருங்களென்றழைத்து வாள்விசிதின்றான். அதுகண்டு அலிறலியல்லாகு அன்கவர்களும், மற்ற தீனாவர்களுக்கோமான கோபங்கொண்டு ஐங்கதிநடக்குங் குதிரைகளிலே சவாராகிச் சிங்கங்கள்போல் வந்தெதிர்த்துச் சத்துருக்கள்படையென்னுங்கடலைவற்றடிக்க வந்தெதிர்த்த வடாவாமுகாக்கினித் திரையொத்து சேற்றங்கொண்டு நிற்கச்சே, சுகைறுல் ஆயிற்று அக்கினிவேகமாகத் தமது குதிரையைச் சாரியிட்டுக் காபிரீன்களே, சத்துருக்களுடையசகை வகிர்ந்து நாய்நரிக்கு விருந்திடுகின்ற என்னோடு சண்டைக்கு வாருங்களென்றழைத்தார், அதுகேட்டுச் சத்துருக்களில்நின்று மதர்த்த சத்தாதுடைய மகன் ஆரிதென்ற பாதகன்வந்தெதிர்த்தான். அந்த ஆரிதோடுஞ் சுகைறுல் ஆயீறெதிர்த்துப் பலமாகச் சண்டைசெய்து, அரைநாழிக்குள்ளே அவனை வெட்டிப்பிளந்து நாகம்போவென்றெறிந்தார். அதுகண்டு அவனுடற்பிறந்தான் வந்தெதிர்த்தான் அவனையும்ப்படியே வெட்டிப் பிளந்தெறிந்தார்.

இதுபோல் ஒவ்வொருவராக இருபதுசத்துருக்கள் வந்துவந்தெதிர்த்தார்கள், அவர்களையும் சுகைறுல்ஆயிற்று தனித்தனியெவட்டிப்பிளந்தார். அதுகண்டு சத்துருக்கள் அஞ்சப்பயந்து மறுபடியொருவரும் சண்டைக்குவாராமல் பயம்பிடித்து நிற்கக்கண்டு, சுகைறுல்ஆயிறென்னுஞ்சத்தவீரர் சண்டைக்களம்விட்டு அலிறலியல்லாகுஅன்கவர்

கள் நிற்குமெல்கைக்குவந்தார். பின்னர் வெள்ளியகிரணம்பாயுங்கிரீட மணிந்தமிகுசுத்தவிரியரான மிகுதாதுறவியல்லாகு அன்கவர்கள் சத்துருக்கள் படையணிக்கு முன்போலத் தமது வீரபராக்கிரமங்களைச் சொல்லிச் சண்டைக்கழைத்தார்கள், அப்போது சத்துருக்களில் நின்றும்பொரு சுத்தவிரியன் வந்தெதிர்த்தான். அவனை ஒருவெட்டிலிரு துண்டாக்கி வீசினார்கள், அதுகண்டுகாபிரீன்கள் ஒவ்வொருவராய் பன்னிரண்டுபேர்கள் வந்தெதிர்த்தார்கள். அவர்களையும் அப்படியே மிகுதாதுறவியல்லாகு அன்கவர்கள் அருபத்துநான்குதுண்டாக வெட்டி வீசினிட்டுத் தாவிப்பாய்ந்து, இரண்டுகாபிரீன்களைப்புவியானது பாய்ந்து ஆட்டுகிடாய்களைப் பிடிப்பதுபோலே புரடியைப்படித்திழுத்துக்கொண்டு அலிறவியல்லாகு அன்கவர்கள் நிற்குமிடத்திற்கு வந்தார்கள். அதுகண்டு அலிறவியல்லாகு அன்கவர்கள் சந்தோஷத்துடனே மிகுதாது றவியல்லாகு அன்கவர்கள் கொண்டுவந்த காபிரீன்கள் இருவருங் கலிமாச்சொல்லாததினால் அவர்களை நாலுதுண்டமாக வெட்டி யெறிந்தார்கள். அதுகண்டு சத்துருக்கள் மிகுதீரத்துடனே தீனாவர்கள்பேரிலே கடலைப்போல் அடர்ந்தேறிப் பலபல ஆயுதங்களைக்கொண்டும் பலபலவிதமான சண்டைசெய்தார்கள், அப்போது தீனாவர்களும், அலிறவியல்லாகு அன்கவர்களுந் தக்பிர்ச்சத்த முழக்கத்துடனேமான் கூட்டத்திலே புலிகள்பாய்ந்தது போலேபாய்ந்து விழுந்து வெட்டிச்சத்துருக்களில் (1200) பேரைக்கொன்றுநகத்திற் கனுப்பினார்கள்.

அப்போது சூரியனுமடைந்தான், அடைந்தவுடனே இரண்டு படைவீரருந் தங்கள் கூடாரம்வந்து சேர்த்திருந்து மற்றநாட்காலையிலே யாவருமெழுந்திருக்கும்போது இறவுகல்கல் தன்மகன் முகல்கீலுக்கனுப்பிய மிகுந்த பொல்லாத நஞ்சிபோன்ற சுகைறுடைய மகன் னுகுத்தாறென்பவன் (5000) சுத்தவீரருடனே கடலிரைச்சலாகவந்து காபிரீன்கள் படையிலே சேர்ந்தான். அதுகண்டு காபிரீன்கள் மனமகிழ்ந்தார்கள், தீனோர்கள்மனதிலே கொஞ்சமெண்ணமிட்டார்கள், அந்நேரத்திலொழுங்கான நபிராயகத்தின் மகிழ்ச்சிபொருந்திய தல்கத்திபுனு அப்துல்லா அவர்கள் (1000) குதிரைச் சுத்தவிரியருடனே தசபிகு, தக்குலீலு, சலாவாத்துச்சத்தத்தை முழக்கிக் கொண்டுவந்து, அலிறவியல்லாகு அன்கவர்களை முடுகி மரியாதையாகநின்று சலாஞ்சொன்னார்கள். அதுகண்டு அலிறவியல்லாகு அன்கவர்களு மற்ற முசிவிமானவர்களுந் சந்தோஷங்கொண்டார்கள்.

பின்னர் வந்தவர்களும் இருந்தவர்களு மொருவருக்கொருவர் நெஞ்
சோடு நெஞ்சுசேர்த்து மினவிக்கொண்டார்கள் பின்னர் அலிறலியல்
லாகு அன்கவர்கள் தல்காறலியல்லாகு அன்சவர்களோடும் இன்பமா
கப்பேசி யவர்கள் வந்தகாரணங்கள் யாவையுங்கேட்டுச் சந்தோஷ
மாகி அல்லாகுத் தஆலாவைப் புகழ்ந்துகொண்டு பின்னர் அசுஹாபி
மார்கள் யாவையும் பார்த்து, என்னுயிர்ப்பிறவிகளே சத்துருக்கள்
திசுவடைபுஞ் சிங்கமானஷ்கீதும், வானத்தடியேறு போன்ற சுகை
றல் ஆமிதும், அல்லாவுடையகத்தியான காலிதிபுனு வலீதும் ஆகிய
இம்முன்றுபேறும் (1000) குதிரைவீரருடனே வலதுபாகமாகச் சத்
துருக்கள்படையிலே முன்னேறவேண்டும், தருமத்தைக் கைவிடாத
புலையுபுனு அப்பாசம், பலத்ததல்காவும், புகழுடைய மிகுதாதும்
ஆகிய இம்முன்றுபேறும் ஐங்கதிக்குதிரை வீரர் (1000) பேர்களுட
னே அல்லாகுத் தஆலாவினருளினு விடதுபாகமாகச் சத்துருக்கள்
படையிலே முன்னேறவேண்டும்.

இவ்விதம் இடிபோலே யிருபாகத்திலும்போய் அங்கிருந்துவரு
கிற காபிரீன்கள் படைத்தலைவர்கள் முடிகினால் நமதுபடைத்தலைவர்
களே நெருங்கிவெட்டவேண்டும் காபிரீன்கள் படைவீரர் வந்தெதிர்
த்தால் அழகியவாணையுடைய அசுஹாபிமார்கள் நெருங்கினிறுவெட்
டவேண்டுமென்று சொன்னார்கள், அதுகேட்டுத் தலைவர்கள் சந்தோ
ஷமாகி அசுஹாபிமார்களிரண்டாயிரம் பேருடனே யிரண்டுபாகத்தி
லும் பிரிந்துபோனார்கள். பின்னர் அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள்
மற்ற அசுஹாபிமார்களுடனே அவ்விரண்டு அணிகளுக்கு முன்னு
லே ஏழுகடற்சத்தமும் பின்னடையத்தக்கதானதக்குபீர்ச் சத்தத்
துடனே சென்று சண்டைக்கள மடுத்தபோது காபிரீன்களுஞ் சண்
டைக்கரயத்தமாகி மெதிர்ந்தார்கள், அப்போது முசிலிமானவர்களும்
பரவிநின்று காபிரீன்களோடுகேரமாகிய சண்டைசெய்யச்சே அலிறலி
யல்லாஹு அன்கவர்கள்நின்றிறெட்டுகிற இடத்திலேகாபிரீன்களாயி
ரம்பேர்கள் மட்டில்லெட்டுண்டு துண்டங்கனாகி விழுந்தார்கள்.

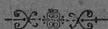
இவ்விதம் அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள்வெட்டும் வெட்டுக்கரய
த்தில் தின்று மிரத்தம் ஆளுகேவோடும் விரைவைப்போலே இருண்டு
நஞ்சுக்குடியிருக்கும் நெஞ்சையுடைய மற்றக்காபிரீன்களோடினார்கள்.
அப்போதும்குதாதிபுனு அசுவதுகந்திறலியல்லாகு அன்கவர்களுட
னே இடது பாகத்தில் நின்று சண்டைசெய்கிறதினா விசாலமாகவவர்

கள் சரீரங்கள்வெட்டுண்டு பிணமாகக்கிடக்கிறசத்துருக்களின் கூடா
ரங்களிலேபுகுந்து மனமகிழ்ச்சியுடனே அங்குள்ள சாமக்கிரியைகள்
யாவையுங் கொள்ளாசெய்யும்போது முறிந்தோடிய காபிரீன்கள் திரு
ம்பிவந்து நெருங்கவேகமாய்ச்சண்டை செய்ததினாலே மிகுதாதுறவி
யல்லாரு அன்கவர்களுக்கு மூன்றுகுத்துக்காயமும் தல்காறவியல்லாரு
அன்கவர்களுக்குத் தலையிலோர் பெரும்வெட்டுக்காயமும் பட்டிருக்
கக்கண்டு, அகஹாபிமார்கள் மிகு கோபங்கொண்டவர்களாகிச் சிங்
கநாதமிட்டுப் பாய்ந்து, அந்தக்காபிரீன்களையெல்லாம் நெக்கியடித்
துத் தூத்தினிட்டு அதிலே முந்நூறுபேரைச் சிறைபிடித்தார்கள்.
முன்னர் மிகுதாதுறவியல்லாரு அன்கவர்களுந் தல்காறவியல்லாரு
அன்கவர்களுஞ்செய்த சண்டையினாலே (5000-ம்) காபிரீன்கள் தங்
கள் குதியையோடும் வெட்டுண்டு நாகவாதிக ளாயினார்கள்.

முகல்கில் போருக்கெழுந்தசருக்கம் முற்றிற்று.

றகுலுல்லாபடைக்கு வந்த சருக்கம்.

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்

மும்மண் டலங்க ளெவ்விடபு முதிரும் புகழினபிரிற்சூல்
தம்மண்டலமா மதினநகர் தனின் றரிய தானையுடன்
கம்மென் றுடல வாசனையே சாதந் கமழ வெழுந்தருளி
பம்முகடற்போ லுறுத்தினர் படையில் வரும்வாறிசைத்திடுவாம்.

இதன்பொருள்.

மும்மண்டலங்களான ளானலோகம், பூலோகம், சுவர்க்கலோக
முதலிய எவ்விடங்களிலு முகூர்ந்த புகழையுடையநபிமுகம்மது முஸ்
தபா றசூல் சல்லல்லாரு அஃகிவசல்லந் தங்களுக்குரித்தாயிருந்து
தின்மார்க்க இராஜரீகஞ்செய்யும் பூமியாகிய திருமதினமா நகரத்தில்
நின்றும் சொல்லுதற்கரிதானபடையோடும் காதகாதவழித்தொலைக்
குந் கம்மென்று களபகஸ்தூவாசனை கமமும்படியாய் எழுந்தருளி

யாகி இங்கேசண்டைக்களத்திற் பொருந்திய கடலைப்போற்கிடக்கும் படைக்கூட்டத்தில் வரலாறுகளைச் சொல்லுகின்றும்.

சரித்திர வசனம்.

இவ்விதம் காபிரீன்களின்படைஞர்குதிரைகளுடனே ஐயாபிரம் பே ரிறக்கக்கண்ட சூரியன், அவிதவியல்லாரு அன்கவர்கள் முதலாகிய அசுஹாபிமார்களுடைய குதிரையின் வேகமான நடைக்குமுன்னேநம்முடைய தேரினொற்றையுருளையே இழுக்கும் குதிரையுடைய வேகமொரு பொருட்டல்லவே யாதலால் நாமிங்கே முதங்காட்டிக் கொண்டு நிற்பதிலே காரியமில்லையென்றுவிட்கிமறைந்ததுபோலே கிழ்பாற்சமுத்திரப் பாரிசமாகப்போய் மறைந்துகொண்டான். பின்னர் காபிரீன்கள் மனம்போ விருண்ட இந்நொங்கும் பரந்தபோது அவிதவியல்லாரு அன்குடனே தீனாவன்களுடைய மனப்பிரகாசம் போலே நட்சத்திரத்துடனே சந்திரனெழுந் தொளிசெய்தான் அப்போது அசுஹாபிமார்கள் யாவரும் நித்திரைசெய்தார்கள். நித்திரை செய்த அவ்வசுஹாபிமார்களின் முகம்போலத்தாமரைகள் விரியும் படியாய்ச் சூரியன்கீழ் பாவினுதையஞ் செய்தான் பின்னர் இறவுசுல்கூல் தன்மகன் முகல்கீலுடைய படைமுறிந்து முதற்கோட்டையெல்கைமட்டிலே வந்ததைக்கேள்விப்பட்டுச் கோபமிகவு முண்டாகியுடனே திறத்த குதிரைவீரர்கள் பதினாயிரம் பேர்க்கையழைத்து அவர்களுக்கு உப்பாதாவுடைய மகன் கொடுப்பாதகனான இசுறாமென்பவனைத் தலைமையாக்கிப் படைக்களம்போவென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டவன் சந்தோஷமாகி ஓபுதபாணிகள் இரத்தின மாலைகள் முதலிய படைவஸ்துகளணிந்துகொடி, குடை முதலிய விருதுகளோடும் பேரிகைமுதலிய வாத்தியசப்தமுழங்கப் படையை நடாத்தி வந்தான். இன்னும் தொடராக இறவுசுல்கூலென்னும் பாவி பதினாயிரங் குதிரைவீரையைழைத்து அவர்களுக்குக் கொடுமையும், பாவமு நீங்காத சபுவா நென்பவனைத் தலைமையாக்கி அவனைப் பார்த்து ஒகே சபுவானே! நீ இந்தப்படைகளுடனே சண்டைகளம் போவென்றுசொன்னான். அதுகேட்டுப் பாதகனான சபுவா நென்பவன் சந்தோஷமாகி விருது வாத்தியங்களுடனே கடலைப்போல் அந்தப்படைகள் சூழத் தானேறிய குதிரையவேகமாக நடாத்திக் கொண்டுவந்தான், பின்னும்.

இறவுசுல்கூல் தான்செய்த பாவந்திரண்டு ஒருருவங்கொண்டுவந்த துபோல வந்தமகனான, இக்கிரிமத் தென்பவனுடனே பதினாயிரம் குதிரைவிரைச் சேர்த்து விருதுகளனைகங்கொடுத்து, அவனையும் பார்த்து என் அருமையான மகனே நீ இந்தப்படைகளையும் கொண்டு படைக்களம்போவென்றனுப்பினான். உடனே அந்த இக்கிரிமத்தும், குடை, கொடி, வெண்சாமரம், ஆலவட்ட முதலிய விருதுடனே, பேரிகை சிச்சரி, திடிமன், தம்பூரு, வினை சின்னங் காகளமுதலிய வாத்தியங்கள், கோடையிடியைப்போலே முழங்கப், படைகள்சூழத் தன்குதிரையை நடாத்திவந்தான். இவ்விதம், நிண்ணிய தோள்பலத் தையுடைய பாதகனான இறவுசுல்கூலனுப்பிய நாற்பதினாயிரம் குதிரைவிரியரும், நாலுபாகமாகவந்து சண்டைக்களமயிடுத்துத் தலைமையாகவந்தவர்கள் முகல்கிலுக்குத் தாழ்ச்சிசெய்தார்கள்.

அதுகண்டு, முகல்கில் மிகுசந்தோஷங்கொண்டு விரமுரசைக்கணகணென்று எவ்விடங்களிலும் அடிப்பித்தான். இவ்விதங்காபிரீன் கள்செய்யும் கடபிடியையும் அவர்களுக்குத் தவிக்குச் சனம்வந்ததைத் தீனோர்கள் கண்டு கவலையாகினார்கள். அப்போது அல்லாகுத் தஆலாவுடைய அரசுப்புலியாகிய அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள், அசுஹாபிமார்கள் யாவரையும் பார்த்துச், சகலநிறத்தையும், வெற்றியையும் வுடைய அல்லாகுத் தஆலாவினுதவி: நமதிடத்தி லதிகமுண்டும் ஆதலால், அல்லாகுத்தஆலாவுடைய கூட்டமாகிய நீங்கள், இபுலீசுடைய கூட்டமாகிய அந்தக்காபிரீன்களின் பெரும்படையைக்கண்டு யோசிக்கவேண்டாமென்று மிகுதிடங்கள்சொல்லிப் பின்னர் அம்நிபுனுவுமையத்துல் லமீரியையும், அப்துல்லா இபுனுசுல்குனியையும் அழைத்து ஒகே நீங்களிருவருமாக சிக்கிரத்துடனே இரவும்பகலுமாக திருமதினமாநகரத்துக்கு நடந்துபோய்ச்சேர்ந்து, நபிராயகமவர்களைக்கண்டு அவர்களுக்கென்சலாஞ் சொல்வதுடனே, இதுவரையிலிவிடத்தில் வந்து சண்டைசெய்வதில் அல்லாகுத்தஆலாகிருபையினாலே வெற்றியேதவிரத் தோற்பில்லையென்றும், இப்போது நாலுதலைவர்களுடனே, இறவுசுல்கூல் நாற்பதினாயிரம் படைகளை மனுப்பியிருக்கிறென்றும் சொல்லி அவர்களாலே கிடைக்கவந்திரைவாங்கிக்கொண்டு வாருங்களென்று சொன்னார்கள்.

அதுகேட்டுடனே அவ்விருவரும் அலிறலியல்லாகு அன்கவர்களுடைய பாததாமரையிலே பணிந்தெழுந்து வாலிபர்கள் வில்லைவ

னைத்து எய்யும் அம்புவேகத்திலும் அதிகமான மனவேகத்துடனே இரவுப்பகலுமாக நடந்தார்கள், இங்கேயிவ்விதமாக இருக்கச்சே அங்கே சண்டைக்களத்திலே சுரோம்பொருந்திய, முகல்கீல் தன்படைஞரையும் உதவிக்குவந்த நாற்பதினாயிரம் படைஞரையும்ழைத்து, அவரவர்கள் தராதரப்படி மனப்பூரணமாகுதற்குப் பலபல வெகுமதி இனாம்கள் சந்தோஷமாகக்கொடுத்து, உங்களுக் கிதுமாத்திரம்வெகுமதியல்ல உங்கள் திறத்தினாலே நாம் ஜெயங்கொண்டால் அனேக பொற்பொருள்கள் இரத்தினதிகளெல்லா மனம்போல தருவேனென்று சொன்னான். அச்சொல்லினாலே, அந்தப்பாவிக்களாகிய படைஞர்மனமகிழ்ந்து தன்னைமறந்து தலைகீழாக “அற்பருக்குப் பவுசுவந்தாலர்த் ராத்திரியிலே குடைபிடிப்பாரென்பதுபோலே” காபிரீன்களெல்லாங் கொச்சித்து ஆனந்தபாஷ்கரமுண்டாய்ப்புதுக்கடாரங்களைவீடத்திலும், வெள்ளிமலையைப்போலே யடித்து நடுவிலே ஓர், சுவந்தக்கடாரமடித்து அதிலேயிகு சோடனையுஞ்செய்து உச்சத்திலே தங்கக் கலசமும்வைத்து, இராசன் முகல்கீலுக்கிருக்கச் சொல்லிப்பின்னர், ஏழு கடற்சத்தத்தைப்போல் வெற்றிமுரசு, விரமுரசு மற்ற முரசுகளையு மடித்துப் பூமிகுலுங்கும்படியா யாரபாத்துடனே, எவ்விடங்களும் கொடிநாட்டி, வாளாயுதமுதலிய மற்ற ஆயுதம் யாவையுந்தீட்டி மினுக்கி உயுத்தப்ரசன்னராக விருதுகள் ஒன்றுக்கொன்று ராஞ்சு, ஆயுதங்கள் ஒன்றுக்கொன்றடிப்பட்டு நெருப்புப்பொறிபறக்க ஐங்கதிக்குதிரைமேலேறி மதயானைகளைப்போலே படைக்களம்நெருங்கி அலிறவியல்லாகு அன்குமுதலிய தீனனவர்கள் சண்டைக்கு வருவதை யெதிர்பார்த்து நின்றார்கள். அதுகண்டு, அலிறவியல்லாகு அன்கவர்கள், அசுஹாபிமார்கள் யாவரையும் பார்த்து வேதமுறையே பலபல உறுதிகளைச்சொல்லித் தங்கள் கையை, அல்லாகுத்த ஆலரபக்கலியுயர்தி மனங்கனிந்துருகி, துஆக் கேட்டார்கள். அதற்கு, அசுஹாபிமார்கள் யாவரும் ஆமீன் ஆமீனென்று அல்லாகுத் தஆலாவிடத்திறேறும் உதவிவாக்கியத்துடனே அவரவர்களுடைய குதிரைமேலேறிச் சிங்கங்களைப்போலே, கொடி, குடை, முதலிய விருதினங்களுடனே சண்டைக்களத்தில் வந்து நின்றார்கள், இவ்விதம். இருபடைஞரும்சண்டைக்களத்தில் ஆயுதங்களை யுருவிக்கொண்டு சண்டைசெய்யாமல் நிற்கும்போது,

இஃதிச்சரித்திரபுராணத்திலுள்ள.

எழுசீர்க் சழிநெடி. லாசிரிய விருத்தங்கள்.

இவ்விதமிகலின்களத்திருபடையு மெதிர்த்து றுமெல்லவாயின்முதனீர்
செவ்வையினனுப்புமிருவருஞ்சென்றே திருநபிக்கங்குறமெலவையுந்
திவ்வியமாகவுரைத்திடக்கேட்டுச் சேனையோ டடுத்தனரென்ன
நவ்விமெய்யிறகுலமான்மதத்தாது நரர்புலிகாகியுற்றதுவே (15)

வள்ளனம் பிறகுல் வருகிறு ரென்ன மான்மதத் துதுமுன் வலா
லள்ளிலைக் கதிர்வே லலிமுதல்மாரு மானந்தக் கடற்குளித் தவரா
யுள்ளக மகிழ்ந்து நபிவரும் வழியை யுற்றொரு பார்வையாய் நிற்பக்
கள்ளகக் குபிரர் கலங்கிட நயினார் கற்கிமேல்வந்திடக்கண்டார். (16)

கரிந்திடுருவின் கட்டைக டழைத்தோ கலின்கொளும் பண
நெனுங்காங்கள், சரிந்தடி வருடித் தளிரினுல் வீசத்தனித்தனி பன்
னிரைமலர்கள், விரிந்தணியணியாய்ப் பலவனப்படங்கள் விரித்தென
வருநெறி சிறப்ப, வருந்திற லவிகண் குளிர்ந்திட விறகுலச்சவமிசை
யில் வந்தனரால் (17)

விண்ணகத் தமர ரினிதுவந்தேத்த விளங்கா மகளிர்கள்போற்ற
மண்ணகத்திருந்த விலங்கினமவாழ்த்த மாங்கள்புற்பூநொ சாற்றக்
கண்ணகத்துவட்டு மற்றருங்காத்தினுவனியொன்றிலங்கல்லலியார்
வுண்ணகங்களிக்கம்பிமுகம்மதனார் கலினவெம்பரியில் வந்தனரால், ()

நறையுறுத்தருக்க விருபுறத் தொழுங்காய் நலன்பெற வலர்ந்த
பொற்போதைச், கிறையளிபறுகா லுழக்குபுகுடைந்து சிந்துத் லரம்
பையர் கணங்கள், கறையறக் குபிர்க்கண் ணைறடா தகலக் ககனிருந்
தலரினா லாற்றி; யெறிவதை நிகர்க்குநெறிகடர் திறகுலெழிலவி மகி
ழ்வந்தனரால். (19)

அபுபக்கர் வலபான் டன்னும றிடபா னறையது மானவர் பிற்பான்
றவயிகும் புதழன் றுடனப்துல் லாவுஞ் செடிவென் படிதொடுகாரா
யுவகையக் கடவி னுறுசகு பியர்க ளொருபதி னாயிரர் குழித்
கவனவெம் புரவி மிசைநபி யலியார் கவலை எறும்படிவந்தார். ()

விரிகொடி குடைகண் முளைத்து றுசேனைவிடா தினபிவிநிற்கதிரி,
னருனெனுன்றெழுந்து பிரபைசெய் துறல்போ லம்புயமில்லங்குமான்
மதமே, சொரிதாத் தக்குபீரெடுதகுனி னுந்துளங்கு காகாமெனமு
ழங்க, முரசொலி கறங்க முகம்மது நயினார்முடுகின ரலியுறுதலமேல்

வசனம்.

இவ்விதம். ஒப்பற்ற நபிராயகமவர்கள் வருகிறதை யவர்கள் சரீரத்திற் கமழும் கஸ்தூரிவாசனையாகிய தூது, முற்படவந்து அலிறவியல்லாஹு¹ அன்கவர்களுக்கு அறிவித்தது, அஃதியாடுதனில், யாஅலியே தேவரீர் தாங்கள்நபிராயகமவர்களிடத் திங்கனுப்பிய அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரியும் அப்துல்லா இபுனுசுல் சுகுனியும்; காடுகரைமலை, வனம் வனந்திரம் யாவையு மிரவும் பதலுமாகநடந்து கடந்து போய் அந்தநபிராயகத்தைக்கண்டு, இங்குநடக்கின்றசண்டைச்செய்திகளையும் உங்களுடைய சலாத்தையும் சொல்லக்கேட்டு உடனேநபிராயகம் “கவுக்கலாச்” சொன்னவர்களாகப் படைகளைத்திரட்டிக்கொண்டு, பிரயாணமாகி வருகிறார்களென்று சொல்வது போலேபடைக்களத்தில்திற்கின்ற அலிறவியல்லாகு அன்கவர்களுடைய நாசிக்குமணங்கமழ்ந்தது. அப்போது, கூரியவாளை யொளிபிரகாசிக்க கையிற் பிடித்துச் சத்துருக்களை ஹதஞ்செய்யும் அலிறவியல்லாகு அன்கவர்களும், மற்ற அசுஹாபிமார்கள் யாங்கும் ஆனந்தத்துடனே மனமகிழ்ந்து நபிராயகம் வரும்வழியைப் பார்த்தவர்களாககின்றார்கள் நிற்கையில், நம்நபிராயக முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்கள், உள்ளமனக்காபிரீன்களான, சத்துருக்களுடையமனங்கடெல்லாங்கலங்கி, யேக்கமுற்றுப் பரிதிக்க ஒர்பஞ்சகல்யாணிக் குதிரை மேலேறிக்கொண்டு வரும்வழியிலே, கரிந்து நிற்குமாங்கள் தனிர்்த்தப்பூத்துப் பூவோடுங் கொம்புகள் சரிந்து, தங்கண்பாததாமையிலே பூக்களைச்சொரியவும், அவைகளின் றளிடுறென்னுங் கைகளாற்றங்களுடலிற்று அபடராமல் விசிறியைப்போல்விசவும், வானவர்களும், அவ்வானவர்களின்பெண்களான கூறுல் கீன்களும் வாழ்த்திப்போற்றவும் விலங்கினச்சாதி கள் புகழ்ந்தேத்தவும், மாங்கள், புற்பூடு, சலாஞ்சொல்லித்துதிக்கவும் முழங்காலுக்குகீண்ட வகையிலோர் வாளாயுதம் இலங்கவும்வழிகளில் மாங்களிலிருந்து சொரியும் பலவன்னப்பூக்கள், கூறில்கீன்கள் காபிரீன்களுடைய கண்திஷ்டியடராதது, வானலோகத்திலிருந்து ஆலாற்றிசுற்றிவிசுவதுபோ லுதிர்ந்துகிடக்கவும், அபூபக்கர்சித்தீக்கு றவியல்லாகு அன்கவர்கள் வலதுபாகத்திலும், உம்றிபுனு கத்தாபுறவியல்லாகு அன்கவர்கள் இடதுபாகத்திலும் உதுமானிபுனு அப்.பாசுறவியல்லாகு அன்கவர்கள் பிற்பாகத்திலும், அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரியும் அப்துல்லாஇபுனு சுல்குனியும், குதிரையுடைய யங்கவடியைக் கையா

லே தொட்டவராகவும்; பதினாயிரம் அசுஹாபிமார்கள் பளபளென்றெ ளிரும் வர்ட்டியித்தவர்களாகச் சூழவும், கொடி, குடை, ஆலவட்டம் விகிரிமுதலிய விருதினமென்று மேகத்தினிருளிலே யெழுந்துவரும் ஆயிரங் கிரணங்களையுடைய சூரியனைப்போ லொளியெய்யும் தங்கள் சரீரத்திலே களபகஸ்தூரி வாசனைபரிமளித்து, வீசவும், தக்குபீறு, தகுளில், சப்தமுழங்கவும், பதினெட்டு மேளவாத்தியச் சப்தங்கட லைப்போல்விடாது சப்திக்கவும், எழுபதினாயிரம் வானவர்கள் பொற் பாத கமலங்களைக்காக்கவும், அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் முதலிய தீனனவர்களுடைய மனமகிழ்ந்துபுயம் பூரித்தோருடனு மீருடலா கவும், பயஹாம்பர் நபிமுகம்மது முஸ்தபாறகுல்சல்லல்லாகு அலைசி வசல்லமவர்கள் படைக்கள மடுக்க வந்தார்கள்.

இவ்விதம்வரும் நபிநாயகமுகம்மதுசல்லல்லாகு அலைசிவசல்லம வர்களுக்கு முன்னாலெதிர்கொண்டு அலிறலியல்லாகு அன்கவர்களும் கடற்போலுள்ள முசுலீ மானவர்களும்போய் அழைத்து ஏற்றிப்போ ற்றீ, அவர்களின் பாத தாமரையைப், பணிபவருங்கையழந்திக்கொ ண்பவரு மாகத்தின் தினென்னும் சப்தமுழங்கத் தாங்கள் நின்றபடைக் களத்திலே கூட்டிக்கொண்டு வரும்போது சத்துருக்க ளுடையபடை யென்கிற கடனையும், அந்தக்கடலி னுரைபோன்ற குடைகளையும், அதி னலைகளின் சப்தத்தையும்போன்ற கனைப்பையும்; பாச்சலையுமுடைய குதிரைகளையுங் காடுகளினடர்த்தி போன்ற கொடியடர்த்திகளையும் உயர்ந்த செம்மலைபோன்ற செவந்தகூடாரங்களையும் இன்னுமற்ற ஆர பாரிக்க மனத்தையும், நபிநாயகமும், மற்ற அசுஹாபிமார்களுங் கண் டார்கள், இதுபோல், வள்ளலான நபிநாயக மவர்கள் வருவதையும் அவர்களின் படையென்ற கடலையும் வெள்ளைமேகம்போன்ற குடைக் கூட்டங்களையும், பூங்காவனம்போன்ற கொடிகளின் பெருக்கங்களை யுங், கடலையின் பாய்ச்சலிறைச்சற்போல் அனுமானித்துக்களைப்பு டனேபாயுங்குதிரைகளையும், மற்றும் ஆரபாரிக்கம் யாவையும் கள்ள ளுள்ளத்தையுடைய காபிரீன்களான படைஞரும், அப்படைத்தலைவ ருங்கண்டார்கள். கண்டவுடனே முகல்கிலென்னும் பாதகன் தன்ப டைஞரிலொரு திறத்தவனை, இடியைப்போலேசப்தமிட்டு அழைத்து அவனைப்பார்த்து ஒகே, வீசனை நீபோய் இப்போது தீனனவர்களு ள்குவந்தவுதவிப்படையிலோர் தலைவன் குதிரையின்மேலேவந்தான் அவனைப்பார்த்தார் நிறத்த இராஜதகுதியுடனே வந்தவனாகத்தோற்

றுகின்றது, ஆதலால், அவனையின்னென்று சாவி அறிந்துவாவென்று சொன்னான். அதுகேட்டுடனே, அந்தத்தூதன் வானவர்கள் புகழ்ப் பெற்ற நபிராயகமவர்கள் மருகரான, அலிறலியல்லாகு அன்கவர்களை படைகளிருக்குமிடத்திலவந்து அசஹாபி மார்களைப்பார்த்து, இப்போது உங்களிடமாக வந்த படைத்தலைவர் யாசென்றதற்கு அவர்கள் வணைப்பார்த்து, அல்லாகுத்த ஆலாவின் அழகிய தூதராக வுயர்ந்த ஹாஷிம்குலத்திலுற்பளித்துவந்த முகம்மது நபிசல்லல்லாகு அலை வசல்லமென்று, நபிராயகத்தின் காரணப்பெருமையடங்கலையும், அந்தக்காபிரானவர் மனமதினுயித் தேங்கும்படி சொன்னார்கள்.

அதுகேட்டு, அவன்மனம் பயந்து திடுக்கிட்டு அம்புவிசையாய்ப் போய், துறவிகளாலறியத்தக்க, அல்லாகுத்த ஆலாவின் தூதர்நபிராயகத்தின் செய்கையனைத்தையும், அசஹாபிமார்கள் சொன்னதுபோலொன்றேனு மறக்காமல், முகல்கிலென்பவனையடுத்து இவனைப்பார்த்துப்; புகழ்ந்துபேர்பெற்ற மதயானைபோன்ற இராஜகுமாரனே, இப்போது தீனானவர்கள்படையுடனே வந்ததலைவராகிந்து புறுக்கானென்னும் வேதமைழையமனு வென்னும் பயிர்தழைக்கப்பெய்யும்புத்தியுடைய மேகமாயும், காரணகடவுளாயும், வானவரேவல்செய்யும்புத்தியையுடைய பூரணமதிபாயும் அப்துல்முத்தலிபுடையமகன், அப்துல்லா அவர்களுடைய தவமகவாயும் விளங்கும். நபிமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைவசல்லமாம்; இப்போது அவர்கள் படைக்குவந்திருக்கிறபடியால், இனி, நமதுபடைகள் அவர்களுடனே யெதிர்த்து நாசமாய்ப் போகுமே தவிர வேறில்லை யென்பதாகத் தீனானசுத்தவிரர்கள்சொல்லுகிறார்களென்று அறிவுடைய மனத்தனான அந்தத்தூதன்சொன்னான், அதுகேட்டு, முகல்கிலென்றபாதகன் மிகுக்கோபங்கொண்டு அந்தத்தூதனைப்பார்த்து; அடாகொஞ்சமும் பயமில்லாமல் என்முகதானில்வந்து, அந்த முகம்மதைப் பெருமையாகச்சொல்லுகின்றமையால் நீ நம்மினத்தவருக்கெல்லாம் பகைதுவென்றும், ரஞ்சிபோன்றவனென்றும் இனி நீ இருக்கக்கூடா தென்றும் பேசிஅவனைக் கூரியவாளினால் வெட்டிவிட்டான்.

அப்போது அல்லாகுத்தஆலாவின் தூதரான நபிராயகமவர்கள் சொற்படிவணக்கத்தையுடைய முகிலீமானவர்கள் யாவருங் கடலைப் போலே கர்ச்சிப்புடனே குற்றமற்ற, குதிரைகளின்பேரிலேறிச்சிங்கங்

களைப்போலே படைக்களம்போகும்போது, புகழையுடைய கிஜாமென் பவர் தம்கையிலிருந்த வெற்றிக்கொடியை விரித்துபிடித்து அசைத்து இரண்டு படைக்கும்மேவிலே நின்று சிலபயித்துகளைச் சொன்னார்அது கேட்டுச் சத்துருக்கள் தலைவன் முகல்கிலென்பவன் தன்படைஞர்யாவ ரையும்பார்த்து நீங்கள் முகம்மதுடைய செய்கையின்னதென்றுதெரி ந்துக்கொண்டு, பின்னர் நமதுசத்துருக்களுடனே சண்டையைநெரு ங்கிச்செய்யுங்கென்றான். அதுகேட்டுக்காபிரீன்களெல்லார் தங்கள் தங்கள் குதிரையைத்திருப்பி விட்டுக்கொண்டு தாங்களிருக்கமிடம் வந்துவிட்டார்கள். அது கண்டு நபிராயகம் அவர்களுந் தங்கள்படை களைத்திருப்பிக்கொண்டு தாங்களிருக்கு மிடத்திற்குவந்தார்கள் அப் போது சூரியனுமடைந் திாவுகாலமானதால், இரண்டுபடையோர்க ளும் நித்திரையில்லாமல் அகஸ்மாத்தாய் எதிரிகள் வந்துவிழுவார்க ளென்ற எண்ணத்துடன் கண்விழித்திருக்கச்சே, காலைநோந் தோற் றியபோது முசிலிமானவர்க ளெல்லாரும் பின்னிலையாகநிற்க, நபிரா யகமவர்கள் முன்னிலையாகநின்று அல்லாவுத்த ஆலாவைத்தொழுது வேதவாக்கியங்களை யோதிய பின்னர், நபிராயகம் அகஹாபிமார்க ளைப்பார்த்துச் சண்டைக்களம் போங்கென்று சொன்னார்கள். அது கேட்டு அவ்வகஹாபிமார்கள் யாவரும் உயுத்தப் பிரசன்னராகப்புவி கள்போலே குதிரைகளிலேறிப் படைக்களம்வந்தார்கள். அதுகண்டு, இருண்ட நெஞ்சையுடைய முகல்கிலென்பவன் தனதுபடைகளிலே நாற்பதினாயிரம் குதிரைகாரை யணிசெய்து, அதிலே இருபதாயிரம் பேரை வலதுபக்கத்திலும் மற்றபிரபதாயிரம்பேரை இடதுபக்கத்தி லும் இன்னும் நாற்பதினாயிரம் வீரரைத் தனக்கு முன்புறத்திலும் பின்புறத்திலும் விட்டுத் தானழகிய வாயுவேக மனவேகமுள்ள இர த்தினச்சோடனைசெய்த குதிரையின் மேலேறி இவ்வெண்பதினாயிரம் படைவீரர்களுக்கும் நடுகிலேநின்றான்.

இஃதிச்சரித்திர புராணத்திலுள்ள.

கலைநிலைத்துரைகள்.

நந்தனன் னபியவ னண்ணுஞ் செய்திகேட்
டுந்திடும் பரிபதி னுயிரத்தோடுந்
தந்தைதன் சிறசுறத் தாக்கும் பாதகன்
வந்துதன் படைக்கள மருவிட்டானரோ

(21)

பாதக்கொடியவன் படைக்குவந்ததைச்
சோதிநந் நபியுல்லா வறிந்து சொல்லுமிப்

பூதலத் தின்னையின் பொதிந்த தென்னவே
யாதியை நினைத்துய ரங்கி பூட்டினார்.

(22)

வசனம்.

அப்போது முகம்மது சுல்லல்லாரு அலைகிவசல்லம் படைக்கூட்டத்திலே வந்துவிட்டார்களென்றறிந்து, தன்தகப்பன் றலையை வெட்டிய பாதகனுை றவுசுல்கூல் பதினாயிரங் குதிரையிரிய ருடனே, தங்கச்சோடனே இரத்தினசோடனேசெய்த குதிரையின்மே லேறிக்கொண்டு, தன்மகன்முகல்கில் படைக்கூட்டத்திலே வந்துசேர்ந்தான். அதையறிந்து நபிராயகம் ரூரியனையின்பொதிந்ததுபோ லொளியுள்ள தங்கள்சரீரத்தில் வெள்ளிய கிரணம்பாயுங் குப்பாய மென்னுந் சட்டையைச் சிறப்பாக அல்லாருத்த ஆலரவின் தியானிப்புட னெடுத்த னிந்து, முன்னர் நபிராயகந் தங்கள் காரணத்தினாலே திமஸ்கு நகரி லிருந் தரசாட்சிசெய்யு மாலிக்குராஜாவின் குமாரர் ஹபிபு ராஜாகே ட்டபடி அமாவாசை யிருளிராவையிலே பதினாரு கலையுடனே பூரணசந்திரனைக் கருபாவினுச்சியுல் வந்திருக்கும்படி யழைத்துவைத்த சிறப்புப்போலே பிரகாசமுள்ள தலைபாகையெடுத்தத் தலையி ட்டுப், பின்னர், அச்சந்திரனைத் தாங்கள் இரண்டு பிரிவாகப்பிரித்த தில், ஓர் பாதியின் லுைவுபோன்றகூன்வானே இடையிலேவர் பக்கத்தி லணிந்து, முன்னர் தாங்கள் பூரணசந்திரனை யழைத் திருப்பதா லிப்போது, எவர்களேனும் இளம் பிறையை யழைத்துக் காண்பித் திருப்பது போலிறக்கைகளையுடைய அம்புகளனேகம்நிறைந்திருக்கும் அம்பார்க்குண்டையெடுத்து வலதுபக்க முதுகிலணிந்து பின்னர்கட லைப்போல் வந்திருக்குங் காபிரீன்கள்சேனையைச்சுடவேண்டு மென்று வானுவகத்தைவிட்டுச்சூரியனானவன் முதுகுப்புறம் வந்திருப்பதுபோ லே கேடயத்தையெடுத்த திதுபாரிசமாக முதுகிலணிந்து பின்னர்சத் துருக்கள் முகமென்றதாமரைப்பூவைவாட்ட அச்சூரியன்போன்றபிர காசமுன்குடுமுள்ளவாளாயுதத்தைக் கையிலேந்திப்பிடித்துப் பின்னர் சத்துருக்களினிருதயதாமரை சும்பியெண்ணமென்கிறநீரிலேதத்தளி க்கப்பிரகாசமான சந்திரகிரணம்பாயுங்குற்று வரையுமணிந்துபின்னர் மற்றம்படை யாயுதங்கள்யாவையுமணிந்து இடையிலேபச்சைமாகத் திறம்போன்றகச்சைபாட்டையு மெடுத்துக்கட்டிமலைபோன்ற தோ ளிலுத்தரீகமென்னுந் துப்பட்டாவையுமணிந்துபின்னர் கிருபையில ங்கு யிருகண்களுக்குச்சுறுமாவு மிட்டுப் பின்னர், அறுவிலமிதித்த

றிய பொற்பாதகமலங்களிற் கபுசையுமணிந்து பின்னர், அருகிவிருந்த
ஏவலோர்களைப் பார்த்துத் தாங்களேறும் குதிரையைக் கொண்டுவரச்
சொன்னார்கள்.

அந்த ஏவலோர்கள்சென்று அம்பைப்போல்விசையாகப்பாய்ந்து
காபிரீன்கள் சேனையில்விழுந்து கோடையிடிபோவிடித்து இராஜாதி
ராஜரை யொர்த்துத் தலையிவிருக்குங் கிரீடங்களின் இரத்தினந்தெறி
க்க மிதித்து, அச்சத்துருக்களின் தேவிமார்கழுத்தி லணிந்திருக்கும்
வயிரத்தாலிச்சரடவிழச் சின்னாபின்னஞ்செய்யும் அந்தக் குதிரையின்
காலிலணிந்த பாளாசைத் தட்டிவிட்டு, இரட்டை கடிவாளம் வாயிலே
பூட்டி, வில்லூரிப்பட்டில் நவரத்தினம் பதித்திருக்குங் கல்லணையை
முதுகிவிட்டு நடரத்திக்கொண்டேவந்து நபிநாயகமவர்களின் திருமுன்
னலேவிட்டார்கள்.

இஃதிச் சரித்திரபுராணத்திலுள்ள.

கவிநிலைத் துறைகள்.

ஏவலர் நிறுத்திரி மிவுளி மேற்கையாற்
காவலர் தடவிடக் கருணை நாயகர்
பூவையென் செய்யவோ புகலு நம்முட
னீவின ரெனச்சுவ ருழ்த்து நின்றதே.

1

விடைமுடி நடுங்கிட விண்ணடுங்கிட
வடவரை நடுங்கிட மழை நடுங்கிட
வடையலர் நடுங்கிட வங்கு கால்பெயர்த்
திடுமரி மிசைநபி யேறி ஓரோ.

2

படிதுக ளாக்கவோ பகரோ னாதயர்
வடவரை பிளக்கவோ வாணை மோதவோ
கடவினைக் கலக்கவோ கழறு மெவ்வித
முடியவோ வெனப்பெயர்த் ததுபரி முனந்தாள்.

3

தாலுவாய் மதமுறை திரிய லாரெனிற்
காவினா வெற்றியிற் ககனி லேற்றிட

வேலுமோர் நொடியிலென் றுள்ளம் பூண்டரோ
நாலுதானே யும்பெயர்த் ததுநல் வாசியே.

4

மங்குலின் கவிகையார் மகிழ்வு கூர்ந்திட
வெங்குயிர்க் கணங்களை மிதித்து நீடலை
பங்குசெய் திடக்குசை நெகிழ்த்துப் பார்மினென்
றங்குதன் கதியையந்தி னுடிக் காட்டுமால்.

5

கறைமனக் குயிர்ப்படைக் கடலைச் சுற்றிட
விறைமுனி வெணும்படை யிவுளி யோட்டியோ
நறைகமழ் நபியுல்லா நான்கி யாரொடு
மறையவ ரணிமிசை வந்து நின்றனர்.

6

வசனம்.

இப்படி யேவலர்கள் சோடித்துக் கொண்டுவந்துவிட்ட குதிரை யின் முதுகின்மேல் மூன்றுலோகத்திற்கும் காவலாகிவரும் ஆண்ட கையாகிய முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லந்தங்களுடைய இரா ஜாதுவாகுவென்னு முட்டுக்குநீண்டு தாமரைப்பூவைப்போற் சிறந்த வலதுகையைவைத்துத் தடவும்போது, அந்தக்குதிரை தன்மனத் தில், நபிராயக மிந்தப்பூமியை யென்னசெய்யநாடி நமது முதுகைத் தடவினார்களோவென்று நினைத்து, குனிந்து, உடலை நிமிர்த்ததுந் தவிர, பூமியைத்தாங்கியிருக்கின்ற எருத்தின் திமிர்நடுங்க, ஆகாசம் நடுங்க, அஷ்டகிரிநடுங்க, மேகங்கள் நடுங்க, சத்துருக்கள் நடுங்கக் கால்களை மெதுவாய்த் தூக்கிவைத்துநிற்குப்போது, நபிராயகமவர் கள், அக்குதிரையின்மேலேறி யிருந்தபோதும், அந்தக்குதிரை தன் மனத்தில், நபிராயகமவர்கள் நமது மேலேறினது பூமியாவையுந்து ளாக்கவோ, அல்லது, உயர்ந்தஅஷ்டகிரி பருவதங்களைப்பிளக்கவோ, அல்லது, வானத்தை மோதிப்பாய்வோ அல்லது கடலைக்கலக்க வோ, அல்லது, எவ்விதஞ்செய்யவோ வென்றெண்ணித், தனது முன்னங்காலைத் தூக்கியெட்டிலைக்கச்சே. மதம்பேசுந்காபிரீன்க ளைக் காலினாலெற்றி, யவர்களுயிரை யந்தரலோகத்திற் கேற்றலா மோர்நொடியிலென்று பூண்டவெண்ணத்துடனே நான்குதால்களையு மொன்றுக்குப்பின்னொன்றுகத்தூக்கிவைத்துப் பின்னும்மேகக்குடை யையுடையநபிராயகமேதாங்கள் சந்தோஷம் கொள்ளச்சத்துருக்களி னீண்டதலைகளை மிதித்துவிட்டு மூலையைச்சிதறிவிட எனதுகடிவாள

த்தைக் கொஞ்சம் நெகிழ்த்துப் பாருங்களென்பதுபோலே தலையை
சைத்து ஐங்கதிகளையும் நடனத்தாலாடிக்காட்டினது அந்தச்சயிர்க்கி
ணையைக்கண்டு வாசங்கமமுந்திருமேனிபையுடைய நபிநாயக முகம்
மது சல்லல்லராகு அலைகிவசல்லமர்கள் நான்குயார்களுடனே, மனமிரு
ண்டாககாபிரீன்கள் படைக்கடலை அல்லராகுத்த ஆலாவுடையமுனிவு
சூழும்படியாய்க் குதிரையைநடாத்தி வேதமன்னத்தார்களான, அச
ஹாபிமார்கள் படையணிலேபோய்ச்சேர்ந்தார்கள்.

மருதுல்லாபடைக்குவந்த சருக்கம் முற்றிற்று.

அம்றிபுனுதையான்வரு சருக்கம்

கவிவிருத்தம்.

அருளணி முகம்மது ரம்பு ளார்களு
மருளணிவசுல்குல் மன்றன் சேனையும்
பொருகளத்துற்றிடும் போதிலேதையான்
தருமக னறம்மன் சாரத லோதுவாம்.

இதன் பொருள்.

அல்லராகுத்த ஆலாவுடைய அருளையுடுத்து முடையா யணிந்தி
ருக்கும் நபிநாயகமுகம்மது சல்லல்லராகு அலைகிவசல்லமவர்களுடைய
அன்புபொருந்தின் அசஹாபிமார்களும், மருட்சியையுடுத்து முடை
யாயணிந்திருக்கும் இறவுசுல்குலென்னும் இராஜனுடைய சேனையும்,
உயுத்தகளத்தில்தெருங்கிச் சண்டையைமுன்னேக்கிக்கொண்டு சிற
கும்போது தையானென்னும் இராஜபெறுமககைய அறம்மன் என்
னும் இராஜாவந்த வரலாற்றைச்சொல்லுகின்றும்.

சரித்திரவசனம்.

சிறப்பாகிய நபிநாயக முகம்மது சல்லல்லராகு அலைகிவசல்லந்த
ங்கள் படையணியில்வந்து சேர்ந்தபோது, அப்படைகளுக்கும், காபி
ரீன்கள்படைகளுக்கு மெதிராலே செம்மேகம்போற் பெருந்துசிபட

ர்ந்து வானம்வரையிலும்படியவும், இடியின் சப்தம்போலே குதிரைகளின் கால்மிதிக்கும்சப்தத்தோடு, மோர்படைக்கூட்டம் வரக்கண்டு இரண்டிபடையிலுள்ளவர்களும் இந்தப்படையானது எவர்கள்படையோவென்று ஆச்சரியங்கொண்டு சண்டையை நிறுத்தி யோசனையாகிற்கும்போது, இறவுசுல்கூலென்பவன் பேரறிவுந், தெளிவு மாட்சிமையும், வேதநெறிக்குருக்கள் தெரிசனையும், பழயபெரியோர்கள் செய்யுந் செய்கைத்திறனும் தம்மினத்தார்களுக்கெல்லாந் தலைமையதிகாரமும், பெரியதன்மையுமுள்ள, தனதுமந்திரியைப்பார்த்து, ஒகே, மந்திரியே நீர்ச்சீக்கிரம் போய் இப்போது கடற்போல்வருகிற குதிரைப்படைக்கூட்டம் யாருடைய படையென்றறிந்து வரவேண்டும், அப்படி நீர்றிவதில், அவர்கள் அறப்புப்படைஞராகில் அவர்களைப்பார்த்து உங்களுக்குச் சாவறுதிகால முடுகினதென்றுசொல்லும், அறபிகளல்லாது வேறேஜாதியார்களாயிருக்கில், நமக்குதவியாகப்பிரிவினையில்லாமல் ஆசையன்புசொல்லிக் கூட்டிக்கொண்டுவருமென்றுதொண்டையும், மண்டையும்வெடிப்பதுபோலேயாற்றிச்சப்தமிட்டுச் சொன்னான், அதுகேட்டு, மகாசாதுரியமானபுத்தியுள்ள மந்திரியானவர் சண்டமாருதக் காற்றைப்போல்விரைந்து நடக்குமோர்குதிரையிலே சவராகிஇறவுசுல்கூல் சந்தோஷங்கொள்ளும்படியாய் அக்குதிரையைக்குறடாவினலடித்தோட்டிக்கொண்டு வேதவேதியர்கள்மெய்க்கச், சிங்கேறும்பின்னிலகியோடும்படியாய் போகச்சே, இங்கே சகலவுலகங்களையும், உயிர்களையும் படைத்தானும் அல்லாகுத் தஆலாவின் மூதாரான நபிநாயகமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்கள் புலைவிபுனு அப்பாசறலியல்லாகு அன்கவர்களைப்பார்த்து ஒகே, எனது அருமையாகியபுலைவே நீர்ச்சீக்கிரம்போய், அங்கேகடற்போல்வருகிற படைக்கூட்டம் நன்மைவிரிந்த முசலிம்களா, அல்லது தீமைவிரிந்த காபிரீன்களாவென்றுபார்த்தறிந்து வாருமென்று சொன்னார்கள்.

அதுகேட்டுப் புலைவிபுனு அப்பாசறலியல்லாகு அன்கவர்கள் மனமகிழ்ச்சியாய் அழகிய வோர்குதிரைமேற்சவராகி அதனைநடாத்திக்கொண்டு போகும்வழியிலே தங்களுக்குமுன்னாலே, இறவுசுல்கூலுடைய மந்திரியானவர் போகக்கண்டு, அவரைநெருங்கிஇவர்சலாஞ்சொன்னார், அதற்குமந்திரி பிரத்திதென்னார், அதுகேட்டுப்புலைவிபுனு அப்பாசறலியல்லாகு அன்கவர்களின்பமாகி, (மறுஹபா, மறுஹபா) வென்ற சந்தோஷ வாக்கியத்துடனே சொர்க்கபதியின் சுகிப்பை

யும், நரகவேதனையுந் கற்பனையோடு, வேதத்தாலும், பழமை நூற்களாலுந் சொல்லிக்காட்டினார்கள். அதுகேட்டு, மந்திரியுடைய மனமோர் கார்த்தம்போலும், புலைபுனு அப்பாசுறவியல்லாகு அன் குடையசொல் விரும்புபோலுந் சேர்மானமாயிற்று. அதினுடனே, அல்லாகுத் தஆலாவினுடைய அருளும் வந்தொத்துக் கொண்டமையால் மந்திரி (லாஇலாக இல்லல்லாகு முகம்மதுர் றகுலுல்லாகி) என்னுமிந்தத் திருக்கலிமாலை வாக்குமனமு மொத்தவராகச் சொல்லி மகிழ்ந்து மகாதவத்தையும், வாயில் அலங்காரமான நல்வசனத்தையுமுடைய புலைபுனு அப்பாசுறவியல்லாகு அன்கவர்களைப்பார்த்துத், தேவரீர் தங்கள் பெயருந் குலமும் வந்தவரலாருந் சொல்ல வேண்டுமென்றுகேட்டார். அப்போது, புலைபுனு அப்பாசுறவியல்லாகு அன்கவர்கள் சகல வர்த்தமானங்களையும் சொன்னார்கள், சொன்னபோது, மந்திரியானவர் புலைலுறவியல்லாகு அன்கவர்களைப்பார்த்து, என்னை நற்கதிசேர்க்கப் பூஜ்யபலமாக வந்த நாயகமே, நான்தினில் விசுவாத்திலான செய்தி இறவுசுல்குலுக்குத்தெரிந்தால், என்னைக் கொலைசெய்வதுந்தவிர என்மனைவிமக்கள் குடும்பத்தாரடங்கலையும் நாசமாக்குவான், ஆதலால், இந்தச் செய்தியைக் காபிரீன்களயாரேனுந் கனவிலுமறியாமற் செய்யவேண்டும், நானினிமேல், அங்கே இறவுசுல்குலிடத்தில் நடக்கிறசெய்திகளை யன்றன்றி தங்களுக்கனுப்புவேனென்று சொன்னார். அதுகேட்டுச், சந்தோஷமாகிப், புலைலுறவியல்லாகு அன்கவர்களும், மந்திரியானவருமுடனு முயிரும்போ லொத்துடையாகத், தாங்கள் நாடிவந்த காரியத்தை யறியவேண்டி நடந்து, அங்குவந்த படைக்கூட்டத்தை நெருங்கினார்கள்.

நெருங்கியபோது, அந்தப்படைக்கதிபதியாகிய, அம்றிபுனுதையான்கண்டு இவர்களிருவரும் யாறென்றறிவோமென்று, தனது படைகளை விதிவிடச் சொல்லிநான்கு எல்லைகளுக்கும் பரராக்காவலுமிட்டிருந்தான். இருக்கையில், புலைலுறவியல்லாகு அன்கவர்களும், மந்திரியும் அங்குநிற்குந் காவலாளர்களை நெருங்கி, இந்த இராஜாயார்? இவர்பெயரென்ன? இவரெங்கிருந் தென்கேபோகிறுமென்று கேட்டார்கள். இந்த இராஜாவாகிறவர், மிகுந்த சத்தியவந்தனர், தயிரியத்தையுடையவர், பொறுமையுடையவர், செல்வத்தையுடையவர், இவரொருவருக்கு, ஆயிரஞ் சத்தவிரியர் ஈடுசெய்யமாட்டார்கள் சண்டைசெய்கிறதிலே சிங்கத்தைப் போன்றவர், மிகுபுத்தியுத்தி

யையுடையவர், இவர்தையானென்னும் பேர்பெற்ற சுத்தவீரியருடையமகன், அறம்மென்றுசொல்லும் பெயரையுடையவர், இவரின் கேவந்த தேதுக்கெனில், துருமானென்றவோர் இராஜனிவருக்குப் பகைசெய்தான், அதினால் அவனுடனே சண்டைசெய்ய ஆயிரங்குதிரைப்பதாதி வீரரையுங் கூட்டிக்கொண்டு வந்தார், இவ்விடத்திலே இரண்டிபிரிவாகப் படைக்கூட்டமாக இருப்பதாலதைக் கண்டிரிந்து போகவேண்டுமென்ற விடுதிவிட்டாரென்று சொன்னார்கள்.

அதுகேட்டு புலையுறவியல்லாகு அன்கவர்களும் மந்திரியும்அந்த. அறம்மிபுனுதையானென்னும் ராஜனிடத்தில் மிகுந்தமரியாதை யொழுங்குடனேபோனார்கள். அதுகண்டு அறம்மிபுனுதையான் இவ்விரண்டுபேர்க்கையுமிருந்த அன்புடனே யின்பமாக வாருங்களிருங்களென்று அருமைசெய்து பெருமையாக இருக்கவைத்துப் பின்னர், குளிர்ந்தவசனமாக நீங்களயார்? எங்கேவந்தீர்கள்? இந்தஇரண்டுபடைக்கூட்டங்களும் யாருடைய படைக்கூட்டமென்று? கேட்டான் அதற்குப்புலையுனு அப்பா சுறவியல்லாகு அன்கவர்கள், அந்த அறம்மிபுனுதையானைப்பார்த்து இராஜாவே கோட்டைமதிளெக்க இருக்கிறபடைகளிறவுசல்கூல் இராஜனுடையபடைகள், மற்றப்புறத்திலிருக்கிறபடைகள், அல்லாகுத் தஆலாவின் தூதர்முகம்மது நபிசல்லல்லாகு அலேகிவசல்லமவர்களுடைய படைகள் அந்த முகம்மது சல்லல்லாகு அலேகிவசல்லமவர்கள், தங்களிடத்திலென்னைத் தூதாக அனுப்பினார்கள், அஃதேதுக்கெனில்.

தாங்கள், முசிலிமாயிருந்தாலெங்களுக்கு மிகவுமின்பமாகியவுறித்தென்றுங், காரிராயிருக்கில், அல்லாகுத்தஆலாவுடைய நாட்டப்படி நடக்குமென்றுஞ் சொல்லச்சொன்னார்கள். இதோஎன்னுடனேவந்திருக்கிறவர், தன் மகப்பன்தலையைவெட்டிய இறவுசல்கூலுடைய தூதரென்று மிகுந்தமரியாதை யொழுங்காகச் சொன்னார்கள். அதுகேட்டு அறம்மிபுனுதையான் தன்தலையை அசைத்து அந்தமந்திரியைப்பார்த்து, நீர்வந்தகாரண மென்னவென்று?கேட்டார். அதற்குமந்திரிமிகவும் புகழ்ந்துமரியாதையாக, அறம்மிபுனுதையானைப்பார்த்து இராஜாவே, தாங்கள் யாரென்றுபார்த்து எங்களைச் சேர்ந்தவராயிருக்கிற கூட்டிக்கொண்டுவரவும், முசிலிமானவர்களா யிருந்தாற்கரேமான வெட்டிலாகியிறப்பீர்களென்று, சொல்லிவிட்டுவரவும்எங்கள் இராஜாவாகிய இறவுசல்கூலென்னைத் தூதாகவனுப்பினாரென்று சொன்னார் அதுகேட்டு

அறம்மிபுனுதையான் இவ்விதம் பெரிய சண்டையிவ்விதத்திலிருந்திற்
தாருக்கும் வந்தகாரணமென்னவென்று கேட்டான். அதற்குமந்திரி,
நபிராயகத்தின் சொல்லைக்கேட்காததினாலென்று சொன்னார், அது
கேட்டு அறம்மிபுனுதையான் கொஞ்சநேரம் தலையைகுனிந்திருந்து
நன்மை, தீமைபிரண்டையும் யோசித்துப்பின்னர், அல்லாருத் தஆலர்
வின் தூதரான முகம்மது சல்லல்லாரு அலைகிவசல்லமவர்களுடைய
சொல்மிகவும் நன்மையானதென்று தெரிந்து தன்தலையை நிமிர்ந்து
மந்திரியைப் பார்த்து, நபிராயகஞ்சொற்போலுங்கள் இராஜா நடக்க
வேண்டும், அப்படியல்லாதவரையில், அந்த இரவுசுல்குலை நான்வெட்
டிப்போடுவென்று சொல்லுமென்று, தன்படைவீரரி லொருவ
னைபு மந்திரி கூடப்போவென்றனுப்பினார்.

அதுகேட்டு, மந்திரியும் அம்றிபுனுதையானுடைய மனுடனு
மாகப்போய், இறவுசுல்குலைக்கண்டு மகாதவத்தையுடைய முகம்மது
சல்லல்லாரு அலைகிவசல்ல மவர்கள் சொற்போல் நீர்நடக்கவேண்டு
மாம், அப்படி நடக்காமற் போவீராகில், அங்குபடையுடனேவந்தி
ருக்கிற அறம்மிபுனுதையானும்மைக் கொன்று போடுவாராமென்று
சொல்லச்சொன்னாரென்று சொன்னார். அதுகேட்டு, இறவுசுல்கு
டைய இரண்டுகண்ணும் நெருப்புப்பறக்கக் கோபங்கொண்டு மந்திரி
யோடுவந்த, அறம்மிபுனுதையானுடைய மனுடனைப்பார்த்து ஒகே
நானந்தவஞ்சனையையுடைய முகம்மதைகொன்றுவிட்டு அந்தச்சுடு
தணியு முன்னே யுங்கள்ராசாவாகிய அறம்மிபுனுதையானையும் வெட்
டுவேன் இவ்வித முடியுமுன்னே யுங்களிராஜா அறம்மிபுனுதையான்
றன்னாருக்குப்போவது மிகவுநன்மையாயிருக்கும் அப்படிப்போகாம
விருந்தாவிப்போது அரைநொடியிலவனை வெட்டிவிட்டுவந்து பின்னர்,
அந்த முகம்மதைக்கொல்லுவேனென்று நீ சீக்கிரம்போய்ச்சொல்லெ
ன்றுசொன்னான். இவ்விதம் பாதகனான இறவுசுல்குல் சொன்னது
கேட்டு, அந்தச்சுத்தவீரியன் வந்து தனதுஇராஜா அறம்மிபுனுதை
யானைப்பணிந்து, இறவுசுல்குல் சொன்னசொற்களனைத்தையுஞ் சொ
ன்னான். அதுகேட்டு அறம்மிபுனுதையான், துறவிகளிதயாசனத்தில
ல்லாத அல்லாருத்த ஆலாவினைப்புமாருத நபிராயகமவர்க ளிடத்
தில்வர நாட்டங்கொண்டு உடனே தனது கொடி குடை முதலிய
விருதினஞ் சூழப் படடைகள் நெருங்க, வரத்திய முழங்கக் குதிரைமே
லேறி யாரபாரத்துடனே படையை நடாத்திக்கொண்டு வந்தார்.

அதுகண்டு, புலையுறவியல்லாகு அன்குமனமகிழ்ச்சியாய்க் காபிரீன்களின் கருவருக்க அறம்மிபுனுதையான் படையுடனேவருவதை வானத்துக்கும், பூமிக்குஞ் சக்ரவர்த்தியாகிய நபிநாயகமவர்களிடத்திலே முதற்போய்ச் சொல்லவேண்டுமென்று தாமேறியகுதிரையைச் சூறாவளிக்காற்றைப்போல்விசையாய் வெட்டிமறையுமின்னைலைப்போல் நடாத்திவந்து நபிநாயகமவர்களிடஞ் சென்று, தாமுன்னர் போகும் போது வழியில் இறவுசுல்கூலுடைய மந்திரியைக்கண்டதும், தாம் அம்மந்திரி யுடனேசொல்லிய வசனத்தாலவர் தீனில் விசலமானதும், இவ்விதமவர் தீனில்விசலமானசேதி இரவுசுல்கூலறிந்தாலுயிர்ப்பழியென்று, வெளிசங்கமாக்காமல் மறைக்கச்சொன்னதும், அங்கே நடக்கிறசமாசாரங்களை யன்றன்றி இரகசியமாக மந்திரி அனுப்பவேனென்றதும், பின்னரிருவருமாக அறம்மிபுனுதையானிடம் போய் மரியாதை யொழுங்குடனே சொன்னசொற்களையும் பின்னர், அவர்தம்மனுடனொருவனை மந்திரியுடனே இறவுசுல்கூலிடத்திற்கனுப்பிச் சொல்லச்சொன்னதும், அவர்கள்போய்ச்சொன்னதும், அதுகேட்டு, இறவுசுல்கூல் கோபங்கொண்டு நூறுமாறாக மதர்த்தவார்த்தை சொன்னதும் அதைகேட்டு, அம்னுடன்வந்து சொன்னதும், அதைக்கேட்டவுடனே அறம்மிபுனுதையான் ஆ! ஆ! அப்படியா பார்ப்போமென்று சொல்லித் தனதுபடைகளை யெழுப்பிக்கொண்டு, இங்கே தங்களை நாடிவருகிறாரென்றும் அங்கு நடந்தவைகளத்தனையுஞ் சொன்னார்.

அதுகேட்டு, நபிநாயகமவர்களு மற்றுமுசிவிமானவர்கள் யாவருமனமகிழ்ந்து, அல்லாகுத்த ஆலாவைப் புகழ்ந்துகொண்டிருக்கும்போது, நல்லவுள்ளத்தையும். அறிவையுமுடைய அறம்மிபுனுதையான் மலையதிர, மாங்கள் சாய்ந்துவிழப், பூமியிலிருந்தெழும்புந்தாசி மேகத்தைப்போல் ஆகாயத்திற்படாக், காபிரீன்கள்நெஞ்சங்கலங்கக், கடலை போலே படைமுரசுமுழங்கக், குதிரையின் மிதியினால் நிலம்பிளக்கச் சேனையை நடாத்திக்கொண்டு நபிநாயகமிருக்கிறபடைக் கூடாரத்தை நெருங்கியபோது, நபிநாயகமவர்களின் சங்கைக்காகத், தாம்குதிரையைவிட்டுக்கீழிறங்கிக் கால்நடையாகநந்துவந்து, நபிநாயகத்தின்பாதத்திலே மரியாதையுடனே சரீரங்குழையக், கிரீடர் தலைபொருந்த விழுந்து முத்தியிட்டார் அஃதெத்தன்மையெனில், நபிநாயகத்தின்பாதந் சாமரைப்பூவைப்போலும், அறம்மிபுனுதையான் அந்தத்தாமரை பூவிலே தேனுண்ணவருமோர் வண்டைப்போலு முத்தமிட்டெழுந்து

சலாஞ்சொல்லி மரியாதையாக நின்றார், அப்போது நபிராயகம் அறம்மிபுனுதைபாணைப்பார்த்து மனமசிழ்ச்சியாய்க், குளிர்ந்த வாசகமாய்த், தங்கள், கத்தூவாடைகமழும் வாடைத்திறந்து, தாமிவ்விடம் வந்த காரணமென்னவென்று கேட்டார்கள்.

அதற்குப், பொற்கிரீடமணிந்த அறம்மிபுனுதைபான் சிறந்த நபிராயகமவர்களைப் பார்த்து, வரிசையாகிய முகம்மதே, அருமதே, முஸ்தபாவே மிகிக்கினாகிய நானும் என்பரிவாரங்களான இந்தச் சனங்களுந் தேவரீர் தங்கள் பாததாமரையைக்கண்டு தெரிசித்துப் பேறுபெறவந்து, அதனைப்பெற்றுக்கொண்டோம். அப்படிப்பெற்ற பேரோடும், நானுமென்படைஞருஞ் சத்துருக்கள் மேலேபாய்ந்து விழுந்து சின்னாபின்னஞ்செய்வோம், ஆதலால், அருமையாகிய நாயகமே தாங்களினி மதீனமாநகரம் போங்க ளிர்தச்சண்டை யொரு பொருட்டென்று தாங்கள்வரவேண்டுமாவென்று சொன்னார். அது கேட்டு, நபிராயக மிகுந்த சந்தோஷங்கொண்டு, அவ்வறம்மிபுனுதையாணை யன்பாகப்பார்த்து, உமதுவரவு நன்றாயிருக்கிறது, ஆகையால் நீர், அரிதானதீனில் விசலர்மாகிப் பிருதெள்சென்னுஞ் செரர்க்கத்தைப் பெற்றுக்கொள்வது எனக்குப் பிரியமாயிருக்குதென்று சொன்னார்கள்.

அதுகேட்டு, அறம்மிபுனுதைபான் நபிராயகத்தைப் பார்த்துத் தங்களுக்கு ஆண்டவன் தந்தவேதமுந் தங்கள்மார்க்கமும் உண்மையென்றேவந்தேன்; என்றாலும், இந்தச்சண்டை நெருக்கத்தை நீக்கிச்செய்வது துணிவான சிறப்பென்றுசொன்னார். அதுகேட்டு, நபிராயகம் அறம்மிபுனுதையாணைப் பார்த்து உமதுபேரிலே கிருபையுள்ள என்னுடைய ஆசைநிறைவேறவும், உம்மைநாசமடராமலிருக்கவும் அல்லாகுத்தாலாவுதனி செய்வானாகவுமென்று து ஆச்செய்தார்கள் இவ்விதம், நபிராயகமவர்களுடைய நல்வாக்கியங்களைக்கேட்டு, அறம்மிபுனுதைபான் மிகுந்த சந்தோஷமாகித் தமது சேனையுடனே யிரண்டுபடைகளுக்கும் நடுவிலாகிக் காபிரீன்கள் சேனையைப்பார்த்துக் காணக்குறைவான கதுவம்மிஷக் கூட்டத்தார்களே! சண்டை முகத்திலே சினங்கொண்ட மதயாணையெடுத்த தையானுடைய அருமைமகனான, அறம்மம்மாகிய சிங்கத்துடனே வந்தெதிர்க்கிற சுத்த விரியன் யார்? உரல்போன்ற கால்களையுடைய யானைகளை யொன்றோடொன்று பட்டுமாயும்படியாய் வாரியடித்து இராஜாக்க

ஞடைய சிரசிலணிந்த கிரீடங்களைத் தகர்க்குகின்ற சிங்கமாகிய என் னோடுஞ் சண்டைசெய்ய இந்தப்பூமியிலே யாவருக்கு மரிதாயிருக்கு மென்று திடத்துடனேசொல்லித், தமது குதிரையை நடாத்தினார். அதுகண்டு சத்துருக்கள் மாலையணிந்த தோளயர்ந்து, மனம்பயந்து, தடுக்கிட்டு நின்றவர்களை, இறவுசுல்கூல் வெடுவெடுத்தவசைச்சொல் லுடனே கோபித்துக்கொண்டு பின்னர், அறம்மீபுனுதையானே நெ ருங்கிவந்து தன்சொல்லையவர் கேட்டுக்கொள்வாரென்று அவரை வாழ்த்திப்போற்றிக் கிருபையைபுங் கீர்த்தியையுமுடைய இராஜா வேயென்றழைத்து, நீர் அந்தச்சிசுருறென்னும் வஞ்சனை செய்கிற முகம்மதை முடிவாகநம்பியிர்த்தப்படைக்கு வந்தமையாற், குறைவில் லாத குபலென்னுந் தம்பிரானுடைய முனிவுமக்குண்டாகும். அதுவுந் தவிர இன்றைக்கும்மையந்த முகம்மது வந்தால் நாளையெல்லாம் நமது ஜாதியாரைப் பகைப்பதுண்மை, ஆனதால், அன்பு இரக்கமில் லாத அந்த முகம்மதைக் கொல்லுவதற்கு நமது, பரூசென்னுந் தம்பிரான் தந்திருக்கிற தத்துவப் படைகளை நீரறியமாட்டீரோ வென்றுசொன்னான்.

அதுகெட்டு, அறம்மீபுனுதையான் சிங்கத்தைப்போலே சீறிக் கோபமாகி அந்த இறவுசுல்கூலைச் சிறைவாரமுடுகினபோது, மற்றக் காபிரீன்கள் வந்து வளைந்தார்கள். அதுகண்டு, தீனானவர்கள் அம்பு விசையாகக் குதிரைகளை விட்டுக்கொண்டுவந்து வளைந்த காபிரீன் களை யோட்டினார்கள். அப்போது அறம்மீபுனுதையான் சத்துருக் கள்மேற் சிங்கத்தைப்போல்பாய்ந்து எழுதலைவர்களை யொவ்வொரு வெட்டில் ரண்டுரண்டாகப் பிளந்துவிட்டுத் திரும்பினார், அதுகண்டு நபிராயக மிகுந்த சந்தேஷமாகினார்கள், அப்போது அறம்மீபுனு தையான் மனுடர்களில் வல்லமையுடைய நபிராயகத்தின் வலதுபக் கத்திலே நின்றுகொண்டு, தமதுபடைவீரியில் நின்றும் ஒருசுத்த வீரியணையழைத்து நீபோய் இரவுசுல்கூலுடையபடையிலேசண்டை செய்வென்றேவினார், அதுகண்டு அந்தப்படைவீரியன் முகிழ்ச்சியா கிக் குதிரையின்மேலே சவாராகியதனை விசையாக நாடாத்திக்கொண் டுபோய்ச் சத்துருக்களின் படையணியைப் பார்த்து, என்னுடன் உயுத்தஞ்செய்யத்திறத்த வீரியருண்டாகில் வாருங்களென்று சப் தித்தான். அப்போது, சத்துருக்களில்நின்று மதத்த, யானைபோன்ற முக்கேறுடையமகன் சத்தாதேன்பவன் வடவா முகாக்கினியைப்போ லிருந்து வரள்விசிக்கொண்டு வந்தெதிர்த்து அறம்மீபுனுதையா லுடைய வீரனைவெட்டி வீழ்த்தாட்டினான்.

அதுகண்டு; அறம்மிபுனுதையான் மறுபடியுந்தம்மாட்களிலே நின்று முப்பதுசுத்தவிரியரை யொவ்வொருவராக அனுப்பினார் அந்த முப்பதுபேர்களையுஞ் சத்தாது வெட்டிவிட்டு, உவ்மையிலடங்காத வாய்மதம்பேசிப் பெருஞ்சுத்தமிட்டுத் தீனாவர்களே என்னோசன் டைக்குத்திறத்த விரர் வாருங்களென்றழைத்தான். அதுதேட்டு தீனாவர்களி லொருவருந் துணிந்து அந்தச்சத்தாதுடனே எதிர்த்துச் சண்டைக்குப் போகமலிருப்பதை வானம் பூமிசெய்ய முன்னமே முத்தவதாரமாயிருந்த நபிராயகமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைவசல் மவவர்கள், தெரிந்துஒருவராலேயுஞ் செய்யக்கூடாத மிகுறுவியே னிப்படி யெம்பத்தைத்திலுமேறி, வானமேழையுங்கடந்து அது வில் மிதித்தேறிய குளிர்தபாதாட்சையான, கபுசைக்காலிலும், வெள்ளியகிரணக் குப்பாயத்தைமேலிலும் சந்திரக்கிரணப்பாகையைத் தலையிலுஞ் சத்துருக்கள் கண்டிஷ்டியடாது அல்லாகுத்தாலா வின் காவலுடனேயணிந்து, அவனருளினிலே எட்டாததையெட்டி வெட்டாததைவெட்டும் வாளாயுதத்தையும், முட்டாததைமுட்டும் வேலாயுதத்தையும், உயுத்தகளத்திலே தட்டாததைத்தட்டித் தண்டாயுதத்தையுமெடுத்துப் பின்னர், பாயாதவிடங்களிலே பாய்ந்து, போகாத விடங்களிலேபோகும் நான்கு கால்களையுமுடைய குதிரை மேலேசவராகி இராஜனுன இறவுசல்குல் சண்டையை வெல்லவே ண்டு நானினிலே சொல்லக்கூடாத நன்மையுடனே போயினார்கள்.

இவ்வித நபிராயகம்படைக்குப்போவதைக்கண்ட அல்லாகுத்த ஆலாவி னருள்பெற்ற அசுஹாபிமார்கள் யாவருநபிராயகத்தைப்பார்த்துச் சகலவுயிர்ப்பிணங்களுஞ் சரீரங்குழந்து மரியாதையுடனே தாழ்ச்சிசெய்யும் யாறகுலுல்லாவே! தேவரீர் நீங்கள், அந்தக்காபிரீன்களின் பொல்லாத படைக்கெதிர்போகாமலிருக்கொன்று சொன்னார்கள், பின்னர், சிங்கம்போன்ற அறம்மிபுனுதையான் நபிராயகத்தைப்பார்த்துத் தண்ணீர்சூர்த்த கிணற்றில்கின்று தண்ணீரானது வெள்ளப் பெருக்காகி போடும்படியழைத்தபயக்கமே; தேவரீருங்களாவித்து எங்களாகியைக் குறுபாண்கொடுப்போம், ஆதலால் நீங்கள் அந்தச் சதிமானய மிகுத்தவர்களிடத்திலே சண்டைக்குப் போகவேண்டாமென்று சொன்னார். பின்னர், அந்நிமையிலுந் அன்கவர்கர் நபிராயகத்தைப்பார்த்து, வானமேழையுந் கடத்த யாறகுலுல்லாவே தலைப்பாகையிலே நட்சத்தாமிலங்கு மதுமுதே, ஊன்புரண்டிருந்தும்

வாளுடனே சத்துருக்களை வெல்ல நான்போறேனென்று சொன்னார்கள். இவ்வித மிகுந்த சுத்தவீரியர்கள் வெப்பம் பொருந்திய சண்டையின் வேகமாறாது சொன்னவை கேட்டு, நபிராயகம், அல்லாகுத்த ஆலாவின் கிருபையுள்ள அலிமலியல்லாகு அன்கவர்களைப் பார்த்து, யாஅலியே நீரேதான் தாமதமில்லாது, உயுத்தத்திற்கு போமென்று சொன்னார்கள் அதுகேட்டு அலிமலியல்லாகு அன்கவர்கள் மான், உடம்பு, புலி, குதிரை, யொட்டகை, சந்திரன், கடல், மீன், புத்துஹான், முசல், பசுவமுதலிய இழிநீனைகளும் வாய்திறந்துபேச அவைகளுக்கெதிர்பேசிய நபிராயகத்தின் பாதகமலங்களிற் பணிந்தெழுந்து தேன்றுளிக்குங் குங்குமமாயினது தோளிற்கிடந்து புரண்டடிக்க மகாவிரைவிலே சத்துருக்கள் படைக்கெதிர் நடந்தார்கள்.

பின்னர், அறம்மிபுனுதையான் தமதுமெரும்படைபுடனே தீரமாகப்போனார். அதுகண்டு, சத்துருக்கள் கடலைப்போலே பெரும்படைகளாகத் திரண்டெவந்து சண்டைசெய்தார்கள். அப்போது அசுஹாபிமார்களும் நெருங்கித் தக்குபீர்ச்சத்த மோயாது முழக்கிவெட்டினார்கள். அதுகண்டு, நபிராயகமனமகிழ்ந்தார்கள் இப்படி இருபடைகளும் நெருங்கிக்கடினமான சண்டைசெய்யும்போது முசிவிமானவர்கள் தங்கள் கையிலிருக்கும் வில்லுகளைவளைத்து, அவைகளில், விஷஅம்பையேற்றி மழைபெய்வதுபோல சிலரெய்தார்கள். சிலர் கவண்கற்களா லடித்தார்கள், சிலர்மல்புத்தஞ் செய்து நெஞ்சோடுநெஞ் சிடித்தார்கள், சிலர் தீன் தீன்முகம்மதாஎன்று சத்தமிட்டுச் சத்துருக்கள் மேலே யடர்ந்துவிழுந்து, வாள்வீரரோடு வாள்வீரரும், குதிரைவீரரோடு குதிரைவீரரும், தண்டாயுத முதலிய ஆயுதங்கள் கொண்டெதிர்த்துக் செய்த சண்டையினும், சத்துருக்களானேகர் வெட்டுண்டிற்றுத் தேள்முதலிய விஷஹெந்து குடியாயிருக்கும் நாகத்திற் கிரையானார்கள், அதனோடு மவர்களுடைய கொடி, குடை, தேர்பேரிகை முரசமுதலிய விருதினங்க ளொன்றென்று மோதி துறுங்கி துறுதுண்டாய் கிடந்தன.

இவ்விதம் காடுகள்போலேயடர்ந்து வந்தகாபிரீன்கள் படையைக் கோடாரிகள்போலே முசிவிமானவர்கள் மோதிவெட்டினதினும்காயங்களிலிருந்தோடிய இரத்தக்கடற்போலும் அக்கடலில்வெட்டுண்டவுடற்றுண்டுகள் மிதப்புக்கட்டைகளைப் போலுமித்தன. அப்போது, மேற்கடலிலே சூரியனும்போயடைந்தான் பிறகுசாபிரீன்கள் மனம்

போன்றிருள்ளங்கும்பரந்தன, ஆனுவலிவிதந், தீனோர்கள்செய்தசண்
டையின் திறமையைக்கண்டிருந்த சூரியன் முன்னர் போய்ச்சொல்லக்
கேட்டுடல்நெங்கிக், சந்திரானுவன் முற்படநம்மைஹபிபுராஜாதேட்
டபடிக்கிரண்டாகப்பிரித்தநபிராயகத்தின் அசுஹாபிமார்கள் புழக்கத்
திற்காக, இருளகற்றிப்பிரகாசஞ்செய்ய நாம்போகாமலிருந்தாலொரு
வேளை, அந்தநபிராயகம்இன்னும்நம்மை யெத்தனை துண்டாகப்பிரித்து
விடுவார்களோ தெரியவில்லையென்று மனம்பயந்து சீக்கிரம்வருவ
துபோலவேவந்து, பொய்யில்லா தவர்கள்வரச்ச் சொற்போலவே பிர
காசஞ்செய்தான் அப்போது வாளாயுதம் பிடித்தகையையுடைய,
நமதுநீனவர்கள் படைக்களத்தைச் சுற்றிப்பார்க்கையில், முசிவிமான
வர்கள் (140) பேர்கள்சொர்க்கப்பதி சேர்த்தவராகவும் (7000) காபிரின்
கள் நாகலோகஞ் சேர்த்தவர்களாகவு மிறந்துகிடக்கக் கண்டார்கள்.
பின்னர் முசிவிம்களை யெடுத்துமுறைபோலே யடக்கஞ்செய்துவிட்டு
அசுஹாபிமார்கள் யாவரும், அல்லாகுத்த ஆலாவைப் புகழ்ந்து தக்கு
பிர்ச்சத்த முழக்கினவர்களாக இருந்தார்கள்.

அறம்மிபுனுதையான் வருசருக்க-முற்றிற்று.

அம்றிபுனுதையான்போர்புரிசருக்கம்.

அதுசீர்க் கழிநெடி லாகிரிய விருத்தம்.

உருங்கொளுங்காப் பறையி னுள்ளே
காரணத்தி னுற்பவித்த போற்பினுதர்

மருக்கொளுமெய் முகம்மதுற
சூவினிட மாட்சியொடும் வந்துசேர்ந்த

வுருக்கெழுமவே லறமிபுனு தையான்மெய்
யுண்மையன்பு நன்மையாவும்

பெருக்கெழுந்தீன் பகைவருடன்
போர்புரியும் பெருமைதனைப் பேசுவாமே.

இதன் பொருள்.

தாயாருடையகர்ப்பாசனவிட்டிற்குள்ளே, யுருவங்கொண்டமையு
ம்போதிலே, காரணகாட்சியோடு முற்பவித்தஅழகியவாசனைத்தேகல

லஜீகாரான நபிராயகமுகம்மது முஸ்தபாற்குல்சல்லல்லாகு அலைகிவசல்மமவர்கள் முத்லாகிய அசுஹாபியார்களாயாவரும், உருகுதலான மனத்தோடும், பயபக்தியாக அல்லாகுத்த ஆலாவைப் புகழ்ந்து தக்குபீர்ச்சக்த்த்துடனே விழித்திருந்து, அவ்விசுவகாலத்தை போக்கி விடிவேறுனவுடனே நபிராயகமவர்கள் முன்னிலையாய் மற்றவர்களாயாவரும் பின்னிலையாய் நின்று பஜித்தொழுகையைத் தொழுது சந்தோஷமாக இருக்கும் போது, அறம்மிபுனுதையான் எழுந்தருளியாகிவந்து நபிராயகத்தைப் புகழ்ந்து, அவர்களின் பாதகமலங்களிப்பணிந்து சத்துருக்கள் படை யிலேபோய்ச் சண்டைசெய்ய எனக்குத்தரவு தாருங்களென்று கேட்டார், அதற்குநபிராயகமனமகிழ்ந்து அறம்மிபுனுதையானைப்பார்த்து ஒசே, சுத்த விரியரே நீர் சத்துருக்கள் படைக்கடலைச் சூரியன்- ஜலக் கடலைகடப்பதுபோல், அல்லாகுத்தஆலாவினருளினாலே ஜெயித்துக் கடந்துவாருமென் றுத்திரவு கொடுத்தார்கள். அதுகேட்டுடனே, அறம்மிபுனுதையான் மனமகிழ்ந்து, கட்டுக்கடங்காத மதயானைகளை யொத்த தனதுபடை விரியருடனே பட்டாயுதம், வில்லாயுதம், அம்பாயுதம், வேலாயுதம், வாளாயுதம், இவைகளைகையிலெடுத்துக்கொண்டு சத்துருக்கள் படையிற் பாய்ந்து கர்ச்சித்து வீரமொழிபீபசிக் கொண்டு நிற்கையிலே, சத்துருக்களில் நின்று ஒருமுடன்வந்தெதிர் த்து நின்று வாள்வீசினான், அவனை அறம்மிபுனுதையானேர் கொடியிலே வாளால்வெட்டி யிருதுண்டாக்கி, நாகம் போவென்றனுப்பிவிட்டார்.

சரித்திர வசனம்.

நபிராயக முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்மமவர்கள் முத்லாகிய அசுஹாபியார்களாயாவரும், உருகுதலான மனத்தோடும், பயபக்தியாக அல்லாகுத்த ஆலாவைப் புகழ்ந்து தக்குபீர்ச்சக்த்த்துடனே விழித்திருந்து, அவ்விசுவகாலத்தை போக்கி விடிவேறுனவுடனே நபிராயகமவர்கள் முன்னிலையாய் மற்றவர்களாயாவரும் பின்னிலையாய் நின்று பஜித்தொழுகையைத் தொழுது சந்தோஷமாக இருக்கும் போது, அறம்மிபுனுதையான் எழுந்தருளியாகிவந்து நபிராயகத்தைப் புகழ்ந்து, அவர்களின் பாதகமலங்களிப்பணிந்து சத்துருக்கள் படை யிலேபோய்ச் சண்டைசெய்ய எனக்குத்தரவு தாருங்களென்று கேட்டார், அதற்குநபிராயகமனமகிழ்ந்து அறம்மிபுனுதையானைப்பார்த்து ஒசே, சுத்த விரியரே நீர் சத்துருக்கள் படைக்கடலைச் சூரியன்- ஜலக் கடலைகடப்பதுபோல், அல்லாகுத்தஆலாவினருளினாலே ஜெயித்துக் கடந்துவாருமென் றுத்திரவு கொடுத்தார்கள். அதுகேட்டுடனே, அறம்மிபுனுதையான் மனமகிழ்ந்து, கட்டுக்கடங்காத மதயானைகளை யொத்த தனதுபடை விரியருடனே பட்டாயுதம், வில்லாயுதம், அம்பாயுதம், வேலாயுதம், வாளாயுதம், இவைகளைகையிலெடுத்துக்கொண்டு சத்துருக்கள் படையிற் பாய்ந்து கர்ச்சித்து வீரமொழிபீபசிக் கொண்டு நிற்கையிலே, சத்துருக்களில் நின்று ஒருமுடன்வந்தெதிர் த்து நின்று வாள்வீசினான், அவனை அறம்மிபுனுதையானேர் கொடியிலே வாளால்வெட்டி யிருதுண்டாக்கி, நாகம் போவென்றனுப்பிவிட்டார்.

அதுகண்டு, சத்துருக்கள் ஒவ்வொருவராகத் தொண்ணூறுபேர்கள் வந்தெதிர்த்தார்கள். அவர்களையும் அப்படியே அறம்மிபுனுதையானைவ்வொருவராக வெட்டினார். அதுகண்டு, சத்துருக்கள் பபந்துரு

ங்கியொருவருங் கிட்டநெருங்கிவராமல்நின்றார்கள். அப்போது, அறம்மிபுனுதையானு மவர்சேனையோர்களும், சத்துருக்கள் படைக்குள்ளே சிங்கத்தைப்போலே பாய்ந்துகண்டு, சத்துருக்களுமெதிர்த்து பாய்ந்தார்கள். இவ்விதமிருபடைளரு மின்வெட்டுவது போலவே வாள்வேல்களினாலே வெட்டுங்குற்றுமாகச்செய்தசண்டையிலே, கண்டகண்டவிடங்களெல்லாம் பிணக்குவியலாயின. மலைகள்போன்ற யானைகள் துண்டதுண்டமாய் வெட்டுப்பட்டுக்கிடந்தன; குதிரைகள் கண்டங் கண்டமாய்த் தறிப்பட்டுக்கிடந்தன; இன்னும் அம்பிவனங்கள் சத்துருக்களேறியிருக்கும் குதிரைகளின்விளாவிற்பாய்ந்துருவி மேலிருக்குமவர்கள் வயிற்றிலும்பீறி, அவர்களுயிரையுமுண்டு முதுகு வழியாய்ப் புறப்பட்டு அவர்கள் பெண்சாதிமார்கள் தாலியை அறுக்கப் போகிறதுபோலே பாய்ந்தன. இன்னும் பொன்முடியணிந்த அறம்மிபுனுதையானேறியகுதிரை காற்றும்ஞ்சும்படி நடந்து நான்குகாலினால் மிதிக்குமிதியைக்கண்டு, சத்துருக்கள்பயந்து திரிந்ததிலனேக சத்துருக்கள் மடிந்தார்கள்.

அதனால், அம்றிபுனுதையானின் லாள்வெட்டினாலே அனேக சத்துருக்கள் மடிந்தார்கள். இவ்விதத்தில் இரத்தமெங்கும் வெள்ளப் பிரவாகமாயின, அதிலே வெட்டுண்ட முரசுகள், தேர்கள், குடைகள் கொடிகள், இரத்தங்கள், பொற்கிரீடங்கள், குதிரைகள், யானைகள் முதலானது மிதந்துகொண்டிருந்தன. சத்துருக்களுடைய ஆரபாரமுமொடுங்கின, அந்த நேரத்திலே சுத்தவிரியர்கள் கண்போலும் வாட்பிடித்துவெட்டிய உள்ளங்கைபோலும், அவ்விடத்திலோடும் இரத்தத்தைப் போலும், தானேறியதேரோடும் அயர்ச்சியாய்ச்சிவந்து நபிராயகமவர்களுக்கு உதவிப்படையெடுத்துவந்த அம்றிபுனுதையானுமிருக்கி வின்னஞ்சண்டைசெய்து சரீரவயர்த்தியைக்கொள்வார்கள், அதுநன்மல்ல அவருக்குதவிசெய்வதாயிருக்கும் நாமறைந்து கொள்கிற தென்றவெண்ணத்துடனே சூரியன்தனதுதேருருளையை யிழுக்குங்குதிரையை விரைவாயோட்டிக் கொண்டுபோய்த் சீழ்ப்பாற்கடலிற்குப் போவது போலப்போயினான். அப்போதுள்ளலாகிய நபிராயகத்துக்குதவிக்குவந்த அறம்மிபுனுதையானுடைய செய்திகளைநாயகத்திற்குச் சொல்லுந்து தர்கள் இராயிருளிலேதயங்கி நிற்காமல் நான்போய் பிரகாசங்காட்டுவேனென்றுவந்ததுபோலேசந்திரன் வானத்திலு தயமாகிவந்தான்.

அன்றிரவு நீங்கி விடிவேறிலெழுந்து யாவரும் பின்னிலையாக, நாபிராயக முன்னிலையாகநின்று அல்லாகுத் தஆலாவைத் தொழுது மகிழ்ச்சியா யிருக்கும்போது அறம்மிபுனுதையான் நபிராயகமவர்க ளிடத்திலவந் தவர்களைப்பார்த்து, மரியாதையுடனே வாய்திறந்து அற்புதப்பொருளே நபிமுகம்மதே, கிருபையங்கடலே, மருல்நாயக மே, வேதவிளக்கே, அவ்விளக்கிலே கொழுந்திட்டெறியும், அகமியச் சுடரே, அடிமையாகியநானென்னுருக்குப்போய் மதயாணகளை யொ த்தப்படைகளைத் திரட்டிக்கொண்டுவா வுத்திரவு தாருங்களென்று கேட்டார். அப்போது, பூணச்சந்திரன்பேச அதனே டெதிர்த்து பேசிய புண்ணிய பிரபுவான நபிராயகம் அந்த அறம்மிபுனு தையா னைப்பார்த்து அப்படியே போய்வாருமென்றுசொல்லித், தங்களமது ரமான திருவாயைத்திறந்து துஆச் செய்தார்கள். அப்போ துடனே வாசனைபொருந்திய புப்பமாலையணிந்த பலத்த தோளையுடைய, இரா ஜரான அறம்மிபுனுதையான், புலாவிற்புரண்ட வேலாயுத்தத்தைக்கை யிலேந்திக்கொண்டு மனமகிழ்ந்துகடற்போன்ற தமதுசேனைகள் யா வையும், நபிராயகமவர்களிடத்தில் இவர்களுங்களுக்கு அடிமையென் றுசொல்லி யொப்பிவித்துவிட்டு முகம்மதைப் பொழியுமதயாண களின் மஸ்தகத்தையுடைத்து மூனையுறிஞ்சஞ் சிங்கத்தைப்போற் மமதுரை நாடிப்பிரயாணமாணர்.

பின்னர், தருமத்தையுடைய நபிராயகமவர்களும்மற்ற அசுஹா பிமார்களு மகிழ்ச்சியாய் அங்கேயுரினையாக அறம்மிபுனுதையான் வி ட்டுப்போன படைவீரர்களுக்குஆகுமான செய்திகளைச் சொல்லியவர் களுக்குவேண்டியவதவிசைஞஞ் செய்தார்கள்செய்துஅருளாகிய நபிரா யகம், மஆதிபுனுஜெபல் மலியல்லாகு அனகவர்களையருமையாவிரைந் தழைத்து, ஓகே, மஆதிபுனுஜெபலேரீர்செல்லிக வெற்றிபொருந்திய பனிபகுறிபுனுபாயி லென்றதிறத்தவர்களிடத்திற் போயவர்களைச் சீக் கிரம் இவ்விடத்திற்குவரும்படி சொல்லிக்கூட்டிவாருமென்று நன்மை யான உத்திரவுசெய்தார்கள். அதுகேட்டுடனே இந்தமஆதிபுனு ஜெப லேரீர்திறத்தகுதிரையின் பேரிலேசவாராகி வீரம்நீங்காதசிங்கத்தைப் போல்விரைந்துபோனார் அதின்பின்னர் நபிராயகம்காலிதறமலியல்லா கு அனகவர்களை யழைத்து, ஓகே காலிதேரீர் சண்டையிலேதிறத்த பண அத்திலென்னுங்கிளையாரிலுள்ள இராஜாக்கள் யாவரையுஞ்சண்டை செய்ய வலுத்தகுதிரைகளிலே வரும்படி சொல் நம்மிடத்திற்குத்

ட்டிவாருமென்று சொன்னார்கள், அதுகேட்டுடனே, காலிதுறவியல்
லாகு அன்கவர்கள் குதிரையின்மேலே சவாராகி, யக்குதிரையை அம்
புவிசையாக நடாத்திக்கொண்டுபோனார்.

பின்னு மிதுபோல் நபிநாயகமவர்கள், பத்து அசுஹாபிமார்களை
யழைத்து அவர்களைப் பார்த்து, நீங்கள்போய் இன்ன இன்ன, பத்து
ரையுடைய இராஜாக்களைப் பட்டையுடனே வரும்படி நான்சொன்னே
னென்று சொல்லி யழைத்துவாருங்களென்று, ஊரையும் பேரையும்
குறிப்பாகச் சொல்லியனுப்பினார்கள். அதுபோல், அந்த
ப்பத்து அசுஹாபிமார்களும், பத்தாரையும் நாடிப்போனார்கள்; போன
பின்னர், நபிநாயகமவர்கள் காகிதமும் எழுதுகோலும் மையுமெடுத்
துத் தங்கள் காத்திபுகளில் நின்றுமோர் காத்திபு கையிலேகொடுத்து
இக்கடிதாசியில் முதல்வரி (பிசுமிலை) எழுதுமென்று சொல்லிப்
பின்னர் அரிதான இக்கடிதம் அல்லாகுத்தஆலாவுடைய தூதனை
முகம்மதிபுனு அப்துல்லா மகாபிரியமாக எழுதுங்கடிதம் யாதெனித்
பெரிய வளந்தங்கிய சபிதியென்ற ஹையாரும் வரிசை பொருந்திய,
அம்றிபுனுமகுதீக்கரிபு ராஜர் அறிக இங்கே அடர்ந்த கேடுதங்கிய,
கதுவம்மிஷக்கூட்டத்தார், களிபுனார்மலைப்புறத்தில் அவர்கள் படைக்
கடலுடனே யானுமடர்ந்து, சூடான உயுத்தஞ் செய்வதினால், உம்மு
டைய அரிதான படைத் தலைவர்களுடனே நீரும், நல்வழி பொருந்திய
முசிலிங்களுடனே சொல்ல அரிதான படையாயுதந் தாங்கி இன்பத்து
டன் விரைவாக என்னிடத்திற்கு வருகவென்று சொன்னபடிக்குச் சீக்
கிர மெழுதியழகாக மடித்தார், மடித்த கடிதத்தின்மேல், நபிநாயகத்
தின் திருக்கைமோதிர முத்திரையுமிட்டு, அதனை வெள்ளியகிரணத்
துகிலிலே பொதிந்து, புலவர்களாலே புகழ்த்தக்க, அப்துல்லா இபு
னுசுல்குனியவர்கள் கையிற்கொடுத்து நீரிக்கடிதத்தைச் சீக்கிரங்கொ
ண்டுபோய் அம்றிபுனுமகுதீக்கரிபு சபிதியிற் கையிற்கொடுமென்று,
சிலநல்வசனங்களும் வாய்ச்சொசாரமாகச் சொன்னார்கள்உடனே, அப்
துல்லாஇபுனுசுல்குனியானவர் நாயகமவர்கள்கொடுத்த காயித்ததை
வாங்கிச் சிரசின்மேல் வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் பாதம்பணிந்தெ
ழுந்து, ஓர் குதிரையிலே சவாராகி அக்குதிரையின் காலின்மிதி பூமி
யிலே பட்டதோ படவிலையோவென்று செல்லத்தக்க விரைவாக
நடாத்திக்கொண்டுபோயினார்.

இவ்விதம், பதிமூன்றுதேசங்களுக்குக்கடிதாசும், ஆளுமாகஅனு
ப்பிவிட்டு நபிநாயகமவர்கள் சிங்கேறுபோல் இரண்டுநா ளிரவும்பகலு

ஞ் சண்டைசெய்து இனியில்லை யென்றதிடனுடனே யிருந்தார்கள் இவ்விதம், நபிராயகமவர்களுருக்குத் தூதனுப்பியசெய்தியைப்பாவி இறவுசுல்கூலென்பவன் தனதுவேவுகாரரினாலே யறிந்து தானும், உடனே நான்குதிக்குகளிலுமிருக்கிற காபிரீன்களாகிய இராஜாக்களும், அறபி க்காபிரீன்களுக்கும் வேண்டியதிரவியந்தருகிறேனென்று காயிதமெழு தித் தூதர்கள்வசம் அனுப்பிக் கடலைப்போலே படைகளையழைத்துத் தன்னுரிவிடமில்லாமல் நிறைத்துவைத்தான். இவ்விதம் சத்துருவா கிய இறவுசுல்கூலுக்குச் சொல்லமுடியாத பெரியபடைகளுதவிக்கு வந்ததை முசிலிமானவர்கள்கண்டு மனத்திடுக்கமாயிருக்கும்போது வானத்தையளாவிக் கடல் வெள்ளம்புரண்டு வந்ததுபோலே தூசியா னது ஆகாயத்தைமறைக்க, குதிரைகள் வழிகளைமுடப் பேரினை கச்சுத்தம் கடற்சப்தத்தையவிக்க, பெரியபடைகளாகச் சண்டை க்களத்தில் வந்ததுகண்டு தீனில்லிசலா மானவர்களுந், காபிரீன்களும் இஃதாருடைய படையென்று யோசித்துக் கொண்டு நிற்கும்போது, அறம்மியுனுதையானும், அவர்கூடவந்த படையோர்கள் (30000ம்) குதிரை வீரியர்களும் திரண்டு வந்து நபிராயகமவர்கள் பாதாரவிந்தத் திற்பணிந்தார்கள். அதுகண்டு நபிராயகமவர்களும், மற்ற முசிலிம் கள் யாவரு மனமகிழ்ச்சியாய்வந்தபடையோர்களையும் அருமைசெய்து வைத்தார்கள். பின்னர், இராஜான அறம்மியுனுதையானும், அவர்ப டையோர்களும், கடல்பொன்று தீனில்லிசலாமான படையும், தங்கள் குதிரையின்மேலே சவாராகிச் சண்டைக்களம் வந்து நின்றார்கள்.

அறம்மியுனுதையான் போர்புரிசுருக்க-முற்றிற்று.

அம்றிபுனுமகுதீக்கரீபுவரு சருக்கம்

கவினிருத்தம்.

வம்பிராதமுகமீதர் பானிலே
சம்பரதாயச் சப்தியை யாட்சிசெய்
அம்றிபுனு மகுதீக்கரீபவர்
இம்பர்போற்ற வருதலியம்புவாம்,

இதன்பொருள்.

வம்பு வயிராக்கிய மெப்போது மில்லாத முகம்மது முஸ்தபா றகுல்சல்லல்லாகு அலைவசல்லமவர்களுடைய இடத்திலே, சம்பரதா யமாகச் சபீதித் தேசத்தை யாசாட்சிசெய்யும் அம்றிபுனு மகுதீக்கரீ பென்னும் பெயரையுடைய இராஜர், பூலோகர்கள், யாவரும் புகழும் படியாய் வந்த வரலாற்றைச் சொல்லுகின்றோம்.

சரித்திர வசனம்.

சண்டைகளத்தில் ஆயுதபாணிகளோடு குதிரையின்பேரிலே சவா றாகி முசிலிமானவர் படைசிங்கக்கூட்டம்போல் வந்து நிற்பதைக் கண்டு, பாவிளாகிய காபிரீன்க ளடங்கலுஞ் சண்டைக்கோலங்கொ ண்டு குதிரைகளின்பேரில், இந்தப்பூமியில் யானைக்கூட்டங்கள் வந்தெ திர்ப்பதுபோலெ படைக்களமடுக்க வந்தெதிர்த்தார்கள். அதுகண்டு, முசிலிமானவர்களு மெதிர்த்தார்கள், இவ்விதமிரண்டு படைகளு மெ திர்த்து நிற்கும்போது, மலைகளதிரும்படியா யொருதிசையிலிருந்து சத்தசமுத்திரத்தைப்போலே, கொடி, குடையுடனே படைக்கூட்ட மொன்று வரக்கண்டு இருதிறப்படைஞரு மனதிலே மலைவுதோன்றி நிற்கும்போது, மலைகள்நடுங்க, மண்தாசுபெரிதாய்ப்பறக்க, இடங்க ளெல்லாநடுங்கப், பார்த்தவர் பயப்பட, இரத்தம்புரண்டிருக்கும் ஆயு தங்கள் பிடித்தவராகப் படைகள்கிட்ட நெருங்கினபோது, இறவுசுல் கூல் ஒருவனையனுப்பி இதுயாருடைய படையென்று பார்த்தறிந்து வாவென்றுசொன்னான்.

உடனே, யந்தத்து தன்போய் அந்தப்படைக்கூட்டத்தை யடுத்து அவர்களைப்பார்த்து, இஃதையாருடையபடை? இந்தப் படையுடைய இராஜர் பெயரென்னவென்று? கேட்டான். அதற்கப்படைஞர்கள் தொடற்சியாய் நல்ல அடவாகச்சொன்னதாவது, பகைத்த இராஜாக் களுடைய மனம் நடுநடுங்கவைக்கும் அம்றிபுனு மகுதீக்கரியென்று சொல்லு மகாபுலியானவர், பகையர் கொடுக்கவேண்டிய திறைப்பண த்திற்காகச் சிறைபிடித்து வந்தவர்களைத் திருப்பிக்கொள்ள, அவரவ ரே பணங்களைக்கொண்டிவந்து மலையைப்போலே குவித்து எண்ணி யொப்புக்கொடுக்குஞ் சத்தமோயாத சபீதியென்று முரையுடையவ ரென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டு, இறவுசுல்கூல் தூதன்பயந்து ஏங்கிநிற்காமல் அம்புவிசையாகப் போப்ப், பாவந்திரண் டிருவாய் தந்த இறவுசுல்கூலையடுத்து வணங்கிச் சண்டைப்புலியே, பூமியிலே

சத்துருக்களுக்கு ஓர் சிங்கேதே, நம்மள் படைகளுக்கெல்லா முடிவு நாளெடுத்துக் கொண்டவிதமாகச் சண்டைக் கடலிலே மிகைந்தெழும்புந் சூரியனைப்போலேயும், கண்ணிமைக்கு முன்னுயிரை வாங்குமெனைப்போலேயும்; சபீ திருகரத்தைத் தனியரசாளும், அம்றிபுனுமகுதீக்கரீ யென்னுமிரசர் புலிகளைப்போலே சத்தவீரியர்குழமஞ்சட்கொடியுடனே வருகிறுரென்றுசொன்னார்.

அதுகேட்டு இறவுசுல்கூல் அந்தத்துதனைப்பார்த்து, யடாநீயந்த இராஜனையிவ்வளவு பெருமையாக என்முன்னிலே பேசினபிழையான காரியமென்னவென்று கோபத்துடனே சீறிப்பாய்ந்த, அவனைவாளினால்வெட்டியிரண்டு துண்டாகப் பிளந்துவிட்டான் அப்போதுஅம்றிபுனுமகுதீக்கரீபென்னும், ஸபீ திதேசத்திராஜர் அணியணியாகப்படைகள்சூழப்பூயியிலிருந்தெழும்புந் தூசியாகாயத்திலேபுதிதாயிட்டபந்தலைப்போலிருக்க, அப்பந்தலின் கண்,கொடி குடையென்றவண்ணப்பட்டங்கள் விரித்தபந்தலினுள்ளாகிவானந்தெரியாமல் அகன்றசிறைகளைபுடையபருந்து, காகம், சுழுகுமுதலியபறவையினங்கள்கூவுங்கூச்சலானது இன்றைக்குஅம்றிபுனுமகுதீக்கரீபுமன்னர்வந்தால் நம்மினத்தார்களயாவருக்குஞ் குறையில்லாது வாய்வயிரூர ஆன்பகப்புக்கிடைக்குமென்று தாங்கள் தங்களின்பங்கொண்டு கூவினதுபோலிருக்க அழகிய சிங்கக்கொடிகள், பிரகாசமானகுடைகள், தந்தப்பல்லக்குகள், தவரிகள்: வெண்சாமறைகள், இரத்தங்கள், யானைகள், குதிரைகள் பக்கங்களிலேசூழச்சேன்களுடனே தினவரான அம்றிபுனுமகுதீக்கரீபு சபீதியானவர், அல்லாருத் தஆலாவின்னுதர்முகம்மது சல்லல் லாகு அலைகிவசல்லமவர்கள் சேனைகளிருக்கு மிடத்திற்கடுக்க வந்தபோது, அங்கிருக்கும் அசஹாபிமார்களயாவரும்,வானமலுரையிலே சத்தமெழும்பும்படியாய், (அல்லாகு அக்பர், அல்லாகு அக்பர்) என்று தக்குபீர்ச் சத்தமுழங்கினார்கள்.

அதுகேட்டு, ஈனரான காபிரீன்களின் மனமெல்லாம் நடுக்கமுற்றன, அப்போது, அம்றிபுனுமகுதீக்கரீபுசபீ திராஜர் தமது சேனைகளைக் காரணக்கடவுளான நபிராயகமவர்களின் சேனையுடனேகலக்காமலோரிடத்தில் நிறுத்திவிட்டுத் தமதுகுதிரையை மிகவிரைவாகநடாத்திக்கொண்டு சத்துருக்களின்படைக்கு முன்னே பூரணசந்திரனைப்போலே போய்த்தாமணிந்துவந்த எழுபதுஇரூத்ததற்பாரமும்நீட்சியில் முப்பது முழமுள்ள குறையில்லாத வல்லயமும், வீரவாளும்பற்பல

ஆபரணதிகளும் நவரத்தினம்பதித்த கிரீடமும் பிரகாசிக்கமுர்க்கங்
கொண்டபுவிபோலேசீற்றங்கொண்டுதின்று அல்லாருத்தஆலாவுடைய
முனிவினாலே வந்த அரிதாகியகாபிரீன்களான கூட்டத்தார்களோ
யென்றழைத்துப், பொல்லாத பாதகமான கொடுமைதங்கிய நீங்கள்
பூமியிற் படிந்திருக்கு மணலைப்போல்பெரிய கூட்டமாகவந்துமோதி
னாலும், என்னுடைய வெள்ளிய கிரணம்பாயும் வாள்முனை யிலேபட்
டழிவிர்களோ யல்லாது இப்பூமியிலே யுயிர்பெற்றுபிழைக்க மாட்
டீர்களென்று சொன்னார். அதுகேட்டு, காபிரீன்களிலின்றுந் காட்
டானையைப்போல் மதர்த்த, சைதுடையமகன் ஹஜ்ஜா சென்பவன்
வந்தெதிர்த்தான் அவனைப்பார்த்து, உறம்மிபுனு மகுதீக்கரீ பாத
மது வரிசையான வாய்திறந்துநீயாரென்று கேட்டபோது, அவனு
டையபெயருந், தத்துவமும் இன்னதென்றுசொன்னான் அதுகேட்
டு அம்றிபுனு மகுதீக்கரீபு மிருந்தகோடங்கொண்டு, அவனுக்குமுன்
னாலடர்ந்தேறித் தமதுகையிலிருக்கும், முப்பதுமுழுவேலையோங்கி
அவனுடைய புறமிலேகுற்றினார் அந்நக்குற்றோடு மவன்குதிரை
மேல்நின்று கீழேவிழுந்து, புலியைக்கண்டஞ்சியோடும் ஆட்டுக்கடா
ப்போ லோடிப்போய்த்தன்பெரும் படைருநுக்குள்ளே யொளித்துக்
கொண்டான். அதுகண்டு, மிருந்தபலம்போருந்திய இறவுசுல்கல்
கோபங்கொண்டு கடலைப்போலே படைகளுடனேவந்த, அவ்வம்றி
புனு மகுதீக்கரீபு சபீதிபுடனே பலவிதமாக நானேசண்டை செய்
வேனென்று படைலுஸ்துகளையணிய ஆரம்பித்தான்.

அம்றிபுனு மகுதீக்கரீபுவரு சருக்க முற்றிற்று.

அசறபத்து சிறைபடு சருக்கம்.

அறுகீர்க் கழிநெடி லாசிரியவ்ருத்தம்.

அட்டதிக்க வர்கள் போற்றுமாரண நிரூ லுல்லா
இட்டமுர் நசுஹா பின்களில்புரி களத்தில வந்து
துட்டனன் நவுசல் கூல்செய் சொல்லந் கஷ்ட பாதான்
மாடறு சிறையி லான வாக்நீனை யியம்வாமே.

இதன்பொருள்.

எட்டுத்திசைகளிலுமுள்ள யாவர்களும் போற்றிப்புகழும்புருக்
கான் வேதத்தையுடைய நஞுல்நாயக முகம்மது சல்லல்லாரு அலை

வசல்லமவர்களுடைய மனவிருப்பமுற்ற அசுஹாபிமார்கள் நின்று உயுத்தஞ்செய்கிற களத்திலே, துஷ்டனான இறவுசுல்கூலுடைய மகன் சொல்லஅரிதான அஷுறபத்தென்பவன் வந்து ஒப்பற்றசிரையி லகப்பட்டவரலாற்றைச் சொல்லுகின்றும்.

சரித்திரவசனம்.

இவ்விதம், இறவுசுல்கூல்படையணிகளை யெடுத்தணியக்கண்ட, அவன்மகன் அஷுறபத்தென்பவன் வேங்கைப்புலியைப்போற் கோப ன்கொண்டு, தன்தகப்பனான இறவுசுல்கூலைப்பார்த்தும் புகழ்ந்து என் தகப்பனே தேவரீர் தாங்கள்சண்டைக்குப்போகவேண்டாம் நான்யா னேயின் பலத்தைக்கொடுக்கும் குதிரைமேல் சவாராகிப்போய், மலை போன்ற தோளையுடைய அந்தஅம்றிபுனுமகுதீக் கரீபாவுடனேசண் டைசெய்வேனென்றுசொன்னான், இவ்விதமவன் அஷுறபத்தென்ப வன் சொன்னசொற்களைக்கேட்டு இறவுசுல்கூல்மகனே நீசண்டைக் குப்போகவேண்டாம், அஃதெனினில், அந்தப்பாவி அம்றிபுனுமகு திக்கரீபாபொல்லாதவன், அவனைவெல்லயாராலு முடியாது நானே போகவேண்டுமென்று சொன்னான். அச்சொல்லை அஷுறபத்துகளோ மற் றுள்ளித்துடித்துப் புலிக்குட்டிபோல் மனமகிழ்ச்சியாய் அந்த அம்றிபுனு மகுதீக்கரீபா ஓடத்திற்போய்நின்றான் நின்றவனை,

அம்றிபுனு மகுதீக்கரீபாபார்த்துநீயார்? சொல்லென்றார் அதுகே ட்டவன் உன்னதமான இறகிக்காவென்றும் இறவுசுல்கூலென்றுஞ் சொல்லும் பெயருடைய இராஜாவின்குமாரன் வேங்கைக்கொப்பான அஷுறபத்தென்றுசொன்னான், அதுகேட்டுடனே அம்றிபுனுமகுதீக்க ரீபாதாமேறிய குதிரையிர்கடிவாளக் கபிற்றைநெருமுவிட்டு நடாத்தி விசையாகத் தாவிப்பாய்ந்து வெட்டினார், அந்தவெட்டுநடாத்திவிசை யாகத்தாவிப்பாய்ந்துவெட்டினார் அந்தவெட்டை அஷுறபத்துதனது வேலினாலேதட்டினான் ட்டியபோதந்த வேலிருதுண்டாகத்தெறித் து விழுந்தது. உடனே அம்றிபுனு மகுதீக்கரீபாவோர்பாய்ச்சற் பாய்ந் தவனைப்பிடித்துச் சிறைக்கக்கட்டிப்பூமியிலேபோட்டிழுத்துக் கொ ண்டுவந்து, தலையிலோ நட்சத்திரமொளி செய்துகொண்டிருக்கும் நபிராயமவர்களிடத்தி்விட்டார்விட்டப்போதுடனேநபிராயகம் அவ னைக்காவலில் வைக்குபடியவருக்கே சொன்னார்கள் அதுபோலே, அஷுறபத்தைக் காவலிவைத்துவிட்டு மறுபடியும் அம்றிபுனுமகுதீக்

ரீபு குதிரையின் பேரிலேறி நஞ்சிருக்கும் நெஞ்சானகாபிரீன்கள், படையில் இன்றுமொருசுத்தவீரியன் பயமில்லாமல்வந்தெதிர்த்தான். அவனையும் அம்றிபுனுமகுதீக்கரீபு ஒருபாச்சலிலேகுதிரையில் நின்றும் பிடித்திழுத்துச் சுழட்டினனோர் காபிரானவன்மேலடித்தார் உடனே யாவருங்காண்க அவ்விரண்டுபேரும் இறந்து நரகஞ்சேர்ந்தார்கள்.

மறுபடியும் அம்றிபுனுமகுதீக்கரீபுசபி தியயீகாயிரீன்கள்கள் படையினுவிற்புகுந்து இடிபைப்போலிறந்துகுதிரையைவலசாரிஇடசாரியாகப் பலபல விடங்களுங் கலகலென்று நான்குநால் வீரதண்டை குலுங்க நடரத்திவாளாயுதம், வேலாயுதங்கொண்டு சத்துருக்கள் (70) பேரைக்குற்றிவெட்டிக்கொன்றுபோட்டு விரிந்தகடற்குழந்தபூமியெல்லாம் நபிராயகமவர்களிடத்தில் வந்து, அவர்களிருபாத தாமரையில் பணிந்தெழுந்து நின்றார். அதுகண்டுநபிராயகமும், நான்கியார்களும் மற்ற அசுஹாபிமார்களு மிகுந்தசந்தோஷமாய் ஆண்டவனைப்புகழ்ந்திருந்தார்கள்.

அப்போது முன்னர், நபிராயகந் தூதாயனுப்பிய பன்னிரண்டு வீரஞ்ஞர்களும் அவ்வவ்வார்களிலேபோய், அங்கிருக்குந்தலைவர்களை இராஜாக்களைக்கண்டு, காயிதங்கொடுத்தும், வாய்மொழிசொல்லியும் பெரிய கடற்போலே, யுதவிக்காகக் குதிரைப்படைகளைத் திரட்டிக் கொண்டு வந்து, சொர்க்கநகருக்கும் இராஜவானநபிராயகமவர்கள் பாதம் பணிந்திருந்தார்கள், அப்போது, இறவுகல்கல்தன்மகன் அஷ்றபத்துச்சிறையிலகப்பட்டதறிந்து மிகுந்தநியாகூலமாகித்தானணிந்திருக்கும் பொற்கிரீடத்தைக்கழட்டி விசிவிட்டுப் புழுதிமண்ணையளித்தலையிலிட்டு திகில்கொண்டு அரற்றிச்சத்தமிட்டு அழுதுசோர்ந்துபின்னர், தன்மேலிருந்த பிடவைகளைக் கிழித்தெறிந்து, ஏழுகடலொத்த தனதுபடைகளைப்பார்த்துக், கணக்கிலடங்காத படைவீரர்கள்போய், நமதுசத்துருவாகிய, தீனவருடனே சண்டை செய்யுங்க ளென்று கொரோமாகச்சொன்னான், அதுகேட்டவர்கள் யாவருந்திரண்டு ஆயுதங்களுடனே சண்டைக்களம்வந்து நின்றெதிர்த்தார்கள்.

அஷ்றபத்துச்சிறைப்படு சருக்கம் முற்றிற்று.

அறம்மிபு னுதையானீ மான்கொண்டசருக்கம்

மாசகல் முகம் துல்லா மலரடி யிறைஞ்சிப்போற்றி
யாசகல் தைப்பா னின்சேய் அறம்மென் றுரைக்கும் வேந்தர்
வாசகஞ் சிறப்ப விர்த வையகம் வாழ்த்தமேன்மைத்
தேசுறு மீமான்கொண்ட செய்தியைசெபுவாமே.

இதன்பொருள்.

குற்றமற்றமுகம்மதுமுஸ்தபா நகுல்சல்லல்லாகு அலைகிவசல்ல
மவர்களின் பாததாமரைகளில் விழுந்துபோற்றி, பாதகமகன்றதையா
னுடைய மகனார் அறம்மென்று பேர் சொல்லப்படுமிராஜர், அவர்
முன்சொன்னசொந்திறப்பாக, இந்தப்பூலோசமுமுதும் வாழ்த்தமே
ன்மைப்பிரகாசமான ஈமான்கொண் டிசுலாத்திலான செய்திகளைச்
சொல்லுகின்றும்.

சரித்திர வசனம்.

சத்துருக்கள் படைக்களத்திலேவந்து எதிர்த்துநிற்கிறதை நபி
நாயக முகம்மதுசல்லல்லாகு அலைகிவசல்ல மவர்களின் அசுஹாபி
மார்களாகிய படைவீர்கள் யாவருங்கண்டு, உடனே தாங்களேறு
கின்ற ஒப்பில்லாத நடையையுடைய குதிரைகளின்மேலே சவாராகி
யுருவிய ஆயுதங்களுடனே புலிகளைப்போலே படைக்களம் புகுந்துழ
க்க வாளாலும், வேலாலும் வில்லிலேற்றிய அம்பாலும் வெட்டிக்
குற்றி யெய்ததினாலே, கிரீடமணிந்த இராஜாக்களு மவர்களுடைய
படையுமுறிந்து பூமியில்விழ, எவர்களுமேங்க இரத்தமெவ்விடமும்
பரந்தோடின. அதுவுந்தவிர அல்லாவி னறுசப்புலியான அலிறவி
யல்லாகு அன்கவர்கள்வாளினனும், அம்றிபுனு மகுதீக்கரீபு வேலின
லும் வின்னவர்புகழ் மண்ணுலகிலனைகந் குபிரர்மாண்டார்கள்.

இப்படிக்காரீன்கள் அனேகர்மானும்படிநான் கிடங்களிலுந்தி
ரிந்து வெட்டினதால், அம்றிபுனுமகுதீக்கரீபுக்குச் சடலங்கொஞ்ச
மினைப்பானது, அதினால், அவ்விளப்பை யாற்றநபிநாயக மவர்களிருக்
குங்கூடாரத்தைநாடிவந்தார் வந்தபோதங்கேநபிநாயகமில்லாது பூமி

யெல்லாம் புகழும் சல்மன்பாரி சிரிக்கக்கண்டு, அவரைப்பார்த்து நபிராயகமெங்கே? யென்றுகேட்டார். அதற்கந்தச் சல்மன்பாரிசு நபிராயகம் சத்துருக்களுடைய படைநடுவிலே நிற்கிறார்களென்றார். அதுகேட்டு, அம்றிபுனு மகுதீக்கரீபா வுடனே மகாவேகமான கது வ்மென்கிற தங்குதிரையிலேசவாராகிக், காற்றும், பின்னிட அக்குதி ரையைக் காபிரீன்கள் சேனைமுறிய நடாத்திப்படைக்களத்தி னடுவிலாகிப் பார்த்தார். பார்க்கச்சே யங்கே அலிறவியல்லாகு அன்கவர்கள் கடலைப்போலநின்ற சத்துருக்கள் சேனைகூட்டங்க ளறும்படியாய்ப் புலியைப்போலே பாய்ந்துபாய்ந்து வெட்டக்கண்டு, இன்றைய தினம் நல்லோர் ஆச்சரியத்தை நாம்கண்டதென் றெண்ணிக்கிட்ட நெருங்கியிலே; இவரையலிறவியல்லாகு அன்கு கண்டு இன்பமான சொற்களாக ஒகே, அம்றேவாரும் வாருமென்றழைத்து, அவரோடு தாங்கள் படையிலே சத்துருக்களைப் பித்திய பாட்டையெல்லாஞ் சொல்லிவிட்டுத், தாமதித்து நிற்காமல் பூமிநடுங்கும்படி சத்துருக்கள் படையிலடர்த்தேறினார்கள்.

பின்னாலே அம்றிபுனு மகுதீக்கரீபு மடர்த்தேறினர், அடர்த்தேறிய இவ்விரண்டுபேரும் வெட்டுகிறவெட்டினாலே மிகுந்த காபிரீன்கள் மாண்டார்கள் இன்னுங் கொஞ்சம் அப்புறம் மிரண்டுபேர்களும்போய் பார்க்கும்போது, மிகுவோசையாக ஒருசத்தம், அம்றே கீர் சீக்கிரம்மீவ்விடத்தி லென்னுடலுக்குதவியாக வாருமென்று மிகுதாது றவியல்லாகு அன்கு அழைக்கக்கேட்டு, உடனே, அம்றிபுனு மகுதீக்கரீபும் அலிறவியல்லாகு அன்குமின்னலைப்போலே குதிரையை யோடவிட்டுப் போய்பார்க்கச்சே, அங்கே மிகுதாதிபுனு அசுவதுகிந்தி றவியல்லாகு அன்கவர்கள், ஐம்பது காபிரீன்களைக் குதிரையோடும்வெட்டி னிழுத்தாட்டிய இழைப்பினு லுடலந்தளர்வாகிக் குதிரையுமில்லாமற், பூமியிலே, னிழுகிற தருணமாக இருக்கக்கண்டு பிகுகோபங்கொண்டு, மிகுதாதுறவியல்லாகு அன்குவைச் சூழ்ந்துநின்ற காபிரீன்கள் பின்னாகும்படி வெட்டினார்கள். இவ்வித மிவர்கள் வெட்டியவெட்டிலனேகங்காபிரீன்கள் மாண்டதைக்கண்டு மற்றகாபிரீன்கள் நெஞ்சமஞ்சிப் பின்னிடைந்தோடினார்கள். அப்போது அம்றிபுனுமகுதீக் கரீபவர்கள் மிகுதாதுறவியல்லாகு அன்கு வைமுடிகி யவர்களைத் தாமேறியிருக்கும் குதிரைமே லேற்றிக்கொண்டு வருகிறவழியிலே காபிரீன்களை வெட்டிக்கொண்டே வரச்சே, யொருசத்தரு மிகுந்ததிடத்தவனாக, எம்புரடியைப் பிடித்துத் தள்ளிக்கொண்டுவருவதைப்போ விவர்கள்முன்னாலே, அவனேறிய குதி

ரையை யோட்டிக்கொண்டுவந்தான். வந்தவனை, அம்றிபுனுமகுதீக் கரீபாபாய்ந்து குதிரைமேல்நின்று மோர்மரம்பிளந்து விழுவதுபோ லேவிழுவெட்டி யிருதுண்டமாகப் பிளந்துவிட்டு, அவன் குதிரையி லே, மிகுதாதுறவியல்லாகு அன்குவை யேற்றிக்கொண்டு கிர்த்தி பெற்ற மூன்றுபேர்களு மறுபடியும் காபிரீன்கள் படைக்கடலிலே ஜாடிவெட்டினார்கள்.

அப்போது, திசைகள்தோறுஞ் சண்டைக்களத்திலே, இபுனு அப்பாசுறவியல்லாகு அன்கவர்கள்போய் வாழுகம்மதா, வாழுகம் மதாவென்று கூப்பிடுங் குரற்கேட்டுத், தாசீமென்னும் பெயரையு டைய நபிநாயகஞ் ஜவாபுகொடுத்த சத்தம் அவர்கள் காது பிவ்வுது போவிருந்ததால், அந்தச்சத்தம் வருமிடத்தை நாடிப்போய், நபி நாயகத்தைப் பார்த்ததில், அப்போதங்கே அம்றிபுனுமகுதீக்கரீபும் மிகுதாது றவியல்லாகு அன்கும் நெருங்கக்கண்டு, அழகிய முசினீ மானவானேகர்குழு வினோதமான மகா நல்லநயத்துயுடைய ஓர் கொடியினிழுவின்கீழே இராஜராஜர் புகழும் நபிமுகம்மது சல்லல் லாகு அலைகிவசல்லம் பொற்பிரகாசமாக இருப்பதைக்கண்டு ஆவ லாய் முன்னிலையிற் போய் அருள்பெற்ற அல்லாவுடைய ஹபீபாகிய நபிநாயகத்தின் பாதம்பணிர் தவர்களைப்பார்த்து எட்டுதிசையி லுந் திக்குத்திகாந்தங்களிலு மிலங்கும்புகழைப்பெற்ற அல்லாகுத்த ஆலாவின் தாதரே வாசனைகமழுஞ்சரீர்த்தையுடைய மகுழமுதன் லும் இராஜரே! தேவரீர் தாங்கள் சண்டைக்களத்திலே வந்திருப்ப தால் எங்களுக்குச் சத்துருக்கள்மேலே கைகால் மிகவும் விரைவைக் கொடுக்காமல் உங்கள்பேரிலேயே மனமுங்கண்ணும் பார்வையாயிருக் கின்றன. ஆதலால், அல்லாவின்பேரி லாணையாக இனிவெள்ளிய கிரணமுமிழும் நமதுபடைக்கடாரத்திற் போயிருங்களென்றார்.

இவ்விதமவர்கள், ஆணையிட்டதினால், உடனே நபிநாயகம்படைக் களத்தைவிட்டும் விலகி யொப்பில்லாத கூடாரத்திற்குப்போய் தாங் களிருக்குமிடத்திலே நின்றுசொண்டு மனவருத்தமாகச்சுரலித்தி லேகலிமாவிரலாலே ஒருகிற்துக்கிறி அக்கீற்றுவழியாயாற்றையழைத் துக்கிர்த்திபெற்ற இரண்டுகையையும் அந்தரத்தைப்பார்க்க வுயர்த்தி அங்கேயிருக்கு நதினுவரவர்கள்யாவரும்கேட்கும்படியாய்த்தங்கள் கற் பூரவாடைகமழர் திருவாயைத் திறந்துவானத்தைத்தூண்கள் ஒன்று மில்லாமல் மேலேநிறுத்திப் பூமியைத்தண்ணீரின் மேலேநிலைபாக்கி வைத்தமுதல்வீனே! மெய்யையுடைய முசினீம்கள் வெற்றிபெறும்படி

யாய் நீ இந்தச் சணமேவானவர்களை உதவிக்கு வரும்படியுத்திரவு செய்வாயென்று வேதவுதிப்புடனே 'துஆக்கேட்டார்கள்' அந்தத்துஆ முடியுமுன்னே அல்லாகுத்தஆலாவி னருளினுலே ஜிபுரீலகை ஸ்ஸலாமவர்கள்வந்து அல்லாகுத்த ஆலாவுடைய சலாமுங்களுக்குண்டாவதாகவும் யாமுகம்மதே யுங்கள்மனம்போலே கணக்கி லடங்காத மலாயிக் கத்துமர்களை அல்லாகுத்த ஆலாமிகுதிறமாக அனுப்பியிருக்கிறார்கள், அவர்களைப்பார்த்து நீங்கள் இந்தப் பூமியையெடுத்து விழுங்கச் சொல்லி யேவினாலுமதிஷ்டம் போலே செய்வார்களென்று சொல்லிவிட்டு வானலோகம் போயினார்கள்.

அதுகேட்டு நபிநாயக மிருந்தசந்தோஷமாகியிருக்கும் போதிற் சொர்க்கத்துப் பசும்பட்டணிந்து பலபல ஆயுதங்களைக்கையிலேந்தி மின்னலைப்போலேபறக்கும்பஞ்சகல்யாணிக்குதிரைகளின்பேரிலேறினவர்களாய் அனேகம் வானவர்கள் சண்டைக்களத்திலிறங்கி நபிநாயகமவர்களின் படையணிகளிலொன்றுகக்கலந்து நின்று இந்தப் பூமியிலே பலபேர்கள் கண்காணும்படியாய் அந்தாமட்டில்வாட்களினொளிபிரகாசிக்கச் சத்துருக்களைவெட்டினார்கள். அப்போது வானோர்களேறிவந்த குதிரைகளுந் தீனோர்களேறிநிற்கும் குதிரைகளும் பூமியிலேகுதித்து நடப்பதிலே யவைகால்களிலிருந்து எழும்புந்தாசு சூரியனின்பிரகாசத்தை மறைப்பதாயின; அந்நேரம் அல்லாகுத்த ஆலாவினருளினுலே தீனோர்கள் படையணியை மாத்திரஞ்சூழச் சோனாவரிமழைபெய்தது அதனால்குபரவியதுசியெல்லாம்நீங்கி அந்தநிலமுழுமையுஞ் சிறப்பாயிருந்தன. இவ்விதம் நபிநாயகத்தின் படையணியிலே நடக்குமுகதாவில் "நாஸ்ஸல அலைக்குமின்ஸ்ஸமாயி" என்கிறகுறுஆயுயத்தொன்றிறங்கினது. அதின்பொருளாவது, பராயமாகிய அகியான் தாபித்தாவிலுள்ள எழுத்தின் பிரகாரம் இரங்குதலாய் இந்தப் பூமியிடத்தில் உங்கன்பேரில் அருளாகியதெந்தக்காலமும் நிறைவாக வானலோகத்திலிருந்து நீர்சொரியுமென்பதாம், இவ்விதம் வானவர்கள்வந்து காபிரீன்களை வெட்டுகிற காரணத்தை, அறம்மிபுனுதையான் கண்டு நபிநாயகமுண்மையை யுடையவர்களே தவிரவேறில்லையென்றெண்ணித்தமது படையோர்களையழைத்து ஆகாயத்தவர்கள் செய்புஞ் சண்டையின் வல்லபத்தைக்காட்டினார், அந்தக்காரணத்தை யவர்களுக்கண்டு மிகவுமனமகிழ்ந்தார்கள்.

அப்போது அறம்மிபுனுதையான், வானவர்கள் புகழ்ந்தேத்தும் நபிநாயகத்தினிடர், தமது படைஞருடனே கூடிவந்து பாத்தம்பணிந்து

அதபுமரியாதையுடன் போற்றிப்புகழ்ந்து “லாஇலாக இல்லல்லாகு முகம்மதுர்ரஹுலுல்லாகி” யென்ற திருக்கலிமாச்சொல்லி யீமான் கொண்டு இசுலாத்திலாகினார்கள். அந்தத்தருணத்திலே புலைபுனு அப்பாசுறவியல்லாகு அன்கவர்கள் நபிநாயகத்தினிடத்தில் வந்து, முசிலீமானவர்கள் படைக்கூட்டம் நிற்குமிடம்பெழைபெய்த்தும் வானவர்கள்வந்து காபிரீன்கள்படையில் விழுந்துவெட்டினதுஞ், சண்டைநடந்ததிருமுஞ்சொன்னார்கள். அதுகேட்டுநபிநாயகமகிழ்ச்சியாகிச், சல்மான்பாரிசு றவியல்லாகு அன்கவர்களையழைத்து அவரைப்பார்த்து ஒகே, சல்மானேரீர் சீக்கிரம் படைக்களம்புகுந்து அலியாரெங்கே நிற்கிறார்களென்று பார்த்துவாருமென்றார்கள்.

அதுகேட்டுச், சல்மான் பாரிசுவர்கள் படைக்களம் போகும்போது, ஒருசத்துருவாகிய காபிரானவனிவர்களை வெட்டவேசமாகவந்தான். அதுகண்டு, சல்மான்பாரிசுவர்கள், உமறிபுனு கத்தாபுறவியல்லாகு அன்கவர்கள் நிற்குமிடத்திற் கோடிப்போய்; யாஉமறே! இப்போதெனக் குதவிசெய்யுங்க ளென்றார்கள். அதுகேட்டு, உமறுகத்தாபுறவியல்லாகு அன்கவர்கள் மிகுகோபங்கொண்டு சல்மான்பாரிசுவர்களைத் தூரத்திக் கொண்டுவந்த காபிரீன்மேலே பாய்ந்து ஒரேவெட்டி ல்லனை யிரண்டு துண்டாக்கிவிட்டுச் சல்மான் பாரிசைப்பார்த்து, ஒகே, சல்மானே ரீரிந்தப்படைமளியி விங்கேயேன் வந்தீரென்று கேட்டார்கள், அதற்கவர், நபிநாயகம், அலிறவியல்லாகு அன்கவர்களைப் பார்த்து வரச்சொன்னார்களதற்காக வந்தேனென்றுசொல்லக் கேட்டுச் சிறப்புப்பொருந்தி உமறுகத்தாபு றவியல்லாகு அன்குஅலியா வர்கள் சத்குருக்களின் படைநடுவில் நின்றார்க ளாதலாலவிடத்தித்திற்கும்மாலே யிப்போது போகக்கூடாது, சல்லானே ரீர்வந்த இஷ்திற்குப்போமென்று சொல்லிவிட்டுத், தாங்கள் சத்துருக்கள்படையிலே பாய்ந்தார்கள்.

பின்னர், சல்மான் பாரிசுவர்களு நபிநாயகமவர்களிடத்தில் வந்துதாம்போனயிடத்தில் நடந்தசங்கதிகளைச்சொன்னார். அதுகேட்டு நபிநாயகஞ் சந்தோஷங்கொண்டிருக்கச்சே, சண்டைக்களத்தில் உமறிபுனு கத்தாபவர்களும் அசுஹாபிமார்களும் வானவர்களும்சத்துருக்கள்படையி லெப்புறமும், பாய்ந்து பாய்ந்துவெட்டுவதினாலே காபிரீன்களிலே தகிலயுறந்தவர்கள்சிலர், தோளுமார்புமறுந்தவர்கள் சிலர் கைகாலுறந்தவர்கள்சிலர் குடற்சரிந்தவர்கள்சிலர் அதனோடுகுதிரைகளி

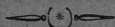
ஹைக்கால்களும் அறக்கெடுத்துப் படைமுறிந்தோடினார்கள் இவ்விதத் திலைபடைக்களமெல்லாம் இரத்தப்பிரவாகமாக இருந்தன. அப்போது சண்டைக்காற்றும் முறிந்தோடியசத்துருக்களும் அவர்கள் இராஜா இறவுசல்கலு முதற் கோட்டைக்குள்ளே போய்ப்புகுந்து னாறு பேராலே தள்ளக்கூடாதகோட்டைவாசலுக்கிடுங் கருங்கற்கதவைத் தள்ளிப்பூட்டிக்கொண்டு இனிதீனுனவர்கள் நம்மையொன்றுஞ்செய்ய முடியாதென்று மதங்கொண்டிருந்தார்கள்.

இங்கேசண்டைக்களத்திலே தீனுனவர்களால் வெட்டுண்டிறந்த சத்துருக்களின் பெண்சாதிமார்கள் யாவருமெங்கியழுதார்கள். அந்நேரத்திலே சூரியனும் அடைந்தான், அப்போது மேகக்குடையில் வருங் காரணபிரயகமவர்கள் படைகளைக்கோட்டை யோரத்திலே கூடாமடித்திருக்கவுத்திரவு செய்தார்கள் அதுபோல்யாவரும்கூடா ரங்களைக்கோட்டையை யடுக்கக்கொண்டுபோ யடித்துவிட்டுச்சண்டைக்களத்தி லிறந்தவர்களைப் பார்க்கும்போது, கணக்கிலடங்காத முசிலீமானவர்கள் ஷகீதாகியிருந்தார்கள். காபிரீன்களிறந்ததொகை அல்லாருத்தஆலா அறிவானேதவிர மற்றப்பேர்களாலே கணக்கிட்டறியக்கூடாமையா யிருக்கக்கண்டு, நபிராயகத்துக் கறிக்கையிட்டார்கள் அதுகேட்டு நபிராயகத்தங்கள் கூடாரங்களைக் காக்குகிறதற்குக், காவிறுறலியல்லாரு அன்கவர்களைக்கட்டளை யிட்டுத்தாங்களும் அசஹாபிமார்களுமாக அவ்விவிறிற் செய்யவேண்டிய நேமநிஷ்டைகளைச் செய்து, அல்லாருத்தஆலாவைப்புகழ்ந்து நித்திரை செய்தார்கள். பின்னர், விடிவேரானபோது எழுந்திருந்து பனிமுகத்திலேயே, உலுச்செய்து நபிராயக, முன்னிலையாகவு மற்ற அசஹாபிகள் யாவரும் பின்னிலையாகவுநின்று, உடல், உயிர் பேசநாவுமுதலிய அவயவாதிகளை யுண்டாக்கிய அல்லாருத்தஆலாவைச்சங்கையாகத்தொழுது வேதவாக்கியங்களை யோதிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அறம்மிபுனுதையா னீமன்கொண்டசருக்கம் முற்றிற்று

அசறபத்தீமான்கொண்ட சருக்கம்.

எழுசீர்க்கருநெடி லாகிரியவிருத்தம்

வசையறங் குறைவிக் குலத்தி னிலுதித்த முகம்மது நபிநயி
னூின் விஷயமு நவமு மதிமதித் தெழிலார் மேலவ ரெவர்களும்பு
கழ, அசைவிலா வருளின் பவப்பிணி யகற்று மானந்தமாங்கலிமா
வை அஷறபத்துரைத்தீமான்கொளும் வண்மை யனைத்தையுந்தொ
குத்தினி துரைப்பாய்.

இதன் பொருள்.

இந்தவுலகத்தி லுண்டாகும் வசைக ளுறந்தகுறைவிக்குலத்தி
ற்றேற்றிய, முகம்மது முஸ்தபாறசூல்சல்லல்லாகு அலைவசல்ல
மவர்களி னடத்தையையும் காணத்தையும். புத்தியில்மதித்து அழகி
யமேலோர்களைவர்களும்புகழ, அசையாத நிலைபெற்ற அல்லாகுத்
ஆலாவி னருளோடும், பாவமென்கிறேநாயை யகற்றிவைக்கும் ஆன
ந்தமாகியமதுமொழியான, லாஇலாக இல்லல்லாகு முகம்மதுற்ற
சூலுல்லாகி, என்னுங்கலிமாவை அஷறபத்தென்பவர் சொல்லி, ஈ
மான்கொண்டிசுலாத்திலான சிறப்புதளயாவையும் விபரமாகயெடுத்
து இன்பமாகச் சொல்லுகின்றோம்

சரித்திரவசனம்.

அல்லாகுத்த ஆலாவைச் சங்கையாக யாவருந்தொழுது வேத
வாக்கியங்களை யோதினவர்களா யிருக்கும்போது அறம்பிபுனுதை
யானும், அவருடையபடைவீரருந் தாங்கள் முன்னர்சொன்னகலிமா
வைப் புதுப்பித்து, முத்தி புத்தி யுள்ளவரும் பணிகின்றதெளிவையு
டைய நபிநாயகமவர்களின் பாதத்தைச் சிறப்பாகப்போற்றினார்கள். அ
ப்போது நபிநாயகம் சிலஅசுஹாபிமார்களைப்பார்த்துச் சிறையிலிருக்
கும், இறவுசுல்கு லுடையமகன் அஷறபத்தைக்கொண்டவாருங்களெ
ன்றார்கள். அதுகேட்டு அவ்வசுஹாபிமார்கள்சீக்கிரம்போய் அஷறப
த்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். அப்போது நபிநாயகம்அவ்வஷறபத்தை
க் கிருபையாகப் பார்த்து, அன்பாகக்கலிமாச் சொல்லச்சொன்னார்க
ள், அதற்கு அஷறபத்து, நபிநாயகமவர்களைப்பார்த்துத்தேவரீர் தங்க

விடத்திலேயா தேனுமொருகாரணத்தைக்காணாம லென்மனமெப்படி. க்கலிமாச்சொல்லப் பொருந்துமென்று சொன்னான், அதுகேட்டு, நபி நாயகம் அவ்வஷறபத்தை, யழகாகிய கிருபைக்கண்ணற் பார்த்து, ஒகே, அஷறபத்தே, என்னிடத்திலுமக்கென்னகாரணங் காணவேண்டுமென்று கேட்டதற்கு மறுபடியும், அசுறபத்துநபிநாயகத்தைப்பார்த்து அமாவாசையிலே பூரண சந்திரனை மழைத்ததினுடன் பேசிய காரணத்தினு லனேகம் பேர்களைப் புறுக்கானென்னுந் திவ்விய வேதம் திவ்வரச்செய்த, அகும்மதே, இராஜாக்கள் அஞ்சித்திறையிடு முகம் மதே யென்று புகழ்ந்து, அங்கே கிட்டக் காய்ந்து கிடந்த விறகுக் கட்டையொன்றைக் சுட்டிக்காட்டி யிர்தக் கட்டையைப் பூமியி லுன்றியதில் நின்றந் துளிர்த்துப் பச்சையிலைப்பணர் விட்டுப் பூத்துக், காய்த்துப், பழஞ் சொரியச் செய்தால் எனக்கது போதுமான வுண்மையாயிருக்கு மென்றான். அதுகேட்டு, நபிநாயகம் உடனே நினைக்குமுன் அறியும் ஒப்பற்ற தூயனுள் அல்லாகுத்த ஆலாவை நினைத்துத், தங்கள் தலையைப் பூமியை நோக்கிக் கவிழ்ந்திருந்தபோது வானவர்க்குத் தலைவரான, ஜிபுரீ லலைகிஸ்ஸலா மவர்கள் வந்து, அல்லாகுத்த ஆலாவுடைய சலாமுஞ் சொல்லி வகியறிவித்து யா முகம்மதே, பாவி இரவுசுல்குலுடைய மகன், அஷறபத்து உங்களிடங் கேட்டபடிக்கு யாதொரு தடையில்லாமலுண்டாகுமென்று சொல்லி விட்டு வானலோகம் போயினார்கள்.

அதுகேட்டு, நபிநாயகமிருந்த சந்தோஷமாகி, அஷறபா சுட்டிக் காட்டிய விறகுக் கட்டையை வலதுகையினு லெடுத்துத் தேவாயிர் தத்தையொத்த பிசுமிலே யோதிப் பூமியிலே யூன்றியபோது, அவ் விறகுக்கட்டை வேருன்றிப் பசுமையாய்த் தளிர்ந்து நான் கிடமும் வட்டமாகத்திரண்டு, எழுகொப்பாகப்பணர்விட்டு அப்பணர்கள் குறை வில்லாத இலைகளால்நிறைந்து, பூப்பூத்து, ஒவ்வோர் கொப்புக் கு, ஏழுபழங்களாகவும், ஒவ்வொரு பழங்களின் இன்பம், ஒவ்வோர் விதமாகவு முண்டாயினது அதுகண்டு அசுஹாபிமார்கள் யாவருங் குபீர்சொன்னார்கள். அஷறபத்து எழுந்து பூமியிலே தடர்ந்தெறியாமல், ஒவ்வோர்விதமாகவு முண்டாயிற்று, அதுகண்டு அசுஹாபிமார்கள் யாவருந் தக்குபீர்சொன்னார்கள், அஷறபத்தெழுந்து, பூமியிலே தடர்ந்தெறியாத நபிநாயகத்தின் பாதத்திலிழுந்து முத்தியிட்டு அங்கு காரணத்தினுண்டாகிய கணியினும், பாவினுந், தேனினுந், தெளிந்த அமுதத்தினும் சீனிகற்கண்டினும், மகாயின்பமுற்றவராகி யானந்த

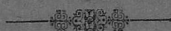
192. இறவுசுல்குல் பண்டப்போர் வசனகாவியம்.

பாஸ்காங்கொண்டு பாதத்தைவிட்டெழும்பி வசைகளீர்க்கும் (லாஇலாக இல்லல்லாகு, மும்கமதுர்றகுலுல்லாகி) என்னுமிந்த அவ்வற்கலிமாவைச்சொல்லி வாக்குமனமுமொன்றாகி அல்லாவுடைய திருநபியிவர்களே யல்லாமல் வேறில்லையென்று; புகழ்ந்து தீனில்லிசுலாமாகி னதினிலே, சொர்க்கத்தவர்கள் புகழுநபிநாயகமவர்கள் முதலிய அசுஹாபிமார்கள் யாவரும் அல்லாகுத்த ஆலாவைப் புகழ்ந்திருந்தார்கள்.

அஷ்றபத்தீமாங்கொண்ட சருக்கமுற்றிற்று.

அகழ்கடந்த சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

புகழ்மிசூந்த புதிதமுகம்மது
மகிழ்மிசூந்தமனத்துடைதீனரு
மிகழ்மிசூந்த பகைவர்களோங்கிட
வகிழ்கடந்திடு மற்புதஞ்செப்புவாம்

இதன்பொருள்

இந்தவுலகத்திற் கீர்த்திப்பிரபல்ய மிசூந்த நபிமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லம், தங்களின் மனமகிழ் அதிகரித்த நெஞ்சையுடையதீனில் லிசுலாமானவர்கள் இகழ்ச்சியிசூந்த சத்துருக்கள் ஏங்கித் திடுக்கங்கொள்ள அகிழியைக்கடந் தப்புறமான காரணத்தைச் சொல்லுகின்றும்.

சரித்திரவசனம்

வரிசையாகிய நபிநாயகமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லம் வர்களும், நாலுயார்களும், மற்ற அசுஹாபிமார்களு மகிழ்ச்சியாயிருக்கும்போது, முன்னர் படைக்களத்தில் முறிந்துயிர் பிழைக்கலாமென்றெண்ணி யறுதலியென்னுங் கைப்பெண்டிர்களைப் போலே தோற்

றுப்பரிசனத்துட னேடிப்போய்க் கோட்டைக்குட் புகுந்தொளித்த இரவுசுல்குலும் படைஞர்களும்; கோட்டைவாசலுக்கிட் டடைத்திருக்குங் கற்கதவைத்திறக்காமல் மதிலினுச்சத்திலேறி நின்று தீனன வர்களங்கே நெருங்கினல், எய்தும் எறித்துங் கொல்வோமென்று அம்பு கவண்கல், வளைத்தி, சூலம், பாலாமுதலான எறியாயுதங்களைக் கையிலேந்திக்கொண்டு நிற்கச்சே நேரம்விடிந்தது, இப்போது தீனனவர்கள்பலர் குதிரைமேலேசவாராகிய யக்குதிரைகளை நடாத்திக் கொண்டு கோட்டைமதிலை யுடைக்கப்போகும்போது, அங்கே மதிலுக்குமேலே ஆயுதத்துடனிருக்கிற பாவிளாகியகாயிரீன்கள் அம்பாலும், கவண்கற்களாலும், எறியவும், எய்யவுஞ்செய்வதால், தீனனவீரியரிலே நூறுபேர்கள் ஷக்ரதாசிச் சுவனபதிகேர்ந்தார்கள்.

அதுகண்டு, மற்ற அசுஹாபிமார்கள் அவ்விடத்தைவிட்டு நீங்கி நபிநாயகமவர்களிடத்தி லோடிவந்து, கோட்டைவாசலில் நடந்த சண்டையையும், அதனுண்டாகிய சேதத்தையுஞ் சொன்னார்கள் அதுகேட்டு, நபிநாயகமவர்கள் மிசுந்தகவனமாயிருந்து, அங்கிருக்கும் அசுஹாபிமார்களைப்பார்த்து என்னருமையான அசுஹாபிமார்களை யுங்களிலே கோட்டைவாபிலையடுத்து அதற்கிட்டிருக்குங் கற்கதவைத்திறக்கும் பலத்தையுடையவர்கள் யாரென்று கேட்டார்கள் அப்போது, மிகுவிரகூரமுடைய ஆமிறுறலியல்லாகு அன்கவர்கள் படைச்சட்டைமூன் மெடுத்ததுத் தங்கள்சரீரத்திலணிந்து வெவ்விய கூர்மையுள்ள ஆயுதங்களையுமெடுத்துக்கொண்டு சிங்கத்தைப்போலே சத்துருக்கள் கோட்டைமேலிருந்து எய்யும் ஆயுதங்களைத் தட்டிக் கொண்டுப்போய்ப் பார்த்தார்கள்; அங்கே கோட்டைமதிலடுக்க, முப்பதுமுழம் அகலமுங், கடற்போலாழமுமுள்ள அகிழியைக்கண்டு அதின்மேலே போட்டிருக்குஞ் சுருக்குமரப் பாலவழியாகப்போய்க் கோட்டை வாயிலையடுத்து, அதற்கிட்டிருக்குங் கற்கதவைத் தம்மாலேண்டமட்டும் பலமாக அசைத்துத் தள்ளிப்பார்த்தார்கள், அக்கதவுகுகளவும் அசையாமலிருப்பதைக்கண்டு திரும்பி நபிநாயகமவர்களிருக்குமிடம் வந்து கோட்டைக் கதவினுடைய திறத்தைச் சொன்னார்கள்.

அதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த அவ்ஹலியல்லாகு அன்கவர்கள் நாம்போவோமென்றுடனே எழுந்துபோய்க் கோட்டைவாயிலை

யடுத்து, அக்கோட்டை வாயிற்கதவைத் தங்களாலேண்ட பலத்தை கொண்டுத் தள்ளினார்கள், இவர்கள் தள்ளலுக்கந்தக்கதவு கொஞ்சமு மசையாமலிருப்பதைக்கண்டு, திரும்பிநபிராயகமவர்களிடத்தில் வந் தார்கள், பின்னர், அமறிபுனுமஹதீக்கரீபு சபீதிய்பி அவர்களெழு ந்து சத்துருக்கள் விடும் ஆயுதங்கள் தம்மேலேபடாமற் றட்டிக் கொண்டுபோய்க் கோட்டைக்கதவை தள்ளிப்பார்த்தார்கள், அத ற்துமந்தக்கதவு கொஞ்சமுமசையாமலிருப்பதால்; அவருந்திரும்பி நபிராயகமவர்களிடம்வந்தார், இவ்விதம், பேர்பெற்ற மூன்று சத்த விரியர்களாலும், அக்கதவைத் தள்ளமுடியாமல் வந்ததை, விறகுக் கட்டை தளிர்த்துப், பூத்துக் காய்த்துக், கனியுதிரச்செய்த கார ணத்தையுடைய நபிராயகமவர்கள், தங்கள் தலையைக்கொஞ்சநேரங் குனிந்து பூமியையுற்றுப் பார்த்திருந்து பின்னர், தலையையுயர்த்தி யங்கிருக்கும் சல்மான் பாரிசவர்களைப்பார்த்து நானணியும் படை யணிகளைச் சீக்கிரமெடுத்துக்கொண்டுவந்து தாருமென்று கேட்டார் கள், அப்போது, அங்கிருக்கும் அசஹாபிமார்கள் யாவரும் நபிராயக மின்ன காரணத்திற்கென்று சொல்லாமற், படையணிகளைக் கேட் டது யாதுகாரணமோவென்று சந்தேகமா யோசனை செய்திருக் கையில்,

அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் நபிராயகத்தைப்பார்த்து யாது காரணந் தேவரீர் தாங்கள் படையணிகளைக் கேட்டதென்றபேர்து, பிசகில்லாத வாக்கையுடைய நபிராயகமவர்கள் கற்பூரவாடை கம முந் தங்கள் திவ்வியமான வரையத்திறந்து, அல்லாகுத்தஆலா அரு ளினால், அந்தக்கோட்டையின் கந்தகவை நான்போய்த்திறக்க நாடு கிறேனென்று சொல்லிச், சல்மான்பாரிசவர்கள் கொண்டுவந்த சண் டைலுஸ்துகளையணிந்து, அமறிபுனுமகுதீக்கரீபையும், அறம்மிபுனு தையானையும் அலிறலியல்லாகு அன்கவர்களையும், காலிதுறலியல் லாகு அன்கவர்களையுந் கூடக்கண்டு சத்துருக்கள் எய்யும் ஆயுதங்க ளொன்றேனுந் தங்கள் சரீரங்களிலேபடாத வண்ணமாகப்போய்க் கோட்டையையடுக்கக் கிழக்கு மகிழியை நெருங்கிப் பார்க்கச்சே, அந்த அகிழிக்கிட்டிருக்குஞ் சுருக்கமரப்பாலத்தைச் சத்துருக்கள் கோட்டைக்குள்ளே யிழுத்துக்கட்டிப்போட்டார்கள்.

அதுகண்டு நபிராயகமவர்களும், அவர்களுடன்போன நான்குபே ர்களும், அகிழியோரமாகக்கிட்டநெருங்கிப்பார்க்கும்போது அகிழியா னது, முப்பதுமுடிஅகலத்தோடுகணிக்கமுடியாத ஆழத்துடன் கடலை

போல் அலைதிரண்டு அடிபடுகிறதானே, முதலைகளனைகம்புரண்டு கொண்டிருக்கவும், முசிலிம்கள்கைவேலையுதம்பாய்வதுபோல்வானைமீன் கள்பாயவும், கெண்டைமீன்கள் முசிலிம்கள் கையம்பப்போலேபாய வும், அகழிநபிநாயகர் தன்னிடத்திலே நெருங்கிநிற்பதால் அவர்கள் பாதத்தைப்பிடித்து முத்திமோட்சம்பெற்றுக்கொள்வோமென்று தன் கைகளைநீட்டுவதுபோல் அலைகளைச்சுருட்டியடித்துவரவும், இரண்டு கரையினும்சங்குகளீன்ற வெண்முத்துகளினுட்பெருக்கமாகியசெவந் தப்புப்பங்கன்கலந்து தோன்றுவது நபிநாயகமிங்கேவந்தால் வஞ்சிப்புட் பங்களே நீங்கள் பெண்ணின்பேரைக்கொண்டிருப்பதால் அவர்களைநெ ருங்கியணையவேண்டாமென்று அகழிதன்கைகளினால் முன்வந்துமறை ப்பதுபோலவும், நபிநாயகம்நம்மிடத்திற்கு வந்தார்களேயென்று அக ழிபுதியபந்தவிட்டதுபோல் வெண்சாமரைகளவிரிந்துதோற்றவும் அத னோடுசெந்தாமரைகள் விரிந்திருப்பது நபிநாயக மவர்களிருக்கிறதற்கு அகழிஇரத்தினபீடமிட்டதுபோலும், மகரமீன்கள் வாலடிபுதிதல் மத் தளமாகவும், வானைமீன்கள்பாய்தல்வாணமாகவும், விரால்மீன்கள் குதித் தல் சிரம்பமாகவும், இரூல்களெழும்புந் தொனிகுரைவையாகவும், வல ம்புரிச்சங்கின் தொனி சங்கீதராகமாகவும், அகழிகவியாண விடுபோலு மிருக்கக்கண்டு, நபிநாயகமவர்கள் மனமகிழ்ந்தார்கள். மகிழ்ந்து,

தங்கள் திருவாயைத்திறந்து கடல்வளைந்தபூமியையொரோகுடை க்கிழரசாண்ட நபிசுலைமா னலைகிஸ்ஸலா மவர்களுக்கு மேலானவோர் அற்புத மின்றையதினஞ்செய்ய என்னுலே யேனுமென்றுசொல்லித், தனக்கிணையிலையென்பதா யலையிரைச்சலிட்டுக்கொண்டிருக்கும். அவ் வகழியின் தண்ணீரின்மேலே தங்கள்மேலிருந்த சவுக்கமான இலேஞ் சியைவிரித்ததினமேலே தாங்கள் முதலிலேறிப்பின்னர்மலைக்கொப்பான தோளையுடைய அவிநவியல்லாகு அன்கவர்களைஅம்பிபுனு மகுதீக்கரீபு அறம்பிபுனுதையானை காலிதுறவியல்லாகு அன்கவர்களை ஆகிய இந்நா ன்குபேர்களைபு மேறும்படியாகச் செய்து அகழின்பேரில்விரித்த, அந் தயிலேஞ்சி யோர்கப்பலாகவும், அங்கோடுகிறமுதலையும் இரூல்மீனும் வவலாளாகவும், ஊதைக்காற்றென்ற இராஜன் ஊன்று கோலைப்போ லேயுன்றி மிகுசக்கிரமாய் நடரத்த இலேஞ்சியோடிப்போயினது.

இவ்விதம், இலேஞ்சியின்மேல் நபிராயகம் நாலுபேருடனேபோ குங்காரணத்தைக், கோட்டைமதளின் மேலிருக்கிற கார்பிரீன்கள்க ண்டு அவர்கள்நெஞ்சஞ் சாவடித்தவர்களுக்குத் துடிப்பதுபோலேது டிதுடித்துமுகங்கரிந்தவர்களாகி இதுமுகம்மதுடைய வஞ்சகமென்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். இருக்கும்போது, தீனில்விசுலாத்திற் குரிய நபிராயகமவர்கள் அகிழியினுடைய அந்தக்கரையைபித்துஇல ஞ்சைவிட்டுக் கீழிறங்கிக்கார்பிரீன்கள் கோட்டைவாயிலிற் கிட்டிருக் குங் கருங்கற்கதவைத் திறப்பார்களென்று மகிழ்ச்சியாயிருந்துபார்த் தார்கள்; பார்த்துக் கார்பிரீன்க ளக்கதவைத் திறக்காதபடியினாலே பகை யில்லாத தங்கள் கூடப்போன நாலுபேருடனையும் வாயிலடியிலே போய்நின்றுசொண்டு நூறுபேர்களாற்றள்ளக்கூடாத வொன்பதுமுழ அகலமும், பதினாறுமுழநீளமுமுள்ள அந்தக்கருங்கற்கதவைத் தங்கள் முட்டுக்குரீண்டு செந்தாமரையைப் போல்மிருதுவாயிருக்கும் வலது கையின விடித்துத்தள்ளித்திறக்கச்செய்து புட்பமாலையணிந்த நான்கு பேருடனே யுள்ளேபோய் அங்கிருப்பவர்கள் காதசெவிடெடுக்கும் படியாய்த் தக்குபீறு முழக்கினார்கள். அதுகேட்டுச், சத்துருக்களோடி போய் இறவுசுல்குலுக்கு இச்செய்திகளைச் சொன்னார்கள். அதுகேட்டு டனே நமதுசேனைகளெல்லா மிந்தட்சணமே யெழுப்புங்களென் றுக்கி யாபித்தான், உடனே, எட்டுத்திக்கு யானைகளும், பூமியும், மலைகளும் குலுங்கும்படியாய்ப் படைக ளெழுந்துவந்தன.

அதுகண்டு, நான்குதிக்கினும்கீர்த்திபரவிய நபிராயகமவர்கள், கா லிதுறவியல்லாது அன்கவர்களையழைத்து அல்லாவுடையவாளாகியகா லிதே, நீர்போய் நமதுசேனைக்கடலார்களை, அகிழியை நெருங்க அக்க ரையில்வந்திறங்கும்படிச்சீக்கிரம். சொல்லிவிட்டு வாருமென்றுசொன்னா ர்கள், அதுபோலே. காலிதுறவியல்லாது அன்கவர்கள்வந்து அசஹாயி மார்களைக்கூவி, அகிழியோரம்வந்து நிற்கச்சொல்லிவிட்டு நபிராயகத் தினிடம் வந்தார்கள். அப்போது, அகிழ்க்கரை யறிக்கவந்த அசஹாயி மார்கள் நபிராயகம் நான்குபேருடனே கோட்டைக்குள்ளேபோனா ர்களே, போனஇடத்தி லெவ்விதமாகுமோவென்று மனமகிழ்ச்சியடங் கிநிற்க, இங்கே கோட்டைக்குள்ளே மேகக்குடையுடைய நபிராயகத்தி னிடத்தில் இறவுசுல்குலுமவன்சேனைகளுங்கடற்போலவந்து சண்டை யைநெருக்கினபோது! அவிறவியல்லாது அன்கவர்களோர்சிக்கெறானது யானைக்கூட்டத்தில் விழுந்துழக்குவது போலே, தக்குபீர்முழக்கிச்

சத்துருக்களை யோர்பக்கம் நின்றவெட்டினார்கள். அறம்மிபுனுதையா னுஞ் சண்டையிலே சலிக்காமல் வெட்டுகின்ற காலிதுறவியல்லாகு அன்கவர்களு மோர்பக்கம் நின்றவெட்டினார்கள், அதனலெவ்விட மும் இரத்தப்பிராவாக மோடத்தீன்தீன் முகம்மதாவென்றுசொல்லி அம்றிபுனு மகுதீக்கரீபும் வெட்டினார்

இவ்விதம் நான்குதலைவர்களும், அல்லாவுடைய மருலவர்கள் பேரிலே காபிரீன்களான படைக்கடல்மோதாமல், மலையினலாகியவே லிபோலே நான்கிடமும் சூழநின்று வெட்டினதினாலே, பிணங்கள் மலைபோலே குவிர்தன. அப்படிக்கிறந்த பிணமலையினுடே யெதிர்த் துநிற்கிற இறவுசல்கூலை அறம்மிபுனுதையானடுத்துச்சிங்கம்போலே கெர்க்கித்துப் பிரகாசமானவாளினாலே பார்ப்பவர்கண்கள்கூச வெட் டும்போது காபிரீன்கள்சேனை நெருங்கிவளைந்து அவரைச் சிறைவா ரிக்கொண்டு போவதை யலிறவியல்லாகு அன்குகண்டு, அம்றிபுனு மகுதீக்கரீபு றவியல்லாகு அன்குவைபார்த்துச் சீக்கிரம் நீர் பின்னால் தொடர்ந்து போமென்றேவினார்கள், இதுகேட்டு அம்றிபுனுமகுதீக் கரீபு அகழின் கரையில்வந்து பார்க்கச்சே, அக்கரையில்மிகுந்த புக முடைய முசிவிமானவர்கள் குதிரைகளின் பேரிலே சவாராகிக் கடலை ப்போல் இறைந்து நிற்கக்கண்டு, தம்முடைய அப்தைப் பெயர்சொல் லிக்கூவி என்கையிற்பிடிக்கும் வேலாபுத்ததினுடனே, நானேறுகிற கத்தாறென்னுங் குதிரைக்குக்கல்லணையிட்டுக் கடிவாளம்பூட்டி யங் கவடிபோட்டு, அதின் மேலே நீயேறி யகழிடைப் பாயவிட்டுக்கொ ண்டுவாவென்று சப்தித்துச்சொன்னார் அதுகேட்டுப் பயலுடனே, குதிரையைசோடித்து மேலேசவாராகி அகழ்க்கரையில்வந்து, அக் குதிரையே யோர்த்தட்டுத் தட்டினவுடனே அஃதன்பது முழ அக்ல முடைய அவ்வழியைக் கடந்து தன்மேலிருக்கும் பயலோடும் வந் தது.

அப்போ தம்றிபுனு மகுதீக்கரீபுசண்டு மிகுந்தசந்தோஷமாகிக் குதிரையின்மேலேறிக் கையிலேமுப்பதுமுழவேலை யேந்திக்கொண்டு சத்துருக்கள் படைக்கூட்டத்தில்வானத்திலிருந்து இடிவிழ்வது போ லே குதிரையை நடாத்திப் போய்ப்பாய்ந்து சின்னாபின்னமாகும்படி வெட்டிக்கொண்டு அறம்மிபுனுதையானேச்சிறை கொண்டுபோகின் றோரிடத்தில் நெருங்கி யோர் நொடியி லெழுபது சத்துருக்கள் சாகு ம்படியாய் வெட்டிவிழ்த்திவிட்டு மற்றகாபிரீன்களை நெருக்கியடித்து

த்தூத்திப்போட்டு, அறம்மியுனுதையானை மிகுதுரிதத்திலே சிறை மீட்டுக்கொண்டு வரும்போதிலே சத்துருக்கள் மிகுபோர்களும் இறவுசுல்கூலும் நபிராயகமவர்களை வளைந்து நின்று பயமில்லாமற்சண்டைசெய்வதைக் கண்டேங்கி (கவுக்கலாச் சொல்லிக்கொண்டு) நெருங்கும்போது அங்கே காலிதுறவியல்லாகு அன்கவர்கள் கடற்போன்ற காயிரீன்கள் சேனையை அதல் குதலமாகவெட்டவும் அவர்கள்மேலே முப்பது சிறுகாயம் பட்டிருக்கவுங் கண்டு திடுக்கிட்டு நெருங்கும்போது நபிராயகமவர்கள் பூமியில்மண்ணெடுத்துக்காயிரீன்கள்படைமேலே வீசவும், அப்படிமண்வீசியவுடனே சத்துருக்களெல்லாமுறிந்து, அய்யோ, அந்தோ அப்பாவுென்றுசொல்லிக் கொண்டோடவுங்கண்டு மகிழ்ந்து சலவாத்துச் சொல்லினவர்களாய். நபிராயகமவர்களின் திவ்விய பொற்பாதகமலங்களை யடுத்துக்கண்டார்.

அப்போதுநபிராயகமவர்கள் அம்றிபுனுமகுதீக்கரீ பாவைப்பார்த்துச் சபிதிராஜரே, நீர் அலியாரைப்பாருமென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டு, அம்றிபுனுமகுதீக்கரீபாவும் அறம்மியுனுதையானுஞ் சீக்கிரம்போ பார்க்கச்சே அலிறவியல்லாகு அன்குசத்துருக்கள்படைபிடுமேலே சிங்கத்தைப்போல்தின்று தக்குபீறுசொல்லிவெட்டக்கண்டு, தாங்களிருவரு மாண்கூட்டத்திலே புலிகள்சாடினதுபோலேஜூடிமுன்பின்பாராமல் வெட்டினார்கள். அப்போது காலிதுறவியல்லாகு அன்கவர்களும் அவ்விடத்தில் நெருங்கி வெட்டினார்கள். இவ்விதம் நான்குதலைவர்களும் நின்று தக்குபீர், தகுலீனு கொச்சித்து முழக்கி வெட்டினதினுற் சத்துருக்கள் முறிந்து பிழைத்தோம் பிழைத்தோமென்றோடினார்கள், பின்னர் நான்குதலைவர்களும் சொல்லியதக்குபீரசப்தத்துடனே, மும்மண்டலங்களும் புகழுசின்ற எம்மாண்டகை முகம்மதுசல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்களின் பொற்பாத கமலங்களில்வந்துபணிந்துநின்றார்கள் அன்றையதினம் கோட்டைவாசற்குள்ளே துழைந்து அலிறவியல்லாகு அன்கவர்கள் முதலியநான்குதலைவர்களும் வெட்டியவெட்டினாலே (5000) காயிரீன்களிறந்தார்களென்று ருபிகுறவியல்லாகு அன்கு சொன்னார்கள், அப்போதுஅகிழ்க்கப்புறம் நிற்கிற முசிவிமானவர்களையாவரும் கோட்டைக்குள்ளே நபிராயகமவர்களும் நான்குதலைவர்களும்போய்நேர மிகவுமாச்சகீதே அங்கேயென்னவிதம் நடக்கிறதோதெரியகில்லையே யென்றுகவனமாக நிற்கும்போதுமுற்படவந்து அவ்வசுஹாபிமார்களை யகிழியோரம் நெருங்கிநிற்கச்

சொன்ன காலிதுறவியல்லாகு அன்குவினுரூபம்போலே இபுலீசு லகி
தைத்துல்லா தன்னுடைய மாயாவினோதவித்தையினால் மறுரூபங்கொ
ண்டு மக்கராகவந்து கோட்டைக்குப்புறத்தே அகழியோரத்தில் நின்
றுக்கொண்டு, அங்கேநிற்கும் அசுஹாபிமார்களைப்பார்த்து, ஒகோ!
முசிலிம்களேயென்று சப்தித்துக்கூவி நபிநாயகத்தளவிலே அல்லா
குத்தஆலா வுங்களுக்கு மிகவும் வலுப்பமான கூலியைத்தருவானாக
வு மென்றுசொல்லி மிகவு மிரக்கமாக அழுதான். அதுகேட்டு, அசு
ஹாபிமார்களடங்கலும் நபிநாயகத்திற்குச் சண்டையிலேயாதேனும்
கெடுதிவந்து சம்பவித்ததோவென்று மிகுந்த துன்பமுற்றவர்களாகக்
கலங்கிக் கசங்கியமனத்தர்களாகக்கதறியழுது இதுநாள்வரையிலும்
நபிநாயகம் நமக்குக்காவலாய் இரட்சிக்குங் கிருபையையுடையவர்களா
க இருந்தார்கள். நாமுமவர்களுக்கு ஏவலாளாக இருந்தோம் இப்
போது நாம்செய்தபாவமோ, அல்லது தலையின்னிதியோ நமக்கிவ்வி
தம்வந்து சம்பவித்தது இனியிங்கே நயக்கென்ன இருக்கிறது திரும்
பிப்போவோமென்று புலம்பிப் புலம்பியழுதார்கள்

அப்போது நபிநாயகமும்நான்கு சுத்தவீரியரும் அகழிக்குப்புற
த்தேயிருக்கும்நமதுசேனைகளை பார்ப்போமென்றெண்ணி அழகான
அகழியோரத்தில்வந்துநின்றுபார்க்கும்போது அந்த அகழிக்கரையி
ல்முசிலிம்கள் நின்றழக்கண்டார்கள் அதின்பேரில், அவிறவியல்லாகு
அன்கவர்கள் அழுகிற அசுஹாபிமார்களே யுங்களுக்கு அவ்விடத்தி
லமும்படியான துன்பமென்னவந்து நேரிட்டதென்று கேட்டார்கள்.
அதற்கவ்வசுஹாபிமார்கள், அவிறவியல்லாகு அன்கவர்களுக்கு கா
லிதுறவியல்லாகு அன்குவந்து சொன்னசொல்லிவைகள், அதனாலே
நாங்களிப்படித் துயரக்கொண்டழுகிறோமென்று சொன்னார்கள். அது
கேட்டு, நபிநாயகமவர்களும், மற்றமூன்றுபேர்களும் காலிதுறவியல்
லாகு அன்கவர்களைப்பார்த்து: ஒகே காலிதே நீரேனிர்த்தப்படி தகா
தசொல்லீச் சொன்னீரென்று கேட்டார்கள் அதற்குகாலிது றவி
யல்லாகு அன்கு இப்படியானசொல், இன்றுமுதல், என்னைக்கு மென்
மனதிலும், வாக்கிலும் சொல்லிலும் வராமல் நபிநாயகமவர்களின்
துஆபறக்கத்தினால், அல்லாகுத்தஆலா, காத்துக்கொள்வானாகவென்
றுண்மையாகச்சொன்னார்கள்

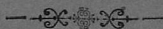
அதுகேட்டுச் சிறுபாவம், பெரும்பாவங்களை விட்டும் நீங்கிய
நபிநாயகம் முகம்மதுசல்லல்லாகு அலைகிவசல்ல மவர்கள் திருவாக்கி

னாலே அசுஹாபிமார்களைக் கலங்கும்படியாக இந்தசொற் சொன்ன துகாவிதுடைய வேஷங்கொண்டு இபுஸீசு லுனத்துல்லா சொன்ன சொல்லே யல்லாமல் வேறில்லையென்று சொன்னார்கள் அதுகேட்டு யாவர்களுமன மகிழ்ந்தார்கள் அப்போது நபிநாயகமவர்கள் தங்கள் கூடநிற்கிறவர்களைப்பார்த்து அசுஹாபிமார்கள் யாவருங்கோட்டைக் குள்ளே வருகிறதற்காகச் சுருக்கியிழுத்துக்கட்டி யிருக்குமாப்பாலத் தையெடுத்து அகிழின்பேலேபோடுங்களுென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டவர்கள், அப்பாலத்தை யிழுத்தார்கள் அதுகொஞ்சமு மசையாமலிருப்பதைக்கண்டு, நபிநாயகமவர்கள், தங்களிள் இராஜா னுவாகுவென்னு முட்டுக்குகீண்ட திருக்கையினாலந்தச் சுருக்குப் பாலத்தைத்தூக்கித் தண்ணீரின்மேலே போட்டார்கள். உடனே, அப்பாலத்தின் பேரி விக்கணையிலிருந்த அசுஹாபிமார்கள் யாவரு மேறிவந்து. எட்டுத்திக்கும், பதினாலேகமும்புகழ் அழகிய நபிப் பட்டம்பெற்ற முகம்மதுசல்லல்லாகு அலைகவசல்லமவர்களின் பாத தாமரையைக் கண்டு, பணிந்து, நான்குதலைவர்களோடு மனமகிழ்ச்சி யால் நபிநாயக மவர்களைப் புகழ்ந்தார்கள்.

அகிழ்கடந்த சருக்க-முற்றிற்று.

சுகைறால் ஆமிறைவெட்டு மப்துத்தார் வதைச்சருக்கம்

எழுசீர்க்கழிநெடி. லாகிரியலிருத்தம்.

பொன்பரவியமெய் முகம்மதுநபியின் புகழணியோங்கிய தோழர் மின்பரவியகை வேலசிதாங்கு மேலவர்பொரு படைக்களத்திற் றுன்புறுகுபிராணியினி லுயர்ந்த சொல்லொடுந் தடிந்துநின்றூர்த்த அன்புறும்சுகைறலாமிறை வெட்டுமப்துத்தார்வதையினை யறைவாம்.

இதன்பொருள்.

பொற்பிரகாசம் பரவித்தோற்றுஞ் சரீர வஜீகரத்தையுடைய நபி முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகவசல்லமவர்களின் அழகியபுகழோங்குந் தோழர்களான அசுஹாபிமார்களென்கிற மேலோர்கள் பிரகாசம்பொ

ருந்திய வேலாயுதம் வாளாயுதம் கையிலேந்திநின்று உயுத்தஞ்செய்யுங்களத்திலே, துன்பம்பொருந்திய காபிரீன்களின் படையணியில், உயர்வாகிய வசனத்தோடும் நெருங்கிநின்று வெட்டின அன்புபொருந்திய சுகைறல் ஆமிறவர்களை வெட்டிய, அப்துத்தாரொன்பவன் வதையர்கியதைச் சொல்லுகின்றோம்.

சரித்திர வசனம்.

வள்ளலாகிய செய்துல் கெளனைன் ஷபீகுல்முதனபின் முகம் மது முஸ்தபா றகூல் சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்களின் படை வீரர்கள் குதிரை முதலிய சகலவைகளோடு முதற்கோட்டை வாசலுக்குள்ளே வந்துகூடினார்கள். அதைக்கண்ட காபிரீன்களுடைய காலாட்படைகளுந் குதிரைவீரர்களும் வெள்ளப் பிரவாகமாகவந்தார்கள்; வந்த காபிரீன்களில் நின்றும், அப்துத்தாரென்னுஞ் சுத்தவீரியன், முசிவிம்களோடும் வந்தெதிர்த்து, ஒவ்வொருவராகப் பத்து முசிவிம்களைக் கொன்றான். அதுகண்டு, சுகைறல் ஆமிறென்னும் அசுஹாபியானவர், அந்த அப்துத்தாரைபெதிர்த்து இரண்டுபேர்களுந் தங்கள் தங்கள் குதிரையை முன்னும் பின்னும் ஏறிஇறங்கவிட்டு வாளைச் சுழட்டி விசிக்கொண்டு சண்டை மும்மதமாகச் செய்யும் போது, அந்த அப்துத்தாரொன்பவன், சுகைறல் ஆமிறுடைய குதிரையின் கால்களை வெட்டினான். அக்குதிரை பூமியில்விழுந்ததால், சுகைறல் ஆமிறுகுதிரையில்லாமற் பாதசாரியாய்ச் சிங்கத்தைப்போலே சிறிச்சிறி விழுந்து சண்டைசெய்தார். அதுகண்டு; அப்துத்தாரொன்பவன்பயந்து குதிரையைத் தட்டிவிட்டுக் கொண்டோடினான், அப்போது, சுகைறல் ஆமிறு, ஓடுகின்ற அப்துத்தாறுடைய குதிரையின்வாலைப் பிடித்திழுத்து வலித்தார். அதனாலே, அக்குதிரை செத்துப்போனது, உடனே, அப்துத்தாறு மறுகுதிரையின்மேலேறிவந்து, சுகைறல் ஆமிறுடன் சண்டைசெய்தான். அதுகண்டு அலி மலியல்லாகு அன்குசொல்லக்கேட்டு, அம்றிபுனு மகுதீக்கரீபா, ஒரு குதிரை கொண்டுவந்து சுகைறல் ஆமிறவர்களுக்குக் கொடுக்குமுகதாவில் அப்துத்தாறுடைய வெட்டுமுந்திச் சுகைறல் ஆமிறுமேல் விழுந்து, அவர்ஷகீதாஓச் சுவர்க்கஞ்சேர்ந்தார்.

அதுகண்டு, அம்றிபுனுமகுதீக்கரீபா தாம்கொண்டுபோன குதிரையுடனே அசுஹாபிமார்களணியில் வந்துவிட்டார். பின்னர் அந்த அப்துத்தாரொன்பவன் தானிருக்குங் குதிரையை, வலசாரி, இடசாரி விட்டு அல்லாகுத்த ஆலானினருள்பெற்ற அசுஹாபிமார்களைச் சண்

டைக்கழைத்தான். அதற்கு, அசுஹாபிமார்க ளொருவரும் நான்கு
 னென்று முன்னேறிப் போகாமலிருப்பதைக்கண்டு நபிநாயகமவர்க
 ளினுத்திரவின் பிரகாரம் அலிஹலியல்லாகு அன்கவர்கள் துல்து
 லென்னுங் குதிரையிலே சவாராய்த், துல்புக்கரென்னும் வானையுரு
 விச் சுழட்டி வீசிக்கொண்டு போனபோக்கிலேயே, அந்த அப்துத்
 தாறிடைய தலையிலொரு வெட்டு வெட்டினார்கள். அந்தவாளானது
 அவனையுமிருதுண்டாகப் பிளந்து, அவனேறிய குதிரையை மிரு
 துண்டாகப் பிளந்து சிழ்ந்தியிலும்போய்ப் பூமியைத்தாங்கும் ஆயி
 ரம் கொம்புகளுடைய கானைமாரும் நடுங்கும்படி பாய்ந்தது.

அப்போது, இராஜாக்கள் வந்து பாதம்பணியுகின்ற நபிநாயகம
 வர்கள், தங்களின் திருவாயைத்திறந்து மருசரான, அலிஹலியல்லாகு
 அன்குலை வாருமென்றழைத்தார்கள். உடனேயவர்கள் ஷாமுதே
 சத்திற்குப் போகும்வழியிலே பாம்புவந்து பணிந்த தங்கன்மாமரூர
 கிய நபிநாயகத்தின் பாதமடுக்கவந்து பணிந்தார்கள். அப்போது,
 பாவி இறவுசுல்குலுடைய அடப்பக்காரனான பெரல்லாத குமைறத்
 தென்பவ னீண்டவாளும், நீண்ட கேடகமும், கொடியுங்காட்டிக்
 கொண்டு சீரெலென்றுவந்து முசிலிமானவர்களைப் பார்த்து, ஒகே
 தினைவர்களை நானுகிறவன் மதர்த்தயானேபோன்ற இறவுசுல்குலி
 ராஜனுடைய அடப்பக்காரன்; ஆகையாலுங்கள் முகம்மதுடைய
 அடப்பக்காரனான, அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரியை யென்னேடும்
 உயுத்தஞ்செய்ய வரச்சொல்லுங்கள். அவனை நான்வெட்டி நாய்நரி
 க்கு விருந்திட வேண்டுமென்று மிகுந்த வாய்மதம்பேசினான். அது
 கேட்டு, அம்றினுவுமையத்துல் லமீரி கடுங்கோபமாகப் பலபல ஆயு
 தங்கையுமெடுத்தணிந்துகொண்டு வாயுவேக மனவேகமுள்ள குதி
 ரையின்மேலே சவாராகி, யக்குதிரையை நடாத்திக்கொண்டு விரை
 வாகப்போய், குமைறத்துடைய முன்னிலையாகி 'அவனைப்பார்த்து,
 எடா, பயலே! இறவுசுல்குடைய மகன் சுந்தலத்தைக் கொன்றது
 நாளுக்கும; ஆதலாலிப்போது என்னுடனெதிர்த்துச் சண்டைசெய்
 பவன் யாரென்று அதட்டிக் கொச்சித்துக் கேட்டார்.

அப்போது, குமைறத்தென்பவன் அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரி
 யைப்பார்த்துக், கிர்த்தியுள்ள எங்கள் இறவுசுல்குல் இராஜாவுடையமக
 னையுபாயமாகவதைசெய்தசதிமாயைக்காரனே! அந்தப்பழிக்குப்பதிலா
 கஇப்போதேயுள்ளை நான்வெட்டிக் கொன்றுபோட்டு, இந்தபூமியிலே
 இன்னுன்மகனின்னானை, இந்நாளிலிந்தவிடத்திலே, சதிமானயஞ்செய்த
 இன்னானை, இந்ததலத்திலே, இன்னுன்கொன்றானென்று சத்ருக்கள்

என்தேசத்தாருங் கீர்த்தியாகச்சொல்லும்படி செய்வேனென்றுசொன்னான்; அதுகேட்டு, அம்றிபுனுவுமையத்துல்லமீரியவர்கள் மிகுகோபமாய், அந்தச்சத்துருவான குமைறத்தைப்பார்த்துவடாகுமைறத்தே முன்னருங்களிலுள்ள காயுமென்பவனை வெட்டியமுறைபோலே யுண்ணையு மின்றைக்குவெட்டிக் கொல்வேனென்று சத்துருக்கள்தலைவனான அந்தக்குமைறத்துப் பயப்படும்படிசொன்னார். அதுகேட்டுடனேயவன் ஆயுதங்களைச்சுழற்றிக்கொண்டெதிர்த்தான் அதுபோல அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரியுமெதிர்த்தார்; எதிர்த்துஇரண்டுபேருங்குதிரைகளைச் சக்கராசாரியாக்கிப் பந்தைப்போலேகுதிக்கச்செய்து வாள், வேல், சக்கரம், வில்லு, அம்பு, கேடங்கொண்டு அனைகஞ் சண்டைசெய்து, ஆயுதங்களைத்துண்டாடிவிட்டுப்பின்னர், வாகனத்தைவிட்டும் பூமியிலேகுதித்து ஆயுதங்களை யெறிந்துவிட்டுமலையும்மையும்வந்து, ஒன்றாகமோதினதுபோலும் யானையும் யானையு மடித்துக்கொண்டதுபோலும் இருவரும்பார்த்தகண்கள் பூக்கும்படியாய் மலயுத்தஞ் செய்தார்கள். அதுகண்டு சத்துருக்கள்கிலர் அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரியைச் சிறைவார வெண்ணிறெருங்கினார்கள்.

அப்போது அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் தாங்களேறியிருக்குந்துல்துல்லென்கிற குதிரையை மின்னலைப்போலே லபறக்கவிட்டு அம்றிபுனுவுமையத்துல்லமீரியவர்களையழைத்துத்தங்கள்பக்கமாக்கிப், பானியான குமைறத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு நபிராயக மிடத்திற்குவந்தார்கள்; அதுகண்டு, சத்துருக்கள்கடலைப்போலேபறந்து நெருங்கினார்கள். அப்போது முகிலிமானவர்களும்நெருங்கிச்சூரியனின் பிரகாசம்குதித்து நடக்குங் குதிரைகளின் காற்றாசியால் மறையும் படிக்கு, அவைகளைநடாத்தி யிடிவானுக்கொப்பானவாளாலும் வேலாலும்மற்றும்ஆயுதங்களாலும், வெட்டியுங், குற்றியும், சத்துருக்களினிரத்தம் பூமியிலேமழைபெய்தோடும் நீரைப்போலோட வாக்கினார்கள். அதனோடும் அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் துலபுக்கரென்னும் வாளாலும் அம்றிபுனு மகுதீக்கரீபா அவர்கள்முப்பதுமுழுவேலாலும் முன் பின் பாராமலும், கையாரும்லும்வெட்டியுங்குத்தியுங்கொன்றார்கள். இவ்விதத்திலன்றையதினஞ் செய்தசண்டையிலே சத்துருக்கள் (1050) பேர்களிறந்தார்கள். அப்படி இறந்தவர்களுயிர் நரகம்பேரகவும், அவர்களின் சரீரம் நாய்நரிதின்னவுமானார்கள், முகிலிமானவர்களும் (120) பேர்கள் ஷகீதாசுச்சவர்க்கம்புகுந்தார்கள்.

சுகைறல் ஆமிறைவெட்டு மப்துத்தார் வதைச்சருக்கம்,முற்றிற்று.

கு ச ஆ வ ரு ச ரு க் க ம் .

எசீமுர்க் கழிநெடி லாகிரியவிருத்தம்.

சுந்தரநி முகம்மதர்க்குப் பகைஞன்சொல்லரும் நவசுல்குல்தனக் குப், புந்தியற்றுவதவிக்காய்ப்பெரும் படைகள்போர்செயப்பொருள்வா மீறி, யந்தகன்குசஆ முதல்முன்றரசவனியிற்றாசெழுந்துயர், வந்து வம்பிருக்குங்குபிர்ப்படைசேர்தவாறினை யெடுத்தினிதுரைப்பாம்.

இதன்பொருள்.

அழகிய நபிநாயக முகம்மதுசல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்களு க்குப் பகைஞனாகிச், சொல்ல அரிதான கெடுதியுற்றிருக்கும், இறவு சுல்குலுக்காகப்புத்தியற்றுப் பொருளாசைமீறியுதவிக்காகப்பெரும்ப டைகளைத் திரட்டிக்கொண்டு சண்டைசெய்யவேண்டிக்குருடனாகுச ஆமுதலான மூன்றுஇராஜாக்கள் பூமியிலின்றுந் தூசியெழுந்துஆகா யத்திலுயரவந்து வம்புத்தனமிருக்குங் குபிர்ப்படையுடனே சேர்த்தவ ரலாறுகளை யெடுத்தினிமையாகச் சொல்லுகின்றும்.

சரித்திரவசனம்.

எல்லா வல்லமையுமுள்ள அல்லாருத்த ஆலாவுடையறகுலுமாய் ஆலத்துக்கெல்லாம் நபியுமாய்விளங்கு முகம்மது சல்லல்லாகுஅலை கிவசல்லமவர்கள் இரண்டுபாளையத்திலும் இறந்த தொகை பிவ்வளவெ ன்றறிந்து, அல்லாருத்த ஆலாவைச்சுக்குறு செய்துமனமகிழ்ந்திருந் தார்கள். அப்போது, இறவுசுல்குல், தனதுபடையிலிருந்த தொகை யைக்கேட்டு மனங்கலங்கி திகில்கொண்டவனாகத் தனது படையவர் கள் ழாவரையுமழைத்து அவர்களைப்பார்த்து, ஒகேசுத்தவிரியர்களே சண்டைசெய்யும்போது நமதுபடைகள் சாவுகிறதுடன் தோற்பும், முகம்மதுடையபடைகள் வெற்றியுமாகிறவிதமென்னவென்று மிகு கோபமாகக்கேட்டான். அதற்குப் படைவீசியர்களையாதாமொருஜவா பும் சொல்லாதிருந்தார்கள் பின்னர், இறவுசுல்குல், சிக்காசிக்கு, பனீ சகைபு, பனீமாசிம் என்னுமூன்றுகனையாரிலே மிகுந்த வீறுள்ள, இதிரிபு, ஆரிது, குசஆ, என்றமூன்றுபெலத்த இராஜாக்களுக்குங் காகிதமெழுதினான், அக்காகிதவாசக மென்னேனில்,

மதினத்தரசனான முகம்மது என்னுயிருக்குயிரானமகன் சுந்தலத்தை யுந் கொலைசெய்து பின்னர், என்னுயிரையும்வலுத்துக்காரமாக வந்துபிடித்துக்கொண்டான். ஆதலால், இப்பகையைத் தொலைக்கநீங்கள்வராமலிருந்தால் இனியுந்க ஞார்களையும் வந்துபிடிப்பான். அங்கிருக்குஞ் சிறப்புக்களை யெல்லா மழிப்பா னாதலால், அப்படிவருமுன்னே யெதிரேறிச்சண்டைசெய்ய நீங்கள்யாவரும்வருகிறதுமிருந்த ஏற்றமாயிருக்குமென்றுவாழ்த்தி அறபெழுத்தாலெழுதி முடித்தகாயிதத்தை மடித்துமுத்திரையிட்டு, அதன்மேலேதனதுதாடி ரோமமிரண்டினால் விரிந்துகட்டித்தன்மக்களிலே, துஹாமாவென்பனையழைத்து அவன்கையில் அந்தக் காயிதத்தைக்கொடுத்து, மூன்று இராஜர்களுடைய பெயரையுஞ்சொல்லி இவர்களை நீபோய்க்கண்டு கடித்ததையவர்களுக்குக்கொடுத்து, வணக்கமாய் மரியாதையுடனே வேண்டியதிரிவிழமுதலானதுஞ்செலவிடுவோம் தாங்கள்படைசளுடனே வரவேண்டுமென்று அன்பாதரவுசொல்லிவரும்படி செய்யென்றுசொன்னான். அதுகேட்டுத், துஹாமத்தென்பவன் சீக்கிரம் குதிரைமேல் சவாராகி அதனை நடாத்திக்கொண்டு, அம்மூன்று இராசர்களையும், தனித்தனிகண்டு, தகுதியானசொற்களுடனேதாட்சிசெய்து மகிழ்வாகத்தன்றகப்பன் இறவுசுல்குல் கொடுத்தகடிதாசையெடுத்து மரியாதையுடனே கொடுத்துச் சொல்லவேண்டிய பக்குவப்படி யாவையுஞ்சொல்லி அவர்கள் ஆசைகொள்ளும்படியாய்ப்பொருளாசையுங்காட்டிச்சொன்னான். அது கேட்டவ்விராஜாக்கள் துஹாமத்துச்சொல்லிய சொற்களாமனத்திவிருத்திப் பொருளாசையைப் பெரிதாகக்கொண்டு, அவர்களுக்குப் பாவமென்கிற நேரவுபிடிக்கும் விதிகளளவராதலால் லட்சத்திருபது னாயிரங்குதிரை விரியர்களுடனே பலவிருதனங்களும் ஆயுதபாணிகளும் பிடித்தகையாய், விரைந்து பூமி நடுங்கும்படியாய் வாகனாதிகளான தேர் முதலியயாவையுமடமென்று கெர்ச்சித்துவரணரைவிட்டுப்பிரயாணமாய் நடந்தார்கள்.

இவ்விதம் வருகின்ற இராஜாக்கள் மூன்றுபேரில் மிகுந்தபாதகமுந் கொடுமையை யு முடையவன், இன்னும்பேர்பெற்ற வில்லாயுதத்தையும், அடுக்கம்பு, சராம்பு, இரகம்புகளையு முடையவன், இன்னும் இருகண்ணுமில்லாத அந்தகன், குசுஆவென்னும் பெயரையுடையவன் 20000 குதிரைப்பதாநியுந் தலைவர்முதலிய வீரருந் தன்னைச்சுழக்கொடி, குடை, முதலிய விருதினத்துடனே பேரிகைடம்மாமுதலிய வாத்தியங்கள் கெர்ச்சிக்கக்கடலெழுந்து வந்ததுபோலே, தன்னுரைவிட்டுமுந்துவந்தான். அதுகண்டு இறவுசுல்குலுடையமகன், துஹாமத்

தென்பவன் மனமகிழ்ச்சியா யுதவிப்படைகள் பிரயாணமாகி வருகிறதை முதலிலே தன் தகப்பனுக்குப்போய்ச் சொல்லும்படியொருவனைச் சீக்கிரத்திலனுப்பினான். அதுபோலவனுஞ் சீக்கிரம்வந்து பாதகன் இறவுசுல்கூலுக்குச்சொன்னான் அதுகேட்டு, இறவுசுல்கூல் மிகவுமகிழ்ந்து நமக்குஉதவிக்குப்படைவருகிறதென்ற மதர்ப்புக்கொண்டுவேங்கைப்புலியைப்போலே வீராப்புற்றவனாக இருந்தான், அப்படியிருக்கச்சே,

அங்கே, படையுடனே வருகிற, குசுஆவென்பவன், காடு, மலைகெவிகள் முதலிய, இடங்களைக்கடந்து பாதகன் இறவுசுல்கூலுடைய முதற்கோட்டைவந்து அவனைக்கண்டபோது, அவ்விறவுசுல்கூல்குசு ஆமுதலிய யாவருக்கும், அறுசுவை பொருந்திய விருந்துகொடுத்து உபசாரணை மிகவுஞ்செய்து நின்று, அந்த இராஜர்களைப்பார்த்து, முகத்திலே கைவைத்தவனாக மிகவும் பொருமிப் பொருமி யேங்கியமுதான். அதுகண்டவர்கள், இறவுசுல்கூலைத்தேற்றி யழாதீர், பொறுமை செய்யும், நானையதினமாகட்டும் முகம்மதுடைய படைகளையெல்லாம் வெட்டி இந்தவிடத்தைவிட்டு மோடிப்போகும்படி செய்கிறோமென்று திடவாக்கியஞ் சொன்னார்கள். அதுகேட்டுக் கல்லைச் செம்பைத் தெய்வமென்று வணங்குகின்ற காபிராகிய இறவுசுல்கூல் சந்தோஷங்கொண்டவனாகியிருந்தான். அப்போது சூரியனும் அடைந்தான்; அடைந்தபோது, காபிரீன்கள் மனம்போன்ற இருளெங்கும் பரந்த இரவாகி யாவரு மவரவர்கள், நித்திரை செய்யும்போது தீனில்விசலாமானவர்கள், மனம்போலே பிரகாசத்துடன் சூரியனுதித்தான் உதித்தபின்னர் நபிநாயக முதலிலேநிற்க மற்றவர்கள் பின்னாலே நின்று அல்லாருத்த ஆலாவைத்தொழு தெழுந்து படைலுஸ்துக ளணிந்து, விருதுகள் சூழப் படைக்கலம் வந்தணியணியாய் நின்றார்கள்.

அதுகண்டு, இறவுசுல்கூலுடைய படைஞரும் ஆயுதமுதலியவை யணிந்து உயுத்தப்பிரசன்ன ராய்ப்படைக்களம் வந்துநின்றார்கள். அப்போது, முசிவிமானவர்களிலொவ்வொருவராகப்பத்து பேர்கள்காபிரீன்னுடனேபோய்ச் சண்டைசெய்ய, அப்பத்து பேர்களுயஞ்சுத்துருவராகிய காபிரீன்களில்நின்று மொருதிடத்தவன்வந்து வெட்டிப்போட்டான். அதுகண்டு, முசிவிமானவர்களிலே நின்றும், மிசறிபுனுபை சென்னு மகாசுத்தவீரியர், காபிரீன்கள் வெட்கப்படத்தக்கதான் சில

பயித்துகளை யோதிக்கொண்டு வேங்கைப் புலியைப்போலே போய்ச் சத்துருக்களோ டெதிர்த்துநின்று அங்கேவருகிற காபிரீன்களை ஒவ்வொருவராக (5) பேரைவெட்டிக் குற்றிக்கொன்றார். அதுகண்டு காபிரீன்கள் பின்னடைந்தார்கள்.

அப்போதிவர்கள் அங்கேவந்திருக்கிற குருடனான குசஆ முகதா விற்போய் நின்றுக்கொண்டு, எடா குசஆவே! நீ கூரியதுனையுள்ள அம்புகளினால் வைத்தகுறிதப்பாமல் ஆட்களைக்கொல்லுகிறவனுமே அப்பேர்க்கொத்த அம்புகள்விட்டென்னைக் கொல்லாவிடினுன்னையான் கொன்றுபோடுவேனென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டுக் குசஆ அங்குள்ள தன கூட்டத்தாரைப்பார்த்து குபல உலர்த்து உஸ்ஸாவென்னுந் தேவதைகளினுணை இறக்கக்கொடுமையான வீணையான் கொன்று, நாய், நரி, முதலிய மிருகஜாதிகளுக்குத்தின்னப் போடுவெனன்று சப்தம் கூறினான், அதுகேட்டு, அவன்சனங்கள் அவன்காலடியிலே தாழ்ச்சி செய்தெழுந்து சந்தோஷிக்கொண்டார்கள். அப்போது குசஆவென்பவன், அழகாகியவில்கை யிடதுகையிலெடுத்து வளைத்து நானேற்றிக் குணத்தொளி செய்து பின்னர், நஞ்சிமாத்திலிருந்தெடுத்துச் சீவி மறுபடியும் நஞ்சேற்றியிருக்கும் கூறிய அம்பை வலதுகையிலெடுத்து வில்லிலே பூட்டி அங்குநிற்கும் குசஆ தன்மனிதரைப்பார்த்துவிடிகுதிருக்குமென்கையையும் முகத்தையு மெதிரிகளுக்கு நேரேகுறிப்பாகத் திருப்பிவையுங்கொண்டு சொன்னான் அதுபோ லந்தப்பாவிக்கள் குருடனைத்திருப்பி அங்கேநிற்கிற முசிவிமான மிசுறிபு னுபைசென்பவருக்கு நேராக்கி வைத்தார்கள்.

அப்போது குருட்டுக் குசஆவில்லையிழுத்து அம்பைப்பாய விட்டான். அந்தஅம்பானது, ஐம்பது பேரைத்துளைத்துக்கொண்டுபோய் அங்குகுதிரைமேலிருக்கிற மிசுறிபுனுபைசென்பவருடைய மார்பையுந்துளைத்துருவி யப்புற பூமியிலுமோடினது. அதுகண்டு முசிவிமானவர்கள் யாவருந்நிரண்டு சத்துருக்கள்மேல்விழுந்து ஜனக்காடுபிணக் காடாகவெட்டி யெவ்விடமுமலைபோல குனித்தார்கள் அதனாவிரத்தம் கடலைப்போற்பறந்தோடலாயிற்று இவ்விதஞ்சண்டைநடக்கும்போது, அவிறவியல்லாகு அன்கவர்களும் அம்பிபுனு மகுதீக்கரீபாவும் நித்திரை செய்வதினால் முசிவிம்களாகிய குதிரைப்பதாதிவர்கள் சத்துருக்களுக்கஞ்சிப்பின்னடைந்தார்கள். அதுகண்டு, காலிது புனுவலீது றவியல்லாகு அன்கவர்கள் சிக்கிரம்போய் நான்குதிசைக

ளிலும் கீர்த்திபரவிய அலிறவியல்லாகு அன்கவர்களிடத்தில் முப் பதுமுழநீளமுள்ள வேலாயுதம் கையிலேந்திய அம்றிபுனு மகுதீக்கரீ பா அவர்களிடத்திலும் குசஆ வென்னுங்குருடன்வந்ததும் அவ னெய்தஅம்பினால் மிசபுனுபைசென்னும் வீசர்வீழ்ந்ததும் நான்கு திசைகளிலுந் திணைவர்களெதிர்த்து சண்டைசெய்துங் காபிரீன்க ளுக்காற்றும் விழிவுண்டாகும்படியாயிருந்து பின்னடைந்ததுஞ் சொன்னார்கள்.

அதுகேட்டுடனே காபிரீன்களாகியமாடுகள் பலதிக்குமிருந்தோ டும்படி, பதினாறுடி, வேங்கைப்புலியைப்போலே காற்றும்பின்னடைய த்தக்கநடையையுடைய குதிரையின்பேரில் அலிறவியல்லாகுஅன்கவர் கள்சவாராகினார்கள். அப்போதுஅக்குதிரை தனதுகால்களை அயரவி டாமல்ஐந்துகதிகளையுங் காட்டியாடிவந்தது, அதுகண்டு அம்றிபுனும குதீக்கரீபாஅவர்களும் இரத்தக்கவுச்சிவீசுகின்ற வேலாயுதத்தைக்கை யிலேந்திநல்லவீர பராக்கிரமத்தை தூண்டுகின்றபைத்துகளையோதிக் கொண்டு அலிறவியல்லாகு அன்குடனே போய்க்காபிரீன்களுடைய படைக்கடவினுள்ளே நுழைந்துவலது பக்கமாகவெட்டினார் அதனோடு நெஞ்சமஞ்சாதமிகுதாது றவியல்லாகு அன்கவர்களுங் காலிதுறவிய ல்லாகு அன்கவர்களும், அறம்மிபுனுதையான் றவியல்லாகு அன்கவர் களுந்தாங்கள் தாங்களேறிய குதிரைகளாவாயுவேக மனவேகமாக வோட்டிக்கொண்டுபோய்க் காபிரீன்கள்ப்படையில் நுழைந்து இடது பக்கமாக நின்றுவெட்டினார்கள். இவ்வித ஐந்துமகத்தாகிய இராஜாக் களும் குதிரைகளாவலசாரி இடாசாரிசுழட்டிவிட்டுக்காபிரீன்களையும் அவர்களேறிய குதிரைகளையும், யானைகளையும் கடிசாக வெட்டி மலை களைப்போல குவித்தார்கள்.

இவ்விதம் நான்குதிசைகளிலும், இவ்வைந்து இராஜாக்களேறிக் குதிரைகள், காற்றைப்போலேதாவிப்பாய்ந்து கொரோமாகியகாபிரீன் கள்சேனையில்எமனுடைய ஏவலாட்கோலங்கொண்டு உயிர்வேறு உட ல்வேறுபடுத்திய தன்மையையாவராலே சொல்லக்கூடும்? அந்தச்சண் டையிலே காபிரீன்கள்ப்படையில் திறமற்றுத்தோற்றோடும் போதில் அக்காபிரீன்களுக்கும்தன்னாலே இராஜாதிபதியாகிய அம்றிபுனுமகு தீக்கரீபாடொடர்ந்துபோய்ஐந்துசத்துருக்களைவெற்றிபொருந்திய மு கம்மதுசல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்களினுதன்கொண்டெதிர்த்து நின்று வெட்டினார்கள். அதுகண்டு, மறுபடியும்இறவுசுல்கென்னும் பாதகன், தனதுபடைகளையெல்லாந் திரட்டிக்கொண்டுவந்து, முகிலி

மாணவர்களோடே எதிர்த்துச் சண்டைசெய்தான். அப்போது, முசி
விமானவர்களுக்கும் புலிகள் ஆட்டுக்கூட்டத்திலாகி ஹதஞ்செய்வது
போல் வெட்டினார்கள். அவ்வெட்டுக்காற்றமும் காபிரீன்கள் முறிந்
தோடினார்கள். இவ்விதமோடிய காபிரீன்க னோரிடத்திலேபோய்ச்,
சேர்ந்து ஒன்றுகூடித் திரும்பிநீண்ட வேலையுடைய அம்றிபுனுமகு
தீக்கரீபா அவர்களைச் சூழ்ந்துவந்து வளைந்து சண்டைசெய்தார்கள்,
அப்போது, அம்றிபுனுமகுதீக்கரீபா அவர்களும் ஆட்டுக்கூட்டங்
கள் வளையப்பெற்ற புலிபோல் நின்று ஈடுசெலுத்திக் கொண்டுவரும்
போது, இவர்களேறிய குதிரையின்கால் சறுகிப் பூமியிலே வீழ்ந்தது.
அப்போதவர்கள், அதிக சிக்கிரத்திலே கால்நடையாகப்போய் அவர்
களுடைய, கத்தாறென்னும் பெயருடைய குதிரையைச் சல்தியாக
இங்கே கொண்டுவாவென்று, தங்கள்பயல், கிலாலென்பவனுக்குச்
சொன்னார்கள்.

அதுகேட்டவன், உடனே அகலத்தில், முப்பதுமுழமு மிகுந்த
ஆழமுமுள்ள அகழியைப்பாய்ந்து தாண்டிய கத்தாறென்னுங் குதி
ரையைக் கொண்டுவந்து கொடுத்தான். அதிலே அம்றிபுனுமகுதீக்க
ரீபா அவர்கள் சவாராகினர், அப்போது, அந்தக்குதிரை பூமியில்நின்
றும் தூசெழுந்து ஆகாசத்தை மறைக்கும்படியாய் நான்குசுரல்களையு
மிதித்துத்தாக்கி நாட்டியமாடினபோது, கொஞ்சங்குகையை நெகி
ழ்த்துப்பிடித்தார், பிடித்தவுடனே அக்குதிரை கண்முடி விழிக்க
முன்னே, இடியேறுபோலே சத்துருக்கள் படையிலேபோய்ப் பாய்
ந்து, கொடிக் கூட்டம்முறியக்குடைப் பெறுக்க நொறு, கங்அடிபடு
முரசங்களுடைய, வாட்டிடித் தலைவர்கள் முடிபிளக்கத், தலைகளின்
மூளைசிந்த, யாவரும்நினைக்கும்படியாய் நான்கு சுரல்களினாலே மிதித்
து சின்னப்பின்ன மாக்குவதுடனே, நீட்சிபொருந்திய வேலையுடைய
புதத்திலேலாங்கி வீசியவிச்சி லனைக சத்துருக்களிறந்து வீழ்ந்தார்
கள், அனைக்கண்ட மற்றச் சத்துருக்கள் பயந்தோடினார்கள் பின்னர்,
அம்றிபுனு மகுதீக்கரீபா இத்தத்திலே புரண்டவாளுடனே
படைக்கலத்தைவிட்டு மண்டு, குற்றமற்ற நபிராயக மவர்களிடம்
யாதாமோரு விடுவதில்லாமல் வந்தார்.

வந்தபோது, அவருடைய திறமையை நபிராயகமவர்கள் கண்டு
அரிதான துஆச்செய்து கொண்டிருக்கும்போதிலே பருந்துகள் மே

லேவட்டயிட்டிரைந்து இரைதின்னலாமென்று வரும்படியாக வாளுடனே சத்துருக்கள் படைக்களம் போகுகின்ற சத்தவீரிகளான அசுஹாபிமார்கள் யாவரும் நபிராயகமவர்களிருக்கு மிடத்திற்கு வந்தார்கள். அப்போது, அவ்வசுஹாபிமார்கள் வெட்டியிரத்தம்புரண்டு செவந்த வாட்களுறையிலே புகுந்திட, உயுத்தக்களத்தி லிரத்தம் புரண்டு பூமியிலோடிச் சத்துருக்கள் திரள்களெல்லாம் கலைந்தோடிச், சூரியனு மேற்றிசைக்கடவிலோடினான். அப்போது இறவுசுல்கூலிராஜன் தனதுபடைகளின் றொகையைப்பார்த்தான், அதிலே அனேகம்பேர் குறைந்தால் மனவருத்தத்துடன், தாலியிழந்த கம்பினுட்டிகளைப்போலே தலைகவிழ்ந்திருந்தான், அதுகண்டு அவனுடைய மந்திரிமார்கள் வந்து இன்பமாகப் பக்கங்களிலே சூழ்ந்துநின்று அவனைப்புகழ்ந்து, இராஜனே அந்த அவிமாத்திரம் வராமலிருந்தால், உமது தீரத்தின் முன்னால் முகம்மது நிலைக்கமாட்டாரென்றார்கள். அதுகேட்டு, அக்காபிரீன்களில் நின்றும், இதிரிபென்ற துட்டணென மூம்பி, அந்த அலியை நான் நானாய்தின மெவ்விதத்திலும் கொன்று போடுகிறேனென்று மதர்த்தசொல்லாகச் சொன்னான். அதுகேட்டு இறவுசுல்கூல் மிகுந்த சந்தோஷமாக இருந்தான் அப்போது குசஆ வென்ற குருடன் எழுபதுநிறத்தவீர ரென்னோடும் வாருங்கள். தினுனவர்கள்படையில், இவ்விவிலே காவல் யாரிருக்கிறார்களென்று பார்த்து வருவோமென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டுடனே யெழுபதுபேர்கள் தயாறுகிக் குதிரைமே லேறிக்கொண்டு குசஆவைச்சூழ்ந்துவர அவர்களுடனே அவன்மலை யடிவாரத்தி லுண்டாபிருக்கும் வளைந்த பாதையில் நடந்துபோகிற னைத்த தினுனவர்களின் வேவுகாரர்கள் கண்டு ஓடிவந்து, அசுஹாபி மார்களுட்குத் தெரிவித்தார்கள். அப்போது புலையிபுனு அப்பாசறலியல்லாகு, அவ்வுசுல்கூலும், முப்பது அசுஹாபிமார்களும் குதிரைகளி லேசவாராகிச் சத்துருவானகுசஆ எந்தவழியால் வருகிறான் அதனை யறிவோமென்றவனைத்தேடி இன்பமான பேச்சுகள் டெடிகொண்டு போகும்போது, அசுஹாபிமார்களின் சிலர், அந்தகுசஆவுடைய அம்பி னிரத்தைச் சொன்னார்கள், சிலர் அவனுடைய வில்லுமட்டி மெப் போதும் பழுதுவராததா யிருக்குதென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டுப் புலையுறலியல்லாகு அன்கவர்கள் அவ்வசுஹாபிமார்களைப் பார்த்து, நமது நபிராயகமவர்கள், குசஆவுடைய வில்லொடிந்து போமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள், ஆதலால் அந்தச்சொல் பழுதுவரா

தென்றுசொல்லிக்கொண்டு போகும்போது கண் பழுதான அந்தக்குசு ஆவும் அவனோடுபோன எழுபதுபேர்களும் முசிவிமானவர்களங்கே போகிற ஆரம்பந்தெறிந்து கொண்டேனே குற்றம் பொருந்தியகுசுஆ தனது வில்லையும் அம்பையுமெடுத்து இரண்டரை நாழிகைவழிக்கப் புறஞ்செல்லுமான அம்புகளைவிட விடத்திலுமாட்டிச்சத்தமிட்டுக் கொண்டு முசிவிமகள் வருந்திசையைக் குறிப்பாக்கி யெய்தான்.

இவ்விதம், பஞ்சமாபாதகதுரோகி குசுஆயெய்த அம்புகளான வைபாம்பைப்போலே சீறிச்சென்று முசிவிமகளில் முப்பதுபேர்கள் விழும்படியாகப் பாய்ந்தது அதுகண்டு புலையுபுனு அப்பாசுறவியல்லா லாகுஅன்கவர்கள் (கொக்கலாவென்னும்) கைசேதவாக்கியத்துடனே அம்முப்பதுபேரையும் நெருங்கிச்சபூறுடனே வரயாற்றாமலிருங்கள் அல்லாகுத்த ஆலாவுங்களுக்ககிகபேரையும், பெருமையைபுந் தருவா னென்றுசொன்னார்கள், அதுபோல் அம்புதுளைத்துப்பூறிய அசுஹாபி மார்கள்சபூறாக இருந்தார்கள், அப்போது, குசுஆவென்ற குருட்டுப் பாவி, என்னநாந்தொடுத்துவிட்ட சாஅம்புகள்பாய்ந்ததுவரையிலுஞ் சத்தத்தைக்காணேமே ஆனால்துவரையும் நாம் விடுகின்ற அம்புகளிப் பூமியிலே வீண்போனதில்லையே இன்றைக்கென்ன காரணம் நாம்வை த்தகுறிதப்பினதென்று, தன்குறிப்பைத்தானேயிகழ்ந்து, இனிக்குறி தப்பியவில் நமக்குவேண்டியதில்லை யென்று தூஷணிப்புடனே அவ் வில்லைக்காலில்லைத்து மிதித்து வளைத்து முறித்தெறிந்துவிட்டு, அவ் வழியை நீங்கிப்போய்க் கல்லைக்கடவுளென்று வணங்குங் காபிரீன்களு க்கு இதுகாரியத்தைதெரிவித்தான். அதுகேட்டவர்கள் பூமியிலே தேடக்கிடையாத குசுஆவுடைய வில்லொடிந்ததே யென்றுசங்கட முந், தங்கடமுந் கொண்டிருந்தார்கள்.

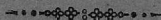
அப்போது,முப்பதுமுசிவிமகள் குசுஆவிட்ட அம்பினாலிறந்ததை நினைந்து, தீனில்லிசலாமானவர்கள் மனக்கவலையும் கொண்டிருக்கச் சே, குசுஆவுடையகொடிதான வில்லொடிந்தவிதம்பற்றிச் சிலகாபிரீ ன்கள் சொல்லொண்ணாததுயாமுந்துன்பழிந்துனுக்கு முற்றெழுந்து குசுஆபோய்வந்தபாதையிலே செல்லும்போது அங்கேயோரிடத்தி லே குசுஆ வொடித்தெறிந்த வில்லுடையதுண்டுகள் கிடக்கவும்அதற் கப்புரமாக, முசுவிமகள்முப்பதுபேர்கள் இறந்துகிடக்கவுங்கண்டு அவ் விடம் விட்டுநீங்கித்தங்களிருப்பிடம்வந்து இனத்தார்களுக்கெல்லாந்

தாங்கள்கண்டதைச் சொன்னார்கள் அதுகேட்டுக் குசஆ மனந்திடுக்கி
ட்டேங்கித் (தீராக்கோபம்பாடாய்முடியும்) என்பது நமதுமட்டிகாச்சு
தே, நாம்குறிதப்பினதென்றல்லோவிலை யொடித்தெறிந்தோம், இப்
போது பார்க்குமளவிலே குறிதப்பவிலையே, இப்பேர்க்கொத்தவில்
லெந்தக்காலந் தேடியெடுப்போம், இனிநமக்குக்காமாவுக்கு நேரிட்ட
துன்பந்தான்வந்துநேரிட்டதென்றுநினைத்துள்ளவிலல்லாந்தபோதே
அவ்விலைப்பிடிக்குங்கையிருந்தாவ தென்னவென்று தன்னுடையகை
யையுந்தறித்தெறிந்தான். இவ்விதந் கொடியபாதகன் குசஆவிலை
யொடித்ததும், பிறகு, கையைத்தறித்ததும், உயர்ந்தபுகழையுடைய
அல்லாகுத்தஆலாவின்னா தர்நபிமுகம்மது முஸ்தபாறசுல்குல்லல்லாகு
அலைகவசல்லமவர்கள் சொன்னபடிக்கு இந்தப்பூமியிலநடந்தேறியதெ
ன்று முசிவிமானபேர்கள் யாவரும் ஆனந்தக்கடலில் மூழ்கினவர்களா
யிருந்தார்கள், காபிரீன்களயாவரும் வியாகுலமென்ற கடவி லாழ்ந்த
வர்களாகத்துன்பம்பெபருகி யிருந்தார்கள்.

குசஆவருசருக்க-முற்றிற்று,

ஹாரிதை அம்றுவதைத்த சருக்கம்.

கவிவிருத்தம்.

காரினீழல் கவியு முகம்மதின்
சீரின் ரோழர் செறிந்த களத்திடை
ஹாரிதென்னுங் கயவனை யம்மெனுஞ்
சூரர்கொன்ற துணிகா மோதுவாம்.

இதன்பொருள்.

மேகங்கவிந்த குடைமீக நிழலிடவருகின்ற நபிமுகம்மது சல்லல்
லாகு அலைகவசல்லமவர்களுடைய திறப்பானதோழன்மார்கள் நெருங்
கிறிற்கும் சண்டைக்களத்திலே, ஹாரிதென்னும் பெயருடைய இழிநு
ணை சண்டாள பாதகதுரோகியை அம்மென்னும் பெயருடைய சுத்தப
விரியர்கொன்ற துணிவுகரத்தைச் சொல்லுகின்றும்.

சரித்திர வசனம்.

இவ்வித முசிலிம்கள் இன்பத்துடனுங் காபிரீன்கள் துன்பத்து டனுமிருக்கும்போது, இருக்கூட்டங்க ளொதுங்கச் சூரியன் சீழ்த் திசையிலெழுந்துவர, அப்போதுமுசிலிமாகிய யாவருந்தங்கள் நேம நிஷ்டைகளை முடித்துக்கொண்டு குதிரைகள்மேலே சவாராகிச் சண் டைக்களத்தில்வந்துநின்றார்கள் அதிலே அம்றிபுனுமகுதீக்கரீபவர் கள், தாங்களேறியகுதிரையை முற்பட நடாத்திவந்து சத்துருக்க ளைச் சண்டைக்கழைத்தார், அதுகண்டு, சத்துருக்கள்பயந்து ஒருவ ரும் எதிர்த்துவராமலிருந்தார்கள் அப்போது அம்றிபுனுமகுதீக்க ரீபா அவர்கள் குதிரையைவலசாரி இடசாரியாக்கிச் சத்துருக்கள் படைமுன்போய் பாயவிட்டபோது அக்குதிரையானது இடியேறு போலெ காபிரீன்களுடைய குடல்கள்பிதுங்க மூளைகள்சிதறமிதித்த தோடும், அம்றிபுனுமகுதீக்கரீபா அவர்களும் வாளாயுதத்தினுலே சத்துருக்களைத் தென்னங்கீற்றுப்போல் வகிர்ந்துவிட்டுத் திரும்பி இரண்டிபடைகளுக்கும் நடுவிலே குதிரையைப் பறவையைப்போலே பறக்கவிட்டுவந்துநின்று அந்தக்காபிரீன்களைப்பார்த்துத் தங்களின முகான வாயைத்திறந்து, எடா! புத்துஹானை வணங்குங்காபிரீன் களை நர்பினுடைய மக்களை சண்டைக்குவாருங்களென்றழைத்தார்.

அதுகேட்டு, இறவுசுல்கூலென்பவன், அதிககோபமாய்த்தனது படையிலுள்ள தலைவரை யெல்லாமழைத்து அவர்களைப் பார்த்து ஒகே, படைத்தலைவர்களே நீங்களழகிய, பரஞ்சுடைய கோபத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். எட்டுத்திசைகளும் புகழும்படியாய்த், தீனவ ருடனெதிர்த்துச் சண்டை செய்யுங்களென்று சொன்னான். அப் போது, அத்தலைவர்களிலே நின்றும், ஒரு கொடும்பாதகனை சுறாகத் தென்னுஞ் சத்தவிரியன் தானேறிய குதிரையைச் சாரிசெய்து தீன வர் முன்னில் வந்தெதிர்த்தான், அதுகண்டு அம்றிபுனுமகுதீக்கரீபா அவர்கள் இடிவிழுவதுபோலே தங்கள்குதிரையைத் தட்டிவிட்டுச் சுறாக்கத்துடைய முன்னிலே போய் யெதிர்த்தார்கள். அப்போது, அந்தச் சுறாகத்தென்பவன் மனங்கலங்கிச் சிங்க முன்னுன யானை யைப்போலோடினான். அதுகண்டு இன்னுமோர் காபிரானவன் குதி ரையைநடாத்தி அம்றிபுனுமகுதீக்கரீபா அவர்கள் முன்னில் வந்தெ திர்த்தான், அப்போது, அம்றிபுனு மகுதீக்கரீபா அவனையோர் ஆல சியம்பண்ணுமற் தங்கள்கையிலிருக்கும் நீண்டவேலாயுத துணையி லுலே குற்றிக் கோரியெடுத்துப் பூமியில் வாரியடித்தார். அதனால், அவனிறந்து நரகம் போய்ச்சேர்ந்தான்.

அதுகண்டு பின்னரும் சத்துருக்களொல் வொருவராக நாற்பத்து மூன்றுபேர்கள் வந்து அம்றிபுனு மகுதீக்கரீபாவை யெதிர்த்துச் சண்டைசெய்து அவர்களுடைய வேலாயுதத்தினுலே குற்றண்டு செத்தார்கள். பின்னர், சத்துருக்களெல்லாமொன்றுசேர்ந்து சகலபடைக்குந் தலைவனாகவந்த இதிரி யென்பவனிடம்போ யழுது தாங்கப்பட்ட அவஸ்தைகளைச் சொன்னார்கள். அதுகேட்டந்த ஈனன் ஹாரிதென்பவனைப்பார்த்து நீயிர்தப்படைகளுக்குத் தலைமையாகப்போவென் றனுப்பினான், அந்தஹாரிதென்பவன்மிருந்த வாய்வம்பு பேசித் தன்பயல் முழுவிகென்பவனுே வாளாயுதம் வேலாயுதம் கேடகம்கொண்டு வரும்படி சொல்லியவைகள் வந்தவுடனே சரீரத்தில் அணிர்த்துகொண்டு, தனது, சல்காவென்னும் குதிரை மேலே சவாராகிப் படைக்களத்தில் வந்து நின்று, பலம் பொருந்திய அலியைக்கொன்று, அவர்மாமன் முகம்மதைச் சிறைபிடித்து, அந்த முகம்மதைச் சூழ்ந்தவரை யெல்லாம் என்கைவாளுக்கு கிரையிடுவேனென்று நபிராயகமவர்களின் சிறப்பானகாது கேட்கும்படி யூரக்கக் கூவிச், சொன்னான்.

இவ்விதம் பாக்கதுரோகியானஹாரிதென்பவன் சொன்னசொல்லை, யம்றிபுனுமகுதீக்கரீபா அவர்கள்கேட்டுமகாகேர்பமாய் அவன்கிட்டக்குதிரைபைத்தட்டிவிட்டு நெருங்கிநின்றவாளைசைத்து இவ்விதம் வாய்வம்பம் பேசுகின்றநீயார்? சொல்லடாவென்று கேட்க அவன்நான் ருன்ஹாரிதென்னும்குத்தவிரியன் உன்பெயரென்னவென்றுகேட்டானதற்கு அம்றிபுனுமகுதீக்கரீபா அவர்கள், அந்தக்கேடானஹாரிதைப்பார்த்து எடாநானாகிறவன் அவன் எமன்சபாவென்னும் இம்முன்னார்களுையுமெங்குங்கிர்த்திபரவ ஆட்சிசெய்கின்றராஜகிங்கமானவன் இன்னுமிருண்டமனக் காபிரீன்களுடைய இரத்தத்தையுண்ணுந்தாகத்தையுடையபுலி, இன்னும்சத்துருக்கள் வாழும்பதிகளைத் தூளாக்குகின்றவான். இன்னும் அறபுதேசமுதல் அமிதேசம்வரையுங்கிர்த்தியுள்ள சபிதிதேசத்தையாளுக் குற்றமற்ற மகுதீக்கரீபா வரத்தினுல் வந்து வெற்றிகள் பெற்ற இராஜனான அம்றுநானென்று சொல்லக்கேட்டு அந்தஹாரிதென்பவன் தீமுன்னான தாமரையைப்போல் முகம்வாடிநின்று, இனி இந்த அம்றுவைச்சதிமானஞ் செய்யவேண்டுமென்றகருத்துடனே, அம்றிபுனுமகுதீக்கரீபா அவர்களைப்பார்த்து, ஒகே, அம்றே இராஜாவே, உனதுதகப்பன் இராஜரீகஞ்செய்யும் நாளில் நானெந்தநாளு மவரிடத்தில் வந்திருந்து நல்லவசனங்களைப்பேசிக் கொண்டிருப்பேன், அப்படி நான்போய் வந்து பேச்சுவார்த்தையாயிருக்கு

நாட்களிலோர்நான் நீ கையிற் பிடித்தநான் வேல்வில் அம்புடனே இளம்வாவிபரோடுமொப்பற்றசிரமசாலைகளிலேபோய் ஆயுதப்பரீட்சை கள்காட்டித்தப்பில்லாமற்குதிரைமேலேறி, அக்குதிரையைஐந்துகதி களுட்டே நடனங்காட்டிவருவதை நான்கண்டு என்மனமிகமகிழ்ச்சி யாகியுடன் தகப்பனாருடனே யுண்ணைப்பார்த்து இந்த அருமையாகிய மகன் வளர்ந்துவரும் பருவகாலத்திலேயே பிவனுக்கு மேன்மையும் பெலமும், வீரமுஞ்செல்வமுந் தலைமையும் அழகியஅரசும், உயுத்தத் தில் வெற்றிமுதலிய எல்லாநன்மையுண்டாகுமென்று சொன்னேன் அதுகேட்டவர், மிகுந்த மகிழ்ச்சியாகினார். அப்பேர்ப்பட்ட என் தோழர் மகுதீக்கரீபா வரத்தினால் வந்த மகனே யுன்னுடனேதீரமாக நான்சண்டைசெய்யமாட்டேன், ஆகையாலுனதுகுதிரையைத்திருப் பிக்கொண்டு, நீயிருக்குமிடத்திற்குப்போவது நான் மிகுந்த நன்மை யென்று,சரீரமும்மனமும் நடுக்கமுண்டாகினவனாகச்சொன்னேன்

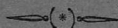
அதுகேட்டு, அம்றிபுனுமகுதீக்கரீபா, அந்த ஹாறிதைப்பார்த்து, ஒகே ஹாரீதே நீயென்னவுபாய தந்திரங்களைக்கொண்டுசொன்ன லும்நானென்மனத்திற்பொருந்தமாட்டேன் உண்ணப்பிள்ளந்துதானெ றிவேன்பாரென்று தாமேறியிருக்குங்குதிரையை, அந்த ஹாரீதுக்கு முன்னே காற்றைப்போற் பறக்கவிட்டெதிர்த்து நின்றார் அதுபோல ஹாரீதுதங்குதிரையின் மேலேயோர் பெரியமலையைப்போலே பாதக மான வில்வித்தை வேல்வித்தைமுதலிய பலவிதவித்தைகளைக்காட்டி விசனப்படும்படியான சண்டை செய்துதின்று, வில் அம்பு வாள் வேல் முதலிய ஆயுதங்களைச் சோனைமழைபோலே பிரியத்தனஞ் செய்து, ஓயாதசண்டைசெய்யும்போதில், இரண்டுவீரர்களுடைய குதிரைகளுங் காலயர்ந்து விழுந்துவிட்டது, அப்போதுகல்லைச் செம்பையுருவஞ் செய்து தெய்வமென்று வைத்து வணங்குகிறகாபிரானஹாரீது மிக வும்பயந்து, தான்வேறோர் குதிரைமேலேறி வந்துசண்டைசெய்வதற் கு, அம்றிபுனுமகுதீக்கரீபா அவர்களிடத்தி லுத்திரவுபெற்றுக் கொ ண்டுபோய் அதுபோல்வேறோர் குதிரைமே லேறிவந்தான். அப்போ து, அம்றிபுனு மகுதீக்கரீபாதாமும்வேறோர் குதிரைமேலேறிவந்து அக்குதிரையை வானவரு மதினயிக்கத்தக்கதாய் நடையில் விட்டு அந்தஹாரீதுடனே சண்டைசெய்தார். அதுபோலவனுஞ் சண்டை செய்தான் அப்போதிரண்டு பேர்களுடைய வாளாயுதங்களு மொன் றுக்கொன்று தட்டுண்டு நெருப்புப்பொரி பறந்தன.

இவ்விதந்தீனவருந்,காபிரரும் நெடுநேரவரையில் வெட்டுந்தட்டு
மாக நிற்கும்போது, ஒருபாயத்தால் ஹாரீதுடையகுதிரைவெட்டுண்
டுமலைபோலே பூமியில் விழும்படியாய், அம்றிபுனுமகுதீக்கரீபாஅவர்
கள் வெட்டினார், அந்த வெட்டுடனே ஹாரீதும் நகஞ்சேர்த்தான்
அதுகண்டு நபிராயகமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்கள்
வீரியர் தங்கிய அசுஹாபிமார்களுடனே “அல்லாகு அக்குபர்அல்லா
குஅக்குபர்” என்று தக்குபீர்சொன்னார்கள், அப்போது அம்றிபுனு
மகுதீக்கரீபவர்கள் தாமதமில்லாதுசத்துருக்களை யெதிர்த்துச் சண்
டைக்கழைத்தார். அதுகண்டு சத்துருக்கள்பயந்து நெருங்காமலோடி
னார்கள், அதிலேசில சத்துருக்கள் ஓர்பெரிய மாத்திடுக்கிலே பேரய்
துழைந்தொளிந்தார்கள் அதுகண்டு அம்றிபுனு மகுதீக்கரீபவர்கள்
விசையாகநடந்து அம்மரத்தை நெருங்கிப்போனதால், சத்துருக்கள்
மரத்தைவிட்டுமோடினார்கள். அதுகண்டு அம்றிபுனுமகுதீக்கரீபவர்
கள் தாம்கொண்டகோபத்துடனே அம்மரத்தையடியோடும் பிடுங்கி
யெடுத்துச் சத்துருக்களைத் தூத்திக்கொண்டு போயவர்கள் மேலே
மரத்தைச் சாடவிட்டார், அம்மரம் விழுந்து ஏழுபேர்களை நசிக்கிக்
கொண்டப்புறம்விழுந்து அங்கேநின்ற மிசுபென்றவீரனையும் மவனே
றிய குதிரையையும்நசுக்கச்செய்தது அதுகண்டு அம்றிபுனுமகுதீக்
கரீபவர்கள் சந்தோஷமாய்த் திரும்பித் தமதிருப்பிடத்திற்கு வந்த
போது, அவரைக்கண்டு நபிராயகம் தங்கள்மனதில் மிகுந்தமகிழ்ச்
சியுடனே முடிவில்லாத முழுமுதலாகியஆண்டவன் பக்கவிலே தங்கள்
கையையுயர்த்தியழகான துஆச்செய்திருந்தார்கள்.

ஹாரீதை அம்றுவதைத்த சருக்க முற்றிற்று.

அலியாரும் றவுசுல்கூலும் போர்புரி சருக்கம்.

அதுசீர்க் கழிலடிவாகிரிய விருத்தம்.

மட்டில்லாப் புகழினோற்கு முகம்மதின் மருக ருஞ்சீர்
தொட்டில்லாப் பாதகத்தின் றொடர்ச்சியாய் புத்தை நெஞ்சம்
விட்டில்லா திருந்துபோற்றும் வீணைமம் றவுசுல்கூலுந்
தட்டில்லா தட்டினோடுஞ் சமர்புரிதிருமைச்சொல்வாம்.

இதன்பொருள்.

மட்டிடக்கூடாத புகழ்திகரித்தோங்கு முகம்மது முஸ்தபா மருல் சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்களின் மருமகராகிய அலிறவியல்லாகு அன்கவர்களும் சிறப்பென்பதை மனந்தொடாற் பாதகத்தின் தொடர்ச்சியினற் புத்துஹா எனன்னும் விக்கிரகத்தைப் பூசிக்குங்குண மெப்போதுமனத்தில் விட்டிடாமலிருந்துபோற்றும் விணாகிய நவசுல்கூலும், கிஞ்சித்துந்தட்டுப்பா டில்லாது வாள், வேற்றட்டோடுஞ் சண்டைசெய்த திறமையைச் சொல்லுகின்றோம்.

சரித்திர வசனம்.

நபிநாயகமவர்கள் துஆச்செய்திருந்த அன்றையதினம் சூரியன் அடைந்து, மற்றாநாட் சூரியோதயத்தில், முசிலிமானவர்கள் யாவரு மெழுந்து அல்லாகுத்தஆலாவைத் தொழுதுமுடிந்தது, பின்னரெல் லோர்களும் படைலுஸ்தக ளணிந்து ஆபுதங்களைத் தரித்தவர்களாகக் குதிரைகளிலேறிப் படைக்களத்தில் வந்து அணியணியாகநின்றார்கள். அதுசுண்டு காபிரீன்களும் கடலைப்போலே திரண்டெழுந்து குதிரை களிலே சவாராகிப்படைக்களத்தில் வந்து நின்றார்கள். அப்போது, பாதகனான இறவுசுல்கூல் முன்னிலோர்நரைத்தகிழவன் மிகவும்பெரு ந்தன்மையுடனேவந்து அவனைப்பார்த்து ஒகே, இறவுசுல்கூலரசனே நான் சொல்வதுபோல் நீர் சண்டைசெய்யப் படைகளை யேவினால்வெல் வீரென்று சொன்னான். அதுகேட்டு இறவுசுல்கூல் அக்கிழவனைப்பா ர்த்து அலிதென்ன சொல்லுமென்று கேட்டான், அதற்குமாயக்கிழவ ன் இறவுசுல்கூடைய காதிலே இரகசியமாகத் தனக்குத்தெரிந்த கெடுதலான சூழ்ச்சியைக்கொண்டும் நமது படைவீரியர்களுக்கு மிக வுமனம்விருப்பமுள்ள பொன்னையும் பெண்டிபிள்ளைகளையும், இவ்வி டத்தில் வருவித்துக்கொடுத்தால் அவர்கள் அனுபோகத் துடனே சந்தோஷம் கொண் டுறுதியாய் நின்று சண்டைசெய்வார்கள், அப் போதுதா நீர் வெல்லுவிரென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டு, இறவுசுல்கூல் அக்கிழவனையிகவும் புத்திசாலியென் றுமெச்சிக்கொண்டு உடனேபொன்னிதி முதலியயாவையுந் தன்னூ ரில்நின்றும் படைக்களத்திற்கழைத்துப் புதிதாகத் தனக்கிருக்கும்ப டியாய்ச்செலந்த கூடாரமொன்று செய்து அதிலே ஊரிலிருந்துவந்த திரவியங்கள் யாவையும் வைத்துக்கொண்டு தனது படைஞரைத்தகு

திபேரலழைத்து, அவரவர்தாரதாப்படி பணங்களை வாரிவாரி எவர்க ளுக்குங்கையும், மனமும் நிரம்பும்படியாகக் கொடுத்துச் சந்தோஷ முண்டாக்கி, அவர்களைப்பார்த்து நமது தம்மீரான் பற்றாசையுலப்பு த்துகொண்டு சண்டைசெய்யுங்கொன்று சொன்னான். அதுகேட்டுப் படைஞரெல்லோரு மனமகிழ்ச்சியாகிக் கடலைப்போலிரைந்து யாவரு ங்கூடிக் குதிரைகளின் மேலேறிவந்தார்கள் அதிலோர்கொடிய பானி ப்பயல், தானேறிய குதிரையை முன்னாலே யோட்டிக்கொண்டு வந்து முசிவிம்களைச் சண்டைக்குவேகமாக அழைத்தான். அப்போது முசி விம்க ளொவ்வொருவராகப் பன்னிரண்டுபேர்கள் போய் அவனுடனே சண்டைசெய்து வெட்டுண்டு சொர்க்கவாதிகளாயினார்கள், பின்னும் ந்தப்பாதகன், குற்றமற்ற தீனாவரைச் சண்டைக் கென்னுடனே திறத்தவீரர்கள் வாருங்கொன்றுரக்கக்கூவி யழைத்தான்.

அதுகேட்டு, தீனாவர்க ளொருவரு மெதிர்க்காததினாலே, அந் தக்காபிரான் துட்டனன் மதர்த்தயானையைப்போலே தானேறிய குதிரையைப் பூமியிலே துசெழுந்து ஆகாசத்தை மறைக்கும்படியாய் ச்சலாவலிட்டுத் தீனாவரை முடுகவந்து சண்டைக் கென்னுடனே வாருங்கொன்று மிகவுழாக்கக்கூன்னான். அதற்குந் தீனாவர்களே திர்த்துப் போகாததினாலே, அந்தக்காபிரான் பானி தீனாவர்களைப் பார்த்துச் சண்டைத்திறம்பேசிய சத்துருக்களே சண்டையிலே நீங்க ளிறந்தால் சொர்க்கமென்றும், எங்களவர்குளிறந்தால் நரகமென்று முங்கள்வேதஞ் சொல்லுகிறதென்று சொன்ன நீங்கள், இப்போதெ ன்னுடனே சண்டைக்கிறங்காம ளிருப்பதென்ன காரணஞ்சொல்லு ங்கொன்று கேட்டான். அதற்குமுசிவிம்கள் ஐவாபுசொல்லாமலிரு ப்பதைக்கண்டு, அந்தக்காபிரான் துட்டனன், நபிராயகத்தின் பெயர் சொல்லியுரக்கக்கூவி ஒகே, முகம்மதே! யுமது மருமகனான அலியெ ன்னும் புலியெங்கே? அந்த அம்றுக் கிழவன் பெங்கேயென்றுகே ட்டுநின்றான் அவனுடைய கொடேமான கேள்வியினாலே, மிகுபுகழை யுடைய நபிராயகத்திற்குக் கோபமதிகமாய் நமது மனவருத்தநீங்கச் சத்துருக்களுக்கு முன்னாலே சிங்கேறுபோன்ற அலியையெங்கேயெ ன்று அசுஹாபிமார்களைப்பார்த்துக் கேட்டார்கள். அப்போது, சத் துருக்களைக் கீற்றுக்கீற்றாய் வகிர்ந்து பருந்து காகங் கழுகுக் கிரை யிடும் அலிறவியல்லாகு அன்கவர்கள் குதிரைச் சவாரியுடனே நபிரா யகத்தின் முன்னால்வந்து லெப்பைக்குமென்று தாழ்ச்சிசெய்து நின் றார்கள்.

அதுகண்டு உடனே நபிநாயகர் தாங்களணிந்த சூப்பாயத்தை யும் அழகியதுல்புக்கமென்னும் வானையுமெடுத்து அவர்கள் கையிற் கொடுத்து அல்லாகுத்தஆலா பக்கலிலே தங்களுடைய செந்தாமரை போன்ற திருக்கையையுயர்த்தி ஆதிநாயகனே! அலியாருக்குநல்லருள் செய்யென்று துஆக்கேட்டுப்பின்னர் அலிறலியல்லாகு அன்குவைப் பார்த்து நீர் உயுத்தகளத்திலிறங்குமென்று சொன்னார்கள். அப்போது அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் நபிநாயகத்தைப் புகழ்ந்துகாபிரீன் களான இராஜர்களணிந்த கிரீடங்களைத்தலையைப் பாதி பாதியாய்த் தகர்க்குகின்ற தங்கள் குதிரையைநடாத்திப் படைக்களம்போய் முற் படப்பன்னிரண்டு முசுலிம்களைக்கொன்ற பாதகப்பயலையடுத்து நின் றுஇருவருந் தங்கள் தங்கள் திறமைகளும் பெயர்களுஞ் சொல்லிக் கொண்டு வாள்விசிச் சண்டைசெய்யும்போது அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் அந்தக்காபிரான சுத்தவீரியனைப் பாய்ந்து குதிரை மேல் நின்று பருந்தானது பூமியில்மேய்கிற கோழிக்குஞ்சைவாருவதுபோல் வாரியவனினத்தார்களெல்லாம் ஐயோ, அந்தோ, அம்மவென்று கூவும்படியாகச் சுழட்டியந்தரத்தின்மேல் விசிவிட்டுவானேயெந்தினார் கள் அந்தவாளில் அவன்வந்து வீழ்ந்து இரண்டு துண்டாய்வகிரப்பட்டு நகஞ்சேர்ந்தான். அதுகண்டு காபிரீன்களிலுள்ள ஹஜ்ஜானென்பவன் மிகுந்தகோபமாய் வந்தெதிர்த்தான் அவனையும் அலிறலியல் லாகு அன்கு ஒரு நொடிநேரத்தில் வெட்டினார்கள்.

அதுகண்டு காபிரீன்கள் கோபமாய் ஒவ்வொருவராக நாற்பத் தொன்பதுபேர்கள் வந்தெதிர்த்து வாள்விசினார்கள் அவர்களையும் அவர்களேறிவந்த குதிரைகளையும் வெட்டிவிசிவிட்டு அலிறலியல்லா கு அன்கவர்கள் மற்றக்காபிரீன்களைப்பார்த்து எடா காபிரீன்களே இபுலீசுடைய கூட்டங்களே அல்லாவுடைய புலியுடனேசண்டைசெய்யவாருங்க ளென்றழைத்தார்கள். அப்போதுகாபிரீன்கள் யாவரும் ஶாற்றின் விசையைமதிக்காத கால்நடையையுடைய குதிரைகளுடனேநாற்பத்தொன்பதுவீரிறந்ததையும் அலிறலியல்லாகு அன்கவர் களுடைய மகாதிருத்தையும்நினைந்துபயங்கொண்டு வெள்ளாட்டுக்கி டாய்சாய்ந்து ஒருமுகமா யோடுவதுபோலோடினார்கள். அதுகண்டு இறவுகல்குல் ஆட்டுக்கிடையைத்தப்பவிட்டுக் கையிப்பிடித்தகோலு டனே தயங்குகின்ற இடையர்களின் தன்மையாய்த் தயங்கிப்பின்னர் ஓடிய படைகளுக்கு முன்னிலாகி அப்படைஞரைப்பார்த்து ஒகே சுத்தவீரியரே அந்தஅலியொருவனாகவந்து சண்டைக்கழைத்ததிலே

நீங்களெருவாயினு மவனோடு மெதிர்த்தீர்களில்லையே ஆனதாற் போனது போகட்டும் இப்போது பயப்படாமற்போய் அலியுடனே சண்டைசெய்து அவன்சாகும்படி செய்யுங்கள்; உங்களுக்கு நல்லவெ குமதி தருகிறேனென்று மிகுந்த விருப்பத்துடனே சொன்னான் இ ப்படி இறவுசுல்கூல் சொன்னதுக்கென்ன படைஞர்கள் (சூடுகண்ட பூனையுட்படி நாடாது) என்றபழமொழி போலே யொருவருந் திரும் பிவாராமலோடும் வழியைப் பார்த்தார்கள்.

அதுகண்டு இறவுசுல்கூல் படைஞரைப்பார்த்துக் காறிக்காறியு மிழ்ந்து அந்த அலியைமாத்திரம் அவனோடு நீங்களொருவரும் சண் டைசெய்யப்போக இல்லையல்லவா? இனிநான் தான் போய்அந்தஅலி யுடனே சண்டைசெய்து பகையைத்தீர்ப்பேன் பாருங்களென்று உட னே குதிரைமேற்சவாராகி குதிரையை நடாத்திக்கொண்டு அலிறலி யல்லாகு அன்கவர்கள் முன்னிலேவந்து நின்று அவர்களைப்பார்த்து ஓகேயலியே! இப்போது ஒருநொடினேரத்தி லுன்னையும் மற்றவர்களை யும்பிடித்துச் சிறையாக்கிக் கீழ்மைத்தன்மையாகக் கட்டிவைத்துப் பிறகு வெட்டிப் பிளந்தெறிகிறேன்பாரென்றுசொன்னான். அதுகேட் டுஅலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் அந்தப்பாதகனான் இறவுசுல்கூலைப் பார்த்து எடா இறவுசுல்கூலே நீ சொன்னவார்த்தை யல்லது எங்கே னைச் சேராதென்று சொல்லி மிகுந்த கோபமாகி யண்டபிண்ட மின் னதென்றுதெரியாது தூசியெழும்பும்படி குதிரையைச் சரரிப்பிட்டு நெருங்கினார்கள் அப்போது இறவுசுல்கூலுஞ் சூறாவளிக்காற்றைப் போலே குதிரையை நடாத்திக்கொண்டு கோபமாக அலிறலியல்லாகு அன்குவின் சரீரந்துண்டாகும்படியாய் வாளாயுதத்தை யோக்கிவிசி னான்; அவ்விச்சையலிறலியல்லாகு அன்கு தட்டிவிட்டு எய்னைப்பார் க்க அதிககோபமாய் இரட்டைக்கவருடையதுல்புக்கறென்னும் வாட் கொண்டு இறவுசுல்கூலை வெட்டினார்கள் அவ்வெட்டை யவன்றித் துக்கொண்டு குதிரையைச்சமுலவிட் டெதிர்த்தான்.

இவ்விதம் இரண்டுபேர்களும் இரண்டு மலைகளெதிர்த்த தன் மையாய் மனமஞ்சாம லொருவரை யொருவ ரெதிர்த்துச் சண்டை செய்யும்போதில் அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் வாளினாலோங்கி யொருவெட்டி வெட்டினார்கள், அந்தவெட்டை இறவுசுல்கூல்தட்டிக் கொள்ள முடியாமற் பின்னடைந்து நின்றிகொண்டு, இராஜாதிரா ஜர்களெல்லாம் புகழுகின்ற கீர்த்தியையுடைய, அலிறலியல்லாகு

அன்குவைப்பார்த்து, ஓகே, அலியே யுனக்குநான் பிந்திநின்றது, கையின லாகாமையல்ல, அந்த முகம்மதுடனே யுன்னையுஞ்சிறைசெய்ய நினைத்தும் உன்றிறமையை நன்றாகயறியவேண்டியுந்தான்; ஆதலால், மலையையொத்த நீண்ட தோள்களையுடைய நான்பிந்தினதைக்கொண்டு முன்மனத்தில் மகிழ்ச்சியடையவேண்டாம், ஆனாலென்படைஞர் புலியைப்போலுந்திறத்தவர்களாய்க், கடலைப்போலும் அதிகமானவர்களாயிருக்கிறார்கள். அவர்களைக்கொண்டு முன்னுடையஊர்போய்ச் சேராமல் யாவரையு முண்ணையாகச் சிறையிலாக்கச்செய்வேன், அதுந்தவிரப், பற்றுசென்னு மெங்களுடைய தம்பிரானுதவி மிகவுமுண்டாயிருக்கிறது, ஆதலாலுங்களாண்டவனுடைய நபியோடும் யாவரையு மென்கையாயுத்ததினலே வெட்டிப் பருந்துமுதலிய பறவைகளுண்ணும்படியிரையிடுவேனென்று சொன்னான்.

இவ்விதங் கொரேபாவியான, இறவுசுல்கூல்சொல்லக் கேட்டவுடனே அழகியநபிநாயக மனமகிழு மருமகரானஅலிறலியல்லாருஅன்கவர்கள், இறவுசுல்கூலைப்பார்த்து, அல்லாருத்த ஆலாவாலுப்பிய புறுக்கானென்னும் வேதமொழிகளை யோதிக்காட்டலாயினார்கள் அஃதென்னெனில் இருபது சிபத்தினுலே யாவையும் ஆள்பவனு அல்லாருத்தஆலா கேட்டதெல்லாங் கிடைக்கும் வளம்பொருந்தியசவர்க்க லோகத்தில் மகிழ்ச்சியாக்கி வைக்கவந்த முகம்மதுசல்லல்லாரு அலைகிவசல்ல மவர்களுக்குப் பதினொரு சிபத்துக் கொடுத்ததினலுண்டாகிய சகலகாரணங்களையுஞ் சொல்லிக் காட்டி வரத்தையுடைய இராஜாதிபதியான அந்தமுகம்மது சல்லல்லாரு அலைகிவசல்ல மவர்களின் கலிமா (லாஇலாக இல்லல்லாரு முகம்மதுஹுல்லாஹி) என்னுந் திருமந்திரத்தை யோதினவர்கள் சொர்க்கத் தாட்சியையுடையவர்கள் அக்கலிமாவை யோதாதவர்கள் நெருப்புவிடாமலெரியும் நரகத்தார்கள் அவர்களைநான் தலையை வெட்டாமல் விடுகிறதில்லை யென்றுசொன்னார்கள். அதுகேட்டு இறவுசுல்கூல் கோபமாகிக் குதிரையைத்தட்டி. நெருக்கிக் கொண்டு வந்தான் அதுகண்டு அலிறலியல்லாரு அன்கவர்களுங் குதிரையை நெருக்கிச் சொல்ல அரிதானசண்டைசெய்ய அங்கேநிற்கிற மற்றவர்களெல்லாங்கண்டு இவ்விதச் சண்டை கண்டதில்லை யென்று ஆச்சரியப்படும்படியாய் இரண்டுபேர்களும் வானினால் வெட்டினார்கள்.

2 2 இறவுசுல்கூல் படைப்போர் வசனகாவியம்

அப்போது அல்லாவுடைய அறுஷனாப்புலியலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் வில்லினாலும் வேலினாலும் வாளினாலும் செய்யுஞ்சண்டையின் திறத்தைக்கண்டு இறவுசுல்கூல் புலிமுன்னான ஆட்டுக்கிடாய்பயப்பட்டுடா வழிபார்க்கு முறைமையாக அவனிற்ரு மெல்கையைவிட்டோட வழிபார்த்து நிற்கக்கண்டு மேகக்குடையையுடைய நபிரயகத்தின் மருமகரான அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் அவனை நகைத்து இழிவாகப் பேசினார்கள். அதுகேட்டு இறவுசுல்கூல் வெட்கப்பட்டுக் கோபமுண்டாய்மான த்துக்கஞ்சி யுயிர்போனாலும்போகட்டுமென்றெண்ணியோடாமற் பிடிபடும் யானையைப்போல் விரைந்தெதிர்த்தான். அப்போது அலிறலியல்லாகு அன்கவர்களு மெதிர்த்துஇரண்டுபேர்களுஞ்சண்டை செய்வதிலே பூமியதிர்த்து நடுங்கப்பார்த்தவர்கள் கண்கள்குச மனம் பதற பிரகாசிக்கும் வாட்களால் வீசிக்கொள்வதில் நடந்துகுதிரைக்கால்களோய்த்துதளர்ந்து ஓர்பக்கமாகவொதுங்கி நின்றன. அப்போது இறவுசுல்கூல்குதியையின் தளர்ச்சியறிந்து அதைவிட்டுக் கீழிறங்கினான் உடனே யலிறலியல்லாகு அன்கவர்களுந் குதிரையைவிட்டுக் கீழிறங்கினார்கள்; இவ்விதங்குதிரையைவிட்டுக் கீழிறங்கிய இரண்டுபேர்களும் மலையு மலையுமெதிர்த்துச் சண்டைசெய்வதுபோல் வாளினால் வெட்டுந் தட்டுமாகநெருங்கிச் சண்டைசெய்யும்போது இறவுசுல்கூல் நெருங்கி வெட்டினான் அந்தவெட்டு அலிறலியல்லாகு அன்குவின் தலையிலணிந்த தெரப்பியை இரண்டாகவகிர்ந்து தலையிலுந்தானி பிரத்தந் துனும்பின.

அதுகண்டு சத்துருக்கள் கடலைப் போலே கொர்ச்சித்துச் சந்தோஷமுற்று முழக்கினார்கள் அதுகண்டு சிறப்பாகிய தீனானவர்கள் மனந்தடுமாறினார்கள் அப்போது சகலவுயிர்ப்பும் புகழுகின்ற நபிராயகமவர்கள் அலிறலியல்லாஹு அன்குவின் காரியத்தை யறிந்துவரும் படியாக அம்றிபுனு வுமையத்துல் லமீரியை யனுப்பினார்கள். அவர் அம்பு விசையாக நடந்துபோய்ப் படைக்களத்தில் நிற்கிற அலிறலியல்லாகு அன்குவைவடுத்து நாயகமே யுங்களுக்கு நேரிட்டதுன்பமென்னவென்றதற்கு அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் சுகமுள்ளபுலியைப் போல் நின்று தங்கள் திருவாயைத்திறந்து நன்மைதானென்று சொல்லி, அவ்வம்பிபுனு வுமையத்துல் லமீரியைப்பார்த்து, ஒகே, அச்சமறிந்த புகழையுடைய அம்றே, வஞ்சகராகிய சத்துருக்களின் கிரீடங்களைத்தகர்த்தெரியும், எனது சிறியதகப்பனார் அப்பாசுறலியல்லாகு

அன்கவர்களின் தலைபாகையைச் சீக்கிரமிங்கேயெடுத்துக்கொண்
டுவந்துதாருமென்று கேட்டார்கள். உடனே அந்ந அம்முறலியல்
லாகு அன்கு அத்தலைப்பாகையை யெடுத்துக்கொண்டுவந்து கொடுத்த
தார், அதை யலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள்வாங்கித் தங்கள் தலையி
லேயணிந்துக்கொண்டு பாதசாரியாய், இறவுசுல்கூலின் முன்னர் சிங்
கத்தைப்போலேசென்று, அவனைப்பார்த்து, அடா அல்லாவுடைய
முனிவுண்டாகிய மகாபகைவனே நீ என் தலையிலணிந்த தொப்பியை
வெட்டிவகிர்ந்தாயே அதையெண்ணி மனமிறுமாப்புக்கொள்ளாதே.
நீங்கள் கலிலிமாச்சொல்லுவாயென்றெண்ணி நான் ஆசைகொண்டு
நின்றேன், அதினாலே சந்தோஷங்கொண்டாயோ இனியுன்னுயிரை
வதைப்பதுண்மை, ஆதலாலுன்னுருக்கோடிப்போக நினைப்பதைவி
ட்டொழியென்று சொல்லி யவனைநெருங்கி வாளினாலேவிசிறார்கள்.

அப்போதுஇறவுசுல்கூல்மனத்தள்ளே பயந்தவனாக அலிறலி
யல்லாகு அன்கவர்களைப்பார்த்து, ஒகே, ஆதாவாகிய அலியே, என்
குதிரையினடைதளர்ந்து விட்டதாதலால், நான் வேறோர் குதிரைமே
லேறிக்கொண்டு வருவதற்குவிடைதாருமென்று கேட்டான். அதற்கு
லிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் சம்மதித்தார்கள். அப்போதுடனே ஒரு
குதிரையைக் கொண்டுவரச்செய்து அதிலே சவாராகிப், பாதகங்கள்
தன்னைசூழப் படபடென்று குதிரையை நடாத்திக்கொண்டு வந்தா
ன். அப்போது அல்லாகுத்த ஆலாவுடைய ஆறுஷாப்புலியான, அ
லிறலியல்லாகு அன்கவர்களும் வேறோர் குதிரையையழைப்பித்து
அதிலே சவாராகிச் சயசின்கேறுபோலேவந்தபோதுஇரண்டுபேர்களும்
இரட்டைக்கடிவாளம் பூட்டிய குதிரைகளை வலசாரி இடசாரிவி
ட்டுச் சண்டைசெய்வதிலே அதிககிர்த்தியையுடைய அலிறலியல்லா
கு அன்கவர்கள் வன்மங்கொண்டு தங்கள் வாளாலோங்கி, இறவுசுல்
கூலைவெட்டினார்கள். அந்தவெட்டையவன் கேடகத்தாலே தாங்கி
னான், அந்தக்கேடகம் இரண்டுதுண்டாய்த் தறிபட்டு விழுந்தன.

அதுகண்டு கள்ளமனமுங், கொடுமையுமுள்ள பாவி இறவுசுல்
கூல்மனம்பயந்து சூரிபனின் முன்னையபனியைப்போலுங், தானே
றிய குதிரையை யிழுந்துவிட்டு மனமயங்கித் தாயையிழந்த மான்கன்
றானது புலியைக்கண்டோடுவதுபோலு மோடிப்போய்ச்சத்த முழங்

224 இறவுசுல்கூல் படைப்போர் வசனகாவியம்.

குந் தனது படைக்கூட்டத்திற்கு ளொளித்துக்கொண்டான். அதுக ண்டு, அவ்ஹியல்லாகு அன்கவர்கள் எதிர்த்தவர்களை யெதிர்ப்பதல் லாது, இளைத்திரிர் தோடுபவரைப் பின்றொடர்ந்து நெருக்கிறதும், வெட்கமுள்ளவர் வெட்கத்தைக் குலைக்கிறதும், எவரையேனுஞ் சதி மானஞ் செய்கிறது மனு நீதிக்குத் தகாதென்றெண்ணிப்படைக்களத் தைவிட்டு மீண்டு, மதிக்க அரிதான புகழையுடைய அல்லாகுத்த் ஆ ளாவின்னூதர், முகம்மது நபிசுல்லல்லாகு அலைகிவசுல்ல மவர்களிரு க்கிற கூடாரத்தில் வந்திருந்தார்.

அன்றையதினம் இராவுகால நீங்கி, விடிவேறாகும்போது அசு ஹாபிமார்க் ளொவர்களுக்கு முன்னிலையாகிநின்று நபிநாயகம்தொழு து பின்னர், தங்கள் மருமகரான அவ்ஹியல்லாகு அன்கவர்களை யழைத்து, அவர்களின் அழகானதலையில், இறவுசுல்கூலின் வாளாற் பட்டகாயத்திலே கற்பூவாடைகமழும் தங்கள் வாயினுமிழ் நீரைத் தேவாமிர்தம்போலே தடவினவுடனே அந்தக்காயங் கடுகுபோலே னுமில்லாமலாறிப்போய்த் தழும்புமில்லாதிருக்கக்கண்டு தீனாவர் கள் யாவருஞ் சந்தோஷக்கடலிலே மூழ்கினவர்களாகினார்கள். அப் போது, நபிநாயகம் அவ்ஹியல்லாகு அன்கவர்களைப்பார்த்து யாஅ லியே, பாதகன் இறவுசுல்கூலும்முடைய கைவாளினாலேயேவெட்டு ண்டு யாதொருபேதகமில்லாமல் மடிவான், அதற்கின்னுங் கொஞ்சநா ளிருக்கிறது, ஆனபடியா விப்போதவன் தப்பிப்பிழைத்துக்கொண் டானென்று சொல்லக்கேட்டு, அவ்ஹியல்லாகு அன்கவர்க ளின்ப மாக இருந்தார்கள். இதுதிற்க,

மதிமருண்டபாதகனுன இறவுசுல்கூல் தனது படைஞரைப்பா ர்த்து ஒகே, விரியர்களே நான்முகம்மதுடையகண்காண, அவரின் மருகன் அவியுடையதலையிலே இரத்தந்நுளும்பும்படிசெய்தது இந்தபூ மியில் மலைமேலிட்ட தீபம்போலே நமதுகீர்த்தி துலங்கிநிற்குமென் றும், இப்போது அவியென்பவன் பயந்திருப்பதாலே நீங்கெல்லா ருமொன்றுபோலேகடித்திடத்தமனத்துடனே, பணங்காசுகளை, மக் களைப், பெண்டிரை நினைக்காமல் வேகமாகம்போகச் சண்டைசெய்யு ங்களென்றுஞ் சொன்னான். அதுகேட்டுப் ப்படைஞர்கள் திரண்டுபுலிக ளைப்போல் மகாதீரங்கொண்டு குதிரைமேலே சவாராக்கிக்லைப்போ லே படைக்களம்வந்தார்கள். அப்படைகளுக்கு முன்னாலே சிங்கேறு போலே, அம்றிபுனுமகுதீக்கரீபா அவர்கள் வெவ்ஹியகோபங்கொண்டு

ஒப்பில்லாத தாழ்ப்பத்தையும், அகலத்தையுமுடைய அகிழியைத் தாண்டின, தமது கத்தாரென்னுங் குதிரைமேலே சவாராகி நடாத்திக்கொண்டுபோய்ச் சத்துருக்களை மிகக்கவிட்டுத் தமதுகையிலிருக்கும் வேலாலே, குற்றியும். வாளாலேவெட்டியும் பிணக்காடுசெய்து படையினடுவிலாயினார்.

அதுகண்டு இறவுசல்கூல் நாமெங்கேயொளித்திருந்தாலும் எமன்வருகிறது போலிந்த அம்றுவந்துநம்மைத்தொடறுகிறுனென்றெண்ணிப் பயந்து படைஞர்திரண்ட கூட்டத்தைத் தேடியோடினான். அப்போது, அவனுடைய முன்னிலையிலே கொடியிடித்துநிற்கின்றசத்தவிரியன்மேற்பாய்ந்து, அவனை அம்றிபுனு மகுதிக்கரீபாவெட்டிப்பிளந்தார்; அதுகண்டு, அங்கேகூடிநின்ற சத்துருக்களெல்லாம்புரடியிலே காலடிக்கலுடனார்கள், அவர்களைப்பின்னாலே அம்றிபுனு மகுதிக்கரீபா தூரத்திக்கொண்டுபோயினார், அப்போது சத்துருக்களுடைய எல்கையிலே தீனைவர்கள் புகுந்து கொள்ளையாடினார்கள் அதுகண்டு பயந்தோடிய காபிரீன்கள் சரேலென்று திரும்பிக் குதிரைகளுடனே வந்து, அத்தீனைவர்களை வளைந்து, தடுத்தது, அவர்களுடுத்தகொள்ளைப்பொருட்களையெல்லார் தங்கள் வசமாக்கினார்கள். அதுகண்டு, வானவர்களாலே சூழப்பெற்ற நபிராயகமவர்களும், அவர்களுடனேயிருந்த தீனைவர்களும் அங்கே வந்து விழுந்து கொள்ளைப்பொருளைத் தடுத்துக் கைக்கொண்ட சத்துருக்களைச் சின்னாபின்னம்செய்து நின்றார்கள், அச்சத்துருக்கள் எதிர்நிற்காமற் கரையையுடைத்துக் கொண்டோடுகின்ற, ஆற்றுவெள்ளம்போலே தோற்று விரைவாக வேடினார்கள்.

அவியாரும் றவுசல்கூலும் போர்புரிசருக்க முற்றிற்று.

கடந்தைச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாகிரியவிருத்தம்.

அருமறையிறையவன் தன்னு லகுமதர்மருகராலி
பொருமமார்க்குதவியாகப் புகுந்திழிகுபிரத்தம்மி
னுருவகஞ்சிதையச்செய்யென் றுற்றிடுமுத்தாரத்தார்
கருநிறக்கடந்தைக்கூட்டங் கடிந்துறம்புதுமைச்சொல்வாம்.

இதன் பொருள்.

சொல்லுகிறதற்கிரதாகியவேதப்பொருளான அல்லாகுத்தஆலாவினாலே சொல்லப்பட்ட, அகும்மென்னுந் திருநாமத்தையுடைய நபி முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்மவர்களின் மருமகரான, அவிறவியல்லாகு அன்கவர்கள் உயுத்தத்திற் குதவியாகப்புகுந்து இழிஞ்ரானகாபிரீன்களினுருவங்கள் சிதைபும்படிசெய்யென்று யுண்டானவுத்திரவினாலே, கருநிறமான கடந்தையென்னு மோர்விதவண்டுக்கூட்டங்கடுமையாகவந்த புதுமையைச் சொல்லுகின்றும்.

சரித்திரவசனம்.

இவ்விதஞ் சத்துருக்கள் தோற்றோடும்போது சூரியனும் அடைந்து இருட்படர்ந்து இராவானபோது யாவரும் அவரவரிருப்சிடம்வந்திருந்தார்கள், பின்னர் சூரியனுதையமானபோது. கொடி, குடை, வாத்தியங்கள், குதிரைகள், வில், அம்பு, சதையைவகிர்ந்து கொழுப்புப் புரளும் வாள், இரும்புத்தடி, இவைகள் முதலாகிய படைவஸ்துகள் நெருக்கமாக, இரண்டுபடைவீரர்களும்படைக்களம்வந்துநின்று குதிரைகளைச் சவாரியிடுவதிலெழும்புந் தூசி வானம்வரையிலே படர்ந்து படைக்களத்தைச்சுற்றிப் படர்த்திருப்பதைப் பார்க்கில், காபிரீன்களின் படைக்கடலையுண்ண, அல்லாகுத்தஆலாவின் முனிவென்னுமேகம்வந்துகனிந்ததைப் போலிருக்கின்றன. அப்போது இரண்டு படைஞர்களும்நெருங்கி இரத்தம்பீறிட்டுத் தெறித்துச்சிதறும்படியாகவெட்டும்போதிலே காபிரீன்கள் முசிவிம்களுக்காற்றீமல் அவ்விடத்தைவிட்டோடிப்போய் அப்புறமிருக்கிறகோட்டையிற்புகுந்து, அக்கோட்டைவாசலை யடைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அதனால் முசிவிமானவர்கள் அக்கோட்டை மதிலின்மேலேநிலைநிற்க, அதுகண்டு, காபிரீன்கள் அம்பு முதலிய எறியாயுதங்களாலெறிந்து தடைசெய்தார்கள். அப்போது நபிராயகமவர்கள் சத்துருக்கள்விடுகின்றஆயுதங்கள் முசிவிம்கள்மேரிலே படாதிருக்கத் தங்கள் திருக்கைவிரல்மோதிரத்தை யவிறவியல்லாகு அன்கவர்களிடத்திற்கொடுத்தார்கள். அதையவர்கள் வாங்கிக்கொண்டுமுன்பாய்ந்துபோகும்போது சத்துருக்கள் ஓயாமல் விகின்ற அம்பும், கல்லும்நாகப்பாம்பைப்போலே சீறிவர, அவைகளை யவிறவியல்லாகு அன்கவர்கள்நம்நபிராயகத்தின் திருவாழிமோதிரமுகப்பில்வைத்திருக்கும் வட்டத்தினாலே, அவ்

லாவுடைய அருளானகுதரத்தின்பேரிலே, தட்டிவிடங்கிக்கொண்டு மகாசிக்கிரத்திலே கோட்டையைத் தாவினேறிப்போ யுள்ளேபாய்ந்து அங்குள்ள சத்துருக்களைச் சின்னாபின்னமாகவெட்டி, அங்கிருந்து மிகுதொலைதூரம் தூரத்தினார்கள். அப்போது, காபிரீன்களறிற் சிலர், அவியார் இங்கும்வருவாராவென்றார்கள் அதுகேட்டுச் சிலர், அவரெங்கும்வருவாரென்று திகிலடைந்து ஓர் பெரிய கற்பாறினுச் சத்திலேரிநின்று, வில்லிலேற்றிய அம்பாலுங் கருங்கல்லாலுமொன்றுபோலேகூடிப் பின்னடையாம லெய்தார்கள், எரிந்தார்கள்.

அவைகளையெல்லாம் அலிறவியல்லாகு அன்கவர்கள் தாஜுல்லன்பியா நபிமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்கள் கொடுத்த மோதிர மேல் வட்டத்தினாலே தடுத்துக்கொண்டு தங்களுக்கொரு காயமும்படாமல், அந்தகற்பாறை யுச்சத்தி லேறிப்போய் மகாகரோமாக இரட்டைக் கவர்வாளினாலே வெட்டினார்கள், அவ்வெட்டுக் காற்றாமற் சத்துருக்களான காபிரீன்கள் அவ்விடத்தையும் விட்டுத் தூர வேடினார்கள், ஓடியபோ தக்காபிரீன்கள் சூரியனின் சூட்டுக்கஞ்சி, நெருப்பிடத்திற்போய்ச் சார்ந்ததுபோலே, அங்கே, காலில் முள்ளும், வாயிற்பல்லுமுள்ள கட்டந்தையென்று மொருவிதப்பெரும் வண்டிக்கூட்டமுள்ள இடத்திலாகினார்கள்.

ஆகின்போதங்கே, அவர்களுக்குப்பின்னாலே அலிறவியல்லாகு அன்கவர்களுந் தூரத்திக்கொண்டே போகும்போது, அல்லாகுத்த ஆலாவினால், அக்கடந்தைக் கூட்டங்களுக்கு, நீங்களெல்லாமகா சிக்கிர மாகப்போய் அவியாருக்குப் பணிவிடைக்காரராகி, அவர்பகைவர்களைக் கொல்லுங்களென் றுத்திரவு பிறந்ததால், அக்கடந்தைக் கூட்டங்களெல்லாம் தங்களின் கொடுமையான நஞ்சுள்ள பற்களைப்பிதுக்கியும் இறக்கைகளை விரித்தும் காபிரீன்களின் படைக்கடலிலுள்ளாங்கிச் சீறிச் சீறி, யவர்களுடைய முகத்திலும், கழுத்திலும், காலிலும், உடலிலும் சதை பிதுங்கிக் குழும்படியாய்க்காலாலே சிதைத்துப்பல்லாலே பூன்றியுமிழுத்தபோது, அக்காபிரீன்கள் மதிமருண்டு, நெஞ்சயர்ந்து எண்ணந்தமொறி, யலங்குலைந்து ஐயோ, அந்தோ, அப்பாவென்று கூவியழுது முகங்குப்புறவிழுந்து காயப்பட்டோடி மிகுத்த விசனமாயினார்கள், ஆனால் காபிரீன்களோடின தெவ்விதமெனில், மேகக்கூட்டங்கள் கடலில்விழுந்து தண்ணீரையுண்டு மழைபெய்தது போலே கடந்தையாற்பட்ட காயங்களில் இரத்தஞ் சொளசொளென்று வடியும்

228 இறவுசுல்கூல் படைப்போர் வசனகாவியம்

படியாயோட, அப்போது கடந்தைக் கூட்டங்கள் அவர்களுக்குப் பின்னாலே, மாந்திரீகர் மந்திரித்துவிட்ட வருக்கள், அடித்துத் தூத்து வதுபோலே தூத்த. அக்காபிரீன்கள், ஒரு பக்கமல்லாது பல பக்கமும் அழுங்கண்ணீர் முழங்கால் நனைய வோடினார்கள்.

இவ்விதம் கடந்தைகள் நபிநாயகத்தின் மனதுக் கிசையலுன்று கின்ற விஷப்பல்லு, முள்ளுந்தைத்து விங்கிச்செவந்த முகத்துடனே காபிரீன்கள் இழிந்தோடிப் போகையில், அலிறவியல்லாது அன்கவர் கள் அக்காபிரீன்களைவிடாமற் பின்றொடர்ந்து போயினார்கள். அப் போது நபிநாயகமவர்களும், மற்ற அசுஹாபிமார்களுமிருந்த, இடத் திலேயே இருந்தார்கள், ஆலைந்தக் காபிரீன்கள், தீனனவர்படைக் கும், தாங்கள் செய்ததீவினைப்படைக்கும், முன்னர் வானவர் படைக் கும், அல்லாருத்தஆலாவின் முனிவானபடைக்கும், நீங்காது முன் னடர்ந்தேறுகின்றவர்கள், மாஞ்செடியடர்ந்த மலையினிடத்திலிருந் தெழுந்த பொல்லாத கடந்தைப்படைக்கு நீங்கித் தனித்தனியோடும் போது, அக்கடந்தைகள் தூத்தித்தூத்தி முட்காலாலும் பல்லாலு மூன்றிக் குற்றுவ்தால் அவர்களுங்குந் தரிபடாமல் மூன்றாவது கோட்டைபோய்ச் சேர்ந்தார்கள், அம்மூன்றாவது கோட்டையிலேயும், நபிநாயகத்துடனே, அசுஹாபிமார்களும்போய் அக்காபிரீன்களை வெட்டினார்கள், அதிலே காபிரீன்கள் அங்கிருந்துக் குதிரைக்கூட் டங்களைக் கொண்டோடி நான்காவது கோட்டை போய்ச்சேர்ந்தார்கள்.

கடந்தைச்சருக்க-முற்றிற்று.

முகல்கிலி மான்கொண்ட சருக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

காரிய கருத்தராயிக் காசினி பிடத்திலாகி
மாரியங் குடையி லாரு முகம்மதர் படையை யானே
வீரியங்கொண்டு வெல்வே நெனமுகல் கிலுவிண்டு
போரினுக் குற்றசெய்கை யாவையும் புகலுவாமே.

இதன் பொருள்.

சகல நற்செய்கைகளுக்குங் காரியகர்த்தராகி இந்த வுலகத்தில் அழகிய மேகக்குடையிடவந்தநபிமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்ல மவர்களுடைய படைபை நானேபோய் வீரியத்தோடும் வெவ்வேனென்று சொல்லி, முகல்கிலென்பவன் சண்டைக்குவந்த செய்கை யாவையும் சொல்லுகின்றோம்.

சரித்திர வசனம்.

அல்லாகுத்த ஆலாவுடைய தூதாங்கரான நபிமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்களை விசுவதிக்காத காபிரீன்களாகிய மதர்த்த யானைகள் போன்றவீரர்கள், கடந்தைக்கூட்டத்தின் பறகடியும்-முட்குற்றும், தீனானவர்களின் வாள்வெட்டும் பட்டுக்கொண்டு, பாம்பினுடைய நஞ்சி மண்டையிலே கொண்டவர்போலே மெய்ம்மறந்து நான்காவது கோட்டையிற்போனபோது, முன்னராவது கோட்டையிலே-புட்பமாலைகளையணிந்த தோட்களையுடைய முசிவிமானவர்கள் கடாரங்களையடித்து அக்கடாரங்களிலே, அருள்மிகுந்தடைந்துகிடக்குங்கிருப்பைகளை யையுடைய முகம்மது நபிசல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்களுடனே யிருந்தார்கள்; அப்போது, முன்னர் முசிவிமானவர்களின் சண்டைக்காற்றமலும் கடந்தைசெய்யும் வேதனைக்காற்றமலும், பயந்தோடிப்போன காபிரீன்கள் இறவுசுல்குலரசனிடம்போய், அவனைக் கடற்போலே வளைந்து சுற்றினார்கள்.

அப்போது, இமைத்தென்னுஞ் சுத்தவீரியன் அங்கேவந்து இறவுசுல்குலைப்பார்த்து மிகவுழிநின்று, ஒகே, இராஜாவே, முகம்மதும், அவர்மருகாலியும் முன்னர் அப்துத்தாஹென்பவனைக்கொலைசெய்தார்கள், அஃதன்றியும் அப்துஹுகுனைன்னு நிவ்வீரின் சண்டைகளையும் ஜெயித்தார்கள்; அதுவுந்தவிர நமது மாட்சிமையுடைய அகுசாச நகரப்படையையும் பனீகுதைத்தென்னுங் கூட்டத்தையுந் தொகை தொகையாக வெட்டிக்கருவறித்தார்கள்; ஆதலாலினிராமெதுவாக இராமற்றுணிவுகாமாகின்றுயாவரு மொரேமனமாகிச் சண்டைசெய்ய வேண்டும். அப்படிச் சண்டைசெய்யாநிருக்கில், அவர்கள் நமதுபடை யேனும். அப்படியிற் பண்பெருக்கைப்போலேபோய் அடர்ந்தாலும், அந்த முகம்மதும், அலியும் நமதுவீரர்களைக்கொன்றேபோடுவார்கள், அதற் குச் சுந்தேகமில்லையென்று சொன்னான், அதுகேட்டு இறவுசுல்குல

இமைறத்தென்பவனைப்பார்த்து, ஒகேஇமைறத்தே நமதுபடைஞர்கள் தோற்றோடினாலும், அந்தமுசிவிமானவரை வதைக்க நாமே போதுமானதென்று தனது படைக்கூட்டத்தாரெல்லோரும் கேட்கும்படியாய் மிகுகோபங்கொண்டவனாகச் சப்தித்துச் சொன்னான்.

அது கேட்டுக், குளிர்ந்த வளம்பொருந்திய புகழ்மிகுந்த வாநில் சகுராவையாளுமாசனை, அந்தஇறவுசுல்கூலுடையமகன் கொடியபாதகவுத்தண்டலுத்தனான முகல்கிலென்பவனுடைய மனமிகுந்தவெப்பத்துடனே புழுங்கிக் கோபமாகிச் சபையைபார்த்துநான் அந்தமுசிவிமகனைப் பணிகாரத்துக்குப் பிசையுமாப்போலே சுடுவேனென்று அகங்காரத்துடனெயெவர்களும் பயப்படத்தக்கதாயெழுந்துதன்றகப்பன்இறவுசுல்கூலைப்பார்த்துப் புகழ்ந்து என்றகப்பனே நான்படைக்களம்போகவுத்திரவுதாருமென்றுகேட்டான், அதற்கு இறவுசுல்கூல், தன்மகன் முகல்கிலைப்பார்த்து என்மகனே முகல்கிலே, முன்னர்உன்பிறவி அஷறபாவை மாயமுகம்மது உபாயமாகப்பிடித்துச் சிறைபிலாக்கிவைத்திருப்பதால், இப்போதுன்னைப் படைசெய்ய அங்கேபோக விட்டுவிட்டு நானிங்கே யிருக்கமாட்டேனென்றுசொன்னான், அதுகேட்டு, முகல்கில் தன்தகப்பன் சொல்ல மனபொருந்தாமற்சிங்கங்களும் பின்னடையும்படியான சத்தத்துடனே வாய்திறந்துநமது குற்றயில்லாதபாற்றுகென்னுந்தம்பிரானருளினால் அந்தமாயவஞ்சுகன் முகம்மதுடையசதுரங்கப்படைகளனைத்தையும் என்கைவாளினாலே வெட்டிப்பிளந்து சாகவடித்துவிட்டுவருவேனென்றுசொல்லியுடனே இரட்டைக்கவருள்ள வளைந்த வாட்கத்தியும் அரவியிலே போன்றவாட்டமுமுள்ளவேலாயுதத்தையும் கொலைசெய்யப்பதுங்கிவளைந்தவில்லையும், அம்பையுங் கேடகத்தையும் முக்கவாச்சுலத்தையும்ற்றமாயுதங்கள் யாவையுமெடுத்தணிந்து, இரும்புச்சிராவையுஞ் சரீரத்திறுத்தித்துச், சண்டைத்தொப்பியைத்தலைக்கிட்டு, இடைக்கட்டைஇறுக்கிக்கட்டி, வீரகழலணிந்துமிகுந்தசீற்றமுங்கருகினிறிந்தையுங்கொண்ட அதுகமென்னுந்தனதுகுதிரைமேலேறியதை ஐந்துகதிகளும் முன்றுவேகங்களந் தோன்றடாத்திப்படைக்களம்வந்து சிங்கநாதமிட்டு வந்தவாத்திலேயே இருபது முசிவிமகனைவெட்டி வீசிவிட்டு நின்றகொண்டு முசிவிமகனைப்பார்த்து ஒகேநீனைவர் களையுங்களைச் சிறைபிடித்தென்னுர்கந்தோறுங்கொண்டுபோய்ச் சிலரைவெட்டி மிருகஜாதினங்களுக்கிரையாக்கிவிட்டு இனிப்பகைவர்களில்லை யென்பதாக்குவேன், ஆ

னதாற் குற்றமற்ற என்னுடனே சண்டைக்கு வாருங்களென்றழைத் தான்.

அதுகேட்டு நபிராயகம் அஷறபத்தென்னும் சுத்தவீரியரைப் பார்த்து, ஒகே, அருமையாகிய அஷறபாவே இவ்வளவு கடுமையாக வந்துநிற்கின்ற இவன்யாரென்று கேட்டார்கள். அதற்குவள்ளலாகிய அஷறபத்தென்னும் சுத்தவீரர் நபிராயகத்தைப்பார்த்து மிகவும் புகழ்ந்து, எங்கள்நாயகமே இவனாகிறது லகுணத்துப்பெற்ற இறவுசுல்கு லுக்குப் பூமியிலொருகோணத்தி லிருக்குஞ் சத்துருக்களை வேதனை செய்யுஞ் சண்டைக்களத்திற் பாயுகின்றபுலியுமாய், வெள்ளிய கிரண முமிழும் வாளினாலி ராஜாக்களையே வெட்டுகிறவனுமாய்ப், பாதங்க கள்யாவும் பொருந்தியோருருவெடுத்துப் பிறந்தமகனுமாயுள்ளவன், எனக்குந்துணைவன், முகல்கீலென்னும் பெயரையுடையவன், சண் டைகளினுத்தி மிகவுந்தெரிந்தவன் பொல்லாத முரண்டாட்டத்தை யுடையவனென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு, அசஹாபிமார்களில் நின்றும் மனாகுடையமகனார் ஷஹீதுறலியல்லாரு அன்கவர்களெழுந்து வாளாயுதம் வேலாயுத முதலிய பல ஆயுதந்தரித்து அழகிய இரட்டைகடிவாளமிட்ட குதி ரைமேலேறி அக்குதிரையை மிகுளிரைவாக நடத்திக்கொண்டு படைக்களம் போய் முகல்கீலை யெதிர்த்து வான்வீசினார், உடனே அந்த முகல்கீலும் வேலாயுதத்தினாலிலக்காகப் பார்த்துக்குற்றினான். அக்குற்று அவர்கள் மார்பிலேபாய்ந்து ஷஹீதாகிச் சவர்க்கலோகம் போய்ச்சேர்ந்தார். அதுகண்டு, உடனே அவர்களினழகியவுடற் பிறந் தாருமாய், மிகவும் வயதுள்ள வருமாயுள்ள ஷஹீதென்பவர்தங்குதி ரையை மகரவிரைவாக நடத்திக்கொண்டு கோபத்துடனேபோய்- முகல்கீலை வாளாலேவீசினார். அந்த வான்வீச்சைசத்தட்டி விட்டுப் பாய்ந்து ஷகீதுறலியல்லாரு அன்குவை விலாவடியிலே பிடித்துச் சுழட்டியடித்தான்; அவர்களும் ஷகீதாகிச் சொர்க்கலோகம் போய்ச் சேர்ந்தார்கள், அதுகண்டு, அவர்களைப்போலின்னும் பத்து முசிலிம் கள் மிகவுங்கோபமாகி யொவ்வொருவராகப் போயெதிர்த்து முகல்கீ லுடனே சண்டைசெய்து, அப்பத்து பேர்களும் ஷகீதாய்ச் சவர்க்க லோகம் போய்ச்சேர்ந்தார்கள்.

இவ்விதம், பத்துப்பேர்கள் ஷகீதாகக்கண்ட மற்றமுசிலிம்கள் அஞ்சியொருவரு முகல்கீலை யெதிர்க்காமல் நின்றார்கள், அப்போது முன்னர் அரிதான சிறையிலாகிக் கலிமாச்சொன்ன அஷறபத்துறவி

232 இறவுசுல்கூல் படைப்போர் வசனகாவியம்.

யல்லாகு அன்கவர்கள் திடமென்றெழுந்து, ஒப்பில்லாதகடவுளென் னும் றப்பில் ஆலமீனுடைய தூதாங்கரான நபிராயகத்தின் பாதத்திற் பணிந்தெழுந்து அவர்களைப்பார்த்து, இப்பூமி முழுமையும் வான லோக முதலாய் மற்றிடங்களெல்லாந் தனதுசெங்கோல் செலுத்தி ஒரே குணமானகுடை நிழலிலெந்த வுயிர்ப்பிணங்களையுங் காத்துக் கிருபைசெய்யுந் தூய்தான - அல்லாகுத்த ஆலாவின்றூதரே, எங்கள் நாயகமே, இதோ வந்துநிற்கிற முகல்கீலுடைய சண்டைத்திற்புழம், வாள் வீச்சின் பலமும்-ஒப்பில்லாத பலசெய்கையின் விதமும், நானவ னுடற்பிறந்தானாதால் என்னைப்போல்மற்றொருவரும் அறிந்திரார் கள் - ஆகையால், அவனுடனே நான்போய் நின்று சண்டைசெய்யத் தேவரீர் தாங்களெனக் குத்திரவுதந்தால், அவனையடர்ந்து, அழகிய வாள், அம்பெறிந்து, அவனுயிரிழக்கச் செய்து வெற்றிகொண்டு வரு கிறேன், அப்படியல்லாமல் ஒருவேளையவன்கத்தி முந்துமாகில் அவ னென்னைக்கொன்று போடுவான் அதுதப்பினால், நானெவ்விதத்தின் மவனைப்பிடித்துச்சிறையாக்கிக் கொண்டுவருவேனென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு நபிராயகமவர்களின் இரண்டுகண்ணிலுங்கண்ணீர் ததும்ப அஷறபாவைப்பார்த்து அப்படியே போய்வாருமென்றுத்தி ரவு கொடுத்தார்கள். அப்போதுடனே, அவர்நபிராயகத்தின் செந் தாமரைபோன்ற பாதத்தில் விழுந்து தெண்டனிட்டேத்திப் புகழ்ந் தெழுந்து வாள்வேல் முதலிய பற்பல ஆபுதந்தரித்துக் குதிரையின் மேலேறினார் உடனே அக்குதிரை துள்ளிப்பாய்ந்து தூசி யண்டபி ண்டம் பராவும்படியாய் நடந்தது இவ்விதந் தேன்சொரியும் பூமலை கள் தோளிலேகிடந்து புரண்டுருண்டசையைக் குதிரையை ஆடவி ட்டு வருகின்ற மகாகனம்பொருந்திய அவ்வஷறபத்தென்பவர் முள் றுள்ள காடைபோன்ற மனத்தினுள் முகல்கீலென்பவனிடத்திலே பிறவுயிரைக் கொள்ளையாடும் புலியைப்போல் ஆரபாரிக்கமாக இரை ந்து கொண்டிபோய் எதிர்த்து நின்று வாள்வீசினார் அப்போது, முகல்கீலு முயிர் போனாலும் போகட்டென்ற வெண்ணத்துட னே; தலைமயங்குதலாய், அஷறபாவை நெருங்கிவாள் வீசிக்கொண்டு நின்று நீயாரென்று கேட்டான், அதற்கஷறபா யாதொன்றும் பேசாமல் முகல்கீல் மேலிலக்காக வாள் வீசினார், அந்தவீச்சையவன் கேடகத்தாலே தாங்கிக்கொண்டுதன்வேலால் அஷறபாவினெஞ்சுக்கு நேராய்குற்றினான் அக்குற்றை யவர்வாளினாலே தட்டினிட்டுத், தம துவேலினாலே, முகல்கீல் மனமுடையும்படியான சண்டைசெய்தார்.

அப்போது அஷறபா நீட்டுகின்ற வேலாயுதத்தைக்கொடுமை
பான முகல்கீல்தடுத்து நின்றுபூமித் தூசெழுந்துவானத்தை மறைக்
கும்படி தனது குதிரையை நேரோடவிட்டு, மறுபடியும் அஷறபா
வின் முன்வந்தான் அதுபோலிவருங் குதிரையை நேரோடவிட்டு
முகல்கீல்முன்சென்றார் இவ்விதமிரண்டுபேர்கள் குதிரையும் புலிக
ளைப்போலே பூமியிலேகுதித்ததிலெழுந்ததூசி மேகம்போலும், அத
னுட்குதிரைகளின் கால்மிதி இடிபோலும், வாட்களின்பிரகாச மின்
போலுமிருக்க, அதிலே இரண்டுபேர்களும் பெய்யுகின்ற மழைபோ
லே அம்புகளையெய்துநின்று பின்னர்-இரண்டுபேர்களின் வேலாயு
தத்திலும் நெருப்புப்பொறிபறக்க எதிர்த்து தட்டலோடு பலசப்த
வார்த்தையும், பேசினவர்களாய்ப் பக்கங்களில் நிற்கின்ற இரண்டு
படைவீரியர்களு மெச்சிக்கொள்ளும்படியான பலபல சண்டைகள்
மிகவும் பெரிதாகச் செய்தார்கள்.

இவ்விதத்தி லிரண்டுபேர்களும், ஒருவர்க்கொருவ ரினைக்காமல்
நின்று சரியான சண்டைசெய்ததிலே அவர்களுடைய குதிரைகள்
காலயர்ந்து திரும்பினபோது, மற்றவீரர்கள்கண்டு இவர்கள்போலே
சண்டை செய்தவர்களை நாம் இதுமட்டிலும் பார்க்கவில்லையென்று
மிகவும் அதிசயித்தார்கள் அப்போது, முகல்கீல் தான்செய்த சண்
டைத்தொழில் பலமுறைக்கும் தப்பில்லாது அஷறபா எதிர்முறை
செய்ததையெண்ணி, முகல்கீல் இஃது நம்முடற் பிறப்பார்களின்
படிப்புப்போ விருக்கிறதேயென்று யோசித்து, அஷறபாவைப்பார்
த்து ஒகே சுத்தவீரியனே, நீ குதிரையை விடுகிறதும், சண்டை
செய்கிறதும், வாள், வேல், விரைவில், நீட்டுகிறதும் வில்லைக்கையிற்
பிடித்து தம்பைமாட்டி யிழுத்தெய்கிறதும்ஆகிய, இவ்விதங்கள்யாவை
யும் பார்த்தால் இறவுசுல்குன்னென்ற இராஜாதிராஜனுடைய மக்களில்
நின்றமொருவன்போலிருக்கிறதே, யாகையாலுனது பெயரென்ன
சொல்லுமென்றான்.

அதுகேட்டு; அஷறபாமுகல்கீலுக்கு எதிர் ஜவாபுசொல்லாமற்
காற்றைநிகராகக் குதிரைநடாத்தி யெதிர்த்தார், அதுகண்டு முகல்கீ
லும் பூமியெல்லாந்துசிபரவத் தன்குதிரையையும், நடாத்தியெதிர்
த்தான், இவ்விதமெதிர்த்த இரண்டுபேருங் குதிரைகளை இழுத்துப்
பின்னாக்கி மறுபடியுஞ் சிங்கங்களைப்போல் முன்னாக்கி மற்ற வீரர்கள்
அதிசயிக்கவொருவருக்கொருவர் இளைக்காமல் நெருங்கி-வெட்டுந்,
தட்டுந்-குற்று மெத்துமாகமுரண்டிநிற்கும்போது, முகல்கீல் அஷற

234 இறவுசுல்கூல் படைப்போர் வசனகாவியம்.

பாவைப்பார்த்து, ஒகே சுத்தவீரியனே படையில் ஆயுதஞ்சுழட்டு முறைமையும், அதிற்செய்கிற வுத்தியும்பார்த்தால் முகம்மதுடைய அசுஹாபிமார்களி லவருக்குச்சொந்த இனத்தாராக இருக்கவேண்டும் அல்லாதிருக்கில் இறவுசுல்கூலுடையம்மக்களில் அஷ்றபத்தென்று சொல்லலாம், ஆகையால், மிகுந்ததிருமாக யெதிர்க்குகின்ற நீமகிழ்ச்சியாக வணங்குகிற நாயன்பேரிலாணையாக வுண்மைப்பிரகாரம் இன்னொன்றென்குத் தெரியச்சொல்லுமென்று மிகுந்த விருப்பத்துடனே கேட்டான்.

இவ்வித முகல்கில், ஆணையிட்டு விரும்பிக்கேட்பதினால், அஷ்றபத்தவர்கள்தமது முகத்திலிட்டிருக்கு முகவாடையை நீக்கினார்-அப்படி நீக்கும்போது பூணசந்திரன் மேகமறப்பவிட்டு வெளியான தன்மையாய் முகவஜ்ஜீகாரத்தோற்ற-அதைக்கண்டு முன்னர்நிறப்பமுதாயிருந்தமுகம், கலிமாச்சொல்லித் தீனிலான தன்மையினால், அல்லாகுத்த ஆலாவினருளாகிய ஒளியும், அழகும், வாசனையுங்குடியிருப்பதால், முகல்கிலுடைய முகம் சிறைச்சாலையிலுள்ளவர்கள் முகம்போல் வாட்டங்கொண்டு, அஷ்றபாவைப்பார்த்துப் பகைவிளைப்பதைவிடாத. பாதகனான முகல்கில்தன் மனற்குத்தமாகச்சுடுஞ்சொற் சிலவற்றைச் சொல்லலாகினான், அச்சொற்களானவை உயிர் போலெனக்குத் துணைவகைவந்த அஷ்றபத்தே நீயுயிர்போற்பொருந்திய வுடற்பிறவிகளை இராஜவாழ்க்கையை நமது பற்றுசென்ற தெய்வத்தினருளையாகிய இவை முதலான மேன்மையாவையும் விட்டு விட்டுப் பதகமான அந்த நபியினுடைய மாக்கத்திலாகினையே, இஃதுனக்கு நல்லதா மேலும், தாயைத், தகப்பனை, இனத்தாரைச்சனத்தாரைப், பென்மரைப், பிள்ளைகளையொருநொடியிலே, ஒருவருக்கொருவர் வேறுகச்செய்து, எந்தநாளு மினங்கவிடாமலாக்கித், தானுமொருவர் சொற்கிணங்காதமுகம்மதை, யுன்மனதில் விருப்பங்கொண்டமுறைமையென்ன சொல்லென்றான்,

இவ்விதம், ஈனனாகியமுகல்கிலின்சொல்லைநன்மையானஅஷ்றபத்தவர்கள்கேட்டுச் சிங்கத்தைப்போலே தமதுதுணைவன்முகல்கிலுக்கு முன்பாகி, இன்பமாகபேசஆரம்பித்தார் அஃதியாதெனில், இந்தப் பூமியில் நம்மவர்கள் புத்துஹாணத்தெய்வமென்று வணங்கி, முடிவிலேழுநாகத்திலும் போய் விழுவதைவிட்டுநான் அருளாகியமுகம்மதுசல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்களின் திருக்கலிமாவைச் சொல்லிநன்மையிலாகினேன் ஆதலால், அல்லாகுத்த ஆலாவினுண்மைத்து தாங்க

ரிவர்களேயல்லாமற் பூலோகத்தில் வேறில்லையென்று சொல்லி, நீரும் அந்த நபிநாயகத்தின் கலிமாவைச் சொல்லி நற்கதியிலாகுமென்று சொன்னார், அதுகேட்டு, முகல்கிலென்பவன் மனத்திலே, கசடுங், குபாடமும் வைத்துக்கொண்டு அஷறபாவைப்பார்த்து நான் தீனானவர்களேகரைக் கொன்றபடியால், அந்த மார்க்கத்தில் வந்தால் நபியென்ன செய்வாரோவென் நென்மனம்பயப் படுகிறதேயென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டு, அஷறபாமுகல்கிலைப் பார்த்து, ஒகே, பிறவியே யுண்மையாக முகம்மதாகிறவர்கள், சொல்லக்கூடாத கொலைபாதகங் களைச்செய்தவராயினும், புறுக்கானென்னும் வேதவழிக்கொழுகின ராகில், அவர்களுடைய குற்றங்களை நீக்குவார்களேதவிற அவர்கள், முன்செய்த தீவினையை நினைத்து விஷேடமொன்றுஞ் செய்யமாட் டார்களென்று சொன்னார், அதுகேட்டுப், பாதகனானமுகல்கில்தான் கொண்ட கள்ளநினைப்பு வெளிவராம லுள்ளாக்கிக்கொண்டு, அஷற பாவைப்பார்த்துக், கிருபையுடைய நபிநாயகமவர்களிடம்போக நீர் முன்பாகப் போமென்றுண்மையாகச் சொல்பவர்கள்போலே சொன் னான். அதுகேட்டஷறபா முகல்கில் சொன்ன சொல்லுண்மையென் றுடனே, அழகிய முகம்மதுசல்லல்லாகு அலைகிவசல்ல மவர்களிடத் திற்போக நாட்டமாய் மகிழ்ச்சியுடனே எழுந்து முன்னாலேபோக, முகல்கில் வஞ்சகமில்லாதவர்கள்போலே, பின்னாலே போகச்சே. தங் களைப்பெற்றதாய் தகப்பனென்றாயிருந்தும், மார்க்க பேதத்தாலேபின் னாலேபோகிற முகல்கில், முன்னாலேபோகிற அஷறபாவின்முதுகிலே யாவருக்குந்தெரியாமல் மிகுபலமாக வேலாயுதத்தினாலாங்கிக் குற் றினான், அக்குற்று இரண்டுதோளுக்கிடையிற் புடிக்குங்கீழே கடுங் காயமாகப்பட்டு அதனாலவர் கீழேமயங்கி விழுந்தார்.

அதுகண்டு, பாதகனானமுகல்கில் சந்தோஷமாகி எந்தகப்பனே அஷறபத்தென்னு மும்முடையமகனென்னைச் சதிமானஞ்செய்யவந் தான் அதனால்; நானவனை வேலாயுதத்தாற்குற்றிக் கீழேவிழுத்தாட் டினேன்; சீக்கிரம் அவனைப்பிடிக்கவேடி வாருங்களென்றாற்றினான் அதுகேட்டு அங்கிருந்து சுந்துமத்தென்னுந் தலைவனைப்பார்த்து இற வுசல்கூல் நீ சீக்கிரம்போவென்றனுப்பினான், இவ்விதமிங்கே நடந்த வை பெல்லாந்தெரிந்து, மிகுகீர்த்தியுள்ள நபிநாயகமவர்கள், தங்கள் மருகரவி மலியல்லாகு அன்குவை அங்கனுப்பினார்கள். அவ்விடத்தி ற்கு அல்லாவுடைய அறுஷுப்புஷியாகிய அலிமலியல்லாகு அன்கு

236 இறவுசுல்கூல் படைப்போர் வசனகாவியம்

வரும்போது அஷறபாவைப், பாதகன் முகல்கிலும் சுந்துமத்தென்ப வனுர் தூக்கிக்குதிரை மேலேற்றக்கண்டு, சரேலென்று அவர்கள் கிட்ட நெருங்கியோருபாய தந்திரத்தினாலே சத்துருக்களிரண்டுபேரையும் அஷறபாவையும் பிடித்துச் சிறையாக்கினார்கள்.

அதுகண்டு, இறவுசுல்கூல் கடலைப்போலே ஆரபாரித்திரைந்து கொண்டு எழுந்தான், விழுந்தான், விம்மிவிம்மி யழுதுபுரண்டான் அதுவுந்தவிர் நிதமும் புத்தைவணங்குந் தலையிலே கையாலடித்துக் கொண்டு கூகுவென்றாற்றினான். பிறகு யாவருங்கலங்கத்தக்கதான முரியாட்டத்துடனே தன்குதிரை மேலேறிக்கொண்டுகடல்போன்ற பெரும்படைகளுடனே படைக்களம்வந்து, காற்றைப்போலே குதிரையை வலசாரியிடசாரி சுற்றவிட்டு மிகுஆக்கிரமத்துடன் அடர்ந்தான், அதுகண்டு அல்லாகுத் தஆலாவின்னாதர் முகம்மது சல்லல் லாகு அலைகிவசல்லமவர்களின் றேழர்களும் எதிர்த்து வெட்டினார்கள், இவ்விதம், இரண்டுபடைகளும் இடியைப்போலிரைந்து, கடலைப் போலேபடர்ந்து வெட்டிக்கொள்ளும்போது, அஷறவியல்லாத அன்கவர்களும் அறம்பிபுனுதையானவர்களும், அம்பிபுனுமகுதீக்கரீபா அவர்களுக்கு மிகு கோபமாய்க்கண்ட இடங்களெல்லாம் பிணமாகவுந், திக்குகள் தெரியாது தூசிக்காடாகவும் நின்று வெட்டினார்கள். அச்சண்டைக் களத்திலேபறக்கும் தூசிமேகம்போலும், அடிபடுகின்ற தடாரி தண்ணுமை திண்டிமம்-பேரிகை முதலிய மேளவாத்தியச் சத்த மிடிக்கோப்போலும், வெட்டும்வாட்கள் ஒன்றுக்கொன்று மோதித்தெறிக்கிறது மின்னைப்போலும், அதிலேசுத்தவிரிய ரெய்யுகின்ற அம்புகள் சோனை மழையைப்போலுமாகி யிருந்தன.

இதிலே சில குதிரைகள் தலை புரடி நெஞ்சி-குடல் கால்கள்-காற் குரங்களற்றுவிழுந்தன, அக்குதிரை மேலிருந்த சத்தவிரியர்களும் வெட்டுண்டிற்றந்தார்கள், இவ்விதம், அசுறுநேரமட்டில் நெருங்கிநின்று சண்டைசெய்ததிலே காபிரீன்கள் (3000) பேர்களும், முசிவிமான வர்கள் (3000) பேர்களும்நிறந்தார்கள், இவ்விதம் நடந்தசண்டையைக் கண்டு, சுந்துமத்தென்னும் அதிகவிரதீரனுனவன், ஏங்கித்திகில்கொண்டு மனமருண்டுதத்தளித்துச் செத்துப்போயினான், பின்னறவியல்லாகு அன்கவர்கள் இறவுசுல்கூலுடைய மக்கள், முகல்கில் அஷறபா ஆகிய இவ்விரண்டு பேரிடத்திலும் வந்து அவர்களைக்கூட்டிக்கொண்டு கெடுதலில்லாத நபிராயகமவர்களிடத்தில் வந்தார்கள்.

அப்போது, அசுஹாபிமார்களும் அங்கே வந்தார்கள் அதுகண்டு நபிநாயகம் அஷ்றபாவைப்பார்த்து உம்முடையவருத்த மெப்படியிருக்கிற தென்றதற்கு அஷ்றபா தமது முதுகிலிருக்கும் வேதனையைச் சொன்னார். அதுகேட்டு நபிநாயகம் அவ்வஷ்றபாவை யின்பமாகவாரு மென்று முன்னிலையிலேயழைத்து அவர் முதுகிலிருக்கும் வெட்டுக் காயத்தையும் அதிலிருந்து கசிந்தோடும் இரத்தத்தையுங்கண்டு மிகவும் இரத்தமாகி அரியதவத்தவர் புகழ் அஷ்றபாவின் முதுகிலிருக்கும் வெட்டுக்காயத்திற்கு மதிலோடு மிரத்தத்திற்கும் உலகிலெந்த நோவுக்கு மிருதுவான மருந்தாகிய மாந்துளிர் போன்ற தங்கள் கை விரலை, அந்த வெட்டுக்காயத்தில் வைத்து மெதுவாகத்தடவினார்கள், அப்போதே அக்காயமுங், காயத்திலோடு மிரத்தமும், 'சொல்லமுடியாத வேதனையுங், கடுகளவுமில்லாமற் சுகமாகப்போய் மனமகிழ்ச்சியுடனே அஷ்றபா அங்கேயெதிரில் நிற்கின்ற, முகல்கீலைப்பார்த்து உனக்குத்துப்புரவாகிய அறிவுசொன்ன வென்னைக்கொல்லத் துணிந்தலுனத்தானவனே இதோவுன்னைச் செய்யப்போகிறவேலையைப்பாரொன்று வானையுறையைவிட்டு நீக்கி யசைத்துக்கொண்டு நெருங்கும் போது அந்த முகல்கீல், அஷ்றபாவைப்பார்த்து எனதுடற்பிறந்தானே வானே நீட்டாதேயுமென்று உடனே (லாஇலாக இல்லல்லாரு முகம்மதுர் ரசூலுல்லாகி)யென்று கலிமாச் சொன்னார்.

அதுகேட்டு, அஷ்றபாமனமகிழ்ந்து முகல்கீலெநஞ்சோடுநெஞ்சனைத்துக் கட்டித்தழுவிப் புருவமத்தியில் முத்திமுகந்து பின்னர் தமதிருகைகளையும் நெஞ்சுக்குநேரே யுயர்த்திக்கொண்டு வீணைபுத்து ஹானைவிட்டு மெங்கனையழகிய நபிநாயகத்தின் அசுஹாபிமார்களிலாகிய ஆண்டவனே யுனக்கே புகழென்ற புகழ்மடங்கலுமென்று நிதித்து, முகல்கீலுடனே மகிழ்ச்சியா யிருந்தார். அப்போது, நபிநாயகமும், அசுஹாபிமார்களும் சத்துருக்கள் படை யதிகமானதால் இரவுகால மெப்படியிருக்குமோ வென்றெண்ணிக், கண்விழித்துக் காத்திருந்து, காலைபிலெழுந்து குதிரைகளைத்திரட்டி படைகளின் மேலே சவராகி நடாத்தி, அக்குதிரைகளனுமானிக்கப் படைக்களம் வந்து அணியில் நின்றார்கள்.

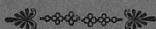
அதுகண்டு கொடியபாதகன் இறவுசுல்குல்சனது படைகளுக்குத் தலைமைத்தனஞ் செலுத்ததன் மகன் துகாமாவைவைத்துச்சகலவைகளையும்வனிடத்திலே சாட்டிவிட்டுப், பற்றுசிருக்கிற இடத்திற்குப் போய் அப்பாருசென்னுந் தேவுடைய காலடியிலே சாஷ்டாங்கமாக விழுந்துகிடந்து, தனக்குநேரிட்ட துன்பங்களையெல்லாங் சொல்லி

னன், அப்போதுகுற்றமாகிய இபுலீசுலகுனத்துல்லா அந்தப்பச்சைக் கல்வினாலேசெய்யப்பட்ட புத்துடையவாயில் துழைந்து வயிற்றுக்குட் சென்றிருந்து இறவுசுல்கூல்பார்த்து என்னடியார்களிலே தலைமை பெற்ற மஹாரிக்குராஜனே, இந்தப்பூயியி னவியையும் 'முகம்மதையுந் கெடுத்து உனக்கு நான் மேலான அருள்செய்குவேன் பயப்படாதே எழுந்தருளியாகிப்போவென்று சொன்னதுகேட்டு, இறவுசுல்கூல்மா கதம் பத்மராகம், நீலம், வயிரேரியம், முத்துப்பவளம், கோமேதகம், இவை முதலிய ஒன்பது ரத்தினமும் பதித்திலங்கும் பச் சைகல்வினாலேசமைத்து வைத்திருக்கும்புத்துகான்வரையில் றுநேர் திருந்துபேசும், பிசாசினுடைய பேச்சினால் மனமகிழ்ந்து அளவில் லாது புகழ்ந்து, அப்புத்திரன் காலடியைவிட்டு மதிசீக்கிரமாக எழுந் தான்.

முகல்கீ வீமன்கொண்டசருக்கம் முற்றிற்று.

அன்றும், அப்துல்லாவும், சபைறையும், பர்ருசையுங்
கொணர்ந்த சருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடி லாகிரியவிருத்தம்.

காரணக்கடவுள்முகம்மதுநபினார் கருணையின்றோழர்கடம்மி லாரணக்கடலம்றுடனப்துல்லாவு மசனும்றவுசுல்கூல்நகர்போய்ப் பூணச்சபைறைக்குபிரர்கையெடுக்குப்புத்துபர்ருசினைக்கொணர்ந்து சீரணித்துற்றுச் செயற்கொடுவந்தசெய்திகள் யாவும்செப்பிடுவாம்.

இதன்பொருள்.

காரணக்கடவுளாகிய நபிநபினார் முகம்மதுசல்லல்லாகு அலைகிவ சல்லமவர்களுடைய கிருபைபொருந்திய தோழன்மார்களில் வேத அறி விற் சிறந்த கடலுக்கொப்பாகிய, அம்றிபுனுவுமையத்துல் அமீரியும் அப்துல்லா, இனுசுல்குனியும் இழிஞனாகிய இறவுசுல்கூலினூருக்குள் னே தந்திரமாகப்போய் கல்வியில்நிறைவான சபைறிபுனுஹுஷ்வாவர் வர்களுயுங் காரியின்கள் கையெடுத்துவணங்கும் புத்துஹானாகிய பர் ருசையு மெடுத்துக்கொண்டு சிறப்பையணிந்து பொருத்துஞ் ஜெயங் கொண்டு வந்தசெய்திகள் யாவையுஞ் சொல்லுகின்றோம்.

சரித்திர வசனம்.

புத்துஹானுடைய பேச்சைக்கேட்டுச் சந்தோஷமாக எழும் பிரிய, இறவுசுல்கூல் குதிரையின்மேல் சவராகித், தனதிருப்பிடம் போயிருந்தான். அப்போது, அல்லாகுத்த ஆலாவின் திருத்தாதாந் கராக வந்த காரணக்கடவுள் நபிமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல் லமவர்கள் கடலைப்போலே திரண்டிருக்கும் அசுஹாபிமார்களைப் பார்த்துக் கலியாண முருக்கின் பூப்போன்ற இதழுற்றுக் கம்பூரவா டைகமழுந் தங்களின் திருவாயைத் திறந்து, எனதுபிர்த்துணைவா கிய சபைறிபுனு அவ்வாம் சிறைபட்டு, அங்கே வருத்தப்படுவதை நாம் நீக்கவந்ததில், இடையிற்பெரிய சண்டைசெய்ததினால் நாளதி கப்பட்டுப்போய்விட்டது, இப்போது, இறவுசுல்கூல் தன் வீட்டுக்குப் போயிருக்கிறான், அவனொருவேளை நின்றாப்போல் படைக்களம் வந்து அவன்மகன் துஹாமான்வக்கேட்டு அவன்பட்டிருக்கிற சேதத்தைக் குறித்துக் கோபங்கொண்டு சிறையிலிருக்கிற சபைறையழைத்துக் கொலைசெய்யவும் போதுமென்று மனத்திற் கொஞ்சம் அச்சம்புகு வதால், அந்தச் சபைறைக் கைவசமாக்கித் தந்திரமாகக் கொண்டு வரும்படியான பூராயம், புத்தியுத்தியுள்ளவர்கள் யார்சொல்லுங்க் ளென்று கேட்டார்கள்.

அப்போதங்கே அசுஹாபிமார்களுடனிருந்த, அம்றிபுனுவுமை யத்துல்லமீரியானவர், விரைவாய்ச்சபையில் எழுந்துநின்று நபிநாய கத்தைப்பார்த்து, அகன்ற மலையைப்போன்ற தோளையுடைய நாய கமே சபைறை நான்போய்க் கொண்டுவர வுங்கள் கிருபையுள்ள அருள்வாக்கினுத்திரவு கிடைக்கவேண்டுமென்று சொன்னார். அது கேட்டு நபிநாயகம் அவ்வம்றைப்பார்த்து நல்வாக்கியமாகப் போய்க் கொண்டுவருமென்று சொன்னார்கள் சொன்னவுடனே அம்றிபுனு வுமையத்துல் லமீரியெழுந்து, கிழிந்தபழங்கந்தைத் துணிகளையெடு த்து அரையிலணிந்து அதின்மேல் இரண்டொரு நூலில் முறுக்கிய கயிற்றையும் அரைபிற்கட்டி அவ்வரையிலே ஓர்கிறீசையுமறைவாக வொழித்துத் தலையிலோர் பாகையுமிட்டு, அப்பாகைக்குமேலே கிழி ந்த செகப்புத்துணிகளையுங் கோலமாக இடையிடை சொருக்கிக்கொ ண்டு, எளியவரிலு மகாவெளியவர்போலே கோலம்பூண்டு, அம்றிபு னுவுமையத்துல்லமீரி, அல்லாகுத்தஆலாவை வணங்கி, நபிநாயகத் தைப்புகழ்ந்து போயினார்.

அதன்பின்னர் உபைசுடைய மகனார் அப்துல்லாவென்பவரெழு ந்து நபிநாயகத்தைப்புகழ்ந்து, அல்லாவுடையறகுலே நான், அம்றி

புணவுமையத்துல் லமீரியுடைய தந்திரத்தில்நீன்றும் அதிக தந் திரஞ்செய்து சபைறைக் கொண்டுவருவேன் அதற்காகத் தேவரீர் தாங்கள் ஜெயவாக்கருளவேண்டுமென்று கேட்டார். அதற்கு, நபி நாயகங்குஞ் சிரிப்புக்கொண்டு அவரைப்பார்த்து, ஒகே, அப்துல் லாவே அப்படியே நீர் போய்வாருமென்று சொன்னார்கள், அது கேட்டு மனமகிழ்ந்து அப்துல்லா வென்பவர் சந்திர கலைபோன்ற வெள்ளைப்புடையெடுத்தையிலுடுத்துக், காண்டை கால்வரையி லும் விழுகின்ற நீண்ட குப்பாய மொன்றையுந் தரித்துத் தலைக்கு அழகாகிய பாகையுமணிந்து, விலையுயர்ந்ததுப்பட்டாவுமேலே போட் டுக்கையிலோர் கோலுமெடுத்துன்றி நடப்பதற்கு பிடித்துக்கொண் டு, வெட்டுக்காயந் குற்றுக்காயம் கை, கா, லொடிவு முதலிய மற்ற வியாதிகள் நீங்கவும், பாம்பு முதலிய விஷஜெந்துக்கள் கடித்தால், அவ்விஷங்கள் மாறவும் ஆகிய சகலவியாதிகளுக்குந் கொடுக்கு மருந் துகள் வைத்திருக்கும் பையையு மெடுத்துக்கொண்டு மகா பண்டித வயித்தியரென்று யாவருக்குந் தோற்றும்படி, அல்லாகுத்தஆலாவை யும், அவனுடைய மருலையும் போற்றிப்புகழ்ந்து, கொஞ்சமுமனதிற் பயங்கரமில்லாமல் நடந்து கடலைப்போலே சப்தமாறாத இறவுசுல்கு லின்படைக் கூட்டத்தாரிருக்கின்ற வீதிகளிற்போனார். போய்,

அங்கேயெங்குஞ்சுற்றித்திரிந்து ஒவ்வோர் வீடுகளிலுஞ் சென் று, வாதபித்தசிலேத்துமத்தினுள்ள பல வியாதிகளுக்கும், வெட் டுக் குற்றுக்காயங்களுக்கு மருந்து செய்து சுத்தப்படுத்துகிறதற்கு நோயாளிகளுண்டோவென்று விசாரிக்கும்போது அங்குள்ளவர்கள் திரண்டிவந்து, அவருடைய வயித்தியக் கோலங்கண்டும் வாய்மொழியி னட்பைக்கேட்டும், சந்தோஷமாகி ஆங்காங்குள்ள வியாதியஸ்தர்க ளிலே, பயித்தியம், குஷ்டம், காசம், பாண்டு; விஷச்சூரம், நீரோட் டம், சயித்தியம், குன்மம், இளைப்பு, ஈளை, இருமல் லெட்டுக்கால் முதலிய வியாதியஸ்தர்களும் மீனுள்ளகுளத்திலே பறவையினம் வந்து வளைந்துபோல் அப்துல்லா அவர்களைக் காபிரீன்கள் வந்து வளைந்து கூடினார்கள் கூடிய அந்நோயாளிகளுக்கு இவர் நோவுக்குத் தகுந்த மருந்தினாலும்-செந்தூரத்தாலும், பற்பத்தாலும்-தந்திரத்தா லும், கு-கு மந்திரத்தாலும்-அல்லாகுத்த ஆலாவுடைய அருளின லும்நோய்களைத் தீர்த்தார். இவ்விதமிவராலே நோவுகள் சொஸ்தப் படுகிற செய்தியெங்கும் பரவியதினாலே, காபிரீன்கள், ஆங்காங்கிரு ந்து, இவர்கற்ற பெரியவரென்றும் அரிதானபண்டிதரென்றும் ஆசை யாகிபோய்வில்லாது தினந்தினம்வந்து, அப்துல்லாவுடைய பாதம்ப

ணிந்துபுகழ்ந்து போவதுந்தவிரச், சண்டையிலே கால்முறிந்தவர்க
ளும் கையறுந்தவர்களும் மேலறுந்தவர்களும், கண்குருடானவர்க
ளும் சதைவெளியிட்ட காயத்தவர்களும், "கோலுன்றிவந்து சொஸ்
தப்படுத்திக் கொண்டுபோய் வபித்தியருடைய பெருமையையும்,
நோய்திருகிற விதத்தையும் அங்கங்கே புகழ்ந்துபேசிக்கொள்வார்கள்.

அதுகேட்டுப், படையிலுள்ள, தலைவர்கள், வீரர்களமிகவுஞ்
சந்தோஷமாகிப் பண்டிதரைத்தினந்தினம்வந்து கண்டுகொண்டுபோ
வார்கள், இப்படி நடந்துவரும் நாளிலே சத்துருக்களின்சிலர் மகா
பண்டிதரான, அப்துல்லா அவர்களைப்பார்த்து முகம்மதென்பவர்,
எங்கள் விஷயத்திற்செய்த அனியாயங்களின்ன இன்னவிதமென்று
சொல்வார்கள். சொல்லுகிறவர்களை அப்துல்லா அவர்கள்ப்பார்த்து
ஆ, ஆ, அப்பா, அந்த முகம்மதாவென்று இரண்டு கண்ணுங்கோபாக்
கினிபறக்க, இடியைப்போல சப்தித்து அச்சமென்பது கடுகுபோலு
மில்லாத, அந்த முகம்மதென்னும் பஞ்சமாபாதக வஞ்சகம் நிறைந்த
நெஞ்சையுடைய பொல்லாதவன். படிபு பொய், நிந்தனை குபாடம்
மாறாட்டம், தந்திரம், மந்திரம் :இவைகளாலே, இராஜாதிராஜர்களை
யெல்லாந் கெடுத்துச் சண்டைக் களங்களில்லெட்டி அதஞ்செய்து
கொண்டல்லோ இருப்பான், அப்பா அவன்பேச்சா பேசாதீர்கள்
பேசாதீர்களென்றுசொல்லி அவர்களை யேமாத்துவார்.

பின்னர், இறவுசுல்குலாசனுடைய சமஸ்தானத்திலு மிவ்வித
மான பண்டிதர்வந்துபலவியாதிகளையும், வெட்டுக்குத்துக்காயங்களை
யும் மருந்தாலும், மந்திரங்களாலுந் தீர்க்கிறுரென்கிற செய்தி தெரி
ந்து இறவுசுல்குலாசன், சில ஏவலேர்க்கையனுப்பி, அப்துல்லாவை
யழைப்பித்துத் தன்சமுகத்தி லிருக்கவைத்து, இவர்பெரியவர்தா
னென்றெண்ணி அப்துல்லாவைப் பார்த்துப் பண்டிதரே ஷெய்கே
யென்று மிகவும் அருமையாக முகம்பார்த்துப் பேசிக்கொண்டிருந்து
பின்னர், நீர்வந்தவராலாறென்னவென்று கேட்டான் அதற்கப்பதுல்லா
இறவுசுல்குலைப்புகழ்ந்து இராஜாதிராஜாக்களுக்கும் இராஜாவாகிய
வுத்தண்ட மகாராஜரே, நான் மருந்தாலும், மந்திரத்தாலும், கைபா
கஞ்செய்பாகம், மெய்பாகத்தாலும் பெரிய பிணிகளெல்லாந் தீர்க்கப்
பிறந்துவந்த பண்டிதனென்றும், கபிலையென்னும் நகரத்திலே தலை
மைசெய்யுந் கனதியான பனீகவாசிம்க்கையிலுள்ளவனென்றும், எங்
களுரிலிருக்கும்போது, முகம்மதென்பவன் உம்முடைய வீரில்வந்து

கொடுமைகள் விளைத்தானென்று கேள்வியாகிவந்தேனென்றும் அந்தக வாசன்களையார்கள் (5000) குதிரைவீரீயர்களுமக் குதவிக்காக இங்கேவர இருந்தார்களென்று சொன்னார்.

இவ்விதம், அப்துல்லா அவர்கள் சொன்னவைகளை எல்லாத்தையுமும், இறவுசுல்கூலரசன்கேட்டுத், தன்மனமிகவுமகிழ்ந்து, தன்னிடத்திலே பிள்ளையைப்போலிருக்கிற அப்துடைய முதுகிவிருக்குங்காயத்தைக்காட்டி, ஒகே, ஷெய்கே இந்தப்பயலுக்குப் படையிலே பட்டகாயம் இதை நீர் எவ்விதத்திலுந் தீர்த்துப்போட்டால், உமக்குமே லானவெகுமதிகள் தந்து இந்தப்பூமி முழுமையுந் கீர்த்தியுண்டாகச் செய்வேனென்று மிகுந்த விருப்பத்துடனே சொன்னான். அதுகேட்டு, அப்துல்லா அவர்கள் நல்லது அப்படியே செய்கிறேனென்று மிகுந்த சந்தோஷமாகி அல்லாருத்தஆலாவை மனதில்வணங்கி முகம் மதுசல்லல்லாரு அலைகிசல்லத்தைத் துதித்துப், பயலுக்கு முதுகிலிருந்த வெட்டுக்காயத்தைச் சீக்கிரத்தில் மருந்தினாலும், மந்திரத்தினாலும், பூமியில் யாவரும் புகழும்படியாய் ஆற்றினார்.

அதுகண்டு, இறவுசுல்கூல் மிகுந்த ஆனந்த மகிழ்ச்சியாகி அப்துல்லா அவர்களுக்குப் பலபீல வெகுமதிகள் கொடுத்து உபசரனை செய்து அப்துல்லாவைத் தன்மந்திரியிடத்திற் கனுப்பிவைத்தான், அம்மந்திரி, இராஜன் முதலாகிய காபிரீன்களுக்குத் தெரியாமல்முன்னர், அறம்மிபுனுதையானவர்களைக் காணப்போகும் வழியிலே புலைலிபுனு அப்பாசவர்கள் கையைத்தொட்டு ஈமான்கொண்டு தீனில்லிசுலாமான விபீதபுத்திசாலியாதலால், வயித்தியர் வந்த தந்திரமறிந்துகொண்டார், என்றாலும் இராஜாவாலே தம்மிடத்திற் கனுப்பிவைத்த பண்டிதராச்சுதே யென்று, காபிரீன்களுக்கு ஒப்பாயிருக்கும்பொருட்டு, வயித்தியருக்கு ஒரு சுவடிகழுத்திலிட்டு, அவர்கள் கூடப்போனவர்களை, யெதுவோவோருபாய தந்திரத்தினல் வெளியிற்போகச் செய்துவிட்டுப் பின்னர், அப்துல்லா அவர்களும், மந்திரியும், தனித்தவோரிடத்திலாகிப், பக்கம் பார்த்திருந்துகொண்டு, நபிநாயகத்தின் செய்திகளை மந்திரியானவர், அப்துல்லா இடத்திற்கேட்க, அதற்கிவர்கள், மந்திரிக்கு நபிநாயகஞ்சொன்ன சலாமுஞ் சொல்லி, அவர்களிருக்கும் வரிசைச் சிறப்புகளையுஞ் சொன்னார்.

அதுகேட்டு, மந்திரி மனமகிழ்ந்து ஆனந்தக்கடலில் மூழ்கினவராகிச்சில இரகசியங்களைஎல்லாம் பேசியிருந்து பின்னர், அப்துல்லா அவர்களுடனே எழுந்து இறவுசுல்கூலிடத்திற்குப்போய்ச் சிலவார்த்

தைகளின்பமாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது, மந்திரி இறவுசுல் கூலைப்பார்த்துப் புகழ்ந்து இந்தப் பூமியெங்குந்தேடினாலும், இவரைப்போலொரு பண்டிதர் கிடைப்பது அரிதாயிருக்கும் இவருடைய கண்திறந்துபார்த்தாலுடனே நோய்களெல்லாம்; பறந்தோடிப் போய்விடுமென்று சொன்னார் அதுகேட்டு இறவுசுல்குலரசன் மந்திரியைப்பார்த்து, ஒகே மந்திரியேநீசொன்னது நிசந்தான், இந்தப் பண்டிதரை வானவரென்று சொல்லலாமென்று சொல்லிப்பின்னர், அப்துல்லா அவர்களுக்குச் சரிகையினாலாகியவுத்தரீகர், தங்கக்காசு முதலாகிய வரிசைகளும், தக்கள் ஏரித்திரிவதற்கு மேலாகிய உயர்ந்த குதிரையென்றும்: இருக்கவிடுங்கொடுத்தான் இவ்விதம் இறவுசுல்குல்கொடுத்த வெகுமதிகளெல்லாம் அப்துல்லா பெற்றுக்கொண்டுஇருக்கும்போது, நபிநாயகத்தின் மகிழ்ச்சிபொருந்திய சுபைறுறவியல்லாகு அன்குவை யெவ்விடத்திலே சிறையாக்கிவைத்திருக்குதென்று, அவ்வூரிடங்களிலுள்ள சாவடிகள், கற்பாறைகள் முதலிய விடங்களிலெல்லாந்தினந்தினம் போய்ச்சுற்றிப், பார்த்துக்கொண்டே வருவார். இதுநிதிக்,

முன்னர் நபிநாயகத்தின் சொல்லிற்காக, இராஜாதிபதியான, சுபைறுறவியல்லாகு அன்கவர்களைக்கொண்டுவரப்போன அம்றிபுலுவுமையத்துல்லமீரி, அரியதலத்தைப்பொருந்திய, பக்கிறுகளுடைய கோலங்கொண்டு, மலை, வனம், காடு, கரைநாடு நகரிகளெல்லாங்கடந்து, வரும்போது வழியிலே சிலசத்துருக்களைக்கண்டு, அவர்களை நெருங்கி இரண்டு கண்ணினாலும் தாரை தாமையாக வழியும்படி விம்மி, விம்மி, பேங்கி யேங்கி யழுதுசொல்ல ஆரம்பித்ததாவது யாதெனில், அச்சத்துருக்களைப்பார்த்து, ஒகே நம்மையான கூட்டங்களே வஞ்சகம், குபாடம் பொருந்திய முகம்மதென்பவன் நான் வருகிற வழியில் என்னைக்கண்டு கிட்டிநெருங்கிக் கொஞ்சமேனும் நெஞ்சிலிரக்கமில்லாமல் என்னிடமிருந்த பணங்காசு, துணிமணிகளெல்லாம் கொள்ளையெடுத்துக்கொண்டு பிரிந்துபோன இந்தக்கந்தைத்துணிகளை யணியச்செய்து, எனக்குப் பிரியமுள்ள மனிதரையுங் கொன்றுவிட்டுப் பஞ்சுக்கட்டில் நெருப்பிட்டதன்மையாய் என்னைச்செய்துபோயினதால், நானிந்தக்கோலமாகிப், பசியினால் அழகிய எந்திரேகமும் இளைத்துவாடி திகைத்து என்னினத்தவர்களிடத்திலேபோகவும் பலமில்லாமல், உங்கனாயாதாவாக நாடிவந்தேன் ஆதலால் என்பசியுந் தாகமுந் தீரும்படி செய்தாலுங்களுக்குத் தருமிகவு முண்டாயிருக்குமென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு அச்சத்தராதிகள், அம்றிபுனுவுமையத்துல்லமீரியுடலிலே, கந்தைத் துணியும், இடுப்பிலேமுறுக்கிய கயிறும் அழகிய புடரியில் வழியக்கிடக்குந்தொப்பியும் அத்தொப்பியின்மேலே கிடந்தசெகப்புத்துணியும் மெலிந்தவுடலும் தளர்த்தபேச்சும் ஆகிய இக்கோலங்களை யெல்லாங்கண்டு மன்மிகவுமிரங்கி உறட்டியும் ஆட்டினிறைச்சியும் தண்ணீருங்கொண்டுவந்து கொடுத்தார்கள். அவைகளை அம்றிபுனுவுமையத் துல்லமீரி யுண்டுதின்று குடித்து மகிழ்ச்சியாகி அவர்களைமெய்யாமெய்யாய் புகழ்பவர்கள்போலே புகழ்ந்துகொண்டு அவ்விடத்தை விட்டெழுந்து எங்குஞ்சுற்றிப் பார்த்துக்கொண்டு போகச்சே, பாதகரானசத்துருக்கள் தலையெழுப்பாமலிரும்புச் சங்கிலியிட்டுச் சிறையிலேபோட்டுத் தினந்தோறுஞ்செய்யும் வருத்தத்தினால் விடாதகாய்ச்சலாளிகளைப்போலே துன்பமுற்றுச்சுப்பெறுறலியல்லாகு அன்குசமுத்தி விரும்புச்சங்கிலிப் பூட்டும் காலிலேதுறங்கும், அன்பதுவீரர்காவலுடனுங் கிடக்கக்கண்டபோது.

உடனே அம்றிபுனு வுமையத்துல் அமீரி அக்காவலாளிகளைப் பார்த்து, ஒகே விரரே நீங்கள் நமது பரஞ்சடைய அருள் மிகவும் பெருவீரர்களென்று சொல்லிச் சோனமழை நீர் சொரிவதுபோலே யழுதுகொண்டு நின்றார், அதுகண்டு, அக்காவலாளர் அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரியையப்பார்த்து, ஒகேளரியபக்கிறே நீரிந்தமலைச்சார்பிலேவந்தக்காரனமென்னவென்றுகேட்க அதற்கிவர் ஒருதந்திரத்தையெண்ணி; அக்காவலாளரைப்பார்த்து நானிந்தப் பூமியிலேவாட்டமில்லாமல் வாழும்பனிகுதை லென்கிற கூட்டத்திலுள்ளவன், என் பிள்ளைகளுடனே நான் வழிநடந்து வரும்போது முகம்மதென்கிற சூனியதந்திரக்காரன் என்களை அடுக்கவந்து என்பிள்ளைகளை வெட்டிக் கொன்றுப்போட்டுப் பணங்காசு துணிமணிகளெல்லாங் கொள்ளையாடிக்கொண்டு என்னை இக்கோலமாக விட்டுவிட்டுபோயினான், பின்னர், நான் அவன்மேல் வன்மித்துக்கொண்டவ்விடத்தைவிட்டு நீங்கி இங்கே இராஜாதிராஜான இறவுசல்கூலுடைய படைக்கூட்டத்திலே சேர்ந்து, அப்பகைஞான முகம்மதுடனே எதிர்த்துச் சண்டை செய்து, அவன் சிரசைவெட்டி முகமெங்குமிரத்தத்தை யோட்டி விக் வந்தேனென்று பொருமிபொருமி யழுது சொல்லிநின்றான்.

இவ்விதம், இவரமுந்துயரத்தைக்கண்டு அந்தச் சத்துருக்களுங்கண்ணிலேதண்ணீர் பிசியும்படியாய் அவ்வம்றிபுனுவுமையத்துல்லமீரியைப்பார்த்து, ஒகேஷெய்கேவுமக்கு வேண்டியதுதருகிறோம்அழாதீர்

களழாதீரென்று உபசாணசெய்தார்கள் அவர்கள்கடவுமிருந்து அம்
றிபுனுவுமையத்துல்லமீரி வயிறுநிரம்பக்கோதுமை ரொட்டியுந்தின்
றுவிட்டுப்பிறகு, சூதாகூர்துஆவென்னும் ஆசீர்வதிப்புமோதியிருந்
தார். அப்போது, அக்தக்காவலர்கள்நாங்கள் குடிக்கிற கள்ளையும் சா
ராயத்தையும் பங்கிட்டு வீதப்படிக்கு எடுத்து ஒர்பாத்திரத்திலிட்டு
அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரியவர்களுக்குக் கொடுத்தார்கள் அப்
போது, "அம்றிபுனுவுமையத்துல்லமீரி அந்தக்களுக்குக் கொடுத்தவர்
களைப்பார்த்துத் துன்பத்தையுடையவர்களுக் கின்பமான செய்கை
வருத்தமுண்டாக்கி வைக்குமென்றுசொல்லி, அக்கள்ளைச் சாராயத்
தைக் குடிக்காமல் அன்றைய இராவுகாலம் அவ்விடத்திலேயே தங்கி
யிருந்தார். அப்போதந்தகாபிரீன்கள் ஷெய்கு சொல்லுகிறது சரி
தானென்றெடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள் பின்னர், அம்றிபுனுமையத்
துல்லமீரி சிலதந்திரஞ்செய்ய ஆரம்பித்தார், அத்தந்திரம்பாடுதெனில்
முன்னிருந்துலகத்தை யாசாட்சிசெய்த, இராஜாக்கள் சரித்திரமும்
அவ்விராஜாக்களிடத்திலிருந்த சுத்தவீரியர்களின்றிறமையும் பலபல
விடுதைகளையு மிகவு மின்பமாகக் கேட்டபோதே சிரிப்புக் கிடமாக
வுஞ்சொன்னார்.

அப்போ தவர்களெல்லா மிருந்தமகிட்சியுடனே கண்ணாங்காம
வீருந்திவர் சொல்லுங்கதைகாரணங்களைக் கேட்டுக்கொண்டுமிகுநேர
வரையுமிருந்துபோதும்போதும் பெரியவரேயென்று சொல்லச்சொல்
ல, இன்னுமிவர்மிகுவினோத வேடிக்கையான கதைகள் சொன்னார்,
அதுகேட்டிருந்த, சபைறலியல்லாகு அன்குவழமைப்படி தங்கள்
வேதனையிலே புலம்புகிறதுபோல், அங்கிருப்பவர்களுக்குக் கொஞ்ச
முந்தெரியாமலிலக்கணமாக அல்லாகுத்த ஆலாவைப்புகழ்ந்து சில
பயித்துகளோதினார்கள், அதுகேட்டு, அம்றிபுனுவுமையத்துல்லமீரி
யும், அதற்கும்பதிலாக அல்லாகுத்தஆலாவைப்புகழ்ந்து இலக்கண
மாகப் பக்கத்திலிருப்பவர்களுக்குத் தெரியாமல் சிலபயித்துகள்
சொன்னார், அப்போது: அங்கிருக்குஞ் சத்துருக்களுண்ட கள்வெறி
மண்டைகொண்டு மதிமயங்கிப்படுத்த இடத்திலேயே நித்திரைசெய்
பார்கள்.

அப்படி நித்திரை செய்பவர்களை அம்றிபுனு வுமையத்துல்லமீரி
யவர்கள் சோதித்தவராய் நடுச்சாமம்வரையிலும் நித்திரைசெய்பவர்
களைப்போல் கண்ணைச்சிமிட்டிச் சிமிட்டித்தலையைச் சாடவிட்டுத்
தோளிலோர் பக்கமாகச்சரிந்து நித்திரைகண்ணையக்குந்தன்மையா
ம்ஜாலஞ்செய்து தம்முடையமனத்திலே சபைறுறலியல்லாகு அன்கு

வை அடர்ந்த இருள்வந்தபோது தந்திரமாகக் கொண்டிபோகவேண்டுமென்றுநாடி ஆண்டவனைநினைத்து என்னுட்டம் நிறைவேற ஆண்டவனே, நீயுதனியெய்யென்று ஓர் துவாவுமோதிப் பிறகு, வாயையிகவுந்திறந்து பெரியகொட்டா யிட்டுக்கொண்டிருந்தார், அதுகண்டு சத்தாருக்கள் அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரியைப்பார்த்து, ஒகே வெத்கே! நோம் நெடுநோமாயிற்று, ஆதலால் நீர் படுத்துறங்குமென்ற சொன்னார்கள், அதுகேட்டு, அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரி சூயியிலே படுத்துக் காலேநோகப்பொறுக்கநீட்டியொருக்கணித்து, அந்தக்குடியர் புத்திமாறி நித்திரைசெய்வதுபோல, தாழு முபாய தந்திரமாக முசுமுசென்று பெருமூச்சிட்டு, மெய்யாமெய்யா நித்திரைசெய்பவர்கள்போல் நித்திரைசெய்தார்.

அப்போது, கட்டுடித்த வெறியினாலேகாபிரீன்களெல்லாந்துணி சோரவும் வாழிற்போற ஈயெறும்பு தெரியர்மலும் பூறுபூரென்று குறக்கையிட்டு நித்திரைசெய்தார்கள், அதுகண்டு, அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரியவர்க ளெழும்பிக்காவந்தாரைச்சோதித்து இதுநல்ல தருணமென்று அங்கேயெரியுகின்ற நெருப்பின்வெளிச்சங்கனையெல்லாம் அவித்துவிட்டுக் குற்றமற்ற ஆண்டவனையும், அவன்தூதாங்கரான நபிமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்களையுந்துதித்துப் புகழ்ந்து சுத்தவீரியம்பொருந்திய, தமதுநெஞ்சத்திலே கொஞ்சமும் பயமென்பதில்லாமற் படுத்திருக்கையிலேயே, புரண்டு புரண்டு நெஞ்சினாலே தவழ்ந்து சுத்தமெழும்பாமல் மெதுவாகப்போய் எந்தநாளு மகாதுன்பத்தோடும் வருத்தப்பட்டுக்கொண்டே கிடக்குகின்ற சுபைறிபுனு அவ்வாமவர்கள் கிட்டநெருங்கினார். அதுகண்டு, சுபைறுறலியல்லாகு அன்குயாரென்றுகெட்டார், அதற்கு அம்றிபுனுவுமையத்துல்லமீரி, சுபைறுறலியல்லாகு அன்குவைப்பார்த்து. அல்லாருத்த ஆலாவும்க்கு நன்மைசெய்வானாகவும், நீர்மெதுவாகப்பேசுந் தலையை யுயர்த்துமென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டுச், சுபைறுறலியல்லாகு அன்கவர்கள் தலையையுயர்த்தினார்கள், அப்போது கொஞ்சமும்பெலமில்லாமற் சோர்தலாகப்பழையபடிதலையைக் கீழேபோட்டார்கள். அதுகண்டு, அம்றிபுனுவுமையத்துல்லமீரியவர்கள், சுபைறுறலியல்லாகு அன்கவர்களுடைய காலிலும், கையிலும் பாதகர்கள் பூட்டியிருக்கின்ற இரும்புச்சங்கிலிகளைப் பெலமாகத்தொட்டு அசக்கிப்பார்த்தார்கள், அப்பூட்டுகள் கடுகளவுமசையாமலும், மிழகாமலுமிருக்கக்கண்டு அல்லாருத்த தஆலா

வின் திருநாமங்களையும் நாயகத்தின் சலவாத்தையுஞ் சொல்லித்தமது யுத்திபுத்தி தந்திரத்தினாலே சகலதழைகளையு மொடித்தெரிந்து விட்டுச், சுபைறுறவியல்லாகு அன்குவை யெழுப்புமென்று சொன்னார். சொன்னாலுமென்ன,

சுபைறுறவியல்லாகு அன்கவர்களுடைய சரீரமாதிக்கமும், பாவிகளான காபிரின்களடித்த அடியின் கரோத்தினுற் புண்ணுயிருப்பதாலெழும்ப ஏலாமலிருந்தது, அப்படியிருந்தும்; அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரியைப்பார்த்து, ஒகே, அமேற என் கைகால், முகமிவை சகோமெதுவாக நிமிர்த்தி விடுமென்று சொன்னார்கள். அதுபோலே, அவர்களுடைய கால், கைமற்ற வுறுப்புக்களையெல்லா மெதுவாக அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரியவர்கள் நிமிர்த்துவிட்டு எழும்பும் சுபைறே வென்றுசொன்னார். அதுகேட்டுச், சுபைறுறவியல்லாகு அன்கு எழும்பினார்கள். அப்போதும் எழும்ப ஏலாமையால், என்னாலேயொன்று மேலாதென்று முன்போல தரையிலேயே சருண்டு விழுந்தார்கள். அதுகண்டு, அம்றிபுனுவுமையத்துல்லமீரி ஒரு தந்திரத்தை மனதிலெண்ணிச்சரேலென்று அங்கே கட்டுகடித்த வெறியினாலே பிணத்தைப்போல் நித்திரைசெய்கிற காவலாளர்களான பகைவரைத்துண்டு துண்டாகத், தலைவேறு, உடல்வேறாக வெட்டிவிட்டுச் சீக்கிரம் சுபைறுறவியல்லாகு அன்குவைத் தலைமேலேறித்தொண்டு அம்பின் விசையாகவந்தார். அப்போது,

தமக்குச்சுமை கனப்பதினாலே, அங்கோர் மலைப்பொதும்பில் மனுடர் நடமாட்டமில்லாத இடத்திலே சுபைறுறவியல்லாகு அன்குவைக் கொண்டுபோய் வைத்துவிட்டுத்-தாங்கள் தனியத்திரும்பிவந்து சத்துருக்களுடைய படைக்கூடரத்திலே தந்திரமாகப்புகுந்து, ஒரு குதிரையையும், ஒரு வாணையுங்களவெடுத்துக் கொண்டுவந்து வேதநாற் புகழுகின்ற சுபைறுறவியல்லாகு அன்கவர்களிடத்திற் கொடுத்தாக்குதிரை மேலேறி வாளைக்கையிற் பிடித்துக் கொண்டு வாருமென்று சொன்னார், அப்போது, சுபைறுறவியல்லாகு அன்கு அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரியைப்பார்த்து, எனக்குப் பசித்தாக மிகுதியாயிருப்பதால் நானென்னென்று குதிரையைச் சாரியிலேவென்று சொன்னார்கள்.

அதுகேட்டு அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரியவர்கள் - சுபைறுறவியல்லாகு அன்குவைப்பார்த்து, நீரிந்த இடத்திலேயேயிரும். நான் போய் வருகிறேனென்று சொல்லிவிட்டு போய்ப் பர்ருசிருக்குந் கோயிலில் நுழைந்தாலங்கு பட்டைச்சாத மிருக்குமதை மறைவா யெடுத்த

துவாலாமென்று, அங்குபோய் துழைந்துபார்த்தா ரப்போதங்கு சந்தடிமாயிருக்கக்கண்டு ஒரு மூலையிலே போய்ப் பதுங்கிக் கொண்டிருந்தார். அந்த நேரத்தில் அங்கே இறவுசுல்கூல் வந்து பர்ருசடைய காலடியில் விழுந்து தெண்டனிட்டுச் சாணையப் பட்டவனாகப் பர்ருசைப் பார்த்துப்புகழ்ந்து என்னையானும் நாயகனே மகாவஞ்சனைக்காரனான முகம்மது என் மக்களிரண்டு பேர்களைத் தன்னிடத்திற் சேர்த்துக் கொண்டான், அதுவுந்தவிர, மூத்தமகனைக் சொல்லவுஞ்செய்தானே யென்று ஏங்கிப் பெருமூச்சிட்டழுது சொன்னான்.

அதுகேட்டுப், புத்துடைய வயிற்றில் வந்திருக்கும் ஷைத் தான், பர்ருசடைய வாய்திறந்து சொல்லுவதுபேர்லே இறவுசுல்கூலைப்பார்த்து என்னையின்பமாகப் போற்றிப்புகழும்காரிக்கே, உன்னுடைய இராஜரீகம் நெடுகிலும், நிற்கவும், அந்த முகம்மது அழியவும் செய்வேனென்று சொன்னான். அதுகேட்டு, இறவுசுல்கூல் ஆனந்தக் கடலில் மூழ்கினவர் போலாகிச் சந்தோஷம் பெருத்துத் தலைமயங்கி யுடனே சில ஆடுமாமிகள் கொண்டுவரச்செய்து புத்துக்குப் பவியுங் கொடுத்தவிட்டு அங்குள்ள சுத்தவீரியர்களைப்பார்த்து நானையதினம் நாம் சண்டை செய்யும்போது சத்துருக்களுக்குஞ்சி யோடுகின்ற நாமுறுதாக்களை வெட்டிப் போடுவதுந்தவிர அவர்கள் ஆஸ்திகளையுங் கொள்ளையாடும்படி செய்வேனென்றும், நமது தேவுபற்றரசு நானையதினம் படையிலே வெற்றி தரவருவாரென்றும் எவ்விடங்களிலும் படைசாங்க ளடியுங்கொன்றுஞ்சொன்னான், அதுபோல் வீரியர்கள் முரசங்களடித்தார்கள், பின்னர்;

இறவுசுல்கூல் தன்வீட்டுக்குப் படுக்கப்போகுஞ் சமையத்திலே சப்தித்து, அங்குள்ள வீராதிவீரர்களைப்பார்த்து நானேச் சூரியோதயத்திலே பொல்லாத வம்பனாகிய சுபைறை என்னிடத்திற்கொண்டு வாருங்களென்று கட்டளையிட்டுப் போய்ப்படுத்து நித்திரை செய்தான். அப்போது, மற்றவீரர்களும் அங்கங்கேபடுத்து நித்திரைசெய்தார்கள், இதுநிற்க அங்கே கோயிலுக்குள்ளொளித்திருந்த, அம்றி புலுவமையத்துல்லமீரி யெழுந்து பர்ருசையும், அங்கிருக்கும்போது அங்கு நிற்குங்காவற்காரர் யார் போறதென்று? கேட்டதற்கவர்கள், நோயாளியப்பா- என்னோவுத்தீரத் தேவரிடத்திற்குப் போறேனென்று சொன்னார், அதுகேட்டுக் காவற்காரர்கள் நல்லது போம்போமென்று சொன்னார்கள்.

அப்போதிவர் சந்தோஷமாகி யுள்ளேபோய்ப்பற்றாசைப் பார்த்தார் அவ்விடத்திலே பற்றாசைப் பட்டைச்சாதமு மில்லாதிருப்பதால் தமது மனதில் ஒருவேளை யிபுலீசலகுனத்துல்லா ம்ரைத்து வைக்கவும் போது மென்றெண்ணிக்கொண்டு திரும்பிக்கோயிலுக்கு வெளியே வரும்போது, சிலமணிதர்கள் கூட்டமாகப்போகக்கண்டார், அப்படிப்போற, சத்துருக்கள் சபைறு றலியல்லாரு அன்கலர்க்கிருக்கு மிடத்திற் சென்று பார்த்ததில், அங்கே வள்ளலாகிய சபைறவர்களில்லாமலும், அங்கிருந்த காவலர்கள், வெட்டுண்டு துண்டாந்துண்டமாகக் கிடப்பதையுங்கண்டு, திகில்கொண்டோடிவந்து இறவுசுல்குவிடத்திற்சொன்னார்கள். அதுகேட்டவனுடனே, கைசேதப்பட்டவனாக எழுந்து இச்செய்தியைப் பற்றுகிடத்தித்திற் சொல்லவந்தான், அங்கே ஒருகண்பழுதானவன் வரங்கேட்கப்போன இடத்திலே மற்ற கண்ணும் பழுதானதுபோலே பற்றாசைக்கானேம் அதனாலே இறவுசுல்குல் மிகவுமயர்ந்து மயங்கித்தெளிந்து மனத்திலெண்ணினான், இந்தவிதஞ்செய்தது- அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரியே யல்லாமல் வேறொருவருஞ்செய்யார்களென்று மிகுகோபமாகிற் றானுத்திருந்த வஸ்திரங்களைக் கழித்திறைந்தான், தொப்பியைக்கழட்டி நிலத்திலடித்தான் சத்தமிட்டான் கிழே விருந்துருண்டு புரண்டழுதுகொண்டு எழுந்து தனது படைகளையெல்லா மெழும்புங்கென்று கட்டிவிட்டான்.

இவ்விதம். அழுதுகவலைப்படுகிற இறவுசுல்குவிடத்தில், அங்கே யுள்ளீமான் கொண்டிருக்கிற மந்திரி சரேலென்றுவந்து இறவுசுல்குலைப்பார்த்து-இராஜசிங்கமே யும்முடைய முகதாவில், நமது நாயன் பற்றாசைத்துருக்களை நாளையதினம் சன்னாபின்னமாக வருட்டிவிடுவேனென்று சொன்னதை நீர் மறந்துவிட்டீரோ, அவர் சொற்பழுது வருமா-அவர்சொற்போலே முதலிலே அந்த முகம்மதுடைய படைகளை நாசஞ்செய்யநாடிப் போயிருக்குமேயல்லாது, வேறேயாவர்களெடுப்பார்கள் இராஜனே, இன்னும் அந்தப்பாவி முகம்மதுடைய கண்ணினெதிரிலே கொண்டுபோய்க்காட்டிக் கழுகிலே போட்டுக்கொல்லவேண்டிச் சபைபையுமெடுத்துக்கொண்டே தேவர்போய் இருக்கிறார், அதேதவிற வேறே இந்தக் கடுங்காவலைக் கடந்து யாவர்களெடுத்துக் கொண்டுபோவார்கள், ஐயாவேயென்று அந்த இறவுசுல்குலுடைய இருள்மனம் பொருந்தச்சொன்னார், அதுகேட்டு இறவுசுல்குல், மந்திரி சொன்னசொற் சரிதானென்று மனமகிழ்ந்து மந்திரிக்கு வரிசைகள் செய்திருந்தான்.

இந்த நடத்தைகள் யாவையும் அங்கே யொளித்துக்கொண்டு பார்த்திருந்த அம்றிபுனுவுமையத்துல்லமீரி, இனிநாமிங்கிருப்பது பழுதென்றெண்ணிச் சரோலென்று-சுபைறுறவியல்லாகு அன்கவர்க ளிருக்குமிடத்திற்குவந்து கோயிலுக்குத்தாங்கள் நாடிப்போன விப ரங்களையும், அங்கேநடந்த காரணங்களையுஞ்சொல்லி அவர்களைக்குதி ரைமேலேற்றிக்கொண்டு மிகுசறுக்கில் மின்னைப்போலே நடந்தார் கள், அப்போது, சுபைறுறவியல்லாகு அன்கு அம்றிபுனுவுமையத் துல் லமீரியைப்பார்த்து, ஒகே, அம்மே ரீ ருமொருகுதிரை மேலேறி வந்தால் நல்லதென்றுசொன்னார்க ளாகுகேட்டு அம்றிபுனுவுமையத் துல்லமீரி யென்னுடைய கால்நடைக்குக் குதிரைநடை முன்னிற்கா தென்று சொல்லி விரைவாகநடந்தார், நடக்கும்போது.

இவர்களுக்கு முன்னாலேர் குதிரைக்காரர் போறதைச்சுபைறு றவியல்லாகு அன்குகண்டு, அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரியைப்பார் த்து, ஒகே, அம்மே அதோ குதிரைமேலே போகிறது யாரென்று பார்த்துக்கொண்டு அம்பின் விரைவாக வாருமென்றுசொன்னார்கள் அதுகேட்டு, அம்றிபுனுவுமையத்துல்லமீரி அங்கே போறவர்களினி டத்திலே முடிசியபோது, போறவர், அல்லாகுத்தஆலா வலியவனெ ன்றும், அவனுதவியானது நல்லோர்களுக்குண்டுமென்றும், அவனு டைய முனிவானது பொல்லாத சூபிரோர்கட்கென்றும், மெய்யைச் சொல்லும்வேதமுறையான தக்குபீர் மொழிந்தார்கள், அதுகேட்டு, அம்றிபுனுவுமையத்துல்லமீரியவர்கள் மதித்து இவர் அப்துல்லாவெ ன்றறிந்து மிகவுஞ்சந்தோஷமாகியவர்கள் கிட்ட நெருங்கியபோது கால்நடையர்கவருகிற அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரியையும் மிகுபசி யினேடு குதிரைமேல்வருகிற சுபைறிபுனு அவ்வாமையும், அவ்வப் புதுல்லா றவியல்லாகு அன்குகண்டு புஜம்பூசித்து உரோமபுளகிதங் கொண்டு ஆனந்தக்கடற் குளித்தெழுந்தவராகிச் சலாம்சொன்னார் தச்சலாத்திற்கவர்களிருவரும் பிரத்திசொல்லித் தாங்கள் வந்த வாலா ற்றையும் விவரமாகச்சொன்னார்கள், அதுகேட்டு, அப்துல்லாஅவர்கள் ஆனந்த பாஸ்கரமாகினார், பிறகு மூன்றுபேரும் சொல்ல அரிதான மனமகிழ்ச்சியாகப்பேசிக்கொண்டு நிற்கும்போது, அப்துல்லாவுடைய மலைபோன்ற வாசமணிந்ததோளிலே பிள்ளையுருவமாக வொன்றிருப் பதை அம்றிபுனுவுமையத்துல்லமீரிகண்டு, அவரைப்பார்த்து, ஒகே, அப்துல்லாவே யுமது தோளிலிருக்கின்றதென்ன சொல்லுமென்று கேட்டார்.

அதற்கு, அப்துல்லாதாம் வயித்தியவேஷங்கொண்டு சத்துருக்கள் படைக்களம்போய், அங்குள்ளவர்களின் வெட்டுக் குற்றுக்காயங்கள் முதலிய பலவியாதிகளைத் தீர்த்ததினால், அச்சத்துருக்கள் மகிழ்ந்து மிகவுமுபசரணை செய்திருக்கும்போதிவர்களோடுபாயஞ் செய்து செவந்த மாணிக்கம்பதித்து விளங்குந் கண்ணையுடைய பற்றாசென்னும், புத்தையெடுத்துக்கொண்டுவந்த திறமையைச்சொன்னார், அது கேட்டு, அம்நிபுலுவுமையத்துல்லமீரி தாம் கோயிலுக்குள்ளே பற்றாசைத் திருடிக்கொண்டு வரப்போன காரணமும், அஃதங்கில்லாது கண்டு தான்றிரும்பிவரும்போது சத்துருக்களால் நடந்த செய்கையாவையுஞ்சொல்லி, ஒகே, அப்துல்லாவேநீர், கடுங்காவலைக்கடந்து எப்படி இந்தப்பற்றாசைத்திருடிக்கொண்டு வந்தீரென்று கேட்டார்.

அதற்கப்துல்லா அவர்கள் அம்நிபுலு வுமையத்துல்லமீரியவர்களைப்பார்த்துத் தாம்பண்டித முறைமையினுற் பலபல பிணிகளைத் தீர்த்ததினலே, இறவுசுல்குலென்னும் பாதகனும்; அவனுடைய படைத்தலைவர்களும், தங்கள்பேரிற்றொண்ட மகிழ்ச்சியுடனே அப்பாதகர்களை விட்டு நீங்கியோர்போது மரத்தினலே பற்றாசைப்போலே பருமை நீளமுள்ள சுருபச்சிலையொன்றை யெடுத்து அதுவியுள யாதின் பிள்ளையென்று தோளிலேற்றிக்கொண்டதுடனே, தங்கள் கையிலோர் துணியைவரிந்து சுற்றிக்கொண்டு கோயிலின் வாசலிற் புகுந்தபோது; அங்கு காவற்காக்கிற சத்துருக்கள், உருவியகத்தியுடனே தங்கள்முன்வந்து யார் நீயேன் கோயிலுக்குட் போகிறாய் தோளிலென்ன சுமையென்றதட்டிச்சொல்லென்றதற்குத், தாங்கள் அவர்களைப்பார்த்து, ஒகே, காவலாளர்களே இராஜா இறவுசுல்குலவர் களோடு பகைசெய்கிற முகம்மதை வெட்டப்படையிலே முன்னேறும்போது, அந்த முகம்மதுடைய படைவீரர்விட்ட அம்புதைத்த காயமிஃதென்று துணிசுற்றிய கையைக்காட்டித் தோளிலிருப்பது நோயுற்ற என்பிள்ளை இதற்காக நம்மையாளுகின்ற பற்றாசிடத்திற் போய் வாங்கேட்டுச் சுகப்படுத்தப்போறேனென்று சொல்லித் தாங்கள், வயித்தியத்திலே சம்பாதித்தபொருள்களிற் சிலதொகையுமெடுத்தவர்களுக் கொடுத்துத் தாழ்மையாகப் பேசினதின்பேரிலவர்களிரங்கித், தங்களைப்பார்த்து எளியவரே கோயிலுக்குட்போய்த்தே வரிடத்திலேயுமது துன்பத்தைச் சொல்லிக்கொள்ளுமென்றதாம், ருங்கள் சந்தோஷமாகிக் கோயிலுக்குட்போய்ப் பார்க்கச்சே;

அங்கே தம்மைத் தடைசெய்ய யாதாமொருவரு மில்லாமலிருக் கக்கண்டு, சந்தோஷமாகி, யொருவேளை ஷைத்தான்வந்து சத்தமிடு மென்றெண்ணிச் சைத்தான் வாயடிக்கும்படியான ஆல்லாவுடைய அசுமாக்களையோதிக்கொண்டு தோளிவிருந்த மாச்சிலையை அங்கே வைத்து விட்டுப் பற்றரசைத்துக்கித்தோள்மேலேவைத்து அதின்பிர காசம் வெளிக்குத்தோற்றமல் துப்பட்டாவைமேலே பொதிந்து கொண்டுவரும்போது அங்கே காவற்காப்பவர்தன் மகிழ்வாழ்த்துதல் செய்து கரும்பின்சாறு; தேன்கற்கண்டு பால்பழமுதலிய இன்பத்தினு மின்பமாகியவாசகம் பேசுகின்ற பற்றசென்னுந் தகுதியையுடைய தம்பிரான், துரும்பைத்துணைகவுந் தூணைமலையாகவுந் தோன்றச்செய் வார், இனி அவர்சித்தமுள்ளே திரும்பிணைப்பிணிகளெல்லாந் தீருமென் ற வாக்கியத்துடனே, நான் தேவாரச்சீனையநாடிக் கோபிலுக்குள் துழைந்தபோதே, யென்மகனுடையபிணிகளெல்லாம் நீங்கிவிட்ட தென்று சொல்லிக்கொண்டு, கள்ளவழியாகத் தப்பிவினோந்தப்பிணை மென்றுதாம்வந்த காரியங்களனைத்தையும் விபரமாகச்சொன்னார்; அதுகேட்டு: அம்றிபுனுவுமையத்துல்லமீர் அவர்களும், சுபைறிபுனு அவ்வாமவர்களும், மிகுந்த சந்தோஷமாகி, அவ்விடம்விட்டு நீங்கி நடந்தார்கள், இதுநிற்க.

அங்கே, தனக்கு வருங்காரணமின்னதென்றறிபாத கொடும்பாத கனான இறவுசுல்கூல் சுபைறு றலியல்லாகு அன்குவையும்பற்றரசையுந் காணுமையாற்கொண்ட வியாகூலமானநோவு, மந்திரியவர்கள்கொல் லானவுபாயதந்திரமென்னு மருந்துகண்டு தீர்ந்து படுத்து நித்திரை செய்தான், அப்படிநித்திரைசெய்தாலுமென்ன (குற்றுப்பட்டவனுக் குந், குறைவயிற்றுக்காரனுக்கும், நித்திரைவராதென்னும் பழமொழி போல) பற்றரசும், சுபைறவர்களும் காணாமற்போயின வெண்ணமா கிய இரண்டு அம்புகளுக்கண்ணையுந் கல்பையுந்துளைத்தால் நித்திரைவராமல் விழித்துக்கொண்டேயிருந்து, தன்மனதிலே தேவையா ரேனுந்திருடினார்களோ, அல்லது, சத்துராதிகளைக்கொல்ல நாடித் தான் தேவர்போயிருக்கிறாரோ, இவ்விதங்களில், எவ்விதமென்றுந் தெரியவில்லையே, மேலும்வளமையாகிய இங்கே நம்மிடத்திற்கு வரு கிறவாறித்தியரையு மின்றைக்கெல்லாம் வாக்காணுமே, ஆகையால் ஒருதூதையனுப்பி விசாரித்தரியவேண்டு மென்றெண்ணிக்கொண்டி ருக்கும்போது சூரியனும் பிரகாசமாக எழுந்தான்.

அப்போது, இறவுசுல்கூல்வயிராக்கியத்திற் றிறத்திற்சண்டையி ல்மற்றுமெந்தக்கெட்டித்தனத்திலும் பூமியிலிவனைப்போவில்லை யென்

அம்றுமப்துல்லாவும் சபைபறைபற்றரசைக்கொணர்ந்த சருக்கம். 253

றெவருமதிக்கத்தக்க கெட்டபேருள்ள கினுனத்திபுனசமத்தென் றும்; பிறுறத்துல், மவுத்தென்னும் பெயருள்ள துட்டணையழைத்து அவனோடு மிகுவிரம் பொருங்கிய ஆயிரங்குதிரை வீரரையுஞ்சேர்த் து, அத்தலைவனைப்பார்த்து, நீபோய் நாலுவழிகளையும், அங்கங்கே யிருக்கிற மலைபொதும்புகள் முதலிய விடங்களெல்லாத்தையுஞ் சுற் றிப்பார்த்து, இங்கேவந்து புழங்கினபண்டிதனைத் தேடிப்பிடித்துக் கொண்டுவாவென்று சொன்னான், அதுகேட்டுப் பிறுறத்துல்லவத் தென்பவன், தனக்கு இறவுசல்கூலாலே கிடைத்த சுத்தவிரிய ராயி றம்பேர்களையும், ஆயுதமுதலிய படைலுஸ்தணிந்து குதிரைமேல் வரச் செய்து, அவர்களுடனே, பூமியில் நின்றந்துசெழுந்து வாளை மறை க்கும்படியாய்க்குதிரைகளை நீநடாத்திக்கொண்டு பண்டிதரைத் தேடித் தவங்கெட்ட பாதகர்கள் வருகின்றார்கள்.

இவ்விதமாக, வருகிற ஆயிரங்குதிரை விரியர்களும் பிறுறத்துல் மவுத்தென்னுந் தலைவனும், வேதப்பொருளைத்தெரிந்த, சபைறிபுனு அவ்வாமவர்கள் முதலியமூன்று பேர்களும் தாங்கள், போறபாட்டை யில் நெருங்கிவருவதைக்கண்டு; அம்மூன்றுபேர்களு மினிராம் தப்பு வது அரிதென்றெண்ணிப் பீஸபீலிற் றுணிந்ததிலே, அல்லாருத்த ஆலாவின் ஆயிரம் அசமாக்களை மறக்காமலோதும். அப்துல்லாறலி யல்லாரு அன்கவர்கள் சுறுக்கி லவ்விடத்தைவிட்டு விலகிப்போம், ஓர்மலைப் பொதும்பில் யாவருக்குந் தெரியாமற் றங்கரிடத்திலிருக் கிற பற்றாசென்னும் புத்துஹானை யொழித்து வைத்துவிட்டு வந்த பின்னர், மூன்று தலைவர்களும், வழியில்நடக்கும்போது, ஆயிரங்குதி ரைவீரரும், பிறுறத்துல் மவுத்துங்கிட்ட அடுத்தார்கள், அதைப்பார் த்தால். அவர்கள் யாவரும் கூட்டமாகிய தபிரைப்போலும், இவர்கள் மூன்று பேருமத்துகளைப்போலுமாகிவுள்ளிழுந்து கலக்கிறார்கள், அப் போது சபைறுறலியல்லாரு அன்கு தாங்களேறிய குதிரையைச் சாரி யிட்டுக்கையிலிருந்த வாளினாலே இரண்டுபேரைக் கண்மூடி விழிக்கு முன்னேவெட்டி நாகத்திற் கனுப்பினார்கள்.

அதுகண்டு, கத்துருக்களில்நின்றும்ஒரு மகாவீரன் சபைறுறலி யல்லாரு அன்கு திகைக்கும்படியாய் வந்தான், அவனோ, தாடியும் நீண் டு, உயரத்தாலும். பருப்பத்தாலும் கனகியானவனாதலால், இவர்கள் பலவாறு சரீரமினைத்தவர்களாதலால், மூன்று பேருமோர் மலையுச்சத் திலேபோய் ஏறிக்கொண்டார்கள், அதுகண்டு சத்துருக்கள் நெருங்கிய

வர்களுக்குப் பின்னாலேயே மலைமேலேறினார்கள், அவர்கள் மூன்று பேர்களும் சத்துருக்களைப்பார்த்துக் கீழேபிறங்குகளெடாவென்று பெருங்கற்களை யுருட்டிவிட்டார்கள், அக்கற்கள் வந்த விசைபிலேயே எம்ப்பட்டுநிங்கி அன்பது சத்துருக்களிறந்துநாசமடைந்தார்கள், அது கண்டு, மற்றச்சத்துருக்கள் மலைமேலேறப்பயந்து பின்னிடுவதைத் தலைவனான பிறுறத்துல் மவுத்துகண்டு, அச்சுத்த வீரியரைப்பார்த்து ஒகே, கம்மினுட்டிகளே இந்தமூன்றுபேர்களுடனே சண்டைக்கடர்ந்தேறப் பயந்துபின் வாங்குகிற நீங்கள்; அலி, மிகுதாது, காஸிது, அறம்றம், அம்றிபுனு, மகுதீக்கரீபு, புலேலிபுனு, அப்பாசு, ஆகிய இவர் சுளெல்லாம் அவரவர்களுடைய படைகளுடனேவந்தால் நீங்களெவ்விதஞ் சண்டைசெய்வீர்கள் ஆதலாலிப்போது பின்னிடையாமற் சண்டையின்பேரிற் திடச்சித்த புருடாகப் போங்களென் றேவினான்.

இவைகளை யெல்லாங்கேட்டு, அம்றிபுனுவுமையத்துல்லமீரியவர்கள் இனிமோசம்வரும் போலிருக்கிறது, ஆதலால், அல்லாவுடையதூதாங்கர்முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்களிடத்திலேபோய்ச் சொல்லவேண்டுமென்று சத்துருக்களுக்குத்தெரியாமல் மலையிலோர் பக்கமாக இறங்கி வாயுவேக மனவேகத்தினுங்கடி தாகக், கால்நடைக்காரர்களுக்கு, ஐந்துகாத வழித்தாரத்தையும் ஐந்துநாழிகைக்குள்ளே யோடிப்போய் நபிநாயகத்தின் சமுகத்தையடுத்து, அவர்கள் பாதம் பணிந்தெழுந்துநின்று தாங்கள் மூன்று பேர்களாலங்கு நடத்த காரியங்களையும், தாங்கள்வரும்போது சத்துருக்கள் வந்து வளைந்துகொண்டதையுஞ் சொல்லித், தளர்ச்சியாகிநின்றார், இவ்விதம், சுபைறுறலியல்லாகு அன்குவந்தார் சத்துருக்கள் வந்து வளைந்துகொண்டார்களைன்று அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரியவர்கள் சொன்ன செய்தியை நபிநாயகமவர்கள் கேட்டவுடனே, தங்கள் மருகாலியல்லாகு அன்கவர்களைப்பார்த்து, யாஅலியே நீர் சீக்கிரம்போமென் றுத்திரவு செய்தார்கள்.

அதுபோல, போறதற்கு அலிறலியல்லாகு அன்கவர்களெழுந்த ருளியாகினார்கள், அதுகண்டு, அம்றிபுனு, மகுதீக்கரீபவர்கள் அலிறலியல்லாகு அன்கவர்களைப்பார்த்து யாஅலியேநான் போகிறேனீங்களிங்கே இருங்களென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டு அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் அம்றிபுனு மகுதீக்கரீபவர்களைப்பார்த்து யாஅம்றேநீர் நபிநாயகத்தினிடத்திலே காலலாக இருமென்று சொல்லிவிட்டுக்குதி

அம்றுமப்துல்லாவும் சபைபறைபற்றாசைக்கொணர்ந்த சருக்கம். 225

ரை மேலேறிப் பூமியும்; மலையும், வானமுந், குலுங்கும்படியாய் அக் குதிரையை நடாத்திச் சத்துருக்களான இராஜர்கள் பயந்தோடவும் நபிராயகமவர்கள் மனமகிழுவந்துரிதமாகப்போய் அங்கே மலையின் பேரிலிருக்கு மிரண்டுபேரைச் சூழ்ந்திருக்கிற சத்துருக்களென்கிற கடலைத்தாண்டிச் செல்லும்போது.

சபைறு றலியல்லாகு அன்கவர்கள் சத்துருக்களுடனே பீஸப் ப்றசெய்து, கையயர்ந்து, உடற்றளர்ந்து, பசிபினாலேவாடி, ஆதிராயகனே இப்போதும், எப்போதும்போலே யுனதுகர்வலேதவிர எனக்கு வேறில்லைமென்றுசப்தித்துத்துஆவோதினார்கள், அந்தச்சத்தம் அலி றலியல்லாகு அன்கவர்கள்காதிலேகேட்டதால் உடனேயவர்கள் வா னையுருவிச் சிங்கமானது யானைக்கூட்டத்திலே துழைந்ததுபோலே அச்சத்துருக்கள் கூட்டத்திலே துழைந்து குதிரையைவலசாரி இட சாரிசற்றறிட்டு முப்பது சத்துருக்களைக்கொன்று நாகத்திற்கனுப்பி விட்டு வேகமாய்நிற்கும்போது, அக்காபிரீன்களில்நின்று மகாபெரல், லாதவனுகியஹாரீ தென்பவன் மண்டைப்புழுபூர்ந்து நமச்சத்தசெய் வதினால் நெருப்பிலேபூச்சி விழுவந்ததுபோலே தானேறிய குதிரை யைநடாத்தி இடசாரிவலசாரி சுற்றிக்கொண்டு பாஷைகள்பேசி மீசையை முறுக்கிவிட்டு வேகமாகவந்தெதிர்த்தான்.

அப்போது, அலிறலியல்லாகு அன்கவர்களும்ஒருகொழுத்தகா னைமாட்டைக்கண்டு, புவிபரவ்வதுபோலேபாய்ந்தார்கள், அதுகண்டு, ஹாரீதென்ற சத்துருபயந்துஓடினான், ஓடும்போது அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள்கொண்டு வேகத்தோடு சத்துருக்கள் கூட்டத்திலே துழைந்து அவர்களேறியகுதிரைகளுடனே அனேககாவெட்டி நாகஞ் செய்வதைக்கண்டு. அச்சத்துருக்களில்நின்றும் சத்தாத்தென்ற பல த்த வீரன்நான்குபேருடனே வந்தெதிர்த்தான் அதுகண்டு அலிறலி யல்லாகு அன்கவர்க ளொரேழுமச்சிலேபாய்ந்து அவ்வைந்துபேர்களி லொருவனைப்பிடித்து இன்னொருவன்மேலே சுழட்டிபடித்தார்கள் அவ்விரண்டுபேரு முட்டிச்சட்டி நெய்யாய் நசிங்கிச்செத்து நாகம டைந்தார்கள், மறுபடியு மலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் ளொருவனை வெள்ளியகிரணவாளினாலேவெட்டினார்கள், இவ்விதமுன்றுபேர்கள் இறக்கக்கண்டு, மற்றஇரண்டு சத்துருக்களும்பயந்து நினைவுதடுமாறி யோடின வோட்டத்திலேயே ஒருவர்க்கொருவர் மோதிப்பள்ளத்தாக் கிலுருண்டு விழுந்திறந்தார்கள்.

இவ்விதம் ஐந்துபேரு மிறந்ததைக்கண்டு மலைநிகர்த்ததோட்க
 னையுடைய பிறுறத்துல் மவுத்தென்னுந்தலைவனினி நம்மைப்போலே
 பலத்தவர்க ளிங்கில்லையென்று வாய்மதம்பேசிக்கொண்டு தானேறிய
 குதிரையை நடாத்திக் குறிதப்பாமல்வெட்டுசின்ற அலிறலியல்லாகு
 அன்குவின் மூன்னுல்வந்தெதிர்த்து வாளினுலே பலவிதமான சண்
 டைகள்செய்தான்; அவைகளை யெல்லார் தட்டிக்கொண்டு அலிறலி
 யல்லாகு அன்கவர்கள், அவ்விதமாகத் தாங்களேறிய குதிரையை
 நடாத்தி யவனைவெட்டி பிரண்டாகப்பிளந்து வெட்டிச்சரேலென்று
 குதிரையைத்தட்டிவிட்டுக்கொண்டுபோய்ச் சபைறிபுனு அவ்வாம
 வர்களுடனேசேர்ந்து வெகுசத்துருக்களை வெட்டிவிழ்த்தினார்கள்.
 அதுகண்டு சத்துருக்களிற்கிலர் முன்னிதாய், இறவுசுல்கூலுக்குச்
 சொல்லவொடியுனர்கள், சிலர்பின்னாலே யுயிர்பிழைத்தோம் பிழைத்
 தோமென்றோடியுனர்கள்,

இவ்விதம் சத்துருக்களோடக்கண்ட அலிறலியல்லாகு அன்கவர்
 களும், சபைறிபுனுஅவ்வாம் றலியல்லாகு அன்கவர்களையுசந்தோ
 ஷமாகிச் சண்டைக்கள முழுமையுஞ்சுற்றிப்பார்த்து அங்கே வெட்டு
 ண்டுகிடக்கிற சத்துருக்களின் வான், வேல், குதிரைமுதலாகியசாமக்
 கிரிகைகளெல்லா மெடுத்திக்கொண்டபின்னர் அப்துல்லாசுல்குனி
 யவர்கள் மலைப்பொதும்பிலொளித்துவைத்த பற்றாசென்னும் புத்து
 காணையெடுத்துக் கொண்டுவந்து நன்மையையுடையவர் புகழுகின்ற
 அலிறலியல்லாகு அன்கர்களிடத்திலவைத்தார்கள் அந்தப்பற்றாசை
 அன்கவர்கண்டு அப்துல்லாவைப்பார்த்து, ஒகே, அப்துல்லாவே
 இஃதுகாபிரீன்களிடத்திலே வைத்தானுடைய கோட்டியினுலே பே
 சிக்கொண்டிருந்ததே அப்போர்பட்ட இஃதுமதுகைபி லெவ்விதத்
 திற் கிடைத்ததென்று கேட்டார்கள்.

அதுகேட்டு நபிராயகத்தின் தூதராகியஅப்துல்லாஅவர்கள் தாம
 ரத்தினலோருருவஞ்செய்து பின்னையென்று பேர்வைத்துக்கொயிலுக்
 குட்சென்றதும், அதுகண்டு அங்குள்ளகாவலாளயதடங்கற் செய்ததும்
 அவர்களுக்கவர்கள் சொன்னதும், பின்பு மரச்சரூபத்தை யங்குவை
 த்துவிட்டு அந்தப்பற்றாசையெடுத்துக்கொண்டிவர் துமாகிய சகலநட
 த்தைகளையு மாதிமுதல லந்தம்வரையிலே சவிஸ்தாரமாகச் சொன்ன
 ர்கள் அதுகேட்டு அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் குஞ்சிரிப்புக்கொண்
 டு பின்னர் காதவழிகஸ்தாரி மணக்குகின்ற நபிராயகமுகம்மதுசுல்ல
 லாகு அலைகிவசல்லமவர்களிடத்திற்போக எழுந்தருளியாகிச்சத்து

அம்றுமப்துல்லாவும் சபைபறபற்றுசைக்கொணர்ந்த சருக்கம். 257

ருக்களிட மெடுத்த குதிரை முதலிய யாவையுமுன்னடாத்திக்கொண்டுபோகும்போது, கிர்த்திபாருந்திய நபிராயகமவர்கள், தங்கள்மருகரான அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள், சபைபறு நலியல்லாகு அன்கவர்களைக் கூட்டிக்கொண்டு வருகிறார்களென்றறிந்து மகாசந்தோஷமாகி அச்ஹாபிமார்களைப்பார்த்து நீங்களெதிராலேபோய் சபைபறிபுனு அவ்வாமுதலியவர்களை யழைத்துக்கொண்டு வாருங்களென்றுத்திரவு செய்தார்கள்.

அதுகேட்டுடனே, அவ்வச்ஹாபிமார்கள்போய்ச் சபைபறுநலியல்லாகு அன்கவர்கள் முதலிய பாவரையும் அழைத்துக்கொண்டு கூட்டமாகவந்து நபிராயகமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்கள் பாததாமரையைக்கண்டபோது அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் சபைபறுநலியல்லாகு அன்குவைக்கொண்டுவந்து நபிராயகத்தின் சமுகத்தில் விட்டார்கள், பின்னர், அப்துல்லா நலியல்லாகு அன்கவர்கள் இபுலீசலுனத்துல்லாவாபிலே புகுந்து பேசுகின்றபற்றுசைக்கொண்டுவந்து நபிராயகத்தின் முன்பில்வைத்தார்கள். அதுகண்டியவர்களாலும் புகழ்கின்ற நபிராயகன் சந்தோஷமாகி குஞ்சிரிப்புகொண்டு அப்துல்லா இபுனுசல்சுகுனியையும் அம்றிபுனுவுமையத்துல்லமீரியையும்பார்த்து நீங்களிருவருமங்கேபோன விதங்களையும் பற்றுசையும் சபைபறவர்களாயுங் கொண்டுவந்த விதங்களையுமெனக்கு நன்றாகச் சொல்லுங்களென்று சொன்னார்கள்.

அதற்கு அப்துல்லா அவர்கள் தாம்வயித்திய வேஷங்கொண்டு போய் மோவாளிகளினோவுகளைத்தீர்த்ததும் அதின்பேரில் இறவுசல் கூலுடைய நட்புப்பெற்றுப்பின்னர், மறைவிலேமரத்தினாலே பற்றுசைப்போலோர், உருபஞ்செய்து அப்வுருபத்தோடு கோயிலிலே போனதும் அங்கேநடந்ததும், பின்னர், தந்திரமாக மரவுருபத்தை யந்தக் கோயிலிலே வைத்துவிட்டுப் பற்றுசைக்கொண்டுவந்தது மாகிய யாவையுஞ் சொன்னார், பின்னர் அம்றிபுனுவுமையத்துல்லமீரி தாம் யெளியவர் கோலங்கொண்டுபோய்ச் சத்துருக்களை மிரட்டிக் கொண்டு தந்திரமாகப்போய்ச் சபைபறுநலியல்லாகு அன்கு சிறைகிடக்குயிடத்தைக்கண்டு அங்கிருக்கிற காவலாளிகளைத் தந்திரத்தினாலே சினேகம்செய்ததும் பின்னர் யிராவுகாலத்திலே அந்தக் காவலாளர்களை யெல்லாம் வெட்டிப்போட்டுச் சபைபறுநலியல்லாகு அன்

258 இறவுசுல்கூல் படைப்போர் வசனகாவியம்.

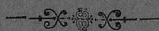
குவைக் கொண்டுவந்ததுமாகிய யாவையுஞ்சொன்னார்கள், அதுகேட்டு, நபிராயகம் அல்லாருத்தஆலாவைப்புகழ்ந்து தங்களிரண்டுகையையு மெடுத்து ஆகாயத்திற்கு நேரேயுயர்த்தி அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரியவர்களுக்கும், அப்துல்லா அவர்களுக்குந் துஆச்செய்து மற்றுமசஹாபிமார்களுடனே சந்தோஷமா யிருந்தார்கள்.

அம்ற்றுமப்துல்லாவும் சுபைறைபற்றரசைக்கொணர்ந்த-சருக்கம்.

முற்றிற்று.

சிலாஜீ லீமான்கொண்ட சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

கொடுமைபினரசாள் றவுசுல்கூல்லெனுங்கெடுத்திமன்ன
னெடுமையின் மகிழ்ந்துநெஞ்ச நேசிக்குமகன்சிலாஜீல்
படிமையின்கவிகையோங்கும் பார்த்திபரிமருல்மெச்ச
மிடிமைதீரீமான்கொண்ட மேன்மைகளைத்தஞ்சொல்வாம்.

இதன்பொருள்.

இந்தவுலகத்திற் கொடுங்கோலரசெய்யும் இறவுசுல்கூலென்
னும் கெடுத்தியானரசன், நீண்டமகிழ்ச்சியாக மனத்திலநேசங்கொண்
டமகனான சிலாஜீலென்பவன், மேகக்குடையிற் பொருந்தியோங்கும்
இராஜநாயகரான மருல்நாயகமுகம்மது சல்லல்லாரு அலைகிவசல்ல
மவர்கள் மெச்சும்படியாய் கெடுத்திகள்யாவுந்தீர ஈமான்கொண்ட
மேன்மைகள் யாவையுஞ் சொல்லுகின்றும்.

சரித்திர வசனம்.

நபிராயக முகம்மது சல்லல்லாரு அலைகிவசல்லமவர்கள் அசஹா
பிமார்களுடனே சந்தோஷமாக இருந்தார்கள் அன்றையதினம்சூரிய
னடைந்தமறுதினஞ் சூரியனுதயமானநேரத்தில் இறவுசுல்கூலென்னு
ம்பாதகன், தான்வணங்குந்தேவதையாகிய பற்றுகளவுபோனதும்,
சுபைறுறவியல்லாரு அன்குவைச் சிறைச்சாலைபிலேகாணுமல் அவ்வி
டத்திற் காத்திருந்தகாவலாளர்கள் வெட்டுண்டுகிடந்ததும்மற்றும்வி
சேஷமானகாரியங்கள்யாவையும் படைக்களத்திலிருக்கின்றதன் மகன்

சிலாஜீவிடந்தில்வந்து சொன்னான் அதுகேட்டு அந்தச் சிலாஜீலென் பவன் மிகு கோபமாகி அந்தக்ஷணமே தனது படைகளெல்லாந்திரட்டிக் கொண்டுவந்து தீனனவர்களை வளைந்தான், அப்போது, வள்ள லாகியமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவ சல்லமவர்களும், அசுஹாபி மார்களும் படைலுஸ்தணிந்து குதிரைகளிலேறி வந்தபோது, கள்ள மனத்தனான சிலாஜீலென்பவன் தன்குதிரையை வலசாரி இடசாரி விட்டுக்கொண்டு முன்னணியில் நின்ற முசிலிம்கள் சிலர் விழும்படி வாளாஷேவிசிட்டுப் பின்னர், இரண்டுபடைக்கும் நடுவிலே நின்று கொண்டு, முசிலிம்களே வாருங்கள்வாருங்கள் வேட்டையாடுகிறேன், பாருங்களென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டு; அறம்மபுனுதையானவர்கள் குதிரையைச் சவாரி செய்து சிலாஜீல்முன்பேய் யெதிர்த்து வாள்வீசினார்கள், அவனும் வாள்வீசினான், அதிலே, அறம்மபுனுதையானவர்களுக்கொரு காயம்பட்டு வருத்தமானதாலே; தமது குதிரையைத் திருப்பிக்கொண்டு முசிலிம்கள் படையிலேவந்தார்கள் அதுகண்டு இன்னுமொரு முஸ்லிமான வர் தமது குதிரையை நடாத்திக்கொண்டு வந்து இறவுசுல்குல் மக னுனபாதகன் சிலாஜீலுடனெதிர்த்துச் சண்டைசெய்தபோது, சிலா ஜீலுடையவாள் வெட்டினுலவர் சகீதாகிச் சுவர்க்கப்பதிசேர்ந்தார், பின்னர் இன்னமொரு அசுஹாபியானவர் தமதுகுதிரையைச் சவாரி செய்துவந்து சிலாஜீலோடெதிர்த்துவாள் வீசினதிலவனிவர்களைச் சிறையாக்கிக்கொண்டுபோய்க் கழுமரத்திலேற்றினான், அப்போது, அவ்வசுஹாபியானவர்கள், வாக்கிலே கலிமாமொழி மறக்காமல் மவுத் தாகிச் சுவர்க்கஞ்சேர்ந்தார்கள்.

இவ்விஷயத்தை மூன்று லோகத்திற்கு மாண்டகையாயும் உண் மையான் புதுக்கான்வேதத்திற்குக் காரீபருருவாயும் வந்த நபிமுகம் மதுசல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்கள் கண்டு மிகுகோபமாகி, வேத அறிவினால மனத்தெளிவும் அழகினாலே பூரணச்சந்திரன் போன்ற முகவொளியும் பொருந்திய அறம்மபுனுதையானவர்களைப் பார்த்து அதோ மதயானைபோலே சண்டைசெய்து நிற்கிற சிலாஜீலே யெதிர் த்து வெல்லுமென்றுசொல்ல உடனேயவர்கள், தாமேறிய குதிரை யைநடாத்தி வீரவேங்கைப்புலியைப்போலே வெள்ளிமலைபோன்ற தோட்களிலிலங்கப்பேரய் அந்தச்சிலாஜீலோடுகரோமாக எதிர்த்துவாள் வீசினார்கள், அவனுமெதிர்த்து வெட்டினான், அப்போது, இவர்கள் குதிரையைப்பின்னிழுத்து முன் முடுக்கவிட்டுச் சிலசப்தவார்த்தை

பேசியொருவரால் மதிக்கக்கூடாமையாகிய ஆச்சரியமான வெட்டு வெட்டினார்கள், அந்த வெட்டையவன், தன்னுடைய வேலாயுத்தினால் தட்டிவிட்டான்.

பின்னரிவரும் தங்கள் தங்கள் தாமரைமலர்போன்ற முகங்கள் தூசியினாலே மறையும்படியாய்க் குதிரைகளைச் சாரியிட்டு நேர்நேராகக்குதிரையைப் பாயவிட்டுமோதச்சே, சிலாஜீலென்பவனை அறம்பி புணுதையான், அஷ்டகிரியென்னு மலைத்தாக்கத்தாலசையாதுதண்ணீரி ன்மேல் நிலைபெற்ற பூமியிலே விழும்படியால் விரைவிலே வேலாயுத்தத்தாற்றட்டி விழித்தாட்டிப்பிடித்துக்கொண்டு ஐயபேரிகைமாறு தடிபடுந் தங்கள்படை கூடாரத்திற்குக்கொண்டுவந்து, அந்தச்சிலாஜீலை நபிராயகத்திற்கு முன்பாகவிட்டார்கள், அப்போது, நபிராயகம் சிலாஜீலைப்பார்த்து உன்னுடைய உடன்பிறந்தார் அஷறபத்து. முகல் கிவிவர்கள் போலே நீயுங்கவிமாச்சொல்லென்று சொன்னார்கள் அதற்கவன், மறுமொழியாதும் பேசாமற் கவிழ்ந்ததலையாக இருந்து பின்னர், தலையையுயர்த்தி நபிராயகத்தைப்பார்த்து நபியே நீரிந்தச்சொல்லை விட்டுவிடும் நானுமக்குவேண்டிய திரவியங்களைத்தருகிறேன், அவைகளை யெடுத்துக் கொண்டென்னைவிட்டு விடுமென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டு நபிராயகமவர்கள் அந்தச் சிலாஜீலைப் பார்த்துப் பணிமொருபொருட்டல்ல, மனமகிழ்ந்து நான் சொன்னபடிக்குக் கவிமாச்சொல்லென்றபோது அவ்விடத்திற்கு அவன்றுணைவர்கள் வந்தார்கள் வந்த இரண்டுபேரும், நபிராயகத்தைப்பார்த்து, எங்கள் நாயகமே, இவனையின்றையதினம் இராமட்டுக்கும் நீங்களெங்களுடனனுப்பிவைத்தாற் பாவத்தைக்கொடுக்கின்ற குபிர்வழியைவிட்டு நன்மையைத்தருகின்ற தீன்வழியிலேயாகும்படி யறிவுகளைச்சொல்லி மனத்தைத் திருந்துவோமென்று சொன்னார்கள் அதுகேட்டு நபிராயகம் அவ்விருவாடற்பிறந்தான்மார்கள் கையிலுஞ்சிலாஜீலை யொப்புக்கொடுத்து கூட்டிக்கொண்டு போங்கென்று சொன்னார்கள். அப்போதவர்கள், நபிராயகத்தைப்புகழ்ந்து தங்களுடற்பிறந்தான் சிலாஜீலைக்கூட்டிக்கொண்டு ஒப்பில்லாத தங்கள் கூடாரத்திற்போய் புகுந்திருந்து, தம்பியாகிய சிலாஜீலுக்குப் பல நன்மொழிகளாலும், இன்பங்களாலும், அரிதான புதுக்கான் வேதமுறைமைகளைக் கற்பித்து துப்புரவானமனத்தவராக்கி வைத்தார்கள் பின்னர், விடிந்தபோது, அஷறபாவும், முகல்கிலு மெழுந்து உலுச்செய்து, பு

தியஆலத்தையுடைய அல்லாருத்தஆலாவைத் தொழுதார்கள் அவர்கள் தொழுமுறைமைக ளெல்லாத்தையும், சிலாஜில் வேறு பார்வையின்றிப்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார், பின்னரிருவருந்தொழுது தீர்த்தெழுந்து, தம்பிசிலாஜிலைக் கூட்டிக்கொண்டுவந்து நபிநாயகமவர்கள் அசுஹாபிமார்களுடனே இருக்கிற மஜ்லீசிலேவிட்டார்கள், அப்போது, சிலாஜில் அழகியவாயைத்திறந்து (லாஇலாக இல்லல்லாரு முகம்மதுர் றசூலுல்லாகி) யென்னுந் திருக்கலிமாலை வாக்முமனமுமொத்தவராகச்சொன்னார், அதுகேட்டு மேகக்குடையில்வரு நபிமுகம்மது சல்லல்லாரு அலைகிவசல்லமவர்கள் மிகவு மனமகிழ்ந்தார்கள்.

சிலாஜீ லீமான்கொண்டசருக்கம்-முற்றிற்று.

இபுலீசுபுத்துகொணர்ந்த சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடி வாசிரியவிருத்தம்.

பாதகன்கொடியன்மாயைப் படர்ச்சியைத்தொடர்ச்சியாக்கியேதகன்மனத்தர்பாலு மிடைஞ்சலுக்கடுஞ்சுமன் கோதகன்றவுசுல்கலைக் குபாடஞ்செய்வதற்கோர்புத்தைப் போதகன்போலுங்கொண்டு புக்குமம்முறைமைசொல்வாம்,

இதன்பொருள்.

பாதகனாகவும், கொடியவனாகவும் விளங்கும் இபுலீசலகுனத்துல்லாதனதுமாயைப் படர்ச்சியைத் தொடர்ச்சியாக்கியாதாமொரு குற்றமுமில்லாத தெளிந்தமனத் தோரிடத்திலும் இடஞ்சற் செய்கிறதற்கு நெருங்கும் பொல்லாதவனுங் குற்றங்குடியிருக்கு மனத்தனுமான இறவுசுல்கலைக் குபாடஞ்செய்வதற்கோர் புத்துஹாஜைமகாபோதகன்போலே கொண்டுவரு மந்தவாலாற்றைச் சொல்லுகின்றும்.

சரித்திரவசனம்.

நபிநாயக மனமகிழ்ச்சியாகச் சண்டையில்லாமலிருந்தார்கள். இருக்கும்போதங்கே பாவி இறவுசுல்கல்காவேகமாகவந்து துயரமெனும் படையினோடும், சபைபுறவியல்லாரு அன்கவர்கள் சிறையிட

த்தி லில்லாமவிருக்குந் துன்பக்கடலின்மேலே பரூசென்ற தம்பிரான் போயினதீவினை கவிந்திருக்கின்றதெர்ப்பத்தின்மேல் ஏறித்தன்மகன் சிலாஜில் நபிநாயகமவர்கள் வசமானதறியாமல் வந்தான் இப்படி, இறவுசுல்கூல்வருவதை அவன்மகன் துகாமத்தென்பவ னறிந்து தானொருகுதிரை மேலேறிக்கொண்டு போய்த்தகப்பனை யெதிர்த்துக் கொண்டு தாழ்ச்சிசெய்தபோது, இறவுசுல்கூல் தன்மகன் துகாமத்தை நெஞ்சோடு நெஞ்சனைத்து முத்திமுகந்து அவனோடு, சுபைறுறலியல்லாகு அன்குவைச் சிறையிலிருந்தவிடத்திலே காணாமற்போனதும் டாதகமாகப் பரூசுதிருடுபோனதும், உலுத்தனை, பிறுறத்துல் மவுத்துப்படைக்களத்திலே வெட்டுண்டதும், மற்றுஞ்செய்திகள் யாவையுஞ் சொன்னான்.

அதுகேட்டுத் துகாமத்துத், தன்னுணைவர் சிலாஜீவின் வரலாறுக ளனைத்தையுந் துக்கமாகச்சொன்னான், அதனாற் பாதகனான இறவுசுல்கூல் ஏக்கங்கொண்டு குதிரைமேல் நின்றுபூமியில்விழுந்துநெருப்பிலகப்பட்ட புழுப்போலே துடிதுடித்தழர்ச்சையில்லாமற்கிடந்தான் அப்போதவன்மகன் துகாமத்தென்பவன்தகப்பன் இறவுசுல்கூல்குதிரைமேலிருந்துகீழேவிழுந்து கிடக்கிறதன்மையைக் கண்டுமிகவுமழுது திசைத்தெளிந்து தகப்பனைத்தாங்கி யெடுத்துவிசித்தண்ணீர் குடிப்பாட்டித்தெளியச்செய்து முன்னரவனேறிவந்த குதிரையின் மேலேற்றிக்கொண்டு வந்தோராசனத்தி லிருக்கவைத்தான். அப்போது, இறவுசுல்கூல் சுபைறுறலியல்லாகு அன்குவையும், பரூசையுங்காணாததுயரத்தோடும் வரும்வழியிலேமகன் துகாமத்துச்சொன்ன சிலாஜீலுடைய செய்தியையுங்கேட்டு மதந்தீர்க்கவரும் யானை படுகுழியிலே வீழ்ந்துமயங்கிய தன்மையாகி வாட்டங்கொண்டிருந்தான்.

இவனிப்படி யிருக்கச்சே, பூமியை நடுங்கச்செய்யும் வஞ்சனைமாயையுள்ள, இபுலீசு லகுனத்துல்லாதன்னுடைய சூழ்ச்சத்தி ருட்டியினாலாகிய, அனேகமக்களி லொருவனைத்தன்கிட்ட அழைத்து அவனைப் பார்த்து, இந்தப்பூமியிலே இறவுசுல்கூலுடைய மக்களிலேசிலரை முகம்மது தன் தீனிலேயெடுத்துக்கொண்டாலும், அழகியபரூசென்ற புத்தையெடுத்துக் கொண்டுபோனதாலும் இனி என்னுடைய தீனைப் பழிப்பாக்கி அந்த முகம்மதுடைய தீனையெங்கும்பரப்புவான் ஆசலால், முன்னர் இறவுசுல்கூலிடத்திலிருந்த புத்தைப்போலே யொருபுத்

தையெந்த விடத்திலுங் கீர்த்தியிலங்கும்படி செய்து அந்த இறவுசுல்குல் இராஜனுக்குக் கொடுப்பான், அப்போது நீ அந்தபுத்தின் வயிற்றுள்ளே யுண்டையாக னுழைந்திருந்து கொண்டு எதுவேனும் தங்கள் தங்கள் கருத்தின் பிரகாரம் வந்து, அபயஞ்செய்பவர்களுக்கு மனது பொருந்தும்படிச் செவ்விதான வுத்திரமளித்தாயாகில், யாவரு முன்னையேத்தி வாழ்த்துவார்கள்; அப்படியில்லாவிடில், அந்த இறவுசுல்குலைச்சேர்ந்த யாவருமுகம்மதுடைய தீனிலாகுவார்கள், அப்போதுநாம் தளர்ச்சியடைவோம், ஆகையினால் நீ நான் சொல்வதுபோலேசெய்யென்று சொன்னான். அதற்கிவன் சந்தோஷமாகி யொத்திருந்தான், பின்னர் பகைவனை இபுலீசி, ஒருபச்சை இரத்தினம்போன்ற கல்லைப் புத்துஹானைச்செய்து, அதின் கண்ணிரண்டுஞ் செவந்த மாணிக்கத்தால் வைத்துச், சுற்றுஞ்சோடு முன்னிருந்து திருடுபோன பற்றுசைப்போலவே சகலபணிகளுஞ்செய்து; அதின் கிரசிலே பூரணச்சந்திரன்போன்ற கிரீடமொன்றும் போட்டுப், பின்னர், ஒளிபொருந்திய ஆசனத்தில், அந்தப்புத்துஹானைவைத்து, அதற்குச்செய்யு முறை சகலமுஞ்செய்து பொற்சரிகையிழைத்து, முத்துக்குஞ்சுந்துக்கி, வயிரம், பச்சை செகப்புமுதலிய இரத்தினம் பதித்தொளிரும் போர்வையணிந்த, ஓர் ஒட்டகையின் முதுகின்பேரில், அந்தப்புத்துஹானைச் சிங்காசனத்துடனே தூக்கிவைத்துவிட்டுப் பின்னர்,

நன் தலைக்குப்பாகையணிந்து இடுப்பிற்கு இரத்தினம்பதித்தொளிரும் அரைஞாண்பூட்டிக், கையிலவயிரப்பிடியிழைத்த கோலொன்றும், வாலொன்றும் எடுத்துக்கொண்டு முதுகிற்குனும், உரோமங்கள் பஞ்சுபோல் நறைத்தநரைப்பும், வாதில்மிகுந்த தன்மையுமாகிய பெரியோர்கள்போலே கோலங்கொண்டு, அழகிய சீதுநபிவங்கிஷத்திலுள்ள ஆலிமான ஓர்ஷெய்கென்று சொல்லிக்கொண்டு செவந்தநிறத்துடனே நீட்சியுள்ள ஒருவொட்டகத்தின்மேலேறிக்கொண்டு கொடும்பானியான இறவுசுல்குல் படைஞரிருக்குமிடத்தைப் பார்த்துத் தான் செய்துவைத்த புத்திருக்கும் ஒட்டகத்தினுசியினுலைக்கையிலே பிடித்துக்கொண்டு பானையத்தை யடுக்கவந்தான். வரும் போது.

அந்தப்புத்துஹானிருக்கிற ஒட்டகத்தைப்பார்த்து, ஓகே, யொட்டகமே நீயுகங்கெளஸ்லாம் புகழையுடையநாயனைப்பூமியில் யாவரும் செல்வமாகிடத் தகுதியாகக் கொண்டுவா, தெளிவாகக் கொண்டுவா

வென்றபொருளைத்தருஞ் சிலகவிதைகள் யாவருக்கும் கேட்கும்படி குலைவிட்டுப் படித்துக்கொண்டு, இந்தே யழுது துன்புற்றிருக்கும், இறவுசுல்கூலிடத்தில்வந்தான். இவ்விதம், பாதகனிபுலீச சொல்லிக் கொண்டு வருஞ்சொல்லைக்கேட்டு, இறவுசுல்கூல் சத்தோஷமாகக் கூம்பியிருந்த தனதுமுகமலர்ந்தான், அதுகண்டு, இபுலீசலகுனத் துல்லா இறவுசுல்கூலைப்பார்த்து, ஓகே, ராஜாவே பூமியில் உமக்கும், உம்மைப்பற்றியிருக்கிற பேர்களுக்கு, குபலென்னுந் தம்பிரான், பல த்தையும், பேறையும், தகுதியையும், மற்றெந்தமேன்மையையுங் கொடுப்பாரென்றுசொல்லிப், பின்னர், அங்கிருக்கும் கூட்டத்தாரைப் பார்த்து, ஓகே, அறபிகளில் மேன்மையான அறபிகளே, நீங்கள்மறுக் கங்கொண்டிருக்கிறதன்மை யென்னவென்றுகேட்டான், அப்போது: இறவுசுல்கூல் இபுலீசைப்பார்த்துக் குபலென்னுந் தம்பிரானுடைய பேர் சொல்லியதைக்கே நான்கள் படுகின்றதுன்பத்தை நீர்கேளுமென்று சொல்லத்தொடங்கினான். அஃதென்னெனில்,

முன்னர்தானிருந்த வரலாறும், இரத்தினமழுத்திய பர்ருசின் வரலாறும், அந்தப்பர்ருசுபேசிய வரலாறும், அந்தப்பர்ருசு யாவரையும் ஆட்சிசெய்தவரலாறும், நபிராயகத்தின் படைவந்த வரலாறும், தனது மக்கள் தீனில்லிசலாத்திலான வரலாறும், கெடுதியாகப் பர்ருசுகளவு போனவரலாறும், தன்னுரைமுகவிமானவர்கள் பிடித்துக் கொண்ட வரலாறும், தனதுபடைகளிலனேகர் வெட்டுக்குற்றுப்பட்டு இறந்துபோன வரலாறும், பர்ருசைதேடித் தான் வாட்டங்கொண்டு வந்த வரலாறும் ஆகிய எல்லாக்காரியத்தையும் நல்லாகத்துதித்துச் சொன்னான்.

அதுகேட்டுச் சதிமான்யமாகிய இபுலீசலகுனத்துல்லா. இறவுசுல்கூல் மனம்பொருந்தும்படியாக அவனைப்பார்த்து, ஓகே, இராஜாவே இரத்தினதிபதித்துவிளங்குந் தம்பிரான் பர்ருசை யொருவருந் திருடார்கள், ஆனால் உன்னுடைய மனத்தைத் தான் திருடினார்கள், இனி நீயதை நினைந்துருகிய பாவம் நீங்கத் தேடிக்கொள்ளென்றுசொன்னான், அதுகேட்டு இறவுசுல்கூல் இபுலீச லகுனத்துல்லாவைப் பார்த்துச் ஷைக்கே அஃதென்னென்று கேட்டான்.

அப்போது, இபுலீச இறவுசுல்கூல் முகத்தைப்பார்த்து, ஆகாசத்துநாயன் விருப்பமாக இந்தப்பர்ருசைக் காண்பதற்குப் பூமியில் அவனுடையது தரையனுப்பி யழைத்துக்கொண்டான். ஆதலால், இன்

ஹஞ் சிலநாளேக்குள்ளே யுன்னுடைய கண்குளிர மனங்கிழக் காண் பாயென்று சொல்லிப் பின்னும், ஒகே, இராஜனே யுண்ணைப்பாற்குச மறக்கமாட்டார், உன்னினத்தார் அயர்த்தி யடையாமற்படிக்கு இன் பமாகவைத்து வணங்க அவரைப்போலே ஒருவரை பெண்ணிடத்தி லேதந்து சில செய்தியுஞ்சொன்னார். அஃதாவது, இந்தத்தேவு உங்க ளோடு மிகுந்த சத்தமுண்டாகப் பேசுவதுமன்றி யுங்களுக்கு நேரிடு கிற துன்பங்களையும் நீக்குவாரென்றும், தருமத்தையும், பலத்தையும் வேண்டிப் பேப்பிராக்கில்லாமல் நல்ல திறமுள்ள இந்தத்தம்பிராணச் சிந்தனைசெய்த பேர்கள் வாழ்வாரென்றும், அப்படிச் சிந்திக்காதவர் கள்நல்லநிறமும், ஒளியுங்குன்றி நிர்த்தனையிலாவாரென்றும், மருண்ட மனத்தையுடைய காபிரீன்களெல்லா மொப்புக்கொள்ளும்படியாகச் சொன்னான்.

இவ்விதஞ், சத்துருக்கள் மனங்கொள்ளும்படியாகப் பொய்களை ப்போதித்த இபுலீசுலகுனத்துல்லா, தன்னுடைய புத்துஹானே ஏற்றிக்கொண்டு வந்த வொட்டகத்தை முழங்காஹுன்றிப் படுக்கச் செய்து, அதின்மேலே வட்டமாக மாணிக்கத்தினுலே பிறை வைத் திலங்குகின்ற பீடத்தைத் திறந்து அதனுள்ளிருக்கிற பச்சை மாகதக் கல்லிற் செய்த புத்துஹானே 'யெடுத்துவைத்தபோது அங்கிருக்குங் காபிரீன்கள் அந்தப் புத்தினுடைய மாகதத்தினுடலைக் கண்டார்கள், சிவந்த மாணிக்கத்தாலே புத்துக்கு வைத்திருக்குங் கண்ணைக்கண் டார்கள், ஒன்பது இரத்தினிகளாலே புத்துக்கிட்டிருக்குங் கிரீடத் தைக் கண்டார்கள். புத்தினொளியாகிய முகத்தைக்கண்டார்கள். பேசுகின்ற புத்துஹானுடைய வாயைக்கண்டார்கள், புத்துஹா னுடைய பிரகாசமான மூக்கைக்கண்டார்கள் புத்துஹானுடைய கை கால்களையும், அவையில் வயிரத்தால் நகங்கள் பதித்து நீண்டிருக்கும் விரல்களையுங் கண்டார்கள், இவ்விதம், புத்துஹானுடைய ரூபத்தைக் கண்ட பாவிக்களாகிய காபிரீன்களெல்லா மகிழ்ச்சியாயிருக்கும்போது;

முன்னர், இபுலீசுலகுனத்துல்லா அப்புத்தின் வயிற்றிலிருக்கச் சொன்ன மகனாகிய குட்டிசைத்தான், புத்துஹானுடைய வாயில் துழைந்து வயிற்றிலே போயிருந்தான், அதுகண்டு, இபுலீசு அந்தப் புத்தைப்போற்றிப் புகழ்ந்து, அதின் பாதத்தடியில் விழுந்து தெண் டனிட்டெழுந்து அப்புத்துஹானைப்பார்த்து, அரிதான மெய்ப்பொ ருளே, யாவையுமமைக்கவும், அழிக்கவும்வல்லாய், உனக்குரித்தாகிய

266 இறவுசுல்கூல் படைப்போர் வசனகாவியம்.

அடியாருக்கெல்லாம் நல்லுத்தாரஞ்சொல்லி யவர்களுடைய சத்துருக்களானவரின் தலையிடறச்செய்து வெற்றியைக்கொடுவென்று விபரம் விபரமாகச் சொன்னான், இவ்விதம், பாக்கனான இபுலீசு சொல்லக்கேட்ட புத்துஹானுக்குள்ளிருக்கும் குட்டிசைத்தான் புத்துஹானுடைய தலையைச்சுறுக்கில் நீட்டிவளைத்து அகங்கரித்துச் சத்தமிட்டுக் கண்களில் நெருப்புப் பறக்கும்படியாய்க் கண்ணைத்திறுதி மென்று விழித்துப்பார்த்து, வாயிலே புதைவரும்படிசெய்து நான்கு பக்கத்திலிருக்கும் காபிரீன்களுக்குங் கேட்கும்படியாய், ஒகே, என்னுடைய அடியார்களான கூட்டங்களே உங்களுக்கு நாயன் நானே யல்லாமல் இந்தப்பூமியிலே வேறுநாயனில்லை, யாகையால் நானுங்களுக்கு எல்லாக்காரியங்களையுஞ் சந்தோஷங்கொண்டு முடித்து வைப்பேன் உண்டாக்குவேன், உண்டாக்கியவைகளை யுடனே யழித்துப் போடுவேன், மறுபடியுந் தாரத்தரமாக அவையவைகளை முன்போலே செய்வேன், இவைகளை நீங்கள் நன்றாயறிந்து கொள்ளுங்களென்று சொல்லிற்று.

அதுகேட்டு, அங்கிருக்கும் பெருமூடாகிய காபிரீன்களெல்லோரும் சந்தோஷமாக நாமினிவெற்றியும், வீறும்பெற்றுக்கொண்டோமென் றென்றுபொலெழுந்து அந்தப்புதிய விக்கிரகத்தைப் புகழ்ந்துபோற்றி யதற்குத் தனித்துத் தனித்தவரவரே பூமியிலே கிரைசைவைத்துச், சூருதிட்டுப் பாவிப்பவர்கள் கிடந்தார்கள். அப்போது புத்துஹான் வாயைத்திறந்து உள்ளிருக்கும் குட்டிசைத்தான் பல விதங்களான கவிதைபாடிற்று, அக்கவிதைகளின் பொருளாவது அந்தக்காபிரீன்களைப் பார்த்து, உங்களுடைய சத்துருக்கள் பூமியிலே பரவிய மணலைப்போலே குவிந்து வந்தாலும், என்னிடத்திலுள்ள நோவாகிய ஆயுதங்களில் நின்றும், ஓர்சிறிய நோவாகிய அம்பினாலே யெய்து கொல்லுவேன் அதற்காக நானுமுங்களோடு படைக்குவருகிறேன், என் கூட்டங்களே நீங்கள் பயப்படாதீர்கள், உங்களுக்குச் சந்தோஷமுஞ், சமாளிப்பு முண்டாக்குவேனென்று சொன்னது; இச்சொல்லானது இரும்பைப்போலும் காபிரீன்கள் நெஞ்சங் காந்தத்தைப்போலும் பற்றிக்கொண்டதால் அந்தப்பாவிக்களெல்லா மிகுந்த சந்தோஷமாகி, மறுபடியும் அப்புத்திற்குத் தெண்டனித் தெழுந்து ஆடு, மாடு, ஒட்டகை யனேகமறுத்துப் பலிகொடுத்து நைவேத்தியங்களுஞ் செய்தார்கள்.

பின்னர் பலிகொடுத்தஉயிர்ப்பிராணிகளின் மாமிசமாகிய இறைச்சிகளைச்சமைத்து இராஜன் இறவுசுல்கூல் முதலிலுண்ணவந்தபோது

இந்தக்கூத்துகளெல்லாம், விளைத்துவைத்த பாவி இபுலீசையுங்கூட விருந்துண்ணக் கூப்பிட்டான், அப்போது, இபுலீசு கூடவந்திருந்துங்குகளவும் இறைச்சி முதலாகிய பதார்த்தங்களை யுண்ணாமலுந்தின்மாமலுமிருந்தான், அதுகண்டு இரவுசுல்கூல் இபுலீசைப் பார்த்து, ஒகே, ஷெய்கே நீர்கொஞ்சமும் புசிக்காதிருக்கின்ற காரணமென்னென்று கேட்டான், அதற்கிபுலீசு மிகுந்தவஞ்சனை குபாடத்தை யுடைய, அந்தமுகம்மதையும் அவர்மருமகன அலியையுங்கொன்றையல்லாமல் நான் அன்னந்தண்ணீருண்ணமாட்டேனென்று பரமுசைக்கொண்டுச் சத்தியஞ்செய்து இறவுசுல்கூலைப்பார்த்து, நீர் அதற்காகமனவருத்தமில்லாம லுண்ணுமென்றுசொன்னான். அதுகேட்டவன் சந்தோஷமாகப் புசித்திருந்தான், அப்போது சுவர்க்கலோகத்தை இழந்த பொல்லாப்பாதகனாகிய இபுலீசுலகுனத்துல்லா, இறவுசுல்கூலைப்பார்த்து நான்முதலிலே சத்துருக்கள் டைமேலே போகிறேன், நீங்களெல்லாம் ஆபுதங்கள் யாவுமணிந்துக்கொண்டு பின்னாலே வாருங்களென்றுசொல்லி, யேமாற்றிப்போட்டு அவனுடைய மாய்கையினாலே மறைத்துபோயினான்.

இபுலீசு புத்துகொணர்ந்த சருக்கம்-முற்றற்று.

3

புத்துப்படைக்குப்போன சருக்கம்.

—•••••—

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

கெடுதிமனத்தினிபுலீசு கிழவர்தமைப்போற் கோலங்ஞெண்டு கூடர்செய்ப்பியகல்லதனற் றேற்றமுருவச்சிலைபுதிதாய் அடவிற்சமைத்துக்காபிரகளி னரசன்றவுசுல்கூற்களித்த படுவுத்ததுபோர்க் கெழுந்தமுறை பலர்க்குந்நெரிப்பக்கரிடுவாம்.

இதன்பொருள்.

கெட்டமனத்தையுடைய இபுலீசுலகுனத்துல்லா மிழந்தவயதையுடைய கிழவர்போலே கோலங்கொண்டு பிரகாசமுள்ளவார்பச்சையாகத்தக்கல்லினாலே, தலை, முகம், கண், காது, மூக்கு, வாழுதலாகிய அவயவாதிகள் தோற்றம்படியாய் புதிதாகப்புத்துவாருஞ்ஞென்று மகா அடவாகச்செய்துகொண்டெவந்து, காபிரீன்களுடைய இராணை இற

வுசல்கூலுக்குக்கொடுத்த, அந்தப் புத்துவூரன் படைக்கெழுந்த முறையை யாவருக்குந்தெரியும்படியாகச் சொல்லுகின்றோம்.

சரித்திர வசனம்.

எல்லா வல்லமையுமுள்ள அல்லாகுத்தஆலாவின் முனிவுபெற்ற இபுலீசு லகுனத்துல்லா போனதன்பிறகு இறவுசுல்கூல்சொல்லிலே நயத்தையும் கல்விச்சற்குணத்தையும் கொடையையும், கற்பையும், கல் லேநீராக்குகின்ற இராகமான நல்ல வசனத்தையுடைய தன் பெண்சாதி ஜாமி அத்தென்னும் நாயகியிருக்குமண்டபத்திற் கெழுந்துபோய்த் தன் பெண்ணாதிபையழைத் தருகிலிருத்தி இன்பமாகப்பார்த்துக், கூ னக்கிழவனை இபுலீசு லகுனத்துல்லா புதியபுத்துவூரன் கொண்டு வந்துகொடுத்தும், அப்புத்துவூரன் வாய்திறந்து பேசினபேச்சுக ளும், அதற்காக இவனும் இவனைச்சேர்ந்தோருஞ்செய்த சங்கையையும் ஆகிய யாவையுஞ்சொன்னான். அதுகேட்டு, அந்தக்கற்புநாயகி (பேதமையென்று மாதர்க்கணிகலயென்னும்) நீதிவாக்கியத்தைப் போலே, தான்எப்படியிருந்தாலும் புருஷனுக்கு அயிக்கியப்பட்டவ ளாதலால், அவன் மனதுக்கு வருத்தம்வராமல் நமது பற்றுசென்னுந் தம்பிரானுடைய சொல்லுக்குயாதேனும் பழுதுவாராதென்றுசொன் னான்.

அதுகேட்டு, இறவுசுல்கூலுடனே குதிரையின்மேலேறிப் புதிய புத்துவூரனுக்குமிடத்திற்கு வந்து, படைஞர்கள் யாவரையும் படைலுஸ்தனியச்செய்து, பேரிகை முழக்கத்துடனே இபுலீசேற் றிக்கொண்டு வந்த ஒட்டகைமேலே சந்திரனொளிபோன்ற வட்டம் பதித்த ஆசனத்திலே புத்துவூரனையிருக்கவைத்து, அவ்வொட்டகத் தைத்தனக்கிராமனே கத்தாபென்பவனிடத்திலே கொண்டுவரும் படி யுத்திரசெய்து சத்தசாகம்போலே சத்தமெழும்ப, மெத்த மகிழ்வாய்ப் புறப்பட்டான், அப்போது ஒட்டகத்தைக் கூட்டிக்கொ ண்டு வருகிகத்தாபென்னும் பாதகன் சிறப்பாகியதேவு இஃதாமெ ன்றும், இஃனை நீனைத்துத் தொழுபவர்க் குதவிசெய்யுமென்றும் அழுக்காகியமனத்தையுடையவரெல்லாம் அவஸ்தையுற் றழிவாரெ ன்றும், மிகிகப் புதிய புத்தைப்போற்றிப் புகழ்ந்து சத்தமிட்டுப் பல இராகந்ளாகக்கவியையும் பாடிக்கொண்டுபோயினான்.

அப்போது, இழிஞராகிய மற்றப்படைக்காரியின்கள் பிடித்துப் போகும், டைக்கன்கொடிகளினெருக்கஞ் சூரியனைமறைத்து இருனைக்

காட்டவும், அவர்களின், ஆயுதத்துடைய நெருக்கிலொன்றுக் கொன்றுராஞ்சி மின்னொளியைக்காட்டவும், அவர்களுடைய கோபம் பொங்கித் கண்வழியாக நெருப்பைக்காட்டவும், தலைவர்களேறிப்போகும் தேர்கள், பல்லக்குகள் வழிகளைத் தெருக்களைச் சிறிதாகக்காட்டவும் அகங்கரித்தவர்களாக வந்தார்கள். இவ்விதஞ் சத்துருக்கள் வாக்கண்ட, தீனனவர்கள் காற்றைப்போலே யெதிரேறிச் சில சத்துருக்களை மாய்த்துவிட்டு நபிராயகமவர்களுக்குத் தெரிவித்தார்கள். அந்நேரஞ் சூரியனுமறைந்தான், அவ்விராவுகாலத்திலே சண்டைக்களத்திற் பேய்கள் கூடிக்கூற்றடிச் சந்தோஷங்கொண்டாடி நிற்கச் சத்துருக்கள் கண்விழித்திருக்கத், தீனனவர்கள் அல்லாகுத்தஆலாவை வணங்கிக்கொண்டு மனமகிழ்ந்திருந்தார்கள், இவ்விதஞ் சத்துருக்களும், பூமியெங்கும் கிரத்திபொருந்திய நபிராயகமவர்களும், அவர்களின் சேனையு மூன்றாவது கோட்டைக்குள்ளே யிருந்தார்கள் இதுநிற்க,

முன்னர் புலையுது அப்பாசறவியல்லாகு அன்கவர்களுடனே பாறையிலே போகும்போது ஈமன்கொண்டிசலாத்திலாகிய மந்திரியானவர், வேவுசொல்லுகின்ற முபாறக்கென்பவனை யழைத்தும், தமது பக்கத்தி விருக்கவைத்து, அவனைப்பார்த்து, அல்லாகுத்தஆலாவின் றாதாங்கர் நபிமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்ல மவர்களல்லாமல், மற்றொருவரினாலோர் காரியமும் பலனுமில்லை யாதலாலே நானுமவர்கள் தீனில் விசலாமார்க்கத்தி லாகியிருக்கிறேன், அது போலே நீயும் இந்தப்புத்துகளெல்லாம் பேயாட்டமேயல்லாது நின்னயமுள்ள தல்லையென்றுறுதியாக அந்த நபிராயகத்தின் மார்க்கத்தி லாகிக் கொள்ளென்று மிகவும் அறிவுகளைப் போதித்துகாட்டிப் பின்னர், மிதுக்காலென்னுந்தங்கக்காசி ஆயிரமும் அதுபோலுள்ளவெள்ளிக்காசிஐந்துறு மெடுத்தொருபையிலே போட்டுக்கட்டி, அந்த முபாறக்குடைய கையிலேகொடுத்துப் பின்னர்;

அவனைப்பார்த்து ஒகே, முபாறக்கே நீ இவ்விரவிறுனே இந்தக்காணிக்கைப்பொன் வெள்ளிகளை நபிராயகமவர்களிடத்திற் கொண்டு போய்க்கொடுத்து, என்னுடைய சலாம் அவர்களுக்கு மற்றுமுடற் பிறந்தான் மார்களாகிய அசுஹாபிமார்களுக்குஞ் சொல்லிப்பின்னலே நபிராயகமவர்க ளிடத்திலே இங்கே சேனைகள் மிகுந்திருக்கிற தென்றும், அந்தச் சேனைவீரர்கள் புத்துஹானுடைய சொல்லினாலே

மதர்ப்புக் கொண்டிருக்கிறார்களென்றும் அந்தப்புத்துறான் வந்த விதங்களனைத்தையும் சொல்லி, இவைகளையெல்லாம்நான் சொன்னதா கச்சொல்லென்று முபாறக்குக்கு ஏறிப்போக-ஓர் ஒட்டகமுங்கொடுத்தனுப்பினார், உடனேயந்த முபாறக்கு மந்திரியைப்புகழ்ந்து ஒட்டகைமே லேறிக்கொண்டு போயினான் அதுகண்டு மந்திரி மனமகிழ்ந்தார்.

அப்போதந்த முபாறக்குச் சிக்கிரத்திலேசென்று நபிநாயகத்தின் படைக் கூடாரங்களையுத்தபோது, அங்கிருக்குங் காவற்காரர்கள் தடைசெய்தார்கள் அதற்கு முபாறக்குத்தான்வந்த வுண்மையைச்சொன்னபோது அவ்வசஹாபிமார்கள் முபாறக்கை கூட்டிக்கொண்டுபோய் நபிநாயகத்தின் முன்னில்விட்டார்கள். அப்போது முபாறக்கு மூன்றுலோகத்திற்கும் வேதவிளக்காயும், அறிவுரீரைச்சொரியுமேகமாயும், கணக்கில்லாதகாரணம் விளைக்கும் நபிநாயகமாயும், கிருபைவிடாயும், கல்விநிறைந்த மனக்கடலினிடத்திலே பொறுமை நிறைந்த பூவாயும், விளங்கிச் சொர்க்கத்திலே ஆசியாமறியமென்னுமிரண்டு கற்பு நாயகிகளைவெள்ளை யானையின்மேலே பவனியுல்லாசம்வந்து திருக்கலியாண முடிக்குகின்ற வள்ளலாகியும், விளங்குமுகம்மது சல்லல்லாரு அலைக வசல்லமவர்களைக்கண்டு, உடனே யொட்டகத்தைவிட்டுக் கீழிறங்கி அவர்கள் பாதாம்புயத்திலே பணிந்துவிழ்ந்து, அப்பாதமென்ற தாமரைப்பூவிலிருக்கும் அழகென்றதேனைத் தன்னுடையகண்கள் வண்டு போலுண்டெழுந்து, மரியாதையன்புடனே சலாஞ்சொல்லிக் கைகட்டி வாய்பொற்றியோர் விரற்றொலை விலகிநின்றகொண்டு மந்திரியவர்கள் சொல்லியசலாத்தையும் மற்றுஞ்செய்தி களனைத்தையுஞ்சொல்லிக் காணிக்கைப்பொருளையும் கைநீட்டிமுன்னிலே வைத்தான்.

அதுகேட்டுநபிநாயகமவர்கள் மனமகிழ்ந்து முபாறக்கைக்கிட்ட அழைத்து அவ்விரவிலேயே மந்திரிக்குச் சொல்லவேண்டிய சொற்களைச் சொல்லியனுப்பிவிட்டு அம்மந்திரியனுப்பிய பொருள்களை அசஹாபிமார்களுக்கு முறைபோலே பங்கிட்டுக்கொடுத்தார்கள். அவர்களும் அப்பொருளைப்பெற்றுமனமகிழ்ந்திருந்தார்கள் பின்னர் நபிநாயகமவர்கள் அந்த இராவையிலே அம்றிபுனம்குதீக்கரிபவர்களை யழைத்து நீர்பதினியிரங்குதிரைவீரியருடனே போய் எதிரிலிருக்குமலையில் வலது பக்கத்தினுள்ளே யொளித்திருமென்று பிரீசமாகச்சொன்னார்கள். அதுகேட்டவர்கள் மகிழ்ச்சியாகினார்கள் பின்னர் நபிநாயகம் காலி

துறவியல்லாகு அன்குவையழைத்து அவர்களைப்பார்த்து நீர் பதினாயிரங்குதிரை விரியருடனேபோய் அந்தமலையி னிடதுபக்கத்திலே யொளித்திருமென்றார்கள். அதுகேட்டவர்கள் மகிழ்ச்சியானார்கள் பிறகு நாலுவேதங்களும் புகழுகின்ற நபிராயகமவர்கள் தங்கள் மருமகனாகிய அலிறவியல்லாகு அன்குவையழைத்து நீர்பதினாயிரங் குதிரைப்பதாதிகளுடனேபோய்ச், சொல்லுகின்ற மலையினடுவிலே யிருமென்றார்கள். அதுகேட்டவர்கள் மகிழ்ச்சியாகினார்கள்.

பின்னர், அம்முன்று தலைவர்களு முப்பதினாயிரங் குதிரைப் பதாதிகளுடனே யெழுந்தருளியாகி வான்-வேல்-அம்பு-வில்-வளை தடி-சக்கரம்-மழுவாயுத முதலிய மற்ற ஆயுதங்களிலங்க நடந்து, அந்த மலையிலேபோய் மூன்று வகுப்பாக நபிராயகஞ் சொன்னது போலிருக்கும்போது சூரியனு முதயமாகினன், அதுகண்டு நன்மையுள்ள நபிராயகமவர்களும் அசுஹாபிமீர்களான படைஞரும் அல்லாகுத்தஆலாவைத் தொழுதெழுந்து குதிரைகள்மேலே சவாராகிப் படைக்களம்போய் நின்றார்கள். அப்போது குற்றம்பெருத்தசத்துருக்களும் குதிரைமேலே சவாராகினார்கள், அதிலே இபுலீசல குனத்துல்லா கொண்டுவந்து கொடுத்த புத்துஹான் வைத்திருக்கும் ஓட்டகையைப் பிடித்துவருகின்ற பாதகன் படைகளுக்கு முன்னாலே அவ்வொட்டசத்தை நடாத்திக்கொண்டு மூர்க்கத்துடனே சப்தித்துத், தங்களினத்தார்களைப் பார்த்து, நமது குடிகளுக்குரிய நாயனார் சண்டைசெய்ய இங்கேவந்தால் நீங்கள் யாவரும் துணிவுகரத்துடனே தீனனவர்கள் படைக்குள்ளே பயமில்லாமற் புகுந்து சண்டைசெய்யுங்களென்ற சொல்லுடனே வந்தான்.

அதுகேட்டுக், காபிரீன்கள் சந்தோஷமாகிக் கடலைப்போலி ரைந்து திரண்டுகடி, நமதிடத்திலே இரத்தின ஜொலிப்புமாறாத தேவர் வெற்றிகிடைக்கச் செய்வாராதலால் நாம் சண்டையிலே துணிவுகரமாக நிற்கவேண்டுமென்று யாவருக்குஞ் சொல்லிக்கொண்டு மதிப்பிலடங்காத நடனத்தையுடைய குதிரைகள்-கடலைச் சுழிக்கச்செய்யும் பிசற் காற்றைப்போலே தாழ்ச்சியில்லாத விசையாகப் பூமி யெவ்விடத்திலுஞ் சூழ்ந்து நிற்க, அக்குதிரைப்பதாதிகளுக்கு முன்னே நிற்கின்ற புத்துவைத்த ஓட்டகையுடனே இறவுசுல்குல் நிற்க மற்றச்சத்துருக்கள் சந்தோஷங்கொண்டு பேரிகை நவுரி சின்னங்காளந் துந்துமி டங்கா டக்கா எக்காளமுதலிய மேளவாத்திய முழங்கிக்கொண்டு முசிலிங்களுடனே வந்து சண்டை செய்தார்கள்.

212 இறவுசுல்கூல் படைப்போர் வசனகாவியம்.

அப்போது அசுஹாபிமார்களும் இந்தப்பூமி முடியுந் காலத்தி லடிக்கும் சூறாவளிக் காற்றைப்போலே குதிரைகளோவிட்டு எதிர்த் துச் சண்டைசெய்தார்கள் இவ்விதத்தி லிருந்திறத்தாரு மொருவருக் கொருவர் பயப்பாடின்றிச் சுத்தவீரர்கள் விடுகின்ற அம்பினங்கள் நெஞ்சுகளைக் குற்றியுருளி முதுகுப்புறத்திலே புறப்பட்டுப்போய் இன்னுந் தொலையில் நிற்கிறவீரியர் மார்பிலும் பாயும் இன்னஞ் சிலசுத்த வீரியேறிய குதிரைகள் பந்தைப்போலெழுந்து குதித்து இலக்காக யிதித்துத் திரிவதாம் பூமியில் நின்றும் புழுதியுடனே துசெழுந்து ஆகாயத்திலே குளிர்ந்த மேகத்தைப்போலே பராவின திலே சுத்தவீரியர் வீசி வெட்டுகின்ற வாட்கள்பட் டரவர்களு னடயநெஞ்சிலே புகுந்தொளித்துக்கொள்ள. இந்தப்பூமிக்கு இந்த ஆறு வேண்டுமென்பதைப்போலே யெங்கு மிரத்தப்பொழிய வெட் டினார்கள்.

இப்படிச் சண்டை நடக்கும்போது, அல்லாவுடைய திருத்தா தாங்கர் முகம்மது சுல்லல்லாகு அலைகவசல்லமவர்கள், தங்கள்கிட்ட நின்றவோர் அசுஹாபியைப்பார்த்து நீர் சீக்கிரம்போய் நமதுபடை ஞரைச் சத்துருக்களுக்கஞ்சிப் பின்னடைபவர்போலே பின்னடை யச் சொல்லுமென்று சொன்னார்கள், அதுபோலே அவ்வசுஹாபி போய்ப் படைக் கூட்டத்திற்சென்று அங்குள்ளவர்க்குஞ் சொல்லி னார். அதுகேட்டுப் படைவெட்டிய வீரரெல்லா மொன்றபோலே பின்னடைந்தார்கள். அதுகண்டு சத்துருக்கள் நமக்கிந்த வெற்றி நமது தேவதையாகிய சின்னப்பாரசுதான் தந்தாரென்று துணித் தடர்ந்து ஒரே மூச்சிலே வந்து விழுந்து ஐம்பது தீனாவரை வெட் டிப்போட்டுப் படையை நெருக்கிக்கொண்டு வந்தார்கள்.

அப்போது முன்னர் நபிநாயகத்தின் சொற்படிக்கு மலையிலே போய்ப் பதிங்கியிருக்கு மூன்று அம்மிகளும் முப்பதினாயிரம் அசு ஹாபிமார்களும் கடலானது மலையென்ற மடையை யுடைத்துக்கொ ண்டு வருவதுபோலே வந்துவிழுந்து ஆக்கிரமத்துடனே மூன்று பக்க மாக முப்பதினாயிரஞ் சூரரும் தாங்களேறிய குதிரைகளோடும் பாயு கின்ற புலிகள்போலும், அலிறவியல்லாகு அன்கவர்களும், அம்றி புனு மஞ்சீக்கரீபவர்களும் காலிதுறவியல்லாகு அன்குழாகிய, இம் மூன்று பேர்களுஞ் சிங்கங்கள்போலும் குதிரையைத் தட்டிவிட்டு அடர்ந்தேறினார்கள். அஃதெவ்விதமிருந்ததென்றால், அருளில்லாத

காரீயின்கள் யாவரு மடிந்துபோதும்படியாய் மலையென்னுமிராஜன் தன்னிடத்தி லடையாகக்கிடந்த மூன்று சிங்கங்களையும் புலிக்கூட்டங்களையும் அனுப்பிய தன்மையாய் முப்பதினாயிரம் வீரரும் மூன்ற மீர்களும் மூன்று திசையிலும் நெருங்க அப்போது மேகக்குடையை யுடைய நபிநாயகமவர்களு மவர்களுடனிருந்த அசுஹாபிமார்களும் ஒருதிசையில் நெருங்கிச் சத்துருக்களென்ற ஆட்டுக்கிடைக்கூட்டத் தை வளைந்துகொண்டு கூரியவாளினால் வெட்டினார்கள்.

அப்போது சத்துருக்களும், மலையின்யானைகள் அம்மலையிலிருந்து பள்ளமாகிய குழியில் வீழ்ந்ததுபோலும், பெருநெருப்பி நடுவி லாகிய பஞ்சிப்பேரர்கள்போலும், குரங்கு முள்ளுச்செடிகளை யுருவினது போலுமாகிப் பயமொரு பக்கமாயிருந்துந் திடத்துடனே நெருங்கிச்சண்டை செய்தார்கள். ஆனால் சத்துருக்கள் பயந்திருந்து துணிந்து சண்டைசெய்தது எதினிலெனிற், குட்டிசைத்தான் வாயிற் புகும்படி செய்துபொட்டை இபுஸீசு கொண்டுவந்து கொடுத்த புத்துடைய தைரியங்கொண்டு தான் இவ்விதத்திலிரண்டு படைஞரும், வில்லாலும், வேலாலும், கைகளாற் செய்யுமல்லாலும் வாளாலும், கவண்கற்களாலும், கைசகளாலும் சொல்லுதற்கரிதான சப்தவார்த்தை யுடனே சண்டைசெய்யும்போது சத்துருக்களி லகைகருக்குத் தலையுறந்தும், உடலுறந்தும், கையுறந்தும், காலுறந்தும் நெஞ்சுறந்தும் விலாத்துறந்தும் அவர்கள் எண்ணிவந்த தரபுறந்தும் காற்றைப் போன்ற நடையையுடைய அனேகந் குதிரைகளுறந்தும் வெவ்வி யகோபாக்கினிகண்களிற் நெறிக்கும் வீரர்கள் கைகளிற்பிடித்த கொடிகளுறந்தும், அவர்கள் பிடித்திருந்த குடைகளுறந்தும், அவர்களாணிற் திருந்த ஆபரணதிகளுறந்தும் தட்டழிவாகினதுடனே அலிறலி யல்லாகு அன்கும் அறம்மிபுனுதையானவர்களுந் காலிதுறலியல் லாகு அன்கும் அம்றிபுனு மகுதீக்கரீபவர்களும், இரட்டைக் கடிவா ளமிட்ட குதிரை வீரர்களான அசுஹாபிமார்களும் கடலைப்போல் வளைந்து இவ்விதந் கொல்லுவதாலே சத்துருக்கள் முறிந்தோடினார்கள்.

ஓடும்போது அல்லாகுத்தஆலாவின் சொல்லைமறுத்துச் சுவன லோகத்தை யிழந்து, லஞனத்தென்ற பெயரைப்பெற்ற இபுஸீசு கொண்டுவந்து கொடுத்த புத்தையுமெடுத்துக்கொண்டு அப்புத்தைப்பார்

த்துச் சிலர் ஆபுத்தே! உனது எத்தேயெத்தென்று சொன்னவர்களாக வோடினார்கள், அப்போது சண்டைக்களத்திலே மான்பார்வை போன்ற கண் பார்வையுடைய பெண்கள் மணவிலே புரண்டுருண்ட லறியமுக, வீராதிவீரரின் மணமாலைகள் சிதறித்தெறித்து, அங்கே யழுகின்ற பெண்களின்றலைப்பேன்போலச் சுருண்டுகுருண்டு செத்த பிணங்கள் நாய்நரி தின்னும்படியாகக் கிடந்தன. இவ்விதங் கருமையாபிருண்ட மனக்காபிரீன்கள் செத்துருண்டு போனதைக்கண்டு பாதகன் இறவுசுல்கூலும் அங்கேவந்து மாடித்தழுகின்ற பெண்களும் படைக்கஞ்சித் தோற்றோடிய வீரரும், ஓட்டமாகவோடிப்போய் நான்காவது கோட்டையிலே புகுந்து மிகவுமயர்த்தியுடனே யிருந்தார்கள்.

பின்னர், முசிலிம்கள் யாவரும் சத்துருக்கள் வெட்டுண்டப் படைக்களம்புகுந்து, அங்குள்ள ஆபுதங்கன் முதலாகிய சமஸ்தங்க னையுங் கொள்ளையாடிக்கொண்டு, இதுபோலொருபோதுஞ் சத்துருக் களைவெட்டி ஜெயம்பெறவில்லை யென்று சந்தோஷத்தோடும் போய் நபிராயகமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைகவசல்லமவர்களிடத்திலே கொ ள்ளையுடைமைகளை வைத்தார்கள், அதுகண்டு நபிராயகம் அல்லா குத்தஆளவைப் புகழ்ந்து அசுஹாபிமார்களுடனே மகிழ்ச்சியாக இருந்தார்கள்.

புத்துப் படைப்போன சருக்கம்
முற்றிற்று.

சல்காபுறப்படு சருக்கம்.

—(*)—

அறுசீர்க்கழிநெடி லாரிசிய விருத்தம்.

சேற்றினி லமைந் தெழுந்தார் திருமணிபோலுங் கெட்ட
வாற்றிலார் றவுசல்கூலின் மகள்சல்கா தந்தைசெய்கை
யேற்றிடா தில்லநீங்கி யெழிவிற சூலைக் காண
மாற்றரு முறுதியோடும் வரும்வர லாறுசொல்வாம்.

இதன் பொருள்.

சேற்றிலே யுண்டாகியெழுந்து பொருந்தியதிவ்னிய இரத்தனமணி
போலே,கெடுதியான வழியிற்பொருந்திய இறவுசல்கூலின்மகளாகிய

ஸல்ஹாவென்பவள், தன்தகப்பன்செய்யுஞ் செயல்களைத் தன்னுடைய நெஞ்சத்திற் கொத்துக்கொள்ளாமற், முனிருக்கும் அரண்மனையைவிட்டு நீங்கி அழகிய நகுல்நாயகத்தைக்காண, இடையிலொருவரால் மாற்றக்கூடாத வறுதியோடும்வருகின்ற வாலாற்றைச்சொல்லுகின்றும்.

சரித்திர வசனம்.

இப்படியாக ஒப்பற்ற அல்லாகுத் தஆலாவின் றிருத்தாதாகிய நபிமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைகவசல்லமவர்கள் நல்லசெய்கை நலத்தையுடைய அசுஹாபிமார்களுடனே சந்தோஷமாக நாவிலே வல்லமை பொருந்திய புலவர்மார்களும் புகழும்படியாக இருக்கப் பாதகனாகிய இறவுசல்குல் தன்மகன் துஹாமத்தென்பவனைத் திறமில்லாது தோற்றோடிய தன்சேனைகளைத் திரட்டிப் படைநடாத்தச் சொல்லிவிட்டுக் காற்றைக்காணவிசையாய் நடக்குமோர் குதிரைமேலேறிக் கொண்டு தன் மனைவியிருக்கின்ற ஏழாவது கோட்டைக்குப் போய் வீட்டிற்புகுந்து அங்கிருக்குந் தன்பெண்ணாதியைப் பார்த்து இங்கே படைக்களத்தில் நடந்த சமாசாரங்கள் யாவையுஞ்சொல்லி யழுதான் அதுகண்டு அந்தக்கற்பு நாயகியும் கண்களிலே தரளந் தரளமாக நீரோடும்படி இசலாத்திலாகிய தன்மக்களை நீனைந்தழுதாள்.

இவ்விதம் இறவுசல்குலும் அவன்பெண்ணாதி ஜாமிஅத்தும் பெண்யானையும், ஆண்யானையும் படுகுழிப்புள்ளத்திலேகிடந்து தயங்குவதுபோலேதயங்கும்போது அவ்விடத்திலே இவர்களிரண்டுபேரும் வரத்தினாலே பெறுகின்ற சித்திரம்போன்ற பத்மினியாகிய சல்ஹாவென்னுங் கன்னிகையானவள் சொல்ல அரிதாகிய அழகுடனே வந்தாள். அவளுடைய அழகும் திறமும் குணமும் புலவரவர்கள் இந்தச் சரித்திரத்தைப் புராணமாகப் பாடியபாடல்களா லறிந்துகொள்க.

அறுசர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

வெளிக்கரசாம் விதுவமுதும் வெய்யோன்கதிருஞ் சரிகலந்தே தெள்வித்தெளித்துவடித்ததனாற் நெறிவையருச் செய்தியற்றியதோ புள்ளிப் படமோ பணிமணியோ பொன்னோ நவரத்தினவறலை யள்ளிப்படைத்த வடிவினனோ யவர்கடிருமுன்னணிகினனே, (1)

276 இறவுசுல்கூல் படைப்போர் வசனகாவியம்.

எண்ணியிரங்கொம்பிடபமதேர் ரெயிற்றூலெடுத்தவிரும்புவிழிற்
பெண்ணுக்கிடவே கடிபேசிப் பெலத்தோடுறுதொண்ணுறரசர்
மண்ணுடிலேபரிவிடுத்துத் தோற்பித்தவர்கண்மணமுறுத்தாள்
விண்ணுடவார்வந் துதவிசெய்ய வேல்வாள் நாமம் சல்காவே

(2)

இதுவுமது-இராகம்-வேறு.

காரியமைக்கடவினந்தற்றேய்ந்துகடுவினைக்கலவையென்றணிந்த
வரியளியினங்க ளிரவுகண்டீங்கு மளிகையோ வாசமுற்றிருந்த
வரியகற்பனிநீ ரனைந்ததிற்கள்ப மணிந்தகிற் றாடமுழாட்டி
விரிதருதளவெள்ளிபூத்திலங்கி விளங்குகந்தரமெனுங்குழலாள்.

(3)

வண்டுமொய்த்திருந்தோர்மலரினையுழக்கிமதுமழைபொழிந்தாக்கிடந்த
தண்டலைத்தடமோதிரடாவளர்ந்தேர் தலைநொளிகொன்றையோவுவமை
விண்டிடாக்கூந்தல்கமுருசைவலமோமினுங்கவர்ந்தொழுகியைவகையா
என்டிசைவிளங்கமுடிப்பதற்கியைந்தங்கழிவிருடிண்டீள்குழலாள்

அழகுசெவ்வகத்தி மலரினிலருகாலளியிருந் தெனவிரைபொருந்துங்,
களபநற்றிலதமணிந்தருஞ் சிலையைக்கணிச்சியைக் கம்படத்தேயத்
தேர், வளைவுகொண்டிலவு முகமுழுமதியின் மேற்றிசைதவழ்ந்துமுன்
றுலகுங், குழிலெனும் பெயர்கொள் கருமையின் கீழ்பாற் பிறந்தகோ
விளம்பிறை னுதலாள்.

(5)

மாற்றலருயிரை விழிக்கணைதொடுத்துவாட்டிடவளைந்ததார் முகமோ
தோற்றிடக்காண்டமெதிர்ந்திருப்பதுவோ கடரெறிகுக்குடத்தலகோ
கூற்றெனக்கொடிய கொலைபலதேர்ந்த கொடுவரிக்கட்கடறன்னின்
மேற்றிசைக்காரியினுருநிறப்பவளமெனக்கொடியுறழ்புருவத்தாள்.

(6)

உலையனற் புகுத்தி யடித்தடித் தமையா வுவணியம் பாயிவினைச்
சினங்கொண், டலையினைத்துளக்கியருணைத்துரத்தி யளியினைப்பற
த்திமா வடுவை, விலையினிற் படுத்திக்கயர்கருவினை காவியையமுதம்பு
கழுமிக்கிக், கொலைசெயக் கருதிக் கடுவொடுமிணங்கிக் கூற்றுடன்
பழகுமை விழியாள்.

இதுவுமது-கலிவிருத்தம்,

கங்கை நேருறுங் கண்ணைக் கமலம்போற்
றங்குமானனத் தைத்தழு வாமலே

மங்கிலாசனற் சுத்தரி வள்ளையைப்
பங்க மாகப் பழிக்கும்பெரற் காதினால். (8)

மிக்க சாணைக டேய விடுத்தமுன்
பக்கமேயுருப் பாய்ந்துள் விலங்கிடத்
தக்கதாக்கித் தயங்கிய தண்படி
மக்கலத்தினும் வாய்ந்த கபோலத்தாள். (9)

எள்ளைவாட்டி யெழிறரு சண்பகத்
துள் ளவேட்டை விரித்துறை வண்டின
மெள்ளவாடி விறைந்தெழு கட்டனைக்
கொள்ளநீண்டு கொளுத்வள நாசியாள். (10)

இதுவுமது-எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

கிடர்ந்துலர் தறலிலவிர்திடக் முகுதக்களைகளை முளரியைப்புரி
ந்து, வடிவுறுந்துகரை வீழியை முடுக்கிமதுப்பிழி தொண்டயங்கனி
யைக், கொடிபதை தியம்புட் குலந்தினச் செய்துங்கோமொப் பினை
யெனப் படுத்திப், படியிலன் சுகமும் பூஅவயுமாய்ப் படுத்துபண் வா
பினினிதழாள். (11)

முல்லையை முருந்தை மபிலடியிறகை முத்தைவென் றணி
கொண்மா துவளை, மெல்லியவிதையை யணிதினப்படுத்தி மெல்லெ
னச் செலந்தபெரற் சிலைமேற், சொல்லுதற்கரிய வெண்ணரம்பொ
ழுங்காய்த்தொடுத்தணிநிராநிரை நிறுவுங், கல்லெனவுருகா மனன்
ரைந் துருகக் கற்றபுன் னகைதரு நகையாள். (12)

இதுவுமது-கலிவிருத்தம்.

ஒதுமுகி விற்குடை யுதித்தினி தெழுந்த
பாதிமதி நெற்றியடி பார்த்துநிறை பிந்தோ
சாதிமணி மேவிய சரோருகம் தென்ன
மேதினியின் வெண்மதி விளங்குவத னத்தாள். (13)

தேனமுதி யாழ்கதவி சீனிமுதற் பாகோ
கானொழுகு மாங்கனிகற் கண்டினி வருக்கை
யினமறு கிள்ளைகுழ விக்கரிய பூவை
தானுறழ்வு ருமதுத் தாலிலுனை யாளே. (14)

278 இறவுசுல்கூல் படைப்போர் வசனகாவியம்

இதுவுமது-எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

கருமுகித்தணமுங் குழவிவெண் பிறையுங் கண்டமும் பிரண்
டையும் பிணையு, மருவிரி குமிழுமாயும் வளையும்வளங்கொள் செவ்
வரம்பலுமதியு; மொருதலங் கிடப்பச் சுமந்துறு கமுகுமுத்தியுற்றி
ரைதரும் வளையும், பொருவினும் பொருவா மணியணி பலவும் பூண்
டபு கிலங்குமென்கழுத்தாள். (15)

இதுவுமது வேறு.

மின்னுகின்றநல் வேயையுங் கன்னறன்னையுங் கத்தியா
லிநிலத்தினி வீர்வதாற்றுன்னீக்குமென்றோளினால்
இனியராகத் தியாழினைத் தொனியிதென்று ஊர்த்தியே
மினியுரோமம் விளங்குசெங், கனகமேயந்த முங்கையினாள். (16)

காய்ந்தளென்னக் கதிர்கலந்-தேந்து தாமரையென்னவே
வாய்ந்தமன்னர் வலிகடான் தேய்ந்திடச்செயுஞ் செய்கையாள்
சினையிருந்த செழுங்கொளிற் றினைமுனிந்ததி லஞ்சியே
புனல்புகப்பொனி னாழியை-வளையுமென்விரன்மங்கையாள். (17)

கொஞ்சுகின்ற குதலையா யிஞ்சொற்பேசி யெழில்பெறு
மஞ்சுகத்தல கானதின்-சஞ்சுகருகிர் மேவினாள். (18)

இதுவுமது-அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

அரும்புயம் பரநற் சிமிழ்வரை முடியோ டாடுபந்துயர்கிளகுது
குரும்பைபொற் குடமென் றசம்புமண்டலமா கோங்கரும் பிளவிள
நீர்மண், ணிரும்புவிக்கலச நேமியங்குமிழி யிலங்கு செப்பருங்கிணந்
தாளம், பெரும்பதக் கரிகோடிவைகளை முடுக்கிப் பெருமையுற் றில
ங்கு பொற்றனத்தாள். (19)

உரம்படுத்தோங்கிப் பணைத்திரு மாந்தங் குலவுகச் சறுத்தணிச்
சுணங்கு நிரைநிரை செறிந்துதகாமும புழுகு நீநிற்பசுலைபூத் திலங்
கி, யிருவிழி கறுத்தங் கடர்ந்தமை யாமலெதிர்த்தவ ரானியுள்ளடக்
கித்தாளவொண் மணிப்பூண்டழைத்து மும்மதத்தின் றந்தியைப்
பொருங்கன தனத்தாள். (20)

கொங்கையென் றினைத்த கோட்டுவா ரணத்தைக் கொழும்
வயிற்றூவினிற்றழையுஞ் சங்கலித்துடரோ தடப்படப்பணிவா னிமிர்

த்தோ தயங்கெறும் பொழுக்கோ, வெங்கயத் தறியோ காஞ்சின்
மணியோ மெவ்வடமோசலாகையதோ, பைங்கொடி நிலையோமதன்
மயநாலோ பகாடி வபுற்றுறுமுடியாள். (21)

ஆலிலைநீழ்வடமதின் கீழ்பாலறற்சுழிமலரலிலங்க வோலிடுங்
கடலினுருதிரா யேற வொளிநுகற் படிக்கின்றிசைய, வாலிபரிடை
யப்பட்டமுமால் வட்டமுமடுப்புமான குளம்பும், பாலினி விருப்பக்
கற்பெனும்வேலி படர்கலை விசித்தமெல்லிடையாள். (22)

மின்னெனப் பதுங்காத்துடி யெனவுடையா மில்லினை நூலெனக்
குழையாப், பன்னக மெனமட் கமரினுட் புகுதாப் பைங்கொடி யென
க்கிரிபடரா, தென்னுறுமரிபூங் கொம்பிவை தூத்தித்தேயி மகா
ணையுமுடுக்கி யிந்நிலத்திசைமா ரணினுடல்போன்று மில்லையுண்டென
வுறுமிடையாள். (23)

அரம்பையைக் குலையா லழிவுறப் படுத்தி யனநடைதரும்படிய
தனின், கரம்புழை யெனவேகடிந்துமன் மையவாய்க் கவினுறவில
ங்கு செங்குறங்கா, எரும்புளியலவன் றனைமுகற் தோய்த்தங்கெழில்
வாலினிப்பயம்புகுத்தி யுரம்பெறு கணைத்தூணியைநற்காகளத்தை
யுவமை சொல்லருங்கணைக்காலாள். (24)

பொன்னினுற் சமைத்த மணித்தா சுவமை பொருத்தினும்
பொருந்துறப்பறடாள், வன்னமார்கமடப்போத்தக மெனவே மணி
ச்சிலம்பிசைபுறவடியான் மின்னனார் .கர்தொட்டாடும் பொற்றிரட்
டும் விளங்குபந்தெனுஞ் செழுங்குதியாள், பன்னுமோர் வயிரக் கதி
ருகி ரமைசெய்பவளமென் கொழுந்தணி விரலாள். (25)

வனங்கிடந்தலம்பு 'மேன்மையந்தடத்தின் மணிச்சிறைப்பெடை
யொடுஞ்சேவ, லனங்கிடந்தருங்கட்டேவிடக் குடைந்தங் கரியகண்டு
யிறாப்படுத்தே, தினங்கிடந்துலவு முளரியம்போதிற் செப்பலத்தக
மணிந்தனபோற், கனங்கிடந் தனைய கருங்குழன் மடவார்காங்கொடு
வருடு பொற்பத்தாள். (26)

மலையினிற் பயிலு மிளம்பிடியானைவருகின்ற சாயலோவல்லா,
விலகிய வருங்கட் டீனியின் றேறகை யிணையடி பெயர்த்தேதோகைம
லத்; துலவிய நறும்போ தினிற்றிரிவனங்களுலவலோ சொல்லரு
நடையாள், மெலமெலநடந்து தந்தைதாயிருக்கும் விகசிதவிடத்தை
கண்ணினளால். (27)

வசனம்.

இவ்விதம், கேசாதிபாதமென்னு முச்சிதொடுத் துள்ளங்கால் வரையிலுங் குறைவில்லாத மிகுந்த பேரழகையும்-சவுந்தரியத்தையு முடைய சல்காவென்னும் கன்னியின் அழகையும், கற்பையும், கல் வியையும், உயுத்தாயுத பரீட்சையையும், ஏறுவாக்குதி நடாத்து தலையும் நாள்தோறும் கேட்டறிந்த இராஜாதிராஜாக்கள், இக்கன்னி கையை மாலைபிட்டு மணஞ்செய்ய, ஆசைகொண்டு, நேசஞ்செய்ய விரும்பித் தேசாதி தேசங்களி லிருந்துவருவார்கள், அப்படி வரப் பட்ட இராஜாக்களைப் பார்த்துச், சல்காவென்னுங் கன்னிகை தான் வைத்த பிரதிக்கினைப்படிக்கு என்னைக் கலியாணஞ் செய்யவேண்டு மாகில், என்னுடனே இணையாகக் குதிரைச் சவாரிசெய்யில், அவர் கள் யாராயிருந்தாலுஞ்சரியே நான் மாலைகுட்டிக்கொள்வேனென்று சொல்வாள்; அப்படியே வந்த இராஜாக்கள் குதிரைச் சவாரிசெய் தால் இவளுடனே சரியாகச் சவாரிசெய்யாமற் பிந்திப்போவார்கள். இப்படியாக ஆபிரங் கொம்புகளையுடைய இடபமென்னுங் காளைமா டானது ஒரு கொம்பினாலே சமைதாங்கிய இந்தப்பூமியினிடத்திலே ஒவ்வொருவராக இக்கன்னிகையுடனே மணந்திருக்கும்படியாகக் குதிரைச் சவாரிசெய்த இராஜாக்கள், தொண்ணூறுபேர்கள்தோற்று வெட்கித்துப் போயினார்களேதவிர, அவளுக்குச் சரியாகத் தகுந்த வர்களில்லாதிருந்தாள்.

இவ்விதம், விவாகமில்லாதிருக்கும் அழகிய சல்காவென்னுங் கன்னிகையெழுந்து, இராஜமண்டபத்தில் மிகுந்த வியாகுல முற்றி ருக்குந் தன் தாய்தகப்பனிடத்திற்கு வந்தபோது, அந்தச்சல்கா வைப்பார்த்து இறவுசுல்கல் அழுத கண்ணாகத் தான்படையிலே தோற்றதுடனே, சகல காரியத்தையும் நன்றாகத் தெரியச்சொன் னன். அதுகேட்டுச் சல்கா நெருப்பிலே எண்ணெயை விட்டது போலும், புண்ணின்பேரிலே தீயிற்காய்ச்சிய இருப்புச் சலாகையை விட்டதுபோலும் வருத்தத்ததுடனே யிருக்கிற தகப்பன் இறவுசுல் கூலைப்பார்த்து என் தகப்பனே, எதிரிகளாகிய யானைகளுக்குச் சிங் கேறே எந்தமையன்மார்கள் மூன்றுபேரு மனத்திலறிவுட், பொருந் திய ஜெயமு மிகுதியானவர்கள், மேலும் பூமியிலே சத்துருக்கள் செய்யும், மந்திர தந்திரத்திற்கும் சண்டைக்கும் சற்றேனு மனமய ராதவர்களாச்சதே, அப்பேர்ப்பெற்ற, மூன்று புலிகளு மேன்மை யான முகம்து நடியவர்களின் கலிமாச்சொல்லித் தீனில்லிகலா

மானதாலே அந்த முகம்மதுடைய வேதமாகிறது, அல்லாகுத் தஆலாவா லனுப்பினதாகும், ஆதலால் அவ்வேதத்திற் கிணங்கி ஈமான் கொண்டிசலாத்திலாகினுற் குலைபாதகமும், சண்டையும், சொல்லரி தாகிய பகையும் நீக்கிப் பலாபலனும் பெறலாமென்று சொன்னான்.

இவ்விதம் சல்காவென்னும் கன்னிகையாய்ந்துணர்ந்த அறிவி னுற்றேனைப்போலே சொன்ன சொல்லானது இறவுசல்குலுக்கு வேப்பஞ்சாற்றைப்போலாகித் தன்மகள் சல்காவைப்பார்த்து, நமக் குநாயகனாக இருக்கிற பரூசை விருப்பங்கொள்ளாது அந்த முகம்ம துடைய காரியத்தின்பேரில் விருப்பங்கொண்டு இச்சொற் சொன்ன வுன்னை அந்தப்பரூசானவர் காய்கின்ற வலியநரக நெருப்பிலாக்கிக் கரித்துப்போடுவாரென்று சொன்னான். அதுகேட்டுச் சல்காவென்னுந் கன்னிகைசெவந்த பவளம்போன்ற விதழ்பொருந்தியவாயைத் திறந்து தகப்பனாகிய இறவுசல்குலைப்பார்த்து இந்தச்சரித்திரப் புராணத்திலு ள்ள கவிதைகளின்பொருளை அறப்புப்பாஷையினாலே பபித்தாகப் பாடினான்.

அறுசேர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

விள்ளரும் பெருமை யாக விளங்கிய தம்பிரானே
யெள்ளள வென்னுங் கூச்ச மின்றியிப் புவிபின்மீதற்
கொள்ளுகொண் டவருமுயந்தே குறையற விருப்பதாலே
கள்ளருக்கடங்குந்தேவைக் கருத்துறா தடக்கு மன்னே. (38)

அனைத்தையுஞ் சடலங் கோட்டி யாவியங் கதனிற் பூட்டித்
தினத்தரா தரம்போலூட்டிச் செழுந்துகி லாடைகூட்டி
மனத்தையு மிகுதி நீட்டி மறைவழி யறிவுங்காட்டி
நினைத்ததைக் காசாய் நாட்டி நிறுத்திதை யொருவன்மன்னே. (39)

ஈதலாற் றிருடுபோன வியற்றியை விறையா மென்னக்
காதலாயிருக்குமுடக் கருத்தைவிட் டமைத்தவல்லோன்
வேதமே புளதா மென்றும் விறல்நபி யந்தராயன்
றாதரா மென்று நாடித் துலங்குதின் புதுதவேண்டும். (40)

இப்படி யொருமைகொண்டே பிரண்டரைக் கடிகைதங்கில்
மைப்படி கவிதை வள்ளன் மகுஷறி விதைபாற் கெஞ்சி
மெப்படிந் திருக்கும் பொன்னார் மேனிலை வாழ்வின் பாகக்
கைப்பட வருள்வாரென்னக் காதலுற் றிசைந்து நின்றான். (41)

வசனம்.

இவ்விதம் மக்ளாகிய சல்காசொன்ன பயித்துக்காதிலேகேட்ட மாத்நீர்த்தில் இறவுசுல்கூல் மிகவுமுனிந்துசிறிக்கோபங்கொண்டு சல்காவுடைய முகமான சந்திரன்செவந்த சூரியநிறமாகும்படி நெருங்கிக்கண்னத்திலே பளீரென்றோரடியடித்து இவள் நமக்குப் பகையாளாகையாலின்கேயாகாதென்றும் இவனோயினித் துன்பங்கொள்ளக் கொல்வேனென்று மிகவுமிழிவாகச் சொன்னான். அதுகேட்டுச் சல்காமுகமயர்ந்து அவ்விடத்தைவிட்டுநீங்கி மேகங்கள் நீங்காதடைகிடக்கவுயர்த்தியாகச் சமைப்பித்திருக்குந் தனது மேன்மாடத்திற்போய் முகம் வாடி யிருந்தான்.

அதுகண்டு சல்காவின் ஏவற் பெண்கள் தோழிப்பெண்கள்வந்து சல்காவைப்பார்த்துப்பெண்களாகியே இராஜாதி ராஜகுமாரத்தியே நீயேன்முகம்வாடி யிருக்கின்றாய்? உனக்குவந்த துன்ப மென்னென்று கேட்டதற்குச் சல்கா அப்பெண்ணைப்பார்த்து எனக்கிப்போது பேசக்கூடாமையான ஒருதுன்பம் வந்திருக்கிறதாதலால் நீங்களிருக்குமிடத்திற்போ யிருங்கவென்று சொல்லி யவர்க்கையனுப்பிவிட்டுத், தான் தனித்திருந்து கடிதாசங்கலமும் மையுமெடுத்துச் சீக்கிரம் சில செய்தியெழுதி முத்திரையிட்டுத் தனக்குமிகவுமனமுவந்தவனாகியும் இரகசியங்களை வெளிக்கிடாதவனாகியு மிருக்கின்ற சாரியென்னும் பெயரையுடையபயல்கையிலே அக்கடிதத்தைக் கொடுத்து அவனைப் பார்த்து எடாசாரிமே நீயிருந்த சங்கையுடனே இப்போதே இக்கடிதத்தைக் கொண்டுபோய் நல்லவீரியனாகிய கடுபுடையமகன் வெற்றி பொருந்திய முற்றத்தென்னும் பெயரையுடையவனிடத்திலே கொடுத்துவிட்டு அவனாலே கிடைக்கிற மறுமொழியைப் பெற்றுக்கொண்டு இராவானபோது என்னிடத்திற்குவா அப்படி வந்தாயான லுனக்கு நூறுபொன்னுகொடுத்து உன்னை யுரிமையாக்கியும் விடுவேனென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டுச் சாரிம் மனமகிழ்ச்சியாகிய யுடனே கடிதாசைக் கையில்வாங்கிமரியாதையுடனே யெடுத்துக்கொண்டு போய் முற்றத்துவசங்கொடுத்தான். அவன் அதைவாங்கி முத்திரையையுடைத்துவாசித்து செய்திகளையறிந்துமனதடக்கஞ் செய்துகொண்டு இந்தக்கடிதாசுதனக்குச் சாரிம்கொண்டுவந்து கொடுத்திற்றாகாகச் சந்தோஷமாகியவனுக்கு நூறுபொன்விடை பெற்றுமதியாகிய பெற்ற்சவடியொன்றெடுத்துக் கழுத்திலிட்டு மிகுந்த வுபசாணையெடுத்து பின்னும் முற்றத்துச்சாரிமை

பார்த்து ஒகேசாரிமே நீபோய்ச் சீக்கிரம் கிரீடாதிபதியாகிய இறவு சல்கூல் மகள் சல்காவென்னுங் கன்னிகைக்கு நான்மிகு சுறுக்கிலே வருவேனென்று சொல்லென்று சொன்னான். அதுகேட்டுச் சாரீம் காற்றினும் விரைவாய் நடந்துவந்து அரியகுழலுடைய சல்காவின் பாதம்பணிந்து புகழ்ந்து முற்றத்தாலே தனக்கு நடந்ததையும் அவன் சொன்னதையுஞ் சொன்னான் அதுகேட்டு அழகிய சல்கா சாரீமுக்குச் சொன்ன சொற்படிக்கு நடாத்திச் சந்தோஷமாக இருந்தார்கள்.

அன்றையதினம் இராவானபோது திறத்தமுற்றத்தென்பவன் கூரியவேல் வானையெடுத்துப் பிடித்துப் பறவையைப்போலே பறக்கின்ற வோர்குதிரைமேலே சவாராகி யக்குதிரையை நடாத்திக் கொண்டு, துறவறத்தார்கள் மனதுக்கிசைந்த அரிவையுடைய சல்கா இருந்துவாழும் கோட்டைக்குவந்து, அங்கே டியாரிடத்திலிருக்கிற மலைப் பொதும்பி லொருவருக்குத் தெரியாமற் றுனணிந்துவந்த ஆடையாபரணங்களையும் ஆபுதங்களையும் வைத்துக் குதிரையையும் கட்டிவிட்டுத் தான் கால்நடையாக வாசம்பொருந்திய சல்காயிருக்கிற கன்னிமாளிகை வாசலையடுக்கவந்தான் அப்போது இராஜபரிபாலனத்திலே மதற்புக்கொண்டு வாழும் இறவுசல்கூலுடைய கையினாலே அடிபட்டு மனம் வருந்திப்போய்த் தாமிருக்குமிடத்திலிருந்து அல்லாவுடைய ஹபிபாகிய முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்களைப்புகழ்ந்து போற்றுஞ் செவந்தவரையும் குயிலிராகத் தையுடைய சல்கா ஒருத்தி தவிர மற்ற யாவர்களும் நித்திரைசெய்கின்ற கன்னிமாளிகைவாசல் அடுக்கவந்து நிற்கும் முற்றத்தென்ற வீரன் என்ன இங்கே மனுடர்புழக்கத்தைக் காணோமே சல்காவுக்கு நாம்வந்தது தெரியவேண்டுமேயென்று துணிந்து ஒரு கிரியகல்லைக் கையிலெடுத்துத் திறந்திருக்குஞ் சாளரத்து வழியாக வுள்ளே வீசினான்.

வீசிய அந்தக் கல்லானது அங்கே படுத்திருக்குந் தாதிகளிலோர் தாதிமேலே விசையாகப்போய்ப் பட்டதினாலே அவள்சோலென்றெழுந்து கல்லெறிந்தவர் யாரென்றலறினான். அதுகேட்டுச் சல்கா அக்கல் வீசியது முற்றத்துதானென்று னுணர்ந்து தாதியைப் பார்த்து ஒகே தாதியே நான்தானுன்னுடைய நித்திரையைச் சோதிக்கக் கல்விசேனென்றாள் அதுகேட்டுத் தாதியானவள் படுத்து நித்திரைசெய்தாள். பிறகு குற்றமற்ற சல்காவெழுந்துவந்து மாளிகையின் கதவைத்திறந்து அந்த முற்றத்தைப்பார்த்துச் சலாமுஞ்

சொல்லி நாமிருவரும் விடியமுன்னே இவ்விடத்தைவிட்டு மெழுகுந்து போகவேண்டுமென்று இன்பயாகச் சொல்லிவிட்டுச் சிக்கரத்திலே மாளிகையுட்புகுந்து சண்டையணிகளை யணியவாரம்பித்துத் தானணிந்திருந்த இரத்தினபாணங்களைக் கழட்டி விட்டுப் பிரகாசம்பொருந்திய பிடவையுடத்திச் சட்டையிட்டு நெஞ்சத்திலே தாமரை முகைபோ லுற்றிருக்குந்தனங்கள் தோற்றது, இரத்தின மிடையிலழுத்திய பொற்சீராவணிந்து, தலையிலே இரத்தினக்குஞ்சர் துலங்குகின்ற தொப்பியணிந்தாள்.

பின்னர் அச்சவடிவாகிய வேல் வாள் முதலிய தான் பழகியிருக்கும் பதினெட்டாயுதமுமெடுத்து அணிந்துகொண்டு இளம்பிறை போன்ற நெற்றியினிலிலே திலதப்பொட்டணிந்து, தமாராமலர் போன்ற காலடிக்குக் கபுசம்பூட்டி இன்னும் இராஜாதி இராஜர்களுடுத்து முறைமையாகச் சகல லுஸ்தகளு மெடுத்தணிந்து அல்லா குத்தஆலாவையும் அவனுடைய தூதர் நபிமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்ல மவர்களையுந் துதித்துப் புகழ்ந்துகொண்டு மனையை விட்டு வெளியில் வந்து பூரணச்சந்திரனு நிகரொவ்வாத முகத்திற்கு முகமுடியுமிட்டுப் பின்னர் சாகதி, சசகதி, சற்பகதி. வானரசகதி, மயூரகதிஆகியஐங்கதிகளானஐந் லுவி தநடலத்தையும்வாயுவேக, மனோவேக, அக்கினி வேகமென்ற மூன்று ஆக்ரவதுடித்தலையும் மின்னலைப்போலே பாய்ச்சலையும், பந்தைப்போற் குதித்தலையும், வானிடிபோ விடித்தலையும் கடிவாள மிட்ட வாயில் வேகத்தாற்பறியும் வெள்ளை துரையையுடைய பஞ்சகல்யாணிக் குதிரையின் மேலே சவாராகிவந்து அங்கு நிற்கின்ற முற்றத்துடனே நடக்கும்போது,

அந்த இருள் மனத்தன முற்றத்து முற்படதான்மலைப் பொதும்பிலொளித்து வைத்த ஆடையாபாண முதலியவைகளையும், கட்டிவைத்த குதிரையை மெடுத்துக்கொண்டு குதிரைமேலேறிச் சல்காவுடனே அங்கிருக்குந் தெருவீதிகளெல்லாந் கடந்துமிகு தூரம்போயும்; சத்துருக்கள் வணங்கும் புத்தைப்பழிப்பாக்கி நேர்வழியை நாடிப்புறப்பட்ட சல்காவென்னுந் கற்பநாயகி, தான்கொண்டிருக்கிறவெண்ணமொன்றையுமந்த முற்றத்துக்குவெளிவிட்டுச்சொல்லாமல், இரண்டுபேரும் ஒரே மனவாக்குடனே அந்த இராவையிலேயே மிகுதூரம்வரச்சே, அவ்வழியிலேவில்வம், மாதுளை, நெல்லி, சந்தனம் அகில், நாரத்தை, தேக்கு, பாடலம், வாழை, கமுகு. பலா, ஆசினி, சண்பகம், இரும்புலி, கொன்றைநாவல், அத்தி, ஆல், அசோகு, மூங்கில்முதலாகிய மாங்களும்மல்லிகை, முல்லை, யிருவாட்சி, பிச்சி, குங்குமமலர்ச்செடி

களு மெங்குதிறைந்திருக்குமொருபூங்காவனத்தைக்கண்டு அதனுட் சென்று அங்கே தெளிந்தவர்மனம்போலே தண்ணீர் பராவிக்கிடக்கும் குளக்கரையை யடுத்துக் குதிரையைவிட்டுக்கீழிறங்கி இந்தக்குளத் துத்தண்ணீர்மிகவும் நன்றாயிருப்பதால் இங்கிருந்து எதுவேனும்பசி யாறிக்கொண்டு போகலாமென் றிருவருடையமனமு மொத்திருந்து தங்கள் வசமிருந்தசிற்றுண்டிகளைப் புசித்து; அக்குளத்துநீரருந்தி மனமகிழ்வாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். இருக்கும்போது,

சல்காவென்னுங் கன்னிகை அந்தக்காபிராகிய முற்றத்துடைய மனதையறியவேண்டி, யவனோடு மெதுவாகச் சொர்க்கபதி காணும் படியாக வொரு வசனஞ்சொல்லினாள்; அநாவது கலைக்கியானத்தில் வல்லவராகி எனதுபிர்போன்ற பிறவிகளானவர்கள், மேலாம்பரமாகிய முகம்மதுசல்லல்லாகு அலைகிவசல்ல மவர்களிடத்திலே சேர்ந்து அவளுடைய தீனில்லிசலாமென்னு மார்க்கத்திலாகிக் கலிமாச்சொ ல்லி யிருக்கின்றமையால் அந்தநலமான மார்க்கவழியிலே இன்பமா கப்புகுந்து நல்ல அமல்ச்செய்யநாடி நானும்வந்தேன்; ஆதலால் எனக் குப் பள்ளிக்கூடத்துச் சினேகமாக இன்பங்கொண்டிருக்கிற அழகு சவுந்திரியதீரனே உன்கருத்தும் மனமுமெப்படியென்று கேட்டாள். அதற்கந்த, முற்றத்துக் கடிசான கோபங்கொண்டு வாய்மதமாகச் சல்காவைப்பார்த்து இந்தப்பூமியிலே பலபல வஞ்சனை ருனியங்களைச் செய்கிற அந்த முகம்மதுடைய மார்க்கத்திலாக வேண்டுமென்று சொன்ன நீயெனக்குச் சிருபோதிலே யிருந்து சினேகமில்லாதிருக் கில் உன்னை நான் வெட்டிக்கொன்றுபோடுவேனென்றுசொன்னான்.

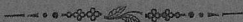
அதுகேட்டுச் சல்காநாயகி, ஒகோ காரியங்கெடுதலாச்சுதே இவ னைநாம் சொன்ன சொல்லை நினைக்காம லாக்கவேண்டுமென்றெண்ணி அவனைப்பார்த்து ஒகே, முற்றத்தே நானுன்னுடைய மனதைச்சோதி த்தறியவேண்டிச் சொன்னதேயல்லாமல் வேறேயொன்றுமில்லை, மே லும்நான் அந்தமுகம்மதுடைய வழியிலாகுவேனா, இஃதுனக்குத்தெ ரியாதாவென்று சொல்லிப்பின்னர், தன்னருளாகிய மனத்திலநாடி னால் இனியெப்படியிருந்தாலுமியின் நபிநாயகத்தை யொப்புக்கொள் ளாததாலே நமக்குப்பகைவனேதவிர வேறில்லை, ஆதலாலிவனைச் சதி மானஞ்செய்து கொல்லவேண்டுமென்று நாடி அவனோடு மிகு இன்ப மான வார்த்தைகளாடி நல்ல இன்பமுண்டாக்கி, அவன் பிரியமுண் டாகும்படி தனது மேனியழகு மிணுக்கந்தெரியச்செய்து அவ்வழகா

லும், குளிர்த வசனத்தாலும், இன்பத்தாலும், மூன்றும்பிறைபோன்ற நெற்றியையுடைய சல்காபீவி அவனைமருட்டி மனமயங்கச்செய்தபோது, அந்தப்பாவி முற்றத்தும்பழுதில்லாமற்சந்தோஷமென்னுங்கடலிலேமூழ்கி மகிழ்ச்சியாகத் தன்னிடத்திருந்த முந்திரிகைச்சாராயத்தையெடுத்து வயிறுவீங்க முடக்குமுடக்கென்றுகுடித்துமிருந்த ஆனந்தமாக இருக்கும்போது, அவன்குடித்த சாராயவெறி நேராகச்சிரசுக்கோ பாதொன்றும் பாராமல் வீராதி வீரம்போய் மயங்கிப் பூமியிலே படுத்து நினைவுமறந்து நித்திரைசெய்தான் அதுகண்டு சல்காவென்ற அழகிய கற்புநாயகி இதுதான் நாம் நாடினநாட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான காலமென்றெண்ணித், தன்னுடைய கூரிய வாணையுருவி யந்தமுற்றத்துடைய கழுத்தைவெட்டித் தலைவெறு உடல்வேறுக்கினாள்.

சல்காபுறப்படு சருக்க-முற்றிற்று.

சல்காபோர்புரி - சருக்கம்.

அறுசேர்க்கழிநெடி. லாசிரிய விருத்தம்.

வல்லோ னருளா லுலகுபிரிகள் வாழ்த்து மிறகுல் திருப்பாத வல்லாசமதே தெரிசிக்க வவப்பேமனதிற் பெருக்காகிப் புல்லா னதுவந் திடுமாறு புகுபாட்டையிலா ரரிகளுடன் சல்கா போர்செய்கின்ற திறந் தனையிங்கெடுத்துச் சாற்றிடுவாம்.

இதன் பொருள்.

வல்லகாரணனாகிய அல்லரகுத்த ஆலாவினருளினால் உலகிலுள்ள வுயிர்ப்பிணங்கள் யாவும் வாழ்த்துகின்ற றகுல்லநாயகமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைகவசல்லமவர்களின் திவ்விய பொற்பாத கமலவல்லாச சல்லாபத்தைக்காணச் சந்தோஷமே நெஞ்சத்திற் பெருக்காகி ஓர்பெண்புலியானது வருவதுபோலே, சல்காபீவி வருகின்ற வழியில் வந்தெதிர்த்த சத்துருக்களோடும் அந்தச் சல்காபீவி உயுத்தஞ்செய்கின்ற திறமையை இவ்விடத்திலெடுத்துச் சொல்லுகின்றும்.

சரித்திர வசனம்.

தீனில்விசலாமென்னும் நன்மார்க்கத்திற்கு மனங்கொள்ளாத பாவியாகிய முற்றத்துடைய கழுத்தை வெட்டியவனுடைய வுயிரை யந்தரம் போக்கிய பின்னர் சல்காபிளி அவனுடையோர் குழிகெல்லி யதிலேபோட்டு மண்ணைத் தள்ளி மூடிப்போட்டுத், தான் றனித்த வளாக இருக்கும்போது, இழிவாகிய காபிரின்கள் செய்கைகளைப் பார்க்க வேண்டுமென்பதுபோலே கிழ்பாற்கடல் வயிற்றைக் கிழித் துக்கொண்டு வருவதுபோலே சூரியனுமுதயகிரிமேலே வந்தான் ஆனால் சூரியன் வந்ததெத்தன்மையா யிருந்ததென்றால், இராவுகா லத்திருளிலே மனையைவிட்டுப் புறப்பட்டு நபிராயசத்தின் பேரிலே சிந்தையாக வருகின்ற சல்காவுக்கு வழிகள் தவறிவிடாமல் இன்ப முண்டாக்கி நேரேசெல்லப் பாதைகாட்டுவார்களுடைய நடப்புப்போ லே வெகுசிக்கரத்திலே தனதாயிரம் கிரணங்களுடனே வந்து தோற் றினான்.

இவ்விதஞ் சூரியனுதித்தெழுந்தபோது சல்காவென்னுங் கன் னிகை சூரவிரமுள்ள ஆடவர்களணிபோலுள்ள அணிகளணிந்த தோடும் தன்னுடைய சிறப்பாகிய குதிரைமேலே சவராகி மேகக் குடையுடைய நபிராயசமிருக்குந் திசையைநோக்கிக், குதிரையை நடாத்திக்கொண்டு வரும்போது, வந்தவழி மாறிப்போய் மறுவழி யாக வரும்போது, அந்த வழியிலே யொருசுத்த விரியன் இறவுசல் கூல் பானையத்தில் நின்றும் குதிரைமே லேறிக்கொண்டு வந்தான். இப்படி வருகின்றவன் குதிரையும், சல்காநாயகி குதிரையும் கிட்ட நெருங்கியபோது சல்கா அவனுக்கு சலாஞ்சொன்னான். அதுகேட்ட வன் சல்காவைப்பார்த் துனக்கெந்தலுரென்று கேட்டதற்குச் சல்கா அவனைப்பார்த்து 'நான் அதென்னுமூரிவிருந்து வருகிறேன் வளம் பொருந்திய திகாமுக்குப் போகிறதற்காகவென்று சொன்னான். அப் போது அவனுடைய குதிரையின் கால் பூமியிலோர் கற்குழியில் விழுந்திடறினது அப்படி இடறியபோதவன் முதுமையாகிய நபிரா யசத்தை மூதேவியென்றான். அதுகேட்டுப் பொன்மலைக்கொப்பாகிய பூரித்தெழுந்த தனத்தையுடைய சல்காவுக்கு அந்தப் பாவிப்பயல் பேரில் மிகுந்த கோபமாகி யிரண்டுகண்ணிலும் கோபாக்கினி தெறிக் கும்படியாய்க் கைவாளை யுருவியொரேவெட்டாக அவனை வெட்டி யிரண்டுபாதியாக்கி நாகத்திற்கனுப்பிவிட்டுப் பெண்புலியைப்போலே தன்குதிரையை நடாத்திக்கொண்டு வந்தான்.

வந்தபோதங்கு குதிரைகளின் பேரிலே சில சுத்தவீரியர்கள் வந்து சல்கா நாயகியையடுத்து நெருங்கி ஒகே, அறபிகளின்: உடற் பிறந்தாளே நியெந்தவூரி வீருந்து எந்தவூருக்குப் போகிறாயென்று கேட்டார்கள், அதற்குப் பெண்கள் நாயகியான சல்கா, என்னுடைய பூரானது வரிசையும், புகழூர்த்தங்கிய மதினமாநகரென்று சொல்லி மறுசொற் சொல்லுகிறதற்கு முன்னே யந்தப்பாவின்கள் கோபமாகி மகாதீரத்துடனே அடர்ந்தேறினார்கள். உடனே சல்காவும் குதிரையைப் பிழிந்துத் தட்டிவிட்டுப் பாய்ந்து தன்வாளினாலே அவர்களிலே பிரண்டுபேரை வெட்டிவிட்டுக் குதிரையை நேர் சவாரிசெய்து மிகு தொலைதூரங் கடந்து வரும்போது அங்கே பூயியிலிருந்து தூசெழுந்து மேகக்கூட்டம் போலேவரவும்; அதினுடனே குளம்படி பிடியைப்போலே சப்திக்கவும், சிலவீரர் குதிரைகளை நடாத்திக்கொண்டு வருவதை மான்பார்வைபோலும், வண்டைப்போலும், அம்பைப்போலும் வாளைப்போலும் கண்ணையுடைய சல்காபிவிகண்டு நடக்கச் சே, ஓர்நொடி நேரத்தில் அந்தக்குதிரை வீரியர்களான நூறு சத்துருக்களும், இவளை முடுகிவந்து நியாரென்று கேட்டார்கள். அதற்குச் சல்காபிவி நான் முகம்மது நபியுடைய அசஹாபிமார்களான சுத்தவீரியரில் நின்றுத் திறத்தையுடையவளென்று சொன்னாள்.

அதுகேட்டுடனே யந்தச் சத்துருக்களினி லொருவன் குதிரையைத் தட்டிவிட்டுக் கொண்டு இராஜவடிவமாக நிற்கின்ற சல்கா நாயகி முன்னில்வந்து எதிர்த்து வான்விசினான். அந்த வான் விச்சைக் சல்கா தனது வாளினாலேதட்டி விலக்கிவிட்டு அவனுடைய நெஞ்சிக்கு நேராக இலக்குப் பார்த்து வேலாற்குற்றினான். அவனிறந்து நாக மடைந்தான், அதுகண்டு காபிரீன்கள் மிகவுங்கோபமாகி ஒவ்வொரு வராக இருபத்துநாலு பேர்கள்வந்து எதிர்த்து உபுத்தஞ்செய்து சல்காவுடைய வாளுக்கிரையாகி நாகஞ்சேர்த்தார்கள். அதுகண்டு சத்துருக்கள் தங்கள் கூட்டமுழுமையும் நெருங்கி வெட்டுங்கொண்டு சொன்னார்கள். அதுகேட்டு அவர்களுக்குத் தலைவனாக வந்தவன் அந்தக்கூட்டத்தாரைப் பார்த்து ஒருவனைப்பலர் வளைந்து சண்டைசெய்கின்றது நன்றல்ல நான்போய் அந்தச்சுத்த வீரியனைச் சூழித்தேறெனென்று அவர்களை விலக்கிவிட்டுத் தான்பல பயித்துகள் சொல்லித் தன்னைப்பெருமையாக்கிப் பேசிக்கொண்டுவந்து சல்காவுடனெதிர்த்து வெட்டினான். அதுகண்டு சல்காபிவி இவனுக்கு 'மண்டைப்புழு குடைவதால் நம்மோடுவந் தெதிர்த்தானென் றெண்ணித் தமது குதிரையைச் சுற்றிவிட்டு ஒரேவெட்டி வந்தத்தலைவனைத் தென்னங்கிற்றுப்போல் வகிர்ந்து நாகத்திற் கணுப்பினான்.

இவ்விதந் தலைவனிறந்ததுகண்டு மற்றப் படைஞரெல்லாமொன் றுபோலேகூடி வெட்டுவோமென்று குதிரைகளை நான்கு பக்கத்தா லும் வளைந்து நெருங்கி மிகுந்த கீர்த்தியையுடைய சல்காபோரில் அடர்த்தேறினார்கள். அப்போது சல்காபிவி நாம் நாடிவந்த நபிராய கத்தின் சமுகங்காணத்தவறுவருகிறுப்போலே காண்கிறதேயென்று நினைத்து மனமுருகித் தனது சந்திரோதயமுகத்திற்கு நேரே செந் தாமரைபோன்ற இரண்டுகைகளையுமேந்தி யொப்பற்ற ஆண்டவனைப் புகழ்ந்து வாழ்த்திக் கணம்பொருந்திய முகம்மது நபி சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்கள் ஹக்கைக்கொண்டும் ஆண்டவனே நானுன்னி டத்தில் கேட்கிறேன் அதாவது உயர்த்தியுள்ள அந்தநபிராயகமுகம் மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமுமவர்களின்வேதமு முண்மையாகில் நானவர்களைக் காணாட்டிலு மென்னுயிரைக் காத்திரட்சியென்று துஆக்கேட்டான். உடனே கிருபைக்கெல்லாங் கிருபையுடைய ஆண் டவனாதலாலும் அவாவர்கள் கருத்தை அறிந்தவனாதலாலும் இந்தச் சல்கா தாய், தகப்பன் பற்றுசென்ற தம்பிரான் முதலிய மற்றெந்த மேலாம்பரத்தையும் விட்டுவிட்டுப் பிரகாசமுள்ள முகம்மது சல்லல் லா கலைகிவசல்ல மவர்களைக் காணவேண்டுமென்கிற வறுதியுடனே வருகின்றவளாதலாலும் அந்தவறுதி கண்ணுக்குமுன்னே நிறைவே ற்றநாடி அழகிய வானவர்களைச் சல்காவுக்குதவியாகம் போங்களென் றேறினான்.

ஏவினவுடனே, அவ்வானவர்கள் கண்ணிமைக்குமுன்னே சந் தோஷமாகக் கணக்கிலடங்காதவர்கள், வாசனை பொருந்திய பச்சையு டையுமித்தி வாளாயுதங்களுடனேவந்து சல்காபிவிமையச் சுற்றிவளை ந்து நிற்குஞ்சத்துருக்களை வளைந்து சல்காபிவிமனமகிழும்படியாகச் சத்துருக்களைக் கழுத்திலும் இடுப்பிலும், பிடித்துத் தூக்கி தூக்கி யொருவரும் பிரிந்துபோகாமல் அந்தரத்திலேயெறிந்து பந்தாடினா ர்கள். இவ்விதந் சத்துருக்களைக் குதிரையுடனே தூக்கித் தூக்கி அந்த ரத்திலெறிந்த வானவர்கள் அந்தச் சத்துருக்கள் பூமியை நோக்கி விழும்போது தங்கள் வானை யவர்களுக்கு நேராகப்பிடிப்பார்கள், அவ்வாளிற்பட்டுச் சத்துருக்கள் துண்டாகி நரகக்குடி புகுதுவா ர்கள். இவ்விதம் அறிவுடனே புகழாகிய வானவர்கள் சத்துருக்களைக் குதிரைகளுடனே அந்தரத்திலெறிவதிலே சிலசத்துருக்கள் முன்வா னம்வரையிலுஞ் சிலர்மேகமண்டலம் வரையிலும், சிலர் கடலிலும், சிலர் மலைகளிலும், சிலர் பூமியிலும்போய் மோதிவிழுந்து ஆலையி லே கரும்பைப்போல் நசிங்கினார்கள்.

இவ்விதம் சத்துருக்கள் நசிங்கினைத் அழகிய கற்புநாயகி சல்காபிவி கண்டு அருளிலே சீமார்தனத்தையுடைய நபிமார்களுக்கரசர் நபிமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்கள் பொருட்டினலே ஆதிநாயகனாகிய அல்லாகுத்தஆலா செய்தானென்று மனத்திலே ஈமானிலே முன்னினு மும்மணங்கதிகமாகினுள். இவ்விதத்திலே சல்காபிவி புகழும்படியாய் வானவர்களுள்வந்து செய்தசண்டையிலே சத்துருக்கள் எழுபத்தைந்து பேர்களிறந்தார்கள். மற்ற விருபத்தைந்து பேரை முன்னர்சல்காவதைத்தாள் ஆகநூறு சத்துருக்களும் இறந்த பின்னர் சல்காபிவி காதவழி கஸ்தூரிமணம் விசுகின்ற அல்லாவுடைய ஹபீபாகிய றஞல் சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்களிருக்கு மெல்சையையாடிப் போகலாமென்றெண்ணி மலை, வனம், ஊரூந்திரங்காடு கரைகளைக்கடந்து, நபிநாயகமவர்களிருக்கின்ற படைக்கூடாரம் அதோதெரியுந் தெரிபாதென்ற இடமட்டிலே வரும்போது,

அங்கே, இரண்டுவாஸிபர்கள் வேட்டையின்பேரிலே பூமியில் நின்றந் துசெழுந்து வானமுகட்டை மறைக்கும்படியாகக் குதிரைகளை நடாத்திக்கொண்டு அம்புபூட்டிய விற்பிடித்த கையராக, ஓர் மாணையதிக விரைவிறுத்திக் கொண்டிவந்தும், அந்த மான்வேட்டைக் கெற்றுக்கொடாமல் முந்தியோடினது. அவ்வாஸிபருடைய குதிரை பிந்தினது அதுகண்டு சல்கா புஞ்சிரிப்புக்கொண்டு தன்குதிரையை அந்தமாணப் பார்க்கத்திருப்பி மின்னலைப்போ லோடவிட்டு குதிரைமேலிருந்தே அம்மாணைத் தட்டிவிட்டுப் பிடித்துக்கொண்டு சந்தோஷமாயோரிடத்தி லிறங்கிக் குதிரையையோர் மாதத்தடியிற் கட்டிவிட்டுப் பிறகு தான் வேட்டையாடிய மாணையறுத்தறுத்துத் தன்னிடத்திலிருந்த சக்கிமுக்கிக் கல்லெடுத்து நெருப்புண்டாக்கி விறகுகள் புறக்கி நெருப்பை மிகவும் பெருக்கி அதிலுரித்த மானிறச்சியை வைத்துச் சுட்டுத் தனதுபசி தீரும்படி தின்று தண்ணீருக்குடித்து மகிழ்ச்சியாய்ப் பின்னர் தின்று மீந்த இறைச்சியைத் தனது பக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அப்போது முன்னர் மாணைத்துரத்திப் பிடிக்கக் கூடாமையாகிய இரண்டு வாஸிபரும், சல்காபிவி பாயும் அம்பைப்போலே குதிரையைச் சவாரிசெய்து தங்களாற்பிடிக்கவலாம்போன மாணைப்பிடித்துச்சுட்டுத்தின்ற வல்லசமயெல்லாங்கண்டு இந்தச்சுத்தவிரியன் எங்கேயுள்ளவன் கிட்டமுடுகிப்பார்த்தரிவோமென்றெண்ணிச் சல்கா இருக்குமிடத்தில் நெருங்கிவந்தபோது சல்காபிவி அவர்களைக் கூர்க்கப்பார்த்து

இவர்கள் நமதுடற்பிறந்தார் அஷ்டபாவும் முகல்கீலுமென்று கண்டு இன்னும் நன்றாயறிவோ மென்றொன்றும் பேசாமலிருந்தாள். அப் போதந்த இரண்டு வாலிபரும் சல்காநாயகி முகமுடி யிருப்பதால் இவளைத் தங்களுடைய வுடற்பிறந்தாளென்று தெரியாமல் சல்கா பீனியைப்பார்த்து ஒகே அரபியே நீர் வருகின்ற ஹுரெந்தலூர்? சொல் லுமென்று கேட்டார்கள். அதற்குக்கற்புநாயகி சல்காபீனியுடனே அவ்விருவரையும்பார்த்து எமன்கட்டிலுள்ள வெற்றிதங்கிய அத னிலே புகழ்பராவிய வாசனைப்பூங்காவு சூழந்தஸபாவென்னும் ஊரி லுள்ளவனென்றுசொல்லி நீங்களும் சுட்டஇறைச்சி தின்ன வாருங்க ளென்றழைத்தாள். உடனே அவ்விருவரும் குதிரையைவிட்டுந் கீழி றங்கி இன்பமாகச்சல்காபீனியைப்பார்த்து அரியதவமுள்ள அறபி மார்களிலே தலைமைத் தனத்தையுடையவரே உம்முடைய திறத்தை யும் வலிமையையும் பொருந்திய ஜெயமாகிய செயல்களையும்பார்த்து நாங்கள்வந்தோம் ஆதலால் நாங்களும்மை பின்னாரென்றறிய வுமது முகத்தி லிட்டிருக்கிற முகமுடியை யெடுமென்று சொன்னார்கள்.

அதுகேட்டுச் சல்காபீனி முகமுடியை மெதுவாக நீக்கியபோது அல்லாருத் தஆலாவின் தூதர் முகம்மது முஸ்தபாறகுல் சல்லல்லாரு அலைகவசல்லமவர்கள் பேரிலாசையாகிக்குற்றமற்ற ஈமான் கொண்டி சுலாமாகின பிரகாசம் முகத்திலிலங்கச்சல்காபீனியுடைய செழுமை யான முகத்தைக்கண்டார்கள். இளஞ்சந்திரனைப்போன்ற நெற்றியைக் கண்டார்கள் வில்லைப்போலே வளைதுதுலங்கிய புருவத்தைக் கண் டார்கள் வேலாயுதம்போன்ற இருகண்களைக்கண்டார்கள் ஆணிமுத் துபோன்ற தந்தபந்தியைக் கண்டார்கள் புட்பமாலையணிந்த தோளி லிலங்கிய இரத்தினமிழைத்த சட்டைபூண்டிருக்கக் கண்டார்கள் பக் கங்களிலே பூண்டிருக்கும் ஆயுதங்களைக்கண்டார்கள் சிரசிலணிந்த இரத்தினகிரீடத்தைக் கண்டார்கள் கொடைகொடுக்குந் கையிலே வாளைக்கண்டார்கள் வேலைக்கண்டார்கள் நெஞ்சிலே சாய்வாகப் போட்டிருக்கும் வில்லைக்கண்டார்கள் முதுகிலணிந்திருக்கும் அம்பி டுந் தூணியைக்கண்டார்கள் இவைகளெல்லாங்கண்டு ஏங்கியழுது எங்கள்சல்காவேயென்று மிகவுமனமகிழ்ந்து உடற்பிறப்பே மின்னே தங்கமே இரத்தினமே பூங்கொம்பிலிருக்கும் அழகிய சூபிலே ஒப்பில் லாத இன்பத்தையுடையமயிலே பசங்கனியே இளமானே யுன்னிடத் திலே யூரில் நடந்தகாரணமென்ன சொல்லென்றும் இன்னும் தங் கையாகிய சல்காவைப்பார்த்து நீவந்த தேனென வினஸ்னார்கள்.

அதற்குச் சல்கா தகப்பனென்னை யடித்தானென்றாள் அவர்கள் சல்காவைப்பார்த்து உன்னைத் தகப்பனடித்த காரணமென்னவென்றதற்குச் சல்காபிவி நான்புறுக்கான்வேதத்திலுள்ள நன்னடைத் தைகளைத் தகப்பனுக்குப்போதித்தேனென்றாள் அதற்கவர்கள் அப்படி நீ வேதபோதனைசெய்தத் தகப்பன் அறிவையுடையவனோ வென்றார்கள் அதற்குச் சல்காபிவி இல்லையென்றாள். பிறகவர்கள் சல்காபிவியைப்பார்த்து அப்படியிருக்க நீதனிவழி வருவானென்றார்களதற்குச் சல்காபிவி அவர்களைப்பார்த்து நான் முற்றத்துன்னே வந்தேனென்றாள். அதற்கவர்கள் அந்தமுற்றத்தை எங்கே யென்றார்கள் அதற்குச் சல்காபிவி நானவனை வெட்டினென்றாள் அதற்கவர்கள் வெட்டினதுவது காரணத்தாலென்றார்கள் அதற்குச் சல்காபிவி நான் அழகிய நபிராயகத்தைப் புகழ்ந்ததற்கு முற்றத்து விலக்கினான் அதனாலே அவனைவெட்டினென்று தான்தகப்பனுக்கு நல்லறிவு சொன்னதினாலே சண்டையாகி விட்டைவிட்டு வெளிவந்ததும் வரும் வழியிலே பகைவர்கள் வந்தெதிர்த்துச் சண்டை செய்தலும் அதிலே தானிருபத்தைந்துபேரை வெட்டினதும் பின்னர் வானவர்கள் தனக்குதவியாகவந்து தன்னையடர்ந்த சத்துருக்களைக்கொன்றதும் பிறகு தான் வாதில்லாத நபிராயகந் தங்களைக்கண்டு கலிமாச் சொல்ல நாடிவந்ததும் ஆகிய இவைகளெல்லா மொன்றேனும் விடாமல் அழகாகச் சொன்னாள். அதுகேட்டுப் பிறவிகளாகிய இரண்டு ராஜாக்களும் அல்லாருத்தஆலாவையும் அவனுடைய தூதாங்கரான நபிராயகமவர்களையும் புகழ்ந்து அவ்விடத்திலே பாலுந், தேனும், பழமும், கற்கண்டுஞ்சினியும் ஆகிய இவைகளை யொன்றாய்க்கலந்து பிழிந்தபானத்தின் ருசிபோல் இன்பமாகப் பேசிக்கொண்டு பிறவிகள் மூன்று பேரு மிருந்தார்கள் இது நிற்க,

அங்கே தாகபுகத் தண்ணீர் தேடுவாருக்கு வேப்பஞ்சாற்றைப் போன்ற இறவுசுல்கூல் தன்னுடைய மனைவிலாமி அத்தென்னுங்கற்பு நாயகியைப்பார்த்து என்னிருகன்மணியாயும் மேன்மைபான இருதயக்கணியாயும் ஈறிகொழுந்தாயும் பொருந்திய சகலசற்குணமாயும்உயிருக்குயிராயும் பெற்றெறித்த சல்காவை யென்கையினாலோர்டியடித்த தின்பேரில் என்மனமிகவும் வருத்தமாகியிருக்கிறேன்மேலுஞ்சல்காவு மனநொந்து போனபடியினால் நமதுபரஞ்சை யிகழ்ந்துவிட்டு நமது ஆண்மக்களைவஞ்சனைபினாலே தன்வசமாக்கிய முகம்மதென்பவனிருக்குமிடத்திற்குப்பிறவிமார்களைத்தேடியொருவேளைபோகவும் போதும்

ஆகையினால் அப்படிச் சல்காபோக முதலில் அவளிருக்கும் கன்னி மண்டபத்திற்கு நீபோய் அவனைக்கொண்டு நானடித்த வருத்தந்தீரும் படியாக நல்லஇன்பமான வார்த்தைகளைச் சொல்லி மனத்தைத் தேற்றேன்று சொன்னான்.

அதுகேட்டு இறவுசல்கூலி ன்தேவியாகியஜாமிஅத்துத்தன்மகள் சல்காஇருக்கும் கன்னிமாளிகைக்குவந்து மகளை மிகப்பிரியமாகத்தேடினாள்; மகளங்கே பில்லாமையினாலே சல்காவின் எவற் பணிவிடை செய்யும் பெண்களைப்பார்த்து என் அருமைமகள் சல்காவை யெங்கே யென்று கேட்டதற்கு அவ்வேவற் பெண்கள் இன்று இராவுகாலத்திருளிலே முற்றத்தென்பவனோடு அழகிய கன்னிகை சல்கா எங்கேயோ போயினாள் போனயிடம் நாங்களறிய மாட்டோமென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டுச் ஜாமிஅத்தென்னும் கற்புநாயகி வாட்டல்கொண்டு தன் புருஷனாகிய இறவுசல்கூலிடத்தி லேரடிப்போய்த் தன் மகள் சல்காவின் காரியத்தைச்சொன்னாள். அதுகேட்டுடனே இறவுசல்கூல்தானுர் தன் பெண்சாதிதாகிய ஜாமிஅத்தும் கன்றையிழந்து தியங்கிய கலையும் மாணையும்போலே கதறிப் பூமியிலடித்து வீழ்ந்தழுது இரண்டரை நாழிகைநேரம் புத்திமறந்து செத்தபிணம்போலே மூர்ச்சையாய்க்கிடந்து தன்னருணர்வு வந்தெழுந்தபோது இறவுசல்கூல்தனதுபடைக்கெல்லார் தலைவனை அம்றுடையமகன் ஹையாலென்பவனைச் சீக்கிரத்திலைழத்து அவனுடனே ஐயாபிரம் குதிரைவிரியரைத் தெரிந்தெடுத்துச் சேர்த்துவிட்டு அத்தலைவனைப்பார்த்து ஒகே ஹையாலேசல்காவை யிருந்த இடத்திலே காணும் அவளில்வித்திலே வெளிகடந்திருக்கிறாளென்று நடந்தவைகளைச்சொல்லி இதற்காக நீபோய்ச் சீக்கிரமவளைத் தேடிப்பிடித்துக்கொண்டு வாவென்றனுப்பினான்.

அதுகேட்டுடனே அந்தஹையாலும் மற்றும் படைவீரரும் கடலைப்புரட்டி யலையைநச்சாமட்டிலெழுப்புஞ் சூறைக்ககாற்றினும் சுறுக்காக வெவ்விய சேற்றத்துடனையொத்து நடக்கும் குதிரைகளெல்லாம் பூமி நடுங்கத்தாவித் துசிபந்தாத்திலே பந்தவிட்டது போலிருக்க அத்தூசிப் பந்தவிலே யாவரும் திடத்த சல்காவென்னு மயிலைத் தேடிப்போனார்கள் போகும்போதவர்கள் சொல்கிறதாவது பெண்களெல்லாம் பெண்ணோ மிகுந்த பிரகாசத்தையுடைய சல்காவைப்போலே இந்தப் பூமியெல்லாம் தேடினானுமப்படியொருபெண் கிடைக்குமோவென்று கண்களெல்லாமழையடிகளிலும் காடுகரைகளிலும் முக்கு

முடக்குகளிலும் மற்றிடத்திலும் பார்த்ததாக வாட்டிடித்தகைகளும் பார்த்த கண்களுஞ் செவக்கும்படியாகச் சல்காவைத் தேடினார்கள் இவ்விதத்திலே சல்காவைத்தேடி வரப்பட்ட சத்துருக்களுடைய வாய்கள் சல்காவுடைய குணங்களைக்கூற மனம் அவளழகு சவுந்தரியத்தைநாடச் சரீரம் அவளாலே சோர்ந்து போகக் காதுகள் அவள் பேச்சைத்தேடக் கண்களெல்லாம் அவளைப் பார்த்துப் பார்த்துச் செவந்துபோகச் சத்துருக்கள் குதிரைகளை நடாத்துகிற விரைவில் வைகள்மேலிருந்து வேர்வைசிறந்த வழியிலே போய் வருபவரைப் பார்த்து இவ்வழியாக இந்த நிமித்தையுடையவர்கள் போகிறார்களா வென்று கேட்டுக்கேட்டு மகாவிரைவில் வந்தார்கள்.

அப்போது பூமியெல்லாம் புகழ்கின்ற கீர்த்தியையுடைய சல்கா பீனியும் அவளுடைய தமைபன்மார்களும் பேசிக் கொண்டிருக்கச் செ அந்த ஐயாபிரஞ் சத்துருக்கள் வருகின்ற குதிரைக்காலி விருந்தெழும்புந்துசி வானத்தை மறைத்துக்கொண்டு வருவதைச் சல்கா பீவிகண்டு ஆச்சரியமாகத் தன்மையன்மா சிருவருடனும் அதோ தூசிபடர்ந்து வருவதைப் பாருங்களென்று சுட்டிக்காட்டியபோது அவர்களும் அந்தத்துட்படத்தைக்கண்டு அதிசயம் பெரிதாகி மெலிவில்லாமலிருந்தார்கள். அப்போதுஒருநொடி நேரத்திலே கடல்மடைவாயை யுடைத்துப் பள்ளத்தாக்கிலே தண்ணீர் மடமடென்றுவந்து விழுவதுபோல் அந்தச்சத்துருக்கள் ஐயாபிரம் பேர்களும் வந்து நெருங்கி யங்கேயிருக்கிற மூன்று பேர்களையும் மூன்று குதிரைகளையுங்கண்டு அகங்கரித்துக்கடல்போன்ற இறைச்சையுடைய தங்கள் படையில் நின்று மொருதிற்றத்தவனை இம்மூவரிடத்தி லனுப்பினார்கள். அந்தமூடன் கெடுதியில்லாத இந்த மூவரிடத்தில்வந்து கொஞ்சமும் பயமில்லாமல் ஒகே நீங்கள் புத்தை வணங்குகிறவர்களோ வென்றுகேட்டான் அதற்கு முகல்கிலென்பவர்தச் சத்தூராதியை பார்த்து எதிர்நோக்கி யடிக்குங்கைபைப் பிடித்ததுபோலும் கஞ்சி முதலியவை குடித்தவாயைத் துடைத்ததுபோலும் துலாம்பரமாக அந்த வீணுசியபுத்தைவிட்டும் நாங்களன்றவர்களென்று சொன்னார்.

இவ்விதங்குற்றமில்லாத சொல்லைக்கேட்டுஅந்தவைராக்கியத்தை யுடைய காபிர்ப்பயல்முகல்கிலைப்பார்த்துநீங்கள் எங்கள் சத்துருவான முகம்மதுடைய அசஹாபிமார்களிலுள்ளவர்களோவென்று கேட்டான் அதற்குமுகல்கிலென்பவர் ஆமென்றார், அதுகேட்டு அந்தப்பாபியல்சரேலென்றுபோலத் தங்கள்படைத் தலைவன் ஹையாலைப்பார்த்து

அவர்கள் தினில்லிசலாமானவர்களென்று சென்னான். இந்தச்சொல் அங்கிருக்கும் படைவீரியர்காதிற் கேட்டமாத்திரத்தில் ஆக்கிரமித்து நாமெல்லோரும் போய்விழுந்து அம்முவனையும் வெட்டுவோ மென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டுத் தலைவனாகியபுலையாறு அப்படைஞரைப் பார்த்துப் பலபேரென்னத்திற்கு ஒருவரை யனுப்பினார் போதுமென்று சொல்லியுடனே ஒருவீரியனையனுப்பினான். அந்தப்பாஸியுடனே குதிரையைச் சவாராகி இந்தமுன்றுபேர்களிடத்தில் வந்து வாள்விசினான் அப்போது இராஜாதிராஜாகிய முகல்கிலெழுந்து ஒருபாச்சலிலே சுழன்று அவனை யிரண்டுபேரவாகவாளினால் வெட்டிப்பிளந்து நரகத்திற்கனுப்பிவிட்டு நின்றார்.

பின்னர் சத்துருக்களில் நின்றும் அதிககோபத்துடனே நாற்பத்தெட்டுபேர்கள் வந்துதங்கள் தங்கள் திறங்களுடனே சண்டைசெய்து முகல்கிலவர்களின் வாளுக்கிரையாகி நரகமடைந்தார்கள். இவ்விதஞ் சத்துருக்கள் நாற்பத்தெட்டுபேர்க ளிறத்ததைக்கண்டு மற்றவர்கள் பயந்து ஒருவரும் வந்துநெருங்காமல் திரும்போது ஹையால்கோ பங்கொண்டு படைவீரரைப்பார்த்து போங்களென்றேனியும் ஒருவரும் வராதிருப்பதால் மறுபடியும் படைவீரரைப்பார்த்து அப்படி ஒருவிரண்டுபேர்போகப் பயமாயிருக்கையில் ஆயிரம்வீரர்கள் குதிரையுடனேபோய் எதிர்த்து வாள்விசி பந்தச்சத்தவீரியனை வதையுங்களென்று சொன்னான். அதுகேட்டு ஆயிரம்வீரர்கள்வந்து முகல்கிலவர்களைவந்து எதிர்த்தார்கள். அப்போது மாமரத்திலிருந்து கூவுங் குயிலுக்கொப்பாகிய சல்காநாயகிதம்பிறனிகளைப்பார்த்து மருஷறிலே நம்மையெல்லா மன்றாடிச்சொர்க்கப்பதிக்கு முகம்மது முஸ்தபாறகுல் சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்கள் ஹக்கின்பேரிலாணையாக என்னைச் சண்டைக்கனுப்புங்களென்று சொன்னான் ஆனால் அவர்கள் தாங்களிருக்கத்தற்கையையச் சண்டைக்கனுப்பக்கூடாதென்று கொண்டவெண்ணத்தை யவன்செய்த சத்தியம் பெரிதாயடந்ததாலே அந்தச்சத்தியத்தைத் தட்டக்கூடாதென்று வேதாதிவேத வெற்றிபெற்ற நபிநாயகத்தைப் புகழ்ந்து சல்காவைப்பார்த்துனது பிரியப்படி சண்டைசெய்யென்றுத்திரவு கொடுத்தார்கள்.

உடனே சல்கா அல்லாகுத்தஆலானைப் புகழ்ந்துபடைவலந்து களெல்லாமணிந்து கையிற்பிடித்த வாள்வேலோடு சூறாவளிக்காற்றிலுங்கடிதாகநடக்குந் தனது குதிரையின் கடிவாளத்தின் வாரைக்கையாற்பிடித்தபோது அக்குதிரைநமது எஜமாட்டி நமது கடிவாளத்

தைத் தொட்டது என்னகாரணமோவென்று முதுகைக்குனிந்து நிமிர்த்திச் சத்துருக்கள் நடுங்க அவர்கள்மனநடுங்க அவர்களேறுந் குதிரைகள் நடுங்க மலைகளும்மலையடி வாரங்களு நடுங்க நீண்ட துதிக் கையுடைய எட்டுத்திசைகளிலுள்ள யானைகளும் நடுங்கச் சத்துருக் கள் படைக்கூட்டமுநடுங்க அனுமானித்துக் களைத்து அடங்கி நின் றபோது சல்கா அக்குதிரைமேலேறினர். அதுகண்டு குதிரை எஜ மாட்டி நமது முதுகிலேறினது தீனில் லிசலாத்திற் கொழுகாத இராஜாக்கள் சிரசிலணிந்த கிரீடங்களைத் தகர்க்கவோ அல்லது கலி மாச் சொல்லாத கொடியபாவிசுனினுடைய நாக்கைவசுர்ந்து போட வோ அல்லது காத்திமுல்வன்பியா முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவ சல்லமவர்களுடைய வாசனைபொருந்திய பொற்பாதகமலங்களை யடுக் காத சத்துராதிசுருடைய வூர்களை அதல குதல மாக்கவோ அல்லது அந்தச் சத்துருக்களுடைய வுயிர்களை யெயலோகத்திற்கனுப்பவோ வென்ற எண்ணத்துடனே நான்குகால்களையுந் தூக்கிவைத்தது.

உடனே சல்காநாயகி அக்குதிரையை நடாத்தி வஞ்சுகநெஞ்சக் ராகிய சத்துருக்களைப் பார்த்துச் சத்தமிட்டு அநேகம் பரித்தோதி னார். அவைகளின் பொருளாவது இந்தப் பூமியில் எந்நாளும் காணு தற்கரிதாகிய திரையுள்ளேநின்று இப்போதுபிஸிபிலுக் காசைகொ ண்டு சத்துருக்களுக்கு முன்னில் அடர்ந்து உங்களுக்கு மவுத்தென் னுங் கசப்புநீரைக் குளிப்பாட்டி யுங்கீருடைய மலையையொத்த சரீ ரத்தில்நின்றும் இரத்தத்தை போட்டிவைப்பேனென்றும் விருப்ப மாக றகுல்சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்களின் மேலான நிலைமைக் கெனது உடலுமுயிருந் குறுலானென்று குதிரையின் கடிவாளத் தை நெகிழ்த்து நடாத்தினார். நடாத்தியலோதந்தக் குதிரையிடியைப் போலேபூமியில் மிதித்துமின்னைப்போலே பாய்ந்து கொடுமைதங்கிய சத்துருக்களின் கூட்டத்துள்ளாகி இராஜாக்களின் கிரீடத்தைத் தூளாக்கி யவர்கள் முகங்களைக் காயப்படுத்தி பூமிதூசி ஆகாயத் தை மறைக்கும்படியும் எவர்களுமெச்சும்படியுந் திரிந்ததுந்தவிர இன்னும் அந்தக்குதிரை சத்துருக்களுடைய மண்டைமுனைச்சிதறக் கண்கள் கலங்கத் தொண்டையும் நெஞ்சம் நையத் தோளென்றமலை கள்பிய்யக் கழுத்துகளிலணிந்த மாலைகள் நொறுங்க மேலானவான வரு மகிழ்ச்சிகொள்ள நான்குபக்கங்களிலுந் தாவித் திரிவதுடனே சல்காநாயகியுடைய மின்போன்ற சிறியபிடையுமின்ன அவளேறிய

குதிரையின் பாய்ச்சலுமின்ன அவள்கையிலே பிடித்துச் சுழட்டிவி
சும் வாளுமின்ன இவ்விதத்திற்படைக்களமுழுமையும் பலபல மின்
னலுண்டாயிருந்தன.

அப்போது சல்கா நாயகியின் வெட்டினாலே சத்துருக்களின்
கைகளறுந்துவிழ்ந்தன தோள்களறுந்துவிழ்ந்தன நெஞ்சம் உட்குட
லு மறுந்து வீழ்ந்தன இவைகளுடனே சத்துருக்கள் தாங்களும்
அறுந்துபோய் அவர்கள்கூட்டம் நான்கிடங்களுந் தெறித்துச்சிதற
வேகங்கொண்டு சல்காநாயகி குதிரையை வலபிட்டுச் சுற்றிவிட்டுவாளி
னாலும், வேலினாலும், தண்டத்தாலும் வெட்டியுங்குற்றியும் தாக்கியும்
நின்றதாற் சத்துருக்கள் கண்டங்களுந் துண்டங்களுமாய்ப் பிணங்
குவிந்தவுடனே கடல்போலே இரத்தம்பெருகியோடலாயிற்று. அவ்
விடங்களெல்லாம்நாய்நரிகள் பிணந்தின்னக் கூடிவந்து சத்துருக்க
ளுடைய மேனியையும் கொழுப்பையுஞ் சதையையுங்கண்டு சந்தோ
ஷமாகி நமக்கின்று கற்புநாயகி சல்கா நல்லவிருந்தளித்தாளென்று
கொண்டாடிக் கூத்தாடித் தின்று நின்றன.

அப்போது சித்திரியசத்துருக்க ளொன்றாகச்சேர்ந்து சல்காபீவி
யைப்பார்த்து அவர்களொருவருக்கொருவர் இந்தபூமியில் இவனென்
கேயுள்ள சுத்தவிரியன்? படைகளைநாசஞ்செய்ய மிவனுடைய குதி
ரை யெங்கேயுள்ளதோ, இவனுடையவாள் வடவாமுகாக்கினிதான்
வாளாய்ச் சமைத்துவந்ததோவென்று ஆச்சரியப்பட்டு இனி யிர்தச்
சுத்தவிரியனை விடக்கூடாதென்றுவந்துநெருங்கி வாள்வேல்விசினார்
கள். அப்போது சல்காநாயகி தன்குதிரையைச் சுழலவிட்டுச் சத்து
ருக்கள் வீசமாயுத்தைக் கேடகத்தாலே தடுத்தாற் தட்டிவிட்டுப்
படைக்குள்ளேதுழைந்து ஜனக்காடு பிணக்காடாகும்படி முன்பின்
பாராமல் வெட்டிக்குற்றி ஹதஞ்செய்தாள். அதனால் முன்னணியில்
நின்ற சத்துருக்களாயிரம்போர்கள் தாங்களேறிய குதிரைகளுடனே
வெட்டுண்டு நரகமடைந்தார்கள்.

அதுகண்டு பின்னணியில்நின்ற சத்துருக்களெல்லாம் சல்கா
வைநெருங்கிவளைந்து புலிகளைப்போல் வாள்வேல்மின்னும்படி சுழட்
டி வெட்டினார்கள், குற்றினார்கள் இவ்விதம் சத்துருக்களுடைய வெட்
டுங்குற்று மொன்றேனுந் தனது சரீரத்தி னுறுப்புகளிலே பாடாமற்

298 இறவுசுல்குல்படைப்போர் வசனகாவியம்.

முன்கற்ற குதிரைநடையாலும் சிலம்பவரிசையாலும் கேடகத்தைக் கொண்டும் தண்டத்தைக்கொண்டுந் தடுத்த விலக்கிச் சத்துருக்கள் நசுங்கும்படியாகக் கரோமான சண்டைசெய்தாள் அப்போது சத்துருக்க ளிர்தச்சுத்தவீரியனை வாட்சண்டை வேற்சண்டையினால்வெல்லக்கூடாதென்று விலகிநின்று வில்லினிடத்தி லம்புகளையேற்றிமழை பொழிவதுபோல் அம்புக் கூட்டங்களைப் பொழிந்தார்கள். இவ்விதம் கல்லைவணங்கும் காபிரீன்கள் வில்லினாலே செய்யஞ்சண்டைக் கஞ்சாமல் சல்காநாயகிசத்துருக்களுக்கு முன்னில்நெருங்கச்சே அவர்களெய்யும் அம்புகளையெல்லாந் தட்டிவிட்டுத் தான் வில்லாலும், வேலாலும், வாளாலும், சக்கரத்தாலும் சத்துருக்களை இலக்குவைத்துக் கண்கள் விலாக்கள் பார்த்தப் பார்த்து எய்வதால் அவ்வாயுதத்தினுனை தாவுங் கொரோம் பொறுக்கமுடியாமற் சத்துருக்கள் சல்காவைப் பார்த்து இவனமதுயிர் வாங்கவந்த எமனோவென் றெவ்விடத்திலுஞ் சொன்னவர்களாகித் திகில்கொண்டுநின்றார்கள். அப்போது இடிபாய்ந்து வீழ்வதுபோலே சல்கா தன்குதிரையைப் பாயவிட்டுச் சத்துருக்களைவெட்டினாள் இவ்விதம் சல்கா மின்னின்வெட்டைப்போல் வாளால் வெட்டுவதால் அநேகசத்துருக்க ளிறந்தவர்கள்போக மற்ற சத்துருக்கள் கால்பெயர்ந்தோடி யவர்கள் படைத்தலைவன் ஹையாவிடத்திற்போய்ப் பட்டபாட்டைச்சொன்னார்கள்.

அப்போது, சல்கா நாயகிதன் குதிரையை நடாத்திச் சத்துருக்களைப்பார்த்து முன்னர் தன்னைப்பெற்ற தகப்பனைக்கொன்ற தகப்பனுடையசேனைகளை என்னோடுமெதிர்த்துச் சண்டைசெய்யவாருங்கள் வாருங்களென்று அழைத்தாள், அதுகேட்டுச் சத்துருக்களில் நின்று மொருபாதகன் மிகுந்த கோபமாகிப் படபடத்துக் குதிரையைநடாத்திக்கொண்டு சல்காவுடனே வந்தெதிர்த்துவாள்வீசினான். அவளைமாதுசிரோமணி சல்கா, ஒரேவெட்டி விரண்டுதுண்டமாக்கி நாகத்திற் கணுப்பினாள். அதுகண்டசத்துருக்கள் இஃதென்ன இந்த சுத்தவீரிய னொருவனாக இருந்து, அனேகரைக் கொல்லுகிறானே இவன்பேயோ, பிசாசோ, அல்லது; ஜின்னோ, வானத்திலுள்ள தேவனோ பார்த்தால் மனுடன்தானே, இவனை நம்மாலே வெட்ட முடியாதாவென்று கரோமானகோபங்கொண்டு ஆயுதங்களைச் சுழட்டி யொவ்வொருவராக, எழுபதுசத்துருக்கள் வந்து தங்கள் கற்றவிதத்தையெல்லாங்காட்டி நின்று சண்டைசெய்து சல்காநாயகியின் வா

ளத்தில் வெட்டுண்டு அவ்வெழுதுபேர்களும் பதைபதைத்துத் துடித்துச் செத்து நரகமடைந்தார்கள்.

அதுகண்டு மற்றக்காபிரீன்கள் அழுக்கடைந்த மனம்பயந்தும் இனியெதிர்த்தாற் பழுதுவருமென்று முன்னேறாது அழுதகண்ணர் களாக நின்றார்கள் அதுகண்டு வால் நட்சத்திரத்தை அம்பை, வண்டை, வேலாயுதத்தை, வாளாயுதத்தை, மாம்பிஞ்சிப் பிளம்பை, மானின் மருண்ட நோக்கத்தைவென்ற கண்களையுடைய சல்கா நாயகி, பெருமை பொருந்திய தனது குதிரையைத்தட்டி நடாத்திச் சத்துருக்களைப் பார்த்துச்சிலப்பித்துகள் சொன்னாள். அவைகளின்பொருள்யாதென்றிற் கூட்டமான பிசாசுடைய கும்பல்களே, உங்களுடைய கோபத்தியவிந்து போனதோ, பூமியில் நாட்டுங் கற்களை நாயகைக் கொண்டு வணங்குங்குபிரர்கள், உங்களை நான் வெட்டிப்போடுவேனென்பதாம், இவ்விதம் பொருளுள்ள பபீத்தைப்பாடிக்கொண்டு, சல்கா நாயகி சத்துருக்களுடனே யடர்ந் தேறும்போது செத்துப்போன அந்தச்சத்துருக்கள் போக மீதியாயிருந்தசத்துருக்கள் மூன்று பகுதியாகிச் சல்காவுடனும் அஷறபா, முகல்கிலுடனும், மகாநிலைகவெதிர்த்துச் சண்டைசெய்தார்கள்.

அப்போது, சத்துருக்கள் வந்து வளைந்து செய்கின்ற கொடூரச் சண்டையைக்கண்டு, நான் இறவுசல்குலுடைய மகனென்னுஞ்சாடையைக் குதிரை நடையினாலே காட்டிப்பாய்ந்து வெட்டிப்பிணக்காடாக்கினார். இவ்விதஞ் சண்டை செய்கின்ற முகல்கிலைச் சத்துருக்கள் ஓர் தந்திரத்தினால் வளைந்து பிடித்து அவருடைய முகமுடியைத்திறந்து பார்க்கும்போது முகல்கிலென்று தெரிந்து மிகவுஞ்சந் கோஷமாகி அவருடைய கைபிரண்டையும் பிடித்துக்கட்டி நாம் பூமியில் இராஜா திராஜர் இறவுசல்குலுடைய கிருபை பெற்றோமென்று முகல்கிலைச் சிறையாக்கினார்கள். அதுகண்டு அஷறபத்து மிகவும் கரோமான கோபங்கொண்டு சத்துருக்கள் பேரிலே பாய்ந்து எழுபதுபேர்களை யொரே சாரியிலேவெட்டி நரகத்திற்கனுப்பிவிட்டு நிற்கும்போது சத்துருக்களெறிந்த ஆயுதத்தினால் அவர் சரீரத்திலோர் காயமுண்டாயிற்று.

அதுகண்டு சத்துருக்கள் இந்தச் சத்தவீரியன் காயப்பட்டினைத் திருப்பதா விதுநல்லதருணம் நமக்குவாய்த்ததென் றெண்ணி அஷறபாவைச் சூழவளைந்து ஆயுதங்களினெருக்கினாலே அவரைப்பிதுங்க

விடாமற்செய்து பிடித்து இவர் அஷ்டபாவென்றுகண்டு உடனேகட்டிச் சிறையாக்கினார்கள். அதுகண்டு சல்காநாயகி நமதுபிரப்பிறவிகளிருவரையும் சத்துருக்கள் சிறை செய்தார்களே இனி யெவ்விதமாகுமோவென்று அல்லாகுத்த ஆலாவையும் நபிநாயகத்தையும் புகழ்ந்தேத்திப் பெண்புலியைப்போலே சத்துருக்கள் மேலேபாய்ந்து ஒரு மூச்சில் தூற்றிருபதுபேர்களை வெட்டிவிட்டுக் குதிரையைச் சாரிவிடும்போது சத்துருக்களின் தலைவன்றையாலென்பவன் வேங்கைப்புலியைப்போலே சிறிவந்தெதிர்த்தான். அதுகண்டு சல்காநாயகிபெண்சிங்கம்போலே பாய்ந்து சண்டைசெய்தாள். இவ்விதம் இரண்டு பேர்களுக்கும் கொஞ்சநேரம் தாங்கள் கற்றசிரம வரிசைகளைக்கொண்டு எவர்களுஞ் சந்தோஷங் கொள்ளும்படி சண்டைசெய்து நிற்கும்போது சல்காநாயகி அந்த ஹையாலுடைய நெஞ்சிமேலேகுறிப்பாக வேலாயுதத்தினு லோர்குற்றுக் குற்றினுள் அந்தக்குற்றவன் முதுகுப்புற முருவிப்பாய்ந்து இறந்துநாகஞ் சேர்ந்தான்.

இவ்விதம் தலைவனிறக்கக்கண்ட படைஞரெல்லாம் கடல்கொந்தளித்து வருவதுபோல்வந்து சல்காபீலியை வளைந்து சண்டைசெய்தார்கள். அப்போது சல்காவும் குதிரையைச் சலாவிவிட்டுச் சத்துருக்கள் ஐயோ அந்தோ அம்மா அப்பாவென்று கதறும்படியாக நெருப்புப் பறக்கவாளினாலே புரடியைப்பார்த்து பார்த்து வெட்டினாள். இவ்விதம் சல்காபீலி வெட்டும் வெட்டினாலும் விடுகின்ற குதிரைச் சாரியினாலும் தண்டாயுதத்தினாலும் சத்துருக்கள் ஒருவரோ டொருவர் முட்டினாலும் பிணமலை குவிந்ததுடனே இரத்தங்கடற்பெருக்காகியோடுகிறது. இவ்விதத்தில் இறந்த சத்துருக்கள்போக மீந்தசத்துருக்கள் சல்காநாயகி முன்னில் முடுகப்படந்து விலகிநின்று இப்படிச் ஜனங்களை நாசஞ்செய்கிற சுத்தவீரியன் ஆரப்பாவென்று குறிப்பாகப் பார்வையிட்டதிலே குதிரையை நடத்தும் வல்லமையைக்கண்டு இது சல்காவேதவிர வேறில்லையென்று திட்டமாகமதித்துப் பின்னணியிலின்று சத்துருக்களுஞ் சொன்னார்கள். அவர்களும் வந்துபார்த்துத் திட்டமாக இறவுசுல்கூல் ராஜனின் செல்வமகள் தான் இவளுக்காகத்தானே இவ்வளவு ஜனங்களை பிறக்கக்கொடுத்தோம் ஆதலால் நெருங்கி தளைங்களென்று சொல்லிச் சல்கா நாயகியை வளைந்து ஓர் தந்திரமாகப் பிடிக்கவந்தார்கள்.

அப்படிச் சல்காபிபீலியைப் பிடித்துப்பார்த்தபோது சந்தேகமில்லாது சல்கா தானென்றறிந்து சத்துருக்கள் நாம் தேடிவந்த மயிலுள்

தேடினாலுங்கிடையாத இராஜகுமாரரிண்டு பேரும் நமது கைக்குள்
 ளே சிக்கினது நமது தம்பிரான் பற்றுசடைய; அருள்தான் இப்போ
 தில்தொன்றுமே போதும் போதும் இனியிவர்களை இராஜனிடத்திலே
 கொண்டுபோய் யொப்புக் கொடுப்போமென்று கூட்டிக்கொண்டு
 போகும்போது அந்தச் சத்துருக்களைக்கொல்ல எமன் பின்னாலே
 துரத்திக்கொண்டு வருவதுபோலே குதிரைக்கால்களிலிருந்து எழும்
 புந்தாசி வானத்தை மறைத்து வரும்படி கண்டு சத்துருக்கள் விரை
 ந்து நடந்தார்கள். அப்போது அம்பின் விசையாகச் சில குதிரைக்
 கூட்டங்கள் கடிசான வேகத்துடனேவா அவைகளுக்கு முன்னர்
 இணையில்லாத ஓர் சிங்கத்தைப்போலே சில கவிதைகள் பாடிக்கொ
 ண்டு சத்துருக்கள் படைக்கடல் கொந்தளித்துக் கலங்கக்கூட்டவடு
 த்து எடாஷைதானின் கூட்டத்தார்களே! நீங்கள் அல்லாவுடைய
 கூட்டத்தாரிலுள்ள மூன்றுபேர்களையும் விட்டுவிட்டுப்போங்கள் உங்
 களுயிர்களை நாகங்குடிபுதுத்தத் தாவிபுக்கினையிலுள்ள புலியெழுந்து
 வருவதால் இந்த பூமியில் இனி நீங்கள் உயிர் பெற்றிருக்கமாட்டீர்.
 களென்று சொல்லிக்கொண்டு அலிறவியல்லாகு அன்கவர்கள் வந்தெ
 திர்த்தார்கள்.

இவர்களுக்குப் பின்னாலே புலையினு அப்பாசும், காலிதிபுனுஷ
 லீதும் சகீதும், யிகுதாது அம்றிபுனு மகுதீக்கரீபும், சபைறிபுனு
 அவ்வாழு மற்றும் தலைவர்களும் அசஹாபிமார்களுந்திரண்டு இன்பத்
 துடனே குதிரைகளை நடாத்திக் காபிரீன்களைச் சின்னாபின்னமாகக்
 கொன்றார்கள் இவ்விதத்திலே காபிரீன்களாகிய சத்துருக்களிலனே
 கர்களை வெட்டிச் சல்காநாயகியின் சிறையைமீட்டி யவனைப்பார்த்து
 உன் துணைவராகிய முசுல்கீலையும் அஷறபாவையு மெங்கே பென்று
 கேட்டதற்குச் சல்காமுற்படச் சத்துருக்கள் கொண்டுபோவார்க
 ளென்று சொன்னான். அதுகேட்டுடனே சல்காவை யொரு குதிரை
 யின்பேரி லேற்றிக்கொண்டு முன்னாலே போகுகின்ற காபிரீன்களு
 டனே அலிறவியல்லாகு அன்கு முதலாகிய தலைவர்களும் அசஹாபி
 மார்களுமாகப் போயெதிர்த்துச் சிங்கங்களைப்போலே சண்டைசெய்
 தார்கள். அப்போது சத்துருக்களுமெதிர்த்துச் சண்டைசெய்தார்கள்
 இவ்விதம் இரண்டு படைகளும் எதிர்த்துச் சண்டை செய்யும்போது
 மின்னைலைப்போன்றிலங்கும் சல்கா நாயகி தன் குதிரையை முன்னாலே
 நடாத்தி அலிறவியல்லாகு அன்கவர்கள் முதலாகிய யாவரும் பார்த்

302 இறவுசுல்கூல் படைப்போர் வசனகாவியம்

தத்சுபிக்கும்படியாய்ச் சத்துருக்களை வெட்டியதஞ்செய்தாள் மற்ற அசுஹாபிமார்களும் சத்துருக்களுடனே ஒருவருக்கொருவரெதிர்த்து வேகமாக வெட்டினார்கள். அதனாலே சத்துருக்களெல்லாம் ஒரே பக்கமாகத் திரண்டார்கள் அவர்களிலிறந்தவர் போக மற்றப்பேர்களை யெல்லாம் வளைந்து முசிலிம்கள் சிறையாக்கினார்கள்.

பின்னர் அங்கு சிறையிலிருந்த முகல்கீலையும் அஷுறபாவையும் சிறையைவிட்டு மீட்டினார்கள். அப்போது அலிறவியல்லாகு அன்கவர்களிடத்தை யடுத்துச் சல்கா சலாஞ்சொல்லி யவர்கள் காவில்விழுந்து முத்தியிட்டுப் புகழ்ந்து நின்றாள். அதுகண்டு வள்ளலாகிய அலிறவியல்லாகு அன்கவர்கள் கிளியைப்போலும் குயிலைப்போலும் இராகமாகப்பேசுகின்ற சல்காவைப்பார்த்து அவள் மனம் சந்தோஷமாக அன்பாகிய வார்த்தைகள்பேசி அந்தச் சல்கா நாயகியுடனும் அவள் பிறவிகளாகிய முகல்கீல் அஷுறபாவுடனும் மற்ற அசுஹாபிமார்கள் சூழ்ந்துவா அவ்விடத்தை விட்டெழுந்து நபிநாயகமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்ல மவர்களிடத்தில் வந்து அவர்களுக்குச் சலாம் சொன்னார்கள்.

அப்போது வந்த யாவரையுங்கண்டு நபிநாயகஞ்சந்தோஷமாகினார்கள் அவர்களின் அழகாகிய பாதரவிந்தத்தில் மாங்குயில்போலும் மிருதுவான குரலையுடைய சல்கா விழுந்து தனது அழகிய முகமூக்குக் கண்களை யழுந்தவைத்து முத்தமிட்டு எழுந்தருளியாகித் தனது தமையன்மாருடனே சகல படைப்புக்கு முன்னாலே படைக்கப்பட்ட முதுமையாகிய நபிநாயகமவர்களின் முன்னில் வந்து நின்றாள். அப்போது நபிநாயகம் சல்காவைப்பார்த்து மகிழ்ச்சியாகக் கலிமாறையோதென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டுடனே சல்கா மனதிலே யானந்தங்கொண்டு மகிழ்ச்சியாகிக் குற்றமற்ற கலிமாவைப் பவளம்பேரன்ற விதமுற்றிருக்கும் வாயைத்திறந்து (லாஇலாக இல்லல்லாகு முகம்மதுர் றகுலுல்லாகி) யென்றோதினாள்.

இவ்விதம் மல்லிசாரக்கொடிக்கொப்பாகிய இடையையுடைய சல்கா கலிமாவைச் சொன்னதிற்பின்னர், நபிநாயகமவர்கள் மிகமகிழ்ச்சியாகிச் சல்காவைக் கிருபையுடனே பார்த்து நல்லமேலாம்பரத்துடனே நீவந்த வரலாற்றைச் சபையினிடத்தில் விபரமாகச் சொல்லென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டுச் சல்காநாயகி பவளவிதழைப்

பொதிந்த வாய்திறந்து ஓரிரவையிலே ஏழுவாணத்தையுங்கடந்து அல்லாவுடைய அறுவிலே காலில்மிதித்த கபுசுடனேயேறியவள்ளலான முகம்மதேயென்று நபிராயகத்தைப் புகழ்ந்தவர்களைப் பார்த்துத் தாஜுல் லன்பியாவே! தேவரீர் நீங்கள் என்னுள்ள காரியங்களெல்லா மறந்திருக்க என்னைப்பார்த்து எனது காரணங்களைச் சொல்லென்ற தெவ்விதமென்று சொன்னான் அதுகேட்டு நபிராயகஞ் சந்தோஷமாகித் தங்களின் கற்பூரவாடைகமழுகின்ற வாயைத்திறந்து அந்தச் சல்காவை யவள் தகப்பன் இறவுசுல்குல் முகத்திலடித்ததும் அத்தனாலே சல்காஇருந்த இடம்பிரிந்து பாதையில்வந்ததும் அப்பாதையிலே சத்துருக்கள் வந்துமறித்ததும் அவர்களுடனே சண்டைசெய்தபோது அவர்களடர்ந்து நெருங்கச்சே அல்லாகுத்தஆலா அருளினாலே வானவர்களுதவிக்கு வந்ததும் பின்னர் சத்துருக்கள் (5000) பேர்கள்வந்ததும், அவர்களுடனே சண்டைசெய்ததும் ஆகிய இவைகளெல்லாம் அல்லாகுத்த ஆலாவின் வகியென்ற கட்டளைகொண்டு வானவர்க்கரசர் ஜிபுரீலகைஸ்ஸலாமவர்கள் வந்துசொன்னவுடனே தாங்கள் அவிறவியல்லாகு அன்குமுதலாகிய தலைவர்களுடனே அசுஹாபிமார்களை யனுப்பியதும் ஆகிய சகலவை யி்குமசிழ்ச்சியுடனேசொன்னார்கள். அதுகேட்டுச்சல்காநாயகி அல்லாகுத்தஆலாவைப் புகழ்ந்து சந்திரனைப்போல் முகமிலங்கச் சொல்ல அழிதாகியமுசிவிமாய்த் தமதுடற்பிறந்தாள்மார்களுடனே சிறப்பாக இருந்தாள் அப்போது சூரியனுமறைந்தான்.

சல்காபோர்புரி சருக்கமுற்றிற்று.

ஜின்வதை - சருக்கம்.

ஜின்வதை - சருக்கம்.

கவிஞருத்தம்.

சொன்னயத்தி றசூலின் மருகர்சீர்
நன்னயத்தலி யார்நவில் வீரமே
எந் நிலத்து மிலங்கிட முன்னிலார்
ஜின் வின்னத்தைச் சிதைத்ததை யோதுவாம்

இதன் பொருள்.

திருவாய்திறந்து பேசும்பேச்சிலே திறமையையும் நல்லநயத் தையும் பொருந்திய நஞ்சுநாயக முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல் லமவர்களின் மருமகரான சிறப்புற்ற நல்லநயத்தையுடைய அலிறலி யல்லாகு அன்கவர்கள் சொல்லுகின்ற வீரபராக்கிரமமே எந்தப்பூமிபி லும் விளங்கிடத் தங்களுடைய முகதாவில் வந்தஜின்கூட்டங்களைச்ச ம்ஹாராஞ் செய்ததைச் சொல்லுகின்றும்.

சரித்திர வசனம்.

இவ்விதஞ் சூரியன் அடைந்ததின்பிறகு பூமிமுழுவதும் கீர்த்தி கொண்ட நபிராயகமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்கள் அம் றிபுனுவுமையத்துல் லமீரியவர்களையழைத்து அவருடனே ஐந்துறு திறத்த அசுஹாபிமார்களைச்சேர்த்து நீங்கள் யாவரும் இவ்விதவி லேயே நமது படைக்கூடாரங்களுக்குச் சிலதூரத்திற் கப்புறம்போய் அங்கே நான்கு எல்கைகளாலும் வரப்பட்டவழிகளைக் காத்துநில்துங் களென்றுச் சொன்னார் களதுகேட்டவர்கள் மதங்கொண்ட யானைகள் போலே தங்குளெல்கையை விட்டுநீங்கிமேகத்தைப்போலும் கவிதை களை வாயினால் சுயமாகப்பொழியும் அம்றிபுனு வுமையத்துல் லமீரி முன்னும் மற்றவர்கள் பின்னுமாகப்போய் லோகங்குளெல்லாம் கீர்த் திபராவிய நபிராயகத்தினுத்தாரப்படிக்கு அவர்கள்சொல்லியவிடத்திற் சென்று ஒருஜாமம் வரையிலே காவற்காத்திருந்தார்கள் அப் போது பத்துநாழிகை இறவுசென்ற பின்னர் அம்றிபுனு வுமையத் துல் லமீரியவர்களும் அசுஹாபிமார்க ளைந்துறுபேர்களும்கூட யாதா மொரு தாமதமில்லாமலெழுந்து சத்துருக்களுடைய காரியங்களையறி ந்து வருவோமென்று தீர வீரத்துடனே போனார்கள்.

இவ்வித மிவர்கள்வருகிறதைக்கண்டு சத்துருக்களின்வேவுகாரர் களிற் சிலர்களோடிப்போய்க் கூட்டமாக இருக்கிறசத்துருக்கள் படை ஞாநிடத்திலேசொன்னார்கள். அதுகேட்டவர்கள் பதுங்கியிருந்துமுசிவி மானவர்களுக்குத்தெரியாமல்வந்துவிழுந்து (500) அசுஹாபியார்களை யும் அம்றிபுனுவுமையத்துல் லமீரியையும் ஒரேவனையாக வளைந்து அக ஸ்மாத்தாகப் பிடித்துக்கொண்டு சிறையாக்கினார்கள். இந்தச்சத்தம் நபிராயகத்தின் காதிலேகேட்டுத் தங்களைச்சுழ இருந்தவர்களைப்பார்த் துக் காவற்காக்கப்போயிருந்த நமதசுஹாபிமார்களைச் சத்துருக்கள்

பிடித்துக்கொண்டார்களென்று சொல்லி அப்துல்லாஇபுனுசல்சுகுனியவர்களைப்பார்த்து ஒகே! அப்துல்லாவே நீர்போய் அங்கே அசஹாபிமார்களிடத்தில் நடந்த வரலாற்றையறிந்து வாருமென்று சொன்னார்கள் உடனே அவர்கள் ஒடிப்போய்ப் பார்க்கும்போது சத்துருக்கள் (500) அசஹாபிமார்களையும் அம்றிபுனு வுமையத்துல் லமீரியையுஞ் சிறையாக்கிக்கொண்டு போகிறதைக்கண்டு அயர்த்தியாக வரும் போது அங்கே வழியிலே சத்துருக்களின் நின்றும் ஒருவீரியன் வருவதைக்கண்டு அவனைச் சிறையாக்கிக்கொண்டு நபிமுகம்மது சல்லல் லாகு அலைகவசல்ல மவர்களிடத்திலே வந்து அவனைவிட்டுச் சத்துருக்களின் சதிமானச் செய்கையையுஞ் சொன்னார்.

இவ்விதம் அம்றிபுனு வுமையத்துல் லமீரியுடனே ஐந்துறுஅசஹாபிமார்களையுஞ் சத்துருக்கள் சிறையாக்கிக்கொண்டுபோகிறார்களென்று அப்துல்லா சொன்ன சொற்கேட்டு நபிநாயகமவர்கள் மிகுந்த வியாகுலங்கொண்டவர்களாய் அப்துல்லா சிறைபிடித்துக்கொண்டு வந்து விட்ட மனுடனை அன்பாகப் பார்த்து ஒகே மனுடனே உனது பெயரென்னவென்று? கேட்டார்கள். அதற்கவன் என்பெயர் சாரிமென்று சொன்னான் அதுகேட்டு நபிநாயக மிகமகிழ்ச்சியாகி நீகலிமாவைச் சொல்லென்று சொன்னார்கள். உடனே சாரீம் சந்தோஷமாக (லாஇலாக இல்லல்லாகுமுகம்மதுற்றகுலுல்லாகி) யென்றும் அவ்வற்கலிமாவை மழகாகவேகி முசிலிமாகி நல்ல நயத்துடனே சொர்க்க பதவியைப் பெற்று நின்றார். அப்படி நின்றவரை நபிநாயகமவர்கள் பார்த்து ஒகே, சாரிமே நீர் எனக்குரிய தீனில்லிசலாமென்னும் வழியிலாகின்படியால் இனி தீனில்லிசலாமானவர்களெடுத்துச் செய்யுமுறைகளை யெல்லா மெடுத்துச்செய்து வரவேண்டுமென்று நல்ல வசனங்களைப் போதித்துச் சில செய்திக ளவருடனேசொல்லத் தொடங்கினார்கள் அஃதாவது,

நபிநாயகமவர்கள் சாரிமைப்பார்த்து ஒகே சாரிமே! நீரின்றிரையிலேயே இவ்விதத்தை விட்டும் நீங்கிச் சத்துருகளுக்கு நீர் தீனில்லிசலாமான செய்தி தெரியாமற்போய்க் குற்றமில்லாத மந்திரியினிடத்திலுடுத்து தீனிலைமைபிலான வன்மனதையவாறிந்து கொள்ள நல்ல யின்பமாகவும் அழகாகவும் நாகரீகமாகவும் அத்பு ஒழுங்காகவும் பேசி அவருக்கென்னுடைய சலாமுஞ் சொல்லி நம்மவர்களைச் சத்துருக்கள் சிறையாக்கிக்கொண்டு அங்கே வருவதாலே, அவர்

களை மந்திரியவர்களினுபாய சூழ்ச்சத்திலே திருப்பும்படி சொல்லென்று சொன்னார்கள் அதுகேட்டுச் சாரீம் நபிராயத்தைப் புகழ்ந்து தாமதமில்லாமல் மந்திரியிடத்துக்குப்போக நடந்தார், அப்போது, சூரியனெழுந்து வெளிச்ச முண்டாகி வருநேரத்திலே சத்துருக்கள் அவ்விராமுமுதும் அசுஹாபிமார்களைக்கொண்டு நடந்துபோய் இறவுசுல்கூலிடத்திலே விட்டார்கள்.

விட்டபோது, இறவுசுல்கூல் அந்த (500) அசுஹாபிமார்களுடனே அம்பிறிபுனுவுமையத்துல் லமீரியவர்களையுங்கண்டு மிகுந்ததிடத்துடன் மனமகிழ்ச்சியாய், அல்லாகுத்த ஆலாவுடைய முனிவுதங்கிய அவ்விறவுசுல்கூ லிடியைப்போல் அலறிச்சப்தித்து, அம்பிறிபுனுவுமையத்துல் லமீரியவர்களைப் பார்த்துப் பாவங்கள் பொருந்திய கிழவா! வுனக்கு நரைத்த நரை வீணுக்கல்லாது காரியமில்லை நீதவத்தினால் வந்த என்மகனைக் கொண்டுபோய்க் கொடுங்கொலை செய்தாயல்லவா? ஆதலாலுன்னுயிரிப்போது என்னிடத்திலாகும்படி செய்தது என் தம்பிறானுன பரராசேயல்லாது வேறில்லையென்று பரராசைப் புகழ்ந்து தன்கிட்ட நின்ற ஏவலோர்களைப் பார்த்து இந்த அம்றுக்கிழவனுக்கு ஒப்பாக இந்த பூமியிலே யாரேனுமில்லை யாதலாலிவனை வைத்துப்பார்க்கக்கூடாது சீக்கிரத்தில் ஒரு நீண்ட கழுகிவிட்டுச் சித்திரவதை செய்யுங்கொன்று சொன்னான்.

இவ்விதம் ராஜசபையில் நடக்கும்போது நபிராயகமனுப்பிய சாரிமென்ற முசிலிமானவர் அம்புபோல்விரைவாக நடந்துபோய்க்குற்ற மற்றமந்திரியிருக்கின்ற மண்டபமடித்துமந்திரிகிட்ட அதபுமரியாதையுடனேசென்று நபிராயகஞ்சொன்ன சலாமுஞ்சொல்லித் தீனானவர்கள் சிறையாகிய செய்திமுதலான எல்லாம் நபிராயகஞ் சொன்னது போலே சொன்னார். இச்சொல்லானது மந்திரிகாதிலே நெருப்புக்கொள்ளியை துழைத்ததுபோலாகியுடனே இருப்பிடமிட்டெழுந்து இறவுசுல்கூலிடத்திற் கால்நடையாகப்போய் அவனுக்குச் செய்யும் முறை போலே தாழ்ச்சி செய்தார். அப்போது இறவுசுல்கூல் மந்திரியுடைய அழகியமுகத்தைப் பார்த்துத் தீனானவர்கள் சிறையாகியதும் அவர்களுளோடு மிகுந்த திறந்த அம்பிறிபுனு வுமையத்துல் லமீரியும் வந்துகிடைத்ததும் அவர்களைத்தான் கழுகிவிடச் சொன்னது மாகிய பல செய்திகளுஞ் சொன்னான். அதுகேட்டு மந்திரி மனத்துள்ளே (கவுக் கலாவையோதிக்) காரியமிஞ்சிப்போச்சுகே ஆண்டவனே நானிதற்குன்ன செய்வேனென்று யோசிக்கும்போது தமது நெஞ்சிலோர்

திடத்த சந்தோஷமுண்டாகி ஆண்டவனுதவியால் நபிராயசமவர்கள் திருவாக்குப் பழுதாகாதென்று தேறி யோருபாய தந்திரத்தை நினைத்தார். நினைத்து,

அந்த இறவுசுல்கலைப்பார்த்து மடைகளிலே வானைமீன்களானவை குதித்துபாய்கின்ற வளம்பொருந்தியதடாகச்சிறப்பையுடையவா தில் சகுராவான இந்தப்பூமண்டலத்தை யொருகுடையிலாசாரும் இராஜவுத்தண்டனே பென்று மிகமிகப்புகழ்ந்து கொடுமைதங்கிய அந்த அம்றுக்கிழவனைச்சீக்கிரத்தில் கழுகிலேற்றியுயிரழியும்படி செய்கிறது இலேசாக வுயிர்போகும் அதுநன்றான யோசனையல்ல ஆனால் அந்தப் பொல்லாத அம்றுக்கிழவனைக் கொலைசெய்கிறது பின்னாலே எல்லாதே சத்தாரும் அறியும்படியாய்க் கீர்த்திரெடுநாளும் நிற்கும்படியாய் மகா யிடரும் பங்கமுஞ்செய்து கல்லுமுருகும்படியாக நாட்கள்தோறும் மிகமிகத்தண்டனைசெய்து நமதுகோயிலிலே கொண்டு பாய்த் தனக்கு நிகரில்லாத தம்பிரானுடைய முகதாளிலே கிடத்துப்போட்டுக் குறுபான்கொடுத்தால் மிகுந்ததிறமான புத்தியாகும் அதனாலே இந்த பூமிமுழுதினும் புகழும்பாவி நிற்கும் அதனுடனே நமது தம் பிரான் பரராசம் அடிமைகளாகிய நமதுபேரில் மனமுகிழந்து குடி கோத்திரர்க்கெல்லாம் கிருபை பெந்தநாளாஞ்செய்வார். அப்படிப் பணி கொடுப்பது இந்தச்சண்டையினுடைய கடபிடிதீர்ந்து நாம் வெற்றிக் கொண்டு சந்தோஷமாகி யிருக்கும்போது பலஜார்களுக்கும் பலஇரா ஜாக்களுக்கும் அறிவித்துச் செய்யவேண்டும் அதுமட்டிலே இந்த வாதிற் சகுர உட்கோட்டைக்குவெளியிலே யிருக்கும் கடியசிறை யிடத்திலே அந்த அம்றுமுதலான தினுனவர்களைக் கடுங்காவலில் வைக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்.

இவ்விதம் மந்திரிசொன்ன உபத்தி புத்திகளை இறவுசுல்கல்கேட்டு மிகுந்த ஆனந்தமகிழ்ச்சியாகி மந்திரியைப் பார்த்து உன்னைப் போலே யொருபுகு இந்தப்பூமியிலெங்கும் கிடைக்காதென்று புகழ் ச்சியாகச் சிரித்துச்சொல்லி முகிலிமானவர்களுக்குக் கெல்லாங் கைகால் களுக்குத் தழைபூட்டவுத்திரவுசெய்தான்அதுபோலே ஏவலோர்கள்மு சிலிம்களுக்குக் கால்கைகளுக்குத் தழைபூட்டியபின்னர் இறவுசுல்கல் தூறுமகா சுத்தவீரியர்களைப்பார்த்து இந்தக்கொடும் பொருந்திய தினுனவர்களைச் ஐக்கிரதையாகக் காவற்காருங்களென்று சொல்லித் தன்மக்களி லொருவனைபு மவர்களுக்குத் தலைமையாக்கிக் கொண்டு போய்க் குறித்த சிறைச்சாலையில் வையுங்களென்றுசொன்னான். அது கேட்டுமந்திரி இறவுசுல்கலைப்பார்த்து இராஜராஜர் புகழும் இரா

ஐனே இவர்களைப் பகலையிலே கொண்டுபோனால் இவர்களுடைய இனத்தாரானமது சத்துருக்கள் அறிந்துவந்து விழுந்து தட்டிக் கொண்டுபோவார்கள் ஆதலாற் சூரியன்டைந் திரவானபோது அந்தமுகம்மதுக்குத் தெரியாமற் கொண்டுபோகிறது நன்றென்றுசொன்னார். அதுகேட்டு இராஜன்மந்திரிபேரில் மிகுந்தசந்தோஷமாகி அப்படியே இராவுகாலத்திலேயே கொண்டுபோங்கென்று காவற்காரர்களுக்குச் சொல்லிவிட்டுத்தான் மனமகிழ்ச்சியுடனே சிங்காசனத்திலிருந்தான்.

இவ்விதஞ் சிறையாளரை பிராவுகாலத்திலேயேசிறைச்சாலைக்குக் கொண்டுபோகுஞ்செய்தியை மகாபுத்திசாதுரியமுள்ள மந்திரியானவர் நபிராயகத்திற்குத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடனே தமதுவீட்டுக்குவந்து முற்பட இசலாத்திலாகிய சாரிமென்னு முசிவிமானவரையழைத்த அவருடனே இராஜசமுகத்தில் நடந்த சகல செய்திகளையும் விபரமாகச்சொல்லி நீபோய் நபிராயகமவர்களிடத்தில் இச்செய்திகளைச் சொல்லிச்சிறையாளிகளை இரவைக்குக் கொண்டுபோகுந்தருணத்தில் அசுஹாபிமார்களை யனுப்பி மீட்டிக்கொள்ளச்சொல்லென்று சொன்னார். அதுகேட்டுப் புத்தியில்மிகுந்த செவ்வியசாரீம் வெகுசீக்கிரத்திலேபோய்த் துவர்க்கமும் முடிவுமில்லாத ஆண்டவனின்னூதாங்கர் நபிமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியுண்டாகும்படி சொன்னார் அதுகேட்டு நபிராயகமந்திரிக்குத் துஆச்செய்து பின்னர் அலிறலியல்லாகு அன்குவையும் அப்துல்லா இபுனுசல்குனியவர்களையும் இருநூறு அசுஹாபிமார்களுடனே அந்தச்சத்துருக்கள் சிறையிற்சிக்கிய முசிவிம்களைக்கொண்டு வருகிற பாதையை நோக்கிப்போகும்படி யனுப்பினார்கள்.

உடனே இவர்கள் யாவருஞ் சந்தோஷமாகிக் குதிரைமேலே போன லந்தச்சத்த மெதிரிகளுக்குத் தெரியுமென்று நீனைத்துக்கால் நடையாகக் குறுக்குவழியிலேவிழுந்து அப்துல்லா முன்னுலேபாதை காட்ட அவர்களுக்குப் பின்னுலே அலிறலியல்லாகு அன்குவும்மற்ற பேர்களெல்லாம் அவர்களுக்குப் பின்னுமாக ஓர் பிரமாண்டமானமலையின்பேரிலேறிச் சதிமானஞ்செய்ய மிருகங்களும் முட்டிசெடிகளும் மிகுந்திருக்குமோர்காட்டிலே போகும்போது அங்கே கொரோமாகிய சிறியமிருகஜாதினங்கள் அனேக மெதிரிலே வருவதால் அல்லாகுத் தஆலாவின் அறுஷூப்புலியலிறலியல்லாகு அன்குமுன்னுலே நின்று யாவரையும்பார்த்துப் பூமியில் ஒருவரவைத்த அடிக்குமேலே மற்

நெருவாடி மிதித்து வாருங்கென்று சொல்லித்தாங்கள்கிங்கத்தைப் போல் நடந்தார்கள். அப்போதங்கே ஓர் படைக்கூட்டமாகப் புலிக் கூட்டங்கள்முன் வந்தெதிர்த்து வரக்கண்டு அவைகளை அலிறலியல் லாகு அன்கவர்கள் வெட்டித்தெற்கும் வடக்கும் அவைகளின் துண்டஞ் சிதறிவிழும்படி செய்தார்கள் இப்படிவெட்டியும் அப்புலிக்கூட்டங்கள் மேலும்மேலும் கணக்கில்லாத கூட்டங்கள் வாலேமுறுக்கி இடியைப்போலே சப்தித்துக் கண்கள்நெருப்புத் துண்டற்போற்கதுவவந்ததுகள்.

அதுகண்டு அசுஹாபிமார்களெல்லா மிகவும் கலங்கித்திகில்கொண்டார்கள் அப்போது அப்துல்லாஇபுனுசன்சுருனி அப்படிக்கலங்கிய அசுஹாபி மார்களைப்பார்த்து அல்லாவின் பேரிலாணையாக நான் இன்றயதினம்போ லென்றைக்கு மென்னுடைய நெஞ்சிலேபயங்கொள்ளவில்லை அஃதேனெனில் வானம்பூயிவரையு மொரேநெருக்கமாகப்புலிகூட்டங்கள் வரக்கண்டேனென்று சொன்னார். அதுகேட்டு யாவரு மிகுந்த கலக்கங்கொண்டார்கள் அப்போது அங்கே கூட்டமாகவந்த புலிக்கூட்டங்களையெல்லாம் அலிறலியல்லாகு அன்குவானினாலேவீற்றுவிற்றாய்வெட்டி வீழ்த்தினார்கள் ஆனால்அலிறலியல்லாகு அன்குடையவாள் புலிகளின்வாயிற் பாய்ந்து வால்வட்டிலே கிழித்துவிடுவதால் நெருப்புப்போ லெரியும் கண்களையுடைய புலிகளிறந்து அப்பாறையெல்லாம் பாய்விரித்தது போலேகிடந்தன இவ்விதம் புலிக்கூட்டங்களைமனுப்புலியாகிய அலிறலியல்லாகு அன்குவெட்டி ஜெயம்பெற்று அவ்விடத்தைவிட்டு நீங்கி அசுஹாபிமார்களுடனே ஓர் சிற்றடிப்பாட்டையாகப் போகும்போது சூரியனுமடைந்தான்.

அப்படிச் சூரியனடைந்து இருளானஇராவடுத்தபோது அங்கே வால்களினாலே நெருப்புத்துண்டங்களைக் கக்கிக்கொண்டு ஓர் கணக்கிலடங்காத ஜின்கூட்டங்கள் அந்தக்காடுகள் அதிரப்பூ மிகுநுங்கப்பார்த்தவர்கள் பயந்து நடுநடுங்கும்படியாக வந்தன. அந்தஜின்கள்வாயினுங் கண்களினும் எழுப்புகின்ற அக்கினிச்சுவாலைவாவி முகிலிமானவர்கள் சரீரமெல்லாம் ஆரூத காய்ச்சலையுடையவர்களின் மேனிபோலே சூடுண்டாயிருந்தது. இவ்விதம்ஜின் கூட்டம்வந்தபோது அலிறலியல்லாகு அசுஹாபிமார்களையெல்லா மொரேபக்கத்தி லாக்கிவிட்டுத் தங்களுடனே முப்பது விரியர்களைக் கூட்டிக்கொண்டு (லாவுலவலாக் கூவத்த இல்லாபில்லாகில் லலீயுல்லலீமென்னும்)இந்தக்கைசேதவாக் கியத்தை யோதிக்கொண்டு மகாதீர்த்துடனே நிற்கும்போதுஜின்கூட்

டங்கள்கிட்ட அடுத்தன; அவைகளின்வாய் முக்குகண்களிலிருந்து வருகின்ற அக்கினிப்புதைக்கு முன்னே அசுஹாபிமார்களுக்கு நிற்கக்கூடாமையாகிப் பின்னடைந்து நிற்க அலிறவியல்லாரு அன்கவர்கள் முன்னேறி மனத்திலே யொருகடுகளவும் பயமில்லாமற் சிங்கேறுபோலே கர்ஜித்துத் தாரைவாரினாலே அந்தஜின்கூட்டங்களை யெல்லாஞ் சின்னாபின்னமாக வெட்டி ஹதஞ்செய்தார்கள்.

இவ்விதம் அலிறவியல்லாரு அன்கு இடசாரிவலசாரிதிரும்பிவெட்டுவதால் மலைபோலுள்ளஜின்கள் வயிறுபஞ்சிப்போர்கள் போற்சரிந்துசரிந்துவிழுந்தன; சிலஜின்களுடையமராமம்போன்றபுடிகளாற்றித்துவிழுந்தன; சிலஜின்களின்சிற்றுமலைபோன்றதலைகளாற்றித்துவிழுந்தன; சிலஜின்களின் பெரும்பருவம் போன்றவுடலாற்றித்துவிழுந்தன, இவ்விதத்திலெழுதுறுஜின்கள் செத்திறந்து விழக்கண்டமற்றஜின்கூட்டங்களெல்லாம்பயந்து தொலைதூரம் ஓடிவிட்டன. இவ்விதஞ்ஜின்களுடனே அலிறவியல்லாரு அன்குசெய்தசண்டையில்விவகி நின்ற அசுஹாபிமார்களில் முப்பத்திரண்டுபேர்கள் கொண்டபயத்தாலும் ஜின்கள் அவர்களை யெடுத்தால்லடக்கஞ்செய்துவிட்டு அலிறவியல்லாரு அன்குமுதலாகிய யாவரும் அவ்விடத்தைவிட்டும் நடந்துபோயினார்கள். அப்படிப்போன தீணைவர்கள் இறவுசுல்கூலின் ஆறாவதுகோட்டைமதிலை யுடுக்குஞ் சமயஞ் சூரியனுமுதித்துவாக்கண்டு யாவர்களும் ஓருகாகமும் அறியாத தன்மையாய் மலைப்பொதும்புகளிலே புகுந்து ஒளித்திருந்தார்கள். அப்போது அலிறவியல்லாரு அன்கவர்கள் அப்துல்லா இபுனுசுல்குனியவர்களைப்பார்த்து இவ்விடத்திலிருக்குமூர்களில் நீர்தந்திரமாகப்போய்ச் சத்துருக்களுடைய காரியங்க ளெவ்விதமென்று நன்றாயறிந்து வாருமென்று சொன்னார்கள் அதுகேட்டு உடனேயப்துல்லா இபுனுசுல்குனியவர்கள் ஏழையர்கோலங்கொண்டு கண்குருடனென்று கண்ணையொருவிதமாக முடிக்கொண்டு கையிலொரு கோலுமெடுத்துக்கொண்டு முதுகையுங்கூனிக் கொண்டு கந்தைத்துணிகளையு மணிந்துக்கொண்டு பாதைகளிலே கையிலிருக்குங்கோலாலே யூன்றிக்கொண்டு மலையடிகளைக் கடந்து போய்க் குடிபதியாக இருக்கிற இடங்களில் மெய்யாமெய்யாய்க் குருடர்போலவே ஒவ்வொரு அடியெடுத்துவைக்குந்தோறுங் கோலைப்பூமியிலே தட்டித்தட்டிக் கால்தவறாமற்சரீரத்தைக்குலுக்கிக் குலுக்கி

அங்கே இருக்கும் வீடுகள்தோறும்போய் அம்மா நான் மிகக்கின் அதிலுங்குருடன் பசியினால் வாடினவன் ஆதலால் எனது பசிப்பிணி தீரும்படி செய்தா லுங்களுக்குத் தருமநேத்தியுண்டாகு மென்று சொல்வார்.

அதுகேட்டு அந்தச் சத்துருக்க ளானவர்கள் அப்துல்லாவின் சாளயப் பாட்டைப் பார்க்கவந்து கூடுவார்கள் அப்படிச் கூடுபவர் ளின் காதுக் கின்பமாகும்படி நல்ல நல்ல இராகமான பபித்துகளை யோதுவார். அந்தப் பபித்துகளின் பொருளானது நானுகிறவ னுட டையிழந்துவந்தவன், மிகவு மிரக்கிறவன் எதிர்த்து வாதாடுகின்ற தரித்திரமென்னும் பகைவனின் மூர்க்கமே பெரியதாகியதால் இனஞ் சனங்களை விட்டும் நீங்கினவன் சொல்லுகின்ற ஸக்காத்துக்குரியவன்; ஆதலால் அந்தப்படி ஸக்காத்து முதலாகிய தர்மஞ் செய்பவர்களுக் குக் குபலென்னுந் தம்பிராஸுடைய அனுக்காக முண்டாகு மென்று சொல்வார். இவ்விதம் அப்துல்லா அவர்கள் சொல்லுகின்ற சொல்லு டையபொருள் நயத்தைக் கேட்டுக் காபிரீன்கள் மிகுந்த சந்தோஷ மாகிறார்கள். அதுகண்டு அப்துல்லா இபுனு சுல்குனியவர்கள் சண் டையிலே மடிந்துபோன சத்துருக்களை நீனைத்துக் கொஞ்சம் பெரிய முகையும் அழுதுகொண்டு தினைவர்களைப் பகைவரென்றுஞ் சொ ல்லுவதுடனே நபிராயகத்தைபு மிழிவுபேசி வேதத்தின் வசனங்களு க்கு மழிமாண்டம் பேசுவார், அதுகேட்டுக் காபிரீன்களிரவர்பேரிலே சந்தோஷமாகிக் கோதுமைரொட்டியும் சமைத்த இறைச்சியும் பணமு மவரவரே கொண்டுவந்து கொடுத்தார்கள். அவைகளைச் சந்த விரி யரான அப்துல்லா பெற்றுக்கொண்டு கொடுத்தவர்களை மிகவும் புக முவார் இவ்விதமங்குள்ள வீடுகள் தோறும் கொடுத்த பணங்களைபுந் தீன்பதார்த்தங்களையும் சுமையாகக் கட்டிக்கொண்டு மேகக்குடைய டைய நபிராயகமவர்கள் மருதரான அலிறலியல்லாகு அன்கவர்களி ருக்கு மெல்கைக்கு வந்து உறட்டி முதலான தீன்பதார்த்தங்களை அவர்கள் சமூகத்திலே வைத்து தமக்குக் கிடைத்த பணத்தொகை யையுங் காட்டித் தாம் குருடரின் வேஷங்கொண்டுபோய் இவைகள் சம்பாதித்துவந்தேனென்றங்கிருக்கும் அசுஹாபிமார்களெல்லா மன மகிழும்படியாகச் சொன்னார்.

பிறகு அலிறலியல்லாகு அன்கு முதலாகிய யாவரும் அப்துல்லா அவர்கள் கொண்டுவந்த ரொட்டி முதலிய தீன்பதார்த்தங்களைப் புசி த்து தண்ணீரருந்தி அல்லாகுத்தஆலாவைப் புகழ்ந்திருக்கும்போது ஓர்க்கத்திலே குதிரைகளினடனத்தினாலே தூசியெழுந்து வாக்கண் டி அந்தவழியை நோக்கி யலிறலியல்லாகு அன்கவர்களும் அப்துல்லா

இப்புதுசுல் சுருனியும் இருப்பிடம் விட்டெழுந்துபோய்ப் பார்க்கும் போது அங்கே சத்துருக்கள் ஒட்டகை எருது கோவேறு கழுதை இவைகளிலே தொகை தொகையாக ஊண்தின் ரஸ்துகளேற்றிக் கொண்டு இறவுசுல்கூல் பாளயத்திற்குப்போகிறார்கள்; அப்படிப்போகிறவர்களை அப்துல்லா அவர்கள் நெருங்கி யவர்களைப்பார்த்து ஒகே காபிரீன்களை நீங்கள் செத்திறந்து போகிறதற்கு முன்னிற் கொண்டு வந்த உண்டிகளுடனே வாகனாதிகளையும் விட்டு விட்டோடிப்போங்கள்; அப்படி நீங்கள் தவசமேற்றிய ஒட்டக முதலியவைகளை விட்டு விட்டுப் போகாதிருப்பீர்களானால் உங்களையெல்லாம் நான் பிடித்துக் கட்டிப்போடுவேனென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு அந்தக்காபிரீன்கள் அப்துல்லா அவர்களைப்பார்த்து இவன்பயித்தியக்காரன்பித்தவெறியினுலே பிதற்றுகின்றனென்றுபுது மையாகிக் கைகொட்டிச்சிரித்து நின்றார்கள். அதிலே ஒருகொடேமாகிய காபிரானவன் அப்துல்லா அவர்கள் பேரிஸ்திர்த்தடர்ந்து வந்தான் அவனை அப்துல்லா அவர்கள் புலியைப்போலே பாய்ந்து கையி லிருந்த கருவியினுலே குத்திக்கொன்றார்கள். அதுகண்டு மற்றச்சத் துருக்களெல்லாம் ஒன்றாக அப்துல்லா பேரிஸ்திர்த்தேறினார்கள் அப் போது இராஜருடைய கிரீடத்தலைகளைக் கைகளாலே திரிக்கியெறியு கின்ற அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் பாய்ந்து அக்கூட்ட முடிமை வரையும் வெட்டினார்கள் அப்படிச்சத்துருக்களெல்லாமிறந்து போன பிறகு அவர்கள் கொண்டுவந்த ஒட்டகை எருது கோவேறுகழுதை முதலிய சமைவாகனங்களைத் திரட்டியோட்டிக்கொண்டு முசிலிம்களிடத்தில் வந்து அவ்வாகனத்தின் மேலேற்றியிருக்கும் உண்டிதின்றி களையெல்லா மிறக்கி மலைபோலே குவித்து வைத்தார்கள்.

அப்போது சூரியனும் அடைந்தான்; அவ்விருளிலே முசிலிமா னவர்கள் அல்லாகுத் தஆலாவைப்புகழ்ந்து இருக்கும்போது தங்க ளுக்கு நேராக வழியிலே பெருங்கூட்டமாக மெழுகுவத்தி யெரித் துக்கொண்டு மனுஷருடைய கூட்டங்கள் வரக்கண்டு இஃதியாவர் பார்ப்போமென்று முசிலிம்களெண்ணங்கொண்டு இருக்கும்போது வந்த கூட்டத்தார்கள் அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் அசுஹாபி மார்களுடனே பிறங்கி யிருக்கின்ற மலைப்பொதும்புக்கு அடுக்க வந் திறங்கினார்கள் அதுகண்டு அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் அப்துல் லா அவர்களைப் பார்த்து ஒகே அப்துல்லாவே நீர் இதோவந்திறங் கியிருக்கிற கூட்டத்தார்களை யாரென்று பார்த்து வாருமெ ன்று சொன்னார்கள் அதுகேட்டு உடனே அப்துல்லா அவர் கள் போய்ப் பார்க்கும் போது அங்கே சிறையாகிய முசிலிமா

னவர்களையும் அவர்களுக்குக்காவலாகவந்த காரியின்களுடனே இறவுசுல்குலுடைய மகன்குதிரையேற்றத்தில் வல்லமையுள்ளவனாகிய ஜனாதியுங்கண்டு சீக்கிரமாகஒடிவந்து அவிதவியல்லாகு அன்கவர்களுக்குச்சொன்னார்.

அதுகேட்டுடனே அவிதவியல்லாகு அன்கவர்கள் அசுஹாபிமார்களை எழுப்பிக்கொண்டு சத்துருக்களைநாடிப்போய் அவர்களையித்தபோது அங்கே அம்றிபுணுவமையத்துல்லமீரியவர்களை இறவுசுல்குலுடையமகன்ஜனாதியென்பவன் வாய்க்குவாராதவம்புந்துமபும் பேசிக்கொரோமாயடிக்கின்ற வேதனை பொறுக்காமல் அழுதழுது அம்றிபுணுவமையத்துல் லமீரியவர்கள் அல்லாகுத்த ஆலாவைநோக்கி ஆ! ஆண்டவனே கொடியபாவினாகிய காரியின்களென்ற யானைக்குச்சிங்கம் போன்ற இராஜாவாகிய அவிதவியல்லாகு அன்குவை யெனக்குதவியாகவந்து இந்தத்துன்பத்தை நீங்கச்செய்வாயாகவென்று துஆக்கேட்டார்கள். அந்தச்சப்தம் அவிதவியல்லாகு அன்கவர்கள் காதிலே விழுந்தது அதுகேட்டுடனே அவிதவியல்லாகு அன்கவர்கள் அல்லாகுத்த ஆலாவைப்புகழ்ந்து தங்களுடைய திருவாயைத்திறந்து, ஒகே! அம்மே பனீகாலிபுக் கிஹியிலுள்ள புனிவருகின்றது, ஆதலால் அல்லாவுடைய கிருபையினால் உம்முடைய துன்பத்தை அந்த அலிப்பலிமாற்றிவைக்கு மென்றசொல்லுடனே இரட்டைக்கவராதங்கிய துல்புகர்வானை யசைத்து வீசிக்கொண்டு மற்றுந் தினைவர்களுடனே மான் கூட்டத்திலே புலிகள் துழைந்ததுபோலே சத்துருக்கள் கூட்டத்தில் துழைந்து வாள்வீசினார்கள்.

அதுகண்டு சத்துருக்கள் முசிலிம்களைப்பார்த்து நீங்கள் இங்கே எவ்விதம் வந்தீர்களென்று கால்பதறி கைபதறி மனம் நடுங்கிக்கேட்டார்கள் அதற்குமுசிலிம்கள் அக்காரியின்களைப்பார்த்து குற்றமான மனமிருண்ட குபிர் கூட்டங்களே நாங்கள் அல்லாகுத்த ஆலாவுடைய அருளானகூட்டங்கள் ஆகையால்எங்களுக்குகொரு அவஸ்தைவருங்காலங்களில் அந்தஆண்டவன் இரங்குவானென்றுசொல்லி அந்தச்சத்துருக்கள்பேரில் அவிதவியல்லாகு அன்கவர்கள் முன்பக்கத்திலுமற்ற அசுஹாபிமார்கள் பின்பக்கத்திலுமாக அடர்ந்தேறிச்சிங்கநாதமிட்டினாந்து நெருங்கியபோதுசத்துருக்கள் வந்தவழியும் அவர்கள்மனமுந்திமாறிமுசிலிம்களைப்பார்த்து உங்கள்கிறைகளை நீங்கள்ஒப்புக்கொண்டு எங்களை விட்டுவிடுங்களென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டு அவிதவியல்லாகு அன்குகொண்டகோபத்துடனே அந்தச்சத்துருக்களைப்பார்த்து நீங்கள் வரிசையாக கலிமாச்சொன்னால் நாங்கள் சந்தோஷமாகி யுங்களைவிட்டுவிடுவோம் அல்லாதவரையில் வெட்டுவொமென்று நெருங்கியபோது சத்துருக்கள் மரப் பாவையைப்போலே திகை

த்து நின்றார்கள், உடனே அவர்களை முசிவிமானவர்கள் வளைந்து சிறையாக்கினார்கள்.

இவ்விதத் சிறையாக்கிய இருண்டமனக்காபிரீன்களுக்குத் தலை மையாகவந்தஇறவுசுல்கூல் மகன் ஜனாதீலென்பவன் ஒருதந்திரத்தினாலே தப்பியோடினான். அதுகண்டுமுசிவிம்கள் அவனைத்துறத்திப்பின் றொடர்ந்து போனார்கள் அப்படிபின்றொடர்ந்த அசுஹாபிமார்களப்பே ரிலே ஜனாதீலெதிர்த்துத்தன் குதிரையை இடசாரிவலசாரிசுற்றவிட்டு வான் வீசிஇருபது அசுஹாபிமார்களை வெட்டிக்கொன்றான். அதுகண்டு அலிறவியல்லாகு அன்குகோபமாக ஜனாதீலெயெதிர்த்து வான்வீசிநா ர்கள் அவனுமெதிர்த்துவான்வீசினை இவ்விதமிருவரும் ஒருவருக்கொ ருவர் இளைக்காது வெட்டிக்கொண்டு நிற்குந்தருணத்தில் அலிறவியல் லாகு அன்கு ஜனாதீலுடைய வாட்பிடித்த கையைவெட்டி அவனைச் சிறைபிடித்துக் கொண்டு தீனனவர்கள் சிறையை யு மீட்டுக்கொண்டு அல்லாகுத்தஆலாவை மிகமிகப்புகழ்ந்து போற்றினார்கள்.

முன்னர் அக்காட்டிற் பிடித்தசிறையையும் ஒட்டக முதலாகியவா கனங்களிலேற்றி வந்ததவச்சமைகளையும் பின்னர் பிடித்தசிறையையும் திரட்டித் தினதீன்முகம்மதென்ற சத்தத்துடனே தக்குபீர் முழக்கக் கொண்டு நபிராயகமவர்களிடத்தில்வந்து அவருக்கு சலாம் சொல்லி இருவிதங்களாகப்பிடித்த காபிரீன்களுடைய சிறைகளையும் தானியக்க மைகளையும் அவைகளேற்றிவந்த ஒட்டகங் கோவேறுகழுதை குதி ரை எருதுகளையும் ஒப்பித்துப் பின்னர்தாங்கள் போனாயிடத்திலே புலி க்கூட்டங்கள் வந்தெதிர்த்ததும் அவைகளைத் தாங்கள் எதிர்த்து வெட்டிக்கொன்றதும் அதிலே அசுஹாபிமார்கள் இருபதுபேர் ஷகி தாகிச் சுவர்க்குந் சேர்ந்ததும் பின்னர் தங்கள் மலைப்பொதிம்பிற் போய் ஒளித்திருந்ததும் அப்போது அப்துல்லா அங்கிருக்குங் காபி ரீன்களிடத்திற்போய்க் குருடர்வேஷங்கொண்டு உண்டிதின்றி வாங் கிக் கொண்டு வந்ததும் பின்னர் சத்துருக்கள் தவசங்கொண்டு வந்த தும் அவர்களையடர்ந்து பிடித்துச் சிறையாக்கி அந்தத்தவசச்சமைக னையும் அவர்களேற்றிய வாகனங்களையும் பிடித்துப் பிறகு பாவிஇறவு சுல்கூலுடைய மகனுடனே நூறுசத்துருக்கள் தீனனவர்களைக் கொண்டுவந்தது, அவர்களுடனே யெதிர்த்துச் சண்டைசெய்து சிறையாக்கித் தீனனவர்களுடைய சிறையைமீட்டிக் கொணர்ந்ததும் ஆகிய இவைகள் யாவையும் சொன்னார்கள் இவ்விதம் அலிறவியல் லாகுஅன்கு சொன்னதுகேட்டு நபிராயகமிருந்த மகிழ்ச்சியாகி அல் லாகுத்த ஆலாவைப் புகழ்ந்திருந்தார்கள், அப்போது சூரியனும் அடைந்தான்.

ஜின்வதைச் சருக்க-முற்றிற்று.

இக்கிரிமத்தும் ஜனாதிஸுமீமான் கொண்ட சருக்கம்.

—❖❖❖(❖❖❖)❖❖❖—

அறுசீர்க்கழிநெடி. லாசிரியவிருத்தம்

மருவா சனையே கமழ்மேனி வடிவாரிறகுல் திருத்தோழர்
பெருபா தினிலே சிறைபிடித்த புரட்டன் றவுசல் கூல்பயந்த
விரிதோ ளிக்கிரி மத்துவமா விறல்கொண்டு டிஜனாதிஸு
மரிதா கியசீ ரீமான் கொண்டழகா கியவை யறைந்திடுமாம்

இதன்பொருள்.

பொருந்துதலான வாசனைகமழும் திருமேனியையுடைய றகுல்
சல்லல்லாகு அலைகுவசல்மவர்களுடைய அழகானதோழர்கள் உயுத்
தஞ்செய்யும்போதிலே சிறையாகப்பிடித்தபுரட்டுதனத்தையுடையஇற
வுசல்கூல் பெற்றமக்களான விரிந்ததோளையுடைய இக்கிரிமத்தும்
மகத்தாகிய தீரத்தைக்கொண்டிருக்கும் ஜனாதிஸும் சொல்லஅரிதா
கிய சிறப்பான ஈமான் கொண்டிசலாத்தி லழகாகப் பொருந்தியவைக
ளைச் சொல்லுகின்றும்

சரித்திர வசனம்.

பின்னர், நபிராயகமவர்களும் அசுஹாபிமார்களும் சூரியோதய
த்திற்குமுன்னர் எழுந்தருளியாகி அல்லாருத்தஆலாவைத்தொழுது
மகிழ்ச்சியாயிருக்கும்போது நபிராகம் அசுஹாபிமார்களைப்பார்த்து
எனதன்பான தோழர்களேசிறையாகப் பிடித்தகாரியின்னைக்கொண்
டுவாருங்களென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டு அவ்வசுஹாபிமார்கள்
அந்தச் சிறையாளர்களை யெல்லாங்கொண்டுவந்து விட்டார்கள்; விட்ட
சிறையாளரை நபிராயகம்பார்த்து ஒகேமனுடர்களே நீங்கள் கலிமாச்
சொல்லுங்களென்று சொன்னார்கள். அதற்கவர்கள் மறுத்தார்கள்
அதனால் ஜனாதிஸுஒருவன்தனிர மற்றவர்களை யெல்லாங்கழுகிலேற்ற
ச்செய்தார்கள் இங்கே இவ்விதமாய்நடந்த செர்தியைப் பாதகன் இற
வுசல்கூல் கேட்டுத்தன்மகன் ஜனாதிஸுமற்றபேர்களை யெல்லாம்
கழுகிலிடப்பட்டார்களேயென்று மிகுந்த வியாகூலமாக அழுதுசஞ்
சலித்திருந்தான்

அப்போதுவெற்றிபொருந்திய அலிறவியல்லாகுஅன்கவர்களும்
அம்றிபுனுமகுதிக்கரீபும்,காலிதுறவியல்லாகுஅன்கும், பலமிகுந்தஅற
ம்மிபுனுதையானும்,மிகுதாதுறவியல்லாகுஅன்கும்,மற்றஅசுஹாபிமா
ர்களுமடர்ந்து அகங்கரித்துச் சந்துருக்களைத்தேடி முன்னேறிப்போ

யினார்கள். அதுகண்டு சத்துருக்களும்திர்த்துவந்து சண்டைசெய்தார்கள். இவ்விதம்இரண்டு படைகளும் நெருங்கிச் சண்டைசெய்வதினாலே பூமியில்நின்றும் தூசெழுந்து சூரியனுடைய பிரகாசத்தை மறைத்தது. அந்தஇருட்கூட்டம் வீரர்கையிலிருக்கும் ஆபுதத்தின் பிரகாசத்தினால் நீங்கியபோது முசிலிம்களேறிய குதிரைகள் சத்துருக்களுடைய தலைவர்கள் தோள்கள் கால்கள் நெஞ்சுகள் நைந்துபயந்து போகும்படியாய்ப் பாய்ந்து திரிவதாலும் அசுஹாபிமார்களுடைய வாட்கள் சத்துருக்களுடைய நெஞ்சைக் கீறிப்பிளப்பதாலும் இரத்த முடம்பெல்லாநின்றது சத்துருக்கள் இறந்தவர்கள்போக மற்றவர்கள்பயந்து பின்னடைந்தோடிப் போயினார்கள்.

இந்தச்சண்டையில் (5000) காபிரீன்கள் இறந்துரகமடைந்தார்கள் முசிலிம்கள் மூந்தூறுபோர்கள் ஷகீதாசிச் சவர்க்கலோகஞ் சேர்ந்தார்கள் அங்கேஓடிய காபிரீன்கள் ஐந்தாவது கோட்டையிலேபோய்ச் சார்ந்தார்கள். அப்போது தீனாவர்கள் கொண்டதீரத்துடனே அவ்வைந்தாவதுகோட்டையிலும்போனார்கள் அதுகண்டுகாபிரீன்கள் பயந்து அவ்விடத்தையும்விட்டு ஆளுவதுகோட்டையிற் போயிருந்தபோது யாவருக்கு மின்பமாகிய நபிநாயகந்தங்கள் குதிரைப்பதாதி வீரர்களான அசுஹாபிமார்களுடனே அவ்வாறாவது கோட்டையிலே போய் மகிழ்ச்சியாகக்கூடாமடித் திருந்தார்கள். அப்போது சூரியனடைந்து காபிரீன்களை மனத்திருளைப்போலே எங்குமிருட்படர்ந்தன அந்த இருளானது காபிரீன்களோடி யொளித்ததுபோலொளிக்கும்படியாய் நபிநாயகமும் அசுஹாபிமார்களுஞ் சிறந்திருப்பது போலே சந்திரனும்தந்திரக் கூட்டங்களுதயமாகித் தீனாவர்கள் மனம்போலே பிரகாசித்தன.

அப்போது கள்ளத்தனமாகிய காபிரீன்களுடைய கருத்தென்கிற வெள்ளத்தினாலே பயமென்கிறவாய்க்காலுண்டாகி யதிலேபுத்தியென்கிற வேடம் செல்லஅரிதாகி மெலிவுதங்கிவாடி இருக்கிறகாபிரீன்களும் தீனில்விசுவாத்தில் நிலைபெற்றமுசிலிம்களும் ஒரேகோட்டையிலிருக்கின்றதால் இனிநடக்குங்காட்சியை நாம்பார்க்கவேண்டுமென்று வருவதுபோலே சூரியனுதயமாகினான் அச்சூரியோதயத்திற்கு முன்னர் அரிதானகீர்த்தியையுடைய முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்களும் அசுஹாபிமார்களுமெழுந்து அல்லாகுத்தஆலாவைத்தொழுது மகிழ்ச்சியாயிருக்கும்போது நபிநாயகமவர்களைப் பார்த்துமுசிலிமாவர்கள் சகலவஸ்துவையுமுடைத்தான ஆண்டவனின்மகிழ்வானது தாங்களே உபுத்தத்திலே நாள் அதிகரித்ததால்இனி இறவுசுல்கூல்

இக்கிரிமத்தும் ஜனாதிபதிமான் கொண்டசருக்கம். 317

இறந்தவர்களில் நின்றும் ஜனங்களை யதிகஞ்சம்பாதித்துகொண்டு சண்டைக்கு வருவானென்று சொன்னார்கள் அதுகேட்டு நபிராயகம் அவ்வசுஹாபிமார்களைப் பார்த்து முசிவிம்களே இனி நாம் வெற்றி யடைய நாட்கள் ழீடிக்காது ஆகையால் நீங்கள் வலுத்தத்திறத்துட னே இருக்கிற சீக்கிரத்தில் வெற்றியை அடைவீர்களென்று சொன் னார்கள். அதுகேட்டு அசுஹாபிமார்கள் குதிரையின் மேலேறினார்கள் அதுகண்டு சத்தருக்களும் குதிரைகளிலேறிக் கடலிறைந்ததுபோ லிரைந்தார்கள். அப்போது பாதகனான இறவுசல்கூல் மகன் இக்கிரி மத்தென்பவன் குதிரையிலே சவாராகித் தன் தகப்பனிடத்திலே போய்ப் படைக்குப்போக எனக்குத்திரவு தாருமென்று கேட்டான். கேட்ட,

அவ் விக்கிரிமத்தென்பவன்பேரில் அவனுடைய தகப்பனான இறவுசல்கூல் கிருபையாய் மகனான அவ்விக்கிரிமாவைப் பார்த்து அந்த வஞ்சனைக்கா முகம்மதுடைய படையதிகமா யிருப்பதால் என் கண்மணி மகனே அங்கே நீபோனால் அவர்களுந்னை வெட்டியாவது போடுவார்கள் அல்லது முன்னருன்னுடம்பிறந்தான்மார்களைச் சிறை பிடித்து அவர்களுடைய மார்க்கத்தி லாக்கினதுபோலே சிறையாவது பிடித்துக்கொள்வானன். ஆதலால் என்னருமையான மகனே நீபோ கப்படாதுதென்று சொன்னான் அதுகேட்டு இக்கிரிமா தன் தகப்பன் இறவுசல்கூலைப் பார்த்து என்னருமையான தகப்பனே அவர்களு டைய சிதறுவஞ்சனை என்னிடத்திலொன்றும் பவியாது நான் பிர காசமான வானினால்வெற்றிபுடனே அவர்கள் படையணிகள் விழ வெட்டியவர்களைச் சவச்செய்வேனென்று சொன்னான். அதுகேட்டு இறவுசல்கூல் இவன விலகினால் நிற்கமாட்டானென்றெண்ணி மக னான அவ்விக்கிரிமாவைப் பார்த்து நமது தேவரான பரளுசுடைய அருளுனக்குண்டாகும் போவென்று சொன்னான். அப்போது உடனே இக்கிரிமா ஐந்து கதிலொன்னும் நடைகளையுடைய குதிரையிலே சவா ராகிவந்து முசிவிம்களைச் சண்டைக்கழைத்தான்.

அப்போது அநுமூல்லசுகிரி றவியல்லாகு அன்கு தாங்களே றிய குதிரையை நடாதிக்கொண்டு இக்கிரிமா வுடனே வந்தெதிர் த்து வாள் வீசினார்கள் அந்த வாள்வீச்சை இக்கிரிமா தட்டிவிட்டுத் தன் வாட்டிடங்கா விடித்து அவர்களைக் குதிரையில் நின்றும் கிழே தள்ளிப்பூயியிற் போட்டிழுத்துக்கொண்டு போய்ச்சிறையாக்கி விட்டு மறுபடியும் வேகமாக வந்தான். அப்போது முன்னர் எதிர்த்துச்

சிறையாக்கிய அசுஹாபிமார்களினுடற்பிறந்தார் வந்தெதிர்த்தார் அவரையும் இக்கிரிமத்துப் பிடித்துச் சிறையாக்கினான். பின்னர் இது போல் முசிலிம்கள் ஒவ்வொருவராகப் பதினைந்து பேர்கள் வந்து சண்டை செய்தார்கள் அவர்களையும் இக்கிரிமத்துச் சிறையாக்கித் தகப்பனிடத்திலேகொண்டுபோய் ஒப்பிவித்தான் அதுகண்டு இறவுசுல்கூல் தன்மகனான இக்கிரிமாபேரில் மிகவு மகிழ்ச்சியானான்

அப்போது நபிநாயகம் இந்த இக்கிரிமாவைப்பார்த்து இவ்வளவு துணிவுகரமாகநின்று முசிலிம்களைச்சிறைசெய்கிறவன் யாவனென்று கேட்டதற்கு முகல்கீலும் சல்கா நாயகியும் வந்து நபிநாயகத்தைப் பணிந்து அவர்களைப்பார்த்து நாயகமே அவன் இறவுசுல்கூல் மக்களிலே குகைநெருப்புந் திறமும் வாள்வீச்சினிறிற்ரு மிகவுந்தெரிந்த இக்கிரிமாவென்று சொல்லி அவர்களைப் பணிந்து மூன்றுலோகத்திற்கு மாண்டகையே என்னை யனுப்புங்கள் சண்டைக்கென்று சல்காநாயகி யுத்திரவு கேட்டாள். அப்போது நபிநாயக மகிழ்ச்சியாகிச் சல்காவைப்பார்த்து உன் மனம்போலே சண்டைக்குபோய் வாவென்று விடையளித்தார்கள் உடனே சல்கா குதிரை மேலே சவாராகி முன்னடந்துபோய் அங்கு துடித்துக்கொண்டு நிற்கின்ற இக்கிரிமாவுடனெதிர்த்து வாள்வீசினான். இவ்விதம் உடற்பிறந்தாள் வீசுகின்றவாளை உடற்பிறந்தான் தட்டிவிட்டுத் தானும் வாள்வீசினான் அவ்வாளைச் சல்காபிவி தட்டிவிட்டு வேலாறுதத்தினான் இக்கிரிமாவைக்குத்தினான். அக்குத்தை அவன்தட்டிக் குதிரையைத் திருப்பிச் சாரிவிட்டு அம்பைப் பிரயோகித்தான் அப்போது சல்காவுங் குதிரையைத்தட்டி வலசாரி இடசாரிசெய்து அம்பைப் பிரயோகஞ் செய்தாள். இவ்விதம் இருவரும் நடத்துகின்ற குதிரையின் காலின் றாசிமேகத்தைப் போலும் அவர்கள் வில்லை வீசுத்துச் செய்யுகின்ற குணத்தொனி யிடிபோலும் அம்பின் விசை மின்னலைப்போலும் அம்பின் பெருக்க மழையைப்போலு மிருந்தன.

அப்போதுபக்கங்களில் நிற்பவர்கள்கண்டுஇதுபோலே சண்டை நாமொருபோதுங் கண்டதில்லையென்று ஆச்சரியமாகினார்கள் இவ்விதம் பார்த்தவர்கள் ஆச்சரியமானபோது இக்கிரிமா சல்காபிவியுடைய முகத்திலே போர்வைபிட்டிருப்பதா ண்னுரென்று தெரியாமல் அவர்களைப்பார்த்து ஒகே சுத்தவீரியனே ன்னுடனே சரிசரியாக ஆயுதங்களைப் பிரயோகித்துச் சண்டை பெ்கின்ற உன்னைப்போலொரு சுத்தவீரியனை நானிதுவரையிலுங் கணவில்லை ஆதலால் நீ

தினாவர்களிலுள்ளவனல்லே என்னுடற் பிறந்தார்களிலுள்ளவனாக இருக்கவேண்டுமென்று சில சொற்கள்சொல்ல ஆரம்பித்தாள் அஃ தாவது,

இக்கிரிமா சல்காபியைப்பார்த்து இழிவில்லாத தாய்தகப்பன் மார் நித்தமும் மனமகிழுகின்ற பாட்டன் பாட்டி முதலிய முன்னோர் கள் பொருந்தியிருந்த நல்லவழியை விட்டுவிட்டுக் கீழ்மையாகிய இ சலாமென்னும் வழியிலேபோனதென்ன? இனியந்தவழியை விட்டு விட்டு எட்டுத்திக்கும் புகழுகின்றவரையும் நம்மையாருகின்றவரையும் விளங்கும் பரூசென்கிற தேவைப்பணியென்று சொன்னான். அது கேட்டுச் சல்காபிவி இக்கிரிமாவைப்பார்த்து ஒகே சுத்தவிரியனே யுனதுசொல் வெகுதூரம் வெகுதூரம் ஆதலால் இச்சொல்லையும் பர் ருசுடைய எண்ணத்தையும் விட்டுவிட்டுக் கலிமாச்சொல்லு அப்படி நீ கலிமாச் சொல்லாதவரையில் முடிவிற பாவத்துடனே பத்தொன் பது நாவுடனெரியுகின்ற நரகநெருப்புக் கிரையாவா யென்றுசொன் னான் அப்போது இக்கிரிமா இந்தச் சொற்பழுவென்று வானைச்சுழட் டிச் சண்டைக்காரம்பித்தான்.

அதுசண்டு சல்காபியிடுங் குதிரையைநடாத்தி மிகுதுணிவுகரத் துடனே, வேலாலும், வளாலும், சிலம்பவரிசைசகைக்காட்டி நெருங் கிச் சண்டைசெய்தாள் இவ்விதமிருவரும் சண்டைசெய்கின்றதைப் பார்த்தால் இரண்டுபேர்களும் வெட்டுகின்றவாட்களும் வேல்களும் தட் பிப்பட ஆகாயத்திலே தூசிபடறக்காற்றைப்போற் கதியுடனடக்குங் குதிரைகளின் வாய்க்களைப்புச்சத்தம் பெருக அவர்கள் பேசும் சபத வார்த்தைசப்தம் அதிகரிக்கக் கொண்டமீனைக் கெடுத்தொளிரும் கண் களையுடைய சல்காபிவி மிகுந்த சண்டைசெய்தாள் இவ்விதம் பலரும் பார்த்துப் புதுமைகொள்ள நின்றுசண்டைசெய்தசல்காபிவி ஒரு சூட் சத்தையெண்ணிச் சண்டைக்களத்தைவிட்டும் ஓடினாள். அதுகண்டு இக்கிரிமாமோடுமெதிர்த்த சுத்தவிரியன் றோற்றான் இனி நாம் சிறைபிடிக்கலாமென் றெண்ணிச் சந்தோஷமாகிச் சல்காவுக்குப் பின் றொடர்ந்து நெருக்கிக் குதிரையை யோட்டிக்கொண்டு போகச்சே சல் காபிவி திடீரென்று தன்குதிரை இக்கிரிமாழகத்துக்கு நேராகத்தி ருப்பிவிட் டெதிர்த்துவெட்டினாள் அவ்வெட்டானது இக்கிரிமாவு டைய கிரீடத்தைப்பிளந்துதட்டுண்டு அவனுடைய குதிரைமுதுகிற் றுங்கிக் குதிரையிரண்டாகப்பிளந்தது உடனே பாவிஇக்கிரிமா பூமி யிலே ஒதியமரம்விழுந்தது போலேவிழுந்தான். விழுந்தவனுடைய தலையிலிருக்கின்ற குடியியைச் சல்காபிவிபற்றிப் பிடித்திழுத்துக் கொண்டு நபிநாயகமவர்களிடத்தில் வந்து ஒப்பிவித்தாள்.

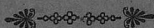
அதுகண்டு நபிநாயக மனமகிழ்ச்சியாய் முன்னர்சிறையில் அகப் பட்டிருக்கும் ஜனாதீலையுந் தங்கனிடத்திற் கழைத்துமுன்னில்விட்டுக் கொண்டு இரண்டுபேரையும் பார்த்துக்கலிமாச் சொல்லுங்களென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டு இரண்டுபேரும் ஒன்றும்பேசாமற்குனிந்த தலையரா பிருந்தபோது அல்லாகுத்த ஆலாவுடைய அருளினாலே அவர்களிருவரின் மனக்கண் திறந்து வெளிச்சமானதா லுடனே ஜனாதீலும் இக்கிரிமத்தும் ஆகிய இருவருக்கும் சொர்க்கலோகச்சிறப்பும் நரக வேதனையுமெதிரிலே தோற்றக்கண்டவர்களாகிப் புதுமைகொண்டு உடனே (லாஇலாக இல்லல்லாகு முகம்மதுர்றகுலுல்லாகி) யென்னுங் கலிமாவைச்சொல்லித் தீனில்லிகலாத்தி லாகினதாலே நபிநாயகமவர்களும் வானவரால் ஒத்தாசை செய்யப்பட்ட சல்காநாயகியுமற்ற அசுஹாபிமார்களு மிருந்த சந்தோஷமாக இருந்தார்கள்.

இக்கிரிமத்தும் ஜனாதீலு மீமான் கொண்டசருக்க

முற்றிற்று.

சதியெழுத்துச்-சருக்கம்.

கலி நிலைத்துறை.

கதியிலாத கசடன் றவுசுல்கூல்
புதிய னன்புறும் பொற்பி னபியென
மதிந வின்ற முகம்மதர்க் கன்பர்போற்
சதி யெழுத்து விடுத்ததைச் சாற்றுவாம்.

இதன்பொருள்.

மோட்சகதி யெப்போதுமில்லாத கசடனாகிய இறவுசுல்கூலென் பவன் புதியவுலகத்தையுடைய ஆண்டவன் அன்புகொண்டிருக்கும் அழகான நபியென்றுசந்திரன் பேசியநபிநாயகமுகம்மது சல்லல்லாகுஅலை கிவசல்ல மவர்களுக்கு அன்புள்ளவர்கள்போலே சதிமானமாகிய கடிதாசி யெழுதிக்கொடுத்தனுப்பிய சரித்திரத்தைச் சொல்லுகின்றாம்.

சரித்திர வசனம்.

இவ்விதம் யாவரும் சந்தோஷமாக நபிராயகமென்ற பூரணசந்திரனை அசுஹாபிமார்களென்ற நட்சத்திரக் கூட்டங்கள் சூழ்ந்துமகிழ்ச்சியாக அல்லாகுத்த ஆலாவைப்புகழ்ந்து ஆறாவது கோட்டையிலிருக்கும்போது பாத்தகனாக இறவுசுல்கூல் இங்கே நடந்த காரியங்கள் தெரிந்து தான் அருமையாய்ப்பெற்ற ஆண்மக்களையும் பெண்கள் சிரோமணி சல்கா நாயகியையும் இழந்ததாலும் அவர்கள் தீனுல்விசலாத்தி லாகினதிலும் தனக்கு மிகுந்த வியாகூலமுற்று வருத்தமாகப் பூமியிலே தலையைச்சேர்த்து மூட்டிமுராண்டி ஐயோ அந்தோ அப்பாவென்று கூக்குரலிட்டமுதான். அப்படியமுதுவில் அவன் பெற்றமக்களான சுந்தலத்து, சிலாஜில், அஷ்றபத்து, இக்கிரிமத்து, முகல்கில், சுந்துமத்து, ஜுனதில், சல்கா ஆகிய இவர்களை இழக்கப்பெற்றேனே யென்றவர்கள் பெயரைச்சொல்லிச் சொல்லி யழுது தனதுயரத்தையடக்கக் கூடாமையாகி எவர்களுமிவன் துக்கங்கொண்டிருக்கிறானென் றறியவேண்டிக் கறுப்புடைகளைப் பலவிதங்களாக அணிந்துகொண்டான் கொண்டு,

தன்னுடைய ஆண்மக்கள் ஏழுபேரிலே இறந்தவர்களுந் தீனில் விசலாத்தி லானவர்களும் போக அப்போது தன்னிடத்திலிருந்த மகன் துகாமத்தென்பவனை ஆசையாகத்தழுவிக்கட்டி. முந்திமுகந்து அவனைத் தன்கிட்ட வட்காரவைத்து அவனைபார்த்து மகனே எனக்கின்பமான மக்களில் ஆறுபேரை யிழந்துவிட்டேன் இனியுன்னுடைய நல்ல உதவியேயல்லாமல் எனக்கு வேறுதனியொன்றுமில்லை. மேலும் எனக்கு அரைவாசி வயதுமாகிவிட்டது ஆதலால் என்கண்மணியான மகனே துஹாமத் தேயென்று புகழ்ந்து அவனை என்பதிகள் யாவையும் உன் பதியாகக்கொண்டு இங்கிருந்து உலகத்தையாள்வது உன் கடனாயிருக்கும் அதனோடு குடிபடைகளையும் நன்றாகப் பாதுகாக்கக் கடவாயென்று சொல்லிப் பின்னும் குடிகளை அனுசரித்தின் பமாக ஆதரித்து இந்தக் கோட்டைவாசல்களெல்லாம் நன்றாகக் காவல்வைத்துத்திறகை இருந்துகொள்; நான்போய் அறபிப்படைகளில் நமக்கானவர்களுக்கு மிகுந்த திரவியங்களைக்கொடுத்துப் படைசேர்த்துக்கொண்டு தீனவர்களுடனே சண்டைசெய்யச் சீக்கிரம் வருகிறேனென்று சொல்லிவிட்டுப் பாத்தகனை அந்த இறவுசுல்கூல் தன்னுடனே இருபது குதிரைச் சுத்தவீரியர் சூழத் தானுங் குதிரைமேலே சவாராகி பனி அகரென்னுங் கூட்டத்தாரின் இராஜனிடம் போய்

மிகுதுயரமாக அழுது சஞ்சலித்து மிகுந்த திரவியங்களைக் கொடுத்துத் தனக்கிருக்கு மிடைஞ்சல்களைச் சொன்னான்.

அதுகேட்டு அந்த இராஜன் (3000) குதிரை விரியரைக்கொடுத்தான் அதைப் பெற்றுக்கொண்டு சரோலென்று பனீர் அத்துக்கிளையரின் அதிபன் அழுக்குமனத்தையுடைய ஹாரீதென்பவனிடம்போய் அவனைக்கண்டு தன்னுயரங்களைச் சொல்லி யனைக திரவியங்களைக் கொடுத்ததுத் தன்மக்கள் வரலாற்றையுஞ் சொன்னான். அதுகேட்டு அவ்வரசனிரங்கி (4000) குதிரை விரியர்களைக் கொடுத்தான் அதையும்பெற்றுக்கொண்டு பனீகிபு அசென்ற பெரிய கிளைகளுக்கதிபனை கிரீடாதிபன் அகுறிபனசமாறென்பவனிடம்போய் அவர்களைக்கண்டு மிகுசுலிப்பாக அழுதுதன்னுயரங்களைச் சொல்லி அனைகத் திரவியங்களைக்கொடுத்து அவ்வரசனாலும் (3000) குதிரைப் பதாதிவீரர்களைப் பெற்றுக்கொண்டு இன்னும் பாதகன் பலபல இடங்களெல்லாம்போய் அங்கங்கே இருக்கும்படியான தலைவர்களைக்கண்டுகண்டு அவர்களிடமெல்லாம் அழுதழுது பொன்கள் மிகமிகக்கொடுத்து வீரர்களைப் பெற்றுக்கொண்டு ஆக இருபத்து மூவாயிரம் பதாதியுடனே தன்னுரைநாடிப் பிரயாணமாகினான். பிரயாணமாகிப்,

பகலெல்லா மோரிடத்தி லடங்கியிருந்து இரவானபோது படைகளுடனே யெழுந்து நடந்து ஒருவருக்குந் தெரியாமல் மிகுமகிழ்ச்சியாய் வாதில் சுகுறுவெல்கைக்குள் ளாகியபோது தன் மகனுக்குத் தான் படைகள் திரட்டிக்கொண்டு வருஞ்செய்தியை முன்னர் தெரிவிக்கவேண்டி யொருதூதனை யழைத்து அவனிடத்திலே தான் படைகள் பெருப்பமாகத் திரட்டிக்கொண்டு வந்திருக்கிறதும் அப்படைகளினால் நபிராயகத்துடனே சதிமான்யமாகச் சண்டைசெய்ய நாடியிருக்கிறதும் இன்னும் பலசெய்திகளுஞ் சொல்லி இச்செய்திகளை என்மகன் துகாமத்துக்குச் சீக்கிரம்போய்ச் சொல்லென்று அனுப்பினான். அதுபோலே தூதன் போய்த் துகாமத்துக்குச்சொன்னான் அதுகேட்டவன் அந்தத் தூதனிடத்தி லென்தகப்பன் இறவுசுல்கூலிடத்தில் நீ காற்றைப்போலே சுறுக்காகப்போய் அச்சதிமானமென்னவிதமென்று கேட்டுக்கொண்டுவாவென்று சொன்னான். அது கேட்டுத்தூதன் இறவுசுல்கூலிடத்திற் போய்க்கேட்டதற்கு அவன் கொண்டிருக்குஞ் சதிமானத்தை யிரகசியமாகச் சொல்லத்தொடங்கினான். அஃதென்னெனில்,

இப்போதுநான் கொண்டுவந்த படைகளை இங்கே மறைவில் வைத்துவிட்டு முகம்துக்கு இனியெங்களாற் சண்டைசெய்யப் பட்டையு

மில்லை மனமுமில்லை யாதலாற் கவிமாச் சொல்லியும் தீனில்வருகிறோ
மென்று இடறில்லாது இன்பமான செய்தியை யனுப்பினால் அவர்
பொருந்திக்கொண்டு சண்டையிலல்லாதிருப்பா ரப்படியிருக்குஞ் சமை
யத்தில் நார்படையுடனே திடென்றுபோய் அவர்களை வளைந்து
பிடித்து வெற்றியடையலாமென்று போய் மகன் துகாமத்துக்குச்
சொல்லச்சொன்னான். அத்துதன் அதுபோலே வந்துசொல்லக்கே
ட்டுத் துகாமத்துச் சந்தோஷமாகி மந்திரிக்கும் இந்தச்செய்திகளைச்
சொல்லிக் கூட்டிக்கொண்டு, தகப்பன் இறவுசுல்குலிருக்குமிடத்தி
ற்கு வந்து மூன்றுபேருமாக யோசித்துக் கொண்டிருக்கச்சே இறவு
சுல்குல் செம்பினாலாகிய எழுதுகோலில் மைதோய்த் தின்பமாசக்
காகிதமொன்றெடுத்து மனதிலே தான்கொண்டிருக்குங் கசடு குபா
டங்கடுகளவும் பிறருக்குத்தெரியாமற் தனக்குத் துன்பஞ்சூழ முதல்
வரியில் வக்கணையெழுத ஆரம்பித்தெழுதினான் அஃதென்னெனில்,

கொடிநெருங்கிய கோட்டை கொத்தளம் பலவகைகளையுடைய
வன் பூமியதிரும்படியாக அறுவகைப் படைகளை வைத்தாளுபவன்
கிரீடந்தரித்தவன் சண்டைக்களத்தில் வடவாமுகாக்கினிபோலடர்ந்
தேறுபவன் ஆகிய இறவுசுல்குலென்ற இராஜன் அப்துல்முத்தவிபு
தவத்தினாலே பெறுகின்றமகன் அப்துல்லாஸின் வரப்பிரசாதத்தாற்
றவப்பிரபல்ய மகலாய் மேகக்குடையிடக் காரணக்கடவுளாய் இந்த
பூமியில் நபிப்பட்டம் பெற்றுவரு முகம்மதென்ற பெயரையடையவா
றிக் குற்ற மற்ற கடிதமென்று மேல்வரி இரண்டெழுதிப் பின்னர்
நாமும் நீங்களும் எதிராகி மிகுந்த ஜனத்தைக் குலையாகும்படி செய்
தோம் இப்போது உவமையிலல்லாத எங்கள் உள்ளத்திலுண்மை விள
ங்கினதால் அருளாகிய கவிமாச்சொல்லக் கருத்திசைந்தோம் ஆத
லால் இனிச் சண்டைசெய்யக் கூடாதென்று அழகா எழுதி அதை
யொருதாம் வாசித்து நன்றாய்மடித்து மேல்வாசகமு மெழுதி முத்
திரையிட்டு அக்கடிதத்தை வழிகள் நன்றாய்நிந்த ஓர் துதன்கையிற்
கொடுத்தான்.

அந்தத்துதன் தனது கையை நீட்டிக் கடிதத்தை வாங்குந்தரு
ணத்தில் மந்திரியானவர் ஒருகுதிரையி லேறிப்போய் அங்குசிற்கா
தனத்திலிருக்கும் இறவுசுல்குலைப் பார்த்து மதயானையைப்போலே
வருகின்ற சத்துருக்களுக்குச் சிங்கேறுபோன்ற அரசே கடிதங்கொ
ண்டுபோகிறவர்கள் திடத்த சிந்தையும் அஞ்சாமல் எதிர்பேசுந் தன்
மையுமுள்ளவர் வேண்டும் அஃதேனென்றால் அந்தமுகம்மது ஹா
ஷீம் கிளையுள்ள வராதலால் அதற்குத் தகுதியாகக் கணதியுள்ள விம

து அருமைபொருந்திய அம்றுடையமகன் நாபிதுவை யனுப்பவேண்
டுமென்று சொன்னார். இவ்விதந்தருமகுணையச் சமேதரான மந்திரி
சொல்லக்கேட்டு இறவுசுல்கூல் மந்திரியின் புத்தியைப்புகழ்ந்து அவ
ருடைய சொற்போலே சிறந்த சொல்லையுடைய நாபிதின் அழகியகை
யிலே கடிதத்தை வாக்கொன்று மனமொன்றாகக் கொடுத்து ஒகே
நாபிதே நீ இந்தக்கடிதத்தை முகம்மது நபிக்குக் கொடுத்துவிட்டுப்
பதில்வாங்கிக் கொண்டுவாவென்று சொல்லிக் குற்றந்தங்கிய மனத்
துடனே கடிதத்தைக் கொடுத்தான்.

அதுபோல் நாபிது கடிதத்தை வாங்கிக்கொண்டு உடனேயோர்
குதிரைமேல் சவாராகி விரைந்து அக்குதிரையை நடாத்தும்போது
அந்த நாபிதுடனே இராஜகுமாரனும் மந்திரியும் தொடர்ந்து சிலதூர
ம்போய்ப் பயணம் அனுப்பும்போது அந்த நாபிதைப்பார்த்து இராஜ
குமாரன் ஒகே நாபிதே இனிமேல் முரண்டாட்டமில்லாமலும் சண்
டை சல்லியமில்லாமலும் நம்மள்பேரில் முகம்மதைக் கிருபையாக
இருக்கும்படி நான் சொன்னதாகச் சொல்லென்று சொன்னான். அது
கேட்டு உடனே மந்திரி நாபிதைக்கவி அந்தமுகம்மது இனியிணக்
கமாகவே நம்மைச் சேர்த்திருக்கவேண்டும் அப்படியல்லாது பிணக்க
மாக மனமிருந்தால் இந்த பூமியிலே சொல்மதூரம் பொருள்மதூரம்
பொருந்தப்பாரிடும் பெரிய புலவராகிய ஹச்சாசுசொன்ன பபித்தை
நினைத்துப் பார்த்துக் கொள்ளவுமென்று தேவினுடைய வணக்கத்
தைமீறிய என் சொல்லிவை யென்று சொல்லென்று சொன்னார். இவ்
விதம் இராஜகுமாரனும் மந்திரியும் நாபிதிடத்திற் சொல்லி யவனை
யனுப்பிவிட்டுத் தங்களிருப்பிடத்திற்கு வந்துவிட்டார்கள்.

அப்போது நாபிது இவர்களிருவருடைய பேச்சையுங் கியாபகத்
தில் மறக்காமற்றானிருக்குங் குதிரையைக் காற்றின் வேகமாக விட்
டுக்கொண்டு நபிநாயகமவர்களிருக்கு மெல்கையை யடுத்தபோதுமரி
யாதையாகக் குதிரையைவிட்டுக்கீழ்றங்கிப்பாதசாரியாய் அல்லாகுத்
தஆலானின்னூதர் நபிமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவாச்சரிட
த்தில் மகாமரியாதையாக அடுத்து அவர்கள் பாததாமரையிலே பணி
ந்துமுத்தியிட்டெழுந்து அதபுடனே யொழுங்காநின்று பாதகனாகிய
இறவுசுல்கூல்கொடுத்த காகிதத்தைக்கொடுத்தான். அக்கடிதத்தைக்
குற்றங்குறைவுகளை நீக்குகின்ற தாமரை மலர்போன்ற கையினால் நபி
நாயகம் வாங்கி யுடனே அக்கடிதத்தை முத்திரைநீக்கி அலிறலியல்
லாகு அன்கவர்களிடத்தில் இதை வாசியு மென்று கொடுத்தார்கள்.

உடனே அலிறலியல்லாகு அன்கு அக்கடித்ததை விரித்து அதின் மேல்வரிகளிலே இறவுசுல்குலரசனின் வெற்றியும் அவன்பெயரும் அவ்வரிகளின்கீழே சிங்கநிகர்த்த நபிராயகத்தின் பெயருடனே தீனில்லிகுலாமென்னும் அருளாகிய வழியில் நாங்கள் தரிபடுவோமென்றும் எழுதியிருந்தவைபோல் விபரமாக வாசித்தார்கள்.

இவ்விதம் போகும்பாறையிலே சுரநிலத்தில் மழையையழைத்த காரணத்தையுடைய அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் கடிதாசி வாசித்த செய்திகேட்டு அவ்வலியாருக்கிருந்த குளிருந் காய்ச்சலுந்தீர்த்து போகும்படி யொருகூணத்திலே செய்த நபிராயகமும் மற்றும் அசுஹாபிமார்களுஞ் சந்தோஷங்கொண்டார்கள். இவ்விதம் நபிராயகம் மகிழ்ச்சியானதின் பிறகு கடிதம்மொண்டிவந்த தூதனான நாபிது நபிராயகத்தைப்பார்த்து வயிராக்கியம்பொருந்திய இறவுசுல்குல் மகன் துகாமத்துடனே மந்திரியவர்களுஞ்சொன்ன இருவிதவாக்கியங்களையும் பிசகில்லாமற்சொன்னான். அதுகேட்டு நபிராயகமவர்கள் மந்திரிசொல்லியனுப்பிய சொற்களையும் துகாமத்துச்சொல்லியனுப்பிய சொற்களையும்நன்றாய் சோதித்துச்சீர்தாக்கிப்பார்த்துமந்திரிசொல்லியனுப்பினது நமர்களைப்பேணியதென் றெண்ணினார்கள். எண்ணி அலிறலியல்லாகு அன்கவர்களைப்பார்த்து இறவுசுல்குலெழுதியனுப்பிய கடிதத்திற்கு ஒருஜலாபு கடிதமெழுதியனுப்பு மென்றார்கள் அதுகேட்டுடனே யவர்கள் கலமும்மையுமெடுத்து ஓர்சிங்கத்தைப் போலிருந்துகொண்டு மிகுந்தமகிழ்ச்சியாக முதலிலே (பிசிமிலைத் தொடங்கி) முதல்வரியெழுதிப்பின்னர் அல்லாகுத்த ஆலாவுடைய தூதுமாய்நெஞ்சஞ்சாக அப்துல் முனாபுடையமகன் காஷ்மென்னும் அதிபதிதவத்தில்வந்த குமாரதீரர் அப்துல் முத்தலீபுடைய வரத்தி லுதித்தகுமாரர் அப்துல்லா அவர்களின் செல்வமகனுமாய் விளங்கு முகம்மதுநபி குற்றமாகிய இறைசிக்காவின்மகன் மகாரிக்கென்று சொல்லுகின்ற இறவுசுல்குல்காண்பதற்கெழுதுகின்றசெய்தியென்ன வெனில் உன்னுடைய தருத்திசைந் திவ்விடத்திற் கெழுதும் அவ்வெழுத்தின் முறையை நீ மறுக்காதிருக்கில் மிகவும் நன்மையாகும் அது வேசரி; ஆனால் அல்லாகுத்தஆலாவுடைய தூதாங்கரென்று அழைப்பதற்கிணங்கிக் குற்றங்களும்படி நிற்கின்றவர்கள் தீவினைச்சதிமானங்கள் பேதகங்கள் செய்யமாட்டார்களென்றெழுதி அல்லாகுத்த ஆலாபேரிலோதுகின்ற ஹம்மென்னுந் துதிமொழிகளுடனே கடிதத்தை முற்றிவித்தார்கள்.

முற்றிவித்த அக்கடித்ததை அழகிய நாபிது கையிற் கொடுத்தவனையனுப்பிவிட்டு நபிராயக மவர்கள் பழுதில்லாத தீனில்லிகுலாமானபேர்களை வாருங்க ளென்றழைத்து அவர்களைப் பார்த்து

முத்துகளை வரிப்படுத்தியது போல் இலங்குகின்ற தந்தப்பந்திகளு டையக் கற்பூரவாடை கமழுந் தங்கள் திருவாயைத் திறந்து மந்திரி சொல்லி யனுப்பிய பெரியபுலவர் ஹக்காசுசொன்ன பயித்துகள் உங்களிலெவர்கட்கேனுந்தெரிந்திருக்கிறதை சொல்லுங்களென்ற போது உடனே அங்கிருப்பவர்களிலே தாபித்துடைய மகனார், கஸ் லான் றலியல்லாகு அன்கு சந்தோஷமாக எழுந்துநின்று வள்ளலா கியமுகம்மது சல்லல்லாகு அலேகிவசல்ல மவர்களைப்பார்த்து ஹக்காசு டைய பயித்துகளை யோதினார்.

அந்தபயித்துகளையுடைய வுட்பொருள்யாதெனில் இன்பத்துட னே இராவுமுப்பது நாழிகையிலே மூன்றுபாகத்திற் பிற்பாகத்தில் நித்திரைசெய்தவர் சிலர் அவர்கள் துன்பத்தையும் இடறுகளையுமுடை த்தானவர்களாகினு ரென்பதாம்முதல்பயித்தின்பொருள். இனி இரண் டாம் பயித்தின்பொருளோ இராமுற் பாகத்திலின்புற்று நித்திரை செய்து பிற்பாகத்தில் இன்பமுற்றிருந்தவர் சிலர்; அவர்கள் வெகு நாளாகப் பூமியிலும் வருத்தப்பட்டு முடிவில் நாகநெருப்பிற் கீடா கினார்களென்றும் இது தனிச்சிலர் இராமுமுது முவப்புடனே முழிப் பும் நித்திரையுமரக இருந்தார்கள் அவர்கள் அவ்விசாவையில் நெருங் குந் துன்பத்தைத் தவிர்த்திருந்தார்களென்றும் உலகரை முன்னி லைக் கூட்டாக நீ இவையறிந்துகொள் ளென்பதாம் இனிமிகுபேர்கள் இராமுமுமையுந் தன்னையறந்து நித்திரைசெய்து விடிந்தபோது கண்விழித்துச் சொல்லொணாத கைசேதமும் பல தொடர்ச்சியான இடறும் தொகை தொகையாகிய வருத்தமும் உண்டாகினவர்களா கினார்களென்று நான்குபயித்திலும் பொருள் அமைந்திருந்தன.

இப்பொருளுணர்ந்த நபிராயகமவர்கள் பாதகனாகிய இறவுசுல் கூல் நமக்குச் சதிமானமாகிய எழுத்தெழுதினதினாலே மந்திரிநம்மை முழிப்புடனே இருக்கச்சொல்லி இந்தபயித்தைத் தூண்டிக்காட்டினு ரென்று யாவருக்குந் தெரிவித்துப் பிறகு வரத்தமிழ்குந்த அலிறலி யல்லாகு அன்குமுதலிய அசுஹாபிமார்கள் யாவரையும்பார்த்து அவர்கள் குதிரைகளேறவும் சண்டைலுஸ்துகளணியவும் நெருப்புப் போலே கதகதத்தத் சூடுதங்கிய வாட்களைக்கையிலே பிடிக்கவும் வில்லம்புகளையேந்தவும் இவ்விதம் ஆயுதசன்னத்த ரானவர்களை மூன்றணியாகப்பிரிந்து நிற்கவுஞ்சொல்லி இன்னும் அசுஹாபிமார்களைப்பார்த்துச் சத்துருக்களுடையபடைகள் மிகுதியாயிருப்பதால் நீங்களெல்லாம் கபன்கிழித்துக்கழுத்திற் கிடக்கொண்டு சத்துருக் களுடைய ஆசாட்டங்கொண்டவுடனே பயந்து அவர்களுயிர் எமலோ

கம் போய்ச்சேரும்படி வெட்டுக்களென் றுறுதிசொல்லி யுத்திரவு கொடுத்தார்கள்.

இவ்விதம் அல்லாவுடையதாதர் நபிமுகம்மதுசல்லல்லாகு அலைகி வசல்லஞ்சொன்னதுபோலே அலீறலியல்லாகு அன்குமுதலானதலை மையோர்கள் படைகளைத் தயாறுசெய்து மூன்றணியாகப் பிரித்து அங்கங்கே சுற்றிப்பாப்பிவைத்துவிட்டுத்தாங்களுந்தடு தாளியுடனே நின்றார்கள். அப்போது சூரியனுமடைந்தான். பிறகு இருளரசன்கரு மேகத் திரளுடனே சதிமானத்தைநாடிய சத்துருக்கள் சதிமானத் திலாகவும் முசிவிமானவர்கள் வருத்தநீங்கி இன்பத்தையனுபவிக்க வும் ஆதிநாயகன் தாதர் நபிமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லம வர்கள் வெற்றிபெறவும் உலகமெங்கும்பாந்து மூடினான். அவ்விரு ளில் இறவுசல்கூலிராஜனும் அவனுடைய படைஞரும் சீக்கிரம் ஆயு தசன்னுத்தராகிக் குதிரைமேலேசவாராகி யெட்டுத்திக்கும் நடுங்கும் படி வாகனாதிக்கை நடாத்திக்கொண்டு நபிராயகமவர்கள்வளைத்து வைத்த படையென்னும் வலைக்குள்ளே மான்குட்டங்கள் போலே வந்தகப்பட்டுக் கொண்டார்கள்.

ஆனால் சத்துருக்கள் தீனானவர்களிடம் வந்துசிக்கிக்கொண்டது ளத்தன்மையென்றால் படுகுழியில்மதயானைகள் வந்துவிழுந்ததுபோ லும், பறவைகள் கண்ணியில் மாட்டினதுபோலும், மீன்கள் வளையி லும் தூண்டிலு மெம்பட்டதுபோலும் மிருந்தன, இவ்விதமாகச் சத் துருக்கள்யாவருஞ் சிக்கிக்கொண்டபோது இராஜிராஜாக்கள் வந்து காலடியிற்ப்பணிகின்ற கிர்த்திபொருந்திய நபிராயத்தின் அசுஹாபி மார்களாகிய குதிரைப்படைவீரர் வளைந்து சத்துருக்களை நெருங்கி இருட்கூட்டங்களைவிலக்கு மின்னுக்கொப்பாகிய வாட்களினால் வெட் டினார்கள். அப்போது இறவுசல்கூல் மிகுந்த கூட்டத்துடனே தன் கையிலோர் வாட்பிடித்தவனாகக் குதிரையின்மேல் வந்தான் வந்தவ ணைத் துரத்திக்கொண்டுபோய் மிகுதாதுறலியல்லாகு அன்கு தங்க ளின்வாளினால் அப்பாவி றவுசல்கூலுடைய நெஞ்சினுலே யூன்றி னார்கள்; அதனாலவனெஞ்சிற் காடமாகி யக்காயத்தின் வழியாலே இரத்தஞ் சிந்தினைவனாகப் பிழ்னடைந்துதான்செய்தவஞ்சகத்திற்காக மந்திரிதேரிவித்த வழியினுலே அடங்காதநெருப்பு மீறிநிற்குந் தீனவர்கள் முன்பிலே தனதுபடையென்ற பஞ்சுப்பாதிக்களைத் தீ யும்படி செய்துவிட்டு ஓடினான். ஓடிய இறவுசல்கூல் மறைந்திருக்க அவனுடைய படைஞரெதிர்த்துச் சண்டைசெய்தார்கள். முசிவிம் களுமெதிர்த்துவெட்டினார்கள் இவ்விதத்தி லிரண்டு படைகளும் வடகடலுந் தென்கடலும்மோதியெதிர்த்து முட்டித்தாக்கியதன்மை யானதினாலே முசிவிம்கள் வெட்டதிகசித்து நபிராயமனமகிழும்படி யாய்க் காபிரீன்கள் மடிந்தார்கள்.

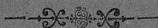
அதிலே சத்துருக்களுக்குடலுறுந்தன; கழுத்துகளுறுந்தன; வயிற்றுக்குடல்களுறுந்தன; குரல்வளைகளுறுந்தன; தலைகளுறுந்தன; முகங்களுறுந்தன, முழங்காலடியுடனே யுறுந்தன இவைகளுடனே வாள்முதலிய பலபலஆயுதங்கள் சத்துருக்களுடைய சரீரத்திலேதைத்துப் பூறி வலையிலகப்பட்ட மீன்கள்போலே துடிதுடித்து உலையிலிட்ட மெழுகுபோல் மனமுருகிப்பதைபதைத்துத், தலைகள் பனைக்கனி போலேதுண்டமாகி யனேகங்காபிர்க ளிறந்தார்கள். இன்னும் கழுத்திற்கட்டியமுடியின் பின்னர் கபிறுடனே ரத்தினப்படமிட்ட மத்த கமும் பொன்பூண்டடியவெள்ளிய மூன்றும்பிறைபோன்றுவளைந்த கொம்புகளும் மாவூல்போன்ற காலடிகளும் பருத்துரிண்டு துவாரம் பொருந்திய துதிக்கையும் முகத்திற்படர்ந்த தேமலும் முறம்போன்ற இரண்டு செவிகளும் கொலைசெய்யுஞ் சிறுத்த இருகண்களும் இடி போன்ற குரல் சப்தமும் அசண்டவாயும் கரியவுடலும் விசிறிபோன்றவாலும் ஆகியஇவ்வுறுப்பினங்களையுடைய யானைகளனேகங்களைத் தீனாவர்கள் வெட்டினார்கள்.

இவ்விதம் தீனாவர்கள் வெட்டியவெட்டினால் இரதகஜதுரகப தாதிகள்மடிந்து பிணங்கள் தடிகள் மற்றவையாவு மலைகளைப்போலே குவிந்துகிடந்தன, அக்குவியல்களிலிருந்து வழியுகின்ற இரத்தமலைச் சுனைகளிலிருந்து கண்ணீரோடுவதுபோ லோடுகின்றன இப்படியோடுகின்ற இரத்தப்பெருக்கிலே கொடிகள், குடைகள், சத்துருக்கள் கிரீடங்கள், முரசங்கள், தண்டங்கள், வெண்சாமரைகள் ஆகிய இவ்விருதினங்களும் பலபலமிதந்தன இப்படியாகத் தீனாவர்க ளிராவு காலத்திற்செய்த சண்டையிலே சத்துருக்கள் (5000) பேர்களிறந்து நாகமடைந்தார்கள்.

இந்தக்காரணத்தைப்பார்க்க ஒருவன் இரண்டுசண் போதாதென்று ஆபிரங்கண்கள் விழித்து வருபவரைப்போலே சூரியன் தனதுகிரணங்கள் ஆபிரத்தையும் விரித்துவந்து தோற்றினுள் இவ்விதஞ்சூரியன் தோன்றிஎயின்னர் சத்துருக்களிறந்தவர்போக மற்றப்பேர்களும் மிகுதாது மலியல்லாகு அன்குவின் வேலாயுதத்தினுலேகுத்துப்பட்டு முறிந்து பின்னடைந்த இறவுசுல்கூல் அசனும் அசுஹாபி மார்களைன்ற கடலின்பிசர் கடுவலிலகப்பட்டுச் சிதறியோடுங் கப்பல்கள்போலே காபிரீன்கள் தெறித்தோடினார்கள் ஆனால் இந்தபூமியிலே தினைவிதைத்தவன் தினையைப்பெறுவான் வினைவிதைத்தவன் வினையைப்பெறுவானென்னும் பழமொழிப் பிரகாரம் சதிமானஞ் செய்ய நாடிவந்த இறவுசுல்கூல் சதிமானம் சம்பவித்தவனாகக் காற்றைப்போல் மிடுதொலைதூரம் ஓடிப்போயிருந்தான்.

சதியெழுத்துச் சருக்க முற்றிற்று,

துகாமத்து சிறைபடு சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிவாகிய விருத்தம்.

மகாமத்த கத்தின்யானை வன்மங்கொண்டெழுந்து சீறிப்
புகாதுற்றங் கிருக்குஞ்சீயப் பொருப்பினிற் புக்குமாறு
சஹாதத்தி னெண்ண மேவுஞ் சங்கையார் தீனோர்பாலில்
துஹாமத்து சிறையிலான செய்தியைத் தொகுக்குவாமே

இதன்பொருள்.

மகத்தாகிய மத்தகமென்னுஞ் சிவசையுடைய யானை வன்மித்
தெழுந்து சிங்கமானது சீற்றங்கொண்டுபோகாமற்பொருந்திபுருக்கு
மலையினிடத்திற் போனதுபோல் ஷகாதத்தென்னுமுடிவாகிய மாண்
வெண்ண முற்றிருக்கும் 'சங்கையொருந்திய தீனில்விசலாமானவர்க
ளிடத்தில் துஹாமத்தென்பவன் போய்த் தெம்பட்டுச் சிறையாகிய
செய்திகளை விரிவாகச் சொல்லுகின்றோம்.

சரித்திரவசனம்.

அப்படித்தார்தொழையிலே போயிருந்த இறவுசல்கூல் தனது
படைத்தலைவர் முதலாகிய சேவர்கள் யாவரையும்ழைத்திருத்தி அவர்
களைப்பார்த்து வருத்தங்கொண்ட நமது படைஞருக்கு இனிமேல்
இலேசாயிருக்கும் அஃதேனெனில்இந்தஇடங்கள், நமதுஇருப்பிடத்தி
ற்குச்சமீபம் ஆதலால் தீனானவர்கள் இங்கேவந்தால் மிகவும்நன்று
அல்லாதிருக்கில் அவர்களுடையநித்திரை நோம்பார்த்துப்போய்க்கொ
ல்வோமென்று சொன்னான், அதுகேட்டு அங்கிருந்ததலைவர்களிலொரு
வன் எழுந்து இறவுசல்கூலைப்பார்த்து இராஜனே அந்த முகம்மது
சென்றகாலம் நடக்குங்காலம் வருங்காலம் ஆகிய மூன்று காலங்களை
யும் அறிந்திருக்கின்றார் ஆதலால் இங்கே நாம் எவ்விதஞ்செய்ய நாடி
னாலும் உடனேயவாறிந்து தன்மனுடர்களுக்குச் சொல்லுவார் அத
னினிச் செய்யவேண்டியது யாதெனில் நமது ரொக்கமுதலாகிய
நிதிமணிகளையெல்லா மெடுத்தொன்றுபடுத்தி யேழாவது கோட்டைக்
குள்ளாகி யந்த இடங்கள் யாவையும் காவல்களைப்போட்டுப் பத்திரப்
படுத்தவேண்டும்; இஃதன்றி அந்த ஏழாவது கோட்டைவாசல்களை
யடைத்து அவைகளுக்கெல்லாங் காவலாளர்களை நூதனமாக அதி

கப்படவைத்துக் காக்கும்படிசெய்து பிறகு நீர் வெளியேபாய்ந்து தீன
னவர்களுடனே கடிசானசண்டைசெய்தாற் குற்றமற்ற ஜெயம்பெற
லாமென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டு இறவுசுல்கூல் இரவுகாலத்தில்அந்தத்தலைவன்சொற்
படிக்குப் பணங்காச முதலிய சம்பத்துகளையெல்லாம் இன்பத்தோடு
மெடுத்துச் சமைசுமையாக 'வாகனங்களிலேற்றி யேழாவது கோட்
டைக்கனுப்பினான். அதுகண்டுமந்திரி இச்சமாசாரத்தை நபிராயகம
வர்களுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டுமென் றெண்ணித் தனக்குரிமையா
கிய பயல் சாரீமைப்பார்த்து நீ சீக்கிரம் நபிராயகத்தின் சமுகத்திற்
கொருவருமறியாமற்போய் அவர்களுக்கென் சலாமுஞ்சொல்லி இங்
கேராசன்சபையில் இன்னஇன்னவிதம் நடந்திருக்கிறதென்று சொல்
லென்று அங்குநடந்த செய்திகளையுஞ்சொல்லி இறவுசுல்கூலுட்
கோட்டைக்குள்ளே வந்துவிட்டால் அதுகுட்சமான கோட்டையா
தலால் நபிராயகத்துக்கு அவ்விடத்திலே வருவதற்குக் கனவருத்
தத்துடனே நாளுமதிகஞ் செல்லும் அப்படிவராமல் உட்கோட்டை
திறக்கும்போது அங்கேபோகிற பேர்களுடனே பத்துப்பேர்கள் நமது
சனங்களை யனுப்பிவைக்க வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டுச் சீக்கிரம்
வாவென்றனுப்பினார்.

அதுபோலே சாரீம் நபிராயகத்தி னிடத்திலே வந்து ஒழுங்காக
முறைபோலே சகலசெய்திகளையுஞ் சொல்லிவிட்டு வந்தான்அதுகேட்
டு நபிராயகமனமகிழ்ந்து இராவானபோது அலிறலியல்லாகு அன்கு
வையும் தந்திரத்தையுடைய அம்றிபுனு மகுதீக்கரீபாவையும் அறம்
மிபுனுதையானையும் காலிதுறலியல்லாகு அன்கவர்க்களையும் மிகுதாது
றலியல்லாகு அன்கவர்க்களையும், சபைறலியல்லாகு அன்கவர்க்களையும்,
தல்காறலியல்லாகு அன்கவர்க்களையும், ஸகிதுறலியல்லாகு அன்கவர்
களையும் நப்பாசுறலியல்லாகு அன்கவர்க்களையும், அப்துல்லா றலியல்
லாகு அன்கவர்க்களையுந் அழைத் துமந்திரிசொல்லிவிட்ட செய்திகளைச்
சொல்லி நீங்கள்தான் போகவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது
கேட்டு அப்பத்துபேர்களும்கிழ்ந்து உடனே குதிரைமேற் சவாராகி
னபோது நபிராயகமவர்கள் அந்தப்பத்துபேரையும் பார்த்து மந்திரிக்
குத் தெரியும்படியாகப் போங்களென்று சொன்னார்கள்.

அதுகேட்டு யாவரும் நபிராயகத்தைப்புகழ்ந்து குதிரை களைநடா
த்திக்கொண்டு இறவுசுல்கூல் பாளையத்தை யடுக்கப்போகச்சே அக்கே
மந்திரி தீனவர்கள் வருவார்களென்றும் அதைத்தாமறிந்துகொள்ள
வேண்டுமென்றும் வைத்திருந்த வேவுகாப்பயல் சாரீம்கண்டுசீக்கிரம்

ஹோடிப்போய்மந்திரியிடத்திலே சொன்னான். அதுகேட்டுமந்திரி அலி
றலியல்லாகு அன்குமுதலிய பத்துபேர்கள் வருகிறார்களென்ற சந்
தோஷம் பெரிதாய்க் குதிரைமேலே சவாராகிவந்து இவர்களையடுத்த
போது, சங்கையாகக் குதிரையைவிட்டுக் கீழிறங்கிச்சலாம் சொல்லிப்
பின்னர் குதிரைமேலே சவாராகிக்கொண்டு மந்திரியும் முசிலிமாகிய
பத்துத்தலைவர்களும் பயலுமாகநடந்து, சத்துருக்களிருக்குமிடத்தில்
அவர்களை யடுக்கபோனபோது, சத்துருக்களிலவர்கள் வருவதைக்
கண்டு மகாதீர்க்கத்துடனே இங்கேவருபவர்கள் யாரென்று கேட்
டதற்குப் பயல்சாரீர் அந்தச் சத்துருக்களைப் பார்த்து என்னையடிமை
கொண்டாளுகின்ற மந்திரியும் பத்து பேர்களுமாகச் சத்துருக்கள்
காரியத்தைச்சுற்றித்திரிந்து பார்த்துக்கொண்டுஇராஜாவினிடத்திலே
போய்ச் சொல்வதற்காக வருகிறோமென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டு அந்தக்காவலாளர்சந்தோஷங்கொண்டு சாரிமைப்பா
ர்த்து உனக்கும் உன்னாய்கர் மதிமந்திரிக்கும் நமது பற்றுசென்னுந்தம்
பிரான் அருள்செய்வாரென்று சொன்னார்க ளச்சொல்லைக் கேட்டுக்
கொண்டிவர்கள் நடந்துபோகும் போது அங்கிருக்கும் காவறதலைமை
யினுலே மந்திரிவிடு மட்டிலும் போகக்கூடாமையால் மந்திரியுனவர்
ஓர்மலைப் பொதும்பினுள்ளே பத்துபேர்களையும் இருக்கவைத்து
அவர்களைப் பார்த்துமந்திரி இராமட்டில் நீங்களின்கே யிருந்து கொண்
டுவிடிந்தபிறகு அல்லாகுத் தஆலாவினுதவியாலும் நபிமுகம்மது சல்
ல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்கள் துஆபாக்கத்தாலும் நீங்கள் நாடிய
படி செய்யுங்களென்று சொல்லி விட்டுத் தான் இறவுசுல்குல் பாளை
யத்தை நாடிநடந்தார். அப்போது இராஜகுமாரன் துஹாமத்துப் பாளை
யத்தில் நின்றுங் கோட்டைக்குப் போகிறதற்காக வருகிறதை மந்திரி
கண்டு இதை உலிறலியல்லாகு அன்கவர்களுக்கு அறிவிக்க வேண்டு
மென்றெண்ணித் தமதுபயல் சாரீரியிடத்தில் இவ்விதம் துஹாமத்து
கோட்டையை நாடிவருகிறானென்று அலிறலியல்லாகு அன்கவர்களுக்
குச் சிக்கிரம்போய்ச் சொல்லென்று சொல்லிவிட்டுத்தாம் துஹாமத்
துக்குத் தெரியாமல் மறைந்து கொண்டார்.

பிறகு சாரீம்போய் அலிறலியல்லாகு அன்கவர்களுக்குத் துஹா
மத்துக் கோட்டைக்குள்ளே போகப்பாணியத்தை விட்டும் வருகிறானெ
ன்று சொன்னதுகேட்டு உடனே அவர்கள் தனித்தவர்களாகக் குதி
ரையைநடாத்திக் கொண்டுதுஹாமத்துப் போகிறவழியேபோனார்கள்
அதுகண்டு துஹாமத்து தன்கூடவருகிற பயலைப்பார்த்து அதோகுதி
ரைமேல் சவாராகிப்போகிறது யாரென்று பார்த்து வாவென்றுவான்

ஊன் அதுகேட்டுப் பயல்வந்து அலிறவியல்லாகு அன்குவைப்பார்த் துச் சத்தமிட்டுக்குதிராமேலேபோகிறது யாரென்று கேட்டான் அதற்கு அலிறவியல்லாகு அன்கவர்கள் பயலைப்பார்த்து இராஜாதி இராஜர்களுடைய கிரீடங்களை விழுத்தாட்டிய புலியாம் கடுகடுப்பையுடைய அரசன் இசுருவென்பவனைப் படைகளுடனே கைபறில் வெட்டி ஹெய்ங்கொண்ட கூரிய துல்புகர்வானையுடைய அலிநானென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டுப்பயல் சேக்கிரமோடிப் போய் துஹாமத்துக்குச் சொன்னான்.

அதுகேட்டவன் திரும்பவும் பயலைப்பார்த்து நீ போய் அந்தஅலி னயவெட்டென்றுசொன்னான் அதற்குப்பயல் துஹாமத்தைப்பார்த்து இராஜாதிராஜன்பெற்ற குமாரசின்கேறே! அந்த அலியும் மைப்போல் இரதகலுதரக பதாதிகளில் மிகுந்தவனுதலால் அவனைச் சேக்கிரத்தி லடர்ந்து நீர்வென்றால் அந்தகிரத்தி இந்தக்கடல் சூழ்ந்த பூமியெங் கும்பார்த்த நிற்குமென்று சொன்னான். அதுகேட்டு துஹாமத்தென் பவன் தன்மனதில் யோசித்துப் பயல்சொன்னது சரிதானென்று உடனே தனேறியிருக்கும் குதிரையை நடாத்தி அலிறவியல்லாகு அன்கு முன்னே சென்று வாய்மதங்கள் பேசி நின்றான் அப்போது அலிறவியல்லாகு அன்கு துஹாமத்தைப் பார்த்து எடா! நீ எங்கள் தீனில்விசலாத்தில் வா, அல்லாத வரையில் நீ செத்துப் போவாயென் றுசொன்னார்கள் அதுகேட்டு துஹாமத்துக் கரோமான கோபங்கொண் டிஇப்பதானென்று கொல்பவரைப் போல் வேலாயுதத்துடனே பாய்ந்தான். அப்போது மலியல்லாகு அன்கு அவன் பாய்ச்சலைத்தடு த்து அவன்சையிலிருந்த வேலாயுதந் தெறித்துத் தூரவிழும்படி தங் களாயுதத்தினுற் றட்டிவிட்டு அவனைறிவந்த குதிரைக்கால்கள் அறுப்படி வாளாயுதத்தினால் வெட்டினார்கள்.

அப்போது துஹாமத்துக்கால் நடையாக வாளாயுதத்தைக்குலுக் கி ட்டிக்கொண்டு நெருங்கி அலிறவியல்லாகு அன்குவைப்பார்த்து ஒ கேரீரனே நீமட்டில்லாத வலிபேசி வந்தும் உன்னையாதுங்கெடுத்தியில் லாத என் குதிரையின்கால்களைவெட்டிக்கீழே விழுத்தாட்டினதுனக்கு ஞாபமோ சொல்லென்று சொன்னான். அது கேட்டு எட்டுத்திக்கும்புக ழுவின்ற அலிறவியல்லாகு அன்கவர்கள் தங்கள் குதிரையை விட்டுங்கீ ழிறங்கிப்பூமியதிரும்படி சப்தித்து துகாமத்தைப்பார்த்துசதிமானயா னவனை யென்று சொல்லித் தங்கள் கையிலிருந்த வால்ப் பிடிநெறுங் கும்படி பிறுகப்பிடித் தசைத்துக் கொண்டவனை நெருங்கினார்கள் இவ் விதத்தில் இரண்டுபேர்களும் இடியுமியும் எதிர்த்ததுபோலெதிர்த்து நிற்கும் போது துகாமத்துடையபயல் துகாமாவைப்பார்த்துஇப்போது

நீ நெருங்குந் தன்மையைபார்க்கில் அலிகைபிலே சிறையாகச் சிக்குக்கொள்வாய்போலே தெரியுகின்றதென்று சொன்னான் அப்போது அலிறவியல்லாரு அன்கு அந்தப்பயல்பேரிலே கோபமாகப் பூமியிற் குனிந்தோர் சிறியகல்லை யெடுத்தவனை யடித்தார்கள் அக்கல் அவன் தலையை யுடைத்துக்கொண்டப்புறம் போய்விட்டது பயலுங் கீழே மயங்கி விழுந்துவிட்டான்.

அதுகண்டு துஹாமத்து திகில்கொண்டு பயந்து நின்ற இடம் பெயர்ந்தோடினான் அப்படியோடு துஹாமத்தின் பின்னாலே அலிறவியல்லாரு அன்கு ஓடிப்போய்ப் புலியானது ஆட்டுக்கிடாயைப் பிடிப்பதுபோலவன் புரடியைப் பிடித்தொருதரங் குலுக்கித் தங்களு எகுப் பின்னால் நிற்கிற அப்துல்லா அவர்களிடத்திற் கொடுத்தார்கள் உடனே யப்துல்லா அவர்கள் துஹாமத்துடைய கை காலுக்குத் தளையிட்டுச் சிறையிலே வைத்தார்கள். பிறகு அசஹாபிமார்கள் ஒன்பதுபேர்கள் சத்துருக்களின் பாளையத்திற்குபோய்விழுந் துழக்கினார்கள் அதில் வந்தெதிர்த்த சத்துருக்களில் (500) பேரைவெட்டிக் கைகால் தலையறுந்த பிணங்களாகப் பூமியிலே பாய்விடுத்ததுபோலே பாத்தினார்கள். அப்போது ஒரு சுத்தவீரியன் சத்துருக்கள் பாளையத்தில் நின்றும் அவ்வழியாக வந்தபோது அங்கே வெட்டுண்டு கிடக்கிற பிரேதமொன்று அவன் காலிலே தட்டுண்டது அதுகண்டு அவன் இவன் நித்திரை செய்கிறுனென்றெண்ணி, ஒகே, வழியிற்படுத் துறங்குபவரே யெழும்புமென்று சொல்லிக் கொண்டு இன்னும் ஓடி தூக்கி வைக்கச்சே அங்கும் ஒருபிரேதம் அவன் காலிலே தட்டுப்பட்டது கண்டு, இஃதென்ன மனுடர் சடலங் காலிற்றட்டுப் படுகிறதேயென்று நன்றாகவெங்கும் பார்க்கும்போது அங்கே பிணக்காடாகக் கிடக்கக் கண்டு அழுதுகொண்டு இராஜன் இறவுசல்கூவிடம் போய் இவ்வித மின்ன இடத்திலே பிணக்காடாகக் கிடக்குதென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டு இராஜன் தனதுபடைகள் யாவற்றினும் பேர் பாதிப் படைகளை யெடுத்துக்கொண்டு இருளான இரவு காலமாதலால் மெழுகு வத்தி மத்தாபு முதலாகப் தீபவெளிச்சத்துடனே வந்து பிணக்களத்தை யடுத்துப்பார்த்து இவ்வேலை செய்தது அலியேயல்லாமல் வேறொருவருள் செய்த தல்லவென்று சொல்லிச் சஞ்சலித்தான். அப்போது அலிறவியல்லாரு அன்கு முதலிய பத்து அசஹாபிமார்களும் துஹாமத்தைப் பூட்டிய தளையுடனே தாட்டிகமாகக் கொணர்ந்து காட்டில் மான்பேசிய வாட்டிறல் நபிராயகத்தின் முன்

பில் விட்டார்கள். நபிராயகம் அந்த துஹாமத்தைப் பார்த்துப் பாவங் களைத் தடியுகின்ற கலிமாவைச் சொல்லென்று சொன்னார்கள் இவ் விதம் வேதகாரணாகிய நபிராயகஞ்சொன்ன சொற்கேளாமல் மறுத் தான். ஆதலால் அவனைக் கழுகிவிடச்சொன்னார்கள். அப்போது அங்கேவந்த முகல்கில் றவியல்லாரு அன்கு நபிராயகத்தைப் புகழ்ந்து அல்லாவுடைய றகுலே இன்றை யிராவரையு மென்னிடத்திலிந்தத் துஹாமத்தைத் தாருங்கள் நானவனுக்கு அகுவான புத்தியைப்போ திக்கிறேன் அதனால் அவன்மனந் திருந்துமென்று சொல்லிக் கேட் டார்கள். அப்போது நபிராயகம் முகல்கிலுடனே யுடது மனம்போலே செய்யுமென்று சொன்னார்கள் அதுகேட்டு முகல்கில் பாதகனாகிய துஹாமத்தைத் தமது இருப்பிடத்திற்குக் கூட்டிக்கொண்டு போய் அவனை யிருக்கச்செய்து வேதபாகை யறிவாகாரங்களை யின்பமாக அவனுக்குப் போதித்தார். அவ்வறிவுகளைப் பாதகன் துஹாமத்து எவ்வளவு மனங்கொள்ளாமற் றனதுபிறவியுடைய நேர்வார்த்தைக் கிடர்பேசினவனாக இருந்தான். அப்போது மகா திரவல்லியரானமுகல் கில்படுத்து நித்திரைசெய்தார் அதுகண்டு பாவிதுஹாமத்தென்ப வன் இதுதானமக்கு நல்லதருண் மென்றெண்ணித் தனது கால் கை களிலிட்ட தலையை யொருவிதத்தில் நொறுக்கிக் கழட்டி வீசிவிட்டு அங்கிருக்கு முகல்கிலுடைய வர்னை யெடுத்துத் தன் பிறவியென்ற உருக்கமுமில்லாமல் முகல்கிலுடைய தலையை வெட்டி யெடுத்துக் கொண்டு அந்த இருளிரவையிலேயே அம்புனிரைவாகப் போயினான்.

அந்நேரத்தில் இறவுசல்கூல் படைக்களத்தில் வந்து தன் மகன் துகாமத்தைக் காணாமையால் அங்கே வெட்டுப்பட்டுத் தலைகளு முடல்களும் மாண்டுகிடக்கிற பிணங்களை யெல்லாம் புரட்டிப் புரட்டி இதில் மாண்ட துஹாமத்தும் வெட்டுப்பட்டுக் கிடக்கிறானேவென்று பார்க்கும்போது தன்மகன் துஹாமத்தோடிருந்த பயலிறந்து கிடக் கிறதுடனே துஹாமத்துடைய வேலாயுதமுமுறிந்துகிடக்கக்கண்டு திகல்கொண்டு மனம்பதறி அந்தோ அப்பாவென்றாற்றிக்கொண்டு கூகுவென்று அழுது கிழே விழுந்து மண்ணைவாரித் தலையிலிட்டு வண்டைப்போலே சுருண்டு உருண்டு வுணர்வுமயங்கிக் கிடந்து கொ ஞ்சநேரத்திற்குப் பிறகு வுணர்வு வந்தெழுந்து நாலுதிக்கையும் பார் த்தகண்ணாய் நிற்கின்றான் அப்போது பாவி துஹாமத்து முகல்கிலு டைய தலையுடனே 'தகப்பன் கிட்டநெருங்கினான் அதுகண்டு உடனே இறவுசல்கூல் ஆவலாக மகன் துஹாமத்தைக் கட்டியனைத்து முத்த மிட்டு நின்றான்.

அப்போது துஹாமத்துத் தன்தகப்பனாகிய இறவுசுல்கலைப் பார்த்துத் தான் அலிறலியல்லராகு அன்கவர்க ஞுடனே சண்டைசெய்து சிறைபிலகப்பட்டதும் பின்னர் அலிறலியல்லராகு அன்கு இவ்ணையத்துல்லா அவர்களிடத்திற் கொடுத்ததும்; அவர்கள் நபிராயகத்திலிவ்ணைக் கொண்டு போய் ஒப்பித்ததும், அவர்களிலிவ்ணைக் கலிமாச் சொல்லச் சொன்னதும், அச்சொல்லிற்கிவன் லீறுபேசியதும் ஆகிய சகல செய்தியுஞ் சொல்லி யுடன்பிறந்தார் முகல்கிலுடைய தலையையும் முகநாவில் வைத்தான் அதுகண்டு இறவுசுல்கல் மகன் துஹாமத்தை மெச்சிக்கொண்டு அகங்கரித்துத் தனதுபடைகளை யெல்லாமொன்றாகத் திரட்டினான், அப்போது இறவுசுல்கல் மனம்போலே இருண்டிருக்கு மிருட்டும் நீங்கிச் சூரியனுதயமாயினான். அப்படிச் சூரியனுதயமாக முன்னநபிராயக முதலாகிய அசஹாபிமார்கள் யாவரும் எழுந்து உலுச்செய்து அல்லாகுத் தஆலாவைத் தொழுதிருந்து பின்னர்,

நபிராயகமவர்கள் இக்கிரிமா நலியல்லராகு அன்குவைப் பார்த்து தீனுல்லிசலாத்தில் இணங்காத துஹாமத்தைக்கொண்டு வரும்படி முகல்கிலவர்களுக்கும் சொல்லுமென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டுடனே இக்கிரிமா அவர்கள் மதயானைக்கொப்பமாக இருதோளும் பூரிக்க நடந்து முகல்கிலிருக்கும் கூடாரத்திற் சென்று பார்க்கும் போது அங்கே முகல்கிலவர்களின் தலையில்லாமல் உடற்றுண்டமாத் திரங்கிடப்பதையும் துஹாமா அங்கே யில்லாமலிருப்பதையும் கண்டேங்கித் திகைத்துக்கானகச் சரத்தில் ஆற்றையழைத்துத் தாகத்தை யுடையவர்களுக்கு அத்தாகத்தைத்தீர்த்த முகம்மது சல்லல்லராகு அலைகிவசல்ல மவர்களிடத்தில் வந்து சொன்னார். அதுகேட்டு உடனே நபிராயகஞ் சில குதிரை வீரியர்களை யழைத்துப்பாதையிலெங்கேனும் பாதகன் துஹாமாவென்பவன் போனாற்பார்த்துச் சீக்கிரம் பிடித்து வாருங்கெனன் றனுப்பினார்கள் அவர்களும் போய்ப்பார்த்ததி லெங்குங்கானாமல் வருத்தங்கொண்ட மனத்தாக வந்துவிட்டார்கள். பின்னர் றமலான் மாதம் ஒன்பதாந்திகதி சனிவாரம் அரவயில்லாத இரவுகாலத்தி லேழுவானத்தையுங் கடந்து அறுஷிலேறி ஆண்டவனுடனே மூன்றுபகுதியாக முப்பதினாயிரம் வசனம்பேசி மீண்ட நபிராயகமவர்களும் அசஹாபிமார்களும் ஆண்பிறப்பிலழகாகிய முகல்கிலவர்களுக்குத் துஆச்செய்தவர்களாக இருந்தார்கள்.

அப்போது இறவுசுல்கல் தன்மகனாகிய பாதகன் துஹாமத்தை யழைத்து அவனைப்பார்த்து மகனே துஹாமாவே நீ சீக்கிரமாக நமது

336 இறவுசுல்கூல் படைப்போர் வசனகாவியம்.

கோட்டை கொத்தனம் தெருக்கள் இராஜமண்டபமுதலாகிய இடங்
கையெல்லாம் நன்றாய்ப் பார்வையிட்டு அங்கங்கே கெடித்தலம் பார்த்
துப் பத்துப்பத்து பேர்களாக இரவும் பகலும் அயராமலிருக்கும்படி.
காவலாளர்களைத் தாக்கீது செய்துவிட்டு அவர்கள் மனம் பூரணமா
கும்படி கைநிரம்பப் பணங்களையுங் கொடுவென்று சொன்னான். அது
கேட்டுத் துஹாமத்துச் சந்தோஷமாகித் தகப்பன் சொன்ன முறை
போலெங்கும் கடுங்காவல் நிறுத்தினான் பின்னர் இறவுசுல்கூல் முகம்
மது நமக்குப் பயந்திருக்கிறாரென்றெண்ணித் தனது பாளையத்தைப்
பார்க்கவேண்டுமென்று வேளைபிலே புறப்பட்டான்.

துஹாமத்து சிறைபடு சருக்க-முற்றிற்று.

அலியார் கோட்டைபுக்கு - சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

கலியார் குபி ரோர்கள் கணம் படவே
மெலியா தடரும்விறல் வேதர் நரர்
புலியா ரிற சூல்புகழும்மருகர்
அலியா ரரண் புக்கதை யோதிடுவாம்

இதன் பொருள்.

அருளிலே தரித்திர்களான காரிரீன்களின் கூட்டங்கள் பட்டு
மடிந்து போகும்படியாய் மெலிவில்லாது நெருங்கி வெட்டும்வெற்றி
வேதநாயகர் நரஜென்மரில் ஓர் புலியானவர் றசூல் நாயக முகம்மது
சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்கள் புகழும் பவதீர்த்தையுடைய மரு
மகர் அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் வாதிற்சகுறாவுட் கோட்டைக்
குப் போனதைச் சொல்லுகின்றும்.

சரித்திர வசனம்.

இறவுசுல்கூல் வெளியில்வந்து தனதுபாளையத் திடங்கையெல்
லாம்பார்த்தபோதுமுன்னர், அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் வெட்டிய
சத்துருக்களின் பிணங்களைக்கண்டுமனம்பயந்துபிருந்தான். அப்போ
துநபிநாயகம் வேதமன்னகல்விமாவ்களாகிய அகஹாபிமார்களைப்பா

ர்த்த உங்களிலே யுட்கோட்டைக்குள்ளே போவதற்கு நல்லபய தந்திரமுந்திறமு முடையவர்களாகப் பத்துப்பேர்க ளென்முன்னொ முந்து வாருங்கென்று சொன்னார்கள் அதுகேட்டு மலைபுருக வாங் குசொன்ன அலிறவியல்லாகு அன்கவர்கள் நானென்றென்றார்கள் பிறகு அம்றிபுனுமகுதீக்கரீபவர்கள் நானென்றென்றார்கள் அதுகேட் டு நபிராயகம் அவ்வம்றிபுனு மகுதீக்கரீபவர்களைப்பார்த்து நீரென் னுடனே இங்கே இருமென்று சொன்னார்கள். பிறகு அலிறவியல்லாகு அன்குவும், புலைபுனு அப்பாகம், மிகுதாதிபுனு அசுவதிகந்தியும், காலிதிபுனுவலீ தும், நப்பாசும், அறம்மிபுனுதையாலும், மைசராவும் அப்துல்லாவும், சுகைறும், தல்காறவியல்லாகு அன்கும்ஆகிய இப்பத் துத் தலைவர்களும் மகாதீரவீரத்துடனே காற்றும் பின்னடையும்படி யாய்க் கால்நடையாகப்போய்ப் புலிகளைப்போல் ஆயுதங்கள் மின்ன லைப்போலிலங்கக் கோட்டைமறினாயடுத்து அங்கே எட்டுபேர்களை யிருக்கவைத்துவிட்டு வீரத்தங்கிய அலிறவியல்லாகு அன்குதாங் களும், அப்துல்லாவும், நடந்து போய்க்கோட்டைவாயிலுக்கு நேரே யோரிடத்திலே பதுக்கமாக நின்றார்கள்.

அப்போது அங்கே மடமென்று சில வெட்டகங்கள் போகக் கண்டு அவைகளின்மே லென்னசாமான்களேற்றி வருகிறதென்று குரிப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது எழுபது ஒட்டகைகள்மேலேபொற்காசு முதலிய நவரத்தினிதிறைந்த பெட்டிகளேற்றி யதனுடனே பத்து வீராதிவீரரும் இறவுசுல்குலுடைய பெண்ணாதி ஜாமியத்தும் நெருக் கமாகப் போகிறார்கள் அந்தவழியில் அலிறவியல்லாகு அன்குபதுக்க மாகப்போய்ப் பார்த்தபோது அவ்விடங்கெல்லாம் பெரும்பெரு மாங்கள் கொப்புக்குழை யடர்ந்து நிற்கக்கண்டு வழியோமிருக்கிற ஒரு மாத்திலேறிப் பறவையைப்போலே தொங்கிக்கொண்டு இருந் தார்கள்.

இவ்விதம் அலிறவியல்லாகு அன்குஎறியிருக்கு மாத்தடியில் அப்துல்லாமிகவும் கேவலமாகிய மிசிக்கீன்கள்கோலங்கொண்டு தம்முடையகைவாளை யொளித்துவைத்துக்கொண்டுநின்றார் அப்போது அங்கே வந்தயெழுபது ஒட்டகமும்மொரே தொடுப்பாகப்போனதில் முன் னால் அறுபத்தொன்பது ஒட்டகமும் போயினபின்னர் கடைசியிலே போகிற ஒரு வெட்டகத்தை யலிறவியல்லாகு அன்குஉயர இருந்துக் கொண்டு உற்றுப்பார்க்கும்போது அவ்வொட்டகமேல் மனுடர்களா

ருமில்லாது கூடாமொன்று வைத்திருக்கக்கண்டு உடனே வள்ளலாகிய அலிறவியல்லாகு அன்கவர்களிருக்கின்ற மரக்கொம்பைப் பிடித்துத் தூக்கிப் பறவையைப்போலே அவ்வொட்டகையிலிறங்கி இருந்தார்கள். அதுகண்டு அங்கு மாத்தடியில்நின்ற அப்துல்லா அவ்வொட்டகையினுடையநாசி தூற்பிடித்துப்போகிற ஒட்டகைப்பாகையொரே வெட்டாகச் சத்தம்வெளிக்குவராமல் வெட்டிவிட்டுத் தாங்கள் ஒட்டகையினுடையநாலைப் பிடித்துக்கொண்டுகூட்ட வொட்டகக்காரருடனே கோட்டைவாயிலையுட்குப் போகும்போது,

முன்போகிற ஒட்டகத்தார் கோட்டை வாயிலடைத்திருப்பதினால் வெளியில்நின்று அங்குநிற்கிறவாசற்காவற்காரரைக்கவினார்கள். அவர்கள் யாரென்றுகேட்டார்கள் அதற்கவர்கள் நாங்கள் இராஜனுடைய பாளையத்திலிருந்து பொன்முதலிய சாமக்கிரிகைகளுடனே இராஜாக்கினியையுங் கொண்டுவருகிறோம் ஆதலாற் சீக்கிரங்கதவைத்திறங்களென்று சொன்னார்கள். அப்போதந்தக்காவலாளர் மகாவிரைவாகக் கதவைத்திறந்தார்கள் திறந்தபோது தட்டென்று மேற் சொல்லிய எழுபது ஒட்டகங்களும் வாயிற்குள் துழைத்துபோகும் போது நடுவழியில் அலிறவியல்லாகு அன்கவர்களிறங்கி நின்றார்கள் அதுகண்டு அப்துல்லாவும் ஒட்டகை நாசினுலைவிட்டுவிட்டு நின்றார் பிறகு ஒட்டகங்களெல்லாம் அவ்விடத்தைவிட்டுக் கடந்துபோன போது அலிறவியல்லாகு அன்கவர்களும் அப்துல்லாவும் தண்ணீர்ச்சுனையுள்ள மறைவாகியவோர் மலைச்சுருகிலேபோயிருந்தார்கள் அப்போது அங்கே ஒரு காபிரானவன் அவ்வழியாகவந்தான் அவனிடங்கள் இரண்டுபேரையுங்கண்டு கிட்டெருங்கிச் சலாஞ்சொல்லி யறு ஹபாப்ராகுடைய கிருபை யுங்களுக்குண்டாவதாகவும் இங்கே நீங்கள் நிற்கிற காரியமென்ன? நீங்களயாரென்று கேட்டான்.

அதற்கலிறவியல்லாகு அன்கவர்கள் அவனைப்பார்த்து இவனோடு மிப்போது நாம்ப்ராகுசென்னும் புத்துஹானுடைய பேச்சைக்குறித்துத்தடைசெய்தால் நாயிங்கேவந்திருக்கிறது காபிரீன்களுக்குத் தெரிந்தால் நாம்வந்தயெண்ணம் இலேசாய், முடியாதென்றெண்ணி அதைக்குறித்துப்பேசாமல் மனத்திலடக்கிக்கொண்டு நாங்கள் வழமையாக இராஜனிடத்திற்கு வருகிறவர்கள் இப்போது வழியிலே படைநூர்கள் எங்களை நோவினைசெய்தார்கள் அந்தப்பயத்தினுவிந்தச்சுருகில்வந்தொதுங்கிநிற்கிறோமென்று சொல்லிப்பின்னும் அவனைப்பார்த்து இராஜா

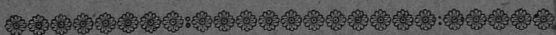
யிடத்தில்தென்கிற காரியங்களென்னவென்று கேட்டார்கள் அதற்க வன் இராஜாவுடைய காரியங்களிலே தனக்குத் தெரிந்தமட்டிலுஞ் சொல்லி இவர்களைப்பார்த்து எதுவேனும் செய்திகளிராஜாவுக்குச் சொல்லவேண்டுமானும் சொல்லுங்கள் நான்போய்ச் சொல்லுகிறே னென்று சொன்னார். அதுகேட்டு அலிறலியல்லாகு அன்கு அந்தக் காபிரானவனைப் பார்த்து இராஜாயிடத்தி லெங்களுக்குக் கிப்போது அவ கியமாகச் சொல்ல வேண்டிய காரியமில்லை ஆனால் மந்திரிக்குச் சொல் லவேண்டிய பேச்சிருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். அதற்கவன் இவர் களைப் பார்த்துச் சொல்லுங்களென்றான். அது கேட்டு அலிறலியல்லா குஅன்குசந்தோஷமாகி யவனைப்பார்த்து நீ முதன் மந்திரியைக் கண்டு முன்னர் வினோத மாகிய வியாபாரிகள் நல்ல விலை பேசிச் சந்திரனை வென்றிலங்கும் வெள்ளைப் பிடவை தந்தவர்கள் இரண்டு பேருமிங்கே இன்னயிடத்தில் வந்திருக்கிறார்களென்று சொல்லென்று அவன் கா பிரானபடியல் ஹிக்குமத்தாகச் சொல்லியனுப்பினார்கள். அவன் மிக வும் நல்லதென்று சீக்கிரம்போய்ச் சிறப்பான முதன்மந்திரியைக் கண் டுஅவருக்கு தாழ்ச்சிசெய்து அலிறலியல்லாகு அன்குசொன்ன சொற்கள் யாவையுஞ் சொல்லிவிட்டுப் போயினான். அப்போதுஎட்டுத் திசையு மிருள்படரும் படியாய்ச் சூரியனுமடைந்தான், அப்படிச் சூரியனடைந்து இருளானபோது மந்திரியானவன் கொடோமாகிய பாம்பைத் துரும்பினால் வதைத்த முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவ சல்லமவர்கள், தங்கள்மருக றலியல்லாகு அன்குவை தான் ஒளிப் பாகவனுப்பி யிருக்கும் அவர்களும் உட்கோட்டையில் வந்து விட்டா ர்கள். ஆதலால் நாம்போய் ஆகுமானவை செய்யவேண்டு மென்றெண் ணி அங்குள்ள குதிரை விரியர்களை யிடங்களைக்குறித்துக் காவலுக்கு அனுப்பிட்டுத் தாங்கள் காவலிடங்களைச் சோதனை செய்ய வருவது போலே தனிவழியாக வந்து அலிறலியல்லாகு அன்குவைக் கண்டு அவர்களின் காவில் விழுந்தெழுந்து சலாம் சொல்லி நின்றார்.

அப்படியின்மந்திரியை அலிறலியல்லாகு அன்கு நெஞ்சோடணை த்து மகிழ்ச்சிவார்த்தை பேசித்தலையைத்தொட்டு முத்தித்தங்கள்பா ரிசத்திலிருக்க வைத்தார்கள். அப்போது மந்திரியலிறலியல்லாகு அன் குவைப் பார்த்து அதபுமரியாதையுடனே தேவரீர் தாங்களிந்தக் கடுங் காவலைக் கடந்தெவ்விதம் உட்கோட்டையில் வந்தீர்களென்று கேட் டதற்கு அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் தாங்களும் அப்துல்லாவும் வந்ததந்திரத்தைச் சொன்னார்கள். அதுகேட்டு மந்திரிமிகவுமனம் கிழந்திருந்தார் அப்போது அலிறலியல்லாகு அன்குமந்திரியைப்பார்த்

துத்தன்னுடற் பிறந்தாரென்று யிரக்கமில்லாது முகல்கிலுடைய தலையை யறுத்துக் கொண்டுவந்த துஹாமாவென்பவ னென்கேயிருக்கிறு னென்று கேட்டார்கள். அதற்கு மந்திரி அவிறவியல்லாகு அன்கு வைப்பார்த்து அந்தப்பாதகன் கோட்டைக்குள்ளே தானிருப்பான் அவனை நான்போய் ஒருபாயத்திரத்தினால் என்விட்டுக்கு வரச்செய்கிறேனென்று சொல்லிப்பிறகு அறிவியல்லாகு அன்கவர்களையும் அப்துல்லா அவர்களையும் அங்குயாருக்குத் தெரியாமற் கூட்டிக் கொண்டு தங்கள்விடு வந்துசேர்ந்து நன்றாகிய ஆசனங்களி லிருக்க வைத்தார்.

அப்போது அவிறவியல்லாகு அன்கவர்கள் மந்திரியைப் பார்த்து நபிராயகத்தினிடத்தி லிருந்துவந்த அசுஹாபிமார்கள் எட்டுப்பேர்க ளைக் கோட்டை மதிலுக்குப் புறத்தில் வைத்துவிட்டு வந்தமுறைமையைச் சொன்னார்கள். அதுகேட்டு உடனே மந்திரி அப்துல்லாவையும் கூட்டிக் கொண்டுபெரிய அமாறுக்கயிறு மெடுத்துக்கொண்டு அப்துல் லாவுடைய சொற்போல் வெளியிலசுஹாபிமார்களெட்டுப் பேருமிருக்கிறமதிலை நாடிவந்து அம்மதிலின்மேலேறிக்கயிறைவெளியிலேதொங்கவிட்டு ஒவ்வொருவராக அசுஹாபிமார்கள் எட்டுப்பேரையு முள்ளேயெடுத்தார்கள். அப்போது அவர்கள் மந்திரியைக்கண்டு அன்புடனே சலாம்சொல்லிச் சந்தோஷமாகினார்கள் உடனே மந்திரியவர்களை யெல்லாம் கூட்டிக்கொண்டுவந்து அவிறவியல்லாகு அன்கிடத்தில் விட்டு யெல்லோர்களுக்கும் உபசரண்பேசிச் சத்துருக்களை வெட்டத்திடமிருக்க வேண்டுமென்று நாவுருசிக்க, வாயினிக்க, நெஞ்சுக ளிக்கக், கைமணக்க முப்பழாதிகளுடனே, யறுசுவையிண்டி தின்று பதார்த்தம் புசிக்கச்செய்து சந்தனமும்பாளிதழும் கொடுத்தார்.

அவியார் கோட்டைபுக்கு சருக்க-முற்றிற்று.

துஹாமத்துவதைபடு சருக்கம்

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரியனிருத்தம்

மடவனன் றவுசுல்கூலின் மகன் துஹா மத்துமேன்மைத் திடமனு மலியார்தங்கள் செங்கைவா ளதனிஞலே தடமனுர் தலைவெட்டுண்டு தழலனியாம லோங்கி யிடமனு நாகுசேர்ந்த வியல்புகள் யாவுஞ்சொல்வாம்.

இதன் பொருள்.

மடமைத்தனமுள்ள இராஜனான இறவுசல்குவின் மகனாகிய துஹாமத்தென்பவன் மேன்மைத்திறம் பொருந்திய அலிறவியல் லாகு அன்கு தங்களின் சிவந்த கையிற்பிடிக்குந் துல்புகரென்னும் வாளினால் விசாலமான தலைவெட்டுண்டு நெருப்புத்தழல் அவியாம லோங்கி யெவ்விடங்களிலுமெரியும் நரகத்திற்குப் பாத்திரமாகப்போன செய்திக ளெல்லாவற்றையுஞ் சொல்லுகின்றும்.

சரித்திர வசனம்.

இவ்விதம் பால் பழாதிபுண்டு மகிழ்ந்திருக்கின்ற அலிறவியல் லாகு அன்குவர்கள் முதலாகிய அசுஹாபியார்களை மந்திரி பார்த்து நீங்களிற்கே சந்தோஷமாக இருங்கள் நான் வருகிறேனென்றுசொல் வித் தமது வீட்டைவிட்டு வெளியிலாகிச் சரேலென்று துஹாமத் துப் படுத்தறங்குகின்ற மண்டபமடுத்து அங்கு நிற்கின்ற காவலா ளர்களுக்குத் தான்மந்திரியென்று தெரியப்படுத்தித் தடையில்லாது அம்மண்டபத்தின் மேன்மாடத்திற் சென்று அங்கே பஞ்சணையிற் படுத்திருக்கிற துஹாமத்தைக்கொண்டு உசுப்பித்திண்ணங்கொண்ட தோட்களையுடைய சுத்தவீரியனே இன்னோத்தில் நாம் சவுக்கியமாக நித்திரை செய்வது நன்மையுல்லவே பகைவருடைய வுளவுகளையும் நமது கோட்டைக்காவல்களையும் சோதித்துக் கொண்டல்லோ திரியவேண்டும் ஆதலால் நித்திரையை யொழித்துவிட்டு வாவென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டுத் துஹாமத்து மந்திரி சொல்லுகின்றது சரிதானெ ன்று தான் தமையனார் முகல்கிலைக்கொன்றபழிக்கு பதில்பழி கொடுக் கவேண்டி யெழுந்து மந்திரியுடனே கோட்டையைநாடி நடந்தான். அப்போது பந்திரியுங் கூடவே கோட்டையெங்குஞ் சுற்றிக் காவற் காரரி னித்திரையைச் சோதித்து உசாராகி விட்டுத் துஹாமத்து முகல்கிலைக்கொன்ற கொலையாகிய வலையிலெம்பட்டவனாகத் தனக் குச் சாகக்கால மடுத்துக்கொண்டு எமன் புரடியைப் பிடித்துத் தள்ள மந்திரியுடைய விசாலமான மாளிகை வாயிலில் வந்தான். அப்போது துஹாமத்துத் தன்றமையனைச்செய்த பாதகப்பழியாகிய யானைப் படையும் அதனால் மிகுதுப்புறவாகிய நபிராயகமவர்களின் வெறுப் பாகிய குதிரைப்படையும் சல்காநாயகிமன மெரிவாகிய இரதப்படையும் அல்லாகுத்தஆலாவுடைய முனிவாகிய காலாப்படையும் மற்ற வுடற்பிறந்தான் மார்களுடைய வருத்தமாகிய விற்படையும் அவன் தினை மறுத்த வாட்படையும் ஆகிய இவைகளெல்லாந் கூட்டமாகத்

திருண்டு வந்து துஹாமத்தைச்சூழ அவன் மந்திரியின் மாளிகை வாயிலைக் கடந்தான்.

அப்போது மந்திரி துஹாமத்துடைய காது கேட்கும்படியாய் அங்குநின்ற ஒரு வேலைக்காரனைப்பார்த்து அவி யொருவேளை யுள்ளேவரப் போகிறார் பத்திரம் கதவைப் பூட்டென்று சொன்னார். அது கேட்டுத் துஹாமத்து மந்திரியைப்பார்த்து அப்படியுலி யிங்கே வந்தால் வெட்டிப் பருந்திற்கு விருந்து வைக்கலாமென்று சொல்லிக் கொண்டு மாளிகைக்குள்ளே துழைந்தான். அங்கே அலிறலியல்லாகனவர்கள் சிங்க மிரைதேடி மிருப்பதைப்போல் வர்ட்டிடித்துக் கொண்டிருக்கவும் அவர்களைச் சூழ ஒன்பது புலிகளைப்போ லொன்பது அசுஹாபிமார்க ளிருக்கவுங்கண்டு துஹாமத்து சேற்றுக்குழியில் விழுந்த யானையைப்போலே திபங்கவும் வலையிற்பட்ட கழுகு முதலிய பறவைப்போல் மயங்கவும் காற்றுக் கடலிலெம்பட்டசப்பலைப்போலலைந்தும் ஓடவழி பார்த்தான். அப்போது அலிறலியல்லாகு அன்கு அவனைப்பார்த்து ஏடா துஹாமாவே நீ தப்பி வெளியிலோடவா நினைக்கிறாய் நாகத்திற்குப்போவென்று பாய்ந்து அவனை வாளால் வெட்டித் தலைவேறு உடல்வேறுக்கினார்கள்.

அதுகண்டு மந்திரி மனமகிழ்ந்தோடிப்போய் அங்கே கோட்டை, கொத்தளம் நிதியறை முதலிய தலங்களிலே காவற் கரத்திருக்கும் வீரர்களை யழைத்துவந்து தம்முடைய மண்டபத்தின் புறத்திலவர்களை யெல்லாம் நிறுத்தியவர்களைப் பார்த்துத் தேனிலுமின்ப சொற்களாலே பேசி இங்கே யலியார்படையுடனே யெதிர்த்து வந்து விட்டால் நீங்களெல்லா மென்னவிதஞ் செய்வீர்களென்று கேட்டார். அதற்குப் அவர்களெல்லா மந்திரியைப் பார்த்து புகழ்ந்து மட்டிட வொண்ணாத பலத்தையுடைய அலியார்ப்படிவந்து எங்களை வெட்டுமுன்னே நாங்களெல்லாந்தீனில் விசலாமாகி விடுவோமென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டு மந்திரியுடனே தமது மாளிகையினுட்புகுந்து அங்கே அலிறலியல்லாகு அன்கவர்களால் வெட்டப்பட்ட பாதகன் துஹாமத்துடைய தலையைக் கொண்டு வந்து வெளியில் நிற்கின்ற வீரர்களுக்குக் காட்டியபோது அவர்களெல்லா மிகவும் நடுங்கி இவ்விதஞ்செய்தவர்கள் யாரென்று கேட்டார்கள் அதற்கு மந்திரியவர்களைப் பார்த்து அலிறலியல்லாகு அன்குதானென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு, வீரர்கள் மந்திரியைப்பார்த்து அந்த அலியாரிப்போ தெங்கேயிருக்கிறார் முதலிலதைச்சொல்லுங்களென்று கேட்டார்கள்

அதற்கு ஓர்யோசனை யெண்ணி இன்னுமந்திரி, அவ்வீரியர்களைப் பார்த்து அவ்வலியார் ஓட்டக்கூட்டத்துடனே கோட்டைக்குள்ளே வந்து இவ்விதம் இராஜகுமாரன் தலையை வெட்டினார் அதுகண்டு நான் பயந்து நம்மையுமிப்படிச் செய்யப்போகிறாரென்று கலிமாச் சொல்லினேன் இப்போது அவ்விதவல்லாகு அவர்களுடத் திறத்த விரர் ஒன்பதுபேருமிந்தக் கோட்டையைப் பிடித்துக்கொள்ளவே ண்டி இதோவெனது மானிகைக்குள்ளே வந்திருக்கிறார்களென்றும் என்னைப்போல் நீங்கள் யாவரும் கலிமாச்சொல்லாதிருக்கில் இராஜ குமாரனைப் போலாவீர்களென்றுஞ்சொன்னார். அதுகேட்டு வீரர்க ளெல்லாம் சரேலென்று மந்திரி மானிகைக்குள் துழைந்து மலையினடி வாரம் நடுங்க வாங்குசொல்லி வல்லநாயகனைத்தொழுத அவ்விதவல் லாகு அன்கவர்களுடைய பாதாம்புயத்தைப் பிடித்து முத்தியிட்டெ முந்து அல்லாகுத்தஆலாவைத்தவிரவேறேயோர் நாயகனில்லை யென் றும், அந்நாயகனுக் குவப்பாகிய தூதர் முகம்மது நபிசல்லல்லாகு அலைவசல்லமென்றும் உண்மை கொண்டு (லாஇலாக இல்லல்லாகு முகம்மதுந்ருஹுல்லாகி) என்னுங்கலிமானை வாக்குமனமும் பொரு ந்திச் சொல்லி அசஹாபிமார்களாயினார்கள்.

இவ்விதங் கோட்டைக்குள்ளிருந்த சுத்தவீரியர்க ளெல்லாம் ஈமான் கொண்டிசலாமானதின் பின்னர் அவ்விதவல்லாகு அன்கவர்கள், அந்த முசிலிம்களைப்பார்த்து நீங்களெல்லாருமுன் காவல்நின்றபடிக்கங்கே போய்க்காத்துக் கோட்டைக்கதவுகளை நன்றாகப்பூட்டி யானை முதலான சேனைகள்வந்தாலுந் திறக்காமால் நிற்கவேண்டுமென் றனுப் பினார்கள். அதுகேட்டு அந்த முசிலிமானவர்களெல்லா மகிழ்ச்சியாகி முன்னர் காத்திருந்த இடங்களிற்போய் மிகவும் கெட்டியாகக் காத்திருந்தார்கள். அப்போது சூரியன் அவ்விதவல்லாகு அன்கு சமர்த் தாகக் கோட்டைக்குட் புருந்து உடற்பிறந்தார் முகல்கில் தலையை வெட்டிய சதிமானியகாரன் துஹாமத்துடைய தலையை வெட்டிய வினோதத்தையும் அநேக வீராதி வீரர்களைத் தீனில்விசலாத்தி லாக் கின்கிறப்பையும் பார்க்க ஆயிரங் கண்களுடனே வருபவர் போல் வந்து தோன்றினான்.

துஹாமத்து வதைபடுசருக்கம் முற்றிற்று

இறவுசுல்கூல்வதைச் சருக்கம்.

—•••••

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்

தீவினை யாவுமொன்றாய்த் திரண்டுரு வெடுத்துவந்த
பாவனைபோலவந்த பாதகன் றவுசுல்கூலைத்
தேவினைவென்ற வள்ளம் நிருநபி சொற்போலாவி
வேவினை வாளால்வெட்டி வெற்றிகொள் முறைமை சொல்வாம்.

இதன்பொருள்.

தீவினைகளெல்லா மொன்றாகத்திரண்டு ஓர்மானுடருபமெடு
த்துக்கொண்டுவந்த பாவனைபோல் வந்த மகாபாதகனான இறவுசுல்
குவென்பவனைத், தேவுகளென்னும் ஜின்னஷத்தான் கூட்டங்களை
வென்ற வள்ளலான அழகிய நபிமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசுல்
மவர்களின் சொல்லைப்போல் அலிறவியல்லாகு அன்கவர்கள் வெவ்
வியகார்தியையுடைய துலபுகரென்னுந் தங்கள் வாளினாலே வெட்டி
வெற்றிகொண்ட முறைமையைச் சொல்லுகின்றும்

சரித்திர வசனம்

சூரியனுனவன் தோற்றும்போது அலிறவியல்லாகு அன்கு முத
விய தீனனவர்கள் யாவரும் அல்லாகுத்தஆலாவை வணங்கிக்கோட்
டைக்குள்ளே யிருக்க, மானோடும் பேசிய நபிநாயகம் கோட்டைக்கு
வெளியிலே தங்கள் சேனையினமிவிருக்க, அப்போது, தீனனவர்க
ளோடும், இறவுசுல்கூல் உயுத்தத்திற் காரம்பித்துத் தான் படைலுள்
துகள் யாவுமணிந்து குதிரைமேற் சவாராகித், தீனனவர்களை நெரு
ங்கி யவர்களைப்பார்த்து, ஒகே தீனனவர்களே மேகமடை கிடைக்கி
ன்ற பெரிய கோட்டையென்னுமலையிலடைகிடந்துஇரைதேடி வால்
முறுக்கி வெளியில் வந்துலாவுகின்ற புலிக்கு நிகராகிய எனது முன்
னிலே வெப்பங்கொண்ட உயுத்தஞ்செய்ய வாருங்கள் வாருங்களென்
றழைத்தான். இவ்விதந், குற்றத்தையுடையபாவி றவுசுல்கூலழைத்
ததுகேட்டு, பெரிய தவத்தையுடைய பன்மகுசுமென்னுங் குலத்தி
லுள்ள ஒருவீர்படைலுஸ்தணிந்து ஆயுதபாணியாய்க் குதிரைமே
லேசவாராகி வந்து இறவுசுல்கூலை பெதித்தார்; எதிர்த்து இரண்டு
பேரும் சண்டைசெய்ததில்இறவுசுல்கூல் தண்டத்தால்அந்தத்தீனனவ
ருடைய நெஞ்சிலிடித்துக்கொன்றான், அவர்சவர்க்காவதியாகினார்

இவ்விதமிவர்கள் ஷகீதானது கண்டு இன்னுந் தீனாவர்கள் ஓவ்வொருவராக இருபதுபேர்கள், இறவுசுல்கூலுடனே யெதிர்த்துச் சண்டைசெய்து ஷகீதாகிச் சொர்க்கஞ்சேர்ந்தார்கள். அதனால் இறவுசுல்கூல் சந்தோஷமாகி மதர்த்து அகங்காரமாகி நபிராயகத்தைக் கூவி வெப்பத்தங்கி யெரியுகின்ற நெருப்பைப்போலே வெட்டுகின்ற முகம்மதே உம்முடைய அக்கியெரிகின்றதோ உமது மருமகன் அகலிகையெங்கே? மகுதீக்கரீபு சுரீதியையெங்கே? மிகுதாதையெங்கே? அம்றிபுனுதையானே யெங்கே? காலீதையெங்கே? இன்னுமற்றத் திறத்தபுலிபோன்ற வீரரெல்லாமெங்கே? இவர்களெல்லாமிப்போது என்முன்னில்வருகில் அவர்களை யென்கையிலிருக்கும் வேலாயுதத்திற் கிரைசெய்யாதிருந்தால் நான் கடல்குழந்த இர்தப்பூயியிலே வாதில் சகுரூவையாளுகின்ற இராஜனில்லையென்று ரெசன்னான். ஆனாலிவ்வளவு வாய்மதம் பேசுகின்ற இறவுசுல்கூலுக்குக் கோட்டைக்குள்ளே அவன்மகன் வெட்டுப்பட்டதும் படைவீரர்கள் தீனானதும் தெரியாததினாலே பலபல சப்தம்பேசித் தானேறிய குதிரையைச் சுழலவிட்டுக்கொண்டு நின்றான்.

அப்போது வள்ளலாகிய நபிராயகம் புலிக்கொப்பாகிய திறத்த அம்றிபுனு மகுதீக்கரீபை யழைத்து அவரைப்பார்த்து அந்தச்சதிமானமாகிய இறவுசுல்கூலுடனே நீரடர்த்தேறுமென்று சொன்னார்கள். இவ்விதம் மேகங்குடையிடம் நபிராயகஞ் சொன்னதுகேட்டுச்சத்தருக்களின் ஊண்டகையை யுண்டுண்டுசெழித்திருக்குங் நெடியவேலாயுதத்துடனே ஐந்துகதிகளையுமுடைய கத்தாரென்னும் பெயர்கொண்ட தமது குதிரைமேலேசவாராகி இறவுசுல்கூல் முன்னில்வந்தெதிர்த்து நின்றார். அப்போது இறவுசுல்கூல் அம்றிபுனுமகுதீக்கரீபைப்பார்த்து நீயா? எனக்குச் சொல்லென்றதற்கு இவர் அவனைப்பார்த்துத், துப்புரவாகிய முகம்மது சல்லஸ்வாகு அலேகிவசல்லமவர்கள் மார்க்கத்தை யுண்மைகொண்டு கலிமாச்சொல்லாத சத்துருக்களை வதைசெய்து நாய் நரி தின்னச்செய்யுகின்றபுலி வாழிவாழியாய் இராஜாராஜாக்களாகவே வருகின்ற மகுதீக்கரீபுடைய குமாரன் சபிதிய்யி தேசத்தை யாளுகின்ற இராஜன் மகா கல்வித்திறமையுள்ளபண்டிதன் அம்றுவாமென்றும் அல்லாவுடையஏவலை மாறினவனே யுன்னை இந்தட்சணத்திலே கொன்று நாகத்திற் கனுப்புவேனென்றும் சொன்னார்.

அதுகேட்டு இறவுசுல்கூல் மிகுந்தகோபமாகி அம்றிபுனு மகுதீக்கரீபவர்களுடைய தோளை யிலக்காக்கி வாளாயுதத்தினால் வெட்

டினன். அதைபிவர் தட்டினார். மறுபடியும் அவன் குதிரையைச் சுழட்டிவிட்டு முன்வந்தெதிர்த்தான். அப்போதிலிருடைய நீண்ட வேலால் அவனைக் குத்தினார். அவனதை விலக்கிக்கொண்டு தன்னுடையவேலை நீட்டிக்கொண்டு வந்தான். இவ்விதமிருவரும் சண்டை கடுமாத்செய்வதால் பூமியில்நின் நெழும்புந்தாசி மேகம்போலே சூரியனொளியை மறைக்க அவ்விருளிலே இரண்டுபேர்கள் கையிவிருந்து சுழலுகின்றவாள் மின்னலைப்போலே பிரகாசஞ்செய்ய மலைகள் இரண்டுவந்து தாக்கினொலெப்படியோ அப்படிவாள்முதலியஆயுதங்களாற்றாக்கித் தங்கள் தங்கள் குதிரைகளை வலசாரி இடசாரி சுற்றவிட்டார்கள். இப்புதுமையைக்கண்டு பக்கத்தில் நிற்கின்ற இரு படைவீரரும், இதுபோலே சண்டையை நாம்கண்டதில்லையென்று ஆச்சரியப்படும்படி காலையிலிருந்து நடுப்பகல்வரையிலும் சண்டை செய்தார்கள்.

அப்போது அம்றிபுனு மகுதீக்கரீபவர்கள் ஒரு தந்திரத்தினால் இறவுசுல்கூலைவெட்ட முன்னில்நெருங்கியபோது அந்தப்பாவி இறவுசுல்கூல் அஃதுணர்ந்து பயங்கொண்டு பின்னடைந்து ஓடினான். அப்படியோடும் இறவுசுல்கூலைச் சிறைசெய்யலாமென்று அம்றிபுனு மகுதீக்கரீபவர்கள் அவனுக்குப் பின்னொடர்ந்துபோகச்சே அவனோடிப்போய் தனதுபடைகளி னடுவிலொளித்துக்கொண்டான். அப்படியொளித்த இறவுசுல்கூல் தனது படைஞரையுந் தலைவர்களையும் அழைத்து அவர்களோடும் நீக்களெல்லாம் இங்கேதானிருங்கள். நான் கோட்டைக்குள்ளே போய்வருகிறேனென்று சொல்லிவிட்டுத் தனக்குச்சம்பவித்திருக்குந் துன்பங்களைத், தம்பிரான் பற்றுசிடத் திலேபோய்ச் சொல்லியழுது, நல்வாம்வாங்கிவரலாமென்றெண்ணியோர்காலத்திற் போயிருந்து தான் உடுப்புகளையுடுத்த, ஆரம்பித்தான் அவ்வுடுப்புகளாவதென்னெனில்;

பஞ்சமாபாதகமென்னும் ஓர்பிடவையை யரையிற்கட்டி வஞ்சகமென்னுந் காற்சட்டையைபணிந்து பொய்யென்னுந் கச்சப்பாட்டை முறுக்கி, யிடைபிலேகட்டி, வாயிராக்கியமென்னும் நீண்டமேற்சட்டையணிந்து நஞ்சொத்த கொடுமையென்னும் நடுக்கட்டுங்கட்டிப், பாவமென்கிற பாதரட்சையணிந்து பலியென்கிற கிரீடமணிந்துமதமென்கிறபோர்வை போர்த்திக், கசுடென்னுந் குடைபிடித்து இனிப்பூமி தனக்குவெறுப்பென்னுமலைகளணிந்து சாவென்னுந் குதிரைமேலேறி அவ்விடத்தை விட்டும் நீங்கினான். அப்போது சூரியனுமறைத்தான்

பின்னர், இறவுசுல்கூல் முன்னர் தன் தகப்பனைக்கொன்றபழி யப்போது அவனை பின்னொடர்ந்ததாலே, அந்த இருளிரவிலே சரேலென்று குதிரையை நடாத்திவந்து கோட்டைவாயிலே நெருங்கக்கதவைத்தட்டினான், தட்டினவுடனே காவலாளர்வந்து கதவைத்திறந்தார்கள்.

அப்போது, இறவுசுல்கூல் கோட்டைக்குள்ளே சென்று மந்திரியுடைய மாளிகைக்குப்போமென்று நடக்கச்சே, எமன் வந்திவன் புரடியைப்பிடித்துத் தள்ளுவதாலே சல்தியாய் நடந்து புலியிருக்கும் போனுக்குள்ளே, பசுவந்து புகுந்ததுபோல் அலிறவியல்லாகு அன்குவுக்கு எதிரில் மந்திரிவீட்டில் வந்து துழைந்தான். அங்கே துழைந்தபோது இறவுசுல்கூல் அலிறவியல்லாகு அன்கவர்களைக்கண்டு திகில் வெறிகொண்டு தியங்கி மாப்பாவையைப்போல் வாய்வார்த்தை பேசாது நின்று பின்னர் தெளிந்துதன் அகங்காரத்துடனே அலிறவியல்லாகு அன்குவைப்பார்த்து வேங்கைப்புலிவாழுகின்ற இடமிஃதென்று கொஞ்சமும் அஞ்சாமல் நரிவந்த தன்மையாய் பெரிய காவல் களையெல்லாந் தாண்டி இம்மந்திரி வீட்டில் வந்திருக்கிற நியாரென்று கேட்டான். அதற்கிவர்கள் அவனைப்பார்த்து, ஈரேழு பதினான்கு லோகமும், அவைகளிலுள்ள வயிர்ப்பிணங்களும் வானவர் மனுடர் யாவரும் புகழுகின்ற முகம்மது நபியவர்களின் கலிமாச்சொல்லாத இராஜாதிராஜரையும் வெட்டித் தலைவேறு உடல்வேராக்கி நாகத்திற் கணுப்பிவைக்கின்ற அறுஷ்டப்புலியாகிய அலியாக்கும் நானென்றும் இன்னும், இந்தக்கோட்டைக்குள்ளிருப்பவ ரடங்கலும், நபிநாயகத்தின்பேரி லன்பாகிக் கலிமாச்சொன்னார்களென்றுஞ் சொல்லி இனிநீ கலிமாச்சொல்லாதுபோனால், எடா! பாதகா, இதோபார் நீயுமிப்படித் தானாகுவாயென்று அவன்மகன் துஹாமத்துடையதலையைவாட்கத்தி முனையினாலே குற்றியெடுத்துக்காட்டினார்கள்.

அப்போது இறவுசுல்கூல் எங்கெங்குந்தேடினாலும் கிடைக்கஅரிதாகிய சேனைவீரர் தீனிலானதினாலும் தன்னருமைமகன் தலைவெட்டுண்டு போனதினாலும் கடலலையிலகப்பட்ட துரும்புபோலாகியறிவுநீங்கியலங்குலைந்து தட்டுக்கெட்டுத் தடுமாறி இனியிங்கே வாயாடிக் கொண்டு நிற்பதிற்காரியமில்லை வெளியில் ஓடிப்போய் உயிர் பிழைத்துக்கொண்டு யோசிப்போமென்றெண்ணி நின்றான். இவ்விதம் இறவுசுல்கூல்நிற்கின்ற தன்மையை, அலிறவியல்லாகு அன்கு அறிந்து அவன்கிட்டமுடுகி என்ன இப்போதுதான் தீனில்விசலாத்துடைய

பலாபலன் தெரிகின்றதோ? இதோபாரென்று வாள்வீசினார்கள். இறவுசுல்குல் அந்தவீச்சைத் தடுத்தத்தானும் வாள்வீசினை. அந்தவாள் வீச்சை அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் தட்டினிட்டிமறுபடியும் வாள்வீசினார்கள், அப்போதும் இறவுசுல்குல் கோபங்கொண்டு வாள்வீசினான். இப்படி இறவுசுல்குல் முப்பதுவெட்டு அலிறலியல்லாகு அன்கவர்களை வெட்டினான் அந்த வெட்டுகளையெல்லாம் தட்டினிலக்கித் தங்களுக்கோ ரபாயமுமில்லாமல் அவனைத்தளாச்செய்து புலிபாய்ந்தது போலே பாய்ந்து துல்புக்கர்வாளால் ஒரே வெட்டில் இறவுசுல்குலையிரண்டுதுண்டமாக்கி அவனுயிரை நாகத்துக்கனுப்பினார்கள்.

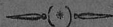
அப்போது அங்கிருந்த முசிலிம்கள் யாவரு மகிழ்ச்சியாகி (அல்லாகு அக்பர் அல்லாகு அக்பர் அல்லாகு அக்பர்) என்று தக்குபீறு சொன்னார்கள். பிறகு, அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் வெட்டுண்டு கிழேகிடக்கின்ற இறவுசுல்குலுடைய தலையையெடுத்துக் கோட்டைவாசலிலே தூக்கிவைக்கும்படி செய்துவிட்டு இந்தச்செய்திகளை யெல்லாம் நபிநாயகமவர்கள் அறியும்படியாக அப்துல்லா நலியல்லாகு அன்கவர்களிடத்திலே சொல்லிவிட்டார்கள். அவர்களுமகா சிக்கிரத்திலோடிப்போய், முகம்மதுசல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்களுக்குச் சொன்னார்கள். அதுகேட்டு நபிநாயகமவர்கள் மிகவு மகிழ்ச்சியாகி, அல்லாகுத் தஆலாவைப்புக்கழ்ந்து தொழுதுகொண்டிருந்தார்கள் அப்போது சூரியனுனவன், அலிறலியல்லாகு அன்கு இறவுசுல்குலுடைய மிகவும் பெரியதலையை வெட்டிக் கோட்டை வாசலிலே தூக்கியிருக்கின்றதால் நாம்சிக்கிரம்போய் பார்க்கவேண்டுமென்று வருவதுபோல் உதயகிரிமலையின்பேரில் வந்து தோன்றினான்.

இறவுசுல்குல் வதைச் சருக்க

முற்றிற்று.

ஹசுலுல்லாகோட்டைப்புக்குச்சருக்கம்.

கவி-விருத்தம்.

நாட்டுந் தீனெறி நாதரு மாயருட்
டேட்டின் மிக்க திருவிற சூல்மல
ரேட்டின் மிக்க விணையடி பேர்த்துயர்
கோட்டை புக்குந் குணங்களை யோதுவாம்.

இதன் பொருள்.

தீனில்விசுலாமென்னு மார்க்கநெறியை இவ்வுலகத்தில் நாட்டும் நாயகருமாய் அருளான சம்பாத்தியத்தின் மிகுந்தவர்களுமாய் விளங்கும் அழகிய ஹசுலுநாயக முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்ல மவர்களின் தாமரைப்பூவிதழில் நின்று மிகவுந்திவ்வியமான இரண்டு பாடங்களையும் பெயர்த்து, உயர்த்தியான இறவுசுல்குலுடைய உட்கோட்டைக்குப்போன குணத்திலெயங்களைச் சொல்லுகின்றோம்.

சரித்திர வசனம்.

இவ்விதம், சூரியனுதயமானதின் பின்னர், அல்லாகுத் தஆலாவை வணங்கியிருந்த நபிநாகயமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்ல மவர்கள், அசுஹாபிமார்களை யெல்லாம் உயுத்தலுஸ்துகளணிந்து கொண்டு குதிரைகளிலே சவாராகச் சொன்னார்கள். அதுபோலே, தீனானவர்கள் யாவருந் குதிரைகளேறி ஆயுதங்களிலங்கச் சண்டைகளத்தில்வந்து லேங்கைப் புலிகளைப்போல் நின்றார்கள். அதுகண்டு, சத்துருக்களும், பகலிலுண்டான சந்திரன்போலும், கண்களில்லா முகம்போலும், மதமற்ற யானைபோலும், வில்லில்லாத அம்புபோலும், தாமரையில்லாக்குளம் போலும், பிள்ளைகளில்லாச்செல்லம்போலும், தரித்திரர் செய்யும் இல்லறம் போலும், அரசனிலுந்த படைகளாகக் குதிரைகளிலேறி வந்தார்கள். அப்போது, முசிவிமானவர்கள், இறவுசுல்குலு தலையுறந்த செய்திகளைச் சொல்லிக்கொண்டு சத்துருக்களுக்குமுன்னே, தங்கள் குதிரைகளை நடாத்தி யெதிர்த்தார்கள்.

அப்போது, சத்துருக்களு மெதிர்த்தார்கள்; இவ்விதமிருவகைப் படைஞருமெதிர்த்து அம்புகளைப் பிரயோகித்தார்கள், அதிலே சில முசிவிம்கள் விடுகின்ற அம்புகளானது, மலைகளையுந் துளைத்துக் கொ

ண்டு மேகத்திலிருந்து சொரியு மழையைப்போலே கோட்டைக் கற்
சுவர்களையும் கிழித்துக்கொண்டப்புறம் பாய்ந்தன; இன்னுஞ் சில
முசிலிம்கள் விடுகின்ற அம்புகளானது, சத்துருக்களின் குதிரைகளு
டைய நெற்றியிற் பாய்ந்து பூமிலேயெழுந்து, அதின் முதுகிலிருக்
கின்ற பாவிசுருடைய மலைபோன்ற மார்பிற் பாய்ந்துருவி யப்புறங்க
ளிலிருக்கின்ற மாங்களிலும்போய்த் தைத்துருகுகின்றன; இன்னுஞ்
சில முசிலிம்கள் விடுகின்ற அம்பானது, எமனுக்கு ஏவலாட்களைப்
போலே கோலங்கொண்டு இறவுசுல்கூலுடைய சொல் இனி பூமியி
ல்லையென்றும், நபிராயகத்தின் சொல்லே கியாமபரியந்திர மாறாமல்
நிற்குமென்றும் பேசுவதுபோல் இறைந்து கரோமாகப் பாய்கின்றன.
இன்னுஞ்சில முசிலிம்கள் விடுகின்ற அம்பானது, சத்துருக்களின்
கேடகக்கையையும், விரிந்தமார்பையுந், தோளையும் விலாவையுந்
துளைத்துக்கொண்டப்புறம் போவதைப் பார்த்தால் இங்கே யுயிர்
போன சத்துருக்களின் பெண்சாதிமார்க ளிடத்திற் சொல்லித் தாலி
வாங்கப்போகின்ற தன்மையாயிருந்தன; இன்னுஞ்சில முசிலிம்கள்
அம்பாலும், கவண்கல்லாலும், வளைதடியாலும், கிழ்சாலும் சத்து
ருக்களை வதைப்பதால் இரத்தமழை பெய்த பான்மையாய் எங்கும்
பாவிபுருந்தன. இவ்விதச் சண்டையிலே சத்துருக்கள் இளைத்தார்கள்
அப்போது முசிலிம்கள் அச்சத்துருக்களின் படைக்கடற்குள் துழை
ந்து வாளால் வெட்டினார்கள்; அவ்வெட்டினுடிலே சத்துருக்களனைவர்
மடிந்தார்கள் அந்தச்சண்டைகளத்தில் நாய், நரி, பருந்து, காக்கை,
கழுகு முதலிய ஜெந்தினங்களுடனே பேயும் வந்து சத்துருக்களு
டைய பிணத்தைத்தின்று-அசுஹாபிமார்களுடைய புகழைக்கொண்
டாவெது போலே சப்தித்துத் திரிந்தன.

அப்போது அமாவாசையிருளில் மாலிக்கு இராஜனின் மகனார்
ஹபீபுஇராஜர் சொன்னபடி சந்திரனையழைத்துப்பேசிய நபியுற்றகு
மத்து முகம்மதுசல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்களினசுஹாபிமார்கள்
வெட்டுக்காற்றாமற், சத்துருக்கள் தட்டுகெட்டோடினார்கள். அப்படி
யோடுகின்ற சத்துருக்கள் முசிலிம்கள்தொடர்ந்து, தனித்துத் தனித்
துப்போய் அனேகர்களை வெட்டினதுந்தவிர அனேகர்களைச்சிறையும்
பிடித்தார்கள் பிறகுஅம்றிபுலு மகுதீக்கரீபுறவியல்லாகு அன்கவர்
களும் மற்றும் அசுஹாபிமார்களும், நபிராயகமவர்களும் இருந்தவிட
மிட்டெழுந்து கோட்டைமதிளருகிலாகின்போது அங்கேகோட்டை
மேல் நாட்டிய கொடிகள், மடங்கிப் பறக்கிறதையும்; புருக்கள் கூவுகி
றதையும் பார்த்தாற் கோட்டையானது நபிராயகமவர்களை யாசையா

கக் கதிபெறத் கைநீட்டி யழைப்பது போலிருக்கின்றன. இவ்விதம் சிறப்புற்றிருக்கும் கோட்டையருகில் றகுல் சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லம் வரக்கண்ட காவலாளர் சீக்கிரத்திலே கதவைத் திறந்தார்கள் அப்போது நபிராயகமவர்களும் அசஹாபிமார்களும் தாங்கள் தாங்களேறிய வாகனத்தினைத் தடுத்தென்று நடாத்திக்கொண்டு கோட்டைக்குள்ளே றுழைந்தார்கள்.

அப்போது அங்கே அலிறலியல்லாகு அன்கவர்கள் முதலாகிய தீனாவர்கள் யாவரும் நபிராயகம்வருவது தெரிந்து விரைவாக வந்து அவர்களின் பாதம்பணிந்து சலாம்சொல்லிச் சந்தோஷமாகினார்கள். பிறகு மந்திரிமுதலான பேர்களும் வந்து நபிராயகத்தின் முட்டுக்கு நீண்டகையைப்பிடித்து முன்னவர்கள்சொன்ன கவிமாவைப்புகுப்பித்து மறுபடியுஞ்சொல்லிச் சந்தோஷமாகி யோர்பக்கத்தில் நின்றார்கள். இவர்கள் இவ்விதம் கவிமாச்சொன்னதுகண்டு சிறையாகிய காபிரீன்களும் நமக்கிதைவிட வேறுகதியில்லையென்று களிந்தமனத்துடனே கவிமாச்சொன்னார்கள். அதுகண்டு நபிராயகமிருந்த சந்தோஷமாகி அந்த ஆரைச்சுற்றிப் பார்க்கவேண்டுமென்று நடக்கும்போது அசஹாபிமார்களெல்லாம் பக்கங்களிலே சூழ்ந்து (அல்லாகு அக்குபர், அல்லாகு அக்குபர், அல்லாகு அக்குபர், லாஇலாக இல்லல்லாகு வல்லாகுஅக்குபர், அல்லாகு அக்குபர், வலில்லாகில்ஹும்து) என்ற இந்தத் தக்குபீர் வாக்கியத்துடனே போகும்போது,

அவ்வூரிலுள்ள பத்தினிப்பெண்கள் பலரும் மேன்மாடக்கூடங்களில் மயில்போலும் அன்னங்கள்போலும் நின்று, முன்றுலோகத்திற்கும் ஆண்டகையாகிய நபிமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்களை மிகவும் அன்புடனே பார்த்ததில் அவர்களுடற்பிரகாசமும் கிருபைக்கண்ணின் கதிரொளியும் அப்பெண்களினெஞ்சத்துடுதலிமனங்குளிர்ந்து அவர்கள் யாவரும் இவர்களே, பிருதவுசென்னுஞ்சொர்க்கப்பதிக்கும் மன்றாட்டத்திற்கும் இணையாகவந்த நபியென்றும், நமக்கிவர்களைவிடக் கெதிலேறில்லையென்றும் நினைத்து உறுதிகொண்டு (லாஇலாக இல்லல்லாகு முகம்மது றகுலுல்லாகி) என்னுங்கவிமாவைச்சொல்லிக் கதிபெற்றவர்களாகினார்கள். அப்போது அல்லாகுத்த ஆலாவினருள்பொருந்திய நபிராயகமவர்களும் மற்ற அசஹாபிமார்கள் யாவரும் அவ்வூரின் தெருக்கள், கோட்டைப்புறங்கள் யாவையுஞ் சுற்றிப்பார்த்துத்தகுதியாகிய வோரிடத்திலே சிறப்பாக ஆண்டவனைப்புகழ்ந்து திக்கீறு செய்தவர்களாக இருந்தார்கள்.

றகுலுல்லாகோட்டைபுக்கு சருக்க-முற்றிற்று.

றசுலுல்லாமதீனம்புக்கு = சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

ஆதிபா யெவைக்கு மேலா யறுளினுக் கெட்டாதெங்கு
 சோதியாயிருந்துவாமுந் தாயவனிறசுலுல்லா
 கோதுலாம் றவுசுல்குலைக் கொன்றவன் கோட்டைக்கொண்
 டோதுசீர் மதீனநாட்டுக் குற்றவை யாவுஞ்சொல்வாம்.

இதன் பொருள்.

முதற்காரணமாகிய இவ்வெவைக்குமேலாகி, அறிவுக்கெடாமல்
 எவ்விடங்களிலுஞ் ஜோதிப்பிரகாசமாக நிலைபெற்றிருக்கின்ற வாழ்
 வையுடைய தூய்தான அல்லாருத் தஆலாவின் தூதராகிய றசுலுல்லா
 யகமுசும்மது சல்லல்லாரகு அலைவசுல்லமவர்கள் குற்றம்பொருந்திய
 'இறவுசுல்குலைக் கொன்றுபோட்டு, அவனுடைய கோட்டைமுதலிய
 சம்பத்துகளையெல்லாம் கைக்கொண்டு அங்கே அரசநாட்டினிட்டுப்
 பின்னர் சொல்லுகின்ற சிறப்புப்பொருந்திய திருமதீனமா நகரத்தி
 ற்குச் சென்றதோடும் வந்தவைகளைச் சொல்லுகின்றும்.

சரித்திர வசனம்.

அல்லாருத் தஆலாவைத் திக்கிறசெய்து மகிழ்ச்சியாக இருக்
 கின்ற நபிநாயகமவர்கள் மந்திரியவர்களைச் சங்கையாக அழைத்து
 அவரைப்பார்த்து, இறவுசுல்குலுடைய பொற்பொருள் முதலாகிய
 யாவஸ்தும் இருக்குந் தலங்களெல்லாந்தேடி யெடுத்துக்கொண்டு
 வாருமென்று, சொன்னார்கள். அதுகேட்டுடனே, மந்திரியானவர்
 போய், அரண்மனை இராஜமண்டபமுதலிய இடங்களில் வெளிரங்க
 மாகவும் பதுக்கமாகவும் இறவுசுல்குலுவைத்த பொருள்களெல்லா
 வற்றையெடுத்துக்கொண்டு நபிநாயகத்தின் முன்னில் மலைகள்போ
 லே குவித்தார். அதுகண்டு நபிநாயகம் சந்தோஷமாய் பொருள்களை
 யெல்லாம் ஐந்தாகப்பங்கிட்டு ஒரு பங்கைப் பைத்துல்லமாலென்ற
 பொக்கிஷத்திற்கு வைத்துவிட்டு மற்ற நான்கு பங்கையும், முறை
 போலே பங்கிட்டு அசுஹாபிமாரர்களுக்கு மனஞ்சந்தோஷங்கொள்
 ளும்படி கொடுத்தார்கள்.

பிறகு நபிராயகமவர்கள் தங்கள் சிறப்பாகிய இரண்டு கையையும் அல்லாவுடைய பக்கலிலேந்தி மந்திரி வெற்றியும், வீறும்பெறத்துஆச்செய்து, அம்மந்திரியைக்கிட்ட அழைத்து அவருக்குச்சொர்க்கலோகச்சிறப்பையும் இசுலாத்தின் ஒறுத்துகளையும், நல்லநயமுள்ள தக்குவாக்களையும் சொல்லி, அந்தவாதில் சுருறுவுக்கு அரசாக்கிவைத்துவிட்டுப் பிறகு நபிராயகமவர்கள் றவுசுல்குலுடைய மக்களில் நான்குபேர்களைப்பார்த்து நீங்கள் இங்கிருந்து அரசாட்சிசெய்யமனமா? அல்லது என்னுடனே மதீனமாநகருக்கு வரமனமா? சொல்லுங்களென்றதற்கு அவர்கள் நான்குபேரும் நபிராயகமவர்களைப் பார்த்துத் தீராதநோயைத் தீரவைத்த நபியே, காய்ந்தமரம், தளிர்ந்துபூத்துக் காய்த்துக் கனிதாச்செய்தநாயகமே! தேவரீருடனே வந்து உங்களுடைய சந்திரோதயமுகத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கவே பிரியமாகினோமென்று சொன்னார்கள்.

அதுகேட்டு நபிராயகமிருந்த சந்தோஷங்கொண்டு, அவர்கள் பேரிலே துஆச்செய்து, சல்காநாயகியையும் அன்பாகப்பேசியாதறவுகூறித் தங்களின் குதிரைமேலே சவாராகினார்கள். பிறகு மாறாத கீர்த்தியையுடைய அபூபக்கர் சித்தீக்குறவியல்லாகு அன்கவர்களும் கானோமாட்டுடனே பேசுகின்ற உமறுகத்தாபுறவியல்லாகு அன்கவர்களும் மகாவெற்றியையுடைய அலியிபுனு அபீத்தாவிபுறவியல்லாகு அன்கவர்களும், தங்கள் தங்கள் வாகனாதிகளிலேறினார்கள். பிறகு அம்றிபுனு மகுதீக்கரீபவர்களும், அறம்யிபுனுதையானவர்களும், மற்றும் அசுஹாபிமார்களும் புனிகளைப்போலவாவர்கள் குதிரைமேலேறினார்கள். பிறகு இறவுசுல்குலின் மக்கள் மேலாம்பரமாகிய, அஷ்றபத்துறவியல்லாகு அன்கும், சிலாஜீலு றவியல்லாகு அன்கும்; இக்கிறிமத்துறவியல்லாகு அன்கும், அவரவர்களுடைய குதிரைகளின்மேலேறினார்கள். பிறகு கரும்பின் ரசம்போன்ற பேச்சும், மின் போன்ற இடையும்; பூரணச்சந்திரன்போன்ற முகமுடைய கற்புநாயகியாகிய சல்காவும் குதிரைமேலே சவாராகினார்கள்.

இவ்விதம், யாவரும்அவரவர்களுடைய வாகனாதிகளிலேறினதின் பின்னர் சொர்க்கலோகத்தில் வெள்ளையானமேற் பவணிவந்து ஆசியாமறியமென்ற இரண்டு பெண்களையும் கலியர்ணஞ்செய்யும் நபியுற்

முகம்து முகம்மது முஸ்தபா றசூல்சல்லல்லாகு அலைகிவசல்ல மவர்கள், தாங்களேறிய குதிரையை முன்னாலேநடத்த மற்றவர்களும் பின்னாலே நடந்து கோட்டையைக்கடந்து வெளியாகினார்கள். அப்போது, மந்திரியவர்கள் சிலகாணிக்கைப்பொருளுடனே வந்து நபிநாயகமவர்களின் தாமரைப்புஷ்பம்போன்ற பாதம்பணிந்து அக்காணிக்கைப் பொருளையும் கொடுத்துப் பணமனுப்பிக்கொண்டு, கோட்டைக்குள்ளே போய்த்தமது சிங்காசனத்தில் அல்லாகுத் தஆலாவைத்தொழுது, நபிநாயகத்தைப்புகழ்ந்து நீதிசெலுத்தித் தீன் முறை தவறாது செங்கோல் செலுத்திக்கொண்டிருந்தார்.

பின்பு றசூல்சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்களும் மற்றுந்தீன வர்களும் இறவுசல்கூலுடைய ஏழுகோட்டை மதிலையுந்தாண்டிச் சண்டைகளத்திலே, சத்துருக்களுடைய ஏழுகோட்டை மதிலையுந்தாண்டிச் சண்டைகளத்திலே, சத்துருக்களுடையபிணங்களை, நாய், நரி, பேய், பிசாசு, காகம் கழுகு இவைகள் கூடிக்கூடித் தின்னுஞ்சிறப்பையுந் கண்டு, ஆறு, அருவி, காடு, கரை, மலை, மலையடிவாரம், குளம், குட்டங்கள் யாவையுங்கடந்து, நடந்து அலிறவியல்லாகு அன்கவர்களுக்குச் சின்விருந்து செய்த செந்நிறப்பூமியையும், அலிறவியல்லாகு அன்கவர்கள் முசிவிமானவர்கள் தாகத்திற்காக அல்லாகுத் தஆலாவிடத்திலே துஆக்கேட்டு மழையழைத்த இடத்தையுந் கண்டுகொண்டு கொடிகளும், குடைகளும், சிற்றூலவட்டம், பேராலவட்டங்களும், பல்லக்குகளும், நெருங்க, வாள், வேல், ஒளிவு பிரகாசிக்கத் தக்குழிறுச் சத்தத்துடனே ஐயபேரிகை முழங்க, நபிநாயகம் திருமதீன முனவ்வறையடுக்க வந்தார்கள்.

இவ்விதம், நபிநாயகம், இறவுசல்கூலுடனே படைவென்று ஐயபேரிகைமுழக்கிக்கொண்டு வருவதையறிந்த மதீனத்தூரர்களெல்லாம், சலவாத்து முழக்கத்துடனே எதிர்வந்து நபிநாயகமவர்களை யழைத்துக்கொண்டு பூரணசந்திரனைச்சூழ்ந்த நட்சத்திரகூட்டம் போலே பூருக்குள்ளே போனபோது நபிநாயகமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்கள், இரத்தினத்திலே யமைத்தசிங்காசனத்தின்மீது, அவரவர்களுக்கு நல்விடை யருளக்கேட்டு அவர்களைப்புகழ்ந்துகொண்டு படைவீரர்களான அசுஹாபிமார்களெல்லோரும் அவரவர்கள் வீட்டிற்குப்போய் வாழ்ந்திருந்தார்கள்.

பிறகு மின்னையொரு பெண்வடிவா யமைத்ததொத்த சல்காபீவி
க்கும் அவள் பிறவிகளாகிய இராஜகுமாரர்களும் இருக்கஇடமும்,
புழக்கத்திற்காகிய சாமக்கிரிகைகளும், நிதிமணி துணிகளும் அனேகங்
கொடுத்துச் சிறப்பாக வைத்தார்கள் பிறகு தேசதேசத்தரசர்கள் வந்
துநபிராயகத்தின் பாதம்பணிந்து திறையிடம்படியாக நான்குயார்க
ளும், நாற்பத்திராயிம் அசுஹாபிமார்களும் சூழவிருந்து எங்குந் தீனி
வ்விசலாமென்னும் பபிர்தழைத்தோங்க வாழ்ந்திருந்தார்கள்.

இதுபோலே இறவுசல்கல் படைப்போர் வசனகாவியத்தைச்
சீர்திருத்தினவரும் இதைச்சீர்திருத்தி அச்சிடமுயன்று பொருளுத
வினவர்களும் இதைநன்குணர்ந்து கேட்பவர்களும் படிப்பவர்களும்
படிக்கத் தலில்செய்பவர்களும் மற்றமதுஉடற் பிறப்புகளாகியமூமின்
முசிவிமான சகலரும் அல்லாகுத்த ஆலாவுடைய அருளினாலும், நம்மா
ண்டகை முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவ சல்லமவர்களி னுத்தவியனுக்
ரகத்தினாலும், அவர்களுடைய ஆலவுலா துகளின் துஆப்போற்றினாலும்,
அந்த நபிராயகத்தின் கவிபாக்களாகிய அபுபக்கர் சித்தீக்குறவியல்லா
குஅன்கவர்கள், உமறிபுனு ஹத்தாபு றவியல்லாகு அன்கவர்கள், அவி
இபுனு அபீத்தாவிபு றவியல்லாகு அன்கவர்கள் முதலாகிய நாற்பத்
திராயிரம் அசுஹாபிமார்களுடைய துஆபறக்கத்தினாலும் அந்தநபிரா
யகத்தின் பிராட்டிமார்கள் கதீஜுத்துல்குபுரு றவியல்லாகு அன்கா, ஆயி
ஷத்து றவியல்லாகு அன்கா அவர்களுடைய துஆபறக்கத்தினாலும்,
அந்த நபிராயத்தின்மகளார் மூமின்முசிவிமான பெண்களினுடைய
பாவந்திரா நாளைமகுஷறில் அல்லாகுத்தஆலா இடத்தில் மன்றாடுகிற
காத்துனே ஜன்னாபீவி பாத்திமத்துஸ் ஸாகுரு அவர்களுடைய துஆ
ப்பறக்கத்தினாலும் இவர்களின் மக்களாகியும் நபிராயகத்தின் பேர
ராகியும், விளங்கும் இமாம் அசன் குசைன்றவியல்லாகு அன்குமா
அவர்களின் துஆபறக்கத்தினாலும் அந்த நபிராயகத்தின் பதினோரந்
தலை முறையிலே பேரராகிவந்த, கவுது சமதானி, மகுபு புகானி,
குதுபுறப்பானி, அப்துல்காதிரிஜீலானி, காதிருமுகியித்தீனி, ஆண்ட
கையவர்களின் துஆபறக்கத்தினாலும், ஹஹத்து மீரூன் சாகிபு நாகுரி
யாண்டகையவர்கள் துஆபறக்கத்தினாலும், மற்று மூமின் முசிவிம்கள்
துவாபறக்கத்தினாலும் இந்த இம்மையிலே நீடித்த ஆயுளும் நெடுநாள்
வாழ்வும் பொருந்திப் புத்திர பவுத்திராக வாழ்ந்து, தன்கனக வாக

356 இறவுசுல்கூல் படைப்போர் வசனகாவியம்

ன சம்பத்தராகவிருந்து, அந்தநபிராயகத்தி னும்மத்துகளாகவே
மோட்சகதிபெற்று வாழவுதனி செய்வானாவும், ஆமீன் ஆமீன் யா
றப்பல் ஆலமீன்

இறவுசுல்கூல் படைப்போர் வசனகாவியம்;

முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்க 39-க்கும் பலவாறாய் ஏற்பட்ட

திருவிருத்தங்கள் - முனாஜாத்துள்பட-59.

இதனடியிலே குஞ்ஞமுசுலெப்பை யாலிம்புலவர் காலியாரவர்
கள், மேற்படி சரிதையைப் புரணமாகப்பாடிய கவிதைகளின் முடி
வில் வருகின்ற முனாஜாத்தாகிய சிலகவிதைகளை யச்சிடுவித்திருக்கின்
றனம், அதனைப்படித்துதங்கள் தங்களுக்கு நிறைவேறவேண்டிய
நன்னாட்டங்களை அல்லாதுத் தஆலாவென்னும் வலியகடவுளிடத்தி
லிரந்துகேட்டால், அவன் அன்புகூர்ந்து நற்கிருபை நகுமத்துச் செய்
வான் ஆமீன் ஆமீன் யாறப்பல் ஆலமீன்

இச்சரித்திர புராணத்திலுள்ள

முனாஜாத்துக்கவிதைகள்.

கவி-விருத்தம்.

பன்னாரு மறம்பயில் பதாதியட ருத்தந்
தன்னையிறல் கொண்டுபதி சார்நபி ஷபாஅத்
தென்னிலருள் செய்தரிய வேமநகர் மீதே
நன்னய முறும்படி நடத்துறகு மானே.

(1)

பாணிவரு ணத்தைநிகர் பாவவினை யெள்ளின்
காணியி மடாதுமிரு கான்பாவுநன்மை
யேணிகொடு மேறரிய வெற்பென வுயர்த்திச்
சேணிலுயர் பெரற்பதியிற் சேர்ப்பைறகு மானே.

(2)

அருக்கனயி லவ்வள வடுத்தரிய யுழிழந்தே
பெருக்கனல் பரப்பொளி பிறங்கமலை செய்து

நெருக்கமுறும் வெம்மகுஷ நென்றநில மீதின்
மருக்கொடி நிகழற்கணனை வைப்பைறகு மானே (3)

ஆலம்விடம் வெம்பனி படர்ந்தவன மாறும்
பாலமிசை தீனெறி படைத்தவர்க னூடென்
காலயர்வு ருமலது கரைப்பட விரங்கி
யேலமுறு பொற்பதியி லாக்குறகு மானே. (4)

நிலத்திலிற சூலடி நினைக்குமெனை யந்த
நிலத்தினி லறம்பவ நிறுத்தறி தராசின்
வலத்திலுறு தட்டாதனை வண்மையொடு தாழ்த்திப்
பலத்தினர் கணத்திடை படுத்துறகு மானே. (5)

காவிய புராணகதை காதினுற வுண்டோர்
மேவிய முகம்மதென வென்றியிசு முற்றோர்
நாவிலிறை சொன்னசல வாத்துநவில் வோர்செய்
தாவியல் பவத்தையறு சங்கைறகு மானே. (6)

சொற்பிழை பொருட்பிழை தொடர்ச்சி விகிதத்திற்
றப்பிய கதைப்பிழை தனாப்பிழை மறந்தே
செப்பிய தொடைப்பிழைமென் சீர்நடைநன் மோனை
யிற் பிழையு நீக்கியரு ளேர்கொன்றகு மானே. (7)

இன்னபடி யென்றறிஞ ரெண்ணினு மடங்கா
மன்னவர்கண் மன்னர்மகு மூலருள் ஷபாஅத்
தென்னிடமு மித்தமி ழிசைப்பவர்கள் கேட்போர்
பன்னிபயன் சொல்பவர்கள் பாலுமருள் லாகி (8)

முன்புறு முகம்மதுற சூல்முதல தாக
வின்புற நிலத்திலுறு மேந்தலன்பி யாக்க
டம்புகழ்கொண் டென்பிழை பொறுத்துயர்வு தங்கி
யன்புலவு பொற்பதி யளித்தருளி லாகி. (9)

தாயனைய வன்புரிமை தந்தினிதி னுளுந்
தூயநபி சேலடி துதிக்கு மொளி யேன்பா

னீயலது விண்ணினு நிலத்தினுமி லங்கி
காயனலின் பாலமிசை காத்தருளி லாகி. (10)

கற்பக மதிற்கரிய காகமது செல்கிற்
செப்பரு சிறப்பமுது செய்துறு மதபோன்
முப்பதி யுவந்துறு முகம்மதர் பொருட்டா
லெப்பவமு நீக்கியற மீந்தருளி லாகி. (11)

நெல்வய னிரம்பவிடு நீரொழுகி யங்கார்
புல்வினை வளர்த்திடுதல் போல்நபி பொருட்டாற்
சொல்லுமெனின் றந்தையர்கள் துன்பபவ நீக்கி
நல்லிய னலம்பெருக நட்பருளி லாகி. (12)

என்றனச வாபறுதி யம்புமறு ஹாமோர்
வென்றியிவ ரான்மணம் விரும்புமவர் தாமுந்
துன்றுமெரி செம்புநிலச் சூட்டினி லுருமல்
நின்றிரு வுளத்துநிழ னோரு னிலாகி. (13)

வள்ளலிற சூல்மதுகை வண்டமிழ தாக
விள்ளவுரை தந்தவர்கண் மிக்கவுல மாக்க
னுள்ளமகி மும்படி யுவந்துபவ நீக்கி
யொள்ளியபொன் னூர்வள முவந்தருளி லாகி. (14)

மு த் தி த் து.

தவ்ஸ்கி ரத் துல் அவுலியா

1-வது பாகம் இதி பதினொரு அவுலியாக்களுடைய சரித்திரங்களடங்கி யிருக்கின்றன.

1-வது ஹஸாத் இமாம் ஜஃபர்ஸஸாதிகு நஹிமஹுஸ்ஸா
2-வது ஹஸாத் உவய்சுல்கறனீ நஹிமஹுஸ்ஸா 3-வது ஹஸாத் ஹஸன்பஸரி நஹிமஹுஸ்ஸா. 4-வது ஹஸாத் மாஸிகிபுனு தீரூர் நஹிமஹுஸ்ஸா 5-வது ஹஸாத் முஹம்மது வாஸிஸி நஹிமஹுஸ்ஸா. 6-வது ஹஸாத் ஹபீபு அஜ்மீ நஹிமஹுஸ்ஸா. 7-வது ஹஸாத் அபூ ஹாசிம் பகீர் நஹிமஹுஸ்ஸா 8-வது ஹஸாத் அதபதுப்னு குலாம் நஹிமஹுஸ்ஸா. 9-வது ஹஸாத் ருபிஅத்துல் அதனிய்யா நஹிமஹுஸ்ஸா. 10-வது ஹஸாத் புஸைலுப்னு இயால் நஹிமஹுஸ்ஸா. 11-வது ஹஸாத் இபுராஹீமுப்னு அதஹம் நஹிமஹுஸ்ஸா ஆகஇப் பதினொரு நாதாக்களுடைய சரித்திரங்களடங்கி யிருக்கின்றன.

இதன் கிரையம்கிளேஸ் காயிதம் கலிகோ பைண்டு ரூபா. 1 8 0
செ. அறபுத்தமிழ் 1,2.பாகமும்சேர்ந்ததுகலிகோ பைண்டு ரூ. 1 8 0
செ. 3-வது பாகம் கலிகோ பைண்டு ரூ. 0 14 0

—*—

மகா மெஞ்ஞான சொரூபராகிய ஹவ்ஸரத்து
பீர் முஹம்மதுசாஹிபு ஒலியுஸ்ஸா அவர்கள் பாடிய
ஞானமணிமாலையும் தாற்பறியவுரையும்
அவர்களின் ஜீவியசரித்திரமும்
வெளிவந்திருக்கின்றன.

சகலமான நேசர்களுக்கும் தெரியப்படுத்துவதானது ஞானமணி மலை என்னும் தெளஹீதின் கடலுக்கு அநேக நூற்றாண்டுகளாக உறைசெய்யாமல் இருந்து வந்தது மிகக் குறைவாயிருந்தது. அதற்குத் தற்காலம் அநேகமானபெரியோர்களின் ஆராய்ச்சியைக்கொண்டும் முஹம்மதிய பலஉயர்தா கிரந்தகர்த்தாவைக்கொண்டும் செ. ஒலியுஸ்ஸா அவர்களின் ஜீவிய சத்திரமும் அத்துடன் தாற்பரியவுரையும் எழுது வித்து உயர்ந்த கிளேஸ் காயிதத்தில் முத்துப்போன்ற அட்சரத்தில் சுத்தமாகவும் வெகு நைசாகவும் அச்சிட்டு உயர்ந்தபைண்டுடன் வெளியாக்கப்பட்டிருக்கின்றது,

கிளேஸ் கலிகோ பைண்டு ரூபா 1 8 0

பெற்றுக்கொள்ளுமிடம்:—

எம். எ. ஷாஹுஸ். ஹமீது அண்டு சன்ஸ்,
ஹமீதிய்யா பில்டிங்க்ஸ் நெ. 20, ஹைரோட்,
திருவல்வீக்கேணி, மதுரை

பிஸ்மில்லா ஹிர்ஹ்மா னிர்ஹீம்.

மெய்ஞ்ஞான மனதலங்காரப் புகழ்ச்சி

இதுமிகவும் சிறந்த ஓர் ஞான நூல். மெய்ஞ்ஞான அருள்நிறைந்த ஓர் வித்வானால் பாடப்பட்டது. இதற்கு பிரக்யாதிபெற்ற மஹாவித்வான்களாலும் மேன்மை தங்கிய ஆலிம்களாலும் பல சாற்றுக்கவிகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இதில் பலவகை துதிகளும், பதிகங்களும், சிந்துகளும், இன்சானி ஹற்புகளால் உருவெடுத்த கோலப்படமும் பல மெட்டுகளில் மெய்ஞ்ஞான கீர்த்தனங்களும் நிறைந்திருக்கின்றன. அவைகளாவன,

கடவுள்வாழ்த்து, பீடிகை
ஹக்தஆலாவின் துதி
றஸூலுல்லாவின் துதி
கிலுறுநபியின் துதி
முஹிதீன்றவி, துதி
காஜா துறாபொலியின் துதி
ஷேய்கு காஜா முயீனுத்தீன் றவி
றஹ்மான் பதிகம் [துதி
சோதிமணிப் பதிகம்
மஹ்பூபுப் பதிகம்
மனோமணிப் பதிகம்
மௌனமணிவெண்பா
மெய்ஞ்ஞான பஞ்சரத்தினம்
மெய்ஞ்ஞான நவரத்தினம்
மெய்ஞ்ஞான உபதேஸம்
மெய்ஞ்ஞான ஆநந்தக்களிப்பு
மன்ஸான் ஹர்பால் உருவெடுத்த
கோலப்படம்

மெய்ஞ்ஞானபள்ளிச்சிந்து
மெய்ஞ்ஞானபாம்பாட்டிச்சிந்து
மெய்ஞ்ஞானநொண்டிச்சிந்து
மெய்ஞ்ஞானதெம்மாங்கு
மெய்ஞ்ஞானநெற்குத்தும்
றத்தனமணிகும்மி
மெய்ஞ்ஞானதங்கப்பாட்டு
மெய்ஞ்ஞானமயில்பாட்டு
மெய்ஞ்ஞானசிந்து
மனதலங்காரகுருவஞ்சி
மனதலங்காரகும்மிச்சிந்து
மனதலங்காரமதிவிதிசிந்து
எந்நாட்கண்ணி
எக்காலக்கண்ணி
மெய்ஞ்ஞானதவநிலை
மெய்ஞ்ஞானசங்கீதகீர்த்தனைகள்
அடங்கியிருக்கின்றன.

இது கிளேஸ் காகிதத்தில் 20-வருடத்திற்கு முன் அச்சிட்ட அரிதான புஸ்தகம். இதன் கிரயம். ரூ. 1—0—0.

போஸ்டேஜ் வேறு.

பெற்றுக்கொள்ளுமிடம்:—

எம். எ. ஷாஹுல் ஹமீது அண்ட்சன்ஸ்,

ஹமீதிய்யா மில்லிங்கன், நெ. 20, ஹைதராபாட்,

திருவல்லிக்கேணி, மதுராஸ்,